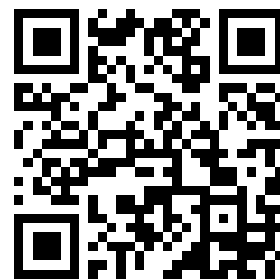

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google^{TM} books

<https://books.google.com>

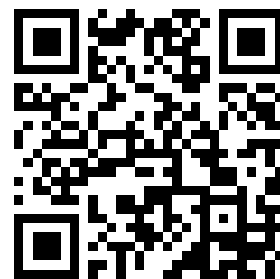

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google^{TM} books

<https://books.google.com>

S. A. 6.16.4

0328 / 21

CATALOGUS
CODICUM
MANUSCRIPTORUM

BIBLIOTHECAE REGIAE
BAVARICAE.

SUB AUSPICIIS
MAXIMILIANI IOSEPHI
BOIOARIAE REGIS

EDIDIT NOTISQUE ILLUSTRAVIT
IO. CHRISTOPH. L. BARO DE ARETIN,
BIBLIOTHECAE REGIAE PRAEFECTUS.

VOLUMINIS PRIMI,
CODICES GRAECOS

AB
IGN. HARDT
EIVSDEM BIBLIOTHECAE SUBPRAEFECTO RECENSITOS
COMPLEXI

T O M. III.

MONACHII,
MDCCCVI.

Typis J. E. Seidel.

C A T A L O G U S
CODICUM
MANUSCRIPTORUM
GRAECORUM
BIBLIOTHECAE REGIAE
BAVARICAE.

AUCTORE
IGNATIO HARDT
EIVSDEM BIBLIOTHECAE SUBPRAEFECTO.

TOMUS TERTIUS
COD. CCXXXIV — CCCXLVII. CONTINENS.

Accedunt Indices in Tom. III. priores,
nec non G. G. Plethonis Fragmenta de legibus, et incerti auctoris
Rhetoricorum ad Herennium locus de praeceptis mnemonics.

MONACHII,
MDCCCVI.
Typis L. E. Seidelii.

Codex CCXXXIV.

Chartaceus, charta solida, scriptura minuta, sat eleganti, in quarto, constans foliis 185, manu diversa, ex libris P. Victorii, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐσι Τ. ἐσι γὰρ καὶ ἐν τῷ λό-
φύσει, τὰ δὲ δι' ἄλλας αἰ- γῶ ἓνια μόρια, ὡς ὕλη τοῦ
τίας κ. τ. λ. λόγου.

†. Redactor Romanus male exposuit de natu-
ra animalium et fato. Initium enim ostendit, esse
librum 2. Aristotelis de physico auditu.

Φύλ. ια. Fol. 11.

Ἀριστοτέλους περὶ σοφισ- Aristotelis de sophisti-
τικῶν ἐλέγχων. cis elenchis.

Α. περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν Τ. πολλὴν χάριν ἔχειν.
ἐλέγχων.

Φύλ. λθ. Fol. 39.

Ἀριστοτέλους περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, ἢ περὶ φυσικῶν ἀρχῶν. Aristotelis de physico
auditu, seu physicis prin-
cipii.

Α. ἐπειδὴ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ. Τ. ἀρξάμενοι λέγωμεν.

†. Redactor Romanus initio hunc tractatum
collocare debuisset. Hic enim est liber I.

Φύλ. ν. Fol. 50.

Πῶς συνέστηκεν ὁ κόσμος, Quomodo mundus con-
ἐκ τῶν τοῦ δημοκρίτου. stitit? Ex operibus De-
mocriti.

Α. ὁ τοιοῦτος κόσμος συνέστη. Τ. τὸν τρόπον τοῦτον ἐγνώσθη.

†. Est breve apospasmation.

Tomus III.

Φύλ. να. Fol. 51.

Ἀριστοτέλους περὶ γενέ- Aristotelis de genera-
σεως καὶ φθορᾶς. tione et corruptione.

A. περὶ δὲ γενέσεως καὶ. T. σώματος, ὥς τε δόλου.

†. Finis est mutilus.

Φύλ. ξθ. Fol. 69.

Ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους ῥη- Ex Aristotelis rhetorica
τορικῆς ἀποσημειώσεως. annotationes.

A. Ῥητορικὴ ἐστὶ δύναμις. T. αὐτοῦ, ὡς μετὰ τού-
των.

Φύλ. πα. Fol. 85.

Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν Aristotelis analytico-
δευτέρων λόγ. β. rum libri II.

A. πᾶσα διδασκαλία καὶ T. πρὸς τὸ ἅπαν πρᾶγμα.
πᾶσα.

Φύλ. ρκβ. Fol. 122.

Ἐκ δίωνος βιβλ. λζ. λη. Ex Dionis libr. XXXVII.
λθ. μ. μα. μυ. μδ. με. XXXVIII. XXXIX. XL.
XLI. XLIII. XLIV. XLV.

A. καὶ οἱ τιμῆται περὶ T. τῶν συμφερόντων σφί-
τῶν ὑπέρ. σιν ἀπέσχοντο.

†. Haec excerpta sunt ex Dione Cassio, non
autem Halicarnasseo, ut perperam compiler Romanus inscripsit.

Φύλ. ρλ. Fol. 130.

Ἐξ Αἰσχύλου. Ex Aeschilo, breves
notae.

Φύλ. ρλγ. Fol. 133.

Πορφυρίου εισαγωγή. Porphyrii Isagoge:

A. ὄντος ἀναγκαίου χρυσασόριε. T. καὶ τῆς κοινωνίας πράσασιν.

†. Saepius eum organo Aristotelis gr. et lat. prodiiit.

Φύλ. ρμς. Fol. 146.

Ἀριστοτέλους κατηγορίαι. Aristotelis categoriae:

A. ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα. T. σχεδὸν ἅπαντες κατηγοριζμῆνται.

Φύλ. ροκ. Fol. 171.

Ἐκ τῶν τοῦ πορφύριου Ex iis, quae a Porphyrio tradita sunt in vita Plotini.

A. τὰ δι' ἀναγκαίᾳ αὐτῷ ἔκ τε τῶν. T. τινὰ παράσημα ὀνόματα.

†. Has eclogas ipse Victorius manu propria scripsit. Vita autem Plotini gr. et lat. in eius operibus extat.

Φύλ. ρογ. Fol. 173.

Ἐκ τῶν τοῦ ἀμμωνίου Ex Ammonio in Porphyrium.

A. cap. περὶ διαφορᾶς. T....
πότερον.

Φύλ. ροδ. Fol. 174.

Ἐξ ὀλυμπιδωρου. Ex Olympiodoro, in Plat. gorg.

A. ἀπλὸς οὖν ὁ θεός. T. ἐνταῦθα τὰς ζωάς.

Φύλ. ροζ. Fol. 177.

Ἐκ συμπλίκτου εἰς κατηγορίαν. Ex Simplicio in categoriam.

A. δῆλον δὲ καὶ ἐξ ὧν. T. εἰς τοὺς χυμοὺς.

Φύλ. ροθ. Fol. 179.

Ἀριστοτέλους ὅσα περὶ ἀρίστης, mente et sapientia. Φρόνησιν καὶ νοῦν καὶ σοφίαν.

A. διὰ τί πάντες, ὅσοι περιττοί. T. ἀλλὰ διὰ φύσιν.

†. Est de Aristotelis problematis Sect. XXX.

Cod. CCXXXV.

Chartaceus, charta solida et trita, literis minutissimis et lectu difficillimis, manu P. Victorii, in quarto, constans foliis 257, inscriptus.

Ἀγλαίζεται δὲ καὶ μουσική κ. τ. λ. T. τρύγχι πίνου μελιγδέξ etc.

†. Sunt P. Victorii loci lyricorum sumpti in libris Athenaei, Plutarchi, Clementis.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Τίρυνε καὶ οὐκέτι τεῖχος κ. τ. λ. T. πρὸς κρήτ. πορθμὸν.

†. Sunt loci poetarum apud Hephaestionem in enchiridio, quod gr. et lat. prodiit trai. Rh. 1726. 4.

Φύλ. ιε. Fol. 15.

Περὶ τῶν κατ' ἀληθείαν φιλοσοφίαν ὑπομνημάτων De verae philosophiae commentariis Strom. VIII. ερομ. η.

A. ἐν γοῦν τοῖς νόμοις. T. μόνον δὲ ἡ μήδειξ.

†. Sunt excerpta ex Clemente.

Φύλ. μζ. Fol. 47.

Ἐκ δίωνος τοῦ προυσ. Ex Dione Prusiens.

A. ἔτι δ' οἶμαι τὴν πα- T. εἰσίσσε τὴν θυέστην.
ρακλητικὴν.

†. Ex Dione Chrysostomo in lib. 2 et 4. de regno et de Ilio non capto.

Φύλ. μη. Fol. 48.

Ἐκ τοῦ κλήμεντος ερ- Ex Clementis Stromat.
ματέου παιδαγωγοῦ λόγ. γ. lib. 5.

A. κ. β. ὅτι διὰ τὰς ἀμαρ- T. ὡς Φησι βακχυδίδης.
τίας ἡμῶν.

Φύλ. νγ. Fol. 55.

Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν διαφό- Excerpta ex variis.
ρων.

†. Non ex graecis tantum, sed et latinis.

Φύλ. σκζ. Fol. 227.

Ἀφορισμοὶ γνωμικοὶ τοῦ Aphorismi gnomici Ba-
μεγάλου βασιλεῖου. sili magni.

A. περὶ τῆς κατ' ἐρημίαν. T. σπουδαζομένων ἐπιζη-
τεῖ.

†. Aphorismi cum interpretatione latina ex- tracti ex epist. 1. D. Basillii ad S. Gregorium the-ologum, in qua agitur de vita in solitudine agenda interprete Guill. Budaeo et respondet exemplari graece excuso, cum quo collata et recognita est per Godef. Tillmannum, ut initio legitur.

Φύλ. σλδ. Fol. 251.

Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς ἀν- Epigrammata ex An-
θολογίας. thologia.

A. ὕριος ἡ χαράπῳ πνεύ- T. τὰ ῥήματα αὐτὰρ ἔγω-
σομαι. γε.

†. Sunt Anylae, Leonidae, Nicarchi, Palladii, Archiae, Bianoris, Phauiae etc.

Codex CCXXXVI.

Chartaceus, charta solida et laevigata, initialibus et pluribus titulis rubris, scriptura minuta et nitida, in quarto, constans foliis 123, mutilus, Saec. XV, ex libris P. Victorii, probe conservatus et inscriptus.

Γαληνοῦ πρὸς γλαυκῶνα. Galeni ad Glauconem.

A. ὅτι μὲν οὐ τὴν κοινὴν. T. ὑπομνημάτων ἑκαστον.

†. Sunt libri duo therapeuticorum in plura capita, quae tituli minio exarati innuunt, divisi. Id quod non est in editione gr. et lat. Basil. tom. IV. p. 297.

Φύλ. πγ. Fol. 83.

Πεδακίου διοςκορίδου ἀναζαρβέως λόγος ε. περὶ δηλητηρίων Φαρμάκων, καὶ τῆς αὐτῶν προφυλακῆς. Pedacii Dioscoridis Anazarbei liber VI. de venenis, eorumque praecautione.

A. ἀποδόντες ἐν τοῖς προγραφείοις. T. καὶ γενναϊότατα.

Φύλ. ρ. Fol. 100.

Τοῦ αὐτοῦ βιβλίον ζ. περὶ ἰοβόλων. Eiusdem liber VII. de venenatis.

A. τὸν μὲν περὶ ἰοβόλων λόγον. T. παρασημειούμεθα.

Φύλ. ριβ. Fol. 112.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος ὄγδοος περὶ σημειώσεως τῶν ὑπὸ ἰοβόλων δεδηγμένων. Eiusdem liber VIII. de signis vulnerum ab iis inflictorum.

A. ταῖς δὲ ὑπὸ Φαλαγγίων. T. τῶν ἰοβόλων δεδηγμένων.

Φύλ. ριθ. Fol. 119.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος θ. Θε- Eiusdem liber IX. cu-
ραπεία τῶν ὑπὸ τοβόλων ratio vulnerum a vene-
δεδηγμένων. natis inflictorum.

A. ἐν τῇ σημειώσει. T. ὁ θηριακὸς τρόπος.

†. In editione gr. et lat. tres ultimi libri in
unum dispescuntur. At in multis Msc. codicibus
ista divisio habetur. Caeterum isti quatuor libri
Dioscoridi abiudicantur.

Codex CCXXXVII.

Chartaceus, charta tenui et laevigata, initialibus
principalibus rubris, literis minutis et elegantibus,
in quarto, cum notis marginalibus, constans foliis
294, possessus a Demetrio Rhaul graeco, item a
Nic. Dorcaborico, ex libris P. Victorii, Saec. XV,
bene conservatus et inscriptus.

Ὅροι τοῦ πλάτωνος. Platonis definitiones.

A. αἰδιον τὸ κατὰ πάντα T. τὸ αὐτοῦ ἔνεκεν, ἀφο-
χρόνον. βία.

†. Sunt in membrana separata.

Φύλ. β. Fol. 2.

Κοίντου σμυρναίου περὶ Quinti Smyrnaei de
τῶν ἱβ. ἡρακλέους ἀθλῶν. XII. certaminibus Her-
culis.

A. πρῶτα μὲν ἐννεμέα. T. ἐλάδα χρύσεια μῆλα.

†. Asservatur etiam Msc. in bibliotheca S.
Marci apud Theupolum. Fabricius verò de hoc
opusculo nullam mentionem facit.

Στράβωνος. Strabonis.

A. πυθόμενον δὲ τῆς μη- T. καὶ νῦν ἔτι φυλάττε-
τρὸς νικοστράτης. σθαι.

Εὐχὴ λακεδαίμονος τινος   Oratio cuiusdam lacedaemonis quotidiana.
ἐφ' ἡμέρας.

A. Θεὸ ἅτις πάντων καλῶν.
T. τῶν καλῶν πάντων θεῶν.

Φύλ. γ.   Fol. 3.

Βησσαρίωνι καρδινάλιῳ   Bessarioni Cardinali philosopho.
τῷ Φιλοσόφῳ.

A. ποιμὴν νικαίων, βώ-
μης ἱερότερος ἄρχων.
T. δώματ' ἐς ἀθανάτων.

†. In huius fine legitur: τοῦ ἀνδρονικοῦ καὶ σοφοῦ τοῦ καλλίστου. ταῦτα λέγον οὐ χρῆ, ἀλλ' ἀληθεία. δημήτριος. Andronici sapientis et Callisti. Haec legens non gaudeat, sed veritate. Demetrius cuius nomen et in primo folio sic scriptum inveni: δημήτριος ἑλλην λακεδαιμόνιος. Demetrius graecus lacedaemonius. Possessor proin et notarum marginalium ad Platonis opuscula auctor est. Eiusdem enim manus sunt. In Morellii bibl. gr. etc. p. 120. eiusdem Andronici Callisti versus alii in laudem Bessarionis citantur.

Φύλ. γ.   Fol. 3.

Θεοδώρῳ Φιλοσόφῳ τῷ   Theodoro philosopho
γαστέρῳ.   Gazae.

A. ἡ ἀτρεκέλης σοφίῃ δη-
ρὸν.
T. ὥχεται ἀποπταμένη.

Φύλ. δ.   Fol. 4.

Βησσαρίων καρδινάλις τῷ   Bessarion Cardinalis
σοφῷ πλήθωνι.   sapienti Plethoni Georgio.

A. σώματι γὰρ, ψυχῇ.
T. ἀμφοτέρων κρατεῖ.

†. Fabric. vol. X. p. 758.

Φύλ.

Φύλ. ε. Fol. 5.

Πλάτωνος πολιτειῶν βιβλ. i. Platonis politicorum
lib. X.

A. κατέβην χθὲς εἰς πει- T. ἐυπράττοντας.
ραιῶν.

†. In fronte lego: Nicolai Dorcaborici et in-
fra: μή σε λάθῃσι. Ne te lateat. Prodiere gr. et
lat.

Φύλ. σδ. Fol. 204.

Τοῦ αὐτοῦ τίμαιος. Eiusdem Timaeus.

A. εἰς δύο τρεῖς, ὁ δὲ δὴ. T. ὁ δὲ μονογενὴς ὢν.

†. Est cum notis marginalibus. Extat ibi-
dem.

Φύλ. σξβ. Fol. 262.

Τιμαίου τοῦ λοκροῦ περὶ Timaei Locri de uni-
τοῦ παντός. verso.

A. τίμαιος ὁ λοκρὸς τὰ T. ἀγεννάτω καὶ αἰωνίῳ.
δὲ ἔφκ.

†. In huius fine subscriptum: δημοτρίου ραοῦλ
τοῦ καβακῆ ἑλληνός τε καὶ θρακός. Demetrii Rhaul
Cabacae graeci et thracis.

Φύλ. σοκ. Fol. 271.

Πλήθωνος ἐωθινὴ ἐς θε- Plethonis matutinae ad
οὺς πρόσησις. Deos allocutiones.

A. ζεῦ βασιλεῦ, αὐτὸ ὢν T. ἐν τοῦ παντός αἰῶνος.
αὐτὸ ἔν.

†. In fronte legitur: ἐν τῶν λειψάνων τῆς πλη-
θωνίου βίβλου συνηχθησαν ταῦτα. Ex reliquis libri
Plethonii collecta haec sunt. Secundus autem titu-
lus est: δειλινῶν ἐς θεοὺς προσηγήσεων δευτέρᾳ κυριω-
τάτῃ πάσων ἢ ἐς τὸν βασιλέα δίκ. Meridianarum ad

Tomus III.

Deos allocutionum secunda maxime propria omnium in Regem Iovem. Tertiae titulus: *ἑσπερινὴ εἰς θεοὺς πρόσρησις*. Nocturna ad Deos allocutio.

Φύλ. σπη. Fol. 288.

"*Ἕμνοι εἰς θεοὺς τοῦ πλήθους*. Hymni in Deos Plethonis.

A. *Ζεῦ πάτερ, αὐτόπατορ*. T. *ἅπασι πρόεσιν*.

†. Sunt numero XXVII. Neque de eius allocutionibus, neque hymnis quidpiam memoratum inveni. Codex clauditur Braccii Ugolini Ode sub persona Orphei in laudem Cardinalis Mantuae. O meos longum etc. Sic et in secundo et tertio folio versus latini habentur, primò Curtii ad Pompeium Cardinalem Vicecanc. et secundò Christ. Ruf in Gallum.

Codex CCXXXVIII.

Chartaceus, charta solida, titulis et initialibus rubris, caractere minuto et nitidissimo, in quarto, foliorum numero 19, exaratus a Boemundo canonico, Saec. XIV, bene conservatus et inscriptus.

Ἰωάννου γραμματικοῦ ἀλεξανδρέως εἰς τὸ πρῶτον τῆς νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς. Ioannis Grammatici Alexandrini in lib. 1. introductionis arithmeticae Nicomachi.

Νικομάχου γερασίου πυθαγορικοῦ εἰσαγωγὴ τῆς ἀριθμητικῆς τῶν εἰς τὰ δύο τὸ πρῶτον. Nicomachi Geraseni Pythagorici introductionis arithmeticae lib. 1.

A. *οἱ πηλαιοὶ καὶ πρῶτοι*. T. *πρὸς τ.β. δ' α'.*

†. Hae quidem inscriptiones minio notatae sunt. Ex initio autem et sequentibus colligo, non nisi textum Nicomachi haberi sine Ioannis Philoponi commentario, qui in aliis codicibus incipit: *ἐπει ἡ ψυχὴ διττὰς ἔχει κ.τ.λ.* Habentur etiam notae marginales ad titulum: *περὶ ἀριθμοῦ*. Finis est in tit. *περὶ ἐπιμορίου*. In fol. 1. infra scriptum: *γράφαν παρ' ἐμοῦ τοῦ βοηθοῦντος τοῦ δευτερεύοντος ἱερακὴ κανονικοῦ καὶ διδασκάλου τὸ παρὸν βιβλίον παρὰ τοῦ σεβασμίου πατρὸς καὶ καὶ μοῦ ἐπισκόπου ἱερακῆ*. Scriptus a me Boemundo secundario Hieracii canonico et doctore praeiens liber a venerando patre dom. et episcopo Hieracis, sc. in Calabria.

Codex CCXXXIX.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus minialis, scriptura minuta et abbreviata, in quarto, mutilus, constans foliis 368, possessus, a Polychronio, collatus cum prototypo, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus.

Χρονικὸν τοῦ γεωργίου Chronicon Georgii
Φραντζῆ πρωτοβεστιαρίου. Phranzae protovestiarii.
A. τὸ τῆς ἱστορίας χρήσιμον. T. ἀλλ' ὑπέσχεψεν ἄπρακτος.

†. In fronte notatur, eundem Gregorium quoque fuisse cognominatum. Cl. Oefelii manu sequens notatum. Hoc exemplar operis rarissimi secunda huius anni MDCCLI. Bononia ad bibliothecam relit è manibus Cl. viri Io. Bapt. Bianconii, qui latine reddendum Sermi Electoris Bav. Maximiliani Iosephi indulgentia ad tempus acceperat. Eodem antea quoque usus fuerat Gretserus non tam interpretis, quam paraphrastis functus officio— Sed errat Cl. Oefelius. Non enim Gretserus, sed

Pontanus chronicon contractum et latine redditum edidit Ingolst. 1604. 4. Cum Theophylacto Simoc. Extat et inter scriptores Byzantinos cum notis. v. Fabric. vol. VI. p. 618. Nota auctoris finis subiecta etiam in hoc codice continetur. Graece nunc etiam Viennae 1796. prodiit curâ Cl. Alteri. In veteri catalogo malè scribitur Φαντζῆ.

Φύλ. τξζ. Fol. 367.

Ἐκ τῆς βιβλου τοῦ σο- Ex libro sapientissimi
Φωτάτου γρηγοῦ. πῶς οὐ Gregorac: Nil in vita
δὲν ἐν τῷ βίῳ ἐστὶ βέβαιον, constans, vel verum, sed
ἢ ἀληθές, ἀλλ' ἐν ἀδήλοις. in obscuris esse. Ex-
παράδειγμα. emplum.

Α. ὥσπερ πελάγεσι συγ- T. καὶ κατὰ τὸν σειρὰχ.
κυκᾶται.

†. Est hoc excerptum ex eius historiae lib. IV. cap. 3. In ultimo folio possessor quidam haec notavit: ἔτους 1577. τετράδῃ ἡμέρᾳ βραδὴ ἐν ταῖς ἑπτὰ ὥραις τῆς νυκτὸς ἐμαύρησεν ἡ σελήνη καὶ ἔγενεν ὅλο- μαύρη εἰς ταῖς δικοσι ἐβτὰ τοῦ μηνὸς τοῦ σεπτεμβρίου. καὶ τὸ ἐγραψάμην ὁ πολύχρων ὁ πουλισχάρης, ὅς διαθυ- μῆσι εἰς τὴν ἀναπόλη. A. 1577. die quarta serò hora 7. noctis obscurata est luna et reddita est tota ob- scura 27. Sept. Et hoc ego scripsi Polychronius Pulischares, qui ad superna tendit. Excerptum hoc non notatur in veteri catalogo.

Codex CCXL.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initia- libus minio distinctis, literis minutioribus et niti- dissimis, in quarto, cum lacunulis constans foliis 115, Saec. XIII, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ-
μῶν βασιλείου ἀρχιεπισκό-
που καίσαρεως καππαδο-
κίας ἐῖς τὸ ἐν ἀρχῇ ἐποίη-
σεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν.

A. πρέπουσα ἀρχὴ τῶ
περὶ τῆς.

S. patris nostri Basillii
archiepiscopi Caes. Capp.
in id: In principio crea-
vit Deus coelum et ter-
ram.

T. δοξαζέσθω ὁ κς, ὃ ἡ
δόξα κ. τ. λ.

†. Sunt homiliae IX. in hexaemeron extantes
gr. et lat. in operibus Paris. 1721. f. In fine legi-
tur: γῆς, οὐρανοῦ ποίησιν Φωτῆρ ὁ μέγας, βασιλεῖος δι-
δωσι τῇ δὲ τῇ βίβλῳ. Terrae et Coeli creationem lu-
minare magnum Basilius tradit hoc libro.

Φύλ. ξε. Fol. 65.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ-
μῶν γρηγορίου ἐπισκόπου
νύσσης κεφάλαια τριάκοντα
εἰς τὴν τοῦ ἀνθρώπου κα-
τασκευὴν.

A. εἰ ταῖς διὰ τῶν χρη-
μάτων τιμαῖς.

Sancti patris nostri epi-
scopi Nysseni Gregorii
capita triginta in homi-
nis opificium.

T. ἡμετέραν, ὡ ἡ δόξα
κ. τ. λ.

Φύλ. ρθ. Fol. 109.

Τοῦ αὐτοῦ ἐῖς τὸ ἅγιον
σάββατον.

A. ἐπαινετὸς καὶ ὁυτος
τῆς.

Eiusdem in sanctum
sabbatum.

T. ἀναστάσεως σὺ γὰρ κ. τ. λ.

Codex CCXLI.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initia-
libus rubris, charactere minuto et eleganti, in quar-
to, habens folia 200, cum praemisso indice minia-

to, possessus a Mich. Rosaita et Io. Alb. Widmestadio, Saec. XV, optime conservatus et inscriptus.

Ἐἰς τὸν λυκόφρονα σχόλια Ἰσακίου γραμματικοῦ In lycophronem scholia Isacii grammatici Tzetzis τοῦ τζέτζου.

A. τοῖς τῶν ποιητικῶν T. μεταφοῶς τοῦ λέπους. βιβλων.

†. Praemittitur tetrastichon: βίβλος μὲν κ. τ. λ. quod et editum 1601. 4. apud Paul. Stephanum gr. et lat. Subiiciuntur Isacii Tzetzis prolegomena, quae sequitur lycophronis genus: ὁ λυκόφρων οὐτοσί, ut in memorata editione. Demum habetur libri inscriptio: ἐπιγραφή λυκόφρονος ἀλεξάνδρα cum explicatione interlineari sic: ἐγὼ φράσω λοιπόν σοι ἀληθῶς, ἐρωτᾷς. Inferius scholia Isaacii incipiunt, ut in editione. Ultimum scholium in editione deest: λεψιδύς, ὁ δεινὰ καὶ κεκαλυμμένα λέγων ἀπὸ μεταφοῶς τοῦ λέπους. His adiecti sunt isti Tzetzis versus sequentes in lycophronum.

λόγους ἀτερπεῖς πολλὰ μοχθήσας γράφεις,
Ἄνισορήτως βάρβαρ λέξας ἔπη.
γῳλεῖα γράνας οὐσα καὶ τυκίσματα,
συνορδίγη τε κρύμνα καὶ λυκοψία.
μόνον νέοις ἰδρῶτα μωρὸ λυκοφρον.
οὐδὲν γὰρ ἄλλο πλὴν κενοὶ λήρων λόγοι,
τὴν δὲ λυκοφρονέην τὴν βαρβαρόφωνον λυγὴν.
κλυοῦσ' ἄλλο πρὸς ἄλλειο βέκκη καλυπτή.
τζέτζης Ἰσαάκιος ἐπεὶ Φυγὸν ἐξερσεινᾷς.
παγκράτει μεδέοντι πανέξοχον ὕμνον ὀφείλω.

Sequuntur adhuc alii.

θεῶ τὸν αἶνον προσφέρω προθυμία
τῶ πάντα πάντως τοῦ δὲ τῇ συνεργείᾳ
εἰδόντι καὶ βλέποντι παναλκεί κράτει
ᾧδε περᾶνας τὴν λυκόφρονος πτύχα.

†. Michaelis quondam Rosaitae hunc codicem fuisse, haec exterius in membrana scripta indicant: *μιχαήλ τοῦ ροσαίτου καὶ τῶν φίλων*. Alberti quoque Widmestadii fuisse nota ipsius manus pag. 1. indicat. In totum lycophronem index alphabeticus minio exaratus omnibus praemissus est.

Φυλ. ρλθ. Fol. 199.

Ἐπὶ τῶν ἑπτὰ θαυμάτων. De VII. miraculis.

A. τὰ ἑπτὰ πάλαι τοῦ βίου θαύματα. T. ἀσάφειαν ἐπιτήδευσαν.

†. Sunt Thebae, Babylon, Mausoleum, Pyramides, Colossus, Capitolium, Hadriani templum in Cycico.

Φύλ. σ. Fol. 200.

Ἐκ τοῦ κεδρηνοῦ. Ex Cedreno.

†. Sunt fragmenta de Endymione, Prometheo, Argo, Argonautis. Prius et hoc excerptum ommissa sunt in veteri catalogo.

Codex CCXLII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatilis, literis minutis et elegantibus, manu diversa, in quarto, exaratus a Mich. Apostole Byzantino, Saec. XV, constans foliis 122, mutilus, probe conservatus et inscriptus.

Ἦν οὐ μέγα, ἐπάλαιε δὲ πρὸς τέχνης, τούτῳ νοσήσαντι ὑπέβη μὲν τὰ δεξιὰ, ἐπέδωκε δὲ τὰ ἀριστερὰ κ. τ. λ. T. τὸ δὲ πυριᾶσθαι καὶ ξηραλοφειν, ἐπειδὴ τῆς ἀκριτοτέρας γυμναστικῆς ἔχεται, λακεδαιμονίοις ἔφωμεν.

†. Est fragmentum de gymnastica, in cuius fine legitur: *μιχαῆλος ἀποστόλης βυζάντιος*. Michael Apostoles Byzantinus.

Φύλ. 5. Fol. 6.

Ἐικόνες Φιλοστράτου, προοίμιον. ἑλλάδια. Imagines Philostrati. Prooemium. Helladia.

A. ὅσις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζῶγραΦαν. T. ὅτι χρὴ σὺν ὥρᾳ γράφειν.

†. Adiunctae sunt explicationes interlineares et scholia, quae post prooemium sic incipiunt: Ἀλήθεια ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ᾱ τερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ λήθη, διὰ τὸ ἀλάθητος εἶναι, ὡς ἀπλῆ καὶ πᾶσιν εὐσύννοπος. Codicis Taurinensis scholia apud I. Pasinum incipiunt: ὅσις, τὸ ὅσις μὴ ἀσπάζεται ταῦτον τι μὴ ὁ ἀσπαζόμενος καὶ ὁμοίως ἀτελές. In codicibus quibusdam Msc. Vaticanis et Vindobonensibus scholia Manuelis Moschopuli adiuncta leguntur Philostrati iconibus, quae, num eadem sint, omissis initiis ignoro. Facta collatione cum editione Operum Lipsiensi 1709. f. observo, deesse fabulas et Menoeceum. Loco Pelopis, vel Hippodamiae legitur Oenomaus. Ad imaginem XXXI. Xenia scholorum magna lacuna habetur. Desunt et virgines hymnum canentes, excepto fine. Nec omnibus addita sunt scholia, nec in duos libros divisio fit. Numerus ultimus est LII, numero scilicet perperam posito.

Φύλ. 5α. Fol. 91.

Τὸ ὁ πρὸ τοῦ ν̄ ἐν τισὶ T. ἤγουν ὁ καὶ πλέον ὁ βολὴν διὰ τοῦ ὦ μεγάλου γράφεται. λαῦ δανείζων καὶ ἔτερχ.

†. Hoc

†. Hoc fragmentum grammaticae fors et eadem Manueli Moschopulo tribuendum.

Φύλ. 5β. Fol. 92.

Περὶ προθέσεων.

De praepositionibus.

A. ἡ ἐν πρόθεσις συντάσσεται κοινῶς.

T. ὑπερούσιος, ὑπεράγαθος.

†. Censeo, partem prioris esse. In fine legitur: *μιχαῖλος ἀποστόλης βυζάντιος μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς αὐτοῦ πατρίδος πενίχ συζῶν καὶ τότε τὸ βιβλίον ἐξέγραψεν*. Michael Apostoles Byzantinus, capta patria sua, egenus librum hunc exscripsit. Eiusdem similes subscriptiones in Morellii bibl. gr. etc. p. 157. etc. occurrunt cum Morellii notis.

Φύλ. ρ. Fol. 100.

Γεωργίου τοῦ πλήθωνος κατὰ ἀριστοτέλους.

Georgii Plethonis in Aristotelem.

T. καὶ Φαῦλα ἐγκαταμέμικται.

A. οἱ μὲν ἡμῶν παλαιότεροι καὶ ἑλλήνων.

†. Est de Platonicae et Aristotelicae philosophiae differentia libellus gr. et lat. iam editus.

Codex CCXLIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, scriptura minuta et nitida, manu diversa, in quarto, constans foliis 77, Saec. XVI, exaratus a Iac. Battistaritza Solentino, possessus a Io. Alb. Widmestadio, bene conservatus et inscriptus.

Παττάκιον ἐκδοθὲν παρὰ τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως τοῦ πορφυρογενήτου κυρ. μανουήλ τοῦ κομνηνοῦ γνώ-

Epistola illustrissimi imperatoris Porphyrogenetae dom. Manuelis Comneni ex sententia et

Tomus III.

3

μη καὶ διδῆσι καὶ τῶν ἐλλογιμῶν ἀρχιερέων καὶ συκλητικῶν ἀρχόντων, πολλῶν γέμον ὑψηλῶν καὶ ἀναγκαίων θεωρημάτων, ἀπολογητικὸν πρὸς γραφὴν τινος μοναχοῦ παλατινοῦ, τῆς μονῆς τοῦ παντοκράτορος, τὰ τῆς ἀστρονομικῆς τέχνης κακίζουσιν καὶ ἀσέβειαν ἀποκαλοῦσιν τὸ μάθημα, ἀναξ μανουὴλ κομνηνόβλατος κλάδος.

consilio doctorum Pontificum et senatorum principum, multis repleta sublimibus et necessariis theorematibus apologetica contra libellum cuiusdam monachi palatini monasterii του παντοκρατορου, qui astronomiam insectabatur et impiam appellabat scientiam, imperator Manuel ex Comnenorum genere oriundus.

A. τιμιώτατε πάτερ, τὸ ἐγχειρισθὲν.

T. κρυπτόντων καὶ μη-τηρίω.

†. Extat idem manuscriptum in bibliotheca S. Marci apud Theupolum et Vaticana, nunquam editum.

Φύλ. 13.

Fol. 17.

Πρόκλου στοιχείωσις φυσικῇ.

Procli elementa physica.

A. σύνεχῃς ἐσιν, ὧν τὰ πέρατα.

T. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

†. Sunt libri II. de motu, editi graece, Basil. 1531. 8.

Φύλ. 15.

Fol. 36.

Τὰ τῶν ὀφφικιαλίων τοῦ παλατίου τῆς κωνσταντινουπόλεως ὀνόματα.

Officialium palatii Constantinopolitani nomina.

A. οἱ τοῦ βασιλέως υἱοὶ.

T. κατ'ἀξίαν ἐκάστης αὐτῶν.

†. Videntur esse sumpta ex Codino Curopalata. In editione script. Byzant. Venetiana p. 15. habentur. Sunt verò tantum nomina sine explanationibus.

Φύλ. λη. Fol. 38.

Ἡ γεγонуῖα διατύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως λέοντος τοῦ σοφοῦ, ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ κωνσταντινουπόλεως.

Constitutio imperatoris Leonis sapientis, quo ordine sint sedes ecclesiarum subiectarum patriarchae Constantinopolitano.

A. ἡ καισαρεία, ἡ ἔφεσος.

T. ὁ αἰλίας, ἦτοι ἱεροσολύμων.

†. Ext. gr. et lat. inter scriptores Byzant. In margine inferiore Io. Alb. Widmestadius propria manu notat, se hoc in bibliotheca Vaticana describendum curasse. Sequitur tum ordo praesidentiae sanctissimorum patriarcharum.

Φύλ. λθ. Fol. 39.

Ἡ γενομένη ἐκθεσις τῶν ὑποκειμένων τῇ βασιλίδι κωνσταντινουπόλει μητροπόλεων ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως κυροῦ ἀνδρονίκου τοῦ δευτέρου τῶν παλαιολόγων.

Expositio subiectarum reginae Constantinopolimetropolium regnante illust. imperatore D. Andronico secunda Palaeologorum.

A. α. καισαρεία. β. ἔφεσος.

T. ρι. ἡ ἀχυράους.

†. Extat ibidem, sed cum quodam discrimine.

Φύλ. μβ. Fol. 42.

Τάξις προκαθεδρίας τῶν
ὑπὸ τῶν ἀποστολικῶν θρόνων
κωνσταντινουπόλεως τελούν-
των μητροπολίτων καὶ τῶν
ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόπων, α
τῷ καίσαρειας καππαδοκίας.

Ordo praesidentiae me-
tropolitaram apostolico
Constantinopoleos throno
subiectorum et episcopo-
rum inferiorum. Thro-
nus 1. Caes. Cappadoc.

A. α. ὁ νύσσης. β. ὁ κα-
μουλιανῶν.

T. κ. τὸ σμολενσκόν.

†. Extat ibidem cum Georgio Codino inter
scriptores Byzantinos.

Φύλ. να. Fol. 51.

Χορειακὸν τετράμετρον
βραχὺ καταληκτὸν πρὸς
πάντας τοὺς τοῦ ὄντως χρι-
στιανικοῦ βίου τὴν ὁδὸν τέμ-
νειν αἰρουμένους ἄρμοζον.

Choriacum tetrametrum
pendulum, omnibus qui
verè Christianae vitae
viam ingredi volunt ap-
tum.

A. βούλομαι λαθεῖν βιώ-
σας.

T. πένθος, ὕθλος καὶ μό-
ρος.

†. In fine manu Io. Alb. Widmestadii nota-
tum: Hieronymi D. Leandri pont. Brundusini S R.
E. Card. carmen auctoris manu et scriptum et Io.
Alb. Widmestadio dono datum, 1537. Hoc et quae-
dam priora desunt in appendice Uffenbachiana.

Φύλ. νγ. Fol. 53.

Περὶ τῆς ἀνθρωπότητος
τοῦ χριστοῦ. ἀρχὴ συν θεῷ
τῶν ὁμηροκέντρων. ἡ ὑπό-
θεσις. Ἄυτη ἐστὶ ἡ ἀγιολο-
γία εὐδοκίας λαμπροτάτης,
τῆς καὶ τὸν παρόντα ὁμη-

De humanitate Christi.
Initium Homerocento-
num iuvante Deo. Ar-
gumentum. Hoc est prae-
clarum opus illustrissi-
mae Eudociae, quae hos

ροκέντρωνα, τὸν συντεθέντα
ὑπὸ πατρικίου, τὴν ἐπισκό-
πην διορθωσαμένης, ἣ πάρ-
ουσα βιβλος καλεῖται ὁ-
μηρόκεντρα, ἣν πρώην ἐγρά-
ψατο πατρίκιος ἀρχηγρ.
καὶ τοῦτο δῆλον ἀπὸ τῆς
διὰ τῶν ἡρωικῶν ἐπιγρα-
φῆς, ζῆται ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν
ἐνθάδε προγεγραμμένων
ἱστορίων. τατιανὸς ἐκ τῶν
ὁμήρου βιβλίων τὸν μὲν ὁ-
μηρον ἐγράψε καὶ δύο τῶν
ἄλλων ὁμηρικῶν κειμένους
μὴ εὑρίσκει. ἐν τούτῳ δὲ
πολὺ τὸ τοιοῦτον εἶναι.
πρώτῃ δὲ τῆς ἀπολογίας καὶ
τοῦ ποιήματος ἡ ὑπόθεσις
τέτακται. ὁ δὲ λόγος, ὡς
ἀπὸ τῆς διορθωσαμένης
πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας.
τὰ τοῦ δράματος πρῶτα
ὁμηρ. ὀδυσσ.

Homerocentones a Patri-
cio compositos emenda-
vit. Hic liber vocatur
Homerocentonom, quem
prius composuit patri-
cius Areter (Precator). Et
hoc clarum est ex in-
scriptione huius libri in
versibus heroicis, quae
inscriptio historiarum hic
scriptarum initio deest.
Tatianus ex Homeri li-
bris Homerum scripsit, et
duos versus homericos
simul positos non repe-
ritis. Et in hoc tale quid
esse multum est. Pri-
mum apologiae et poe-
matis argumentum po-
situm est sermo autem,
tanquam ab emendatrice
ad lectores. Personae
dramatis, Homer. et
Odyss.

Α. κέλτε μεν μύρια
Φῦλα.

Τ. εὐαγγέλιον δέ τοι ἔσω.

†. Homerocentra, quae prodiere graece Fran-
cof. 1554. 8. cum Lycurgo, ab his differunt. Am-
pliora enim sunt, quàm nostra. Nempe tres di-
cuntur esse collectiones: I. Patricii. II. Eudociae.
III. Anonymi, uti nota innuit apud Fabric. vol. 1.
p. 358. Additae sunt etiam interlineares notae, sed
usque ad medium solummodo. In fine scriptum le-
gitur: ὁμηρουκέντρων ὥς μοι νόει. τέλος. —

τὸν τοῖς δικτύλοις γράψαντα τὸν κεκτυμένον
 τὸν ἀναγινώσκοντα σὺν προθυμίᾳ;
 τὸν κτισάμενον τὰ τετράδια τὰ δὲ;
 Φύλαττε τοὺς τρεῖς ὧς τρι. τρισωλβία,
 ὃ τὰ πάντα πληρῶν θεὸς ἡμῶν δοξάσαι.—
 Ἐγράφη τοῦτο τὸ βιβλίον ὁμηροκέντρωνος
 Θεῷ χάρις διὰ χειρὸς εὐτελεστάτου σπουδατοῦ
 Ιακώβου ἱερέως βαπτισαρίτζου ἀπὸ ἁγίας.
 σωλεντιν. ἐν μηνὶ αὐγούστου εἰς ᾗ κ. κ.
 ἡμέρᾳ μὲν τρίτῃ, ὥρᾳ δὲ δεκάτῃ πέμπτῃ
 τοῦ ἔτους τρέχοντος ἀπὸ κόσμου κτίσεως $\overline{\text{ϞϚ}}$.
 Ινδ. ιβ.— ὥσπερ ξένοι χαίρονται ἰδεῖν
 πατρίδα, οὕτως οἱ γράφοντες βιβλίου τέλος.

Homero-centron, sic mihi cogita, finis. Scriptorem, possessorem, lectorem promptum, auctorem Tetrametri, custodi hos tres trinitas ter beata, puta Deum nostrum, qui omnia implet.— Scriptus est hic liber Homero-centonum, Deo gratias, manu vilissimi fautoris Iacobi Sacerdotis Battistaritzae ex urbe Solentina, mense Augusto XX. feria tertia, hora XV. anni currentis ab orbe condito 7017, aera Christi 1409. indict. XII.— Quemadmodum peregrini videre patriam gaudent, sic scriptores libri finem. Io. Alb. Widmestadii fuisse, nota ipsius manus ostendit.

Codex CCXLIV.

Chartaceus, charta solida, titulis et initialibus minio exaratis, literis minutioribus et nitidis, in quarto, foliorum numero 38, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus.

Ἀιλιανοῦ Φιλοσόφου πρὸς Ἀελιανὸν τὸν βασιλέα τακτικόν. Aeliani philosophi ad Hadrianum imp. tactica.

Α. τὴν παρὰ τοῖς ἑλλησι. Τ. ἐξέρχεσθαι τοὺς πολεμοῦντας.

Φύλ. λς. Fol. 36.

Ἐκ τῶν ταπτικῶν λέοντος τοῦ σοφοῦ. Ex tacticis Leonis sapientis.

Α. ἡ πρώτη κεφαλὴ, ὃ Τ. ἐκ ταύτης μᾶχονται. στρατηγός.

†. Haec duo opuscula graece prodire Venet. 1552. 4. Ultimum non indicatur in veteri catalogo.

Codex CCXLV.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus miniatis, caractere minuto et visibili, in quarto, manu Andreae Darmarii Epidaurii, Saec. XVI, constans foliis 45, bene conservatus et inscriptus.

Συνοδικὸν περιέχον ἐν ἐπιτομῇ ἀπάσας ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων γεγενησας ὀρθόδοξας καὶ αἰρετικάς συνόδους μέχρι τῆς ὀγδόης τῆς ἐπὶ τοῦ Φωτίου καὶ τῆ τοῦ πάπα ἰωάννου ἐνώσει. Libellus synodicus omnes synodos tam orthodoxas, quam haereticas brevi compendio continens, quae ab apostolorum tempore usque ad octavam super unione Photii et Ioannis Papae institutam sunt celebratae.

Α. σύνοδος θεία καὶ ἱερὰ συναθροισθεῖσα. Τ. ἀποφηνάμενος τὴν καὶ θάλασσαν.

†. Prodiit cum versione I. Pappi Argent. 1601. 4. Extat et in Harduini Conciliis tom. V. Quin et Fabricius edidit tom. XI. p. 185. Hoc tantum discrimen animadverti, quod codex Electoralis desinat in Conc. CL. Constantinop. in templo Apostolorum. Editio autem Fabriciana adhuc

continet Romanam CLI. Nicolai. Aliud igitur exemplar habuit Io. Pappus, ex quo hoc synodicum edidit. Ait enim in praefatione, se hoc synodicum ab Andrea Darmario redemisse. Ita et hic: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου ἐίληφε τέρμα ἐν τῷ ἔτει αΨοα μαρτίου 5. Ab Andrea Darmario Epidaurio finem cepit A. 1571. 6. Mart. — χάριν κυρίῳ ἀντωνίῳ κοβαρουβλίῳ ἀκροάτῃ καὶ δεσπότῃ πόλεως βαλιαδολίου. Gratias D. Antoni. Cobarubio auditori et dom. urbis baliadolii.

Codex CCXLVI.

Chartaceus, charta crassa, titulis et initialibus minio distinctis, literis minutioribus sat nitidis, in quarto, foliorum numero 169, initio et fine mutilus, Saec. XIV, male conservatus et inscriptus.

Προδρόμου Θεοδώρου ἐξή- Theodori Prodromi in
γησις εἰς ἄπορα τοῦ δαμα- dubia quaedam Dama-
σκηνοῦ τινὰ καὶ ὕμνους. sceni et hymnos.

A. ἐπεὶδὴ γὰρ δόξα λέ- T. οὐδὲ ἐμπαθὲς τὸ θεῖον.
γεται τὸ δόξαζον.

†. Cum initium sit mutilum, alia manu hic titulus videtur esse positus. Nam in aliis codicibus hic titulus habetur: τοῦ φιλοσόφου θεοδώρου τοῦ προδρόμου ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς θείαις καὶ δεσποτικαῖς δογματικαῖς μεγαλουργηθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων καὶ σοφῶν μελωδῶν κοσμά καὶ ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ. Philosophi Theodori Prodromi expositio in canones festis divinis et dominicis conservatos a sanctis et sapientibus melodis Cosma et Ioanne Damasceno. Primum troparium, quod minio exaratum occurrit, est: ζῶν ἐν πόσει τοῦ χριστοῦ ὑπάρχων κ. τ. λ. Expositio autem: τῆς κατὰ χριστὸν οἰκονομίας καὶ τούτῳ τῷ τροπαρίῳ ἐμπεριλαμβάνεται συνοπτικῶς τὸ ὅλον μυστήριον.

Secun-

Secundus titulus, qui occurrit p. 104. est principium secundi canonis echi secundi. Expositio. πρὸ τῆς ἐρμηνείας τοῦ δευτέρου κανόνος. Ultima demum Ode III. est: ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παράγων κ. τ. λ. Cuius finis etiam mutilus est.

Codex CCXLVII.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus miniatis, literis minutis, lisibilibus, in quarto, manu And. Darmarii, constans foliis 136, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου κυροπαλάτου περὶ τῶν ὀφφικιαλίων τοῦ παλατίου κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ὀφφικίων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ πρώτων περὶ τῶν ὀφφικίων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Sapiientissimi Curopalatae de officialibus palatii Constantinopolitani et de officiis magnae ecclesiae et primum de officiis magnae ecclesiae.

A. ὁ μέγας οἰκονόμος.

T. ἐν ἡμέρᾳ ῥήτη.

†. Convenit quàm maxime cum editione Vennet. Script. Byzant. nisi, quod cap. II. de officialibus, omissis numeris 2. 3. 4. 5. ad 6. sic incipit: ὁ δὲ βασιλεὺς μιχαὴλ τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος κ. τ. λ. usque ad Protovestiarium. Et tum omissis aliis sequitur titulus: μέγας δούξ.

Φύλ. ρκγ.

Fol. 123.

Ἐκθεσις τοῦ βασιλέως κυρ. ἀνδρονίκου τοῦ παλαιολόγου τοῦ γέροντος, ὅπως νῦν ἔχουσι τάξεως αἱ ὑποκειμέναι μητροπόλεις τῷ

Tomus III.

Expositio imperatoris domini Andronici Palaeologi senioris, quem locum nunc teneant metropoles, quae Constan-

πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς tinopolitano throno sub-
κωνσταντινουπόλεως. iectae sunt.

A. ὁ καισαρείας, ὁ ἐφέ- T. ὡς καὶ οἱ μητροπόλι-
σου. ται.

†. Extat cum Codino Curopalata inter scri-
ptores Byzant. Codex Electoralis primò desinit:
ὁ ἀχυράους, omissis urbibus, quae nomen ultimò
mutaverunt et quae in editione recensentur. Et
statim ad titulum transit. — De ordine thronorum
metropolitanorum, quinam ex illis dicantur exar-
chae et hypertimi, et qui hypertimi tantum, ut in
memorata editione. In fine legitur: ὑπὸ ἀνδρέου
δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου ἐν τῷ ἔτει μΦπβ ἀπριλλίῳ ιη.
Ab Andrea Darmario Epidaurio anno 1582.
April. 18.

Codex CCXLVIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et
initialibus rubris, scriptura minuta et nitida, in
quarto, ex dono Syrleti protonotarii, constans fo-
liis 34, Saec. XVI, optime conservatus et inscri-
ptus.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri An-
μῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκό- dreae, archiepiscopi Caes.
που καισαρείας καὶ καδοκίας Cappad. expositio in apo-
ἐρμηνεία εἰς τὴν ἀποκάλυ- calypsin sancti Apostoli
ψιν τοῦ ἀγίου ἀποστόλου et Evangelistae Ioannis
καὶ εὐαγγελιστοῦ ἰωάννου Theologi.
τοῦ θεολόγου.

A. πολλάκις αἰτηθεὶς ὑ- T. πάθων δι' ἡμᾶς χεῖ-
πὸ πολλῶν. κ. τ. λ.

†. Prodiit gr. lat. Heidelbergae 1596. f. cum
versione Th. Peltani. Hoc exemplar erat munus

Syrleti, ut ex his, quae in pagina separata et annexa scripta sunt, intelligitur. R^{mus} D^{mus} Gulielmus Syrletus Protonotarius Apostolicus, vir graece et latine doctissimus, sacrarum literarum peritissimus, qui omnes divinarum rerum scriptores, praesertim graecos pervolutavit et, quod mirabile est, memoria tenet, ut eius sermo sit instar refertissimae bibliothecae, qui propter admirabilem doctrinam ac religionem charissimus fuit Marcello II. Pont., apud quem in honore fuerat XIV. annos. Fuit etiam iucundissimus Paulo IV. Pont., cuius in doctissimo sermone is conquiescebat. Est homo Calaber eius regionis, in qua dominatur Marchio Arenae, qui successit nobili viro Nicolao Concubottae, qui in ea loca venerat ex Bavaria et cum eo multi praeterea nobiles homines, ex quibus unus fuit parens et auctor familiae Syrletae. Is igitur R^{mus} Protonotarius et propter summam illust. ducis nobilitatem, dignitatem et, quod caput est, religionem ac pietatem in Deum et in sedem hanc sanctam singularem et propter eximium studium et observantiam, quam habet erga excellentissimum Principem illius provinciae, unde maiores sui orti sunt, mittit catholicos hos libros catholico inprimis Principi Andreae, archiepiscopi Caesarensis, in apocalypsin Io. Apostoli explanationes ex antiquis et sanctis patribus excerptas, quae ex aliqua parte impressae sunt Veronae. Sed has is integras describi fecit ex exemplari pervetusto Vaticanae bibliothecae. In his explanationibus citatur Papias, Dionysius Areop., Irenaeus, Hyppolitus et Methodius martyr, viri doctrina, sanctitate et martyrio illustres. Quae res haereticorum nostri temporis redarguit temeritatem, qui ausi sunt dicere, apocalypsin non esse Ioannis Apostoli et Evangelistae.

Codex hic ex singulari Serenissimi Electoris Maximil. Iosephi liberalitate Cl. Prof. Matthaei Wittenb. ad ipsius usum missus est A. 1805.

Codex CCXLIX.

Bombycinus, charta crassa et laevi, titulis et initialibus miniatis, caractere minutiore et nitido, manu diversa, cum notis marginalibus, in quarto, foliorum numero 280, Saec. XV, madefactus, caeterum bene conservatus.

Τὰ προλεγόμενα τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ ἀριστίδου. Prolegomena primi libri Aristidis.

Α. τρεῖς Φοραὶ ῥητόρων γεγόνασιν. Τ. ἐπεξιόντες παρατηρήσομεν.

Φύλ. 5. Fol. 6.

Νόμος ἐστὶ τις ἑλλήσιν κ. τ. λ. Τ. καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ πρόλις.

†. Est Aristidis Panathenaica, omisso titulo. Folium primum suppletum est, omissa autem scholia. Nam in fol. 2. scholium primum marginale sic incipit ad: ἄλλων γὰρ ἄλλα. Ἡρόδοτος μὲν αἶπει τὰ μηδικὰ. Σουκιδίδης δὲ τὰ πελοποννησιακὰ. Ξενοφών δὲ τὰ ἑλληνικὰ καὶ ἄλλοι ἄλλα. λέγει οὖν ἀριστίδης κ. τ. λ. Prolegomena autem in editione Oxoniensi Sopatri Apameensis esse dicuntur. In codice Electorali pars 1. desinit aliter, quàm in editione citata. Ibidem scholia etiam antiqua edita sunt et quàmvis aliqua convenient, non tamen eadem sunt, immo nostra multò ampliora. Quin et interlineares notae adsunt, nec eae paucae et utraque ad finem usque producuntur. In editione verò citius desinunt. Huius variantes et scholia editurus est Cl. Prof. Wernsdorf Helmst.

Φύλ. πε. Fol. 85.

Τὰ προλεγόμενα ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς καὶ τῶν τεσσάρων. Prolegomena de Rhetorica et de quatuor viris.

A. ἀριστείδης ὁ σοφιστῆς ἐντυχῶν. T. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον.

†. Vide citatam editionem, cuius finis et: ταῦτ' ἐγὼ σοι σώπατρος κ. τ. λ. quod in Msc. deest.

Φήλ. 5α. Fol. 91.

Πρὸς πλάτωνα ἀριστείδου περὶ ῥητορικῆς λόγ. α. προοίμιον. Ad Platonem Aristidis de Rhetorica. Prooemium.

A. τὸ προοίμιον ἔλαβεν ἀπὸ. T. ὧν ἔνεχ' εὐρέθῃ.

†. Adiuncta sunt etiam scholia marginalia, non tamen eadem, quae sunt in citata editione. Sic: κιθαριστὸς κιθαριστοῦ διαφέρει, ὅτι ὁ μὲν κιθαρωδὸς τῇ φωνῇ τῆς κιθάρας κέχρηται. ὁ δὲ κιθαριστὴς κρούειν μόνον ἐπίσταται.

Φύλ. ρμγ. Fol. 143.

Πρὸς πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγ. β. Ad Platonem de Rhetorica. Orat. 2.

A. ἐπεὶ δὲ καὶ μιλιτιάδου. T. τὰ δὲ, οὕτως περὶ.

Φύλ. ρξη. Fol. 168.

Ὑπόθεσις τοῦ ὑπὲρ τῶν τεσσάρων. Argumentum orat. de quatuor viris.

A. πλάτων ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ. T. ἐγκλημάτων τὴν διαβολήν.

†. Differt aliquantum ab argumento in editione Iuntina obvio.

Φύλ. 170. Fol. 170.

Ἐπεὶ περικλέους. Pro Pericle.

A. παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα. T. οὐκ ἀρ' ἐυφρονεῖν δο-
ξομεν.

†. In editione Oxoniensi est secunda Platonica pro quatuor viris. Scholium primum est: Δεὸν πρὸς ἄνδρα εἰπεῖν, ἥτοι τὸν πλάτωνα. ὁ δὲ ἄνδρας εἶπε, συμπεριλαμβάνων τὸν τε πλάτωνα καὶ τοὺς τάκει-
νου φρονοῦντας, ἢ τοὺς φιλοσόφους. Quod non multum differt ab editis. Secundum verò prorsus convenit. Eadem igitur censenda sunt. Scholia huius codicis non indicata sunt in appendice Uffenbachiana.

Φύλ. 17β. Fol. 192.

Τὰ προλεγόμενα περὶ τοῦ κίμωνος. Prolegomena de Cimone.

A. κίμων μιλιτιάδου γέγονε παῖς. T. καὶ πεισιάνακτα.

†. Extant in editione Iuntina.

Φύλ. 17γ. Fol. 193.

Ἐπεὶ τοῦ κίμωνος. De Cimone.

A. ἄλλα νῆ διαὶ ὁ κίμων. T. καὶ ὅτω προσῆκεν.

Φύλ. 17η. Fol. 198.

Τὰ προλεγόμενα περὶ τοῦ μιλιτιάδου. Prolegomena de Miltiade.

A. ὁ ἡρόδοτος ἐν τῇ ε. ἱκανῶς. T. ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.

Φύλ. 17θ. Fol. 199.

Ἐπεὶ τοῦ μιλιτιάδου. De Miltiade.

A. περιήκει ἡμῖν ὁ λόγος. T. ἐγὼ γε οὐχ ὀρῶ.

Φύλ. σθ. Fol. 209.
 Ὑπὲρ Θεμιστοκλέους. De Themistocle.
 A. λοιπὸς τοίνυν Θεμιστο- T. προσεῖναι προσήκει.
 κλῆς.

Φύλ. σλε. Fol. 235.
 Κοινὴ ἀπολογία. Communis apologia.
 A. ἃ μὲν τοίνυν περὶ τῶν T. οὐκ ἐχθρὸν κρίνω.
 ἀνδρῶν.

†. Est eiusdem Aristidis, ut priora et cum scholiis marginalibus, quorum primum est: δημο- σθηνικὸν ἐπιχείρημα. μετὰ γὰρ τὸ ἐνεγκεῖν εἰς ἑλατ- τον τὸ ἀμάρτημα σπεύδει κακεῖνο περιελεῖν. v. Mo- rellii bibl. gr. etc. p. 291. etc.

Codex CCL.

Bombycinus, charta crassa, atramento pallido, ti- tulus et initialibus minio, caractere minuto et ele- ganti, in quarto, exaratus a Macario Diacono Staen- si 1511, turbato foliorum ordine, possessus a Theo- dosio Protonotario, constans foliis 298. male con- servatus et inscriptus.

Χρυσόστομου ἐκ τῶν λό- Chrysostomi ex ora-
 γων τῶν περὶ ἀκαταλή- tionibus de incompre-
 πτου. hensibili.

A. ἱατρῶν μὲν παῖδες. T. ἐυγνωμοσύνης προσέ-
 χοιεν.

†. In editione gr. lat. operum inscribitur, ad scandalizatos ob adversitates et est breve excerptum.

"Οτι ἐπισφαλὲς τὸ πο- Periculosum esse, cu-
 λυπραγμονεῖν τὴν ἀπόρρη- riosè inquirere arcanam
 του τοῦ Θεοῦ σοφίαν. Dei sapientiam.

A. τίς οὖν ἡ αἰτία τῆς T. ἐν οὐρανῷ διατριβοῦ-
 τοσαύτης. σαις.

†. Est excerptum ex priore oratione.

Φύλ. γ. Fol. 5.

Ὅτι οὐχ ἡμῶν μόνον, Non nobis tantum, sed
ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄνω δυνά- et supernis potestatibus
μεις ἀκατάληπτον τὸ θεῖον. divinitatem esse incom-
prehensibilem.

A. ὅταν γοῦν ἰδῇς τὰ σε- T. εἰς χρεῖαν αὐτῶν ἐκτι-
ραφεῖμ. σαι.

†. Incipit, ubi prius desinit in eadem oratione.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥη- Sapientissimi et diser-
τορικωτάτου ἀρχιεπισκόπου tissimi archiepiscopi Ταυ-
ταυρομηνείας τῆς σικελίας romeni in Sicilia dicti
τοῦ ἐπὶ κλην κεραμέως ὁ- Cerameni homil. I. de
μιλ. α. εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς principio indictionis, seu
ινδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου novi anni I.
ἔτους α.

A. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ T. ἀπολαύσομεν ἐν χῶ
καταξιώσας. κ. τ. λ.

†. Apud Iriarte in catalogo Madritensi hic ti-
tulus habetur: Φιλαγάθου πόνημα τοῦ φιλοσόφου λόγ. α.
εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἱνδίκτου καὶ εἰς τὸν ἅγιον συμέωνα
τυλιτην, Philagathi philosophi opus. Sermo I. Ho-
milia dicta in principium indictionis et in sanctum
Symeonem Stylitem. Cum initium fere iam evane-
sceret, possessor quidam haec in charta praecedente
supplevit, huiusque in fine haec notavit: μηνὶ
μαρίῳ κ μετέγγραψα ἐν ἄντρῳ ταῦτα; καὶ ἄλλα τινὰ
ῥῥωε. Mensis May 20 transscripsi in autro haec
et alia quaedam 7085, aera Christi 1577. Notatum
adhuc: Θεοδωτίου πρωτονοταρίου καὶ τῶν φίλων, Theo-
dosii Protonotarii et amicorum. In Theophanis
editione a Fr. Scorso facta 1614. f. homilia etiam
I est. Caeterum iste Theophanes audit Gregorius,
Nicephorus vel Philippus apud alios.

Φύλ.

Φύλ. ια. Fol. 11.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τῆς παραβολῆς τῶν μυρίων ταλάντων ματθ. κυρ. ια. β. Eiusdem de parabola decies mille talentorum Matth. Dom. XI. II.

A. οἱ παιδοτριβιστὶ καὶ τῶν νέων. T. γενοίμεθα ἐν χῶ κ. τ. λ.

†. Apud Iriarte: εἰς τον ὀφειλέτην κ. τ. λ.

Φύλ. ις. Fol. 16.

Τοῦ αὐτοῦ κυριακὴ πρὸ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ γ. Eiusdem dominica ante exaltationem pretiosae crucis. III.

A. Φέρε σήμερον ὦ θεοφιλέστατον. T. ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat et in tom. II. operum Gretseri.

Φύλ. ιθ. Fol. 19.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ δ. Eiusdem homilia in exaltationem pretiosae crucis. IV.

A. ὁρῶ σήμερον τοῦ μεγάλου. T. δοξαζομένῳ, νῦν καὶ αἰεὶ κ. τ. λ.

†. Extat in operibus Gretseri et in bibl. PP.

Φύλ. κς. Fol. 25.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν τῇ κυριακῇ μετὰ τὴν ὑψωσιν τοῦ τιμίου σταυροῦ ε. Eiusdem ex Luca dominica post exaltationem pretiosae crucis. V.

A. ἐπειδὴ περ ἀρχὴν. T. τύχας, ἐν χῶ κ. τ. λ.
Tonus III. 5

†. Apud Iriarte est homil. XXXVII. cum alio titulo. Apud Mingarelli est prima hoc titulo: *εἰς τὸ ῥῆτον τοῦ εὐαγγελίου τῆς πρώτης κυριακῆς τοῦ λουκᾶ.*

Φύλ. κθ. Fol. 29.

Ἐἰς τὸ, ἐπορεύετο ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν καλουμένην ναὶν ε.

In id, profectus est Iesus in urbem dictam Naim. VI.

*A. ἄλλην ὑπόθεσιν ἄρ-
μηνένον.*

T. πνεύματι, νῦν καὶ αἰ.

†. Apud Fabricium titulus homiliae est: *περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας, de filio viduae.*

Φύλ. λδ. Fol. 34.

Ὁμιλία εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ, ἐξῆλθεν ὁ σπειρων τοῦ σπειρᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζ.

In parabolam: Exiit seminator seminare semen suum. VII.

*A. οἱ τὰς μακρὰς ἀπο-
δημίας.*

T. ἀπολαῦσαι, χάριτι κ.τ.λ.

†. Apud Iriarte et Fabricium titulus est: *εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ σπόρου.*

Φύλ. λθ. Fol. 39.

Ὁμιλία εἰς τὸ, ἐλθόντι τῷ ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν γαδαρηνῶν η.

Homilia in id: cum venisset Iesus in regionem Gadarenorum. VIII.

A. ἐπέχει μου τὴν γλῶτταν.

T. ἐπιτυχεῖν, ἐν χῶ κ.τ.λ.

†. Apud Iriarte titulus est: *περὶ τοῦ, ἔχοντα τὸν λεγεῶνα.*

Φύλ. μγ. Fol. 43.

Ὁμιλία εἰς τὸ, ἄνθρω- Homilia in id: Homo
πὸς τις ἦν πλούσιος. θ. quidam erat dives. IX.

A. πάλιν ἡ τοῦ θεοῦ ἐνυ- T. θεῶ, ὃ πρόπει κ.τ.λ.
πόστατος.

†. Apud Fabricium titulus est: περὶ τοῦ πλου-
σίου καὶ λαζάρου.

Φύλ. μη. Fol. 48.

Ὁμιλία εἰς τὸ, ὁ λύχνος Homilia in id: Lucer-
τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλ- na corporis est oculus. X.
μὸς ι.

A. καὶ χρεωφειλέτης ἐυ- T. ζῶν, ἐν χῶ ἰησοῦ κ.τ.λ.
χάριτος.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

Ὁμιλία εἰς τὸ, οὐδεὶς Homilia in id: Nemo
δύναται δυοὶ κυρίοις δου- potest duobus dominis
λεύειν ια. servire. XI.

A. οἱ ἀγύρται καὶ ἀγε- T. ἀγαθῶν, ἐν χῶ κ.τ.λ.
λαῖοι.

Φύλ. νε. Fol. 55.

Ὁμιλία εἰς τὸ, ἄνθρω- Homilia in id: Homo
πὸς τις προσῆλθε τῷ ἰησοῦ quidam accesserat ad Ie-
ὀνόματι ἰαίρως ιβ. sum nomine Iair. XII.

A. διπλῆν ἡμῖν ἀφηγή- T. εἰς θεόν, ὃ πρόπει
σατο. κ.τ.λ.

†. Apud Iriarte et Fabricium titulus est: περὶ
τῆς θυματρὸς τοῦ ἀρχισυναγωγοῦ καὶ περὶ τῆς αἰμορ-
ροσύνης.

Φύλ. ξ. Fol. 60.

Ὁμιλία εἰς τὸ, ἣν διδά- Homilia in id: docebat
σκων ὁ ἰησοῦς ἐν μίᾳ τῶν Iesus in una synagoga-
συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββα- rum Sabbatis. XIII.
σι ιγ.

A. οἱ κηφῆνες εἶδος εἰσι. T. δοξασθήσεται, ὅτι αὐ-
τῷ κ. τ. λ.

†. Apud Iriarte tit. est: περὶ τῆς συγκυπτουσύνης.
Apud Fabricium: περὶ τῆς ἐχούσης πνεῦμα ἀσθενείας.

Φύλ. ξδ. Fol. 64.

Ὁμιλία εἰς τὴν παραβο- Homilia in parabolam:
λήν τοῦ. ἄνθρωπος τις Homo quidam paravit
ἐποίησε δεῖπνον μέγαν ἰδ. coenam magnam. XIV.

A. μουσικὸν ὕμνῳ δεῖπνον. T. κατανόησις, ἣ πρέπει
κ. τ. λ.

Φύλ. ξη. Fol. 68.

Ὁμιλία εἰς τὸ, προσκα- Homilia in id, advo-
λεσάμενος ὁ ἰησοῦς τοὺς δώ- cans Iesus discipulos XII
δεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδω- suos, dedit eis potestatem
κεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ in spiritus immundos. XV.

A. συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς. T. καὶ ἀνεσις, σὺν τῷ
κ. τ. λ.

†. Apud Iriarte et Fabricium εἰς τὴν ἀποστολὴν
τῶν δώδεκα ἀποστόλων. A. ἐγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς.

Φύλ. οβ. Fol. 72.

Ὁμιλία εἰς τὸ, ὁ ἀκούων Homilia in id, qui vos
ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει ιε. audit, me audit. XVI.

A. οἱ μὲν αἰσθητοὶ λει- T. ἅπαντες ἐν χριστῷ
μῶνες. κ. τ. λ.

†. Apud Iriarte et Fabricium: *εις τὴν ἀποστο-*
λὴν τῶν ἐβδόμηκοντα μαθητῶν. Luc. X. 16. ἐλέχθη
ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀρχιερατῆρου.

Φύλ. 05. Fol. 76.

Ὁμιλία *εις τὸ, ἠθέλησεν* Homilia in id: voluit
ὁ ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Iesus exire in Galilaeam
γαλιλαίαν καὶ εὗρίσκει Φι- et inveniens Philippum
λιππον καὶ λέγει αὐτῷ, dicit ei, sequere me. XVII.
ἀκολουθεῖ μοι ἰζ'.

A. *ὁ μόνον περιπολοῦν-* T. *τῶν ὅλων θεὸν, ᾧ*
τες. *πρέπει κ. τ. λ.*

Φύλ. π. Fol. 80.

Ὁμιλία *εις τὸ, εἰσὶν* Homilia in id: stabat
ὁ ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μα- Ioannes et ex discipulis
θητῶν αὐτῶν δύο καὶ ἐμ- eius duo, et Iesum ambu-
βλέψας τῷ ἰησοῦ περιπα- laudem conspicatus aie-
τοῦντι, λέγει, ἴδε ὁ ἀμνὸς bat, ecce agnus Dei. XVIII.
τοῦ θεοῦ ἡ.

A. *ἐμοὶ τῆς παρουσίας* T. *ἐπίγνωσιν, ὅτι αὐτῷ*
ἑορτῆς. *κ. τ. λ.*

Φύλ. 8π. Fol. 84.

Ὁμιλία *εις τὸ, ἠκολού-* Homilia in id, seque-
θησαν τῷ ἰησοῦ ὄχλοι πολ- bantur Iesum multitudo
λοὶ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας καὶ magna a Galilaea, Deca-
δεκῆπόλεως καὶ ἱεροσολύ- poli et Hierosolymis et
μων καὶ ἰουδαίας καὶ πέ- Iudaea et ultra Iorda-
ραν τοῦ ἰορδάνου ἰθ'. num. XIX.

A. *ὅτε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ.* T. *ἐναρτησάντων θεῷ*
κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium: *εις τοὺς μακαρισμοὺς.*

Φύλ. πθ. Fol. 89.

Ὅμιλία εἰς τὸ, βίβλος
γενέσεως ἰησοῦ χριστοῦ υἱοῦ
ἀβραάμ, υἱοῦ δαυιδ κ.
Homilia in id: liber
generationis Iesu Chri-
sti, filii Abraam, filii Da-
vid. XX.

A. τοῦ μὲν αἰσθητοῦ ἡ-
λου.
T. προσκυνομένῳ, νῦν καὶ
ἀεὶ κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium: κυριακῇ πρὸ τῆς χριστοῦ
γενέσεως.

Φύλ. 5γ. Fol. 93.

Ὅμιλία περὶ τῶν ἀναι-
ρεθέντων ἐν τῇ βηθλεὲμ
παρὰ τοῦ ἡρώδου βρέφων κα.
Homilia de occisis in
Bethleem infantibus ab
Herode. XXI.

A. ἐπὶ τὴν ἱερὰν βηθ-
λεὲμ.
T. μεγαλοπρεπείᾳ, νῦν
κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium et Iriarte: εἰς τὰ ἄγια
νήπια.

Φύλ. 5ζ. Fol. 97.

Ὅμιλία εἰς τὸ, συνέλα-
βεν ἐλισαβὲτ ἡ γυνὴ ζα-
χαρίου καὶ περιέκρυβεν ἐ-
αυτὴν μῆνας πέντε κβ.
Homilia in illud: con-
cepit Elisabet Zachariae
uxor et occultavit se men-
ses quinque. XXII.

A. σήμερον ἡ ἐκκλησία
δαδουχεῖται.
T. ὕμνησις σὺν τῷ πα-
τρὶ κ. τ. λ.

Φύλ. ρβ. Fol. 102.

Εἰς τὸ, πάντα μοι πα-
ρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου.
τῇ ιβ. τοῦ ιουλ. κγ.
In illud, omnia mihi
tradita sunt a patre meo.
XII. Iul. XXIII.

A. ἔπει μοι θαυμάζειν
τὴν τῆς.
T. πρὸς τοὺς δικαίους.

†. Finis videtur esse mutilus.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Ἰουν. κθ. εἰς τὸ, ἐλθὼν
ὁ ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη και-
σαρείας τῆς Φιλίππου κθ.

A. συνήδομαι σοιπόλεις.

Iun. XXIX. in id: ve-
nit Iesus in partes Cae-
sareae Philippi. XXIV.

T. ὑμνούμενος, νῦν καὶ
ἀεὶ κ. τ. λ.

Φύλ. ρια. Fol. 111.

Ἰουλ. η. τοῦ αὐτοῦ ὁμι-
λία εἰς τὸ, ταῦτα ἐντέλλο-
μαι ὑμῖν κε.

A. καὶ καθαρωδὸς πολλὰ-
κις.

Iul. VIII. Eiusdem ho-
milie in id, haec mando
vobis. XXV.

T. ἀπολαύσομεν, ἐν χῶ
κ. τ. λ.

Φύλ. ρις. Fol. 116.

Ἰουλ. θ. τοῦ αὐτοῦ ὁμι-
λία εἰς τὸ, εἶπεν ὁ κύριος,
ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα κς.

A. οὐ κατόπιν, ὡς ὁ λό-
γος.

Iul. IX. Eiusdem ho-
milie in id, dixit domi-
nus, ego sum ostium.
XXVI.

T. ἀπολαῦσαι, χάριτι
κ. τ. λ.

Φύλ. ρκα. Fol. 121.

Ἰουλ. κς. τοῦ αὐτοῦ ὁμι-
λία εἰς τὸ, εἶπεν ὁ κύριος
τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς, ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, ὡς
πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων κς.

A. οἱ πρὸς τὴν πάνδη-
μον ταύτην.

Iul. XXVII. Eiusdem
homilie in id: dixit do-
minus discipulis suis:
Ecce ego mitto vos, tan-
quam oves in medio lu-
porum. XXVII.

T. ἀπολαύταις, ἐν χῶ
κ. τ. λ.

- Φύλ. ρκς. Fol. 126.
 Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν μετα- Eiusdem in transfigu-
 μόρφωσιν κη. rationem. XXVIII.
 Α. οἶον τι πάσχειν εἰώ- Τ. μυτήριοι, ἧ πρέπει
 θει. κ. τ. λ.
- Φύλ. ρλς. Fol. 136.
 Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ, Eiusdem homilia in id:
 εἰσῆλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς κώ- intravit Iesus in castel-
 μὴν τινα κθ. lum quoddam. XXIX.
 Α. ὡς λίαν μοι λαμπρο- Τ. ἔπαινος, νῦν καὶ αἰεὶ
 τέρα. κ. τ. λ.
- Φύλ. ρμ. Fol. 140.
 Ἀυγουστ. κθ. τοῦ αὐτοῦ August. XXIX. Eius-
 ὁμιλία εἰς τὴν ἀποτομὴν dem homilia in decolla-
 τοῦ τιμίου προδρόμου λ. tionem venerabilis prae-
 Α. καλῶς ἐφῆρμοσεν ἡ Τ. μεγαλοπρεπεία, νῦν
 τάξις. καὶ αἰεὶ κ. τ. λ.
- Φύλ. ρμε. Fol. 145.
 Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ Eiusdem homilia de
 τοῦ ἀρχιτελώνου ζακχαίου Zacchaeo, principe publi-
 λα. canorum. XXXI.
 Α. τῆς μυσικῆς ἐκείνης Τ. μεγαλοπρεπεία εἰς
 καὶ θείας. τοὺς αἰῶνας ἀμὴν.
- Φύλ. ρμγ. Fol. 148.
 Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ Eiusdem homilia de
 τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φα- publicano et pharisaeo.
 ρισαίου λβ. XXXII.
 Α. πάλιν ἡ εὐαγγελικὴ Τ. βλέπει Θεός, ᾧ πρέ-
 φωνή. πει κ. τ. λ.

Φύλ.

- Φύλ. ρνδ. Fol. 154.
 Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ
 τοῦ αἰσώτου λγ. Eiusdem homilia de
 prodigo. XXXIII.
 Α. ἐφθασεν ἡ εὐαγγελι- Τ. δοξαζομένου, νῦν καὶ
 κὴ Φιλοσοφία. αἰεὶ κ. τ. λ.
- Φύλ. ρξβ. Fol. 162.
 Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ
 ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν- Eiusdem homilia in id,
 θρώπου. ἀναγινώσκεται δὲ cum venerit filius homi-
 τῇ κυριακῇ τῆς ἀπεικ. λδ. nis. Legitur autem do-
 Α. ὁῖον τι πάσχουσιν οἱ. Τ. δοξαζομένης. νῦν καὶ
 αἰεὶ κ. τ. λ.
- Φύλ. ρξη. Fol. 168.
 Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ,
 εἰν ἄφῃτε τοῖς ἀνθρώποις Eiusdem homilia in id,
 τὰ παραπτώματα λε. si dimiseritis hominibus
 Α. οἱ ἐν τοῖς ἵππικοῖς Τ. γενοίμεθα, χάριτι κ. τ. λ.
 ἄθλοις.
- Φύλ. ροβ. Fol. 172.
 Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία τῇ κυ- Eiusdem homilia do-
 ριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας περὶ minica orthodoxiae de sa-
 τῶν ἀγίων εἰκόνων λς. cris imaginibus. XXXVI.
 Α. λαμπρὰ εορτὴ καὶ Τ. ἐκπορευτῶ αὐτοῦ πνεύ-
 πανήγυρις. ματι κ. τ. λ.
- †. Edidere etiam Baronius A. 842. n. 29. et
 Gretserus tom. II. de cruce.
- Φύλ. ροσ. Fol. 176.
 Ἄλλος λόγος τῇ κυρια- Alius sermo dominica
 κῇ τῆς ὀρθοδοξίας περὶ τοῦ orthodoxiae de paralytico
 ἐν καπερναούμ παρὰλυτι- in Capernaum. XXXVII.
 κοῦ λς. Τ. ἀγαθῶν, ὧν γένοιτο
 Α. ἐπειγόμενος τῆς συν- κ. τ. λ.
 ηθοῦς.

Φύλ. ρπα.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ
ἄνθρωπος τις προσῆλθε τῷ
ἰησοῦ γονυπετῶν αὐτῷ καὶ
λέγων· κύριε ἐλέησόν μου
λη.

A. ὁτρύνει μὲν εἰς δρό-
μον.

Φύλ. ρπε.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν
βασιλοφόρον λθ̄.

A. Φαιδρὰ τῆς ἐορτῆς παρ-
ούσης.

Φύλ. ρπη.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸν
γενόμενον ἀνχυρὸν. ἐλέχ-
θη ἐν τῇ λιτῇ μ.

A. τίς δώσει τῇ κεφαλῇ
μου.

Φύλ. ρλα.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ
τῆς ἐπιτιμῆσεως τῶν ὑδά-
των μα.

A. διττῆς προφάσεως συν-
έλευσιν.

Φύλ. ρλδ.

Μκτθ. κυρ. δ. τοῦ αὐτοῦ
ὁμιλία περὶ τοῦ ἑκατοντάρ-
χου μβ.

A. ἀντιστρατεύει τοῖς ἀγα-
θοῖς.

Fol. 181.

Eiusdem homilia in id,
homo quidam processit ad
Iesum genibus eius provo-
lutus et dicens: Domine
miserere mei. XXXVIII.

T. ἀπεφῆνατο, ᾧ πρέπει
κ. τ. λ.

Fol. 185.

Eiusdem homilia in
solenmitatem palmarum.
XXXIX.

T. ἀνταλλάσσεται, ἧς γέ-
νοιτο κ. τ. λ.

Fol. 188.

Eiusdem homilia in
factam siccitatem, dicta
in processione. XL.

T. ἀπεράντους αἰῶνας τῶν
αἰώνων, ἀμην.

Fol. 191.

Eiusdem homilia de
obiurgatione aquarum.
XLI.

T. ἐνορμίζουσιν, ἐν ᾧ
κ. τ. λ.

Fol. 194.

Matth. dom. 4. Eius-
dem homilia de centu-
rione. XLII.

T. καὶ ποιεῖ, ἐν χῶ κ. τ. λ.

Φύλ. ρζη. Fol. 198.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ
τοῦ ἐπερωτήσαντος πλουσίου
τὸν ἰησοῦν μγ.

A. ὅιον τι συμβαίνειν
ἔιωθε.

Eiusdem homilia de
divite interrogante do-
minum. XLIII.

T. τὸ πολίτευμα, ἐν χῶ
κ. τ. λ.

Φύλ. σγ. Fol. 203.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ,
ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλ-
θεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν
καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐ-
τοῦ μδ.

A. νῦν ἡμῖν ὁ τῆς ἐγκρα-
τείας.

Eiusdem homilia in id,
si quis vult venire post
me, abneget semetipsum
et tollat crucem suam.
XLIV.

T. μετὰ θεοῦ εἶναι, ὧ
πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. ση. Fol. 208.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν
τοῦ λαζάρου ἀνάστασιν με.

A. πολλὴν πανδησίαν ἡ-
μῖν.

Eiusdem homilia in
Lazari resurrectionem.
XLV.

T. ἐπειγόμενος, ὅτι αὐτῇ
κ. τ. λ.

Φύλ. σιζ. Fol. 217.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ,
ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς ἱερο-
σόλυμα. ἀναγινώσκεται δὲ
τῇ μεγάλῃ ἐβδομάδι μς.

A. ὁ μὲν τῆς ἐγκρατείας
καιρὸς.

Eiusdem homilia in id,
ecce, ascendimus Hiero-
solyam. Legitur autem
in magna hebdomada.
XLVI.

T. δοξαζομένου εἰς τοὺς
κ. τ. λ.

Φύλ. σκγ. Fol. 225.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὰ
εὐαγγέλια τοῦ σωτηρίου πά-
θους μζ.

Eiusdem homilia in
evangelium salutaris pas-
sionis. XLVII.

A. ἴσως μὲν οὖν ἐπαχ-
θῆς.

T. ἡμᾶς, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium titulus est: εἰς τὸ τρίμιον
τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ πάθος.

Φύλ. σμ. Fol. 240.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν
σαμαρειτὴν μη.

Eiusdem homilia in
samaritanam. XLVIII.

A. ἀπροσιμιάτως τῷ σω-
τῇρι.

T. θωρεῶν, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σμζ. Fol. 247.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν
σωτήριον ἀνάληψιν μθ.

Eiusdem homilia in
salutarem ascensionem.
XLIX.

A. λαμπρὰ τῷ ὄντι καὶ
παμφαιῆς.

T. ἐνούμενοι, ᾧ πρόπει
κ. τ. λ.

Φύλ. σνβ. Fol. 252.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπι-
φοίτησιν τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος. ἀναγινώσκεται τῇ
κυριακῇ τῆς πεντηκοστῆς ν.

Eiusdem in adventum
sancti spiritus. Legitur
dominica pentecostis. L.

A. ὁρῶν σήμερον τὸν παν-
αγιώτατον.

T. ἀξίωσον, ἔτι σοι πρό-
πει κ. τ. λ.

Φύλ. σνς. Fol. 256.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία τῇ
κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων

Eiusdem homilia do-
minica sanctorum omni-

εἰς τὸ, ὅστις με ὁμολογήσει
ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων
να.

A. ὁ μὲν καιρὸς πρὸς
αὐτό.

Φύλ. σξγ.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ
πρῶτον ἑωθινὸν νβ.

A. πάλαι μὲν ὁ θεόπτης
μωσῆς.

Φύλ. σξζ.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ
β' ἑωθινὸν νγ.

A. τέρπει μὲν τὰς ὄψεις.

Φύλ. σο.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ
τρίτον ἑωθινὸν νδ.

A. οἱ ἀενάως ῥέοντες
πόταμοι.

Φύλ. σοδ.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ
δέκατον ἑωθινῶν περὶ τῆς
ἄγρας τῶν ρνγ ἰχθύων νε.

A. ἐπὶ τὴν τιβεριάδος
λίμνην.

Φύλ. σοη.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ
ἐνδέκατον ἑωθινὸν νς.

A. τοῖς μαθηταῖς ὁφθεῖς.

um in id, qui me con-
fitebitur coram homini-
bus. LI.

T. αἰώνιον, χάριτι κ. τ. λ.

Fol. 263.

Eiusdem homilia in
primum matutinum. LII.

T. ἀγαθῶν, ὧν γένοιτο
κ. τ. λ.

Fol. 267.

Eiusdem homilia in se-
cundum matutinum. LIII.

T. αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

Fol. 270.

Eiusdem homilia in
tertium matutinum. LIV.

T. δοξαζομένου, νῦν καὶ
ἀεὶ κ. τ. λ.

Fol. 274.

Eiusdem homilia in
decimum matutinum de
captura CLIII piscium.
LV.

T. τροφῆς ἐν αὐτῷ χρι-
στῷ κ. τ. λ.

Fol. 278.

Eiusdem homilia in XI.
matutinum. LVI.

T. μετακομίζοντες χάρι-
τι κ. τ. λ.

†. In huius fine p. 283. haec arcana scriptura occurrit: εζζθφβψλκθζον ηβηοβλνςθυεβλω
εελχξθπθζ λω ετους ςωιβ. quae applicatis alpha-
beti arcani et vulgaris literis (v. Montfaucon in pa-
laeographia p. 286.) sic enodatur: ἐγράφη τὸ παρὸν
βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ μακαρίου διακόνου τοῦ εαρό;
ετους ςωιβ. Scriptus est praesens liber manu mea
Macarii, Diaconi Staris, anno 6819 (1311.) Notan-
dum, folia hic permista esse, eius verò, qui defe-
ctus huius libri supplevit, manu verus locus infra
et supra indicatur.

Φύλ. σγ. Fol. 283.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri Io-
μῶν ιῶ ἀρχιεπισκόπου κων- annis Chrysostomi, archi-
σταντινουπόλεως τοῦ χρυσο- pisc. Constantinop.
στόμου.

A. πάλιν χαρᾶς εὐαγγε- T. ἐν ἐπιβχτον, ἧς γένοιτο
λίσ. κ. τ. λ.

†. Est fragmentum homiliae in annunciationem Mariae. Sequens Theophanis est.

Φύλ. σπζ. Fol. 287.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ Eiusdem homilia insep-
ἔβδομον ἑωθινὸν νζ. tinum matutinum. LVII.

A. ὅτε τὴν κατὰ τῆς ἡ- T. δοξαζομένου, νῦν καὶ
μετέρας. ἀεὶ κ. τ. λ.

Φύλ. σπη. Fol. 288.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ πέμ- Eiusdem in quintum
πτου νη. matutinum. LVIII.

A. ὁ πέτρος ἀναστὰς ἔδρα- T. θεότητα, ἧς πρέπει
μεν. κ. τ. λ.

†. In fine huius legitur: ζήτει τὴν ὁμιλίαν τοῦ σου εἰς τὴν ἀνάληψιν. — οὐκ ἦσαν προγεγραμμένα καὶ ἔλουν ἐν ἀντιγράφῳ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς σεβασμίας μονῆς πάτμου καὶ μετέργ. Deest homilia sexti matutini in ascensionem — Non erant scripta et sumpsit in antigrapho ex bibliotheca venerabilis monasterii Patmi et transscripsi.

Φύλ. σββ.

Fol. 292.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ δ' ἑωθινὸν νθ.

Eiusdem homilia in 4 matutinum. LIX.

A. ἐπειδὴ περὶ τῆς ζωοπαρόχου.

T. περισερᾶς, ἐν χῶ κ. τ. λ.

Φύλ. σβδ.

Fol. 294.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ ὄγδοον ἑωθινόν.

Eiusdem homilia in octavum matutinum.

A. μαρτία εἰσέκει πρὸς τὸ μνημεῖον.

T. Φύσιν ἡμῶν, τοῦ κυρ. κ. τ. λ.

Φύλ. σβζ.

Fol. 297.

"Οτι καὶ μυυσῆς τὴν περιεργείαν τὴν περὶ Θεοῦ ἀνεῖλεν ἐνὶ ῥήματι.

Quod curiosam de Deo disquisitionem uno verbo etiam Moyses sustulit.

A. διὰ γὰρ τοῦτο, ἐπειδὴ πᾶσα.

T. ποιήσαντί σε Θεῷ.

†. Est fragmentum Ioannis Chrysostomi de homilia in scandalizatos ob perversitates superius citata, uti et sequens.

Φύλ. σδη.

Fol. 298.

"Οτι προνοεῖ πάντων Θεός, μεγίστη ἡ διὰ κτίσεως ἀπόδειξις.

Quod omnibus provideat Deus, maximum ex creatione argumentum.

A. εἰ ἀμφιβάλλεις, ἐρώτησον τὴν γῆν.

T. τοῖς κατ' οἰκουμένην ἀκούσῃ.

†. In assere primo nomen Gerlachii occurrit, ut possessoris.

Codex CCLI.

Membranaceus in assere corio rubro tectus, cum figuris II. Petri et Pauli aeri incisis et reliquiarum capsulis, titulis et initialibus auratis, caractere maiusculo et eleganti, in quarto, mutilus, deficientibus aliquot versibus psalm. 85, 87, 91, 99, constans foliis 361, renovata ligatura 1418, Saec. X. ex accentu rotundo et τὸ θ̄ occurrente, quod in nullo ante decimum occurrit, optime conservatus et inscriptus.

Δαυὶδ προφητοῦ καὶ βασιλέως μέλος. ψαλμὸς τῷ δαυὶδ. Davidis prophetae ac Regis melodia. Psalmus David.

A. μὲν ἄριστος ἀνὴρ, ὅς οὐκ ἐπορεύθη. T. εὐλογητὸς εἶ ἐῖς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

†. Sunt centum quinquaginta psalmi et alius, qui est extra numerum, hoc tit. ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ δαυὶδ καὶ ἐξῶθεν τοῦ ἀριθμοῦ, ὅτε ἐμονάχησε πρὸς τὸν γολιᾶθ. μικρὸς ἦμην. Sequuntur cantica Moysis, Annae, Habacuc, Isaiae, Iona, trium puerorum, Mariae, Zachariae, Manassis. — In assere I. haec leguntur: Anno MCCCCXVIII. Renovatum est volumen istud et sub ymaginibus S. Aplōrum Petri et Pauli, posite sunt hec reliquie sanctorum, scilicet Scī Iacobi Apli maioris. S. Urbani ppe. S. Clementis ppe. S. Dyonisii Epī. S. Mauricii mris. S. Georgii martiris. S. Laurentii m̄r. S. Pangracii martiris. S. Martini Epī. S. Ottonis epī. Sancte Brigide virginis. — Psalmi XVII. haec varians lectio est: καὶ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπεσῆσαν θ' ὑπ'

ὕπ' ἐμοῦ. Alias enim legitur: καὶ τὰ δικαιώματα αὐ-
τοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ.

Codex CCLII.

Membranaceus, membrana solida et usu trita, atramento flavescens, titulis et initialibus minio exaratis, literis minutis et nitidis, suppletus foliis chartaceis, constans foliis 221, in quarto, Saec. X, male conservatus et inscriptus.

<p>Ψαλτήριον σὺν θεῷ περιέχον τὴν ἐρμηνείαν τῶν ὡδῶν καὶ ψαλμῶν, ἃ μα δὲ καὶ τῶν ὡδῶν καὶ εὐχῶν σὺν ἀκριβείᾳ πολλῇ κατὰ εἶχον τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλεῖου.</p>	<p>Psalterium cum Deo, continens expositionem CL. psalmorum, simul et odorum et precum cum praecisione multa per singulos versiculos S. Patris nostri Basilii.</p>
--	--

†. Non esse Basilii commentarium, sed sanctorum patrum catenam in psalmos infra patebit. Primò iambi in psalterium positi:

Ἄκουε δαυὶδ τοῦ παρ' ἡμῖν ὀρφέως.
Φόρμιγγα κινεῖ μουσικῆς μελωδίας,
σιγαῖν δὲ ποιεῖ τῶν πάθων τὰ θηρία,
ὅταν οφθαλμοῖς τοῦ πρέποντος ἡ φύσις
πρὸς θηριώδεις ἐκτρέπη δυσφημίας.
ὥσπερ τὸ πνεῦμα τοῦ σοῦλ τὸν σύμπνιγον
δαυὶδ διώκει τῇ βοῇ τῆς κιννύρας.
οὕτως γε καὶ νῦν ἡ φάλαγξ τῶν δαιμόνων
τὸ ψαλμικὸν μέλπουσιν ἡμῖν πυκτίον
τῇ σῇ κελεύσει χριστε πόρρω φευγέτω.
ὡδῶν ἐν ὕμνοις ψαλμικοῖς τε καὶ κρότοις.
σοὶ προσφέρωμεν αἶνον, ὡς θεῷ μόνῳ.

Audi Davidem nostrum Orphenm.
Citharam pulsat mysticae melodiae,

tacere autem facit passionum ferociam,
quando natura ab officio aberrans
ad belluinas convertitur infamias.
Quemadmodum spiritum, qui Saulem suffocabat,
David propulsavit sono citharae;
Sic et nunc phalanx Daemonum
psalmicum canentibus libellum
tuo, Christe, iussu procul fugiat.
In odis, hymnis psalmicis et plausibus
tibi laudem afferamus Deo soli.

εἰχοι ἕτεροι.

τοῦ πνεύματος τὰ θεῖα τόξα καὶ βέλη
τείνας ὁ δαυὶδ ψαλμονικήτῳ λύρᾳ
ἄπασαν ὄντως προσβολὴν ἐναντίαν
βάλλει, τιτρώσκει καὶ διώκει καὶ τρέπει
πιστῶν δὲ πάντων πρὸς θεὸν πτεροφρενα,
καὶ τῶν χαμερπῶν ἐξανιστᾷ φροντίδων
πρὸς τὴν ἐν ἔργοις ψυχικὴν σωτήριαν

Spiritus divina iacula, telaque
Intendens David lyra psalmo-motrice
Omnem tere incursum contrarium
Sternit, vulnerat, persequitur et avertit;
Fidelium verò omnium mentes ad Deum erigit,
et a curis terrestribus attollit
ad animae salutem in operibus.
Sunt Basilii M. v. c. 295. 56.

Φύλ. β. Fol. 2.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri Ba-
μῶν βασιλείου τοῦ μεγάλ- silli M. prooemium.
λου προοίμιον.

A. πᾶσα μὲν παλαιᾶς T. εἰκότως καλεῖσθωσαν.
καὶ νέας.

†. Hoc prooemium prorsus diversum est ab edito.

Φύλ. δ. Fol. 4.

Ἐπόθεσις εὐσεβίου τοῦ Pamphili in CL psalmos. Argumentum Eusebii Pamphili in CL psalmos.

A. τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν, ἥ δὲ. T. καὶ ἐν τοῖς προφηταῖς.

†. Prolixius est, quàm in editione, quae desinit, τινός ἐισιν. Msc. verò pergit, ἐν τῇ ἐβραϊκῇ βίβλῳ κ. τ. λ. At in nova SS. PP. collectione Montfauconiana hoc fragmentum est prooemii Eusebii in psalmos.

Φύλ. ε. Fol. 5.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ δ̄ διαψάλμ. Eiusdem in quatuor diapsalmata.

A. ἔγραψαν τὰ διαψάλματα. T. ὄντες.... τὸ διάψαλμα.

†. Est in Corderiana et Montfauc. editione vulgatum.

Τοῦ αὐτοῦ ἐρμηνεῖαι τινῶν κατ' ἐπιτομὴν εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν. Eiusdem expositiones quorundam in epitome in psalmorum inscriptiones.

A. ἐκχτὸν πεντήκοντα τυγχάνουσιν. T. τὸ δὲ αὐτοῦ, τὸ αἰ.

†. Extant in editione Montfaucaniana SS. PP. citata.

Φύλ. ε. Fol. 6.

Ἐἰς πόσα διήρηται ἡ καθόλου τῶν ψαλμῶν ὑπόθεσις;

A. ἰσέον, ὡς ἡ καθόλου τῶν ψαλμῶν ὑπόθεσις.

In quatenam divisum est universum psalterium argumentum?

T. θεράπευμα τοῖς ἀδυναμένοις.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Περὶ τοῦ προφητικοῦ εἰδους.

A. ἰσέον δὲ, ὅτι τὸ προφητικόν.

Περὶ τῶν ζ. ἐκδόσεων τοῦ ψαλτήρος.

A. ἰσέον δὲ, ὡς ἐπτά ἐκδόσεις εἰσὶ.

De prophetica specie.

T. καὶ τῶν ἰουδαίων τὴν ἀποβολήν.

De VII. editionibus psalterii.

T. πρὸς ἀσφάλειαν διακεχρισμένῳ.

Φύλ. η. Fol. 8.

Ψαλτήριον ὄργανον, ὅπερ καὶ νάβλα. ἀλληλουιά, αἰνεῖτε τὸν ὄντα, ἢ τὸν κύριον, ἢ αἴνος θεοῦ. ψαλμὸς τῷ δαυίδ. Μικαίριος ἀνὴρ κ. τ. λ. ἐρμ.

A. τὸ μακάριος ὄνομα τῆς κατ' ἀρετὴν.

Psalterium organum, quod et nablia vocatur. Alleluja. Laudate eum, qui est, seu dominum, seu laus Deo, psalmus David. Expos.

T. καταξιοθεῖσι δίδονται.

†. Interpretes sunt Basilius, Diodorus, Chrysostomus, Hesychius, Cyrillus, Origenes, Symmachus, Theodoretus, Isidorus, Athanasius etc. Cui-libet psalmo breve argumentum praemittitur. Prodiere haec scholia in operibus Basilii latine tantum. In codice hoc textus integer habetur in medio et scholia in marginibus caractere minutissi-

mo exarata sunt. Interpretum etiam nomina ponuntur, ita, ut potius catena patrum, quàm Basillii scholia habenda sint. Magnus foliorum chartaceorum numerus recentiori manu suppletus est initio et in fine. Observa, hic etiam haberi scholia in odas seu preces Moysis, Annae, Habacuc, Isaiae, Ionaë, trium puerorum, anonymi, Mariae Deiparae, Zachariae, Ezechiae, Mauassis, hymnum matutinum, orationem dominicam. In fine hi versus adiecti :

ψάλτιξ ἔνκρηθρος μουσικῆς μελωδίας.
 Φέρουσι τῷ γράψοντι Φέρτατον κλέος,
 τῷ δ' ἀνυγινώσκοντι ὠφέλος μέγα
 σωτήριον, χάριν τε τῷ κεκτημένῳ
 ἐξήκοντα μὲν κεκτημένη τάς δόξας,
 καθίσματα δὲ δύο δεκάδας Φέρει.

Cithara articulata mysticae melodiae
 ferens scriptori maximam laudem,
 lectori verò utilitatem magnam
 animae, possessori verò gratiam,
 Sexaginta habens glorias,
 Sectiones verò viginti continet.

Codex CCLIII.

Chartaceus, charta crassa, literis minutis et nitidis, in quarto, foliorum numero 166, possessus quondam ab Hartm. Schedel Norimbergensi, mutilus, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Ἑρωτήματα. τι ἐστὶ προσ- Erotemata. Quid est
 ὠδία, ποῖα τάσις ἐγγράμ- prosodia, qualis extensio
 μίτου φωνῆς. scriptae vocis?

†. Sunt haec Erotemata Manuelis Moschopuli.
 Præter ista habentur etiam eiusdem canones et de-

clinationis praecepta, reliquis desideratis. Prodiere
graece Bas. 1540. 4.

Φύλ. ξη. Fol. 68.

Ἀπαιμι, absum, ἄπαι T. τιτρώσκω, vulnero,
abes, ἀπέχω, abstineo etc. ἐκτίνω vibro, καλῶ, voco.

†. Est lexicon latino-graecum.

Φύλ. os. Fol. 75.

Ἀβαρής, non gravis, T. βραγχίω, raucor,
ἀβαρὲς, non grave. βραγχίων, raucus, βράγ-
χος, raucus.

†. Est item lexicon graeco-latinum mutilum.

Φύλ. ρ. Fol. 100.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος In principio erat ver-
κ. τ. λ. bum etc.

†. Est evangelium secundum Ioannem.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Λιβάνιος εὐμολπίω. Libanius Eumolpio.
A. οὐδὲν ἄτοπον παρὰ T. μακρὰν ἀποτίνειν ἔδει.
Φίλου.

†. Non videtur esse edita, nisi sit apud Reis-
kium.

Φύλ. ριδ. Fol. 114.

Ψῆφος ἐν χαλκηδόνι συν- Decretum synodi Chal-
όδου κέφ. κη. cedenensis, cap. XXVIII.

A. πανταχοῦ τοῖς τῶν T. ἐαυτὸν ἀναφερομένων.
ἀγίων πατρῶν.

†. In fine: κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον ἔχειν
τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς μετὰ τὸν τῆς βώμης ἐπίσκοπον,
διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν νέαν βώμην, Constantinopolis epi-

scopum honoris praerogativam habere post episcopum Romae, quod nova Roma sit.

Φύλ. ρις. Fol. 116.

Μακάριος ἀνὴρ κ. τ. λ. Beatus vir etc.

†. Sunt aliquot psalmi Davidis.

Φύλ. ρκθ. Fol. 129.

Ἑρωτήματα. Quaestiones.

Α. εἰς πόσα διηροῦνται τὰ Τ. οἶον πηλείων, νῶς καὶ
ἔικοσι. ὑβράδιος.

†. Alia manu additum titulo: Fratris Antonii de Massa.

Cod. CCLIV.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, caractere minuto et eleganti, in quarto, emptus Constantinopoli a Stephano Gerlachio et bibliothecae Tubinganae insertus, lectus a Martino Crusio 1579, cum lacuna in primis foliis, mutilus, male conservatus, constans foliis 109, Saec. XV, inscriptus.

Τοῦ μακαριωτάτου Φι- λοσόφου τοῦ καὶ ὑπερον γε- γονότος μητροπολίτου ναυ- πάκτου κυρ. κωνσταντίνου τοῦ μανασσῆ σύνοψις χρο- νικὴ διὰ τῶν ἀπὸ κτίσε- ως κόσμου τὴν ἀρχὴν ποι- ουμένη καὶ διήκουσα μέχρι καὶ τῆς βασιλείας τοῦ βο- τανειάτου κυροῦ νικηφόρου. τὸ προοίμιον πρὸς τὴν σε-	Beatissimi philosophi et postea creati Metropo- litae Naupactiensis dom. Constantini Manassis syn- opsis historica in versi- bus politicis a creatione mundi incipiens et pro- gressa usque ad impe- rium dom. Nicephori Bo- toniatis. Prooemium ad Sebastocratorissam dom.
---	---

βασιλοκρατόρισσαν κυρ. εἰρή- Irenem nurum impera-
νην τὴν νύμφην τοῦ βασι- toris dom. Manuelis ex
λέως κυροῦ μανουήλ ἐπὶ τῷ fratre ipsius domino An-
αὐταδέλφῳ αὐτοῦ κυρῷ ἀν- dronico.
δρονίκῳ.

A. ἡ μὲν φυλοῦλης ψυχῇ. T. τὰ τῶν γαδέρων πέρα.

†. Extat gr. et lat. cum notis et lectionibus variis in corpore scriptorum Byzantinorum. In codice Electorali etiam scholia marginalia habentur. Primum est ad Heraclii imperium hoc tit. *περὶ δὲ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ ἐβδομάδος τῆς τυροφάγου. τοῦτο ἰσορεῖται ἐν τῷ χρονικῷ τοῦ ἀλεξάνδρ. οἱ ἐνοικοῦντες ἐβραῖοι ἐν ἱερουσαλήμ.* Et haec scholia continuantur usque ad imperium Theophili. — Fini versus unicus adiectus. *βίβλος πέφυκα πρὸς λόγους τηροτρόφος.* Inferius autem hoc notatum: *λείπει ἀπὸ τῆς βασιλείας ἀλεξίου τοῦ κομνηνοῦ καὶ ἀπ' ἐκείνου ἄρχεται ὁ χονιάτης κύριος νικήτας ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κυρ. ἰωάννου, καὶ λείπει ἡ βασιλεία κυρ. μανουήλ τοῦ κομνηνοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κυρ. ἰωάν.* — Deest ab imperio Alexii Comneni et ab illo incipit Choniates dom. Niceta ab imperio filii dom. Ioannis, et deest imperium dom. Manuelis Comneni filii dom. Ioannis. — Ad latus M. Crusius haec scripsit: *διανέγων ἐγὼ μάρτινος ὁ προύσιος ἐν τυβίγγῃ ἀπὸ τῆς κ μηνὸς δεκεβρίου ἡφοῦ καὶ ἐτέλεσα ἰανουαρ. ε ἔτει ἡφοῦ.* Legi ego Martinus Crusius Tubingae a XX mense Decemb. 1578. et finivi 5 Ian. 1579. — In primo autem folio manu Gerlachii scriptum: Iussu et sumptibus Illust. Principis Dni Dni Ludovici Ducis Wirtenbergici Dni mei Clementissimi emi chronicon hoc Manassis a Ioanne Malaxo grammatico pretio trium thalerorum A. Dni— 78. in festo palmarum Constanti-nopoli

nopoli Stephanus Gerlachius Illust. Principis Wirtembergici D. D. Ludovici alumnus, oratorisque Caesarei in aula Ottomanica D. Danielis Ungnad liberi Baronis in Sonnegk p. Ecclesiastes. In appendice Uffenbachiana tantum legitur: Chronicon Manassis.

Codex CCLV.

Chartaceus, charta solida et laevigata, initialibus et primo titulo miniato, literis minutis et nitidis, in quarto, habens folia 327, cum lacunis multis et magnis, Saec. XV, optime conservatus et inscriptus.

Ὡς ἐστὶ γεγραμμένοι· Hic scriptae sunt difficiles dictiones sermonis αἱ δυσδιάλυτοι λέξεις τοῦ λόγου περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. δεῖ γὰρ τὸν ἀναγινώσκοντα τηρεῖν τὸν ἀναγνωσκόμενον λόγον, εἴτα ἐλθεῖν ἐνθάδε τοῦ ζητῆσαι λέξιν, ἣν οὐκ εἶδα, ὥς. γένηθα. χαίρω.

Des. ἁληκτον ἀκατάπαυστον.
ἀτελείωτον.

†. His subiectus est index omnium opusculorum, quae in hoc libro continentur.

Φύλ. α. Fol. 1.

Ἐκ τῶν περὶ ἱεροσύνης λόγων τοῦ χρυσοστόμου καὶ ἐτέρων. Ex libri Chrysostomi et aliorum de sacerdotio.

A. εἰς γὰρ τὰ ἐγκεχειρισμένα. T. δέδωκεν αὐτοῖς τοὺς ἄρτους.

†. Solum Chrysostomus et S. Maximus citantur, reliqui anonymi.

Tomus III.

8

Φύλ. θ. Fol. 9.

Κανονάριον σὺν Θεῷ ἐκ-
τεθὲν παρὰ Ἰωάννου δια-
κόνου μαθητοῦ τοῦ μεγά-
λου βασιλείου διαγόρευον
περὶ πάντων λεπτομερῶς,
τῶν τε πάθων καὶ τῶν ἐν
τοῖς προσφύρων ἐπιτιμίων,
περὶ τε τῆς ἀγίας κοινωνίας
βρωμάτων τε καὶ ποματίων
καὶ εὐχῶν λίαν συμπαθέ-
σατον ἔχων τὴν διήγησιν.

A. τῆς θείας καὶ πανα-
γάθου τοῦ.

Canonarium cum Deo
editum a Ioanne Diaco-
no discipulo Basili M.
enunciens de omnibus
subtiliter deque passio-
nibus, earumque poenis,
de sacrae mensae cibo,
potuque, nec. non pre-
cibus lenissimam conti-
nens expositionem.

T. αὐτοῦ ὀνόματι, ὅτι
αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Canonarium hoc prodiit Paris. 1651. f. v.
Ioan. ieiunatoris canonarium.

Φύλ. κβ. Fol. 22.

Κεφάλαια περὶ μονα-
χῶν.

A. πολλοὶ μοναχοὶ τῷ
σχήματι.

Capita de monachis.

T. τοῖς λογισμοῖς, ἀλλὰ...

Φύλ. κς. Fol. 26.

Σύνοψις μερικὴ περὶ Θεο-
λογίας καὶ περὶ τῆς ἱστορίας
παλαιᾶς.

A. δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ
μαθεῖν γράμματα.

Synopsis particularis de
theologia et historia ve-
teri.

T. προσφερόμενος καὶ δε-
χόμενος.

†. Agitur non tantum de theologia et testa-
mento veteri, sed et grammatica, etymologia et
philosophia. Duae autem magnae lacunae occur-
runt.

Φύλ. ξβ. Fol. 62.

Διήγησις τοῦ ἀββᾶ μα-
καρίου εἰς ἀποκάλυψιν ψυ-
χῆς, ὅταν ἐξήλθῃ ἐκ τοῦ
σώματος.

A. διηγῆσατο ἡμῖν ὁ μα-
θητῆς.

Narratio abbatis Ma-
carii ad detegendam ani-
mam, quando e corpore
exierit.

T. ὁδὸν ἡμῖν. δοξάζοντας
κ. τ. λ.

†. Alias iste titulus habetur: λόγος περὶ ἐξόδου
ψυχῆς δικαίων, καὶ ἁμαρτωλῶν τὸ, πῶς χωρίζονται ἐκ
τοῦ σώματος καὶ πῶς εἰσιν. Sermo de exitu animae
iustorum et peccatorum, quomodo a corpore se-
parentur et quomodo sint. Guil. Caveus edidit in
histor. literaria Macarii nomine. At in manuscrip-
to Vindobonensi tribuitur Alexandro Ascetae eius
discipulo. Id quod et initium confirmat. Caete-
rum iste Macarius Alexandrinus iunior audit.

Φύλ. ξδ. Fol. 64.

Περὶ ἀληθείας,

A. μακάριος, ὅς ἐν ἀλη-
θείᾳ κ. τ. λ.

De veritate.

T. τὴν ἀλήθειαν δούλευον.

Φύλ. ξε. Fol. 65.

Περὶ ψεύδους.

A. ἀθλιος δὲ καὶ ταλαί-
πωρος.

De mendacio.

T. ἡμῶν δόλος πάνποτε.

Θαῦμα γενόμενον ἐν ἀφ-
ρικῇ τῇ πόλει καρταγένῃ.

A. ἐν τοῖς χρόνοις ἡρα-
κλείου.

Miraculum factum in
Africana urbe Cartagene.

T. ὀδυρόμενος πάλιν ἐποι-
μήθη.

†. Est de mortuo in vitam revocato ad poe-
nitentiam agendam.

Φύλ. ξε. Fol. 66.

Λόγος καὶ νουθεσία τοῦ Sermo et admonitio
ἁγίου ἰωάννου τοῦ δαμασκη- sancti Ioannis Damasceni
νοῦ περὶ μνησικακίας. de iniuriarum memoria.

A. ἀκούσατε ἀδελφοί μου T. ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν· χά-
λόγον. ριτι κ. τ. λ.

†. In operibus eius gr. lat. editis hunc ser-
monem non inveni. Agitur quidem in sacris pa-
rallellis de iniuriarum memoria; sed hoc longe
aliud est.

Φύλ. ξθ. Fol. 69.

Ὁπτασία πάνυ ὠφέλιμος Visio valde utilis Cos-
μοσῶ μοναχοῦ. mae monachi.

A. ἐν ἔτει τρεῖς καὶ δε- T. τοῦ Φιλανθρώπου θεοῦ
κάτω τῆς βρασιλείας κ. τ. λ. ἡμῶν, ἀμήν.

†. Notatur dies V. mensis Octobris. At nec
inter elogia sanctorum, nec alibi quidpiam de ea
inveni.

Φύλ. οβ. Fol. 72.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ε' μνήμη Eiusdem mensis sexto
τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ. memoria sancti apostoli
Thomae.

A. ὅυτος πάροικος καὶ T. καὶ εὐλογῶν τὸν θεόν.
μήδοις, πέρσαις.

†. Praemissum hoc epigramma: ὁ χειρὰ πλευ-
ρᾷ σὴ βαλεῖν ζητῶν πάλαι, πλευρὰς ὑπερ σου νύττε-
ται Θωμᾶς λόγε. θυρασιν οὐτάσθῃ Θωμᾶς μακροῖσιν ἐν
ἐκτῇ. In indice vitarum a Fabricio edito tom. VI
et IX. hic sermo non occurrit.

Φύλ. ςζ. Fol. 77.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ. μνήμη Eiusdem mensis XX
τοῦ ἁγίου μεγάλου μάρτυ- memoria sancti magni
ρος ἀρτεμίου. martyris Artemii.

A. ὁυτος ὁ μακάριος ἀρ- T. ὁ γὰρ ἐζήτεις, ἔλαβες.
τέμιος δοῦξ.

†. Praemissum hoc epigramma:

τμηθεῖς ἀνῆλθες εἰς ὑπέρλαμπρον κλέος
ὁ πάντα λαμπρὸς ἀρτέμιος ἐν βίῳ.
εἰκάδι ἀρτέμιος πυκινόφρων ἀυχένα τμήθη.

Hoc inter alia eiusdem Artemii elogia a Fa-
bricio allata non reperitur.

Φύλ. ςθ. Fol. 79.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ πγ μνήμη Eiusdem mensis XXXIII
τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μα- memoria sancti patris
καρίου τοῦ ῥωμαίου διήγη- nostri Macarii Romani
σις ἀφέλιμος. narratio utilis.

A. τρεῖς τινες ἡγιασμέ- T. κατὰ τὸν ἅγιον μα-
νοι. κάριον.

†. Fabricius nullam huius mentionem facit.

Φύλ. πγ. Fol. 83.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἡ ἡ σύν- Eiusdem mensis VIII
αξις τοῦ ἀρχιερατῆγος μι- congressus Archangeli
χαήλ καὶ τῶν ἐννέα ταγ- Michaelis et IX ordinum.
μάτων.

A. Μιχαήλ ὁ διαπρεπέ- T. καὶ χάριτος καταξιω-
τατος ταξιάρχης. θῆναι.

†. Praemissum hoc epigramma:

ἐβουλόμην σοι μιχαήλ ἄσμα πρέπον ασαι προ-
πόντως.

ἀλλ' αὐλὸν οὐκ ἔχω ἐπ' αἰὶνόν τι ταγματῶν τῶν
ἐννέα.

τίς γὰρ ἂν γόνος Φθέγγαιτο μηνῶν ἐννέα
ὀγδοάτῃ οὐρανιοῖω κυδαίνει τάγματος ἀρχὸν.

Nec hoc inter elogia a Fabricio recensita inveni.

Φύλ. πδ.

Fol. 84.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἰα τοῦ ἁγίου μάρτυρος μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ κοτυαεῖω.

Eiusdem mensis XI sancti martyris Menae in Cotyaeo.

A. οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας μαξιμιανου.

T. εἰς τὰ ἴδια χαίροντες.

†. Praemissum epigramma: "Αἰγυπτος ὄντως εἰ τέκει, τείκεται μέγαν. τμηθεὶς ἀληθὲς τοῦτο μῆνας δεικνύει. μῆνας ἐνδεκάτῃ ξίφος ἔτλη γηθόσυνος κῆρ. Plura de hoc Mena afferuntur elogia in Fabricio. Hoc autem deest.

Φύλ. πη.

Fol. 88.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου.

Eiusdem mensis XIII sancti patris nostri Ioannis, archiepiscopi Constantinopolis, Chrysostomi.

A. οὗτος ὁ μέγας Φωστῆρ.

T. καὶ τῆς κινήσεως ἔσῃ.

†. Praemissum epigramma: Βύσας ὁ χρυσοῦς ἰωάννης τὸ σόμα, ἀφῆκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους σόμα. ἀμφὶ τρίτην δεκάτην τ' εἰσήγησε χρύσεια χεῖλη. Nec istud inter elogia citata reperitur.

Φύλ. πθ.

Fol. 89.

Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ τιμίου καὶ ἁγίου λειψάνου αὐτοῦ γέγονεν ἰανουαρ. κζ.

Restitutio pretiosarum et sanctarum reliquiarum facta est Ian. XXVII.

A. ἀνακομιδὴ τοῦ τρισμάκαρος.

T. ἀνεχε πρὸς τὸν θεόν.

†. Praemisso hoc epigrammate:

Νεκρὸς καταίρεις ἰωάννη τῷ θρόνῳ,
 Ἄλλ' ἐν Θεῷ ζῶν πᾶσιν εἰρήνη λέγεις
 Ἄπνοον ἐβδομάδῃ κομίσας δέμας εἰκάδι.
 Nec de illa quid memoratum.

Φύλ. 5δ. Fol. 94.

Νοεμβρῶ δ. διήγησις εἰς Novemb. IV. Narratio
 τὸν Θρηῖνον τοῦ προφητοῦ de lamentatione Ieremiae
 ἱερεμίου περὶ τῆς ἱερουσα- de Ierusalem et de eius
 λῆμ καὶ περὶ τῆς ἀναλώ- interitu et de ecstasi Abi-
 σεως ταύτης καὶ τῆς ἐκτά- melechi.
 σεως ἀβιμελὲχ.

A. ἱερεμίας ὄντος ὁ μέ- T. προσκύνῃσις εἰς τοὺς
 γας προφητῆς. αἰῶνας, ἀμήν.

†. Nihil de hoc in elogiis Fabricii.

Φύλ. ρβ. Fol. 102.

Μηνὶ ἰανουαρ. κη. μνήμη Mensis Ianuarii XXVIII.
 τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν παλ- memoria sancti patris no-
 λαδίου. stri Palladii.

A. ὁυτος ὁ μακάριος ἐν T. τυγχανόντων ὠφέλειαν.
 ὄρει τινί.

†. Praemissum hoc epigramma: κρείττων ὑπ-
 ἄρξας σαρκικῶν σκιρτημάτων σκιρτᾷ παρ' αὐτῷ παλ-
 λάδιος τῷ πόλῳ. Inter elogia sanctorum Fabriciana
 non recensetur.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη Eodem die memoria
 τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἱα- sancti patris nostri Iacobi
 κώβου τοῦ ἀσκητοῦ. Ascetae.

A. ὁυτος ὁ ὅσιος πᾶσι T. μετὰ θάνατον ποιήσας
 τοῖς βιωτικοῖς. θαύματα.

†. Praemissum epigramma: Ἀπῆλθε σαρκὸς
ὥσπερ ἐκ τινὸς πάγης ὁ σαρκὸς Ἰακώβος. οὐχ ἄλους
πάγαις. Nec inter Fabricii vitas sanctorum est.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Μαρτύριον τῶν ἁγίων Martyrium sanctorum
καὶ ἐνδόξων τοῦ χριστοῦ et gloriosorum Christi
ἐπὶ καίδων τῶν ἐν ἐφέ- VII puerorum Ephesi
σῳ τελειωθέντων τῶν ἐπὶ mortuorum sub Decio
δεκίου τοῦ βασιλέως καὶ imperatore et resurgen-
ἀναστάντων ἐπὶ Θεοδοσίου tium sub Theodosio pio
τοῦ ἐυσεβοῦς βασιλέως τοῦ imperatore iuniore.
μικροῦ.

A. βασιλεύων δέκιος τῆς T. νεκρῶν, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
βωμάτων.

†. Differt ab edito apud Surium XXVII. Iul.

Φύλ. ρκγ. Fol. 123.

Περὶ τῶν ἁγίων νηστειῶν De sacris ieiuniis san-
τοῦ ἁγίου δωροθέου. cti Dorothei.

A. ἐν τῷ νόμῳ προσέτα- T. εὐχαῖς τῶν ἁγίων,
ξεν ὁ Θεός. ἀμὴν.

†. Sanctus hic Dorotheus Archimandrita do-
ctrinas XXV. de vita recte instituenda scripsit,
quarum haec est XV. Extat hoc opus in auctario
Ducaeano et in bibl. SS. PP.

Φύλ. ρκη. Fol. 128.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri Io-
μῶν Ἰωάννου τοῦ χρυσοστό- annis Chrysostomi in
μου εἰς τὸν Φαρισαῖον καὶ pharisaicum et publica-
τὸν τελώνην. num.

A. οἱ πόβρωθεν τοὺς λει- T. χάριν, αὐτῷ ἡ δόξα
μῶνας. κ. τ. λ.

Φύλ.

Φύλ. ρλγ. Fol. 133.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν
ἄσωτον υἱὸν. Eiusdem sermo in fi-
lium prodigum.

A. ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ. T. κυρίου, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Extant cum versione Ducaeī.

Φύλ. ρμβ. Fol. 142.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri Ba-
μῶν βασιλείου τοῦ μεγά- silii M. homilia de ieiun-
λου ὁμιλία περὶ νηστείας. nio.

A. παρακαλεῖτε Φησὶν T. ἐυφροσύνης, ἐν ᾧ
ιερεῖς. κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus.

Φύλ. ρν. Fol. 150.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ Eiusdem homilia de
νηστείας. ieiunio.

A. σαλπιατέ Φησιν ἐν T. αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
νεωμηνία. Ibidem.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ, Eiusdem homilia in id:
πρόσεχε σεαυτῷ. attende tibi ipsi.

A. τοῦ λόγου τὴν χρῆ- T. προσέχης θεῷ, ᾧ ἡ
σιν. δόξα κ. τ. λ. Ibidem.

Φύλ. ροσ. Fol. 176.

Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Anastasii monachi in
ἀγίου ὄρους σινᾶ εἰς τὸν 5 sacro monte Sina in sex-
ψαλμ. ῥηθεῖσα εἰς τὴν παρ- tum psalmum dicta in
εἰσβασιν τῶν νηστειῶν. ingressu ieiuniorum.

A. πρέπουσαν τὴν τῶν T. ἀξιόθωμεν, χάριτι
νηστειῶν. κ. τ. λ.

Tomus III.

†. Est de duabus homiliis in eundem psalmum prima et extat in Combesisii auctario novo et alias.

Φύλ. ρδγ. Fol. 193.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου λόγος περὶ ἐλεημοσύνης. Sancti patris nostri Iohannis Chrysostomi archiep. Constantinop. sermo de eleemosyna.

A. οἱ λειμῶνες ἔχουσιν ποικίλα. T. ἐπιτυχεῖν, χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat, et est dubium, an sit Chrysostomi.

Φύλ. σα. Fol. 201.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ νηστείας. Eiusdem de ieiunio.

A. καλὴ ἡ νηστεία, καλὴ. T. ἀπολαύσωμεν, χάριτι κ. τ. λ.

†. Est dubium, an sit Chrysostomi.

Φύλ. σς. Fol. 206.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τοὺς ἐργάτας. Eiusdem sermo de operariis.

A. ὁρῶ τῇ κοίμῃ τῶν εὐσεβῶν. T. γεννηθῆτω ὑμῖν. αὐτῶ κ. τ. λ. Ibidem.

Φύλ. σιθ. Fol. 219.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. Eiusdem sermo in id, exiit seminans seminare semen suum.

A. ὥσπερ ἀνθρώπων ἄρουρα. T. πλήρωσεν, ἐν χῶ κ. τ. λ. Non inveni ibidem.

Φύλ. σκδ. Fol. 224.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ-
μῶν ἀναστασίου τοῦ ἁγίου
ᾧ ῥους σινᾶ λόγος εἰς ἀδελ-
φούς ἐν χϞ̅ κεικοιμημένους.

A. τί τοῦτο σήμερον, ἀγα-
πητοί.

†. Ineditus adhuc.

Sancti patris nostri Ana-
stasii sancti montis Sinā
sermo de fratribus in
Christo mortuis.

T. δυσωπῆσαι καὶ τῆς βα-
σιλείας κ. τ. λ.

Φύλ. σλς. Fol. 256.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ-
μῶν καὶ ὁμολογήτου Θεοδώ-
ρου ἡγουμένου τῶν σουδίου
λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν
τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶ
σαυροῦ ἐν τῇ μεσονησίμῳ.

A. ἀγαλλιάσεως καὶ ἐν-
Φροσύνης ἡμέρᾳ.

†. Extat in operibus Gretseri Ingolstadii 1600.
4. tom. II. p. 287.

Sancti patris nostri et
confessoris Theodori,
Praepositi Studii, in ad-
orationem pretiosae et
vivificae crucis in me-
dia quadragesima.

T. ἅπαντας, ἐν χϞ̅ κ. τ. λ.

Φύλ. σμ. Fol. 240.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
ἐΦραῖμ λόγος εἰς τὸν σαυ-
ρὸν καὶ περὶ μετανόιας καὶ
περὶ τῆς δευτέρας παρου-
σίας τοῦ κυρίου.

A. πᾶσα ἐορτὴ καὶ πρᾶ-
ξις.

†. Extat in eius operibus.

Sancti patris nostri
Ephreми sermo in cru-
cem et de poenitentia et
de secundo domini ad-
ventu.

T. προσκύνησις καὶ με-
γαλοπρεπεία κ. τ. λ.

Φύλ. σνα. Fol. 251.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ-
μῶν ἰω̅. τοῦ χρυσοστόμου

Sancti patris nostri Io-
annis Chrysostomi sermo

λόγος τῷ σαββάτῳ τῆς πεν- sabbato pentecostis in
τηκοῦς εἰς τοὺς κοιμηθέν- mortuos.
τας.

A. οἱ προφηταὶ μὲν τὸ T. ἰϛ χϛ, μεθ' οὗ κ. τ. λ.
ἀξιόπιστον.

†. Est eadem cum homilia VIII. in 1. ad
Thessalonicenses.

Φύλ. σνθ. Fol. 259.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος λεγόμενος τῇ κυριακῇ τῶν ἀ- Eiusdem homilia di-
γίων πάντων. cta dominica sanctorum
omnium.

A. ἐξ οὗ τὴν ἱερὰν παν- T. ἰϛ χϛ, δι' οὗ καὶ μεθ'
ήγουριν. οὗ κ. τ. λ. Ibidem.

Φύλ. σξς. Fol. 266.

Μηνὶ ἰουν. λ. ἡ σύναξις Mensis Iunii XXX con-
τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων καὶ gregatio sanctorum et
μεγάλων ἱβ' ἀποστόλων. gloriosorum XII apo-
stolorum.

A. ὁ μακαριώτατος δα- T. καὶ τὰ μὲν ἕως το-
βιδ ὑπὸ τοῦ. σοῦτον.

†. Praemissum epigramma: τιμῷ Θεόπτῃς δώ-
δεκα χριστοῦ φίλους, ἥρωας ἀνδρας καὶ Θεοὺς τολμῷ λέ-
γειν. δώδεκα ἐκκλῆσας τριακοσὴ ἀγείρει μύσας. — In-
ter citata sanctorum elogia non habetur.

Φύλ. σπβ. Fol. 282.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri
μῶν γρηγορίου τοῦ θεολό- Gregorii Theologi oratio
γου λόγος εἰς τὴν ἀγίαν in sacram pentecosten.

A. περὶ τῆς ἐορτῆς βρα- T. ἀγαλλιάσει, μεθ' οὗ
χέα. κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus.

Φύλ. σβ. Fol. 292.

.....

A. ὁρῶν σήμερον τὸν ἀ-
γιώτατον.

.....

T. ἀξίωσον, ὅτι σοι κ. τ. λ.

†. Est sermo in festum B. V. M., cuius au-
tem sit, ignoro, desiderato titulo. In fine fit im-
ploratio pro imperatore contra Agarenos.

Φύλ. σγ. Fol. 298.

Πρᾶξις τοῦ ἀγίου νικο-
λάου ἀρχιεπισκόπου μύρων
λυκίας.

Gesta sancti Nicolas,
archiepisc. Myrensis in
Lycia.

A. ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ
βασιλέως κωνσταντίνου.

T. αὐτῶν σωτηρία, ᾧ ἡ
δόξα κ. τ. λ.

†. Extat etiam Msc. in bibliotheca Vindobo-
nensi. Fabricius tom. IX. p. 127. idem initium
adfert de quodam Nicolao, quem et eundem et
idem esse ex initio colligo.

Φύλ. τδ. Fol. 304.

Περίοδοι τῶν ἁγίων ἀναρ-
γύρων κοσμά και δαμια-
νοῦ.

Curationes sanctorum
anargyrorum Cosmae et
Damiani.

A. τοῦ κῦ ἡμῶν ιϛ χϛ
βασιλεύοντος.

T. τὸν ἐπὶ πάντων θεόν,
ὅτι σου κ. τ. λ.

†. Dicuntur anargyri seu pecuniae abstinen-
tes. Nil enim pro curationibus accipere. Est hoc
opusculum ineditum et in aliis etiam bibliothecis
asservatum.

Φύλ. τε. Fol. 309.

Περὶ ἰωσήφου τοῦ ἐβραί-
ου τῇ ἐπισήμῃ ἰατροῦ.

De Iosepho hebraeo
arte medico.

A. οὗτος ὁ ἰώσηφ ἀρι-
στεύων ἐν τῇ τέχνῃ.

T. εἰς δόξαν και ἐπαινον
τοῦ κῦ ἡμῶν κ. τ. λ.

†. Claruit tempore Basilii, qui eum in fide Christiana erudit et baptizavit. Inter Fabriciana elogia non habetur.

Φύλ. τια. Fol. 511.

Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς ἀμαρτωλῆς. De muliere peccatrice.

A. γυνή τις πλούτῳ καὶ εὐγενείᾳ. T. προσερχομένων αὐτῷ, αἰμὴν.

†. Nil de illa inveni.

Φύλ. τιδ. Fol. 314.

Κανὼν ἱκητήριος εἰς τὸν κυν' ἡμῶν ἰν' χυν' ἐπὶ αὐχμοῦ καὶ ἀνομβρίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Canon precatorius ad dominum nostrum Iesum Christum in siccitate terrae. Cuius acrostichis est.

A. δίδου ὑετὸν τῇ γῇ διψώσης, σῶτερ. T. σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ καὶ τῷ πᾶσι.

†. Post cantatum canonem sequuntur preces, quarum una esse dicitur Philothei patriarchae Constantinopolitani. Sequuntur versiculi cantati in litanis ordine alphabetico cum orationibus.

Codex CCLVI.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et nitida, in quarto, constans foliis 495, valde mutilus, Saec. XIV, optime conservatus et inscriptus.

Σύνταγμα γενναδίου ἀρχιεπισκόπου βουλγαρίας ἐκ διαφόρων χρήσεων ἀναντιβ- Syntagma Gennadii, archiepiscopi Bulgariae, ex variis argumentis manifestis divinae scripturae

τῆς τε παλαιᾶς καὶ τῆς tam veteris, quàm novi
νέας ἀνάτρεπον καὶ κατὰ- testamenti refellens lati-
βαλον τὴν λατινικὴν δόξαν. norum sententiam.

A. οἱ περὶ Θεοῦ λόγοι T....
οὐκ ἐκ τῶν κατ' αὐτὸν.

† Cum de Gennadio Bulgariae archiepiscopo
nihil constet, praecipua huius Syntagmatis exscri-
psi, uti sequuntur. Ex orthodoxae fidei editione S.
Damasceni. Ex capitibus Damasi Papae ad Pau-
linum S. Diadochi. Ex cap. 2. theologiae Dionysii
M. Ex Athanasii M. sermone, qui incipit: Iudais-
mus. Ex panopliae dogmaticae tit. XII. Ex en-
cyclica eius epistola. Ex synodo sub Photio facta.
Ex Gregorii Nysseni sermonibus. Ex S. Ioanne
Carpathio. Ex S. Epiphanii Cyprii sermone de
fide. Ex S. Cyrilli expositione fidei. Contra azy-
ma. Suspicion, non in his solum consistere hoc
syntagma, sed et sequentia huc pertinere.

Φύλ. λζ. Fol. 37.

Ἐπιστολὴ Ἰωάννου πρὸς Epistola Ioannis ad
Φώτιον πατριάρχ. κων- Photium patriarcham
σταντ. Constantinop.

A. οὐκ ἀγνοεῖν συμβαί- T. καὶ αὕτη ἀπολήψεται.
νειν ἡμᾶς. ἑβρώσο κ. τ. λ.

Φύλ. λθ. Fol. 39.

Περὶ τῆς παναγίας, ὅ- De sanctissima, quo-
πως γέγονε καὶ διὰ τί. modo et per quid.

A. μετὰ δὲ τὴν τοῦ κῦ T. εἰς οὐρανούς μεταβέ-
ῆμῶν. βηκεν.

Τοῦ ἁγιωτάτου μητροπο- Sanctissimi metropo-
λίτου ἐφέσου κυρ. μάρκου litae Ephesi dom. Marci

τοῦ ευγενικοῦ πρὸς τὸν ευ- Eugenici ad Georgium
λαβέστατον πρεσβύτερον κύ- Presbyterum.
ριον γεώργιον.

A. τοῦ θεοῦ δέομαι, ὅ- T. ἐκείνων ἀναισχυντῶν
πως ὑγιαίνει. ἔγραψα.

†. Hanc apud Fabricium memoratam non
inveni.

Φύλ. μβ. Fol. 42.

Στιχήρα εἰς τὸν ἅγιον Versiculi in sanctum
γρηγόριον ἀρχιεπίσκοπον Gregorium archiepisc.
θεσσαλονικ. τὸν παλαμᾶ Thessalonic. Palamam
τοῦ ἁγιοτάτου μητροπολί- compositio sanctissimi
του ἐφέσου κυρ. μάρκου metropolitae Ephesi dom.
τοῦ ευγενικοῦ ἡχος δ. ὁ ἐξ Marci Eugenici. Echus 4.
ὑψίστου κληθεῖς. Ex altissimo vocatus.

A. ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς T. καὶ ἡμᾶς πρέσβευε.
ἡγιασμένος.

†. Hos Marci Ephesini versiculos Fabricius
in sua bibliotheca graeca non memorat.

Ἀπόδειξις ἐκ τῶν ἁγίων Demonstratio ex san-
πατρῶν κανονικῇ, πῶς οἱ ctis patribus canonica,
τῆς παλαιᾶς βώμης ἐξ ἡ- quomodo veteris Romae
μῶν τῶν γραικῶν ἀπεβρέ- Christiani a nobis grae-
γησαν καὶ τῆς ἀποστολικῆς cis avulsi sint et aposto-
ἐξέπεσον παραδόσεως. lica exciderint traditione.

A. οὐδὲν οὕτως μεῖζον T. κληρονόμοι γενώμεθα,
δεινόν. ἐν χῶ κ. τ. λ.

Φύλ. μδ. Fol. 44.

Περὶ τῆς τῶν λατίνων De causa rursus Latino-
πάλιν αἰτίας, ὅποτε ἀπέστη- rum, quando ab ortho-
doxis

σαν τῶν ὁρθόδοξων δογμάτων.

A. κατὰ ποῖον καιρὸν καὶ πότε.

doxis dogmatis reces-
sere.

T. ποιῶντες τῶν θείων κανόνων.

Φύλ. μθ.

Fol. 49.

Τοῦ ἁγίου τοῦ ἐφέσου κυρ-
μάρκου τοῦ ἐυγενικοῦ συλ-
λογιστικῆ κεφάλαια κατὰ
τὴν ἄρεσιν τῶν λατίνων.

Sancti Ephesini dom.
Marci capita syllogistica
contra Latinorum haere-
sin.

A. εἰ οὖν συνάπτεται κα-
τὰ τὴν καὶ υἱός.

T. πνευματομάχοις, ἐβ-
ρώτῃς κ. τ. λ.

†. Sunt capita VIII, quorum initium cum ini-
tiis a Fabricio allatis non convenit.

Φύλ. νβ.

Fol. 52.

Ἐκ τῶν πράξεων τῶν
ἁγίων πατρῶν τῆς ἁγίας
οἰκουμένης ἡ συνόδου.
ἔχει δὲ οὕτως.

Ex actis sanctorum pa-
trum sanctae oecumeni-
cae VIII synodi. Sic au-
tem habet.

A. βασιλεύοντες οἱ ἐυσε-
βέστατοι βασιλεῖς.

T. εἰρηνοποιῶν θεοῦ ἡ-
μῶν, ὃ πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. ξα.

Fol. 61.

Νουθεσίᾳ τινὸς θεοφύ-
λου ἁγίου πνευματικοῦ πα-
τρὸς ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ
πρὸς πνευματικὸν αὐτοῦ
τέκνον. ἐπιστολὴ.

Exhortatio sancti cu-
iusdam spiritualis patris
in monte sacro ad spiri-
tuale filium. Epi-
stola.

A. ἐπειδὴ περ διὰ τὸν
φόβον.

T. τυχεῖς, ἐν χῶ κ. τ. λ.

Φύλ. ξε.

Fol. 65.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ-
μῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκό-
του III.

Sancti patris nostri Io-
annis archiepiscopi Cou-
10

που κωνσταντινουπόλεως τοῦ
χρυσοστόμου. ἐκ τοῦ, πῶς
ἔλαβεν ὁ ἀδάμ τὴν ψυχὴν,
ὅτε ἐπλάσθη. stantinopol. Chrysostomi.
Ex illo, quomodo Adam
animam acceperit, cum for-
matus fuit.

A. πολλοὶ ἐνόμισαν, ὅτι
τὸ ἐμψύσημα. T. τὸ δὲ πνεῦμα τὴν οὐ-
ράνιον.

Φύλ. ξζ.

Fol. 67.

Τίνες αἱ αἰτίαι τῶν κατ'
ἡμῶν λυπηρῶν.

Quaenam sunt causae
nostrarum calamitatum.

A. εἰ τις τὰς ἐπαγομέ-
νας ἡμῖν.

T. παιδεύει τοὺς ἑαυτοῦ.

Φύλ. ο.

Fol. 70.

Τὰ αἰτιώματα τῆς λατι-
νικῆς ἐκκλησίας, ὅσα περ
δόγματα καὶ γραφαὶ καὶ
τοιαῦτα. Errores ecclesiae lati-
nae, quae eius dogmata,
scripta et eiusmodi.

A. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
οὐκ ἐκ μόνου.

T. εἰσιν ὁρθόδοξοι χρι-
στιανοί.

†. Scribendum foret pro: καὶ γραφαί, καὶ περὶ
τροφῶν, et de cibis.

Φύλ. κε.

Fol. 85.

Ἐπιφάνιου πατριάρχου
κωνσταντιν. πολ. περὶ τοῦ
πῶς καὶ τίνι τρόπῳ ἐχώ-
ρισθησαν ἡμῶν οἱ λατῖνοι
καὶ ἐξεβλήθησαν τῶν πρω-
τείων αὐτῶν καὶ τῶν δι-
πτύχων. Epiphanii patriarchae
Constantinopolitani de eo,
quomodo Latini separati
sint et quomodo primatu
et diptychis suis excide-
rint.

A. ἦν ὁ ἐν τῇ ἐβδόμῃ
συνόδῳ ἀδριανός.

T. ἀναφανδόν, ὡς αἰρετι-
κός.

†. Allatius ex hoc non nulla protulit contra Creyghthonum p. 377—571.

Φύλ. πζ. Fol. 87.

Διάλεξις μητροπολίτου Θεσσαλονικῆς γενομένη πρὸς τινα ἰταλὸν. περὶ τοῦ πνεύματος ἐπιχείρημα α. Disputatio metropolitae Thessalonicensis cum quodam Italo. De spiritu, epichirema I.

Α. ἐκ τῆς διαλέξεως τῆς κατὰ πρόσταξιν. Τ. καὶ ἐκκλησιαστικοῦ δόγματος ἔγραψε.

†. Est Basilii Achrideni disputatio cum Henrico, episcopo Beneventano, conscripta a Niceta monacho. Extat etiam in codice Vindobonensi, etius tamen initium aliquantum differt.

Φύλ. ζ. Fol. 90.

Τί δέ σοι καὶ περὶ τῆς ἀρρήτου τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπερεύσεως ἀποκριθεὶς ἐγώ. Quid tibi et de processione sancti spiritus ineffabili responderem?

†. Est anonymi tractatus ex variis sanctis patribus conscriptus, cui similis subiicitur: καὶ ἄλλος ῥυτῶ. τὸ πεφυκὸς δίδωσι τὸ ἀρχαιότητι διάφερων αἰδοῦς εἶναι ἄξιον. ἡμῖν δὲ. Desinit: ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς.

Φύλ. ρε. Fol. 106.

Μηνὶ μαρτίῳ ιζ. ἡμέρᾳ γ. συνέλευσις ζ. ὁ ἐφεσσυ. Mensis Mart. die III. sessio VII. Ephesus.

Α. ἡ ἡμετέρα πίστις οὐκ ἐξ ἀνθρώπων. Τ. ὁμολογουμένων αὐτὰ ἀπεδείκνυμεν.

†. Non est sessio VII, sed XXIII. concilii Florentini.

Φύλ. ριη. Fol. 118.

Τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου ἐφέσου κυρ. μάρκου τοῦ ευγενικοῦ.

Sanctissimi metropolitae Ephesi, dom. Marci Eugenici.

Α. ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιταγὴν καὶ τὴν χρεῖαν.

Τ. ἔνωσιν οὐ παραδεξάμην.

†. Est hic libellus, in quo exponit, quid de sacrosancta synodo Florentina sentiat. Extat cum responsione Iosephi Methonensis episcopi in Harduini act. conc. tom. IX. p. 549.

Φύλ. ρκγ. Fol. 123.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμολογία τῆς ὀρθῆς πίστεως ἐκτεθεῖσα ἐν Φλορεντία κατὰ τὴν πρὸς λατίνους γενομένην σύνοδον.

Eiusdem confessio verae fidei edita in concilio Florentino.

Α. ἐγὼ τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι δόγμασιν.

Τ. ἀποφερόμενος τὴν εὐσέβειαν.

†. Nec in graecis, nec latinis concilii Florentini actibus, nec alii adhuc edita est.

Φύλ. ρκζ. Fol. 127.

Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι οὐχ, ὡς νομίζουσιν οἱ τὰ πλεῖστα κρινόμενοι λατῖνοι ἐν τῇ ἱερᾷ μυσταγωγίᾳ τελειοῦσι τὰ θεῖα δῶρα, τὰ δὲ δεσποτικὰ ῥήματα παρὰ τοῦ ἱερέως λεγόμενα. ἀλλ' ἡ τῆς εὐχῆς δύναμις μετὰ ταῦτα, καὶ θῶς ἡ ἡμετέρα ὀρθόδοξος ἐκκλησία δοξάζει.

Eiusdem, quod non, sicut innovantes plurima Latini existimant, in sacrificio missae perficiantur divina dona verbis dominicis a sacerdote prolatis, sed virtute orationis subsequentis, quemadmodum nostra orthodoxa ecclesia censet.

Α. ἡμεῖς ἐκ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων.

Τ. καὶ τῆς εἰς βᾶθος πωρώσεως.

†. Extat graece ad calcem liturgiarum SS. Iacobi, Basilii et Chrysostomi p. 138. Paris. 1560. f. et latine in liturgicis cl. de Scinctes. Antwerp. 1562. 8. p. 82.

Φύλ. ρλγ. Fol. 133.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν κυρ. Eiusdem ad dom. Georgium Scholarium.

A. ἐνδοξότατε — ὁσης T. ἀνιανοῦ συναντήματος. ἡμᾶς ἐνέπλησας.

†. Est epistola inedita, qua eum reprehendit, quod ad Latinos deflexerit. Cangius in glossario graeco p. 1281. plura huius epistolae adducit, quibus ostendit, Georgium Scholarium modo Graecis, modo Latinis fuisse.

Φύλ. ρλς. Fol. 136.

Τοῦ αὐτοῦ λύσεις πρὸς Eiusdem solutiones dubiorum a quodam propositorum. Quaestio. Qua forma est Deus?

A. ὁ θεὸς σχῆμα οὐκ ἔχει. T. εἰς τὰς ἀπεράντους κολάσεις.

†. Sunt plures quaestiones 1. de forma Dei, de coelo, quid sub terra sit, de Christo, de daemone, de paradiso, de supplicio, de animalibus, de bono et malo, de homine, de morte, de tentationibus, de iustis et peccatoribus, de consummatione saeculi, de clementis, de animis iustorum et peccatorum. Fabricius harum quaestionum mentionem non facit.

Φύλ. ρμγ. Fol. 143.

Ἐκλογή καὶ συγκρίσεις Selectio et comparatio ποιητῶν, ῥητόρων, φιλοσό- poetarum, rhetorum, phi-

Φων καὶ Θεολόγων κατὰ losophorum et theologorum per duodecim.

A. ὁμηρος, πίνδαρος, ἡ- T. καὶ ἰωάννης ὁ δαμασκη-
σίοδος. νός.

Tῷ Θεωτάτῳ καὶ εὐλα- Divinissimo et piissimo
βεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν κυρ. imperatori nostro dom.
Iῳ. τῷ παλαιολόγῳ, ὁ ἐν- Ioanni Palaeologo vilis et
τελὴς καὶ ἐλάχιστος ἐν ἱε- minimus Hieromonachorum
ρομοναχοῖς Θεοφάνης ὁ ἐν Theophanes in colle
τῷ βουνῷ τῆς μονοβύζου sitō in in-
τῷ ἐν τῇ νήσῳ Ἰμβρῳ. sula Imbro.

A. ἀπολειφθεῖη ὅς τις T. εἶναι χριστιανὸς ὁρθό-
ᾶν οἶμαι τῶν ἀπάντων. δοξος.

†. Huius Theophanis epistola ad Ioannem Palaeologum nullibi allegatur. Eius verò argumentum est de dogmatis concilii Florentini, tanquam orthodoxae fidei contrariis.

Φύλ. ρμς. Fol. 146.

Tοῦ αὐτοῦ σύνταγμα. Eiusdem syntagma.

A. τὴν κατ' ἡμᾶς τῶν T. καὶ τὸ ὕδωρ ἁφῆ.
χριστιανῶν ἐνσέβειαν.

†. In fine sequens nota habetur: ταῦτα γὰρ πρὸς τὸν ἐφέσου ἐπέμφθησαν παρὰ τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομοναχοῖς κυρ. Θεοφάνους τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Ἰμβρῳ ἐν τῷ βουνῷ τῆς μονοβύζου ὄντος τοῦ αἵλου τοῦ ἐφέσου τότε ἐν κωνσταντινουπόλει, ἵνα προσκομίσῃ τῷ βασιλεῖ, εἰ οὕτω φάνωσιν ὁρθὰ τὰ γραφέντα, ἃ καὶ δεξιόμενος ὁ ἅγιος οὐ μόνον ἐπαίνεσεν αὐτὰ, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀντέγραψε πρὸς ἐκεῖνον ταῦτα. Haec enim ad Ephesium missa erant a venerabili Hieromonacho dom. Theophane, agente in insula Imbro in colle Monobyzi, cum sanctus Ephesius tunc Constantinopoli moraretur, ut traderet imperatori, si recte scripta viderentur. Quae recepta sanctus non solum laudavit, sed et ista ad eum rescripsit.

Φύλ. ρνε. Fol. 155.

Τοῦ ἐφεσίου πρὸς Θεο-
Φάνην. Ephesii ad Theopha-
nem.

Α. τιμιώτατε — τὴν γρα-
Φὴν τῆς ἀγιοσύνης. Τ. εἶησαν ἅει μεθ' ἡμῶν.

†. Haec epistola Marci Ephesii ad Theopha-
nem Hieromonachum nullibi memoratur.

Φύλ. ρνε. Fol. 156.

Τοῦ ἁγίου μαξίμου ἐπι-
τολὴ πρὸς κυρ. μαρίνον
πρεσβύτερον κύπρου. Sancti Maximi episto-
la ad dom. Marinum Cy-
pri presbyterum.

Α. νόμῳ θεῷ κατὰ θεὸν. Τ. λήγει συνανιπτάμενον.

†. Epistola de processione sancti spiritus ex-
tat graece et latine in operibus Maximi confessoris,
qua praemissa eruere graecus conatur, sanctum
spiritum ex patre et filio non procedere, cum
aliud τό per, aliud τό ex esset. Id quod et ex Theo-
logo confirmat.

Φύλ. ρεβ. Fol. 162.

Τὰ κακῶς τυπωθέντα
καὶ τερχθέντα κεφάλαια θ. Capita male decreta et
approbata IX.

Α. α ψηφισθέντων τριῶν
τινῶν εἰς μίαν. Τ. Φίλον μὴ ὄντα τοῦ βα-
σιλέως.

Φύλ. ρεγ. Fol. 163.

Τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ
νύσσης θεολογία. Sancti Gregorii Nysse-
ni theologia.

Α. μία κατὰ τὸ ἀκόλου-
θον ἀποδέδεικται. Τ. μὴ διακόπτεσθαι.

Φύλ. ρξδ. Fol. 164.

Τοῦ μεγάλου βασιλείου Magni Basilii in idem.
εἰς τὸ αὐτὸ.

Α. ἐπειδὴ τοίνυν τὸ ἅγιον T. ἐκάτω, σημειδὸν ἐστὶ.
πνεῦμα.

†. Ex eius epistola ad Gregor. Nyss.

Τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενι- Sanctae et oecumenicae
κῆς 7 συνόδου κανὼν α. synodi VII. canon I.

Α. ἀσπασίως τοὺς θεοὺς T. διαβρήθην βοᾷ.
κανόνας.

Φύλ. ρξε. Fol. 165.

Τοῦ κυρ. ματθαίου τοῦ Dom. Matthaei Blastaris.
βλαστρή.

Α. ἄρτι μὲν ἡ τοῦ χρι- T. τοῦ πνεύματος μύσαι
στοῦ ἐκκλησία. καὶ ὑποφῆται.

Φύλ. ρξε. Fol. 166.

Ῥήσεις τῶν ἁγίων ἐκ τοῦ Dicta sanctorum, san-
πατρὸς λέγουσαι τὸ ἅγιον ctum spiritum ex patre
πνεῦμα. procedere.

Α. ὁ μέγας τοιγαροῦν τῆς T. τὴν λέξιν καὶ τὴν διά-
ἀληθείας. νοιαν.

Φύλ. ρξεθ. Fol. 169.

Ἄι διὰ τοῦ υἱοῦ λέγου- Dicta, sanctum spiri-
σαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. tum procedere per filium.

Α. οὐ δέον δὲ, κακεῖνας T. οὔτε μὴν ἐκ τοῦ πνεύ-
οἶμαι. ματος.

Φύλ. ροζ. Fol. 177.

Περὶ τῶν ῥήσεων, αἱ λέ- Dicta, ex filio proce-
γουσιν ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα. dere spiritum.

Α. ὁ μέγας ἀθανάσιος ἐν T. συντελόντας εἰς δύνα-
τῇ ἐκθέσει. μιν.

Φύλ.

Φύλ. ρπζ. Fol. 187.

Πρὸς τοὺς προβαλλομέ- Ad proponentes, ego
νους τὸ, ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ et pater unum sumus.
ἐν ἐσμέν.

A. εἰ γὰρ ὅτι ὁμοούσιος T. καὶ ὑποβάλλοντας τῷ
ὁ υἱός. ἀναθέματι.

Φύλ. ρπθ. Fol. 189.

Ὅτι δύο ἀρχὰς εἰσάγου- Quod duo principia in-
σιν ἐξ ἀναγκῆς οἱ λέγοντας ducant necessario dicen-
ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα. tes ex filio spiritum.

A. εἰ δὲ καὶ τοὺς δύο T. τοσαῦτα σχεδὸν ἐστὶ.
αἰτίαι.

Φύλ. ρϛς. Fol. 196.

Περὶ τοῦ ἀζύμου. De Azymo.

A. ἐξῆς ὃς εἰθ θεωρη- T. προσανέχειν ἀνέπει-
τέον, τὰ τῆς. σαν.

Φύλ. σιζ. Fol. 217.

Περὶ τῶν ζ'. οἰκουμενι- De VII. synodis oecu-
κῶν συνόδων. menicis.

A. περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑπτὰ T. ἐκπορευομένην ὑπόστα-
οἰκουμενικαῖς. σιν.

Φύλ. σλα. Fol. 231.

Ἐπιστολὴ πέτρου ἀρχιε- Epistola Petri archi-
πισκόπου ἀντιοχείας τῆς συ- episcopi Antiocheni de
ρίας διαλαμβάνουσα περὶ azymis.
ἀζύμων.

A. πολλῆς ἡμῶν εὐφρο- T. μνείαν ποιούμενος,
σύνης καὶ μεγάλης. ἀμὴν.

†. In margine inferiori hoc scriptum: ἐπιστολὴ
ἀντίγραφος πέτρου πατριάρχου θεοπόλεως μεγάλης ἀν-

τιοχείας πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἀκυλίας, ἥ τοι βενε-
τίας περὶ τοῦ μὴ ἐαυτὸν διεσθαι πατριάρχην καὶ περὶ
ἀζύμων. Epistola responsoria Petri patriarchae
Theopolis magnae Antiochiae ad archiepiscopum
Aquileiae, sive Venetiarum, ne se patriarcham exi-
stimet et de azymis. Lambecius et Pasinus inter-
pretantur ad archiepiscopum Tranensem in Apulia.
Extat hoc Petri responsum ad dominicum Gra-
densem in Cotelarii monumentis tom. II. p. 112.
gr. et lat.

Φύλ. σμ. Fol. 240.

Ἐπιστολὴ μιχαὴλ τοῦ ἀ-
γιοτάτου πατριάρχου κων-
σταντινουπόλεως τοῦ κυρου-
λαρίου πεμφθεῖσα πρὸς τὸν
μακαριώτατον πατριάρχην
ἀντιοχείας κυρ. πέτρον. Epistola Michaelis Ce-
rularii sanctissimi patri-
archae Constantinop. mis-
sa ad beatissimum pa-
triarcham Antiochenum
dom. Petrum.

Α. πρὸ κειροῦ τινος ἀνα-
μαθόντες. Τ. εὐχομένου ὑπὲρ ἡμῶν.

†. Adhuc ineditam dicit Fabricius tom. X.
p. 226.

Φύλ. σμδ. Fol. 244.

Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. Eiusdem ad eundem.

Α. οὐ παύσεται ποτε τῶν
καθ' ἡμῶν. Τ. εὐχομένην ὑπὲρ ἡμῶν.

†. Extat haec epistola gr. et lat. in Cotelarii
monumentis tom. II. p. 162.

Φύλ. σμς. Fol. 246.

Ἐπιστολὴ πέτρου τοῦ ἀ-
γιοτάτου πατριάρχου Θεου-
πόλεως μεγάλης ἀντιοχείας Epistola sanctissimi pa-
triarchae Theopolis mag-
nae Antiochiae respon-

ἀντιγραφεῖσα πρὸς τὸν πα- soria ad patriarcham
τριαρχὴν κωνσταντινουπ. μι- Constantinopol. Michael-
χαήλ. lem.

A. ὅσα ἐκονηρεύσατο ὁ T. εἰπὼν τὸ περιφρονού-
ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ. μενον.

†. Extat gr. et lat. in Cotelerii monumentis
tom. II. Pasinus in suo codice legit initio: ἐπορ-
νεύσατο.

Φύλ. σνς. Fol. 256.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri Atha-
μῶν ἀθανάσιου ἀλεξάνδρ. nasii M. Alexandr.
τοῦ μεγάλου.

Τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ Sancti Ioannis Dama-
δαμασκηνῆ ἐρωτο ἀποκρίσεις sceni quaestiones et re-
λόγος πάνυ ὠφέλιμος περὶ sponsiones, sermo valde
τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν utilis de fide orthodoxa
χριστιανῶν καὶ περὶ τῆς ἁ- Christianorum et de san-
γίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος cta et consubstantiali tri-
καὶ περὶ τῆς ἐνσάρκου δι- nitate et de incarnatione
κονομίας τοῦ κῦ καὶ θῦ καὶ domini Dei et servatoris
σωτῆρος ἡμῶν ἰϋ χϋ. N. J. Ch.

A. τί ἐστὶ θεὸς, θεός ἐστιν T. ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.
οὐσία νοερὰ.

†. Sunt hae quaestiones XX. tom. II. operum
S. Athanasii p. 535. editae, cum quodam tamen dis-
crimine. Non enim eadem ubique verba adhi-
bentur. Hinc duos titulos esse factos reor, quo-
rum primus auctorem, alter mutatorem proderet.
At in Codd. Parisiensibus auctore et titulo carent.
Nec erit, qui hos duos tantarum nugarum patres
suspicietur.

Φύλ. σξε. Fol. 265.

Γρηγορίου κυπρίου ἀρχιεπισκ. κωνσταντιν. Gregorii Cyprii archiepiscopi Constantinop.

A. ἔσχε μὲν ἡ ἐπισυμβᾶσα πρὸ μικροῦ. T. ἀποβράκιζομεν καὶ ἀποτρέπομεθα.

†. In bibl. Parisiensi iste titulus huius operis est: ἐκθεσις τοῦ τόμου τῆς πίστεως κατὰ τοῦ βέκκου. Expositio de fide contra Ioan. Veccum patriarcham. Prodiit graece apud Bandurium p. 652. edit. Venet. Script. Byzant. Codex verò Electoralis non desinit cum Parisiensi, sed pergit: τὸν μὲν υἱὸν ἴσμεν ζῶσαν καὶ ἐνυπόστατον σοφίαν τοῦ θεοῦ καὶ πατρός κ. τ. λ.

Φύλ. σοθ. Fol. 279.

Τῷ ὁσιωτάτῳ ἐν ἱερομοναχοῖς καὶ πνευματικοῖς καὶ ἐμοὶ ἐν χῶ ποθεινοτάτῳ καὶ σεβασμιωτάτῳ θεσπότη καὶ ἀδελφῷ κυρ. θεοφάνει ὁ ἐφέσου μάρκος. Iun. XVI.

A. γίνωσκε, ὅτι μετὰ τὸ ἀπελθεῖν. T. καὶ τὴν ἀπὸ θεοῦ εὐλογίαν.

†. Inter eius epistolas a Fabricio tom. X. allegatas non numeratur, quin nulla ad hunc Theophanem, qui etiam literatis ignotus fuisse videtur.

Φύλ. σκα. Fol. 281.

Τοῖς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς καὶ τῶν νήσων ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς μάρκος ἐπίσκοπος Omnibus ubique terrarum orthodoxis Christianis Marcus episcopus

προς τῆς ἐφεσιων μητροπό- Ephesi Metropolis in
λεως ἐν χῶ χαίρειν. Christo salutem.

A. οἱ τὴν κακὴν ἡμᾶς T. τιμὴ καὶ προσκύνησις.
αἰχμαλωσίαν.

†. Gr. et lat. tom. IX. Harduini act. conc.
p. 601. cum responsione Gregorii Protosyncelli.

Φύλ. σπζ. Fol. 287.

Τοῦ αὐτοῦ λατῖνος ἡ πε- Eiusdem latinus, seu
ρὶ τῆς ἐν τῷ συμβόλῳ προ- de additione in symbolo.
σθήκης.

A. θαυμάζω, πῶς ἡμῖν T. καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦς
ἐγκαλεῖτε. παραδοῦναι.

†. Hoc inter opuscula Marci Ephesii loco ci-
tato non numeratur et ineditum censetur.

Φύλ. σθ. Fol. 290.

Τοῦ αὐτοῦ συλλογιστικὰ Eiusdem capita sylla-
πεφάλαια πρὸς λατίνους. gistica contra latinos.

A. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ T. ἀρχὰς Φύγουσιν.
πατρὸς.

†. Sunt numero XXXV. et, ut ex initio iudi-
candum, eadem cum illis, quae habentur in Vin-
dobonensi et Naniano Codd. v. Nesselium et Min-
garelli. Alia verò sunt, quae Gregorius Protosyn-
cellus Mamas Melissenus et Bessarion refutarunt.

Φύλ. τδ. Fol. 304.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐμ- Eiusdem de insertis di-
φερομένων τῇ θείᾳ εὐχῇ vinae orationi verbis, sci-
ρήμάτων, ἡγουν τοῦ, κύριε licet, domine Iesu Chri-
ἰησοῦ χριστὲ ἐλέησόν με. ste miserere mei.

A. ὅση μὲν ἡ τῆς εὐχῆς T. καὶ θεῷ πλησιάσασιν.
δύναμις.

†. Inter opuscula a Fabricio citata non legitur.

Φύλ. τε. Fol. 305.

Ἐν τῇ ἑξαήμερῳ τοῦ με- In hexaemero Basilii
γάλου βασιλείου ἐν κεφ. κβ. M. in cap. XXII.

Α. καὶ γὰρ οἱ περὶ τὸν Τ. περιπέσσονται σίκη.
ἀβραάμ.

†. Sequuntur similia ex Chrysostomo in epistolam ad Romanos et in haec verba. Hodie adhuc in paradiso eris. Et ex Cyrillo cap. LIX. in Lucae evangelium de divite et Lazaro, omnia de resurrectione.

Φύλ. τι. Fol. 310.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri Io-
μῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου ann. Chrysostomi archi-
κωνσταντίν. τοῦ χρυσοστόμου episc. Constantin. homi-
ὁμιλία περὶ τοῦ ἁγίου καὶ lia de sancto et adoran-
προσκυνητοῦ πνεύματος. do spiritu.

Α. χθές ἡμῖν ᾧ Φιλό- Τ. δοξάζεται, αὐτοῦ γὰρ
χριστοί. κ. τ. λ.

†. Est dubium, an sit Chrysostomi.

Φύλ. τλς. Fol. 556.

Ἀπολογία τοῦ ἁγιωτάτου Apologia sanctissimi
μητροπολίτου ἐφεσίου κυρ. Metropolitae Ephesii dom.
μάρκου τοῦ εὐγενικοῦ ῥη- Marci Eugenici dicta in
θεῖσα ἐπὶ τῇ τελευτῇ αὐ- fine vitae suae ex tem-
τοῦ αὐτοσχεδῶς. pore.

Α. βούλομαι πλατύτερον Τ. καὶ ἐιρήνην τῇ ἐκκλη-
τὴν ἐμὴν γνώμην. σίας αὐτοῦ.

†. Videtur eadem esse cum ecphrasi animam agentis a Fabricio citata.

Φύλ. τλζ. Fol. 337.

Πρὸς τὸν ἄρχοντα τὸν
σχολάριον. Ad Primate[m] Schola-
rium.

A. εἰσὶ τινες ὕλαι παρὰ
τοῖς Φιλοσόφοις. T. τὴν τῆς ἐκκλησίας διόρ-
θωσιν.

Φύλ. τλθ. Fol. 339.

Ἀποκρίσις τοῦ σχολαρίου. Responsum Scholarii.

A. ἐγὼ δὲ δεσπότα μου
ἄγιε. T. εὐπαββησιάζοις ἐντεύ-
ξεσιν.

†. Haec Marci Ephesii ultima verba cum
Scholarii responsione edidit Renaudotus gr. et lat.
ad Scholarii homilias de eucharistia p. 70—75. ut
ex nota Fabricii colligo. Ipsae enim ad manus
mihi non sunt.

Φύλ. τμβ. Fol. 342.

Τοῦ τῇ Θεοῦ χάριτι ἐυ-
σεβοῦς νομοφύλακος ἰωάν-
νου διακόνου τοῦ εὐγενικοῦ
ἀντιβήρτικος τοῦ βλασφή-
μου καὶ ψευδοῦς ὅρου τοῦ
ἐν Φλορεντία συντεθέντος
κατὰ τὴν πρὸς λατίνους σύ-
νοδον. Dei gratia pii Nomo-
phylacis Ioannis diaconi
Eugenici antirrheticus ad-
versus blasphemam et
falsam definitionem Flo-
rentiae compositum in
latinorum synodo.

A. τὸν μὲν πάντας ἀν-
θρώπους. T. εἶνα Θεόν, τὸν πατέρα
κ. τ. λ.

†. Loca ex illo adfert Allatius de purgatorio
p. 61. — 140. — 220. 241. uti Fabricius ait.

Φύλ. υβ. Fol. 402.

Τοῦ μακαριωτάτου ἀρ-
χιεπισκόπου βουλγαρίας Beatissimi archiepisco-
pi Bulgariae dom. Theo-

κυρ. Θεοφυλάκτου ἐξηγήσεις phylacti expositio XI.
τῶν ἐνδεκα ἐωθινῶν εὐαγ- evangeliorum matutino-
γελίων. rum.

A. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ T. καὶ ἐπὶ γνώσει αὐτοῦ
ἐνδεκα. κ. τ. λ.

†. In editione Venetiana graeco-latina operum Theophylacti pars postrema homiliae XI. in matutinum XI. graece prodiit. Cum verò in hoc codice partem postremam eiusdem homiliae conferre vellem, inveni hic longe alia haberi. Consului iam editionem commentarii in Ioannis evangelium et eadem doctrinā et verbis expressa reperi. Pars autem haec postrema edita homiliae XI. ex codice Caesareo Vindobonensi desumpta est, ubi totum etiam homiliarium asservatur. Cum iam haec sola cum commentariis Theophylacti editis nec verbis, nec doctrina convenirent, credebatur, auctorem huius homiliarii de se haec addidisse, ut vigentem forte in patria sua opinionem de superstite adhuc in vita Ioanne eliminaret. Hoc si est, cur in Electorali codice non idem factum?

Φύλ. υλζ. Fol. 457.

Πρᾶξις γενομένη συνοδικῶς ἐπὶ Φωτίου πατριάρχ. Actio facta synodice
κωνσταντινουπόλεως, πρᾶξ. σ. sub Photio patriarcha
Constantinop. Act. VI.

A. προκαθ' ἐσθέντων τῶν T. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βα-
ευσεβεσάτων. σιλέων.

Φύλ. υμβ. Fol. 442.

Ποσάκις οἱ Ῥωμαῖοι ἐσχίσθησαν καὶ ἐπὶ ποίῳν χαίρων. Quoties Romani se separarunt et quibus temporibus.

A. ἐπὶ γραττιανοῦ βασιλέως διὰ παυλῖνον. T. διήρκεσεν ἕως τοῦ νῦν.

†. Fi-

†. Finito hoc opusculo textus SS. PP. de spiritu sancto sequuntur.

Φύλ. υος. Fol. 476.

Τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς καὶ ἁγιωτάτου μητροπολίτου ἐφέσου κυρ. μάρκου τοῦ εὐγενικοῦ συλλογισικὰ κεφάλαια.

Beatissimi patris et sanctissimi Metropolitae Ephesi dom. Marci Eugenici capita syllogistica.

A. εἰ ὃ συνάπτεται πατρὶ καὶ υἱῷ.

T. πολλὰ φράσαντες.

†. Est breve tantum excerptum, ita ut potius scribendum sit, ex syllogisticis eius capitibus, quae incipiunt: ἐρώμεθα τοὺς λατίνους.

Φύλ. υοη. Fol. 478.

Συναχθέντες οἱ ἐν κωνσταντινουπόλει εὐρίσκομεν ἄρχιερεῖς, καθηγούμενοι καὶ πνευματικοὶ ταύτην ἐξήθκαν πρὸς τὸν βασιλέα τὴν ἀπολογίαν.

Congregati Constantinopoli reperimus archiepiscopi, Praepositi et spirituales Patres edidere ad imperatorem apologiam.

A. ἐπεὶ ὠρίσθημεν παρὰ τῆς κραταιᾶς.

T. παρεχόμενα τὴν πληροφορίαν.

†. Iam semel occurrit, ubi exponuntur causae, cur non possint synodica Florentina recipere.

Φύλ. υπθ. Fol. 489.

Τοῦ ἁγίου μαξίμου περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ κϋ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ιϋ χϋ. καὶ ὅτι ἄρειος μὲν καὶ νεστόριος τὸν τε τῆς θεολογίας καὶ τῆς οἰκονομίας λόγον

Sancti Maximi de duabus naturis domini et servatoris nostri Iesu Christi et quod Arius et Nestorius theologiae et oeconomiae verbum dividunt,

Tomus III.

12

διαιρουσι, σαβέλλιος δὲ καὶ
εὐτυχῆς ἀπεναντίας τούτων
συγχέουσι. α.

A. ἄρειος τὰς τρεῖς ὑ-
ποστάσεις ὁμολογεῖ.

Sabellius autem et Euty-
ches e contrario confun-
dunt. 1.

T. διὰ τὸ ἀσύγχυτον πρεσ-
βεύει.

Φύλ. υπθ.

Fol. 489.

Ἀμαρτωλοῦ διακόνου καὶ
ιερομνήμονος τῆς ὀρθοδόξου
τῶν γραικῶν ἐκκλησίας Θεο-
δώρου τοῦ ἀγαλλιανοῦ. ὅτι
πρὸς ταῦτα τὰ δογματικὰ
κεφάλαια σύμφωνα ὄντα
καὶ τοῖς λοιποῖς ἀγίοις ἀν-
τιπαρεξεταζομένη ἢ τῶν
λατίνων δόξα οὐχ εὗρίσκε-
ται σύμφωνος αὐτοῖς, ἀλλὰ
μᾶλλον παντοῖα αἰρέσει
σύμφωνος καὶ ἔξω τῶν ὀρ-
θῶν τῆς ἐκκλησίας δογμα-
των.

A. καὶ ὁ λατῖνος τὰς
τρεῖς ὑποστάσεις.

Peccatoris diaconi et
Hieromnemonis ortho-
doxae graecorum eccle-
siae Theodori Agalliani.
Quod ad dogmatica haec
capita reliquis etiam san-
ctis consona comparata
latinorum sententia non
reperitur ipsis consona,
sed potius consona omni-
modae haeresi et extra
recta pietatis dogmata.

T. τῆς θεοτόκου καὶ πάν-
των τῶν ἁγίων, ἀμήν.

†. Idem Ms. asservatur etiam in bibliotheca
Card. Mazarini. Fabricius autem nullam de co-
mentionem facit. Sunt verò IX. capita sancti Ma-
ximi confessoris, quorum singula cum latinorum
sententia comparat. Haec omnia comparaturus
cum veteri catalogo, videbit, quantum ibi omissum
sit.

Codex CCLVII.

Chartaceus, charta vili, titulis et initialibus minio
exaratis, scriptura lisibili, manu Andr. Darmarii

Epidaurii, in bibl. Ludovici Ducis Wirtenb. illustratus 1584, in quarto, constans foliis 161, cum notis M. Crusii marginalibus latinis, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου λόγος ἐν ἑίδει διαλέξεως μετὰ μακεδονιανοῦ πνευματομάχου.

A. ἀπεσείλαμεν τῇ σῇ συνέσει.

Sancti patris nostri Athanasii in forma dialogi cum Macedoniano pneumatomacho.

T. βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα κ. τ. λ.

Φύλ. 5β.

Fol. 92.

Τοῦ αὐτοῦ ἑτέρα διάλεξις πρὸς μακεδονιανὸν περὶ τοῦ, εἰ ἐφόρεσε σῶμα ἔμψυχον ὁ τοῦ θεοῦ λόγος.

A. οὐ μόνον σφάλλεσθαι λέγοντες.

Eiusdem alia disputatio adversus Macedonium de eo, an Dei verbum corpus animatum gestarit.

T. ἀλλ' ἡ σὴ Φωνὴ τοῦτο συνήγαγεν.

Φύλ. ρι.

Fol. 110.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ προοιμίου δύνανται ἔχουσα καὶ τραγωδίαν τῆς τῶν ἐκκλησιῶν ταραχῆς.

A. ἐθαύμασα σοῦ τὸν φιλολόγον.

Eiusdem epistola praefationis loco scripta, in qua motuum ecclesiasticorum tragoedia.

T. τῆς ἀληθείας ἀναταμάχτην.

†. Est cum confutatione XVII. propositionum.

Φύλ. σνθ.

Fol. 259.

Κατὰ ἀνομίου διάλεξις ὁρθόδοξου. ἄρχεται δὲ ἀπὸ

Contra Anomium dialogus orthodoxi. Incipit

τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀσεβοῦς verò ab epistola impii
ἀετίου· οὕτως. Aetii. Sic.

A. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ και- T. ζητῶν ἐπὶ βορὰν καὶ
ρῶ. τᾶσιν.

†. Est hoc in secundo dialogo S. Athanasii M.
de sancta trinitate. Hoc et priora S. Athanasii, seu
potius S. Maximi conf. opuscula gr. et lat. in utrius-
que operibus edita sunt. M. Crusius, qui hunc co-
dicem legit, argumenta latine margini adscripsit.
In fine eiusdem Crusii manu notatum: Διεξήλθον
ἐγὼ M. μάρτινος ὁ κρούσιος ἀφ' οὗ λήγοντος ἐν τυβίγγῃ
προσάγματι τοῦ ἐπιφανεστάτου ἄρχοντος. Percurri ego
M. Crusius 1584. desinente Tybingae iussu Illu-
strissimi Principis. Post praemissum libri indicem
haec notavit: ἤρξαμεν διελθεῖν μαρτ. ὁ κρούσιος ἐν
τιβίγγῃ ε' δεκεμβρίου ἀφ' οὗ. Incepi percurrere M.
Crusius Tybingae 5 Decemb. 1584. Et in tertio
folio scripsit. In bibliothecam illust. Ducis Wir-
tenberg etc. τοῦ Φιλοχρίστου κυρ. λοδοβικοῦ 3 Sept.
(κατὰ τὸ παλαιόν) 1584. emptus Tybingae de Andrea
Darmario Epidaurio Lacone.

Codex CCLVIII.

Chartaceus, charta tenui et laevi, literis minutis
et nitidis, in quarto, constans foliis 242, Saec. XVI,
bene conservatus et inscriptus.

Ἐυριπίδου Φοίνισσαι. Euripidis phoenissae.

A. ὡς τὴν ἐν ἄεροις οὐ- T. καὶ μὴ λήγοις τεφα-
ρανοῦ. νοῦσα.

†. Est cum explicatione interlineari: ζῶντιον,
διερχόμενος, ἐκ χρυσοῦ ἡρμωσμένῳ, ἣ χρυσοειδεῖ ἐμβε-
βηκῶς ἄρματι. Sed et cum scholiis quibusdam mar-
ginalibus, quorum primum est: κρέων τ' ἀδελφὸς
ἐγεννήθη καὶ ἀδελφὸς ἐμοὶ ἐκ μίας μητρὸς ὁ κρέων.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Τοῦ αὐτοῦ μηδεία. Eiusdem Medea.

A. εἰδ' ὦφελ' ἄργους μὴ Τ. ἀπέβη τὸ δὲ πρᾶγμα.
διάπτασθαι.

†. Praemittitur argumentum: *λασὼν εἰς κόριν-
θον ἐλθὼν κ. τ. λ.* editum Lips. 1778. 4. Habetur
etiam explicatio interlinearis, sed non frequens et
quaedam scholia marginalia. Prima interlinearis
est haec: *καθοπλίσαι τὰς χεῖρας τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες
ἤλθον τοῦ ἀγάγειν αὐτὸν πελῖα.*

Φύλ. ρζ. Fol. 107.

Τοῦ αὐτοῦ ἱππόλυτος. Eiusdem Hippolytus.

A. θεὰ κέκλημαι κυπρίς. Τ. Φῆμαι μάλλον κατέ-
χουσιν.

†. Praemittitur argumentum: *θησεύς υἱὸς μὲν
ἦν κ. τ. λ.* gr. et lat. ibidem editum. Est etiam cum
notis interlinearibus et marginalibus scholiis, quae
etiam in citata editione occurrunt. Primum est:
*δυνατὴ, θαυμαστὴ, μεγίστη. ὁμηρος. πολλὸς γὰρ τις ἔκει-
το παρῇ κ. τ. λ.*

* Φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Σχόλια εἰς τὰς Φοινίσ- Scholia in Euripidis
σας εὐριπίδου. phoenissas.

A. ὃ διοδεύων τοῦ οὐρα- Τ. ταῦτα Φησὶ περὶ ἀνδρός.
νοῦ τὴν ὁδόν.

†. Arsenius Monembasiae archiepiscopus scho-
lia graeca in Euripidem collegit, quae Io. Barne-
sius integra edidit cum huius codicis scholia cum
praedicta editione conferrem, inveni esse eadem,
quae tertio loco ibi occurrunt.

Φύλ. ροζ. Fol. 177.

Σχόλια εἰς τὴν μεδεάν
τοῦ εὐριπίδου. Scholia in Medeam Eu-
ripidis.

A. τὸ ὥφελέ τινες ἐπιβ- T. πρὸς αὐτὸν εἰποῦσαν.
ῥηματικῶς δέχονται.

†. Sunt fere prorsus eadem, quae in citata
editione Barnesiana occurrunt. In fine etiam Ne o-
phronis iambi adiecti sunt, quorum primos duos
ab editis diversos hic pono: τέλος γὰρ αὐτεχθίσω
μωρῷ Φέρεις βρόγλωττον ἀγχόνῃς ἐπισπᾶσας δέρη. Edi-
tio autem habet: αὐτὸς ἐχθίω μόρον et βρόχειον.
Haec ipsa scholia ad varia Dionysii Lascaris et
quaedam Didymi antigrapha collata esse haec ad-
dita indicant: πρὸς διάφορα ἀντίγραφα διονυσίου ὁλο-
σχερὲς καὶ τινὰ τῶν διδύμου.

Φύλ. ρζγ. Fol. 193.

Σχόλια εἰς τὸν ἱππόλυ- Scholia in Hippolytum
τον εὐριπίδου. Euripidis.

A. ἐπὶ μέγιστον ἡύξησε T. ἀντὶ τοῦ ὑπερθετικοῦ.
τὸ κατηγόρημα.

†. Ista etiam in citata editione continentur.

Φύλ. σλα. Fol. 231.

Σχόλια εἰς τὴν ἀνδρομά- Scholia in Androma-
χην τοῦ εὐριπίδου. cham Euripidis.

A. τὸ σχῆμα, κάλλος· T. εἰς σπῆιν μετὰ βλη-
εὐπρεπέει.

†. Sunt eadem, quae in citata editione ha-
bentur.

Φύλ. σλη. Fol. 238.

Σχόλια εἰς τὴν Ἀλκήσιν Scholia in Alcesten
Εὐριπίδου. Euripidis.

A. Θητικὴν δῖαιταν· αἰ- T. γράφεται καὶ ὁδόν.
νέσαι, εὐαρεσῆσαι.

†. In editione citata auctiora sunt.

Codex CCLIX.

Chartaceus, charta solida et laevigata, textu nigro, expositione miniata, caractere minuto et nitido, in quarto, constans foliis 157, ex collegio S. I. Monachii, quondam Io. Alb. Widmestadii, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Ἑρμηνεία τῶν ἐπιστολῶν Expositio ἐπιστοlarum
τοῦ μεγάλου ἀποστόλου παύ- magni Apostoli Pauli la-
λου φιλοπόνως ἐρανισθεῖσα boriose collecta ab Eu-
παρὰ εὐθυμίου μοναχοῦ thymio monacho Ziga-
τοῦ ζιγαδινοῦ μάλιστα μὲν beno, potissimum verò
ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ ἐν è commentariis sancti pa-
ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάν. tris nostri Ioannis Chry-
τοῦ χρυσοστόμου, ἔτι δὲ καὶ sostomi et diversorum
ἀπὸ διαφόρων ἄλλων πα- aliorum patrum.
τρῶν συνεις ἐγκόντος τινα
καὶ τοῦ ταύτην ἐρανισα-
μένου.

A. ἀπὸ τῆς τῶν γραφῶν T. οὐκ ἀνίστανται, ἐπειδὴ...
ἀγνοίας.

†. Praecedit index epistolarum miniatus ad Romanos, Corinthios, Galatas, Ephesios, Colossenses, Philemonem, Thessalonicenses, Philippenses, Hebraeos, Timotheum et Titum unacum earum initiis. Subsequitur titulus et prooemium, quod in codice Vindobonensi dicitur sequi lib. 1. panopliae,

licet index sit in omnes epistolas, hic tamen non-
nisi in epistolam ad Romanos et I^{um} ad Corinthios
habetur, reliquis desideratis. Est inedita, brevi
autem a Cl. Matthaei edenda,

Codex CCLX.

Chartaceus, charta vili, titulis et initialibus minio
distinctis, caractere lisibili, manu And. Darmarii,
foliis 80, cum Lacunis, cum correctionibus margi-
nalibus, Saec. XVI, bene conservatus et inscri-
ptus.

Ἀνωνύμου πρὸς τὸν βα- Anonymi ad impera-
σιλέα ἐμμανουήλον περὶ torem Emanuele de re-
τῶν ἐν πελοποννήσῳ πραγ- bus peloponnesiacis.
μάτων.

A. Φειώτατε αὐτοκρά- T. ἔξουσιν ψῆφον ἐξε-
τωρ, ὁ μὲν. νεγκεῖν.

†. Est Georgii Gemisti Plethonis, ut recte
Andr. Darmarius in margine superiori notavit:
οἶμαι γευέσθαι. Prodiit gr. et lat. ad calcem ecloga-
rum physicarum et moralium Io. Stobaei.

Φύλ. κδ. Fol. 24.

Τοῦ αὐτοῦ συμβουλευτι- Eiusdem oratio ad Prin-
κὸς πρὸς τὸν δεσπότην Θεό- cipem Theodorum de pe-
δωρον περὶ τῆς πελοποννή- loponneso.
σου.

A. καὶ ἐν πλοῖῳ κυβερ- T. ἀνὴρ ἀτήσει παλαίει.
νήτην.

†. Est eiusdem Plethonis et ibidem gr. et lat.
extat.

Φύλ.

Φύλ. νδ. Fol. 54.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς. Eiusdem de virtute.

A. ἀρετὴ ἐστὶν ἕξις καὶ ἦν. T. πολιτεία, οὐσιότης, θεο-
σέβεια.

†. Extat ibidem gr. et lat.

Φύλ. ογ. Fol. 73.

Διαγραφή ἀπάσης πελο- Descriptio totius Pello-
ποννήσου παραλίου τε καὶ ponnesei maritimae et me-
μετογενέου καὶ πρώτον τὰ diterraneae et primò ma-
παραλία. ritimae.

A. μετὰ τὰς ἐν μεγάριδι T. ἰδίως ἄργος ἀρχαϊκόν.
πηγὰς.

†. Est eiusdem et ibidem graece tantum ex-
tat. In fine legitur: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου ἐν τῷ
ἔτει αΦοθ νοεμβρίου λα ἐν μαδριλλίῳ τῆς ἰσπανίας.
Ab Andrea Darmario Epidaurio anno 1579. XXX
Nov. Madriti in Hispania.

Φύλ. οθ. Fol. 79.

Περὶ ἐπωνυμίας πόλεων De nominibus urbium
καὶ τόπων. et locorum.

A. ἄμαι πόλις ἡ νῦν χρυ- T. Φυτική ἡ νῦν βέλα.
σόπολις.

†. Vulgavit haec graece Leo Allatius in no-
tis ad Georgium Acropolitam inter script. Byzant.
edit. Venet. p. 22. cap. 24. Plethonis autem non
est. In veteri catalogo nulla huius mentio fit.

Codex CCLXI.

Chartaceus, charta vili, in quarto. ab Aud. Dar-
mario exaratus, Saec. XVI, Madriti in Hispania e
regia bibliotheca, in foliis 254, bene conservatus et
inscriptus.

Tomus III.

13

Περὶ πίστεως καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς καθολικῆς πίστεως κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς θείας γραφῆς καὶ τῶν καθολικῶν διδασκάλων τῆς ἐκκλησίας ποιηθὲν τῷ μακκρυωτάτῳ κύρῳ μανουήλ τῷ καλεκᾷ.

De fide et principiis fidei catholicae è sacra scriptura et è catholicis ecclesiae magistris opera beatissimi domini Manuelis Calecae.

A. τὸ Φιλομαθὲς τῶν ἀνδρώπων παρὰ τῶν σοφῶν.

T. σχεδιάσαντες ἐξεθεάμεθα.

†. Liber hic insignis prodiit graece et latine in Combefisii auctario novissimo tom. II. p. 174. et latine in bibl. SS. PP. Lugdun. tom. XXVI. p. 345. In fine Msc. legitur: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπίδουριου τοῦ πελοποννησιακοῦ υἱοῦ γεωργίου σὺν θεῷ πύρας εἰληφε ἐν τῷ ἔτει αΨοη. ὀκτωβρίῳ καὶ ἐν μαδριλλίῳ τῆς ἰσπανίας, ὅπῃ ἂν ἡ κατοίκησις βασιλέως ᾔν. σὺν θεῷ εἰληφε τέρμα ἐκ τῆς βασιλικῆς βιβλιοθήκης. Ab Andrea Darmario Epidaurio Peloponnesio Georgii filio cum Deo finem cepit anno 1578. XXI. Octob. Madriti in Hispania, ubi regia est, ex bibliotheca regia.

Codex CCLXII.

Membranaceus, membrana palimpsesta, caractere minuto et abbreviato, in quarto, foliis 152, mutilus, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς ἐρμηνείας τῶν εὐαγγελίων τοῦ κυρ. μιχαὴλ πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως.

Principium cum Deo expositionis evangeliorum dom. Michaelis patriarchae Constantinopolitani.

Κυρ. τοῦ θῶμα. ὅσης
ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων.

Α. προετίθει τις ἕτερος
θαύμασι.

Dominica Thomae, cum
sero esset die illa, una
sabbatorum.

Τ. οἰκονομήσατε αὕτη ἡ
δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. ιη.

Fol. 18.

Κυρ. τῶν μυροφορέων.
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν
Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας.

Α. ὁ μακκάριος Ἰωσήφ ἔτι
τῷ νόμῳ δουλεύων.

Dom. unguentariarum.
Illo tempore veniens Io-
seph ab Arimathea.

Τ. τὴν γυνῶσιν, ἐν χῶ
κ. τ. λ.

Φύλ. κς.

Fol. 26.

Κυρ. τοῦ παραλυτοῦ. τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη ὁ ἰη-
σοῦς εἰς ἱερουσαλήμ.

Α. ἐπὶ τὰ τῆς προβατι-
κῆς καλυμβήθρας.

Dom. paralytici. Illo
tempore ascendit Iesus
Hierosolymam.

Τ. εἰς τὸν οὐρανὸν. ἐπέε,
πάτερ.

Φύλ. λα.

Fol. 31.

Κυρ. τῶν ἁγίων πάντων
ματθ. κεφ. κς.

Α. οὐκ ἄκαιρον οἶμαι πε-
ρὶ τῆς τῶν.

Dom. sanctorum omni-
um Matth. cap. 26.

Τ. καὶ ἐτέρως ἔχοντα.

Φύλ. λγ.

Fol. 33.

Κυρ. μετὰ τὴν ἐορτὴν
τῶν ἁγίων πάντων. κεφ.
κ. λη. ματθ.

Α. Φέρε δὲ τὸ τῆς διδα-
σκαλίας.

Dom. post festum san-
ctorum omnium cap. 20.
38. Matth.

Τ. πέραν τοῦ ἰορδάνου.

Κυρ. γ. τοῦ ματθ. λθ. Dom. III. Matth. 39.
κεφ. μζ. cap. 47.

A. οὐδὲν Φιλαργύρου δει- T. ἐστὶ ὁ ὀφθαλμός.
νότερον.

Φύλ. λδ. Fol. 34.

Κυρ. δ. τοῦ ματθ. εὔ. μ. Dom. 4. Matth. Ev. 40.
κε. ξδ. 25. 64.

A. οὐδὲν τῆς ἀδίστακτου T. σαφήτερον. οὕτως
πίστεως ἰσχυρότερον. ἔχοντα.

Φύλ. λε. Fol. 35.

Tῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ εἰσελ- Illo tempore intranti
θόντι τῷ ἰησοῦ εἰς καπερνα- Iesu in Capernaum cap.
οῦμ μα. κεφ. ξθ. κυρ. ε. 69. dom. 5. Matth.
τοῦ ματθ.

A. πηγὴ πάλιν ἡμῶς ἀδελ- T. ἀν ἐμφανέουσα ἡμῖν.
φοι.

Φύλ. λε. Fol. 35.

Tῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἐλ- Illo tempore venienti
θόντι τῷ ἰῷ εἰς τὴν χώραν Iesu in terram etc. cap.
κ. τ. λ. κεφ. ροα. μβ. τὸ 171. 42. transfigurationis
τῆς μεταμορφώσεως εὐαγ. evangelium in sacra li-
τὸ ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ turgia dictum ex Mat-
λεγόμενον ἐκ τοῦ κατὰ thaeo.

A. ἐορτὴ ἡμῖν, ᾧ Φιλο- T. καὶ οὕτως ἔχει κατὰ
λογώτατοι. ῥῆμα.

Φύλ. λς. Fol. 36.

Tῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ περι- Illo tempore assumit
λαμβάνει ὁ ἰς τὸν πέτρον Iesus Petrum etc. dom.
κ. τ. λ. κυρ. τοῦ τυφλοῦ coeci Ev. 43.

A. ἀπλετόν μοι τὴν τή- T. καταξίωσον, ἐν χῶ
μερον. κ. τ. λ.

Φύλ. μβ. Fol. 42.

Κυρ. τῆς σαμαριτιδος. Dom. Samaritanae. Illo
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται tempore venit Iesus in
ὁ ἰησοῦς εἰς πόλιν σαμα- urbem Samariae.
ρείας.

A. ἔξεισι μὲν τῶν Ιου- T. παῦσαι, ἐν χῶ ἰϋ κ. τ. λ.
δαίων.

Φύλ. γε. Fol. 55.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παρά- Illo tempore præteri-
γων ὁ ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρω- ens Iesus vidit coecum a
πον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. nativitate.

A. ἔξεισι μὲν ἐκ τοῦ ἰε- T. ὅς ἐστι χριστὸς ὁ κύριος
ροῦ. κ. τ. λ.

Φύλ. ξζ. Fol. 67.

Κυρ. τοῦ ματθ. ἐν. κα. Dom. Matth. Ev. 21.

A. ἐπὶ πολυτελῇ πανθαί- T. ὅς τις ἐφύτευσεν.
σία ὁ λόγος.

Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως Dom. ante exaltationem
κατ. ἰωάν. εὐαγ. κβ. secundum Ioan. Evan-
gel. 22.

A. Φέρε δὲ καὶ σήμερον. T. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Φύλ. ξη. Fol. 68.

Κυρ. μετὰ τὴν ὑψωσιν Dom. post exaltationem
εὐαγ. κγ. Evang. 23.

A. ὥσπερ πολλὰ μὲν T. ἔχει γὰρ οὕτως.
εἰσι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπε Illo tempore dixit Ie-
ὁ ἰς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, sus discipulis suis, si quis

ἐι τις θέλει ὀπίσω μου. vult post me. Dom. 1.
κυρ. α. τοῦ λουκᾶ. Lucae.

A. ἐπειδὴ τῆς θείας ἀπορ- T. ἀφηγούμενος. Φησι
βαγέντες ζωῆς. γάρ.

Φύλ. ξθ. Fol. 69.

Kyp. β. τοῦ λουκᾶ. Dominica 2. Lucae.
A. οὐδὲν ἀγάπης ἀνώτε- T. ὀφθαλμός οὐκ οἶδεν.
ρον.

Φύλ. οα. Fol. 71.

Ἐυαγ. κζ. Evang. 27.
A. πάλιν ἡμῖν ἡ τῶν T. βουλομένοις ἄρτυ
ευαγγελικῶν. τως.

Kyp. ἕκτη ἐν. κη. κεφ. Dominica 6. Evang. 28.
πγ. c. 83.

A. οὐ μόνον αἱ διδασκα- T. τεθεώρητο, ἔχει δὲ
λαί. ὅτι τως.

Φύλ. οβ. Fol. 72.

Kyp. ε. τοῦ λουκᾶ. Dom. 5. Lucae.
A. πάντα τὰ θεῖα λόγια. T. ῥήματα ὅτι τως ἔχοντα
κ. τ. λ.

Kyp. θ. τοῦ λουκᾶ κεφ. Dominica 9. Lucae cap.
ρμθ. 149.

A. οὐδὲν φιλαργυρίας δει- T. καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυ-
νότερον. τῷ.

Φύλ. ογ. Fol. 73.

Kyp. τοῦ θωμᾶ ἐν. λβ. Dom. Thomae Ev. 52.
κεφ. ριγ. c. 113.

A. ἰκανῶς τῇ πρότερον T. δυνάμως, τῷ καιρῷ
ἐπὶ τοῖς τοῦ δεσπότου. κ. τ. λ.

Φύλ. οδ. Fol. 74.

Κυρ. τοῦ παραλυτοῦ.

Dom. paralytici.

A. οὐδὲν τῆς θείας γρα-
φῆς ἀνόνητον.

T. ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς ἱεροσο-
λύμοις.

Κυρ. τῆς σαμαριτίδος.

Dom. Samaritanae.

A. καὶ πάλιν ὁ πενιχρὸς
ἐσιάτωρ.

T. ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ.

Φύλ. οε. Fol. 75.

Κυρ. τοῦ τυφλοῦ.

Dom. Coeci.

A. ἄπλετον τὴν τήμερον.

T. τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

Κυρ. τῶν ἁγίων πατέρων.

Dom. sanctorum pa-
trum.

A. στρατιῶται μὲν καὶ
οἱ περὶ τὰ.

T. τὸν ἐνδομυχοῦντα τῇ
καρδίᾳ.

Φύλ. ος. Fol. 76.

Κυρ. μετὰ τὴν χριστοῦ
γέννησιν εὐαγ. κατὰ ματθ.
εὐ. β.

Dom. post Christi na-
tivitatem Evang. secun-
dum Matth. Ev. 2.

A. ἐναγχος μὲν ὁ Φιλό-
τατοι τῇ τοῦ.

T. ἄγγελος κυρίου φαίνε-
ται.

Φύλ. οζ. Fol. 77.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθόν-
τι τῷ ἰϋ εἰς τὴν χώραν
τῶν γαδαρηνῶν.

Illo tempore venienti
Iesu in regionem Gada-
renorum.

A. καιρὸν λέγειν νῦν,
καθ' ὅν.

T. τῷ μέλλοντι ἐν χῶ
κ. τ. λ.

Φύλ. πη. Fol. 88.

Ἐῖπεν ὁ κύριος, ἄνθρω-
πὸς τις ἦν πλούσιος.

Dixit dominus, homo
quidam erat dives.

A. τίνος μὲν ἔνεκεν ἐν
παραβολῇ.

T. ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σου...

Φύλ. 97. Fol. 98.

Κυρ. ια. τοῦ λουκᾶ ἐνα.
15. εἶπεν ὁ κύριος τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην. ἄνθρω-
πὸς τις ἐποίησεν δεῖπνον
μέγα.

A. πολλοῖς τισιν ἐδόκει
τὴν αὐτὴν.

Dom. XI. Lucae Eva.
16. Dixit dominus pa-
rabolam hanc. Homo
quidam fecit coenam mag-
nam.

T. εἰς τὰς πλατὺ καὶ ἐνυλ.

Φύλ. 98. Fol. 107.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παρα-
λαβὼν ὁ ἰησοῦς τοὺς δώδε-
κα μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν.
Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς ἱερου-
σαλήμ.

A. εἰς ἱεροσόλυμα μέλ-
λων ἀπὸ τῆς.

Illo tempore assumens
Iesus Duodecim discipu-
los dixit. Ecce Hieroso-
lymam ascendimus.

T. ἐπιτευξόμεθα. χάριτι
κ. τ. λ.

Φύλ. 99. Fol. 117.

Ἔειπε ὁ κύριος τὴν παρα-
βολὴν ταύτην. ἀνθρώπου
τινὸς πλουτοῦ ἐυφόρησεν ἡ
χώρα.

A. τὴν σήμερον ἡμῖν εἰς
ἐξήγησιν.

Dixit dominus para-
bolam hanc. Hominis
cuiusdam divitis ager
uberis fructus tulit.

T. ἀγαθῶν, ᾧ ἡ δόξα
κ. τ. λ.

Φύλ. 100. Fol. 129.

Κεφ. ρα. τὸ τῆς μετα-
μορφώσεως εὐαγγέλιον τὸ
ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ λε-
γόμενον ἐκ τοῦ κατὰ ματ-
θαῖον.

A. ἤκουσαν οἱ μαθηταὶ,
ὅτι ὅς ἀπόλεται.

Cap. 171. transfigura-
tionis evangelium in sa-
cra liturgia dictum ex
Matthaeo.

T. βασιλείας, ἐν χρίστῃ κ. τ. λ.

Φύλ.

Φύλ. ρλγ. Fol. 138.

Κυριακῇ τῶν ἁγίων πάν-
των. εἶπεν ὁ κύριος τοῖς
ἐαυτοῦ μαθηταῖς, ὅτις ὁμο-
λογῇ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων.

A. τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ σωτῆρος. T. ἐκδημήσωμεν ἐν χῶ
κ. τ. λ.

Φύλ. ρμζ. Fol. 147.

Κυρ. μετὰ τὴν ἑορτὴν
τῶν ἁγίων πάντων κεΦ. κ.
λη. ματθ. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
περιπατῶν ὁ ἰησοῦς παρὰ
τὴν θάλασσαν.

A. ἐπειδὴ τῆς θείας ἀποβ-
βαγέντες ζῶῃς. T. γενέσθαι χῶ τῷ θεῷ.

†. Michaelēs Constantinopolitani patriarchae
fuere quatuor, Cerularius, Osites, Anchiali et Au-
torianus, in quorum omnium scriptis praesentes ho-
milias non inveni. Et ideo prolixiorē codicis de-
scriptionem dedi. Observabis, eosdem titulos bis
occurrere. Prooemia esse reor, quorum fit mentio
in titulo primo: τὰ δὲ προοίμια ζῆται καθ' ἑνὸς εὐαγ-
γελλοῦ πρὸς τὰ μέσα τοῦ βιβλίου, ἅτινά ἐστι τοῦ περὶ
μιωτᾶ σικελίας, ὡς ἐγῶμαι. . . . κλέψας, ὡς ἐν ὑπόθεσι
ταῦτα, ἀπὸ τῶν προοιμίων τοῦ κυρ. μιχαήλ. Prooemia
verò singulorum evangeliorum quaere versus libri
medium, quae Ceramei Siciliae (Theophanis) sunt,
ut ego reor. . . . furatus, tanquam in hypothesis ista,
a prooemiis domini Michaelis. Praemissus est in-
dex homiliarum tantum tredecim, quae sunt cum
initiiis: α. τῇ κυρ. τοῦ θωμᾶ. ὁυσης ὀψίς. β. τῇ κυρ.
τῶν μυροφορέων. ἐλθὼν ὁ ἰώσηφ. γ. τῇ κυρ. τοῦ πα-

Tomus III.

14

ραλυτοῦ. ἀνέβη ὁ ἰησοῦς. δ. τῇ κυρ. τῆς σαμαριτίδος. ἔρχεται ὁ ἰησοῦς. ε. τῇ κυρ. τοῦ τυφλοῦ παράγων ὁ ἰησοῦς. ς. περὶ τοῦ δαιμονιουμένου. ἐλθόντι τῷ ἰησοῦ. ζ. περὶ τοῦ πλουσίου, λαζαροῦ. ἀνθρωπός τις ἦν. η. περὶ τοῦ τὸν δεῖπνον ποιήσαντος. ἀνθρωπός τις. θ. .... παραλαβὼν ὁ ἰησοῦς τοὺς μαθητάς. ι. περὶ τοῦ, ᾧ ἐνφόρησεν ἡ χώρα. ἀνθρώπου. τινος. ια. εἰς τὴν μεταμόρφωσιν. παραλαβόμενος. ιβ. τῇ κυρ. τῶν ἁγίων πατρῶν. ὅσις ἂν. ιγ. τῇ κυρ. μετὰ τὴν τῶν ἁγίων πατρῶν. Reliqua igitur prooemia censenda sunt. Titulo praemissa est quaestio et responsio: διὰ τί οὐκ ἀπεσάλη μιχαὴλ ὁ πρῶτος ἀρχάγγελος πρὸς τὴν καρβένον, καὶ τοι τὴν ἡγεμονίαν ἔχων τῆς ἰουδαίας, ὡς ἐν τῷ δανιήλ γέγραπται, ἀλλ' ὁ γαβριήλ. Observo adhuc in palimpsesto, seu charta deletili, has homilias esse scriptas. Veteris enim scripturae vestigia adhuc apparent. Alias verò spongiis ita literae delebantur, ut nil amplius scripturae veteris remaneret. v. Montf. palaeog. gr.

Codex CCLXIII.

Bombycinus. charta laevigatissima, titulis et initialibus rubrice notatis, caractere minuto et nitidissimo, in quarto, constans foliis 452, Saec. XIII, sat bene conservatus et inscriptus.

Συναγωγή λέξεων συλλε- Collectio dictionum ex
γείσα ἐκ διαφόρων βιβλίων variis libris veteris et
παλαιᾶς τε Φημὴ γραφῆς novi testamenti, quin et
καὶ τῆς νέας καὶ αὐτῆς δὴ profanis.
που τῆς θύβραθεν.

A. ἄκπτος, ἀπροσπέλα- T. ὠφελημένος....
τος ἀπὸ τοῦ ἄπτω.

†. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 85. Ubi idem describit. Observa, in codice Electorali ad vocem

παράδεισος non legi: πλὴν ἐμοίγειω. τῷ δαμασκηνῷ δε-
κεῖ, sed haec deesse et ista sequi: Θεοῦ χερσὶν ἐν
ἐδὲμ πεφυτευμένος. ἐδὲμ δὲ τρυφῇ ἐρμηνεύεται κ. τ. λ.
Morellius lenici auctorem Ioan. Zomaram statuit
et adhuc ineditum dicit, licet in multis bibliothecis
obvium. Descriptum diu ad praelum paravi Ci-
tuntur autem auctores: Ἄατος. Methodius. Ἀβιος.
Antiphon et Homerus. Ἀβρων. Hermippus.
Ἀγέροπος. Suida. Ἀγνώμονες. Plato. Ἀροικός.
Aristophanes. Ἀγχότερος. Herodotus. Ἀγα-
τόρων. Lycophron. Ἀγροικία. Greg. Naz. Ἀγα-
γῇ. Polybius. Ἀγχόχασιν. Philippus Rex. Ἀγε-
δῆτα. Diogenes. Ἀγωνίαν. Isocrates. Ἀκρατον.
Xenophon. Ἀδοκύματος. Lysias. Ἀδύνατοι.
Philochorus. Ἀδμολία. Callimachus. Ἀδη-
κτοτάτη. Hesiodus. Ἀδελφίζειν. Milesius, He-
cataeus, Apolophanes. Ἀειλόγον. Demost-
henes. Ἀζήτητον. Aeschines. Ἀθέτησις. Apo-
stolus. Ἀιδός. Damascius et Isidorus. Ἀιδών.
Sophocles. Ἀιωνάριος. Longinus. Ἀιγίς. Ly-
curgus et Nymphodorus. Ἀιτησις. Aristot-
eles. Ἀιτημα. David. Ἀιδέσασθαι. Aristot-
ocrates. Ἀκράγαντος. Duris. Ἀκρίς. Salomon.
Ἀκμάζει. Hyperides. Ἀλουγοπολική. Isacus.
Ἀλίπεδον. Psellus. Ἀλίσθειεν. Pisistratus. Ἀμ-
μώνιος. Porphyrius. Ἀμφιλύκη. Orion. Ἀμε-
λέτητος. S. Maximus. Ἀμφίσβητα. Hellanicus.
Ἀμύνεσθαι. Thucidydes et Simonides. Ἀν-
θερεών. Euphorion. Ἀναβολή. Aelianus. Ἀνα-
τάσσειν. S. Dionysius. Ἀνοπαῖα. Crates. Ἀνά-
καιον. Hermocrates. Ἀναλτον. Cratinus.
Ἀναβίβωμαι. Amipsias. Ἀνέγεσθαι. Proclus.
Ἀνάγειν. Dīnarchus. Ἀναγχίττειν. Eupolis.
Ἀναλυθῆναι. Menander. Ἀναγέμειν. Epichar-
mus. Ἀνατυπῶσαι. Antimachus. Ἀνεχε. Theo-

pompus. Ἀνθρωπίζεν. Teleclides. Ἀποφύλιος.
 Aeschylus. Ἀπλᾶς. Callistratus. Ἀποθηκῆ.
 Philistus. Ἀπορησία. Eubulus. Ἀπραγμοσύνη.
 Iustinianus. Ἀπραγμόνως. Iamalchus, fors
 Iamblichus. Ἀσφάραγος. Herodianus. Ἀσπά-
 λαθος. Nicander. Ἀυτοκίνητον. Hermias. Ἀυ-
 τώθεν. Iosephus. Ἀυτῖς. Ammonius. Ἀψ,
 ἔοψ. Iason. Βάσανος. Pindarus. Βασκλίνειν.
 Pherecrates. Βλύτρισμος. Galenus. Βληχρόν.
 Alcaeus. Βλήτυρον. Iobas. Βόθυνος. Callist-
 henes. Βόσπορος. Phileas, Philarchus. Βούσι.
 Pisida. Γαίτουλοι. Artemidorus. Γαῖα. Ser-
 gius gramm. Γνώμων. Ananimander. Δασκλή-
 τῖς. Theocritus. Δήμαρχος. Chrysippus. Δι-
 δάσκαλον. Solon. Διασαυλούμενος. Simonides.
 Διδώσομεν. Zenobius. Δίεσχε. Arrianus. Δόρ-
 πνος. Orus Milesius. Δορύκνιον. Demophon.
 Δρομοκήρυκες. Dion. Ἐγγυητῇ Procopius. Ἐγ-
 κλυσιν. Anaxoras. Ἐγχελυς. Ἀπολες. Fors
 Eupolis. Ἐγκατέσκηψαν. Varo. Ἐθανον. Ze-
 nodotus. Ἐθυσας. Philoxenus. ἔκκοψαι. Ale-
 xis. Ἐλληνόπολις. Apollodorus. ἐλεγαλίνειν.
 Theocles Naxius. Ἐμφατῖς. Democritus.
 ἐμβιβάζαντες. Hipponax. Ἐνέργεια. Greg.
 Nyss. ἐξ ὀφθαλμῶν. Phrynichus. ἐπεχώρησεν.
 Aribianus. Fors Arrhabianus. Ἐσχάτη.
 Hippocrates. ἐτραχηλίσεν. Iob. εὐπράττειν.
 Epicurus. Cleon. ἐφρύαξαν. Aquila, Sym-
 machus. Ἠγαλλεν. Eunomius. Ἠπειρος. Eu-
 ripides. θέσις. Parmenides, Heraclitus.
 θέλημα. Basil. M., Cyrill. θεραπῇ. Chryso-
 stomus. θέσθαι. Anacreon. θόλος. Alexan-
 der. Ἰός. Tzetzes. Ἴλιον ἱρὴν. Georg. Choera-
 boscus. Ἰξε. Apollonius. Ἰώ. Tryphon.
 Κάβηξ. Euphorion. Καπύη. Cephalon ger-

geth. Κυμασία. Antipate. Κέλης. Epaphroditus, Κερκολύρα. Alcman. Κιμμερίους. Heracles Ponticus. Κόσμος. Philo. Κορώνη. Stephanus. Κρόταφος. Apion. Κρόσσας. Aristarchus. Λέων. Manethon. Μανίφυλλον. Orus thebanus. Μήτην. Stesichorus. Μέλη. Sornus. Μήλη. Seleucus. Μηνύω. Theognostus. Μόλιβον. Phorbion. Craton. Μορία. Zeno Mynidius. Νύξ. Besantinus. Όιῶν. Ptolemaeus Ascalon. et Aristonicus. Όρίγανον. Theodos. gramm. περιούσιος. Clemens. πείρινθος. Didymus. πρόκας. Philetas. Συνώπη. Andron. τριτημόριον. Philemon. Τηγεύς. Callias. χείρομαι. Dates. ψόαι. Irenaeus. Ex his iam apparet, neque Iohannem Damascenum neque S. Maximum, neque alium huius lexicī auctorem esse. Uterque enim in hoc lexico citantur et sunt longe anteriores aliis ibi citatis, vg. Psello et Tzetzae quorum hic Saec. XII, ille Saec. X. claruit. Omnia autem cum lexico Zonarae, plura cum lexico Suidae conveniunt, quemadmodum ex multis excerptis constat, ut adeo non sit, cur Cl. Harlesius hac super re adhuc dubius haereat. Occurrebant adhuc relegenti auctores hi. Ad Ἀγαθέκλης. Timaeus. Ad Ἀγωνιῶ, Agýbius. Ad Ἀθήλητος, Agathias. Ἀιωνάριος. Longinus.

Φύλ. τπη. Fol. 388.

Ἀπόδειξις ἐναργής, ὅτι
οἱ Ῥωμαῖοι πάσαι νῦν πνευ-
ματομάχοι.

Demonstratio manife-
sta Romanos Pontifices
nunc pneumatomachos
esse.

Α. ἦν ἐν τῇ ζ. συνόδῳ
Ἀδριανὸς πάπα.

Τ. ἀπαιτοῦντος τῷ χριστο-
φόρῳ.

Φύλ. υις. Fol. 416.

Περὶ τραγωδίας, κόμω- De tragoedia, comoe-
δίας κ. τ. λ. dia etc.

Φύλ. υιζ. Fol. 417.

Ἐπὶ κύκνου ᾄδειν. ἐπὶ De Cygno canere, de
ἀηδόνοιο τερετίζειν κ. τ. λ. philomela maerere.

†. Iriartus graece edidit in catalogo suo p.
307. Codex Electoralis addit: καὶ ἐπὶ δράγοντος. ἐπὶ
ἀετῶν καγκάζειν. ἢ κλαγκάζειν, ἢ καὶ ἐπὶ γεράνων.
ἐπὶ χοίρων γρυλλίζειν καὶ δρύζειν. ἐπὶ περδίκων κακ-
καβάζειν. ἐπὶ γλαυκῶν κακκιβάζειν. ἐπὶ ὀρνίθων κακ-
κάζειν. ἐπὶ ἀμάξων τετρηγένοι. ἐπὶ ἀλεκτρυόνοιο κοκ-
κύζειν. παππάζειν ἐπὶ χηνός. κρίζειν ἐπὶ κίρκου.

Φύλ. υιη. Fol. 418.

Λέξεις ὁμηρικαὶ ἐκ τῆς Dictiones homericæ ex
ὁδυσσεύος βίβλου. libro Odysseæ.

A. πτολίεθρον, πόλισμα. T. κοῦροι δ' ἐπελείκεον
ἄλλοι.

Φύλ. υιβ. Fol. 419.

Ἑρμηνεῖα λέξεων τῶν ἐν Expositio vocum in
τῷ ἀποστόλῳ παύλῳ ἐμφε- Apostolo Paulo occur-
ρομένων. λέξεις τῆς πρὸς rentium. Dictiones epi-
ἐβραίου ἐπιστολῆς. stolæ ad hebraeos.

A. ἀπαύγασμα, τὴν ἐκ T. ἀδόκιμος κατάρας ἐγ-
πατρὸς οἰονεῖ. γυς.

Φύλ. υκδ. Fol. 424.

Λέξεις ἐκ τῆς ἡσιόδου Dictiones ex libro He-
βίβλου. siodi.

A. ἄφατοι, ἄδοξοι, ἄφα- T. ἐρσιποτητὸς ἀράχης.
τοί τε.

Περὶ αἰῶνος. De vocabulo αἰών.
 Α. πολύσημον δὲ τὸ τοῦ Τ. καὶ ἄλλοτε ἄλλως
 αἰῶνος. ἔχων.

Φύλ. υκε. Fol. 425.

Μῆνες κατ' αἰγυπτίους, Menses Aegyptiorum,
 ῥωμαίους, ἑλλήνες, ἀθηναί- Romanorum, graecorum,
 οὺς, ἑβραίους. Atheniensium, Hebraeo-
 rum.

Α. τουβί, ιανουάριος, αὐ- Τ. ἀκυριφορίων, ἰλάν.
 δωναῖος.

Στίχοι πολιτικοὶ τοῦ ψέλ- Versus politici dictio-
 λου ἐρμηνεύοντες λέξεις. nes Pselli declarantes.
 Α. ἔνιος ὁ διόνυσος, ἔφε- Τ. θαλάμας δὲ τὰ κοῖλα.
 δρος.

Περὶ τῶν ἐξω μελῶν τοῦ De membris corporis
 σώματος. externis.
 Α. τὰ καθόλου μέλη τοῦ Τ. καὶ οἱ τούτων ἄρμοι.
 σώματος.

Φύλ. υκζ. Fol. 427.

Τροπάριον πρὸς τὸ, ἔδω- Troparium ad hoc, de-
 κας σημείωσιν. disti indicium.

Α. βρέγμα, ἴλλοι, κρό- Τ. καὶ ταρσοῖ σὺν ταῖς
 ταφοί. ἄντυξιν.

Τοῦ μακαριωτάτου ἡρα- Beatissimi Heracleen-
 κλείας κύρου νικητῆ τοῦ sis dom. Nicetae Serron
 σέρων εἰς τὰ ὀνόματα τῶν in deorum nomina.
 θεῶν.

Α. ἐπιθέτα διὸς δωδω- Τ. κερδῶος, χρυσόβραπης.
 ναῖος.

†. Est fors libelli eius grammatici pars.

Φύλ. υκθ. Fol. 429.

Λέξεις.

Dictiones.

A. ἄβολις, πῶλος ὁ μή-
πω ἐκβεβληκός.

T. ἡ δυσημερία τὸν σο-
φόν....

Φύλ. υλδ. Fol. 434.

Κανόνες ιαμβικοὶ εἰς τὴν
ἀγίαν τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν γέννησιν διὰ
τρίχων ἡρώελες. ποίημα τοῦ
ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ιω-
άννου τοῦ δαμασκηνοῦ.

Canones iambici in san-
ctam servatoris Christi
Dei nostri nativitatem
compositio sancti patris
nostri Ioannis Damasceni.

A. σῶσε λαὸν θαυματουρ-
γῶν.

T. προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

†. Habentur cum scholiis marginalibus, quo-
rum primum incipit: πάλαι μὲν Φησιν ὁ δεσπότης
Θεὸς διὰ μωσέως θαυματουργοῦ τὰ παραδοξότατα τὸν
Ἰσραηλῆων λαὸν διεσώσατο. Des. πρὸς ὕμνον ἐκυτῆς ἐξα-
νίστησιν.

Φύλ. υλη.

Fol. 458.

Ἄλλος κανὼν δι' ἱαμ-
βων τοῦ αὐτοῦ.

Eiusdem alius canon in
iambis.

A. σήμερον ἀχράντοιο..
σείβει θαλάττης.

T. ἐξαμείβεαι βίον.

Φύλ. υμγ.

Fol. 443.

Κανὼν τῆς ἀγίας Ν. εἰς
ἐορτὴν τοῦ ἀγίου πνεύμα-
τος ποίημα ἰω' χ' διὰ δυοῖν
ἡρωικῶν καὶ δυοῖν ἐλεγείων.
ἡ ἀκρος.

Canon pentecostis, in
festum sancti spiritus
compositio Ioannis mo-
nachi in duobus heroicis
et duobus elegiacis ver-
sibus.

A. θειογενὲς λόγε πνεῦ-
μα.

T. σοφὴν τριφεγγον ὁ-
σιαν δοξάζομεν.

†. Haec

†. Haec tria cantica saepius edita sunt tam graece, quàm latine. Scholia verò citata anonymi videntur esse. Nec enim cum Gregorii Pardi Corinthii, nec Theodori Prodromi scholiis in eosdem canones conveniunt.

Φύλ. υμθ. Fol. 449.

Λέξεις ἰταλικαί.

Dictiones latinae.

A. αὐσηθ, ἀπειλή, μὴ γέ-
νοιτο.

T. ὡς ἐλεύθερος τιμα-
ρεῖται.

†. Sunt occurrentes in legibus dictiones latinae ordine alphabetico. In veteri catalogo totum audit, lexicon ex variis auctoribus. S. Damasceni iambi in natalem domini.

Cod. CCLXIV.

Chartaceus charta solida, literis minutis et elegantibus, in quarto, constans foliis 97, mutilus, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Κοίντου εἰς τὰ μεθ' ὅμη-
ρον.

Quinti Homeri dereli-
cta.

A. ἐνθ' ὑπὸ πηλίωνι δά-
μη.

T. μέγα δὲ χόνυτο πῆ-
μα.

†. Sunt libri I. II. III. IV. XII. Quarti libri tantum initium adest, reliquis desideratis. Sunt alias lib. XIV. editi tam gr. quàm lat. In veteri catalogo lib. 12. notantur. Misi lectiones variantes Cl. Prof. H. Tychsen Goettinga.

Codex CCLXV.

Chartaceus, charta laevigata, titulis, numeris et initialibus rubris, scriptura minuta, sat eleganti. Venetiis exaratus a Cornelio Naupliensi Saec. XVI,

Tomus III.

15

in quarto, constans foliis 36, cum lectionibus variantibus, bene conservatus et inscriptus.

Νικηφόρου περὶ οὐρανοῦ. Nicephori de coelo.

A. τὸν οὐρανὸν ὅρον ἄνω εἶναι. T. ἀνισότητος αἰτίαι.

†. Sunt Nicephori Blemmidæ cap. XXIV — usque XXIX. epitomes physicae, quae Aug. Vind. gr. et lat. 1606. 8. et Lipsiae 1784. lucem vidit. Versus finem cap. XXIV. scholia marginalia habentur, quorum unum etiam Severiani, quem Procli discipulum esse reor, adfertur. Est verò: *πρόσεχε τὴν δημιουργίαν τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ. κρυφαλάθης γὰρ ἐμελλε δέχεσθαι ἡλίου φλόγα καὶ ἀσέρων καὶ ὅλος πυρὸς πληρούμενος, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς θερμότητος λύθῃ, ἢ φλέχθῃ, ὑπέσρωσε τοῖς νώτοις αὐτοῦ τὰ πελάγη ἐκεῖνα τῶν ὑδάτων, ἵνα λιπένει καὶ ἀπαλιφῇ αὐτὰ καὶ οὕτως ἀντέχει πρὸς τὴν φλόγα, ἵνα μὴ φρύνεται. ἔχεις δὲ ὑπόδειγμα τὸν λέβητα ἐπάνω ὄντα πυρὸς, ὃς ἔχων μὲν ὕδωρ ἀντέχει πρὸς τὸ πῦρ, μὴ ἔχων δὲ διαλύεται.*

Φύλ. λγ. Fol. 33.

Γρηγόριος ἀνδρονίκω. Gregorius Andronico.

A. ἄριστε ἀνδρῶν λογιστάτε. T. καὶ ὀπηνίκα προσήκει.

†. Est epistola increpatoria, quod duplici λ scribat ἀπηγγέλλετο et συναίρεσθαι τὰ πράγματα, cum συναίρομαι dativum regat, nec non quod τὰ πολλὰ divisim scribat.

Ἀνδρόνικος γρηγορίω. Andronicus Gregorio.

A. ἀπαλλάξας ἡμᾶς πραγμάτων. T. ἀποδώσομεν παίζειν αὐτὰ.

†. Est responsio ad Gregorii criminationes, qua ostendit, se non errasse sic scribendo. Quin

ipsius potius errores monstrat, dicendo non scribendum fuisse. ἐγγειμένῳ loco ἐγκειμένῳ etc. Hunc codicem Ioan. Alberti Widmestadii fuisse, ipsius manus, qua titulum scripsit, declarat. In veteri catalogo dicuntur esse epistolae ad Andronicum.

Codex CCLXVI.

Chartaceus, charta solida, titulis et initialibus miniat, caractere minuto et abbreviato, in quarto, constans foliis 174, mutilus, possessus quondam a quodam Gregorio, Saec. XV, inscriptus.

Τοῦ κάτωνος δίστιχα. Catonis disticha.

A. μὴ μελέτω σοι, εἰ τινί τις. T. ταῦτα τιθεῖσα.

†. Initium est mutilum. Sunt haec a Maximo Planude in graecum è latino translata et saepius edita. Habentur hic cum explicatione interlineari graeca. In fine legitur: τέλος τοῦ κάτωνος. ὁ πάλαι ὁ λόγος. δημοτρίου. Finis Catonis, ut antiquus sermo est, Demetrii.

Φύλ. 18. Fol. 15.

Ευριπίδου ἐκάβη. Euripidis Hecuba.

A. ἦκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότος. T. σεβρὰ γὰρ ἀνάγκη.

†. Est cum explicatione hac interlineari: ἦλθον τὸν ἀπόκρυφον τόπον καταλιπὼν, ὅπου ἰδίως κατοικεῖ, ἐγὼ ὁ τῆς υἱός. Pauca etiam, eaque brevia scholia habentur.

Φύλ. 25. Fol. 57.

Τοῦ αὐτοῦ ὀρέστης. Eiusdem Orestes.

A. οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινόν. T. καὶ μὴ λήγοις σεφαροῦσα.

†. Praemittitur argumentum: ὁρέτης τὸν Φόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐκδικῆσαι ζητῶν κ. τ. λ. quod idem est cum edito Lips. 1778. 4. paucis exceptis. Paraphrasis etiam interlinearis minio interiecta est haec: χαλεπὸν οὕτως, ἐκ Θεοῦ πεμπομένη ἥς τινος λύπην. Scholium marginale unicum habetur. In fine haec minio exarata leguntur: ὁρεσίου δράματος, ἡ ἤλεκτρας τέλος. διπλοῦν τὸν ἀπλοῦν ἢ κυήσασα λόγον, διπλὴν ῥῶσιν δίδου μοι χριστὲ παντάναξ. — τὸν δεκτύλοις γράψαντα καὶ κεκτημένον, τὸν ἀναγινώσκοντα σὺν προθυμίᾳ Φύλαττε τοὺς τρεῖς ᾧ τριάς τρισολβία. Orcstis, seu Electrae dramatis finis. — E simplo duplum parienti librum duplam vim redde mihi Christe Rex omnium. — Scriptorem et possessorem et lectorem prompte custodi hos tres trinitas ter beata.

Φύλ. ριδ. Fol. 114.

Φιλοστράτου εἰκόνες. προ- Philostrati imagines.
οἰμιον ἑλλαδίᾳ. Prooemium Heladiae.

A. ὅς τις μὴ ἀσπάζεταιται T. ἐπιπολαζούσης αὐτῶ
τὴν ζωγραφίαν. πιμελῆς.

†. Habentur cum scholiis marginalibus, quorum primum est: τὸ ὅσις μὴ ἀσπάζεταιται ταῦτον τῷ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος καὶ ὁμοίως ἀτελής. ὥσπερ γὰρ τὸ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος ζητεῖ ἀπίδοσιν ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται, οὕτω καὶ τὸ ὅσις μὴ ἀσπάζεταιται. Pasinus in catalogo bibliothecae Taurinensis, ubi eadem scholia occurrunt, Manuelli Moschopulo tribuenda putat, eoquod illius scholia in Philostrati icones extare dicantur. Sic quidem in codicibus Vaticano et Vindobonensi titulus effertur. Praeter scholia haec etiam paraphrasis interlinearis adest: ὁ μὴ ἀσπαζόμενος. ἀνήκει, ἀναφέρεται. ἤγουν κίνησις ὑπάρχει ἀμφοτέροις τοῖς ποιητοῖς δηλονότι καὶ τοῖς ζω-

γράφους. Alias Philostrati imagines in duos divisae libros sunt. Hic autem tantum liber primus est, qui in Xenia desinit, ut in editione. In fine legitur: τὸ βιβλίον τοῦτο ἐνι γρηγορίου. Liber hic est Gregorii.

Codex CCLXVII.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus miniatis, exaratus ab And. Darmario, Saec. XVI, in quarto, constans foliis 455, ex bibl. monasterii Garsensis et collegii S. I. Monacensis.

Ἑπόθεις τοῦ περὶ πρέσβων τεύχους ῥωμαίων πρὸς ἔθνικοις. προοίμιον. Argumentum collectionis de Romanorum legationibus ad gentes. Prooemium.

A. ὅσοι τῶν πάλαι ποτὲ βασιλέων. T. ἐκ τῶν ὑποτεταγμένων χρονικῶν.

†. Est hoc argumentum in volumen legationum Theodosii cuiusdam editum gr. et lat. in vol. 1. Script. Byzant. Subiicitur index eorum, ex quibus haec legationum excerpta habentur.

Φύλ. ε. Fol. 5.

Ὅσους ἐδέξαντο πρέσβεις βασιλέων ῥωμαίων ἔθνικοι καὶ ποίῳ σχήματι τούτους ἐδέξαντο καὶ μεθ' ὅποιας δοχῆς, ἐκ τῆς ἱστορίας πέτρου πατρικίου καὶ μαγίστρου. Quos legatos imperatorum Romanorum ethnici receperunt, qua forma eos exceperunt, et quae in illis admittendis observarunt ex historia Petri Patricii et Magistri.

A. ὅτι βαλλεριανὸς ἐυλαβηθεὶς τὴν ἔφοδον. T. αὐταῖς καθαραῖς φυλαχθείσης.

†. Prodiit gr. et lat. in editione Script. Byzant. vol. 1.

Φύλ. η. Fol. 8.

Περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων De legatis Romanorum
πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστορίας γεωργίου μοναχοῦ. ad gentes ex historia Georgii monachi.

A. ὅτι ὁ τῶν πέρσων βασιλεὺς χοσρόης. T. καὶ φρόνησιν ὑπερθανμάσας.

†. Est ex chronico Georgii Hamartoli nondum edito et in bibl. Electorali asservato. Meminit verò legationum sub Heraclio. Constantino, Irene et Nicephoro.

Φύλ. ια. Fol. 11.

Περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων De legatis Romanorum
πρὸς ἐθνικοὺς, ἐκ τῆς χρονικῆς ἰωάννου ἱστορίας. ad gentes ex chronica Ioannis historia.

A. ὅτι ἐπὶ λευκίου ποσυμίου καὶ γαίου. T. ἀπάντων παρόντων.

†. Ioannes Antiochenus Maleta differt ab hoc Ioanne Antiocheno, è cuius chronico fragmentum legitur in excerptis Peirescianis ab H. Valesio editis de Alexandro p. 786. Agit verò de legationibus Samnitarum, Neapolitanorum et Pyrrhi, ubi in margine legitur: ζήτει ἐν τῷ περὶ στρατηγημάτων. Quaere in libro de strategematīs. De his excerptis Peirescianis vide Fabricii vol. VI. p. 491.

Φύλ. λδ. Fol. 54.

Περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων De legatis Romanorum
πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστορίας πολυβίου λόγ. α. ad gentes ex historia Polybii lib. I.

A. ὅτι ὁ μέρκιος ὁ στρατηγὸς Ῥωμαίων. T. κατὰ τὴν πελοπόννησον ἐν τούτοις ᾗν.

†. Excerpta non tantum è primo libro, sed et sequentibus et sunt edita simul cum eius operibus gr. lat.

Φύλ. ρκγ. Fol. 123.

Περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων De legatis Romanorum
πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστορίας
ἀππιανοῦ τῆς ἐπιγραφας
φομένης ἰταλικῆς. ad gentes ex historia Ap-
piani, quae inscribitur
Italica.

Α. ὅτι τοῦ μαρκίου Φυ- Τ. ὁρῶνται περὶ τῶν τέ-
γαδευθέντος. κνων.

†. Excerpta haec prodire gr. et lat. in edi-
tione Appiani Lipsiana 1785. 8. Non autem tan-
tum de historia Italica, sed et de aliis, ut Samnitis
Cretis etc.

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων De legatis Romanorum
πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστορίας
ζωσίμου ἀσκαλωνίτου ad gentes ex historia Zo-
simi Ascalonitae lib. V.
λόγ. ε.

Α. ὅτι ἀλλὰριχος παρα- Τ. ἤλαυνεν ἐπὶ Ῥώμην.
γενόμενος εἰς τὴν Ῥώμην.

†. Zosimi historiarum libros VI. gr. et lat.
edidit inter scriptores Romanae historiae graecos
minores Sylburgius. Initium reperitur lib. V. p.
814. lin. 43. et sequentibus usque 824. lin. 3.

Φύλ. ρμζ. Fol. 147.

Περὶ πρέσβεων ἐκ τῆς De legatis ex antiqui-
ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας ἰω- tatibus iudaicis Iosephi.
σήπου.

Α. ὅτι παρασπονδισάντων Τ. ἀρχὴν παρειληφότος.
τῶν ἀμμανίων.

†. In editione gr. lat. Aur. Allob. 1611. fol.
initium reperitur p. 225. fol.

Φύλ. ρνα. Fol. 151.

Ἐκ τῆς ἱστορίας διοδώρου Ex historia Diodori Si-
σικελιώτου. culi.

A. ὅτι προυσίας ἀνάξιος T. τὰς νίκας σπεύδουσιν.
γεγονώς.

†. In editione Amstel. 1746. tom. II. p. 625.
c. 22.

Φύλ. ρνβ. Fol. 152.

Περὶ πρέσβεων ῥωμαίων De legatis Romanorum
πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστο- ad gentes ex historia
ρίας δίωνος κοκκιανοῦ. Dionis Cocceiani, seu
cassii.

A. ὅτι οἱ ἄκουοι τότε T. εἰλεῖται κομισάμενοι.
τὸν σκοῦλον λαβόντες.

†. Extant gr. et lat. inter eius reliquias Ha-
nov. 1606. f. p. 919.

Φύλ. ρξη. Fol. 168.

Ἐκ τῆς ἱστορίας ἀρρία- Ex historia Arriani
νοῦ ἀναβάσεως ἀλεξάνδρου. expeditionis Alexandri.

A. ὅτι ἄριστος καὶ ἀσκλη- T. καὶ ὀνόματος κατεχό-
πιάδης τῶν. μενος.

†. In editione Lugd. 1704. f. p. 294. ad finem.

Φύλ. ρξθ. Fol. 169.

Περὶ πρέσβεων ἐθνικῶν De legatis gentium ad
πρὸς ῥωμαίους ἐκ τῆς ἱστο- Romanos ex historia Pro-
ρίας προκοπίου καίσαρέως. copii Caesareens.

A. ὅτι οὐκαραάνης ὁ πέρ- T. ὃν περ ἔνεκα ἤλθον.
σων βασιλεὺς.

†. In editione Venetiana script. Byzant. de
bello persico p. 227. D. Reliqua in aliis eiusdem
libris dispersa sunt.

Φύλ.

Φύλ. σκθ. Fol. 229.

Περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων
πρὸς ἑθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστο-
ρίας πρίσκου ῥήτορος καὶ
σοφιστοῦ τῆς γοτθικῆς.

A. ὅτι βονᾶ βασιλεύοντος
ὁυννων.

De legatis Romanorum
ad gentes ex historia Pri-
sci Rhetoris et Sophistae
Gotthica.

T. Ῥωμαίων παρασκευου-
μένων.

†. In citata editione gr. lat. p. 52. habetur.

Φύλ. σθς. Fol. 296.

Περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων
πρὸς ἑθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστο-
ρίας μάλχου ἐκ τῶν βυ-
ζαντινῶν.

A. ὅτι ὁ βαλαμῆρος ὑπὸ
τῶν Ῥωμαίων.

De legatis Romanorum
ad gentes ex historia
Malchi de rebus byzan-
tinis.

T. διάνειμαι τοῖς γοτθοῖς.

†. In editione citata p. 53. usque ad finem.

Φύλ. τκδ. Fol. 324.

Περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων
πρὸς ἑθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστο-
ρίας μενάνδρου.

A. ὅτι ἐπειδὴ μῆδοι τῇ
περιμάχῃ.

De legatis Romanorum
ad gentes ex historia Me-
nandri.

T. ὕστερον κατέλυσεν τὸν
βίον.

†. In citata editione p. 89.

Φύλ. τνη. Fol. 358.

Πρεσβεῖα ἰουστινιανοῦ πρὸς
πέρσας.

A. ὅτι ἰουστῖνος ὁ ἀνέ-
ψιος ἰουστινιανοῦ.

Legatio Iustiniani ad
Persas.

T. καὶ ὁυτος σημείναι.

†. Non Iustiniani, sed Iustini, ut in margine
manu Darmarii correctum et in editione citata p.

Tomus III.

16

100. rectius habetur. Est verò eiusdem Menandri, uti titulus p. 386. occurrens innuit: *πρεσβεία ἐκ τοῦ ἐγδόου λόγου μενάνδρου*. Legatio ex lib. VIII. Menandri.

Φύλ. υκ. Fol. 420.

Περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων
πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστορίας
θεοφυλάκτου ἀπὸ ἐπάρχου καὶ
ἀντιγράφων.

De legatis Romanorum
ad gentes ex historia Theophylacti
Expraefecti et scripturarii.

Α. ὅτι ἐπὶ μαυρικίου πρεσβεύονται.

Τ. παρὰ τοῖς πέρσαις σκληραγωγούμενος.

†. In editione citata p. 119. ἀντιγραφῶς legitur. In fine codicis scriptum: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου ἐπιδαυρίου. Ab Andrea Darmario Epidaurio. In folio autem primo haec leguntur. Collegis S. I. Monachii ex dono R. P. D. Petri Garsensis Praepositi 1624. cum aliis tribus Codd. graecis. Ex alio proin bibl. Elect. codice Hoeschelius haec excerpta edidit, ut in eius epistola ad Io. Wackerum editioni citatae praemissa legitur.

Codex CCLXVIII.

Chartaceus, charta tenui, titulo primo et initiali miniata, in quarto, constans foliis 82, exaratus ab Andrea Darmario è bibl. vaticana, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου ὀνοσάνδρου στρατηγικὰ προοίμιον.

Sapientissimi Onosandri strategica. Prooemium.

Α. ἱππικῶν μὲν λόγων ἢ κυνηγετικῶν.

Τ. οὐκ ἀνόητος στρατηγός.

†. Nicolaus Rigaltius P. primum è vetustis Codd. graecis publicavit et latina interpretatione, notis quae illustravit Lut. Paris. 1699. 4. Hic verò codex Andreae Darmarii manu, quam aliunde novi, exaratus est. In plerisque nomen suum adscripsit. In primo folio haec inscriptio, a Io. Alb. Widmestadio, ut arbitror, facta legitur. Onosandri Platonici de re militari ex bibliotheca Vaticana cum hac nota: Est idem ille qui habetur latine et inscribitur. De optimo imperatore et eius officio Nicol. Saguntino interprete Basil. 1541.

Codex CCLXIX.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus miniatis, in quarto, foliis 89, scriptus ab Andrea Darmario, cum correctionibus marginalibus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

γεωμετρία.

Geometria.

Τοῦ σοφωτάτου χαρτο-
φύλακος βουλγαρίας κυροῦ
Ἰωάννου τοῦ πεδιασήμου σύ-
νοψις περὶ μετρήσεως καὶ
μερισμοῦ γῆς.

Sapientissimi Charto-
phylacis Bulgariae dom.
Ioan. Pediasimi synopsis
de dimensione et par-
titione terrae.

A. πολλοὶ τῶν ἀμυήτων
γεωμετρίαν.

T. ἤγουν μοδίου τετάρ-
του ὀγδόου.

†. Dicitur esse ex Herone et asservatur adhuc Msc. in bibl. D. Marci et Vindobonensi. Claruit autem Saec. XIV, et plura scripta reliquit nondum edita. Quoad hoc opusculum geometricum observavi in margine citari Euclidem, Pythagoram, Heronem, Nicomachum, adeo quae non ex Herone tantum, sed et ex aliis hausisse colligitur.

Φύλ. πγ. Fol. 83.

Εισαγωγαι γεωμητρο- Heronis isagoge de geo-
μένων ἡρωνος. metria.

A. ἡ πρώτη γεωμετρία T. ἡ δὲ λίστρα ὑφ' ἑν ε.
καθώς.

†. Tribuitur Heroni III. Christiano, qui sub Heraclio vixit. Differt autem a Geodesia, quam Barocius edidit. Occurrunt adhuc isti tituli: *περὶ ἐνδυμετρικῶν* et *περὶ μέτρων*. Fabricio vol. II. p. 549. inedita videtur. At Morellius in bibl. gr. etc. p. 186. ait, esse editam a Monachis S. Mauri in analectis graecis A. 1688. Paris.

Codex CCLXX.

Membranaceus, membrana veteri et palimpsesta, titulis et initialibus minio exaratis, literis minutis et elegantibus, in quarto, constans foliis 168, valde mutilus, Saec. XIII, inscriptus.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri Ba-
μῶν βασιλεῖς εἰς ἐξαήμερον. silii M. in Hexaemeron.

A. τρέπουσα ἀρχὴ τῷ T. ὕδατος καὶ ὕδατος.
περὶ τῆς τοῦ κόσμου.

†. De IX. homiliis, quibus hoc opus constat, non nisi tres primae habentur hic, quarum tertiae etiam finis est.

Φύλ. θ. Fol. 9.

Ὅτι δεῖ καὶ γέλωτος ἐγ- Quod oportet etiam ri-
κρατῶς εἶχειν. sum continere.

A. καὶ τὸ παρὰ τοῖς πολ- T. πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ
λοῖς. ποιεῖτε.

†. Est opus mutilum sine titulo alio. Sunt verò eiusdem Basilii regulae fusius tractatae per quaest. et respons. Quaestio XVII. hic incipit.

Φύλ. λ. Fol. 30.

Τοῦ αὐτοῦ πρόλογος ἀσκη- Eiusdem prolusio asce-
 τικός τῶν κατ' ἐπιτομῇν. tica ad regulas brevius
 tractatas.

A. δις ἐνυπάρχει ὁ θεῖος T. ἐν ζωῇ ἀναπαυσώμε-
 νόμος. θα εἰς τοὺς αἰῶνας κ. τ. λ.

†. Hoc prooemium totum quantum differt ab
 edito. Pergit enim, οὐκ ἐν μέλανι καὶ γράμμασιν ἐγ-
 κεχαραγμένος. ἀλλ' ἐν πνεύματι Θεοῦ ζῶντος καὶ οὐκ
 ἐν πλαξὶ λιθίναις ἐντετυπωμένος κ. τ. λ.

Φύλ. λγ. Fol. 33.

Τοῦ αὐτοῦ ὅροι κατ' ἐπι- Eiusdem regulae bre-
 τομῇν. ἐρωτ. vius tractatae. Quae est.

A. εἰ ἔξεστιν ἡ συμφέ- T. διακονεῖν τραπέζαις.
 ρει τινί.

Φύλ. ξζ. Fol. 67.

Καὶ ὅσα ἐπιτίμια τοῖς Et quatenam poenae
 ἁμαρτάνουσιν. peccantibus statutae sunt.

A. εἰ τις ὑγιαίνων τῷ T. ἀφορίζεσθαι ἑβδομάδα
 σώματι. μίαν.

†. Sunt tantum XI. de LX. editis.

Φύλ. ξη. Fol. 68.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Eiusdem epistola ad
 κανονικῇν. canonicam.

A. ὁκηροὺς ἡμᾶς ποιεῖ T. καὶ ἐτέρους διδάξει,
 πρὸς τὸ γράφειν.

†. Est epistola edita CCCII. ordine antiquo.
 Ordine autem novo CLXXIV. Editae finis verus

deosse videtur. In Codice enim Electorali fini edito haec adhuc super adduntur: πολλῶν δὲ ὄντων ὑπὸ τῆς Θεουπνεύτου γραφῆς δηλουμένων καὶ τῶν κατορθοῦσθαι ὀφειλόντων τοῖς ἐσπουδακόσιν εὐαρεσῆσαι τῷ Θεῷ. περὶ μόνων τέως τῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος κινήδόντων παρ' ὑμῶν, ὡς ἔμαθον ἐξ αὐτῆς τῆς Θεουπνεύτου γραφῆς ἐν συντόμῳ ὑπομῆσαι, ἣ ἐπεὶ ἀναγκαίως προεθυμήθην τὴν ἐκείνου μαρτυρίαν, ἔυληπτον οὖσαν, καταλείψας ἐπιγινώσκειν τοῖς περὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἀσχολουμένοις, ὅτινες ἱκανοὶ εἰσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Tum sequuntur plura capita de Christianorum officiis, quorum primum est: ὅτι δεῖ τὸν χριστιανὸν ἄξια τῆς ἐπουρανίου κλήσεως φρονεῖν κ. τ. λ. quibus demum annexa sunt epitimia Basilii eadem, quae in editione in canonicas inscriptae sunt, hoc solum discrimine, quod in genere masculino proferantur.

Φύλ. αα. Fol. 71.

Τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρ. πρὸς ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀπορουμένων καὶ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς γινώσκεισθαι ὀφειλομένων.

Sancti Athanasii archiepiscop. Alexandrini ad Antiochum Principem de multis et necessariis quaestionibus in divina scriptura controversis, quas nemo Christianus ignorare debet.

A. πιστεύσαντος καὶ βαπτισθέντος εἰς τριάδα.

T. καὶ ἐπὶ ἄλλων.

†. In eius operibus gr. lat. scholium, quod in codice Electorali sequitur post primam responsionem, deest. Est verò: σχολίον τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τοῦ εἰς τὸ βῆπτισμα λόγου. Θεὸν ἕκαστον καθ' ἑαυτὸν θεωρούμενον, ὡς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον φυλασσομένης ἐκείτης τῆς ιδιότητος.

Θεὸν τὰ τρία σὺν ἀλλήλοις νοούμενα. ἐκαῖνο διὰ τὴν δ-
μουσιώτητα, τοῦτο διὰ τὴν μοναρχίαν. οὐ φθάνω τὸ ἔν-
νοῆσαι καὶ τρισὶ περιλάμπομαι, οὐ φθάνω τὰ τρία διε-
λεῖν καὶ εἰς τὸ ἓν ἀναφέρομαι. Sequuntur adhuc plu-
ra, quorum quaedam desunt, quaedam adsunt in
editione, in qua tamen scholium esse non expri-
mitur. Non omnes quaestiones, quae editae sunt,
hic habentur, sed CXXIX iam est ultima, caeteris
desideratis.

Φύλ. 5δ. Fol. 94.

Τοῦ ἁγίου ἀναστασίου ἀπο-
κρίσεις πρὸς τὰς προσενεχ-
θείσας αὐτοῦ ἐπερωτήσεις
παρὰ τινων ὀρθοδόξων πε-
ρὶ διαφορῶν κεφαλαίων.
ἔρωτ. τί ἐστὶ τὸ σημεῖον
τοῦ τελείου χριστιανοῦ.

Sancti Anastasii respon-
siones ad quaestiones sibi
propositas a quibusdam
orthodoxis de variis argu-
mentis. Quaest. Quod-
nam est signum perfecti
Christiani?

A. πίστις ὁρθή καὶ ἔργα
ἐυσεβῆ.

T. τοῦ Θεοῦ τοῦτο λογι-
σώμεθα.

†. Ultima hic notatur XVIII. Non eo autem
ordine sequuntur, sicut in earum editione in bibl.
SS. PP. Lugd. nec eodem modo, sed aliis additis,
aliis desideratis.

Φύλ. ρνδ. Fol. 154.

Ἰσιδώρου τοῦ πηλουσιω-
τοῦ ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρί-
σεις. τί σημαίνει ἡ καθα-
ρὰ σινδὼν κ. τ. λ.

Isidori Pelusiotae quae-
stiones et responsiones.
Quid significat candida
Sindon etc.

A. ἀπο. τοῦ ἀριθμοῦ
λῶσηφ τὴν λειτουργίαν.

T. μή τις παύσῃται ὁρ-
γῆς...

†. Non ex Isidoro tantum, sed et ex Chry-
sostomo, Basilio, Olympiodoro, Nilo et Marco

monachis, et ex Maximo Conf. ex quaestionibus a Theodosio monacho propositis. Isidori Pelusiotae quaestiones nullibi memoratas inveni. Videtur esse anonymi quaestionum collectio. Inscriptio praesentis codicis est in veteri catalogo. S. Basilius in Hexaemeron. Quaestiones variae in Genesin ex variis auctoribus collectae.

Codex CCLXXI.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus rubro distinctis, in quarto, manu variorum, ut And. Darmarii, Maximi Margunii episc. et aliorum graecorum, constans foliis 120, cum correctionibus marginalibus, mutilus, Saec. XVI, a Iac. Gretsero inscriptus.

Τοῦ ὁσιωτάτου ἀλεξάνδρου καὶ μοναχοῦ εἰς τὴν ἔκτασιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

Sanctissimi Alexandri monachi de inventione pretiosae et vivificae crucis.

Α. τὴν κέλυσιν τῆς ἡμετέρας πατρικῆς.

Τ. μέγαλοπρεπεία εἰς τοὺς ἀτελευτήτους κ. τ. λ.

†. In Msc. Cryptae ferratae vetustate prope consumpto talis est huius historicae orationis inscriptio: Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ λόγος ἱστορικὸς περὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ πρὸς τινὰς ὁσίους πατέρας προτραπέντος ὑπ' αὐτῶν. ἐν ᾧ ἐστὶ θεολογία ἀληθὴς καὶ περὶ τῆς θείας οἰκονομίας ἀπλανὴς ὁμολογία καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν τιμίον σταυρὸν. Usus est Electorali hoc codice ad edendam de cruce orationem, quae in tom. II. operum extat, Iac. Gretserus, qui manu propria indicem contentorum in hoc codice, nec non lectiones varias marginales exaravit. Andreae autem Schotti hunc codicem quondam fuisse, in secundo

secundo folio legitur. Caeterum ab Andrea Darmario Epidaurio, cuius manum novi, oratio haec Alexandri scripta est, cuius et coniecturae in margine notatae sunt. Ex chronico Iulii Pollucis, aut Theodosii Melitini eam ad verbum fere exscripsit Alexander.

Φύλ. ξς. Fol. 66.

Πανταλέοντος πρεσβυτέρου μονῆς τῶν βυζαντίων λόγος πανηγυρικός εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ σταυροῦ. Pantaleonis Presbyteri monasterii Byzantinorum oratio panegyrica in crucis exaltationem.

A. πάλιν ὑψοῦται σταυρός, πάλιν. T. οἱ πόδες τοῦ κυ ἡμῶν ἰὼ χῦ κ. τ. λ.

†. Vocatur etiam Diaconus et Chartophylax. Oratio autem extat in tom. II. operum Gretseri.

Φύλ. αα. Fol. 71.

Μακκρίου ἀρχιεπισκόπου Φιλαδελφείας τοῦ χρυσοκεφάλου εἰς τὴν παγκόσμιον ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. Macarii Chrysocephali archiepisc. Philadelph. in exaltationem pretiosae et vivificae crucis.

A. ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέστατον. T. ὡς σκεύη κεραμέως.]

†. Finis est mutilus. Extat gr. et lat. in tom. II. operum Gretseri. In primo folio notatur, hanc orationem manu Maximi Margunii Cytherorum episcopi schismatici esse exaratam, caractere minuitiori et eleganti.

Φύλ. πη. Fol. 88.

Θεοφάνους τοῦ κεραμέως ἀρχιεπισκόπου ταυρομενέ. Theophanis Ceramei archiepiscopi Tauromeni. Tomus III.

ας τῆς σικιλίας ὁμιλία τῇ
κυριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως
τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ
σταυροῦ.

A. Φέρε σήμερον ὦ Θεο-
Φιλέστατον.

Φύλ. πθ.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν
ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωο-
ποιῦ σταυροῦ.

A. ὁρῶ σήμερον τοῦ με-
γάλου.

†. Utraque homilia Maximi Margunii Cythe-
rorum episcopi manu exarata prodiit in tom. II.
operum Gretseri.

Φύλ. 7α.

Φιλοθέου πατριάρχου
κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν
ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωο-
ποιοῦ σταυροῦ.

A. ἐπειδὴ τῆς πρώτης
καὶ θείας.

†. Prodiit gr. et lat. in tom. II. operum Gret-
seri. Scripta autem est a Maximo Margunio citato.

Φύλ. 7γ.

Σωφρονίου ἀρχιεπισκό-
που ἱεροσολύμων λόγος εἰς
τὴν ὑψωσιν τοῦ τιμίου σταυ-
ροῦ καὶ εἰς τὴν ἀγίαν ἀνά-
στασιν.

A. σταυροῦ πανήγυρις
καὶ τίς οὐ.

niae in Sicilia homilia
dominicā ante exaltatio-
nem pretiosae et vivifi-
cae crucis.

T. τῆς ὑπερφώτου τριάδος.

Fol. 89.

Eiusdem homilia in
exaltationem pretiosae et
vivificae crucis.

T. ἐν σοι ἐκουσίως πα-
γέντι χῶ κ. τ. λ.

Fol. 91.

Philothei patriarchae
Constantinop. in exalta-
tionem pretiosae et vivi-
ficae crucis.

T. πάντες ἐν αὐτῷ χῶ
κ. τ. λ.

Fol. 93.

Sophronii archiepisco-
pi Hierosol. oratio in
exaltationem pretiosae
crucis et in S. resurre-
ctionem.

T. ἔνθα μεν ἐν αὐτῷ χῶ
κ. τ. λ.

†. Prodiit gr. et lat. ibidem, eiusdem Margunii Maximi manu scripta.

Φύλ. 5ε. Fol. 95.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλ. τοῦ χρυσόμου ἐρμηνεία εἰς τὸ ῥή-
τον τοῦ ἀποστόλου τὸ, ὁ λόγος, ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῶν δύναμις θεοῦ ἐστὶ.

A. τοῖς κάμνουσι καὶ ψυχὰς ὑψοῦν.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepisc. Constantinopol. expositio in dictum Apostoli. Verbum crucis pendendis stultitia est, salvandis autem nobis virtus Dei est.

T. τοῦ σταυροῦ τοῦ χυ, ὃ πρέπει κ. τ. λ.

†. Extat graece et lat. in operibus Chrystomi, scripta Maximi Margunii manu.

Φύλ. 5ζ. Fol. 97.

Λόγος τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

A. ἔτος ἦνυστο τριακοσίων τριτόν.

Sermo de inventione, pretiosae et vivificae crucis.

T. διὰ τοῦ κυ ἡμῶν ἰω χυ, ὃ κ. τ. λ.

†. Ab eodem Maximo Margunio scripta prodiit in tom. II. operum Gretseri. Dubiae autem fidei narratio dicitur.

Φύλ. 5θ. Fol. 99.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμι-
τοῦ λόγος εἰς τὴν ὑψωσιν

Sancti patris nostri Andreae archiepiscopi Cretensis Hierosolym. oratio de exaltatione pre-

τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ τiosae et vivificae crucis.
 σταυροῦ.

A. κινήσωμεν ἀγαπητοὶ T. αἶνον, ᾧ πρέπει κ.τ.λ.
 σήμερον. Ibidem.

Φύλ. ρα. Fol. 101.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri Io-
 μῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκό- annis Chrysostomi archi-
 που κωνσταντινουπ. τοῦ χρυ- episc. Constantinop. ora-
 σοσόμου λόγος εἰς τὴν προ- tio de adoratione pretio-
 σκύνησιν τοῦ τιμίου ξύλου. sae crucis.

A. ἄσμα καινὸν ἄσωμεν. T. τὸν κόσμον, ᾧ παρ' ἡ-
 μῶν κ.τ.λ.

†. In margine Margunius notavit, eam non redolere phrasin Chrysostomi. Ideo et Iac. Gretserus eam edidit, velut incerti. v. Gretseri notas in hanc orationem ibidem.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν Eiusdem oratio de pre-
 τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυ- tiosa et vivifica cruce.
 ρόν.

A. τί εἶπω, ἢ τί λαλήσω. T. ἀνθρωπήσεως, ὅτι αὐ-
 τῷ κ.τ.λ.

†. Est etiam è bibl. Margunii et in loco cita-
 to lucem vidit gr. et lat.

Φύλ. ρς. Fol. 106.

Πανταλέοντος πρεσβυτέ- Pantaleonis Presbyteri
 ρου μονῆς τῶν βυζαντίων monasterii Byzantinorum
 λόγος εἰς τὴν ὑψωσιν τοῦ oratio de exaltatione pre-
 τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. tiosae et vivificae crucis.

A. πάλιν ὑψοῦται σταυ- T. ὃν ἔστησαν οἱ πόδες τοῦ
 ρός. κῦ ἡμῶν κ.τ.λ.

†. Extat in his Margunii scriptis iam secundo. v. supra.

Φύλ. ρζ.

Fol. 107.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμιτοῦ λόγος σχεδιασθεὶς εἰς τὸ παγκόσμιον ὑψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

Sancti patris nostri Andree archiepisc. Cretensis Hierosolym. oratio habita ex tempore in venerabilem exaltationem pretiosae et vivificae crucis.

A. σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν.

T. περιχορεύοντας, τῷ ἐν πατρὶ κ. τ. λ.

†. In editione operum Gretseri citata in duas orationes dividebatur. Hic autem una, eadem que est a Margunio etiam scripta.

Φύλ. ριβ.

Fol. 112.

Λέοντος ἐν χρῷ βασιλεῖς αἰωνίῳ βασιλείῳ λόγος εἰς τὴν, δι' οὗ τοῦ προγονικοῦ ἀνυψώθημεν πτώματος, σωτηρίου σταυροῦ ὑψωσιν.

Leonis in Christo Rege aeterno Regis oratio in salutiferae crucis exaltationem, per quam a casu primi parentis restituti sumus.

A. πρότερον ἐν ἱερᾷ ἀγόντων.

T. ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία κ. τ. λ.

†. Est quoque Margunii autographum, ibique Luci redditum.

Φύλ. ριε.

Fol. 115.

Τιμοθέου πρεσβυτέρου ἀντιοχείας εἰς τὸν σταυρὸν καὶ εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῶ χϛ.

Timothei Presbyteri Antiocheni in crucein et transfigurationem domini nostri Iesu Christi.

A. πολλοῖς καὶ διαφόροις ὅπλοις.

T. συνδοξαζομένου νῦν καὶ αἰὶ κ. τ. λ.

†. Ex bibl. cryptae ferratae ibidem Luce donata oratio est.

Φύλ. ριθ. Fol. 119.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ πρὸς κωνσταντῖνον τὸν βασιλέα υἱὸν τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου περὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου. Sancti patris nostri Cyrilli archiep. Hierosolymit. epistola ad Constantinum imperatorem filium Constantini M. de signo crucis in coelo viso.

Α. πρώτης ταύτας ἐξ ἱεροσολύμων. Τ. βασιλεῦ θεοφιλέστατε.

†. In fine legitur. Ex bibl. Illustrmi D. Cardinalis Ascanii Columnae e libro theologico n. 117. fol. 352. Extat in loco cit.

In fol. separato.

Epistola Cyrilli patriarchae Hierosol. ad Constantium imp.

Α. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ θεοφιλεστάτου.

Τ. τῷ λόγῳ τῆς πίστεως. ἕως ὧδε.

†. Est pars epistolae priores, ubi per errorem Constantino inscripta est. Ex bibl. Cryptae ferratae. Istam epistolam nec verbo indicat vetus catalogus.

Codex CCLXXII.

Membranaceus, membrana palimpsesta, caractere minutissimo et eleganti, in quarto valde abbreviatus, constans foliis 121, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Ἑρμηνεία τῶν σχεδῶν   Expositio orationis par-
διονύσου τοῦ θρακῆς.   tium Dionysii thracis.

A. λαβεύω λαβεῖα, ἀ-   T. βαλλωσ... τοῦ πλά-
γνεύω, ἀγνείω.   νου.

†. Titulus verus, initium et finis deest. Praesens enim alia manu positus est. Tituli qui subsequuntur, sunt: ἀρχὴ τοῦ δευτέρου, τρίτου, τετάρτου κονταρίου τῶν ἱσαγωγικῶν. Expositio textus primi desinit: πρώτης συζυγίας τῶν περισκομένων. σχεδούς η εὐθεῖα τὸ σχέδος καὶ κλιτικῆς τοῦ σχεδῶς, σχεδούς. Fere eodem modo, quo desinit Basilii Caesareensis exercitatio grammatica. Maiorem verò propinquitatem habet cum Emmanuelis Moschopuli schedographia, quae graece prodiit Paris. 1545. 4. prout ex descriptione ampliori huius codicis clare videbitur. Ulteriora enim codicis haec sunt: εὐσχήμων ἰώσηφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα κ. τ. λ. Cum hac explicatione sequenti: εὐσχήμων ἰώσηφ. πόσα μέρη λόγου εἰσὶ. δύο. τὸ ἄρθρον. εὐσχήμων ἰώσηφ ὄνομα. εὐσχήμων, ποῖον μέρος λόγου εἶσι. Plura delectis fere literis legi non possunt. Clare autem ista iam ostendunt, Dionysii Thracis, qui Pompeii M. tempore grammaticam Romae docuisse dicitur, hanc schedographiam esse non posse, sicut titulus ab alio positus innuit. Themata omnia, quae in Moschopulo edito occurrunt, hic etiam continentur, sed praeter ista alia adhuc plura habentur. Cum hoc opusculum in quatuor contaria divisum sit, eorum initia ponam, ut melius de hoc iudicari possit. Et quidem de secundo: ἀρχὴ τοῦ δευτέρου κονταρίου τῶν ἱσαγωγικῶν. τοῦ σχεδογράφειν ἀρχόμενοι, δίδονε τι βάρθρον καὶ θεμελίον κάλλιόν τε καὶ ἰσχυρότατον. Expositio. ἀρχόμενοι, μετοχή. συζυγίας δευτέρας τῶν βαρυτόνων. τὸ θετικὸν ἄρχω.

τὸ παθητικὸν ἄρχομαι. Quae in edito p. 108. desunt et primum ab *είκει* incipit. Quod sic in codd. Electorali explicatur: *είκει. ποῖον μέρος λόγου εἰς ἐπιβήτικόν. ποῖον τῶν ἐπιβήτικῶν, παραβολῆς ἢ ὁμοιώσεως. τὰ δὲ παραβολῆς ἢ ὁμοιώσεως, εἶον ὡς, ὡστερ, καθάπερ.* Fol. 53. ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ τρίτου κονταρίου τῶν ἱσαγωγικῶν. ὡς δεξιὰ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν τοῦ σχεδογράφειν ἀρχὴν εἰλήφεις παιδίον κ. τ. λ. ὡς δεξιὰ ἡ ἡμέρα· πόσα μέρη λόγου εἰσὶ. τρία. ὡς ἐπιβήματα, ἢ ἄσθρον δεξιὰ ὄνομα ἔν. Hoc thema in Moschopulo non occurrit. Fol. 90. ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ τετάρτου κονταρίου τῶν ἱσαγωγικῶν. *εὐχαρὲς τὸ σήμερον προδρομὴ ἑορτῇ καὶ σὺν ᾧ πᾶι κ. τ. λ. εὐχαρής, ὡς ὁ εὐσεβὴς καὶ ὁ εὐγενὴς καὶ κλίνεται, ὡς ὁ δημοσθένης.* Hoc thema et quae sequuntur in Moschopulo edito desunt. Ultima, deletis fere literis, oculorum aciem fugiunt. Thematis verò ultimi initium hoc est: *σήμερον ἀνὰ πλῆτη τῶν βροντῶν ἡ τέκοντα παρθένος σωτήρᾳ καὶ τροφέα τῶν οὐρανῶν ἀπαιρέντα κ. τ. λ.* Ex his omnibus mihi iam videtur idem Msc. in bibl. Parisiensis extare. Auctius enim edito etiam Cangius testatur ad verbum *σχεδογράφειν*. Observo adhuc, codicem hunc esse ex bibl. Rv. Cardinalis D'urbos, ut in folio tertio chartaceo notatum et in membrana palimpsesta exaratum. Antiqua enim scriptura adhuc apparet et multa adeo legi possunt. In veteri catalogo commentarius dicitur in Dionysium Thracem.

Codex CCLXXIII.

Chartaceus, charta vili, in quarto, constans foliis 63, ab And. Darmario exaratus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἀλεξάν.

Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ λό- Alexandri monachi ora-
γος εἰς τὴν ἔννεσιν τοῦ τι- tio de inventione pre-
μίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. tiosae et vivificae cru-
cis.

A. τὴν κέλευσιν τῆς ἡ- T. καὶ μεγαλοπρεπεία εἰς
μετέρας. τοὺς κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in tom. II. operum Gret-
seri ex chronico Iul. Pollucis, aut Theodosii Meli-
tini exscripta.

Codex CCLXXIV.

Chartaceus, charta tenui, titulis, initialibus et scho-
liis marginalibus miniatis, in quarto, constans fo-
liis 406, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus,
†. Parisios missus.

Ἐπιτομή εἰς τὰ μεταΦυ- Epitome in Aristotelis
σικὰ τοῦ ἀριστοτέλους. τοῦ metaphysicam sapientis-
σοφωτάτου κυρ. γεωργίου simi dom. Georgii Pachy-
τοῦ παχυμέρη. προοίμιον. merae. Prooemium.

A. ἦν χρόνος ὅτε Φιλο- T. τῶν σοφῶν ἀγίων δεή-
σοφία. σεσι.

†. Subsequitur index librorum XII, quorum
quilibet in titulos et capita divisus est. His finitis
aliud prooemium occurrit: σκοπός ἐστι τῷ ἀριστοτέλει
ἐν τῇ μετὰ τὰ Φυσικὰ πραγματείᾳ, ἥ τις οὐ μόνον οὐ-
τως ἐπιγράφεται, ἀλλὰ καὶ σοφία κ. τ. λ. Des. καὶ σο-
φὸν οὕτω καὶ μόνον λέγεσθαι. Prooemium in editione
Basileensi 1560. fol. frustra quaesitum.

Φύλ. ιβ. Fol. 12.

Πόνημα γεωργίου διηκό- Elucubratio Georgii Di-
νου πρωτεκδικοῦ καὶ δικαιο- aconi Proteclici et Di-
Tomas III. 18

Φύλακος τοῦ παχυμέρη. xaeophylacis Pachyme-
 προσίμιον εἰς Φιλοσοφίαν. rac. Prooemium in phi-
 losophiam.

A. γεννᾶται παρ' ἡσιόδῳ T. τοῦτο διαθροίζεσθαι.
 καὶ ἱρις.

†. Libro 2. cap. 2. scholium marginale mi-
 nio exaratum habetur, quod incipit: ἀλλ' ἀγαθὸν
 μὲν τύχην, ὅταν ἀγαθὸν ἀπόβῃ. Φαῦλοι δ' ὅταν Φαῦ-
 λον κ. τ. λ. Nec hoc unicum scholium, sed in lib.
 V. VI. VII. VIII. plura occurrunt, omnia quae in
 editione desunt. Hanc inspicienti patebit, totam
 epitomen constare libr. XII. tit. XLVII. cap.
 CCXXXVIII. Iam non comprehendo, quomodo
 Fabricius vol. VI. p. 466. n. 4. hanc epitomen, tan-
 quam partem paraphrasis in totam Aristotelis phi-
 losophiam, quae totidem libris, titulis et capitibus
 composita est, considerare potuerit. Numerus enim
 capitum ex Allatio de Georgiis sumptus falsus est.
 Graeca enim nota ibi citata haec est: ἰσέον οὖν, ὡς
 περιέχει ἡ παροῦσα πραγματεία βιβλία δώδεκα, φέρον-
 τα μὲν τίτλους μζ. κεφάλαια δὲ σλε, qui numerus
 255, non verò 455 est. Unde est, quod dubitem,
 integriorem in bibl. Vindobon. asservari, ut Io.
 Sambucus propria manu adscripsit. Certe nec
 plures libri, nec tituli, nec capita ibi numerantur.
 In fine librarius de Stoa: τοῖς ὁρῶ τὸ μῆκος ὡς μέ-
 γα κ. τ. λ. Des. ἡ Φυγεῖν τρέπει. Item de Echo.
 παῦρα δὲ εἰς ἀγαλμα ἤχους παρὰ τοῦ πανός, ἄχω Φίλα
 μοι. Des. ἡ πόθεν τυχεῖν, et duos hymnos de B.
 M. V. adscripsit, quorum primus inc. ὁ πανταχοῦ
 τὸ θεῖον ἐξαπλῶν Φάος. Des. κατὰ βροβάρων θρά-
 σους. secundus. μανσυλὴ θεότεκε ὕμνει σε. μεγαλύνω
 σε. Des. εὐμενῶς χάρις θρόνε.

Codex CCLXXV.

Chartaceus, charta tenui laevigata, titulis et initialibus rubris, in quarto, caractere nitido, manu diversa, habens folia 454, Saec. XVI, a quodam Alexio ex parte scriptus, probe conservatus et inscriptus.

Μην. ἀπριλλιος ἔχων	Mensis Aprilis habet
ἡμέρας λ. ἡ ἡμέρα ἔχει	dies XXX. dies horas
ῥας ιγ. καὶ ἡ νύξ ἔχει	XIII, et non horas XI.
ῥας ια. εἰς τὴν α. τῆς	In 1. sanctae matris no-
οσίας μητρὸς ἡμῶν μαρίας	strae Mariae Aegyptia-
τῆς αἰγυπτίας. εἰς τὸ κύ-	cae. In id. Domine cla-
ριε ἐκέκρυξα τίχ.	mavi vers.

A. σὲ μὲν δῖκνῳλευν τῆς	T. ἡμῶν μυημόνευε.
τῶν σεπτῶν.	

†. Ex hoc colligitur esse menacum graecum, quale prodiit graece Venet. 1548. f. Praesens autem est mensis tantum Aprilis. Editi verò titulus est: *σιγήρα ψαλλόμενα μηνὶ ἀπριλλίῳ*. Dicendum tamen, non omnia convenire, sed alium subinde ordinem, alios sanctos et alios versus esse adhibitos. In fine librarius addidit: *τῷ συντελετῇ τῶν καλῶν θεῶν χάρις. τὸν δακτύλοις γράψοντα. τὸν κεντημένον, τὸν ἀναγιγνώσκοντα σὺν προθυμίᾳ φύλαττε τοὺς δούλους σου τριάς ὦ τρισολβία. — ἐπληρώθη ὁ παρὼν ἀπριλλιος διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἁλεξίου τὸ κατέτος τρουμπότζης. καλλῶς λέγω ἡυρισκομένους κερυφιάτης καὶ καθεζόμενος πρὸς τὸ παρὸν εἰς νήσῳ καὶ πόλεως δικαίνου. εὐχεσθαι καὶ μὴ κατάρχεσθαι διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλαιῶν. ἀμήν. αἴ μετ. ρς. ινδ. κ. ς. ἡλίου κύκλη α. σελήνης θεμελίου α. σελήνης κύκλη η. διαευρίω ιη. ἡμέρα δ. μην. μην. μην.* Consummatori bonorum omnium deo gratias. Scriptorem, pos-

sessorem, lectorem prompte custodi servos tuos trinitas ter beata. — Finitus est hic Aprilis manu mea humilis Alexii pro tempore tubicinis et instituti praeterea praecentoris et agentis pro praesenti in insula et urbe Zacintho. Precamini et ne imprecamini propter multos errores. Amen. 1549. 7057. Indict. VII. Solis Cyclo I. Lunae basi I. Lunae Cyclo VIII. Decemb. XVIII. Feria 4.

Φύλ. ρβγ. Fol. 198.

Ἡ θεία λειτουργία τοῦ
ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωαν.
τοῦ χρυσοστόμου. Sacra liturgia sancti
patris nostri Ioannis Chrysostomi.

A. ὁ θεὸς, ὁ θεὸς ἡμῶν.
ὁ τὸν οὐρανίον. T. τὰς καρδίας ἡμῶν
κ. τ. λ.

†. Facta collatione cum editione graeca Rom. 1526. 4. reperi editam multò ampliorem esse. Datum enim initium longè inferius occurrit, pluribus adhuc desideratis.

Φύλ. σια. Fol. 211.

Διδασκαλῖαι ἀπὸ διαφό-
ρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ἀπὸ
τοῦ χρυσοστόμου καὶ ἐτέρων
εἰς τὰ κατὰ κυρ. ἀναγινω-
σκόμενα εὐαγγ. συλλεγεῖ-
σαι παρὰ κυρ. Θεοφίλου κων-
σταντινουπ. τοῦ καλεκῆ λόγ.
α̅ εἰς τὸν τελῶνην καὶ εἰς
τὸν Φαρισαῖον. Doctrinae ex variis do-
ctis viris, Chrysostomo,
aliis que in evangelia per
dominicas lecta collectae
a Theophilo Constan-
tinop. Caleca. Homilia I.
in publicanum et phari-
saeum.

A. ὥσπερ γυμνασία τις
καὶ παρακλήσεις. T. πάντες ἐν αὐτῷ χῶ
κ. τ. λ.

Φύλ. σιη. Fol. 218.

Κυρ. τοῦ ἀσώτου λόγος Dom. prodigi ex sancto evangelio homilia doctrinalis II.

Α. ἀγαθὸς μὲν ὁ Θεὸς T. ἀξιώσειν ἐν χῶ κ. τ. λ. πρὸς πάντας.

Φύλ. σκς. Fol. 226.

Κυρ. τῆς ἀπόκρεω γ. Dom. Carnisprivii III.

Α. Φοβερά ἡμέρα ἐκείνη. T. αἰθιον, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

Φύλ. σλγ. Fol. 233.

Κυρ. τῆς τυροφάγου δ. Dom. esus casei, seu quinquages. IV.

Α. Ἰδοὺ τὸ τῆς τεσσαρακοστῆς εἰδίδιον. T. ἀπολαύσωμεν, ἐν χῶ κ. τ. λ.

Φύλ. σλθ. Fol. 239.

Τῇ β. τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ε. Secunda primae hebdomadae sanctae quinquagesimae V.

Α. ἔφθασε καιρὸς, ἡ τῶν πνευματικῶν. T. ἀνάσσειν αὐτοῦ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. σμβ. Fol. 242.

Τῇ δ. τῆς πρώτης ἐβδομάδος ε. Quarta primae hebdomadae VI.

Α. νηστεύοντες ἀδελφοί T. σωζώμενων ἐν χῶ κ. τ. λ. σωματικῶς.

Φύλ. σμζ. Fol. 247.

Τῇ παρασκευῇ τῆς πρώ-
της εβδομάδος εἰς πέναν
θεόδωρον τὸν τυρόναν ζ.

Parasceve primae heb-
domadae in magnum
Theodorum Tyronam
VII.

A. ὡς πολὺ τὸ πληθος
τῆς χρηστότητος.

T. ἀνσάσει, ἧς γένοιτο
κ. τ. λ.

Φύλ. σνδ. Fol. 254.

Κυρ. α. τῆς ὀρθοδοξίας
συναγμένα διηγήματα ἐκ
πολλῶν βιβλίων η.

Dom. 1. orthodoxiae.
Collectae narrationes ex
multis libris.

A. μακάριοι γὰρ Φησιν
οἱ ἀκούοντες.

T. αἰώνιον, ᾧ ἡ δόξα
κ. τ. λ.

Φύλ. σνθ. Fol. 259.

Τῇ β. τῆς β. εβδομάδος
λόγος διδασκαλικὸς ἐκ πολ-
λῶν βιβλίων θ.

Secunda secundae heb-
domadis doctrina è mul-
tis libris IX.

A. ἡ ἀγία τεσσαρκατὴ
ἀγαπητοί.

T. σαζαμένων, ᾧ ἡ δόξα
κ. τ. λ.

Φύλ. σξδ. Fol. 264.

Τῇ δ. τῆς β. εβδομάδος
λόγος συλλεγμένος ἐκ πολ-
λῶν ι.

Quarta secundae heb-
domadis homilia collecta
è multis X.

A. γράφει ὁ κύριος ἡ-
μῶν ἐς χεῖ.

T. χάριτος ἐν χῶ κ. τ. λ.

Φύλ. σο. Fol. 270.

Τῇ παρασκευῇ τῆς β. εβ-
δομάδος διδασκαλικά ἐκλε-
λεγμένα ἐκ περισσῶν ἐν
τοῖς εὐαγγελίοις. τὸ, ὅταν

Parasceve secundae heb-
domadis homilia selecta
ex reliquis evangelis. In
hoc, quando facis elec-

ποίοις ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσης ἔυπροσθέν σου ια.

Α. γράφει ὁ εὐαγγελι-
στὴς ματθαῖος.

mosynam, ne tuba canas
ante te XI.

Τ. ἐλεήσει ἡμᾶς τῇ αὐ-
του χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. σος.

Fol. 276.

Κυρ. β. τῶν ἁγίων νη-
σεύων λόγ. διδασκαλικὸς ἐκ
τῶν ἁγίων γραφῶν ιβ.

Α. ὁ τῆς ἀγίας τετραρχ-
κοῦνης καὶρὸς.

Dom. 2. sanctorum ieiuniorum doctrina ex sacra scriptura XII.

Τ. σώματα ἡμῶν τῇ αὐ-
τοῦ χάριτι.

Φύλ. σπ.

Fol. 280.

Τῇ β. τῆς γ. εβδομάδος
τῶν ἁγίων νηστειῶν λόγ. δι-
δασκαλικὸς καὶ ψυχωφε-
λὴς καὶ μνήμης Θεοῦ ἰγ.

A. ἰδοὺ χάριτι χριστοῦ
εἰς τὴν.

Secunda tertiae hebdomadis SS. ieiuniorum doctrina animae utilis XIII.

Τ. σωζόμενων ἐν χῶ
κ. τ. λ.

Φύλ. σπε.

F o l. 285.

Τῇ δ. τῆς τρίτης ἐβδο-
μάδος λόγ. διδασκαλικὸς
περὶ νηθείας ιδ.

Α. ἤκεν ἡμῖν σήμερον.

Quarta tertiae hebdomadis doctrina de ieiunio XIV.

Τ. ἀνάπαυσιν χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. σλ.

F o l. 290.

Τῇ ε. τῆς γ. εβδομάδος
λόγ. διδασκαλικὸς εἰς τὸ
ῥῆτον τοῦ εὐαγγελίου ιε.

Α. Φέρε τούτου εἰς μέ-
σου.

Sexta tertiae hebdomadis doctrina in dictum evangelium XV.

Τ. σκανδάλων αὐτοῦ ἐν
χωῖ κ. τ. λ.

Φύλ. σγ.

Fol. 293.

Κυρ. γ. τῶν ἁγίων νη-
τείων εἰς τὴν προσκύνησιν
τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
σταυροῦ καὶ εἰς τὸν ἅγιον
εὐαγγελιστὴν ις.

Α. προτυπῶν καὶ προδια-
γράφων.

Dom. 3. sanctorum ie-
iuniorum in adorationem
pretiosae et vivificae cru-
cis et in sanctum Evan-
gelistam XVI.

Τ. ἐπιτυχῶμεν ἐν χῶ
κ. τ. λ.

Φύλ. τα.

Fol. 301.

Τῇ β. τῆς δ. εβδομάδος
λόγ. διδασκαλικὸς εἰς τὸ,
ἄμπελον ἐφύτευσα ἐν σω-
ρήχ. ις.

Α. ἔλαμψεν ἡ χάρις τοῦ
κῦ ἡμῶν.

Secunda quartae heb-
domadis doctrina in id,
vitem plantavi in Sorech.
XVII.

Τ. ἀνάσσειν, ᾧ ἡ δόξα
κ. τ. λ.

Φύλ. τε.

Fol. 305.

Τῇ δ. τῆς δ. εβδομάδος
λόγ. διδασκαλικὸς εἰς ῥῆ-
τον τοῦ εὐαγγελίου ιη.

Α. οἰδατε καὶ ἐπίσασθαι
τῇ.

Quarta quartae hebdo-
madis doctrina in dictum
evangelii XVIII.

Τ. βασιλεία ἐν χῶ κ. τ. λ.

Φύλ. τη.

Fol. 308.

Τῇ παρασκευῇ τῆς δ. ἐβ-
δομάδος διδασκαλία ἐκ τῶν
ἁγίων γραφῶν καὶ εἰς τὸν
ἕκτον ψαλμὸν ιθ.

Α. πρέπουσα ἀρχὴ ἐίλι-
κρύνει.

Parascere quartae heb-
domadis doctrina ex sa-
cra scriptura et in sex-
tum psalmum.

Τ. τῶν σωζωμένων ἐν χῶ
κ. τ. λ.

Φύλ. τια.

Fol. 311.

Κυρ. δ. τῶν ἁγίων νη-
τείων διδασκαλία εἰς εὐαγ-

Dom. 4. sanctorum ie-
iuniorum doctrina in
evan-

γέλιον τῆς ἡμέρας. ἄνθρω-
πός τις προσῆλθε τῷ ἰη-
σοῦ κ.

A. οὐδέν ἐστὶ τῆς ἀδισά-
κτου.

Φύλ. τιε.

Τῇ β. τῆς ε. ἐβδομάδος
διδασκαλία ἐκ τῶν γραφῶν
περὶ μετανοίας τῶν νη-
νευίτων κβ.

A. Φαίδρ' σήμερον ἡμῖν
ἡ πανήγυρις.

Φύλ. τκδ.

Τῇ δ. τῆς ε. ἐβδομάδος
λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸν
μέγαν κανόνα κβ.

A. οἱ πάντα καλῶς δια-
ταξάμενοι.

Φύλ. τλ.

Τῇ ε. τῆς ε. ἐβδομάδος
τῆς ἀκαθίστου λόγος διδα-
σκαλικὸς εἰς τὸ ἅγιον εὐαγ-
γέλιον εἰς τὸν νομικὸν τὸν
πεσόντα εἰς τοὺς ληστὰς κγ.

A. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅ-
γιοι.

Φύλ. τλθ.

Κυρ. ε. τῶν ἁγίων νη-
σείων λόγος διδασκαλικὸς
ἐκ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου κδ.

A. ἀγαθὰ μὲν πάντα τὰ
θεῖα.

Tomus III.

evangelium diei. Homo
quidam accessit ad Ie-
sum XX.

T. ἀπόλουσιν, ᾧ ἡ δόξα
κ. τ. λ.

Fol. 315.

Secunda quintae heb-
domadis doctrina in scri-
ptura de poenitentia Ni-
neuitarum XXI.

T. ἀμαρτίων ἡμῶν, ᾧ ἡ
δόξα κ. τ. λ.

Fol. 324.

Quarta quintae heb-
domadis doctrina in mag-
num Canonem XXII.

T. τῆς αὐτῆς χάριτος, ἐν
χρῷ κ. τ. λ.

Fol. 330.

Sexta quintae hebdo-
madis acathisti doctrina
in sanctum evangelium
in legis peritum in latro-
nes incidentem XXIII.

T. καὶ σώσει, ᾧ ἡ δόξα
κ. τ. λ.

Fol. 339.

Dom. 5. sanctorum ie-
juniorum doctrina ex san-
cto evangelio XXIV.

T. αὐτοὺς, ὅτι πρέπει
κ. τ. λ.

τὸ παθητικὸν ἄρχομαι. Quae in edito p. 108. desunt et primum ab *οιονει* incipit. Quod sic in codd. Electorali explicatur: *οιονει. ποῖον μέρος λόγου εἰσι. ἐπιβρόητικόν. ποῖον τῶν ἐπιβρόητικῶν, παραβολῆς ἢ ὁμοιώσεως. τὰ δὲ παραβολῆς ἢ ὁμοιώσεως, ὅιον ὥς, ὥσπερ, καθάπερ.* Fol. 59. *ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ τρίτου κονταρίου τῶν ἱσαγωγικῶν. ὥς δεξιὰ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν τοῦ σχεδογράφειν ἀρχὴν εἰλήφεις παιδίον κ. τ. λ. ὥς δεξιὰ ἡ ἡμέρα· πόσα μέρη λόγου εἰσι. τρία. ὥς ἐπίβρομα, ἢ ἄρθρον δεξιὰ ὄνομα ἔν.* Hoc thema in Moschopulo non occurrit. Fol. 90. *ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ τετάρτου κονταρίου τῶν ἱσαγωγικῶν. εὐχαρὲς τὸ σήμερον προδρομὴ ἑορτῇ καὶ σὺν ᾧ πᾶσι κ. τ. λ. εὐχαρὲς, ὥς ὁ εὐσεβὴς καὶ ὁ εὐγενὴς καὶ κλίνεται, ὥς ὁ δημοσθένης.* Hoc thema et quae sequuntur in Moschopulo edito desunt. Ultima, deletis fere literis, oculorum aciem fugiunt. Thematis verò ultimi initium hoc est: *σήμερον ἀνὰ πλάτη τῶν βροντῶν ἡ τέκουσα παρθένος σωτήρα καὶ τροφέα τῶν ὀφθαλμῶν ἀπαιρέντα κ. τ. λ.* Ex his omnibus mihi iam videtur idem Msc. in bibl. Parisiensi extare. Auctius enim edito etiam Cangius testatur ad verbum *σχεδογράφειν*. Observo adhuc, codicem hunc esse ex bibl. Rv. Cardinalis D'burgos, ut in folio tertio chartaceo notatum et in membrana palimpsesta exaratum. Antiqua enim scriptura adhuc apparet et multa adeo legi possunt. In veteri catalogo commentarius dicitur in Dionysium Thracem.

Codex CCLXXIII.

Chartaceus, charta vili, in quarto, constans foliis 65, ab And. Darmario exaratus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἀλεξάν.

Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ λό- Alexandri monachi ora-
γος εἰς τὴν εὐρεσιν τοῦ τι- tio de inventione pre-
μίου καὶ ζωοποιοῦ τανυροῦ. tiosae et vivificae cru-
cis.

A. τὴν κέλευσιν τῆς ἡ- T. καὶ μεγαλοπρεπεία εἰς
μετέρας. τοῦς κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in tom. II. operum Gret-
seri ex chronico Iul. Pollucis, aut Theodosii Meli-
tini exscripta.

Codex CCLXXIV.

Chartaceus, charta tenui, titulis, initialibus et scho-
liis marginalibus miniatis, in quarto, constans fo-
liis 406, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus,
†. Parisios missus.

Ἐπιτομή εἰς τὰ μεταφυ- Epitome in Aristotelis
σικὰ τοῦ ἀριστοτέλους. τοῦ metaphysicam sapientis-
σοφωτάτου κυρ. γεωργίου simi dom. Georgii Pachy-
τοῦ παχυμέρη. προοίμιον. merae. Prooemium.

A. ἥν χρόνος ὅτε Φιλο- T. τῶν σοφῶν ἀγίων δεή-
σοφία. σεσι.

†. Subsequitur index librorum XII, quorum
quilibet in titulos et capita divisus est. His finitis
aliud prooemium occurrit: σκοπός ἐστὶ τῶ ἀριστοτέλει
ἐν τῇ μετὰ τὰ φυσικὰ πραγματεῖα, ἥ τις οὐ μόνον ὅ-
τως ἐπιγράφεται, ἀλλὰ καὶ σοφία κ. τ. λ. Des. καὶ σο-
φὸν οὕτω καὶ μόνῳ λέγεσθαι. Prooemium in editione
Basileensi 1560. fol. frustra quaesitum.

Φύλ. 1β. Fol. 12.

Πόνημα γεωργίου δικνό- Elucubratio Georgii Di-
νου πρωτεκδικοῦ καὶ δικαιο- aconi Proteclici et Di-
Tonus III. 18

Φύλακος τοῦ παχυμέρη. xaeophylacis Pachyme-
 προοίμιον εἰς Φιλοσοφίαν. rac. Prooenium in phi-
 losophiam.

A. γεννᾶται παρ' ἡσιόδῳ T. τοῦτο διαθροίζεσθαι.
 καὶ ἴρις.

†. Libro 2. cap. 2. scholium marginale mi-
 nio exaratum habetur, quod incipit: ἀλλ' ἀγαθὸν
 μὲν τύχην, ὅταν ἀγαθὸν ἀπόβῃ. Φαῦλοι δ' ὅταν φαῦ-
 λον κ. τ. λ. Nec hoc unicum scholium, sed in lib.
 V. VI. VII. VIII. plura occurrunt, omnia quae in
 editione desunt. Hanc inspicienti patebit, totam
 epitomen constare libr. XII. tit. XLVII. cap.
 CCXXXVIII. Iam non comprehendo, quomodo
 Fabricius vol. VI. p. 466. n. 4. hanc epitomen, tan-
 quam partem paraphrasis in totam Aristotelis phi-
 losophiam, quae totidem libris, titulis et capitibus
 composita est, considerare potuerit. Numerus enim
 capitum ex Allatio de Georgiis sumptus falsus est.
 Graeca enim nota ibi citata haec est: ἰστέον οὖν, ὡς
 περιέχει ἡ παροῦσα πραγματεία βιβλία δώδεκα, φέρον-
 τα μὲν τίτλους μζ'. κεφάλαια δὲ σλε, qui numerus
 255, non verò 455 est. Unde est, quod dubitem,
 integriorem in bibl. Vindobon. asservari, ut Io.
 Sambucus propria manu adscripsit. Certe nec
 plures libri, nec tituli, nec capita ibi numerantur.
 In fine librarius de Stoa: σοῶς ὄρω τὸ μῆκος ὡς μέ-
 γα κ. τ. λ. Des. ἡ Φυγεῖν τρέπει. Item de Echo.
 παῦραδα εἰς ἄγαλμα ἤχους παρὰ τοῦ πανός, ἄχω φίλα
 μοι. Des. ἡ πόθεν τυχεῖν, et duos hymnos de B.
 M. V. adscripsit, quorum primus inc. ὁ πανταχοῦ
 τὸ θεῖον ἑξαπλῶν φάος. Des. κατὰ βροχάρων θρά-
 σους. secundus. μανουὴλ θεότεκε ὕμνει σε. μεγαλύνω
 σε. Des. ἐνμενῶς χαίρε θρόνε.

Digitized by Google

sessorem, lectorem prompte custodi servos tuos trinitas ter beata. — Finitus est hic Aprilis manu mea humilis Alexii pro tempore tubicinis et instituti praeterea praecentoris et agentis pro praesenti in insula et urbe Zacintho. Precamini et ne imprecamini propter multos errores. Amen. 1549. 7057. Indict. VII. Solis Cyclo I. Lunae basi I. Lunae Cyclo VIII. Decemb. XVIII. Feria 4.

Φύλ. ρη. Fol. 198.

Ἡ θεῖα λειτουργία τοῦ
ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωαν.
τοῦ χρυσοστόμου. Sacra liturgia sancti
patris nostri Ioannis Chry-
sostomi.

A. ὁ θεὸς, ὁ θεὸς ἡμῶν.
ὁ τὸν οὐρανίον. T. τὰς καρδίας ἡμῶν
κ. τ. λ.

†. Facta collatione cum editione graeca Rom. 1526. 4. reperi editam multò ampliorem esse. Datum enim initium longè inferius occurrit, pluribus adhuc desideratis.

Φύλ. σια. Fol. 211.

Διδασκαλῖαι ἀπὸ διαφό-
ρων ἐλλογιμῶν ἀνδρῶν, ἀπὸ
τοῦ χρυσοστόμου καὶ ἐτέρων
εἰς τὰ κατὰ κυρ. ἀναγινω-
σκόμενα εὐαγγ. συλλεγεῖ-
σαι παρὰ κυρ. Θεοφίλου κων-
σταντινουπ. τοῦ καλεκᾶ λόγ.
α̅ εἰς τὸν τελώνην καὶ εἰς
τὸν Φαρισαῖον. Doctrinae ex variis do-
ctis viris, Chrysostomo,
aliis que in evangelia per
dominicas lecta collectae
a Theophilo Constan-
tinop. Caleca. Homilia I.
in publicanum et phari-
saeum.

A. ὥσπερ γυμνασία τις
καὶ παρακλήσεις. T. πάντες ἐν αὐτῷ χῶ
κ. τ. λ.

Φύλ. σιη. Fol. 218.

Κυρ. τοῦ ἀσώτου λόγος
 διδασκαλικὸς ἐκ τοῦ ἀγίου
 εὐαγγελίου β. Dom. prodigi ex san-
 cto evangelio homilia do-
 ctrinalis II.

Α. ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς
 πρὸς πάντας. T. ἀξιώσειν ἐν χῶ κ. τ. λ.

Φύλ. σκς. Fol. 226.

Κυρ. τῆς ἀπόκρεω γ. Dom. Carnisprivii III.

Α. Φοβερὰ ἡμέρα ἐκεῖνη. T. αἰόδιον, ἧς γένοιτο
 κ. τ. λ.

Φύλ. σλγ. Fol. 235.

Κυρ. τῆς τυροφάγου δ. Dom. esus casei, seu
 quinquages. IV.

Α. ἰδοὺ τὸ τῆς τεσσαρα-
 κοστῆς εἰδίον. T. ἀπολαύσωμεν, ἐν χῶ
 κ. τ. λ.

Φύλ. σλθ. Fol. 239.

Τῇ β. τῆς πρώτης ἐβδο-
 μάδος τῆς ἀγίας τεσσαρα-
 κοστῆς ε. Secunda primae heb-
 domadae sanctae quadra-
 gesimae V.

Α. ἔφθασε καιρὸς, ἡ τῶν
 πνευματικῶν. T. ἀνάστασιν αὐτοῦ, ᾧ ἡ
 δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. σμβ. Fol. 242.

Τῇ δ. τῆς πρώτης ἐβδο-
 μάδος ε. Quarta primae hebdo-
 madae VI.

Α. νηστεύοντες ἀδελφοί
 σωματικῶς. T. σωζωμένων ἐν χῶ
 κ. τ. λ.

Φύλ. σμζ.

Fol. 247.

Τῇ παρασκευῇ τῆς πρώ-
της εβδομάδος εἰς πέγαν
θεόδωρον τὸν τυράναν ζ.

Parasceve primae heb-
domadae in magnum
Theodorum Tyronam
VII.

A. ὡς πολὺ τὸ πλήθος
τῆς χρηστότητος.

T. ἀνασάσει, ἧς γένοιτο
κ. τ. λ.

Φύλ. σνδ.

Fol. 254.

Κυρ. α. τῆς ὀρθοδοξίας
συνηγμένα διηγήματα ἐκ
πολλῶν βιβλίων η.

Dom. 1. orthodoxiae.
Collectae narrationes ex
multis libris.

A. μακάριοι γὰρ Φησιν
οἱ ἀκούοντες.

T. αἰώνιον, ᾧ ἡ δόξα
κ. τ. λ.

Φύλ. σνθ.

Fol. 259.

Τῇ β. τῆς β. εβδομάδος
λόγος διδασκαλικὸς ἐκ πολ-
λῶν βιβλίων θ.

Secunda secundae heb-
domadis doctrina è mul-
tis libris IX.

A. ἡ ἀγία τεσσαρακοστὴ
ἀγαπήτοι.

T. σαζωμένων, ᾧ ἡ δόξα
κ. τ. λ.

Φύλ. σξδ.

Fol. 264.

Τῇ δ. τῆς β. εβδομάδος
λόγος συλλεγμένος ἐκ πολ-
λῶν ι.

Quarta secundae heb-
domadis homilia collecta
è multis X.

A. γράφει ὁ κύριος ἡ-
μῶν ἐς χς.

T. χάριτος ἐν χῶ κ. τ. λ.

Φύλ. σο.

Fol. 270.

Τῇ παρασκευῇ τῆς β. ἐβ-
δομάδος διδασκαλία ἐκλε-
λεγμένη ἐκ περισσῶν ἐν
τοῖς εὐαγγελίοις. τὸ, ὅταν

Parasceve secundae heb-
domadis homilia selecta
ex reliquis evangelis. In
hoc, quando facis elec-

ποίοις ἐλεημοσύνην, μὴ σαλ-
πίσης ἔμπροσθέν σου ια.

Α. γράφει ὁ εὐαγγελι-
στῆς ματθαῖος.

mosynam, ne tuba canas
ante te XI.

Τ. ἐλεήσει ἡμᾶς τῇ αὐ-
του χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. σοσ.

Fol. 276.

Κυρ. β. τῶν ἁγίων νη-
τείων λόγ. διδασκαλικὸς ἐκ
τῶν ἁγίων γραφῶν ιβ.

Α. ὁ τῆς ἀγίας τεσσαρα-
κοστῆς καιρὸς.

Dom. 2. sanctorum ie-
iuniorum doctrina ex sa-
cra scriptura XII.

Τ. σώματα ἡμῶν τῇ αὐ-
τοῦ χάριτι.

Φύλ. σπ.

Fol. 280.

Τῇ β. τῆς γ. εβδομάδος
τῶν ἁγίων νητείων λόγ. δι-
δασκαλικὸς καὶ ψυχωφε-
λῆς καὶ μνήμης Θεοῦ ιγ.

Α. ἰδοὺ χάριτι χριστοῦ
εἰς τὴν.

Secunda tertiae hebdo-
madis SS. ieiuniorum do-
ctrina animae utilis XIII.

Τ. σωζομένων ἐν χῶ
κ. τ. λ.

Φύλ. σπε.

Fol. 285.

Τῇ δ. τῆς τρίτης εβδο-
μάδος λόγ. διδασκαλικὸς
περὶ νητείας ιδ.

Α. ἦκεν ἡμῖν σήμερον.

Quarta tertiae hebdo-
madis doctrina de ieiu-
nio XIV.

Τ. ἀνάπαυσιν χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. σθ.

Fol. 290.

Τῇ ε. τῆς γ. εβδομάδος
λόγ. διδασκαλικὸς εἰς τὸ
ῥῆτον τοῦ εὐαγγελίου ιε.

Α. Φέρε τοῖνυν εἰς μέ-
σον.

Sexta tertiae hebdoma-
dis doctrina in dictum
evangelium XV.

Τ. σκανδάλων αὐτοῦ ἐν
χῶ κ. τ. λ.

Φύλ. σγ.

Fol. 293.

Κυρ. γ. τῶν ἁγίων νη-
τείων εἰς τὴν προσκύνησιν
τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
σταυροῦ καὶ εἰς τὸν ἅγιον
εὐαγγελιστὴν ις.

Α. προτυπῶν καὶ προδια-
γράφων.

Dom. 3. sanctorum ie-
iuniorum in adorationem
pretiosae et vivificae cru-
cis et in sanctum Evan-
gelistam XVI.

Τ. ἐπιτυχωμένον ἐν χῳ
κ. τ. λ.

Φύλ. τα.

Fol. 301.

Τῃ β. τῆς δ. εβδομάδος
λόγ. διδασκαλικὸς εἰς τὸ,
ἄμπελον ἐφύτευσα ἐν σω-
ρήχ. ις.

Α. ἔλαμψεν ἡ χάρις τοῦ
κῷ ἡμῶν.

Secunda quartae heb-
domadis doctrina in id,
vitem plantavi in Sorech.
XVII.

Τ. ἀνάσσειν, ᾧ ἡ δόξα
κ. τ. λ.

Φύλ. τε.

Fol. 305.

Τῃ δ. τῆς δ. εβδομάδος
λόγ. διδασκαλικὸς εἰς ῥῆ-
τον τοῦ εὐαγγελίου ιη.

Α. ὁρίσατε καὶ ἐπίστασθαι
τῇ.

Quarta quartae hebdo-
madis doctrina in dictum
evangelii XVIII.

Τ. βραχιστίας ἐν χῳ κ. τ. λ.

Φύλ. τη.

Fol. 308.

Τῇ παρασκευῇ τῆς δ. ἐβ-
δομάδος διδασκαλία ἐν τῶν
ἁγίων γραφῶν καὶ εἰς τὸν
ἕκτον ψαλμὸν ιθ.

Α. πρέπουσα ἀρχὴ ἐίλι-
κρύνει.

Parascere quartae heb-
domadis doctrina ex sa-
cra scriptura et in sex-
tum psalmum.

Τ. τῶν σωζωμένων ἐν χῳ
κ. τ. λ.

Φύλ. τια.

Fol. 311.

Κυρ. δ. τῶν ἁγίων νη-
τείων διδασκαλία εἰς εὐαγ-

Dom. 4. sanctorum ie-
iuniorum doctrina in
evan-

γέλιον τῆς ἡμέρας. ἄνθρω-
πός τις προσῆλθε τῷ Ιη-
σοῦ κ.

Α. οὐδέν ἐστὶ τῆς ἀδισά-
κτου.

Φύλ. τιε.

Τῇ β. τῆς ε. ἐβδομάδος
διδασκαλία ἐκ τῶν γραφῶν
περὶ μετανοίας τῶν νη-
νεύιτων κβ.

Α. Φαίδρὰ σήμερον ἡμῖν
ἡ πανήγυρις.

Φύλ. τκδ.

Τῇ δ. τῆς ε. ἐβδομάδος
λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸν
μέγαν κανόνα κβ.

Α. οἱ πάντα καλῶς δια-
ταξάμενοι.

Φύλ. τλ.

Τῇ ε. τῆς ε. ἐβδομάδος
τῆς ἀκαθίστου λόγος διδα-
σκαλικὸς εἰς τὸ ἅγιον εὐαγ-
γέλιον εἰς τὸν νομικὸν τὸν
πεσόντα εἰς τοὺς ληστὰς κγ.

Α. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἄ-
γιοι.

Φύλ. τλθ.

Κυρ. ε. τῶν ἁγίων νη-
σείων λόγος διδασκαλικὸς
ἐκ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου κδ.

Α. ἀγαθὰ μὲν πάντα τὰ
θεῖα.

Tomus III.

evangelium dici. Homo
quidam accessit ad Ie-
sum XX.

Τ. ἀπόλαυσιν, ᾧ ἡ δόξα
κ. τ. λ.

Fol. 315.

Secunda quintae heb-
domadis doctrina in scri-
ptura de poenitentia Ni-
neuitarum XXI.

Τ. ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ᾧ ἡ
δόξα κ. τ. λ.

Fol. 324.

Quarta quintae heb-
domadis doctrina in mag-
num Canonem XXII.

Τ. τῆς αὐτῆς χάριτος, ἐν
χρῶ κ. τ. λ.

Fol. 330.

Sexta quintae hebdo-
madis acathisti doctrina
in sanctum evangelium
in legis peritum in latro-
nes incidentem XXIII.

Τ. καὶ σώσει, οὗ ἡ δόξα
κ. τ. λ.

Fol. 339.

Dom. 5. sanctorum ie-
juniorum doctrina ex san-
cto evangelio XXIV.

Τ. αὐτοὺς, ὅτι πρέπει
κ. τ. λ.

Φύλ. τν.

Fol. 55o.

Τῇ β. τῆς ε. εβδομάδος
λόγ. διδασκαλικὸς περὶ με-
τανοίας καὶ ἐξομολογήσεως
κς.

Secunda sextae hebdo-
madis doctrina de poeni-
tentia et confessione XXV.

A. μακάριοι, ὧν ἀφένθη-
σαν.

T. Ἰνα δικαιώθωμεν, ἐν
χῶ κ. τ. λ.

Φύλ. τνγ.

Fol. 558.

Τῇ δ. τῆς ε. εβδομάδος
λόγος διδασκαλικὸς ἐκ τῶν
θείων γραφῶν περὶ μετα-
νοίας κς.

Quarta sextae hebdo-
madis doctrina ex sacris
litteris de poenitentia
XXVI.

A. ἴδετε τὴν χθὲς ἡμέ-
ραν.

T. τῆς ἀναστάσεως...

Φύλ. τξε.

Fol. 565.

Τῇ ε. τῆς ε. εβδομάδος
λόγος, εἰς τὸ ἅγιον εὐαγ-
γέλιον περὶ τῆς ἐγέρσεως
τοῦ λαζαροῦ κς.

Sexta sextae hebdoma-
dis in sanctum evange-
lium de suscitatione La-
zari XXVII.

A. Φέρε τοίνυν εἰς μέ-
σον.

T. αἰώνιους, ἧς γένοιτο
κ. τ. λ.

Φύλ. τξθ.

Fol. 569.

Κυρ. ε. τῶν βαΐων λόγ.
διδασκαλικὸς εἰς ῥῆτον τοῦ
εὐαγγελίου καὶ εἰς τὸν Ιου-
δᾶν κη.

Dom. 6. palmarum do-
ctrina in dictum evan-
gelii et in Iudam XXVIII.

A. ὁ μακάριος ἀπόστολος
καὶ εὐαγγελιστής.

T. χάριτος, ἐν χῶ κ. τ. λ.

Φύλ. τοη.

Fol. 578.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ β.
λόγ. διδασκαλικὸς εἰς ῥῆ-

Sancta et magna se-
cunda doctrina in dictum

τον τοῦ εὐαγγελίου περὶ evangelii et arefacta fico
τῆς ξηρανθείσης συκῆς κθ. XXIX.

A. αἰνύσαμεν καὶ ἐπε- T. μαρίας, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.
ράσαμεν.

Φύλ. τπβ. Fol. 382.

Tῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ γ. Sancta et magna tertia
λόγ. διδασκαλικὸς καὶ εἰς doctrina et in luctantem
τὸν πολύαθλον ιωβ. λ. Iob. XXX.

A. ὁ ὑπομείνας εἰς τέ- T. τῶν οὐρανῶν τῆς αὐ-
λος. τοῦ χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. τπθ. Fol. 389.

Tῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δ. Sancta et magna quar-
λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὴν ta doctrina in meretri-
πόρνην τὴν ἀλήψασαν τὸν cem ungentem dominum
κύριον ἡμῶν μύρω καὶ εἰς nostrum unguento et in
τὸν Φαρισαῖον λα. Pharisaicum XXXI.

A. πάντοτε μὲν ὁ Θεός, T. τὸν κύριον, ὅτι αὐτῷ
ὡς Φιλάνθρωπος. κ. τ. λ.

†. Huic scholium istud subiectum est: λέγει
τις τῶν σοφῶν διδασκάλων, ὅτι τὸ μύρον τῆς πόρνης ἐνέ-
βενεν ὑπὲρ πύρα σκδ, καὶ γρώσα γ. ἀπὸ τὴν μονέδα τοῦ
τοτε καιροῦ ἕως τὴν σήμερον. καὶ τὰ τριάκοντα ἀργύ-
ρια τοῦ Ιουδα ἀναβένουν ὑπὲρ δύσχιλια σμβ ὑμησί, ὅτι
ἀργυρος ἀνέβαινε ὑπὲρ οδ, καὶ γρώσα θ. πρὸς τὴν μονέ-
δα τοῦ τοτε καιροῦ ἕως τὴν σήμερον.

Φύλ. τζη. Fol. 398.

Tῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ πα- Sancta et magna pa-
ρασκευῇ λόγος διδασκαλικὸς rasceve doctrina in pas-
εἰς τὰ πάθῃ τοῦ κυ ἡμῶν sionem domini nostri Ie-
ιω χυ συνάγματα τῶν ἀ- su Christi collectiones
γίων εὐαγγελίων περὶ τῆς sanctorum evangeliorum

προδοσίᾳ τοῦ κυ καὶ τῆς de proditiōe domini et
σταυρώσεως αὐτοῦ λβ. eius crucifixione XXXII.

A. χριστος ὁ θεὸς ἡμῶν T. αὐτὸν προσκυνήσωμεν,
εἰργάσατο. ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. υκδ. Fol. 424.

Tῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυρ. Sancta et magna dom.
τοῦ πάσχα λόγος διδασκα- paschatis doctrina ē san-
λικὸς ἐκ τῶν ἁγίων εὐαγ- ctis evangeliis in san-
γελίων εἰς τὴν ἁγίαν ἀνά- ctam resurrectionem do-
στασιν τοῦ κυ ἡμῶν ιϛ χϛ mini nostri Iesu Christi
λγ. XXXIII.

A. λαμπρὰ σήμερον ἡ ἡ- T. κν', ὅτι αὐτῷ πρέπει
μέρα. κ. τ. λ.

†. In Codd. LX et CXCVII. eiusdem Philothei homiliae in evangelia dominicalia occurrunt, sed diversae maximam partem. Occurrunt etiam multae, quae in Lambecii comment. lib. V. Ioan. Calecae patriarchae Constantinop. attribuuntur et quarum quaedam a Gretsero, sed nomine Philothei editae sunt. In Mingarelli catalogo manuscript. graecorum apud Nannios Codd. CVIII et CXIX easdem fere et eodem ordine homilias continet. At homilia V. Cod. CXIX. hunc habet titulum a nostro diversum: λόγοι ἐκλελεγμένοι ἐκ πολλῶν βιβλίων διδασκαλικῶν, συναχθέντες παρὰ ἱερέως κυρ. μαρκου τοῦ τῆς κρήτης διδασκάλου, ἡ ἀρχόμεθα τῇ πρώτῃ ἐβδομάδι τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης μ. τῷ ἁγιωτάτῳ σκβ. βάτῳ Sermones selecti ex multis libris collecti a Presbytero D. Marco, Cretae Magistro et incipimus prima hebdomada sanctae et magnae quadragesimae... sanctissimo et magno sabbato. Ultima autem codicis Electoralis homilia ibi non habetur. Omnes sunt adhuc ineditae. In veteri catalogo

Cod. CXXI. mentio quidem fit homiliarum in evangelia, sed cuiusnam sint, non indicatur, quasi anonymi forent, titulo licet expresse posito.

Codex CCLXXVI.

Bombycinus et laevigatus, titulis et initialibus miniatis, literis maiusculis et elegantibus, in quarto, valde mutilus, foliorum numero 250, Saec. XII, male conservatus et inscriptus. †. Parisios missus.

Νικηφόρου πατριάρχου. Nicephori patriarchae.

Α. μοναχὸς μεγάλοςχη- Τ. βεβαρημένον πλοῦτον.
μος πορνεύσας.

†. Est hic patriarcha Constantinop. cuius operum conspectum edidit Bandurius. In isto autem haec epitimia, seu poenas in monachos delinquentes statutas non reperi. Canones enim in M. Freheri iure orientali et Cotelerii monumentis editi differunt ab his epitimiis, quamvis non omnia talia sint. Unum enim, alterum ve canonem offendi, qualis est: *ὅν ἐστιν μοναχοῖς φιλεῖσθαι γυναῖκα τὸ ἄγιον πάσχα, ἀλλ' οὐδὲ τὴν μητέρα αὐτοῦ.*

Φύλ. β. Fol. 2.

Ἐρωτ. τί ἐστὶν ἐκκλησία. Quaest. Quid est ecclesia? et quid altare? etc.
καὶ τί τὸ βῆμα κ. τ. λ.

†. Sine ullo intervallo cum prioribus haec quaestio connectitur, quasi eiusdem Nicephori foret. Responsio autem, quae sequitur, haec est: *ἡ μὲν ἐκκλησία ἐστὶν οἶκος θεοῦ, τὸ δὲ βῆμα ὁ τάφος τοῦ χριστοῦ κ. τ. λ.* et sic de aliis ecclesiae partibus.

Φύλ. ε. Fol. 5.

Ἰανουαρίου. εἴαν ἐστὶ ἡ Ianuar. Si luna recta
σελήνη ὀρθή, πολλοὶ καρποὶ. est, multi fructus.

†. Sunt temporum prognostica in mensibus Ianuario, Febuario, Martio, Aprili, Mayo, Iunio, Iulio et Augusto.

Προγνωστικὸν ἀββῶνων
συγγραφεὺν ὑποκράτους καὶ
γαληνοῦ καὶ πλατωνος τῶν
σοφῶν λατρῶν. Prognosticon infirmo-
rum conscriptum ex Hip-
pocrate, Galeno. Plato-
ne, doctis medicis.

A. ἡμέρα α τῆς σελήνης,
εἰάν τις κατακλήθῃ. T. εἰς ἀγαθὸν ἐλεύσονται.

Φύλ. 1β. Fol. 12.

....
A. εἶσαι τοὺς ἀγίους τό-
πους, ὁ δὲ μὴ θέλων. T. ἀπολαῦσαι τοῦ κυρ. ἡ-
μῶν ἰϥ χϣ κ. τ. λ.

†. Est vita Dorothei Abbatis et Dositheii eius discipuli, quo auctore nescio, titulo et initio desiderato. Puto incertò auctore, sicut in indice vitarum a Fabricio tom. IX. edito notatur. Haec et sequentia in veteri catalogo non indicantur.

Φύλ. 1γ. Fol. 18.

Ἑρωτήσεις καὶ ἀποκρί-
σεις τοῦ ἀββᾶ δωροθέου τοῦ
μακαρίου πρὸς τὸν μέγαν
γέροντα τὸν ἅγιον βαρσο-
νούφιον καὶ πρὸς τὸν αὐ-
τοῦ μαθητὴν, ἥτοι συνα-
σκητὴν ἀββᾶν ἰω. τὸν ἐπι-
κληθέντα προφητὴν διὰ τὸ
ὁρατικὸν χάρισμα, ὃ εἶχε
παρὰ τοῦ θεοῦ. Quaestiones et respon-
siones Abbatis Dorothei
illius beati ad magnum
senem sanctum Barsanu-
phium et ad eius disci-
pulum, seu confratrem
Abbatem Ioannem cogno-
mine prophetam ob per-
spicaciae donum, quod
a Deo habuit.

A. οὗτος ὁ μακάριος ὄν-
τως ἀββᾶς. T. ἀντ' οὐδενὸς ἡγήσῃ.

†. Extat gr. et lat. pii huius et egregii viri opus lectu dignissimum tit. doctrinarum variarum. Et vigesima prima has quaestiones et responsiones continet. At hic praefatiuncula quaedam praemittitur, cuius initium convenit cum vita Dorothei et Dosithei a Fabricio tom. IX. in vitarum indice indicata et des. τῷ δὲ ἀββᾷ ἰῶ. τῷ προφητῇ καὶ ὑπερετῆσαι κατηξιώθη. Quaestio autem prima est: πρὸς τὸν ἀββᾶν ἰῶ. ἐρώτησεις. πῶς δύναμαι ἐκκόψαι τὴν παρρησίαν καὶ κρατῆσαι τῆς γλώσσης μου. ἀποκρίσεις διὰ τοῦ πένθους. Quae in editione non reperitur.

Φύλ. κγ. Fol. 23.

Περὶ ἀποταγῆς τετάρτης. De quarta renunciatione. Abbatis Dorothei doctrinae variae ad suos discipulos, cum secessionem fecisset ab Abbate Serido et proprium cum Deo monasterium fecisset post obitum. Abbat-
 τῷ ἀββᾷ δωροθέου διδασκάλου διάφοροι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἐκ τῶν τοῦ ἀββᾶ σερίδου καὶ τὸ ἴδιον σὺν θεῷ συζηταμένου μοναστήριον μετὰ τὴν τοῦ ἀββᾶ ἰῶ. τελευταίην καὶ τελείαν σιωπὴν τοῦ ἀββᾶ βαρσανουφῆ.

Α. ἐν ἀρχῇ ὅτε ἐποίησεν ὁ θεός. Τ. ἐκτῆσατο, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. In auctario Ducaeano et alibi quaestiones priores cum variis his doctrinis connectuntur. Cum hoc auctarium ad manus non esset, collationem institui in bibl. PP. Lugdunensi, ubi p. 904. ad lit. G. animadverti, longe alia sequi. Ultima verba, quae cum editis adhuc conveniunt, sunt: λοιπὸν δεικνύει ἡμῖν καὶ τὴν αἰτίαν, ὅθεν ἐξέρχεται τις. Tum alia sequuntur: ἀμαρτωλὸς εἶ, μᾶλλον εἰσῆλθε τὴν με-

τανοίαν μεταβαλλόμενος. ἡμαρτες, ἐπέ τῷ Θεῷ, ὅτι ἡμάρτηκα. ποῖος κήματος οὗτος. ποῖα περίοδος, ποῖα θλίψις, ποῖα ξενοχωρία, λόγον εἰπεῖν, ὅτι ἡμαρτον. Et sic decem folia sequuntur. Demum in haec desinunt: ἀλλὰ ταπεινοφρονήτας δικαιοσύνην ἐκτήτατα, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ Φιλανθρωπία. τοῦ κῦ ἡμῶν ἰὺ χῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Nisi fors Ioannis Chrysostomi sit, cuius opusculum hoc sequitur.

Φύλ. λζ. Fol. 37.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri Io-
μῶν ἰω. τοῦ χρυσοστόμου annis Chrysostomi sermo
λόγος περὶ συντελείας. de consummatione Sac-
culi.

A. ὅταν ἄρξωμαι περὶ T. αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ κ.τ.λ.
τῆς συντελείας.

†. Cum hanc homiliam aperte spuriam, ideo-
que in editionibus operum omissam percurrerem,
incidi in verba: εἰς κατὰφρόνησιν καὶ περκαλοῦν καὶ
αὐτῶν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Quae cum superiori-
bus Dorothei de renunciatione cohaerent et eodem
modo desinunt. Ordo foliorum scilicet turbatus
est et reliquae Chrysostomi homiliae inferius oc-
currunt.

Φύλ. νγ. Fol. 55.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ταπεινο- Eiusdem (Dorothei) de
φροσύνης. humilitate.

A. εἶπε τις τῶν γερόντων. T. ἀπὸ μεγάλων πειρασ-
μῶν.

Φύλ. ξβ. Fol. 62.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ συνηδή- Eiusdem de conscien-
σεως. tia.

A. ὅτε ἐπολήτεν ὁ Θεὸς T. οἱ λόγοι τῶν πατρῶν
τὸν ἄνθρωπον. ἡμῶν.

Φύλ.

Φύλ. ξζ. Fol. 66.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ Eiusdem de non iudi-
κρίνειν τὸν πλησίον αὐτοῦ. cando proximo.

A. εἰ ἐμνημονεύομεν ἀδελ- T. αὐτοῦ, οὐ αὐτῷ κ. τ. λ.
Φοί.

†. Citata editio plura continet.

Φύλ. οδ. Fol. 74.

Τοῦ χρυσοστόμου λόγος Chrysostomi de poe-
περὶ μετανοίας καὶ εἰς τὸν nitentia et in Davidem.
δαυίδ.

A. εἶδετε τῇ προτέρᾳ κυ- T. ἐκτίσας, ἧς γένοιτο
ριακῇ. κ. τ. λ.

†. In editione hunc titulum lego: περὶ μετα-
νοίας καὶ εἰς τὴν σκυθρωπότητα βασιλέως ἀχχαῖβ καὶ
εἰς ἰωνᾶν τὸν προφήτην. De poenitentia et moestitia
Regis Achaab et de Iona propheta. Hic tria folia
vacua sequuntur, quasi quid deesset. At nil deest.
Superius enim, quae hic deberent esse, inserta
sunt, foliis male compactis.

Φύλ. π. Fol. 80.

Ἐκλογή τῶν ὁσίων πα- Ecloga sanctorum pa-
τρῶν ἐκ τῆς θεοπνεύτου trum ex divina scriptura
γραφῆς παλαιᾶς καὶ νέας veteris et novi testamen-
διαθήκης, ἅμα καὶ αἰνίγμα- ti, simul et aenigmata
τα ἁγίων ἀνδρῶν τε καὶ sanctorum virorum et
γυναικῶν τῶν ἐν ἀσκήσει mulierum in ascési et
καὶ θεαρέσει πολιτείας δια- grato Deo instituto in-
πρεψάντων καὶ διάφορος signium et varia eorum
αὐτῶν διδασκαλία πάνυ σύν- doctrina valde brevis et
τομος καὶ ὠφέλιμος πρὸς utilis omnibus tam poli-
πάντας πολιτικούς τε καὶ ticus, quam reliquis.
λοιποῦς.

A. ἡ ὁρθόδοξος πίστις τῶν T. ἐκτέσει καὶ τῶν με-
ἀληθῶς χριστιανῶν. τρῶν.

Tomus III.

20

†. Sunt numero XXXII, quorum primum est, ut supra: δίχα ἔργων ἀγαθῶν νεκρά ἐσιν, ὁμοίως καὶ τὰ ἔργα χωρὶς πίστεως νεκρά εἰσιν. Ultimū: μὴ μεγαλοφρόνη, μηδὲ πᾶν Φαντάζου, ἵνα μὴ μεγαλοφίεστερον ἐκτραγωδῇθης, ἐκπέσει καὶ τῶν μετρίων.

Φύλ. πγ. Fol. 83.

Ἐρωτ. Κριτὴς τις ἦν ἐν τῇ πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπώμενος. χηρὰ δὲ ἦν. Quaest. Iudex quidem erat in urbe Deum non timens, nec hominem veritus. Vidua autem erat.

A. πόλιν ἐνταῦθα τὸν ἄνθρωπον ὀνομάζει. T. δεσμοῖς ἄλλυτος ὑποβάλλεται.

†. Sunt VI. eiusmodi quaestiones ex S. scriptura cum earum responsionibus, nulli inscriptae.

Φύλ. πδ. Fol. 86.

Τοῦ μακαρίου καὶ πανσόφου κυροῦ ἐφραῖμ λέγ. Beati et sapientissimi dom. Ephraemi dicta in diem iudicii et retributionis.

A. ἠρώτησαν οἱ φιλόχρηστοι, ἀκρόατε. T. αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν κ. τ. λ.

†. In operibus eius a Vossio editis eundem quidem titulum inveni, sermone diverso. Sic enim pergit: τὸν μακάριον ἐφραῖμ περὶ κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως. ὁ διδάσκαλος ἔφη. τότε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, πᾶσα ἀνθρωπότης ἰσαμένη μέσον τῆς βασιλείας καὶ τῆς κρίσεως. Ex hoc autem initio intellexi partem quaestionum et responsionum esse a Vossio latire editarum p. 185. Quamvis dicendum sit et ab illis aliquantum differre.

Φύλ. 5δ. Fol. 94.

Διήγησις τοῦ ὁσίου παύλου τοῦ θυβαίου καὶ ἀντωνίου. Narratio sancti Pauli Thebani et Antonii san-

νίου τοῦ ἁγιοτάτου ἀναχω- ctissimi Anachoretæ in
ρητοῦ ἐν τῇ ἐνδοτέρᾳ ἐρή- interiori eremo.
μῳ.

A. οὗτος ὁ μακάριος παῦ- T. σῶσον τὰς ψυχὰς ἡ-
λος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις. μῶν.

†. Haec Pauli Thebani vita latine in actis
sanctorum ex codice Bavarico edita ad X. Ian.
exhibetur.

Φύλ. 57. Fol. 97.

Περὶ ἁγίας τινὸς σώ- De sancta quadam ca-
φρονος. sta virgine.

A. ὁ ἀββᾶς δανιὴλ ἀνέ- T. σὺν τῷ μαθητῇ αὐτοῦ.
βη μετὰ τοῦ.

Φύλ. 5η. Fol. 98.

....
A. γέρων τις μέγας πνευ- T. λειτουργίαν ψυχικὴν.
ματικός.

Φύλ. ρ. Fol. 10.

....
A. διηγέσατο ἡμῖν ὁ ἀβ- T. κλαπῆσεται δαιμόνων.
βᾶς θεόδωρος.

†. Narratio haec est mutila. Sequuntur et
aliae eiusmodi narrationes et aenigmata sacra, quae
omnia ad eclogas ex S. Scriptura superius allega-
tas pertinere suspicor.

Φύλ. ρθ. Fol. 109.

Ὁ βίος ψυχοφελής, θαυ- Vitae animae utilis, ad-
μασὴ πολιτεία καὶ διήγησις mirandum institutum et
τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ὀνου- narratio sancti patris no-

Φρίου ἐν τῇ ἐσπερᾷ ἐρή- stri Onuphrii in interio-
μῳ. ri eremo.

A. ἐν μία τῶν ἡμέρων. T. ἐργασίας τῶν ἐντολῶν.
ἐγὼ ὁ ἐλάχιτος.

†. Est huius vitae auctor Paphnutius Anachoreta, ut ex initio patet. Extat latine in tom. VI. Lipomani ad I. Iun. apud Surium XI. Iun. graece Msc. Lambec. tom. VIII.

Φύλ. ριζ. Fol. 117.

Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου Ioannis Chrysostomi
κωνσταντινουπ. εἰς τὸν προ- Constant. de prophetas
φητὴν ἡλιᾶν καὶ εἰς τὴν Elia et de vidua.
χῆραν.

A. ἀκούσατε ἀδελφοὶ συ- T. ἀπάντων, χῶ τῷ θεῷ
νετώ. κ. τ. λ.

†. In eius homiliarum indice spuria notatur et inscribitur εἰς τὸ γεροντικὸν τοῦ ἁγίου μακαρίου.

Φύλ. ρκα. Fol. 121.

Διήγησις τοῦ ἁγίου Ἰωάν- Narratio sancti Ioannis
νου τοῦ θεολόγου περὶ τῆς theologi de obitu sanctae
τελειώσεως τῆς παναγίας Deiparae et semper vir-
θεοτόκου καὶ αἰεὶ παρθέ- ginis Mariae.
νου μαρίας.

A. τῆς παναγίας ἐνδοξου T. τὸν μονογενῆ αὐτῆς
θεοτόκου. υἱὸν κ. τ. λ.

†. De hac narratione apocrypha vide Fabri-
cii codicem apocryphum novi testamenti et Lam-
becii iter Cellense.

Φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Apocalypsis sancti Apo-
ἀποστόλου παύλου, ἅπερ ἀν- stoli Pauli, quae illi fa-

τῷ ἀπεκαλύφθη, ἥνικα ἀνέ- cta erat, cum in tertium
βη ἕως τρίτου οὐρανοῦ καὶ coelum ascendit et in pa-
ἡρτάγῃ εἰς τὸν παράδεισον radisum abreptus arcana
καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥή- verba audivit.
ματα.

A. οἰκοῦντος τινὸς ἀξιο- T. ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.
ματικοῦ.

†. Quid de hac apocalypsi apocrypha sentien-
dum sit, lege Fabricii codicem apocryphum novi
testamenti.

Φύλ. ρμβ. Fol. 149.

Ἰω. ἀρχιεπισκ. κωνσταν- Ioan. Chrysostomi ar-
τινουπ. τοῦ χρυσοστόμου πε- chiep. Constantinop. de
ρὶ νηστείας καὶ περὶ ἐλεη- ieiunio et elemosyna.
μοσύνης.

A. καλὴ ἡ νηστεία, καλὴ T. ἀπολαύσωμεν, χάριτι
καὶ ἡ. κ. τ. λ.

†. Est dubium, an sit Chrysostomi.

Φύλ. ρνε. Fol. 155.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri Epi-
μῶν ἐπιφάνιου νεαπόλεως phanii Neapoleos Cypri
τῆς κύπρου λόγος εἰς τὸν in divini corporis sepul-
θεότωμον ταφὴν τοῦ κυ- turam domini, Dei et
ρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος servatoris nostri Iesu
ἡμῶν ἰϋ χϋ καὶ εἰς τὸν ἰώ- Christi et in Iosephum
σηφ τὸν ἀπὸ ἀριμαθίας ab Arimathea et in de-
καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ ἔσθῃ τοῦ scensum domini in in-
κϋ κατάβατιν μετὰ τὸ σω- fernum post salutarem
τήριον πάθος παραδόξων passionem factis mira-
γεγεννημένων. culis.

A. τί τοῦτο σήμερον σι- T. ἀναστήσαντα, ᾧ ἡ εὐχα
γῇ πολλῇ. κ. τ. λ.

†. Extat in operibus graeco-latinis Paris. 1622.
f. At inter dubia, vel iuniori cuidam tribuenda
reiiicitur.

Φύλ. ρξθ. Fol. 169.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ-
μῶν γρηγορίου ἐπισκόπου
ναζιάνζου τοῦ θεολόγου λό-
γος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ
εἰς τὴν βραδυτητα.

Sancti patris nostri Gre-
gorii episcopi Nazianz.
theologi oratio in san-
ctum pascha et de tar-
ditate.

A. ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ
ἡ ἀρχή.

T. εἶναι μελέτην θανά-
του.

†. Extat in eius operibus gr. et lat. cum ver-
sione Billii et Musculi. At finis manuscripti mu-
tilus est.

Φύλ. ροθ. Fol. 175.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ χα-
ρποιοῦ πένθους.

Eiusdem de planctu.

A. πένθος κατὰ θεόν
ἐστίν.

T. ἐλεεινοτάτου διηγήμα-
τος.

†. Non est Gregorii, cuius oratio, praemissa
est, sed alterius mihi ignoti, cuius opusculum ini-
tio mutilum praecedat et geronticum esse videtur.

Φύλ. ρπ. Fol. 180.

Ἐκ τῆς δευτέρου βίβλου
τῶν συλλογῶν τῆς εὐεργ.
τοῖδ' ἔρωτ. πέτρῳ αὐτῷ.
τιμωτάτε πάτερ, ἅμοι ἐι-
πης, πόσα εἰσὶ γένη τῆς κα-
τανύξεως.

Ex secundo libro col-
lectionum beneficae.
Quaestio Petri ad eun-
dem. Venerabilis pater,
die mihi, quod genera
compunctionis sint.

A. ἐν πολλοῖς εἶδεσι κάλ-
λους πέτρε.

T. καὶ τότε τῆς κάτω.

Φύλ. ρπα. Fol. 181.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω. ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν μετ' ὃν βίον καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυ ἡμῶν ἰϋ χϋ.

Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi archiepisc. Constantinop. oratio in futuram vitam et secundum adventum domini nostri Iesu Christi.

A. ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια.
T. καὶ μὴ κρίνης τινά.

†. Est quidem in indice homiliarum eiusdem Fabriciano. At omissa in operibus. Lambec. lib. IV et VIII. eius meminit.

Φύλ. ρπη. Fol. 188.

Ἐρωτ. καὶ εἰ ταῦτα οὐκ ἔσται ἐν τῷ μέλλοντι, ὅτιον βρωσίς καὶ πόσις καὶ γάμος. τίς χρεῖα ὀδόντων καὶ γαστρὸς καὶ τῶν γεννητικῶν μορίων τοῦ σώματος.

Quaest. Et si haec non erunt in futuro, uti esus et potus et matrimonium, quis usus dentium ventris et partium corporis genitalium?

A. ἐπεὶ περ οὐ χρεῖαν μόνον, ἀλλὰ καὶ.
T. ἀλλ' ἔσχε αὐτὰ ἀμάρτωλώτερον.

†. In his quaestionibus etiam inseruntur responsiones sancti Macarii, S. Chrysostomi et S. Athanasii. Omnes verò ad resurrectionem referuntur. Illud observo, quod responsiones S. Macarii non sint desumptae ex eius sermone de exitu animae iustorum et iniustorum, quem Caveus in hist. liter. gr. et lat. edidit.

Φύλ. ρδγ. Fol. 198.

....
A. ἐμῆς βασιλείας κληρονόμοι. ἐποίησα γὰρ.
T. ἐκείνης καὶ Φοβέρας ὄρας....

†. Est pars quaestionum et responsionum Ephraemi inter eius opera a Vossio editarum, quae hic bis occurrunt. v. Supra.

Φύλ. σ. Fol. 200.

....

A. οἱ λέγοντες πρὸς κουρ-
τῶρι. οἱ μὲν παῖδες.

....

T. καὶ τὴν πλευρὰν αὐ-
τοῦ....

†. Ex initio et sequentibus intelligo esse fragmentum evangelii apocryphi Nicodemi, quod in Cod. CXC. etiam habetur et quod ex his Codd. Io. Iac. Hess graece edendum suscepit. In utroque autem finis deest. In posteriori autem plura continentur.

Φύλ. σκδ. Fol. 224.

Λόγος γεροντικός καὶ πάλιν
ψυχοφελής.

Sermo geronticus et
valde utilis animae.

A. ἔλεγον περὶ τοῦ Ἀβ-
βᾶ Ἰωάννου.

T. ὡς ἠγάπησα τὴν Ἀ-
μαρτίαν.

Φύλ. σκς. Fol. 226.

Περὶ τῶν νυκτερινῶν ὕ-
πνων.

De nocturnis insom-
niis.

A. ἐφ' οὗ δύσει ὁ ἥλιος.

T. ἀλλ' οὕτως ἐζήσαν.

Φύλ. σκζ. Fol. 227.

Τοῦ Ἀββᾶ Ἰσαίου.

Abbatis Isaiae.

A. τρεῖς ἀρεταὶ εἰσι προ-
νοῦσαι.

T. κυκλωσάντων με σώ-
ζει.

†. Sunt hic tria excerpta eiusdem. Quaedam eius opuscula gr. et lat. lucem videre.

Φύλ.

Φύλ. σκη. Fol. 228.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri
μῶν ἰω. τοῦ χρυσοστόμου Ioan. Chrysostomi in hoc.
εἰς τὸ, κύριε ἔκραξα. Domine Clamavi.

A. ὥσπερ οὐδὲν ὠφέλος T. καὶ τῆς ἀρετῆς ἀπὸ
οἰκίας. τῆς καρδίας.

†. Est excerptum de cogitationibus a mona-
cho claudendis et aperiendis portarum instar.

Φύλ. σκθ. Fol. 229.

Ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ αὐτοῦ Ex vita eiusdem Chry-
ιω. τοῦ χρυσοστόμου. sostomi.

A. ὁ μὲν τοι θεῖος χρυ- T. πέρα δοξολογίας.
στόστος. σόστος.

Φύλ. σλ. Fol. 230.

Τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς μαρ- Eiusdem de margari-
γαρίας. tis.

A. τῶν πονηρῶν λογισ- T. κατεσκεύασαι τὰ Φάρ-
μῶν οἱ μὲν οὐδὲ ὅλως. μακα.

Θεωδώρου μαθητοῦ τοῦ Theodori discipuli Stu-
σουδιτοῦ. ditae.

A. οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ T. μὴ ἀνῆζω....
ἀσκητικῇ.

†. Pleraque in veteri catalogo omissa sunt.

Codex CCLXXVII.

Chartaceus, charta tenui, initialibus miniatis, cha-
ractere minuto, eleganti et abbreviato, in quarto,
mutilus, constans foliis 345, Saec. XV, possessus a
Michaelē Rosaita et Io. Alb. Widmestadio, bene
conservatus et inscriptus.

Tomus III.

21

Γρηγορίου τοῦ θεολόγου Gregorii theologi ser-
 λόγ. εἰς τὰ ἐγκαίνια. mo in Encaenia.

Α. τῆς πανηγυρικῆς ἰδέας καὶ οὗτος.

κειμ. ἐγκαίνια τιμᾶσθαι παλκιδὸς νόμος.

ερμ. ἐγκαίνια ἐπὶ ναοῦ μὲν, ἡ πρώτη.

†. Sunt XIII. orationes Gregorii theologi
 2. In pentecosten. 3. In Macchabaeos. 4. In Cy-
 prianum. 5. In Iulianum exaequatorem. 6. In
 Theophania. 7. In Basilium M. 8. In sancta Lu-
 mina. 9. In sacrum baptismum. 10. In Gregorium
 fratrem Basilii. 11. In Athanasium M. 12. Coram
 CL. episcop. valedict. 13. de amandis pauperibus.
 In omnibus his orationibus praemittitur argumen-
 tum, textus et expositio. Expositionis autem initia
 sunt: 2. μετριοφρόνων ὁ θεολόγος, ὡς ἔιωθε. 3. ἐζη-
 τεῖτο παρὰ πολλοῖς. 4. παρ' ὀλίγον φησί. 5. τίς ἡ το-
 σαύτη. 6. τὸ χριστὸς ὄνομα. 7. παθαινομένου καὶ. 8. διὰ
 τοῦ πάλιν. 9. χθές φησι τὰ φῶτα. 10. ἀπὸ γνώμης
 τὸ προοίμιον. 11. ἀπὸ συλλογισμοῦ. 12. πῶς φησι. 13.
 ἐκεῖνους τοὺς ἀπροάτας. Ex quibus patet commenta-
 rium hunc esse Nicetae Heracleensis Metropol. qui
 etiam in Codd. bibl. Viindob. apud Lambecium ha-
 betur, ibique est in XVI. orationes Gregorii theo-
 logi. In eiusdem operum editione a Billio facta
 quaedam huius commentarii latine prodire et la-
 vor non inutilis foret, eundem integrum gr. et lat.
 edendi. In veteri catalogo hic commentarius omni-
 no non notatur, ne dicam de aliis, quae adhuc se-
 quuntur.

Φύλ. τκδ. Fol. 324.

Δογματικὰ κεφάλαια κη. Capita dogmatica
 XXVIII.

Α. εἰ τὸ πῦρ μένον κα- Τ. τὴν σάρκα πρεσβευσω-
 τα χωραν. μεν.

Φύλ. τλ. Fol. 330.

Τοῦ ἁγίου νικηφόρου. Sancti Nicephori.

A. τί ἡ εἰκὼν τοῦ χριστοῦ, ὁμοίωμα. T. συγκαταβαλεῖν καὶ τὸν σκυρὸν.

†. Sunt XI. capita de imagine Christi. Unde suspicor esse. Nicephorum Patr. Constant. ob propugnatum imaginum cultum postea depositum. Haec et sequentia omnia frustra quaeris in veteri catalogo.

Φύλ. τλα. Fol. 531.

Ἐγγραφος παραιτήσις νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου τοῦ γαλακρινι- Scripta petitio Nicolai sanctissimi patriarchae Galacrinitae, post quam rursus in sedem patriarchalem restitutus fuit.

A. νικόλαος ἀρχ. κων- T. ὡς ἐχθροὺς τῆς ἀλη-
σantz. μόνῃ χάριτι. θείας.

†. Est hic Nicolaus mysticus, qui anno 895 Patr. Constant. creatus fuit et cum in quartas imperatoris nuptias consentire nollet, depositus et fundato ad Galacrenas, unde Galacrinita appellari videtur, monasterio, rursus restitutus fuit. Epistolae eius in actis Concil. et apud Baronium extant.

Φύλ. τλβ. Fol. 532.

Τοῦ ἁγίου ἰσιδώρου τοῦ πηλουσιωτοῦ ἀπόκρισις περὶ τῆς βραχυλογίας τοῦ, Sancti Isidori Pelusiotae responsio de brevi oratione: Pater noster.

A. οὗτος μὲν ἔοικας θαυμάζειν. T. καὶ ὁ βίος τοῦ ἐχομένου.

†. Est epistolae XXIV. ad Eutonium Diaconum in lib. IV. epistolarum edit. Venet. 1745. f.

Φύλ. τλγ. Fol. 553.

Τοῦ μακαριωτάτου κυρίου μιχαήλ τοῦ ψέλλου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων πρὸς τὸν βασιλέα τὸν δοῦκα. Beatissimi domini Michaelis Pselli et philosophorum principis ad imperatorem Ducam.

A. δέχου καὶ τὸν θεμέλιον τῶν καθ' ἡμῶν. T. κρητὶς ὑπάρχει τῆς βασιλείας.

†. Est fundamentum synopticum de nostris dogmatis graece a Bosqueto cum synopsi legum editum lib. V. Lambec. comment. inscribitur ad Constantinum Monomachum.

Φύλ. τλδ. Fol. 554.

Τοῦ ἁγίου ἰῶ τοῦ δαμασκηνοῦ. Sancti Ioannis Damasceni.

A. οὗτος γὰρ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. T. ὑποστατικὸν μόνον ἰδέμα.

†. Sequuntur plura eiusdem excerpta de partu virginis.

Φύλ. τλε. Fol. 555.

Τοῦ ἁγίου θεοδώρου τοῦ σουδιτοῦ. Sancti Theodori Studitae.

†. ἦν βλέπης, εἰκόνα κῦ τυγχάνει.
χριστὸν δὲ ἑαυτὴν λέξον, ἀλλ' ὁμωνύμως.
κλήσει γὰρ ἐστὶ ταυτότης, ἀλλ' οὐ φύσει.
Hoc tantum est.

Τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου ἀθανασίου. Sancti et magni Athanasii.

A. τί πράττων ὁ χριστιανὸς κληρονομήσει. T. καὶ τέλος ἐχούσας θεόν.

Φύλ. τλζ. Fol. 357.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri Io-
μῶν ἰω. τοῦ χρυσοστόμου ann. Chrysostomi de di-
περὶ τῆς θείας λειτουργ- vina liturgia.
γείας.

A. διὰ τοῦτο καὶ Φρικώ- T. εὐχαρισεῖν κελεύει.
δη μυσηρία.

Τοῦ ἁγίου μαξίμου ὁμο- Sancti Maximi Con-
λογητοῦ ἐρωτήσεις διάφο- fessoris quaestiones va-
ροι. riae.

A. τίνες εἰσὶν ἀρεταὶ ψυ- T. ἡ δὲ ἀδιάβλητος.
χῆς.

†. Exstant inter eiusdem opera gr. lat. non ta-
men omnes, nec eodem ordine. In editione tit. est.
Quaestiones et dubia. Codicem hunc Michaelis
Rosaitae fuisse, inscriptio exterior, nec non Io. Alb.
Widmestadii ipsius nota manus ostendit.

Codex CCLXXVIII.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus ru-
brò distinctis, manu Andr. Darmarii exaratus, in
quarto, habens folia 475, Saec. XVI, bene conser-
vatus et inscriptus.

Κυρίλλου κατηχήσεις Cyrilli catecheses ad
πρὸς φωτιζομένους. illuminandos.

A. καινῆς διαθήκης μα- T. διατηρηθεῖη, ἡ δόξα
θηταί. κ. τ. λ.

†. Sunt Cyrilli Arch. Hierosol. catecheses
XXXIII. in operibus gr. lat. Paris. 1720. f. editae.

Φύλ. υξδ. Fol. 464.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Eiusdem epistola ad
τὸν βασιλέα κωνσταντίνον imperatorem Constanti-

περὶ τοῦ ὀφθέντος ἐν οὐρα- um de visa in Coelo
νῷ ταυροῦ. cruce.

A. πρώτας ταύτας ἀπὸ T. πανέσιον αὐγουσε βα-
ιεροσολύμων. λιλεῦ θεοφ.

†. Extat ibidem gr. et lat.

Codex CCLXXIX.

Chartaceus, charta solida et laevigata, literis mi-
nutis et nitidis, in quarto, constans foliis 70, cum
notis marginalibus, Saec. XVI, probe conservatus
et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri ar-
μῶν ἀρχιεπισκόπου καισαρ. chiepiscopi Caesar. Cap-
καππαδοκίας βασιλείου τοῦ pad. Basilii M. sermo de
μεγάλου λόγος περὶ τῆς ἐν vera virginitate ad le-
παρθενίᾳ ἀληθοῦς ἀφθορίας toium episcopum Meli-
πρὸς λητόιον ἐπίσκοπον με- tensem.
λιτίνης.

A. οἱ μὲν πολλοὶ τῶν τὸν T. εὐρέθωμεν διὰ χϣ̄ ιϣ̄
νυμφίου. κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. Marginibus brevia oratio-
nis argumenta adiecta sunt, quorum primum est:
ὅτι οὐχὶ παρθενίας ὕμνος ὁ παρῶν λόγος. ἀλλὰ τί παρ-
θενία. καὶ πῶς χρὴ ταύτην μετιέναι καὶ πῶς κατορ-
θεύσας συντελέσειεν ἂν πρὸς τὴν ὄντως ἀρετὴν.

Codex CCLXXX.

Bombycinus, charta solida, titulis et initialibus mi-
nio distinctis, scriptura nitidissima, in quarto, fo-
liis 99, mutilus, Saec. XIV, sat conservatus et in-
scriptus.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri Gre-
μῶν γρηγορίου τοῦ θεολό- gorii Theologi oratio de

γου λόγος εἰς τὸ ἅγιον πά- sancto paschate et de
σχα καὶ εἰς τὴν βραδύτη- tarditate, seu in patrem
τα, εἰπουν εἰς τὸν πατέρα suum Nazianz. quando
ἐαυτοῦ ἐναζιάζω, ἥνικα presbyter factus est.

A. ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ T. πάντας ἐν χῶ ἰϥ κ. τ. λ.
ἡ ἀρχή.

Φύλ. ε. Fol. 5.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον Eiusdem de sancto pa-
πάσχα. λόγ. β. schate orat. 2.

A. ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου. T. ἅγιον, ὅτι σοι κ. τ. λ.

Φύλ. κα. Fol. 21. ,

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν και- Eiusdem in novam do-
νὴν κυριακὴν καὶ εἰς τὸ minicam et in ver et in
ἑᾶρ καὶ εἰς τὸν μάρτυρα martyrem Mamantem.

A. ἐγκαίνια τιμᾶσθαι πα- T. παραπεμφθεῖμεν, ἐν
λαιὸς. χῶ κ. τ. λ.

Φύλ. κς. Fol. 26.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Eiusdem in sanctam
πεντηκοστὴν. pentecostem.

A. περὶ τῆς ἐορτῆς βρα- T. ἀγαλλιάσει, μεθ' ὧ
χέα. κ. τ. λ.

Φύλ. λδ. Fol. 34.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους Eiusdem in sanctos
μακκαβαίους. martyres Macchabeos.

A. τί δαὶ οἱ μακκαβαῖοι, T. τὸν ἐπάγοντα μεμφέ-
τούτων. μενος....

Φύλ. μ. Fol. 40.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον *Eiusdem in sanctum*
κυπριανόν. *Cyprianum.*

A. . . . τὸ μὴ κατόπιν *T. τελείως, ἐν αὐτῷ χῳ*
ἐορτῆς δραμεῖν. *κ. τ. λ.*

Φύλ. μζ. Fol. 47.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς λό- *Eiusdem in sermones*
γους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτήν *et in exaequatorem Iu-*
Ιουλιανόν. *lianum.*

A. τίς ἡ τυραννίς, ἣν ἐξ *T. πρότερα, ὅτι αὐτῷ*
ἀγάπησ. *κ. τ. λ.*

Φύλ. νγ. Fol. 55.

Ἐἰς τὰ Θεοφάνια. *In theophaniam.*

A. . . . λόγος ἀνώτερος, *T. σαρκὸς, ἐν χῳ κ. τ. λ.*
τὸ δὲ δι' ἡμᾶς.

Φύλ. ξα. Fol. 61.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἐπιτά- *Eiusdem oratio fune-*
φιος εἰς τὸν μέγαν βασι- *bris in Basilium M. ar-*
λειον ἀρχιεπίσκοπον καὶ *chiep. Caes. Cappad.*
σαρ. καππαδόκιαν.

A. ἔμελλεν ἄρχ, πολλάς *T. τοῖς λόγοις ἄξιον.*
ἡμῶν.

†. Hic habetur scholion marginale, ubi sermo
est de genere Basilii: οὐκ ἔτι ἂν ἐθανυματώθη ὁ τῶν
ἡρώων κητάλογος, ὅς ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ὑπέδειξεν
ὅμηρος κ. τ. λ. Omnes hae orationes in operibus
gr. lat. extant, alio autem ordine.

Codex CCLXXXI.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et
initialibus rubris, caractere minuto et nitido, manu
diversa,

diversa, in quarto, constans foliis 166, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λο-
γιωτάτου κυρ.μανουὴλ τοῦ
Φιλῆ εἰς τοὺς πολιτικοὺς πρὸς
αὐτοκράτορα κυρ. μιχαὴλ
παλαιόλογον. ὄνειρος, ὅτε
βασιλεὺς βαρέως ἔσχε περὶ
αὐτοῦ συνοφαντηθέντα.

Sapientissimi et diser-
tissimi dom. Manuelis
Phile versus politici ad
imperatorem dom. Mi-
chaelem Palacologum.
Somnium, cum impera-
tor ipsi indignaretur de-
lato.

A. ἔλους μεταξὺ τινος
ἐσὼς ἰππότης.

T. θάυμαζε τοῦ σεφφώ-
ρου.

Φύλ. β.

Fol. 2.

Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα,
ὅτε ὑπὸ τινων ἐσυκοφαντή-
θη.

Ad imperatorem, cum
a quibusdam falso accu-
saretur.

A. ἐβουλόμην ἔγωγε τοῦ
λέγειν χάριν.

T. πῦρ με κυκλώσαν
φλέγοι.

Φύλ. δ.

Fol. 4.

Ἐἰς τὸ ἵχνος τοῦ μεγά-
λου παύλου ἐυρισκόμενον
ἐν τῇ μονῇ τῆς παναχράν-
του.

In vestigium magni
Pauli inventum in mo-
nasterio immaculatae.

A. ἰχνηλατῶν μοι παῦ-
λε.

T. βῆμα τῶν μακαρίων.

Φύλ. ε.

Fol. 6.

Τῷ σεβαστῷ πατριωτῇ.

Ad Sebastum Patricio-
tam.

A. τὸ μὲν πρὸ τῆς χθὲς.

T. ταῦτα θαρβούντως γρά-
φει.

Tomus III.

22

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Τῷ αὐτῷ.

Eidem.

A. τὴν οἰκέτην πέπομφα.

T. Φεῦγε τοῦ Φίλου τύ-
χην.

Τῷ αὐτῷ.

Eidem.

A. κυνηγετικώτατε καὶ
κίρκων δίχα.

T. λύθη τῇ χρίσει.

Τῷ αὐτῷ.

Eidem.

A. σὺ μὲν Φίλων ἄρισε.

T. τέτλαθί Φημι καρδίᾳ.

Τῷ αὐτῷ.

Eidem.

A. ὡς πῦρ κατὰ σου.

T. πυρὰν ταύτην σβέσεις.

Φύλ. η. Fol. 8.

Τῷ αὐτῷ.

Eidem.

A. ὡς ἀπὸ βύθου τῆς σο-
φῆς.

T. ὄλβε μου θησαυρέ μου.

Τῷ αὐτῷ.

Eidem.

A. ἐν νυκτὶ καθεύδοντα.

T. Φάλαγγος ἐξάγαγέ μοι.

Τῷ αὐτῷ.

Eidem.

A. πέμπε πρὸς ἡμᾶς ἐκ
τριχῶν.

T. τὴν περὶ τρίχα σκέ-
πην.

Φύλ. θ. Fol. 9.

Τῷ αὐτῷ.

Eidem.

A. χαρισμάτων θάλασσα.

T. ἀργυροῦν γλώσσας βρό-
χον.

Ἄνθρωπον ἀποσοματισθέν-
τες πρὸς τὸν αὐτοκράτορα
περὶ ἀναστάσεως.

Fere memoriter dicti
versus ad imperatorem
de resurrectione.

A. αὐτοκράτορ μέγιστε, τί
τάχα ξένον.

T. πανταχοῦ γῆς τὸ κρά-
τος.

Φύλ. ιγ. Fol. 13.

Τῷ αὐτοκράτορι χαριστή-
ριοι.

Ad imperatorem do-
naria.

Α. νῦν εἶδον ἀνγὴν ἀτρα-
πῆς.

Τ. τὸ δῶρον τοῦτο, σιγαῖ-
τε εἴχοι.

Φύλ. ιδ. Fol. 14.

Εἰς τὸν ἀβραάμ.

In Abrahamum.

Α. ἡ τοῦτον εἶδον εἰπέ.

Τ. ζῶντα νεκρὰ θανμά-
σεις.

Τῷ ξανθοπούλῳ κυρ. Θεο-
δώρῳ.

Ad Xanthopulum do-
minum Theodorum.

Α. χείμῳνος ἀρχὴν τὸν
δὲ.

Τ. μίμησιν ἐξειλεγμένους.

Φύλ. ιε. Fol. 16.

Τῷ αὐτῷ ξανθοπούλῳ.

Eiusdem Xanthopulo.

Α. χιτῶνος ὀφθεῖς ἐνδεής.

Τ. ἄφθονε πτωχοτρόφε.

Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν γυ-
ναῖκα τοῦ σταυρακίου.

Versus sepulchrales in
uxorem Stauracii.

Α. ἰοῦ, -ιοῦ τί τοῦτο καὶ
πῶς.

Τ. ὀργάνων τὴν ἐσχάτην.

Φύλ. ιη. Fol. 18.

Ἐπιτάφιοι εἰς τινὰ σφό-
δρα λελωβημένον ἐυγνώ-
μονα.

Sepulchrales in bonum
virum magna contume-
lia affectum.

Α. τὸ σῶμα τοῦτο κλῆμα.

Τ. τὰ δένδρα τῆς ἀφθαρ-
σίας.

Φύλ. κ. Fol. 20.

Τῷ δομestikῷ τῆς ἑώρας.

Ad orientis domesti-
cum.

Α. εἰ τις παρίων εὕρεν.

Τ. φιλων τῆς ἑω δομestikῆ.

Φύλ. κβ. Fol. 22.

Τῷ βασιλεῖ παλαιολόγῳ
κυρ. ἀνδρονίκῳ τῷ πρώτῳ. Ad imperatorem Pa-
laeologum dom. Andro-
nicum I.

A. οὐκ ἔσιν ἀπλῶς οὕτε
σου. T. οὐκ ἔχει σφίσιματα.

Φύλ. κγ. Fol. 23.

Ἐἰς τὸν δεσπότην. In despotem.

A. τὸν ἀμπελῶνα χέρ-
σον. T. δεσπότη σεφνιτὰ.

Σεβαστῷ τῷ πατρικιωτῇ. Ad Sebastum Patricio-
tam.

A. ἐγὼ μὲν ὀκνῶ καὶ λά-
λειν. T. τοῖς ἐρασταῖς Φαιδρό-
της.

Φύλ. κδ. Fol. 24.

Τῷ αὐτῷ. Eidem.

A. τὴν ἔντονον σὴν καὶ. T. ζαγραφεῖ σε παρδίχ.

Ἐἰς λείψανον τοῦ ἁγίου
σεφάνου τοῦ νέου. In reliquias sancti Ste-
phani iunioris.

A. χρυσὸς μετὰ πῦρ. καὶ. T. Φρουρεῖ με τὸν κων-
σαντῖνον.

Ἐπιτάφιοι. Sepulchrales.

A. λαβὼν ἀπαθὲς ἐκχοῶς. T. ὑπὸ τῆς δανειτάσης.

†. Cum Manuelis Phile carmina in variis bi-
bliothecis asserventur, nullibi verò distinctim as-
signentur praeter haec praecedentia inedita etiam
sequentia indicabo.

Φύλ. κε. Fol. 25.

Ἡθοποιία δραματικὴ πο-
νηθεῖσα τῷ Φιλῇ καὶ ἐγνω-
μίων ὑπόθεσιν ἔχουσα τῷ Moriale drama* a Phile
elucubratum, continens
que laudes Illustrissimi

λαμπρωτάτῳ μεγάλῳ δομει- viri Ioannis Cantacuzeni
σικῷ, τῷ χαριτωνύμῳ Φη- magni Domestici. Per-
μὶ καντακουζηνῷ. εἰσι μὲν sonae sunt Mens et Phi-
τοι τὰ πρόσωπα νοῦς καὶ le. Phile autem prolo-
Φιλῆς. προλογίζει δὲ Φι- gum habet.
λῆς.

A. παιδευτὰ νοῦ προέλθε. T. ἀκριβὲς δεῖγμα κρίνω.

†. Praemittitur operis prooemium: τὸ μὲν
παρὸν σπουδασμῳ κ. τ. λ. ut in editione Lips. 1768.
8. gr. lat. In fine notatur: πρόσωπα ῥη καὶ εἴχοι
Ξξς. Personae 138 et versus 966.

Φύλ. μς. Fol. 46.

Πρὸς τινι τῶν Φίλων Ad amicorum unum
παραινετικοί. paraeneticī.

A. ὅτι σε κατένυξα τῇ T. τοῖς δέ σε πλέον.
παραινέσει.

†. In margine notatum: σεβασῷ τῷ πατρικιωτῇ.
Ad Sebastum Patriciotam. Tales etiam in bibl.
Laurent. Medicaea occurrunt.

Φύλ. μη. Fol. 48.

Ἐἰς τὸν βασιλέα ἀλέξαν- In imperatorem Alexan-
δρον. drum.

A. ὁ μὲν τύχη δεικνυσι. T. ἄγευσον ἄθρων τὸ κρά-
τος.

Φύλ. μθ. Fol. 49.

Ἐἰς τὸν αὐτοῦ γάμον. In eiusdem nuptias.

A. θάλαμος ἰδοὺ νυμφι- T. εἶχετο σπουδασμάτων.
κῆν.

Φύλ. ν. Fol. 50.

Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. Ad imperatorem.

A. αὐτοκράτορ σὺ εἰμὶ, T. καταβρέεούσης ἡγεμα
σε πνέω μάνον. τῆς ζύσεως.

Φύλ. να. Fol. 51.

Ἐἰς τὸ τῆς καμμακαρί-
σου κοιμητήριον.

A. ἄνθρωπε ταλαίπωρε
κᾶν ἔτι πνέης.

Τῷ δομεσικῷ.

A. ὦ τῶν δὲ τῶν νῦν
συμπαθεσάτη Φύσις.

In beatissimae coeme-
terium.

T. ὥς βλέπων ἄνε Φεῦ-
γε τὸν τύφον.

Ad domesticum.

T. εἰ σὺ κυβερνᾷς ὁ χρυ-
σοῦς δομεσικὸς.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν υἱὸν
τῆς πρωτοστρατορίτης τὸν κυ-
ρὸν ἀνδρέαν ἐκείνον τὸν
στρατηγόπουλον.

A. ἄνθρωπε δεῦρο σῆθι
καὶ σκόπει τὰδε.

Sepulchrales in filium
Protostratorissae domi-
num Andream illum stra-
tegopulum.

T. καὶ πρῶτον οἰκησας,
ὁ γράφει λέγει.

Φύλ. νγ. Fol. 53.

Μετάφρασις εἰς μῦθον
κοινόν.

A. ἀνὴρ ποτε κλῶψ εἰς
Φυτοουργοῦ θριγγίον.

Ἐφοδος περὶ γυπῶν.

A. προγνωστικὴν ἔχουσιν
καὶ γύπες Φύσιν.

Τῷ πατριάρχῃ κυρ. νι-
φῶνι.

A. χρυσοῦ σὺ ποιμὴν καὶ
Φίλης σὸν ἀρνίον.

Metaphrasis in com-
mune dictum.

T. κᾶν αἰτίας λέγει τις
ἐξ ἀμηχανῶν.

De vulturibus.

T. οἷς εὐσέχως δίδωσιν ἢ
πεῖρα κρίνουν.

Ad patriarcham D. Ni-
phonem.

T. μάλλον δέ τις ἥδιον
οὐκ ἔπνευσέ σε.

Φύλ. νδ. Fol. 54.

Περὶ σίτου.

A. χθὲς κόκον ἰδὼν καὶ
λαβὼν τοῖς δακτύλοις.

De frumento.

T. σὺ δ' ὡς ἔστος τελαμῶν-
τι συγγνώσκέ μοι.

†. Cum in editione Lipsiensi citata initium desit, hic supplebo:

καὶ πάλιν ἰδὼν καὶ βαλὼν εἰς τὸ εἶμα,
καὶ ψηλαφῆτῃ συντριβῇ περισχίσας
τὸ δέρμα σαπὲν τοῦ χυλοῦ δεδευμένου
σπορεὺς γεωργὸς οὐδαμοῦ γῆς εὐρέθην.
εὐθὺς γὰρ αὐτὸς ἐνταφείς τῇ καρδίᾳ,
καὶ τῶν Φυτικῶν εὐπορήσας ἰκμαδῶν.
καὶ τοῖς λογισμοῖς ἐκραγείς τῶν πραγμάτων,
καὶ ταῖς κατ' εἰρμὸν ἐκφυεῖς ὑπουργαίς,
καὶ κατὰ μικρὸν ἐκτραφείς, ὡς ἐν θέρει,
νυκτὶ πρὸς ἀδρόν ὀργανώθημα εἶχυν.

Ex his iam ultimus versus, qui in editione Lipsiensi primus est, facta in spicam inscriptione et cuius verbum ὀργανώθημεν editori sensum difficile reddidit, iam clarior fit facta etiam separatione ὀργανώθη μὲν. καινοῦ in hoc Msc. separatur et scribitur καὶ νοῦ. vers. 30. ὁ σάρκας ἰσχυνοῖς. v. 58. ἐσπειραμένος.

Φύλ. νς. Fol. 56.

Περὶ βότρυος.

De una.

A. μετὰ εἶχυν κράτιστε T. οἷς Φραγμὸν ὀργάνω-
καὶ βότρυν δέχου. σε χεῖ' ὑψόθεν.

†. Variantes lectiones sunt. v. 134. αἷς δεῖ. v. 141. κῆν. v. 144. ἰδρυμθεῖσα. v. 151. οὐ δεῖ. v. 155. κεγχροειδής — πέξις. v. 168. θεός δέ. v. 169. γίγαρ-
τα. v. 177. ἡ ῥαμφή. v. 178. εἰς κυλινδρους. v. 205. συντελούσας. v. 207. ἄκρατον. v. 244. τῆς καρδίας. ad edit. Lips.

Φύλ. ξ. Fol. 60.

Περὶ ροιᾶς.

De malo punico.

A. ὃ τις παρελθὼν τεχ- T. καὶ θαῦμα νικᾶν τῶν
νικὸς γεογράφος. λόγων τὴν δύναμιν.

†. Variantes lectiones sunt ad edit. Lips. v. 334. ὧ τις. v. 335. κυκλικῶς ἐσφικμένον. v. 350. λανθάνων. v. 353. τὴν δύναμιν.

Τῷ πατριάρχῃ κυρ. νι-
φῶνι ἀναγνωσθέντες τῇ κυ-
ριακῇ τοῦ παραλυτοῦ.

A. ὕσσης ἐορτῆς παντα-
χοῦ γῆς ἀρτίως.

Patriarchae dom. Ni-
phoni lecti versus domi-
nica paralytici.

T. ἐκεῖνος αὐτὸς ὑγιῇ με
δεικνύει.

Φύλ. ξα.

Περὶ τῆς εἰς κελτοὺς
πρεσβείας.

A. ἐν ἐσπέρῃ λύσαντες
ἐκ βυζαντίδος.

Fol. 61.

De legatione ad Cel-
tas.

T. ἐκὼν σιωπῶ τὰ προ-
σῆκοντα φράττας.

Φύλ. ξε.

Ἐἰς τὸν τάφον τοῦ ἀγίου
προφητοῦ δανιήλ.

A. εἰ γρηγορούντων εἶχεν
ἡ τέχνη τύπον.

Πρὸς τινὰ διασύροντα αὐ-
τὸν εἰθεῖν ἐιρημότα ἐν τῇ
περσίθι γυναικας ὡστόκους
ἐξ ἐπαδῆς.

A. ἐγὼ μὲν ἐξένεγκα τὸν
καυὸν τόκον.

Fol. 65.

In sepulchrum sancti
prophetae Danielis.

T. νήφοντες ὡς λέοντες
ἐξ ὕπνου τρέμε.

In quemdam convitia-
torem dicentem, se in
persia vidisse mulieres
ex inca tatione ova pa-
rientes.

T. πρὶν ἂν ὁ καιρὸς τῆς
γονῆς ἀναγκάστοι.

Φύλ. ξς.

Τῷ πατριάρχῃ κυρ. νι-
φῶνι χάριστήριοι.

A. ὧ χάρις κοινὴ πα-
τριάρχῃ φωτφόρε.

Fol. 66.

Ad patriarcham dom.
Niphonem donaria.

T. βύεις ὁ καιρὸς ἀνθα-
δῶς ἐξικμάση.

Φύλ.

Φύλ. ξη. Fol. 68.

Ἐἰς τὸν αὐτόν.

In eundem.

A. σὺ μὲν ποθρινὲ πα-
τριάρχα τῇ κτίσει.

T. ὁ τοῦτον ἡμῶν ἐνμε-
νῶς δοὺς τὸν μέγαν.

Φύλ. ο. Fol. 70.

Ἐἰς τὸν περὶ Φθόνου λό-
γον τοῦ μεγάλου βασιλείου
αὐθωρόν.

In Basilii M. orationem
de invidia eadem hora.

A. ἄνδρες κακῶν κάκισον
ἀνοῖς Φθόνος.

T. τοῦτον φυγεῖν σπεύ-
σωμεν ὡς χριστότοκον.

Φύλ. οα. Fol. 71.

Περὶ ἐρωδιῶν.

De ardeis.

A. ἐρωδοὺς νῆσος τις
ἑλληνίς τρέφει.

T. τοῖς ἀπτέροις δίδωσιν
ἢ νῆσος ξένοις.

Ἐἰς τὸν ἄγιον σέΦανον.

In sanctum Stephanum.

A. λύττη ψυχικῆς ἐμπε-
σὼν καχεξίας.

T. τερασίοις πρῶταθλε
κοσμοῦν τὸν βίον.

Κυρ. ΝιΦῶνι.

Ad dom. Niphonem.

A. τῷ πατριάρχῃ τῆς ὁ-
λης οἰκουμένης.

T. κοινωνίας τράπεζαν
ἡυτρεπικότες.

Φύλ. οβ. Fol. 72.

Ἐπιτάφιοι τῷ δεσπότη
κυρ.μανουήλ.

Sepulchrales in Despo-
tam dom. Manuelem.

A. πρὶν ἂν διδαχθεῖς τοὺς
ἐμοὺς κλαύσης πόνους.

T. βλέψει δὲ Φῶς ἄσβε-
στον ὡς δις ἂν τόκος.

Παχωμῖω τῷ πρωτοσυγ-
γέλλω.

Ad Pachomium Pro-
tosyncellum.

A. τὸ τοῦ βίου πέλαγος
ἐκπλεύσας πρᾶως.

T. καὶ νοῦ καθαρὲ δωριεῦ
παχώμιε.

Tomus III.

23

Φύλ. σγ. Fol. 75.

Ἐπιτάφιοι πρὸς τινὰ. Sepulchrales ad quemdam.

A. τοῦ πρίου δόγματος
οὐδὲν προκρίνας. T. εἰπού τις ἐν σοι καὶ
μολυσμὸς εὐρέσθῃ.

Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν δεσπότην κυρ. μανουήλ τὸν παλαιόλογον. Sepulchrales in Despotam dom. Manueleim Palaeologum.

A. ἐκκλησιασὰ καὶ τὰ παρόντα σκέπει. T. μέλος μανουήλ ἀγαθῆς ῥίξης κλάος.

Φύλ. οδ. Fol. 74.

Ἐἰς τὸν προφητὴν ἡλιᾶν καθεύδοντα. In prophetam Eliam dormientem.

A. ἄνθρωπε καθεύδοντα
σαυτὸν εἰ βλέπεις. T. τὴν πνικὴν ὡς ὄρεῖς
βρωσιν φάγε.

Ἐἰς τὸν αὐτὸν τρεφόμενον ὑπὸ κόρακος. In eundem nutritum a Corvo.

A. κόραξ μοναχὲ δεῦρο καὶ σκόπει τὰδὲ. T. μή τις ἐν αὐτοῖς εὐρέσθῃ καὶ θρασυτῆς.

Ἐἰς τὸν προφητὴν μωσῆν λύοντα ἐκ ποδῶν τὸ ὑπόδημα. In prophetam Moisen, pedum caligas solventem.

A. τὸ τῶν πιάτων πέδιλον ὡς μωσῆς λίων. T. πῦρ ἐνθέου χάριτος ἀφλέκτως δέχου.

Ἐἰς τὸν αὐτὸν, ὅτε ἀπέσρεψε τὸ πρόσωπον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. In eundem, cum vultum a Deo avertit.

A. μωσῆς θεοῦ πρόσωπον οὐκ ἔχει βλέπειν. T. καὶ μωσαικῶς ἐξαμείψῃς τὰς φύσεις.

Ἐἰς τὸν μεταξοποιὸν De verme serico.
σκώληκα.

A. καὶ σηρικοῦ νήματος T. δώσεις καθαρὰν, ἥν-
ὕφαινει λόγους. περ ὑπέστη χάριν.

Φύλ. οζ. Fol. 77.

Ἐπιτάφιοι. Sepulchrales.

A. ἀλλ' οὐδὲ παχώμιος T. ὁ ζῶν ἱατρὸς τῆς ἀπο-
ᾧ γῇ καὶ χρένε. κρύφου νότου.

Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μη- Sepulchrales in Metro-
τροπολίτην νικαίας. politam Nicaeae.

A. Θεὸς μὲν οὐ πρὶν ὄν- T. ποιμὴν ἀληθὲς εὐρε-
τα παρήγαγέ σε. θεὶς ἐκ τοῦ τρόπου.

Φύλ. οη. Fol. 78.

Ἐἰς τὸν εὐαγγελισμόν In Deiparae annuncia-
τῆς Θεοτόκου. tionem.

A. εὐαγγελιστὰ χαρμονῆς T. πλέκουσά μοι τὸ νῆμα
πασκοσμίου. τῆς εὐποιίας.

Ἐπιτάφιοι. Sepulchrales.

A. τῆς κειμένης Φεῦ τὴν T. καὶ θεοφύτευτε λειμῶν
δὲ τὴν ὥραν βλέπων. τῆς καλοκαγαθίας.

Φύλ. π. Fol. 80.

Ἐἰς τὸν στρουθοκάμηλον. In Struthio-camelum.

A. ἀπὸ καμήλου καὶ στρου- T. Φιλόσοργε πανσέβαστε
θοῦ σύνθετον εἶδον τέρας. μελεδωνὲ τῶν Φίλων.

Φύλ. πα. Fol. 81.

Ἐἰς τὸν πατριάρχην. In Patriarcham.

A. ἄρισε πατριάρχα τῆς T. ὦ τῶν ἐπὶ γῆς ποιμέ-
οἰκουμένης. νων διδάσκαλε.

Ἐἰς τὸν μέγαν λογοθέ- In magnum logothē-
την. tam.

A. ἄρισε τοῦ ξύμπαντος T. Idem.
ἀνθρώπων γένους.

Φύλ. πβ. Fol. 82.

Ἐἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου In imaginem magni
χρυσοστόμου καὶ τοῦ μάκα- Chrysostomi et beati Onu-
ρος ὀνουφρίου. phrii.

A. ὁ πατριάρχης τὸ χρυ- T. Φιλανθρώπηνος ταῦτα
σοῦν δεῦρο εἶμα. θαβρύντως λέγει.

Ἐἰς τὸν προφητὴν ἡλιᾶν. In prophetam Eliam.

A. δέχου παρ' ἡμῶν τὸν T. ἄρ' ὃ περ τὸ δῶρον
προφητὴν τὸν μέγαν. οὐ θαῦμα κρίνεις.

Φύλ. πε. Fol. 85.

Ἐἰς τοὺς ιβ μῆνας.

A. τοῦτ' ἄρα σαφές, ὁ T. καὶ πῦρ ὁμαλές καὶ
γραφεὺς γὰρ ἐνθάδε. κρέων ἀμετρίαν.

Ἐἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος In imaginem servato-
χρῶ τοῦ κραταιοῦ. ris nostri fortis.

A. ἰδοὺ βασιλεὺς ἰσχυ- T. κωνσταντῖνον δίδωσιν
ρὸς παντοκράτωρ. τὴν νίκην πάλιν.

Τοῦ Φιλῆ εἰς ἑαυτὸν. Phile in seipsum.

A. ἰοὺ βασιλὶς καὶ Φιλῆς T. τί τοῦτο καὶ πῶς καὶ
ἐμπνους πένης. Φιλῆς ἐμπνους πένης.

Φύλ. 9α. Fol. 91.

Ἐπιτύμβιοι τῷ δικαιο- Epitaphium in Dicae-
φύλακι ἐκείνῳ καὶ πρωτεκ- ophylacem et protecti-
δικῷ τῷ παχυμερῇ. cum Pachymeram.

A. ἄλλον μὲν ἄνδρα ζω- T. εἰς Φῶς μετελθὼν
γραφεῖν ἴσως θέλων. εὐτυχῶς ἐξ ἐσπέρας.

†. Prodiit etiam in edit. Lips. citata. Lectiones variantes sunt. v. 3. σορῶ. v. 12. ἔχοι. v. 21. ἐκδίδωσι. v. 35. κλείσαντα. v. 82. ἀλλά μοι.

Φύλ. 5γ. Fol. 93.

Ἐἰς τὸν πρόδρομον.

In praecursorem.

A. σιγῶσα Φωνὴ καὶ βοῶσα καρδία.

T. καὶ τῆς σιωπῆς ἀκροᾶται τὸν κτύπον.

Περὶ ῥόδου.

De rosa.

A. λειμῶν βασιλεῦ τῶν θῦ χαρισμάτων.

T. ἀναιρετικὸν συμφόρων πολυτρόπων.

†. Lectiones variantes sunt ad edit. Lips. v. 269. ἐρασῶν. v. 279. γένυς. v. 285. μετάρσει. v. 298. εὐοσμίαν. v. 310. ἀπόρρυτον. v. 311. ὡς ἀνθοῦν. v. 321. ἀνατρέχει.

Φύλ. 5ε. Fol. 95.

Ἐἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους πέτρον καὶ παῦλον ἀσπαζομένους ἀλλήλους.

In sanctos Apostolos Petrum et Paulum se amplexos.

A. τὸ μουσικὸν Φίλημα τῶν πρωτοθρόνων.

T. τερασίων θάλασσαν ἠδίστην χέει.

Ἐἰς τὸν μέγαν κωνσταντῖνον.

In magnum Constantinum.

A. παῦλος μὲν ἀρθεὶς οὐνοῦ μέχρι τρίτου.

T. τὸ βωμαϊκὸν εὐφυῶς διεξάγει.

Ἐἰς ἐγκόλπιον τοῦ ἁγίου ἰω. τοῦ θεολόγου.

In encolpium sancti Ioannis theologi.

A. ὃν εἶχεν ἐγκάρδιον ὁ χς' Φίλον.

T. καὶ αὐτὸς ὃ κάκιστος ἐξ ἐκατέρων.

Ἐἰς λίθον ἀπὸ τοῦ ζωοδόχου τᾶφου.

In lapidem sepulchri Christi.

A. τὸ σῶμα χῦ τᾶφος οὐκ ἔχει σέλην.

T. τὸν τοῦ γαβαθα ζωγραφῶν θεῖον τόπον.

Φύλ. 5ε. Fol. 96.

Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν ἄγγελον ἐκείνῳ τὸν λεγόμενον αἰσιδαρίν.

Sepulchrales in angelum illum dictum Aidarum, seu asinum.

A. ἐγὼ ποτε ζῶν ἐς τὸν ἄστατον βίον.

T. πρὸ τῆς τελευτῆς ταῦτα φημί δακρύων.

Ἐἰς τὸν πρόδρομον.

In praecursorem.

A. ὡς ἐξ ἐρήμου τὸν προφητὴν τὸν μέγαν.

T. Φωνὴ λόγου σιγῶσα, πῶς ἂν εὐρέθῃ.

Ἐἰς τοὺς γ' ἱεραρχας.

In tres Hierarchas.

A. ἡ γρηγοροῦς νοῦς νοῦν δίδουσα λεξίῳ.

T. λόγων δὲ πυκνῶν τὸ χρυσοῦν τόμα φράσον.

Ἐἰς τὸν χρυσόστομον.

In Chrysostomum.

A. ὃν εἶχεν ἀρχέτυπον ἐν θεοῦ βίου.

T. ὡς ἡ σιωπὴ δεῦρο μικροῦ δεικνύει.

Παραινετικοὶ πρὸς τινὰ.

Exhortatorii ad quemdam.

A. κἄν δόξαν ἀνχῆς κἄν βαθεῖ πλούτῳ βρύῃς.

T. ταῦτα σκόπει βέλτιστε πρακτικωτέρως.

Φύλ. ρβ. Fol. 102.

Ἐἰς τὸν χρυσόστομον.

In Chrysostomum.

A. νῦν μὲν σιωπᾶς, ὑπὸ τῆς ἀσιτίας.

T. κώδωνα χαλκεύσασα λαμπρὸν τῇ κτίσει.

Ἐἰς τὸν μέγαν βασιλειον.

In magnum Basilium.

A. βασιλεῖς ζῆς, ἀλλὰ σιγᾶς ἐνθάδε.

T. κοινὸν λόγου παίδευμα καὶ σιγῆς περ.

Ἐἰς τὴν β' παρουσίαν.

In secundum adventum.

A. ὁρῶν θεατὰ τὸν ζυγὸν πρακτέων.

T. εἰς χοῦν σε πικρὸν καὶ φθορὰν κατασπάσῃ.

- Εἰς τὸ αὐτό.
 Α. ἡγῇ τὰ νεκρὰ τῶν βρωτῶν ἀποπτύει.
 Εἰς τὸν ἅγιον ἰῶ. τὸν χρυσόστομον.
 Α. θανὼν μέκκρ ζῆς τοῦτο τῆς ασαρκίης.
 Εἰς τὸν αὐτὸν.
 Α. ἂν ἐξ ὕλης γράφωσι καὶ τοὺς ἀγγέλους.
 Εἰς τὸν αὐτὸν.
 Α. σκιὰν σκιᾶς ἔγραψας ὦ χεὶρ ζωγράφου.
 Ἐπιτύμβια εἰς τὸν πρωτοστράτορα τὸν γλαβᾶν, ὡς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς.
 Α. ἀνὲρ τὸ Φῶς, τὸ πνεῦμα, τὸ πρόσφθεγμά μου.
 Φύλ. ργ.
 Πολιτικοὶ αὐθωρὸν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς χυ γεννήσεως καὶ τῶν Φώτων.
 Α. ὡς εἶδομέν σου πρὸ μικροῦ τὸ πρόσωπον.
 Εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἀγίου ἰῶ. τοῦ τῆς θείας κλίμακος εἰς τὸν πρῶτον λόγον περὶ τῆς τοῦ ματαίου βίου ἀποταγῆς.
 Α. σπουδὸς λογικὸς εὐρεθεὶς τῷ δεσπότη.
- In idem.
 Τ. πάλιν κατ' αὐτοῦ δυσμενῶς χαίνεις ξέγε.
 In sanctum Ioannem Chrysostomum.
 Τ. καὶ θαῦμα πῶς ζῶν οὐδὲ μικρὸν ἐμπνέεις.
 In eundem.
 Τ. μάλιτα νικᾷς ἐξ ὕλης τοὺς ἀγγέλους.
 In eundem.
 Τ. καὶ θαῦμα τοῦτο, πῶς σκιὰν σκιᾶς γράφεις.
 Sepulchrales in Protostratorem Glabam, tanquam ab ipsius uxore.
 Τ. πρωτόστατορ κάλλιψε καὶ τεθαμμένε.
 Fol. 103.
 Politici ex tempore ad imperatorem festo Christi nativitatis et luminum.
 Τ. νυνὶ δὲ πῦρ ὀπλασουργός, σίδηρος ὁ κρατάρχ.
 In sermones sancti Ioann. sacrae scalae, in primum de renunciatio-
 ne vanae vitae.
 Τ. ὁ γνωστικαὶ βλύζουσιν ἡρέμα Φλέβες.

Φύλ. ρζ.

Fol. 107.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λο-
γιωτάτου κυρ. μανουὴλ τοῦ
Φιλῆ ἐπὶ τῷ δεσπότῃ κυρ.
Ἰω. τῷ παλαιολόγῳ, ἐν ᾗ
ἐπιφέρει καὶ πρόσωπα τὰ-
δὲ βασιλεὺς, δέσποινα, βα-
σιλεὺς, βασίλισσα, βασι-
λεὺς, θεράπων.

Α. ὦ Φῶς ποσειδὼν καὶ
ψυχὴ μοι δευτέρα.

Sapientissimi et diser-
tissimi dom. Manuelis
Phile de despota Ioan.
Palaeologo, ubi et per-
sonas inducit hasce, im-
perator domina, impe-
rator, imperatrix, impe-
rator, servus.

Τ. τὰ δὲ ξέειν δίδωμι
τοῖς ἑρμογλύφοις.

Φύλ. ρκ.

Fol. 120.

Ἐπίγραμμα.

Epigramma.

Α. βασιλέως παῖς εὐσε-
βῆς ὁμοτρόπου.

Τ. χοῦν πάντα λεπτὸν
καὶ σκιὰν Φεῦ δεικνύων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Eiusdem.

Α. ὦ ζῶν ἐν ἡμῖν καὶ
λάλων ὄντως λόγε.

Τ. καὶ τὰς λύπας κίνησον
εἰς θυμηδίαν.

Φύλ. ρκα.

Fol. 121.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀν-
τοκράτορα κυρ. μιχαὴλ τὸν
παλαιόλογον, εἰς ὃν ἐχειρ-
γάζατο λέοντα φίλον εἶναι
κυνί.

Eiusdem ad imperato-
rem dom. Michaelē Pa-
laeologum, ubi probat
leonem esse canī ami-
cum.

Α. τί τοῦτο νικᾷς εὐτυ-
χῶς καὶ τὰς φύσεις.

Τ. λέον βασιλεῦ κοσμικὴν
θῆραν δέχου.

Φύλ. ρκγ.

Fol. 123.

Τοῦ αὐτοῦ, ἄνθρωπος
διαλεγόμενος μετὰ ψυχῆς.

Eiusdem hominis dia-
logus cum anima.

Α. ἄγε ψυχὴ μου ταπει-
νὴ σχολάσωμεν.

Τ. τὸν νοῦν τῆς γυναικὸς
ὑμνημεν.

Φύλ.

Φύλ. ρκθ. Fol. 129.

Ἐκφρασις ἐλέφαντος ἐν
Φιλῇ σίχοις. Ecphrasis Elephantis in
Philae versibus.

A. αὐτόκρατορ μέγιστε τοῦ
γένους λέον. T. Idem.

†. Variantes lectiones ad edit. Lips. sunt. v. 6.
μετρίας. v. 25. φθορᾶς. v. 27. βολεθρίῳ. v. 35. ἀν-
τικάμψοι. v. 50. χαίνον. v. 68. deest. v. 82. κοιλο-
ροεῖδαν. v. 89. ἀντικάμψαν. v. 91. ὀδύκερος. v. 115.
ὄπλης. v. 136. σχῖνον. v. 148. τὸν ἀπὸ. v. 155. ἐυ-
δρόμη. v. 157. ἀλκαῖος. v. 165. ὑποφλέγων. v. 191.
ῶρας — ἐιθισμένον. v. 197. deest. v. 216. ἐυδρόμει.
v. 217. προσηγνύς. v. 247. ἐν Ἰνδοῖς. v. 265. ἡθροισ-
μένους. v. 268. ὡς ἄλας. v. 298. πόρου. v. 352. κρα-
ταρχία. v. 347. αἰγύπτιον. v. 355. οὗ φιλόπαις τις
ψαλμικός. v. 365. βασιλεῖ. v. 370. ἀνθρώπεις φέρειν.

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Ἀυθωρὸν εἰς λόγον τοῦ
νύσης πρὸς τινα μάρτυρα. Ex tempore in sermo-
nem Nysseni ad quem-
dam martyrem.

A. εἰκὼν τίς ἐστίν ὁ προ-
κείμενος λόγος. T. τὰ ῥᾶτα χαλκέουσι
τοῖς πόνοις μέλη.

Ἀυθωρὸν εἰς τὸν λόγον
τὸν εἰς τὴν κοιμῆσιν τῆς
θεοτόκου. Ex tempore in sermo-
nem de dormitione Dei-
parae.

A. τὴν ἐμψυχον βιβλον
σε τοῦ ζῶντος λόγου. T. καὶ ταῦθα τοὺς σοὺς ἐυ-
λόγης ἀποστόλους.

Φύλ. ρλη. Fol. 158.

Εἰς τὸν πρόδρομον ἐκ
προσώπου τοῦ πρωτοστράτο-
ρος. In praecursorem in per-
sona Protostratoris.

A. πολλῶν ἀγαθῶν τοῖς
ποθοῦσιν ἐργάτην. T. ὁ μιχαὴλ εἰρηκε τῷ
ζαχαρίῳ.

Tomus III.

24

Φύλ. ρλθ.

Fol. 139.

Ἐἰς ψαλτήριον, εἰς εἰκό-
να τοῦ προφητοῦ δαυὶδ κύ-
πτοντος καὶ γράφοντος.

In psalterium, in ima-
ginem prophetae Davi-
dis pulsantis et scriben-
tis.

A. τῆς πνικῆς ἀκροώμα-
νος λύρας.

T. ἕως τὸ πνᾶ τὸν σοφὸν
Φθόγγον χέοι.

Ἐἰς τὸ αὐτὸ.

In idem.

A. σύννους κεκυφῶς ὁ
προφητῆς ἐνθάδε.

T. κτείνει τὸ πνᾶ τῆς
πονηροπραξίας.

Ἐἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ψαλ-
μῶν.

In principium psalmo-
rum.

A. εἰ καὶ δᾶδ μέμυκε τὸ
ψάλλον τόμα.

T. ἔυρης κακεῖνον μυσι-
κῶς ἄδοντά σοι.

Ἐἰς τὴν μέσσην τοῦ ψαλ-
τῆρος, εἰς εἰκόνα τοῦ προ-
φητοῦ μωυσέως ἐσῶτος καὶ
τοῖς ἰουδαίοις διδόντος τὸν
νόμον.

In medium psalterii, in
imaginem prophetae Moi-
sis stantis et iudaeis le-
gem dantis.

A. ἐνταῦθα μωσῆς καὶ
σινᾶ θεῖος τύπος.

T. θν' δὲ μωσῆν καὶ λαοὺς
ἡμᾶς νέους.

Ἐἰς τὴν πρώτην ᾠδὴν.

In primum canticum.

A. τί τοῦτο μωσῆ, ῥάβ-
δος ἰσχύει τόσον.

T. οὐ Φησὶν, ἀλλ' ἔχει
τι τὸ πρᾶγμα πλέον.

Ἐἰς τὴν δευτέραν ᾠδὴν.

In secundum canticum.

A. πλάκας ὁ μωσῆς ἐκ
θῦ δεδεγμένος.

T. τὸν ζῶτικὸν δίδωσιν
ἐβραίοις νόμον.

Ἐἰς τὴν διάβασιν τοῦ
ἰηλ ἐν τῇ ἐρυθρᾷ.

In transitum Israelis
per mare rubrum.

A. ἡπειρος ἡ θαλάσση καὶ
πῦρ εἰς ὕδωρ.

T. δεικνὺς τὸ πῖσόν τοῦ
σπορᾶς ἀνεῦ τόκου.

Φύλ. ρμ. Fol. 140.

Ἕτεροι.

Alii.

A. πάλιν ἐρυθρά καὶ πάλιν μωσῆς μέγας.

T. βαρὺς ἀποσπῶν εἰς τὸ βάθος ὀπλίτας.

Ἐἰς τὸν χριστὸν νεκρὸν ἐπὶ λίθου κείμενον.

In Christum mortuum sub lapide iacentem.

A. νεκρὸν θεωρῶν ἐκ σφαγῆς ἡμαγμένον.

T. ὡς εἴ τὸν ἀμνὸν τὸν τυθέντα βοασάσης.

Ἕτεροι.

Alii.

A. ἂν ἐσυσάληθι καὶ τῇθι τρέμων.

T. τὸ σαρκικὸν φρόνημα νεκρὸν δεικνύων.

Ἐἰς τὸν χριστὸν ἐλκόμενον ἐπὶ σταυροῦ.

In Christum sub cruce tractum.

A. ἵνα τὸν ἐχθρὸν σῶ-
τερ ἀνθρώπων λάθῃς.

T. δοκεῖς μὲν ἀλγεῖν, ἀλλά σοι σπεύδεις πλέον.

Ἐἰς τὸν περὶ ἀκρασίας λόγον τοῦ ἡσαῦ.

In sermonem de intemperantia Esabi.

A. ἡσαῦ μισηθεὶς γηγενούς πάντος πλέον.

T. τὴν τοῦ λόγου σύζευξιν ἐυτοργῶς φέρων.

Ἐἰς τὴν ἔκστασιν δανιήλ, ὅτε συνεκέκλειστο τοῖς λέουσι.

In ecstasin Danielis, cum includeretur cum leonibus.

A. ἐπιθυμίων εὐρεθεὶς ἀνὴρ μάκαρ.

T. τὴν γὰρ φύσιν ἡμειψας ἐξ ἀσιτίας.

Ἐἰς τὴν ἐν λίθῳ πεποιημένον φιλοξενίαν τοῦ ἀβραάμ.

De hospitalite Abrahami in saxo facta.

A. πεισθεὶς ὁ πῆρ ἀβραάμ τῷ πρὸ χρόνων.

T. ὁ καινοποιὸς ἐξεπέτρωσε χρόνος.

Φύλ. ρμα.

Fol. 141.

Ὅμοιοι.

Similes.

A. μὴ μὴ θεατὰ μὴ παρέλθῃς τὸν λίθον.

T. γλυφῆς χάριν ἔδειξεν ἐμψυχομένην.

- "Ομοιοι.
Α. τὸν ἀβραὰμ ὁ λίθος,
ὡς ὄρος φέρει.
- "Ομοιοι.
Α. ὁ λίθος εἰ ζῇ καὶ δο-
κεῖ τάχα πνέειν.
- "Ομοιοι.
Α. τί τοῦτο βαβαὶ ζῶσι
μικροῦ καὶ λίθοι.
- Ἐπιτάφιοι εἰς τινὰ σφό-
δρα λελωβημένον ἐυγνώ-
μονα.
- ν. Supra. Α. τὸ σῶμα τοῦ-
το κλῆμα τοῦ θνητοῦ γένους.
- Φύλ. ρμδ.
- Γνωμικὰ ἐκ τῆς βίβλου
τοῦ σοφωτάτου κυρ. κων-
σταντίνου τοῦ μανασσῆ.
- Α. ἡ φύσις γὰρ ὡς ἔοι-
κε φιλοτιμησαμένη.
- Φύλ. ρξγ.
- Τοῦ αὐτοῦ κατὰ φιλο-
πόρου γραδς.
- Α. ὦ γραῦς μιαρὰ κακὸν
ἄνοις μέγα.
- Φύλ. ρξς.
- Πρὸς τινὰ πέμψαντα σα-
φυλὰς πρὸς φίλον αὐτοῦ.
- Α. σὺ μὲν καρποῖς με
δεξίῃ τῆς ἀμπέλου.
- Similes.
Τ. δρομεὺς ἄν ᾤν ἀντι-
κρυς ὁ πρέσβυς γίγας.
- Similes.
Τ. ἤμειψε τὴν ἀτεγκτον
εἰς ἐμπνοῦν φύσιν.
- Similes.
Τ. μᾶλλον θεατὰ ζῶντα
νεκρὰ θαυμάσεις.
- Sepulchrales in quem-
dam probum gravi iniu-
ria effectum.
- Τ. ἐνθα τρύγα τὰ δένδρα
τῆς ἀφθαρείας.
- Fol. 144.
- Gnomica ex libro sa-
pientissimi dem. Con-
stantini Manassis.
- Τ. ἕως παραρθρώσεως αὐ-
τὸν εἰς τέλος.
- Fol. 163.
- Eiusdem in vetulam la-
scivam.
- Τ. ἐξασθενήσει καὶ τὸ κερ-
βέρου τόμα.
- Fol. 166.
- Ad quemdam, qui ami-
co suo unas misit.
- Τ. σύκοις με τέρπε, βᾶξ
δὲ πολλὰ χαιρέτω.

Πρός τινα πέμψαντα Φι- Ad quemdam amico
λον αὐτοῦ σῦκα. suo ficos mittentem.

A. ἔπεμψας ἐξ ἀγροῦ T. σύκων ἀποσὰς, ὡς ἀρᾶς
τοῦ σοῦ σῦκα. πεπλησμένων.

Cod. CCLXXXII.

Chartaceus, charta solida, titulis et initialibus miniat, literis minutis et abbreviatis, in quarto, habens folia 142, initio mutilus, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus.

....
A. ὡς παρ' ἀριστοφάνει T. καὶ μοσχίωνος ἰ καὶ
κῦσον με. μέγα.

†. Manu Gretseri, ut videtur, asseri I. inscriptum. Manuelis Moschopuli schedae i. e. enarrationes vocabulorum. Editae sunt lut. 1545. 4. ubi p. 4. versus finem initium citatum et sequentia omnia occurrunt. Ibi autem titulus est de ratione examinandae orationis libellus.

Codex CCLXXXIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, caractere minuto et nitido, in quarto, constans foliis 268, Saec. XVI, possessus a Io. Alb. Widmestadio, bene conservatus et inscriptus.

Ἡσιόδου Θεογονία. Hesiodi theogonia.
A. μουσάων ἐλικωνιάδων T. κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο.
ἀρχομεθα.

†. Habetur etiam cum explicatione interlineari et scholiis marginalibus. Prima incipit: τῶν ἐλικῶν διατριβούσων ὥς ὑμνεῖν αὐτὰς ἀρχὴν ποιῶμεθα. Secunda: πάσης τῆς ὑμετέρας ποιήσεως ἀρχὴν τὰς μου-

σας ποιούμεθα. Cum editis ea non conveniunt. In decursu autem animadverti, quaedam esse Triclinii, sc. Demetrii et quidem pleraque in ulterioribus. Lego apud Nesselium in bibl. Vindob. similia haberi. Primum, quod Triclinii esse citatur, est hoc: τῶν ἀστῶν γὰρ περὶ αἰώσεως καὶ ἐπισομόνικῃ τῆς αὐτῶν κινήσεως κατάληψις διαπρέπει ἐν πάσαις ταῖς λογικαῖς ἐπισήμαις.

Φύλ. μζ. Fol. 47.

Ἡσιόδου πόνημα περὶ τῆς Hesiodi opus de scuto
ἀσπίδος τοῦ ἡρακλέους. Herculis.

A. ὅιη προλιποῦσα δό- T. βίη σύλασκε δοκεύων.
μους.

†. Praemittitur argumentum, cuius initium est: τάφιοι στρατεύσαντες, editum. Opus est cum explicatione interlineari vocabulorum obscuriorum et notis marginalibus, infrequentibus tamen et brevibus.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσό- Principis philosopho-
φων ἰω. διακόνου τοῦ πε- rum Ioannis Diaconi Pe-
διασιμοῦ σχόλια παραφρα- diasimi scholia paraphra-
σικὰ εἰς τὴν τοῦ ἡσιόδου stica in Hesiodi scutum.
ἀσπίδα.

A. ἡ ἀλκμήνη Φησὶ ἡ με- T. αὐτοῦ δηλονότι ἱερᾷ.
γάλη.

†. Extant graece Venet. 1557. 4. cum scuto Herculis. Id autem observandum, non tantum Ioannis Diaconi scholia in hoc Msc. haberi, sed et inserta Demetrii Triclinii scholia. Sic fol. 60. infra hic titulus occurrit: τοῦτο ἐστὶ δημητρίου τοῦ τρικλίνιου. A. ἰσέον, ὅτι ἡ τοῦ ἡρακλέους αὐτῇ ἀσπίς, ἥν

ἐκφράζει ἡσίοδος. Idem scholium etiam in citata editione fol. 175. reperi, omisso auctoris nomine.

Φύλ. ξζ. Fol. 67.

Τοῦ βουλγαρίας χαρτο- Bulgariae Chartophylacis et Principis philosophorum dom. Ioann. Diaconi Pediasimi technologia in Hesiodi scutum.

Α. ὅια ἡ ὁποῖα καὶ με- Τ. ἀλλ' ἤδη καὶ ὕμνην γάλη. τις....

†. Haec technologia in editione supra citata unacum scholiis prodiit. In hoc autem codice scholia et technologia separantur. Finis est mutilus.

Φύλ. αα. Fol. 71.

Διονυσίου ὀικουμένης περιήγησις. Dionysii Orbis descriptio.

Α. ἀρχόμενος γαῖαν τε Τ. ἀντάξιός εἶσι ἀμειβή. καὶ εὐρέα.

†. Praemittitur auctoris vita: Διονύσιος γέγονεν υἱὸς δῖωνος ἀλεξανδρέως. γέγονεν ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, μετὰ αὐγουστον κ. τ. λ. Additur explicatio interlinearis et paraphrasis graeca ab illa Eustathii diversa: τὰ περὶ τὴν γῆν καὶ τὸν μέγαν πόντον ἄδειν ἀρχόμενος καὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πόλεις καὶ τῶν ἀνδρῶν τὰ διὰ πλῆθος κρίνεσθαι, εἰτὸν χωρίζεσθαι μὴ θύναμαι εἶναι. Des. ἡ τῶν αἰθερῶν θέσις. Edita eiusmodi paraphrasis est Oxon. 1697. 8. Num eadem sit, ignoro.

Φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Εὐσταθίου διακόνου πρὸς Εὐσταθίου Diaconi ad τὸν πανσέβαστον δῦκα κυρ. Pansebastum Ducam dom.

Ιω. ἐπιστολὴ ἐπὶ ταῖς διονυσίου τοῦ περιηγητοῦ παρεμβολαῖς, μεθ' ἧν προοίμιον εἰς τὸ πρᾶγμα καὶ μετὰ τὸ προοίμιον αὐταὶ αἱ παρεμβολαί.

Ioan. epistola de Dionysii Periegetae Commentariis, quam sequitur prooemium in opus et post prooemium ipsi Commentarii.

Α. πινδάρῳ μὲν τῷ σοφῷ πρὸς λύραν.

Τ. ἄδειν νοεῖσθαι δύναται.

†. Prodiere graece cum textu Lut. 1547. 4. et alias saepius tam gr. quàm lat. Io. Alberti Widmestadii Codicem fuisse, ipsius manus probat fol. 1. Observo adhuc, huic commentario indicem graecum omnium rerum in Dionysii comment. contentarum praemissum esse.

Codex CCLXXXIV.

Bombycinus, titulis et initialibus rubro pallido exaratis, caractere minuto et eleganti, cum frequenti abbreviatione in quarto, mutilus, constans foliis 97, Saec. XIV, male conservatus et inscriptus.

Ἑρμηνεία εἰς τὴν γραμματικὴν, περὶ ἀνγνωσεως.

Expositio in grammaticam, de lectione.

Α. ἀνάγνωσις δὲ ποιημάτων, ἡ συγγραμμάτων.

Τ. ὅιον ἐμπης, ὅμως.

†. Hic titulus iuniore manu supra scriptus est, initio scilicet mutilo. Est verò grammatica Dionysii thracis edita graece in Fabricii bibliotheca vol. VII. p. 26. ubi cum titulis res et verba conveniunt. Id tantum, quod praecedit et caput primum deberet esse, prorsus differt, ut ex ultimis his colligitur: τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς ναξίας νήσου, οὕτως καὶ τὰ ὅμοια.

φύλ.

Φύλ. ι. Fol. 10.

Θεοδοσίου γραμματικοῦ Theodosii grammatici
ἀλεξανδρέως κανόνες ὀνο- Alexandrini canones no-
μάτων κατὰ σύντομον πε- minum in epitome de
ριοχὴν περὶ ἀρσενικῶν ὀνο- masculinis nominibus.
μάτων.

A. καν. α. ὁ ἄϊας τοῦ T. κέκλιται δὲ ἀμφότε-
ἄϊαντος. ρον....

†. Masculina in Canones XXXIV, foeminina
in XII, et neutra in IX. dividuntur.

Φύλ. κε. Fol. 25.

Θεοδοσίου γραμματικοῦ Theodosii grammatici
ἀλεξανδρέως περὶ κλίσεως Alexandrini de verbo-
ρήμάτων. rum declinatione.

A. τύπτω, τῶν ἐν τοῖς T. τετυμμένοι εἰσὶ καὶ
ὀριστικοῖς. λακῶς....

†. Verba τύπτω et τιθῆμι afferuntur cum suis
temporibus, personis, modis etc.

Φύλ. νδ. Fol. 54.

Περὶ ὀρθογραφίας. De orthographia.

A. δύο σημαίνει τὸ τῆς
ὀρθογραφίας ὄνομα.

†. Sequuntur alii adhuc tituli: περὶ προθέσεως,
περὶ πνευμάτων, περὶ τόνου. Quibus finitis infra mi-
nio exaratatum fol. 69. lego: ἔνιοι δὲ λέγουσι, ὅτι καὶ
οἱ κανόνες ῥημάτων καὶ ὀνομάτων διονυσίου θράκου εἰσὶ.
Alii verò dicunt canones quoque verborum et no-
minum Dionysii thracis esse. fol. 70. verbum τιθῆμι
cum omnibus suis temporibus etc. ponitur. Se-
quuntur adhuc alia ad grammaticam pertinentia.
Denique his clauditur. τέλος εἰληφὲ τὸ περὶ προθέ-

Tomus III.

25

σεων ὡς δόξα σοι κύριε πάντων ἔνεκεν. Finem habet tractatus de praepositionibus. Gloria tibi domine omnium ergo. Nihil de his omnibus in veteri catalogo legitur.

Codex CCLXXXV.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus minio exaratis, scriptura minuta et nitida, in quarto, mutilus, habens folia 176, Saec. XV, possessus a Io. Alb. Widmestadio, probe conservatus et inscriptus.

Ἵποθέσεις 15.

Hypotheses XVI.

A. δύο Φαμέν τὰς ἐνεργείας.

T. ἀλλὰ ταῖς τοῦ πνεύματος ἐνεργείαις ἐγγινομένη.

†. Praemittitur index harum hypothesium, quarum prima est: ὅτι ἄλλο τὴν οὐσίαν καὶ ἄλλο τὴν οὐσιωδῇ δύναμιν τε καὶ ἐνέργειαν οἱ θεολόγοι Φασὶν ἐπὶ Θεοῦ. Ultima: ὅτι τὸ λογισμῶς ἀνθρωπίνους καὶ τῇ κατ' αὐτοὺς ἐπισήμη κ. τ. λ. Cl. Boivin ad Gregoriam p. 805. testatur, has hypothesas Gregorio Palamae adscribendas esse. Praeter illas in marginibus etiam scholia habentur, quorum primum est: ὅτι τὴν ποιητικὴν τῶν ὄντων καὶ φυσικὴν καὶ οὐσιωδῇ τοῦ Θεοῦ ἐνέργειαν εἰς κτίσμα κατασπῶσιν οἱ κτίστην λέγοντες. τὴν διαφέρουσαν τῆς Θείας φύσεως ἐνέργειαν.

Φύλ. ριζ.

Fol. 117.

Ἐπίτομος κατὰ τὸ δυνάτον διήγησις τῆς ἐπὶ τοῦ παλατίου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως γενομένου διαλέξεως τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν

Compendiosa pro viribus narratio dialogi in palatio coram imperatore habiti a sancto patre nostro Gregorio archi-

γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου episcopo Thessalonicensi
Θεσσαλονικοῦ καὶ γρηγοῤᾤ et Gregora philosopho.
τοῦ Φιλοσόφου.

Α. ὁρισθεῖς παρὰ τοῦ Τ. ἀφῆμι τὴν διήγησιν.
αἴλου ἡμῶν.

†. Sunt Gregorius Palamas et Nicephorus
Gregoras, quorum dialogum in bibl. Coisliniana
memorat Montfaucon.

Φύλ. ρλκ. Fol. 131.

....
Α. λόγοι ἀνόμων ὑπερε- Τ. πρὸς τὸν υἱὸν ἐσῶτα.
δυνάμωσαν.

†. Tomum synodicum esse adversus Barlaa-
mum ulteriora haec declarant: συνόδου τοίνυν συγ-
κροτηθείσης ἐν τῇ κωνσταντινουπόλει παρὰ τοῦ μακαριω-
τάτου καὶ αἰοδίμου βασιλέως ἀνδρονίκου τοῦ παλεολόγου
τοῦ ἀδελφοῦ μου ἰωάννου τοῦ κληκᾶ τὸν πατριερχικὸν
κατέχοντος θρόνον. παρόντος καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ Θεσσα-
λονικῆς κατεδικάσθη καὶ ἀπεπέμφθη, ὡς αἰρετικὰ Φρο-
νῶν ὁρισθεῖς βαρλαάμ καὶ γίνεται τόμος συνοδικὸς κατ'
αὐτοῦ κ. τ. λ. Finis videtur esse mutilus. In vete-
ri catalogo codex hic n. 258. inscriptus est. Sele-
cta ex patribus, de Deo et divinis operationibus.

Codex CCLXXXVI.

Chartaceus, charta tenui et laevigata, titulis et ini-
tialibus rubricatis, caractere minuto et eleganti, in
quarto, mutilus, constans foliis 279, Saec. XV, bene
conservatus et inscriptus.

Ἐρμηνεία πονηθεῖσα τῷ Expositio elucubrata
ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ a sanctissimo archiepis-
Θεσσαλονικῆς κυρ. συμέωνι copo thessalonicensi dom.

περὶ τοῦ θεοῦ ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερέων τε καὶ περὶ διακόνων, ἀρχιερέων τε καὶ τῶν, ὧν ἕκαστος τούτων τολῶν ἱερῶν περιβάλλεται. οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θείας μυσαγωγίας λόγον ἐκάσῃ διδοῦσα τῶν ἐν αὐτῇ τελουμένων θείως καὶ τοῖς ἐν τῇ κρήτῃ εὐσεβέσι ζητήσασι ἀποταλλεῖσθαι. πρόλογος.

A. ἐξ ἀγάπης θείας κεινημένοι. T. κοινωνίας, χάριτι κ. τ. λ.

†. Iac. Goar in euchologio, sive rituali graecorum gr. et lat. edidit. Ex hac etiam bibliotheca Elect. Iac. Pontanus latine luci reddidit.

Φύλ. κ. Fol. 20.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ νικολάου τοῦ καβασιλᾶ ἐξηγήσεις εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν.

Sapientissimi et doctissimi dom. Nicolai Cabasilae expositio divinae et sacrae missae.

A. προσήγετο δῶρα τῷ θεῷ. T. διὰ τοῦτο μόνω πρέπει κ. τ. λ.

†. Praemittitur index cap. XLVI, quorum primum de donorum oblatione inscribitur. Quod in editione non est, uti et de reliquis. Nam secundum in editione quintum. Relinqua eodem ordine ponuntur usque ad IX, quod in editione I. est cap. XII. in duo capita dividitur. Cap. XVIII. item in duo divisum, quorum secundum est expositio secundae antiphonae. Cap. XLVI. est in editione cap. LIII. intermediis desideratis.

Φύλ. οη. Fol. 78.

Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ ζω- Ioannis Zonarae mo-
ναρχῆ ἐρμηνεία εἰς τοὺς ἀνα- nachi expositio cantico-
τασιμῶν κανόνων Ἰωάννου rum anastasimorum Io-
τοῦ δαμασκηνοῦ καὶ μου- annis Damasceni Musici.
ουργοῦ.

A. πρῶτον βήτην, τί κα- T. ὅτι καὶ ὕπνου καὶ τῶν
νῶν καὶ τί ὠδή. λοιπῶν.

†. Cum haec expositio nondum edita sit, nec
initia codicum convenient, textus et expositionis
initium suo ordine exhibebo: κανὼν ἀναστασιμῶν ὠδή
α ἤχος α εἰρμός. σοῦ ἡ τροπαιοῦχος. ἐρμ. σοῦ ὦ
ἀθάνατε. Fol. 109. προοίμιον τοῦ κανόνος τοῦ δευτέ-
ρου ἤχου. πρὸ τῆς ἐρμηνείας. Textus. ἐν βυθῷ κα-
τέσσωτε. Expos. ἀπὸ τοῦ ἄσωμεν. Fol. 135. ἀρχὴ
τοῦ τρίτου ἤχου ὠδή α ἤχος γ. ὁ εἰρμός ὁ τὰ ὕδατα.
Expos. σαφῶς οὖν ὁ θεὸς πατήρ. Fol. 170. ἀρχὴ
τοῦ ὁ ἤχου ὠδή α ἤχος δ. ὁ εἰρμός. θαλάσσης τὸ ἐρυ-
θρεῖον. Expos. ἐν τῷ εἰρμῷ τούτῳ. Fol. 187. ἀρχὴ
τοῦ πληγίου ἤχου ὠδή α ἤχος πλάγιος, ὁ εἰρμός. ἵππον
καὶ ἀναβάτην. Expos. ἡ πληθὺς τῶν ἵππων λέγεται.
Fol. 207. κανὼν ἤχος πλάγιος β. ὠδή α. ὁ εἰρμός.
ὡς ἐν ἡπείρῳ. Expos. ὁ Ἰσραηλῆτης λαός. Fol. 224.
κανὼν ἀναστασιμῶν ὠδή α ἤχος βαρὺς ὁ εἰρμός. νεύσει
σοῦ. Expos. ἡ μουσικὴ Φθόγγος μὲν. Fol. 247. κα-
νὼν ἤχος πλάγιος δ. ὠδή α. ὁ εἰρμός. ἀρματηλάτην
Φαραὼ. Expos. ἐκ τῆς τοῦ μωσέως ὠδῆς.

Φύλ. σοβ. Fol. 272.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀνα- Eiusdem in graduales
βαθμοὺς καὶ περὶ τῆς ἐν- et de uniformi causa spi-
νοειδοῦς αἰτίας τοῦ πνεύ- ritus.
ματος.

A. πρὸς τοὺς ἐρομένους T. ἀλλ' ἀρκεῖ τοσαῦτα.
ὁ λόγος.

†. Canones anastasimi idem sunt, ac octoechus et paracletice. Unde et in Allatii symmictis memoratur Ioan. Zonarae in octoechum Io. Damasceni pulcherrima expositio. Octoechus et paracletice Venetiis graece prodire. Observandum, subsequentibus temporibus octoechum a graecis auctum fuisse. Unde ὀκτοῦχος νέα, cuius Iosephus Melodus auctor fertur, audit. In multis bibl. Msc. adhuc asservatur.

Φύλ. ροζ. Fol. 277.

Λέοντος ἀρχιεπισκόπου
βουλγαρίας ἐπιστολὴ πεμ-
φθεῖσα πρὸς τινὰ ἐπίσκο-
πον ῥώμης περὶ τῶν ἀζύ-
μων καὶ τῶν σαββάτων.

Leonis archiepiscopi
Bulgariae epistola missa
ad quemdam Romae Epi-
scopum de azymis et
sabbatis.

A. ἡ τοῦ θεοῦ μεγάλη
ἀγάπη.

T. τέθεικε τὴν ἑαυτοῦ
ψυχὴν.

†. Est haec epistola Mich. Cerularii et Leonis Achrideni latine reddita apud Baronium A. 1053. p. 193. inscripta ad Ioannem Tranensem Episcopum.

Codex CCLXXXVII.

Chartaceus, charta tenui et laevigata, titulis et initialibus rubris, literis minutis et nitidis, in quarto, constans foliis 163, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Περὶ τοῦ κανονίου τοῦ
ἁγίου ἰω τοῦ δαμασκηνοῦ,
εἰς ὁποῖον ζώδιον εὐρέθη ἡ
σελήνη. τί δηλοῖ, ἵνα προ-
σέχεις. ἀρχ. α. περὶ ἀπο-

De canonio sancti Io-
annis Damasceni, quo
Zodiari signo inveniatur
luna. Quid significet, ut
advertas. Principium de

δημίας ἀπὸ τόπου εἰς τό- peregrinatione de loco
πον. in locum.

A. ἐν Υ πᾶνυ ἀγαθόν, T. ναὸς. α. βωμὸς ὡ οἶ-
μετὰ κέρδους. κος (κ)

†. Continet astrologica simul et astronomica.
Ultima sunt nomina planetarum et signa astrono-
mica.

Φύλ. κε. Fol. 25.

Τοῦ Φιλοσόφου κυρ. μι- Philosophi dom. Mi-
χαήλ τοῦ ψέλλου σύνοψις chaelis Pselli synopsis de
περὶ τοῦ τῆς ἀστραπῆς πυ- fulgure, igne et tonitru
ρὸς καὶ βροντῆς καὶ κέραυ- et fulminibus, aliis que
νῶν καὶ ἐτέρων μετεώρων quaestionibus de meteo-
ἐρωτήσεων. ris.

A. ἔκαστον γὰρ τῶν ἐν T. ἐπὶ νεφέλοι δὲ κεκίαις
τοῖς μετεώροις. καὶ βορέας.

†. Est synopsis particularis nullibi memorata.

Φύλ. λγ. Fol. 53.

Περὶ κόσμου ἐκ τῶν κλεο- De mundo ex meteo-
μήδους μετεωρισμῶν. rismis Cleomedis.

A. ἀναγκαῖον ὁμολογεῖν T. τοῦ ὡοῦ, ὡς ἐνόμησαν.
ἡμᾶς ἅπειρον.

†. Cleomedis de mundo lib. 2. graece et lat.
prodiere Basil. 1547. 8. Cuius hoc excerptum est.

Φύλ. λε. Fol. 35.

Μαξίμου Φιλοσόφου ε πε- Maximi philosophi V.
ρι ἀστρονομίας, ὅτι ὄψομαι de astronomia, videbo
τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν coelos opera digitorum
δακτύλων σοῦ. tuorum.

A. κατανοήσω δηλονότι, T. τὸ πῦρ ἐν τοῖς νέφεσι.
ᾧταν ἀπολάβω τὸ τέλειον.

†. Philosophi Christiani caput esse, subsequen-
tia verba denotant: δημιουργὸν πάσης τῆς γῆς κήρυ-
ξε τὸν χριστὸν. Neque verò de confessore, neque
de Planude tale quidpiam reperire potui. Subse-
quuntur adhuc duo tituli, de planetis et de toni-
tru, ac fulgure, quorum 1. inc. ἐφέστηκε δὲ πρῶτος
τοῦ σερεώματος ἀστὴρ κρόνος. 2. βροντὴ ἐστὶ ὑπὸ τοῦ
πνεύματος ἐν τοῖς νέφεσι γενομένη ἐκβρόχης. Ignoro,
num ad Maximi caput adhuc pertineant. v. cod.
289. fol. 31. notam, ubi episcopus Constantinopol.
audit.

Φύλ. λη. Fol. 38.

Σύνοψις ἐυσύνοπτος ἀστρο- Synopsis astronomiae.
νομίας.

A. ἀστρονομία ἐστὶ γνῶσις T. ἐν ᾧ εὐρίσκεται ἡ σε-
πόσου. λήνη.

†. Est haec synopsis de Zodiaco, de natura
VII. planetarum, de VII. Climatis et de lunae
prognosticis.

Φύλ. μγ. Fol. 45.

Ἀριστοτέλους περὶ κόσμου Aristotelis de mundo ad
πρὸς τὸν ἐν βασιλεῦσι δο- celeberrimum inter Re-
κιμώγατον ἀλέξανδρον. ges Alexandrum.

A. πολλάκις μὲν ἔμοιγε. T. ἐυθύς μέτοχος εἶη.

Φύλ. νς. Fol. 56.

Ἄι ὀνομασίαι τοῦ αἵρος Nomina aeris a sphae-
ἀπὸ τοῦ σφαιροειδοῦς κόσ- rico mundo et quatuor
μου καὶ τῶν τεσσάρων γο- angulis.
νίων.

A. ἀτηλιώτης δὲ λέγε- T. καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀνέ-
ται, ὅτι. μων.

Φύλ.

Φύλ. νζ. Fol. 57.

Σχόλιον πρόκλου περι Procli scholium de
ἀστρολογικῆς μεθόδου. astrologica methodo.

A. περι ἀνατολῶν καὶ T. τῷ ψυχρῷ κρόνῳ καὶ
δύσεων ἀστρῶν εἰπεῖν. ἕως τέλους.

†. Apud Lambeccium lib. VII. p. 87. idem occurrit sub titulo. Scholium astronomicum de XII. signis Zodiaci. Apud Fabricium inscribitur vol. VIII. p. 518. Uranodromus. Ad hoc scholium videtur adhuc pertinere sequens, quod de mundo dicere instituit et est: ἀναγκαῖον τοῖσιν ἡμῶς ὁμολογεῖν ἀπειρον εἶναι τὸ ἔξω τοῦ κόσμου κενόν. Eadem prorsus, quae fol. 33. ex Cleomedis meteorismis allegata sunt.

Φύλ. ξ. Fol. 60.

Ἰσακίου τζέτζου εἴχοι Isaacii Tzetzis versus
περι ἀνατολῆς καὶ δύσεως iambici de ortu et occa-
τῶν ἀστρῶν ἱαμβικοί. su astrorum.

A. τὰς ἀκρονύχους εἰ μα- T. καὶ ἐς τὴν καὶ δεχόμε-
θεῖν φαύσεις θελεῖς. νον.

† Neque a Fabricio, neque ab alio de his versibus quidpiam memoratum.

Διονυσίου Φιλοσόφου τοῦ Dionysii philosophi Pe-
περιγητοῦ λόγος διηγημα- riegetae ennarratio to-
τικὸς καὶ διαλαμβάνων τὰ tius orbis.
περὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης.

A. ἀρχόμενος γαῖαν τε T. ἀντάξιός ἐστι χυμὸς βῆ-
καὶ εὐρέα. νον.

†. Huic operi, quod saepius cum et sine commentariis gr. et lat. lucem vidit, argumentum praemittitur: Ὁυτος ὁ διονύσιος γέγονεν ἐπὶ τῶν βασιλικῶν χρόνων ἐπὶ αὐγούστου καίσαρος ἐν τῇ πόλει ἀλεξανδρείᾳ.

Tomus III.

26

εμφέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλα συγγράμματα πολλὰ. τὸ δὲ παρὸν ποίημα ἐπιφέρει γεωμετρίαν πᾶσαν κ. τ. λ. *diversum ab edito. Habentur etiam notae marginales, at infrequentes et breves.*

Φύλ. σς. Fol. 76.

Περὶ σκότους.

De tenebris.

A. τὸ σκότος ἀνούσιόν
ἐστὶ καὶ συμβεβηκός.

T. μείζων εἰκάζεται εἶναι.

Περὶ πελάγων.

De pelagis.

A. διαδέχεται δὲ τὸ αἰ-
γαῖον πέλαγος.

T. εἰς αἰγὰς ἰγ. ὁβ.

Φύλ. ος. Fol. 77.

Κλαυδίου πτολεμαίου κα-
τάλεια τῆς ἀστρονομικῆς
τέχνης.

Claudii Ptolemaei ca-
pita artis astronomicae.

A. τῶν τὸ δι' ἀστρονομίας
προγνωσικόν.

T. ἐν δὲ τῷ λεπτοῦ ἐξέρ-
χεται.

†. Hoc opus gr. et lat. prodit titulo: quadripartitum. Praemittitur praefatiuncula de Ptolemaei aetate memorabilis haec: Ὁ τοῦ πτολεμαῖου κατὰ τοὺς ἀνδριανοῦ ἡνδρητε χρόνους. διήρκεσε δὲ καὶ μέχρι μάρκου τοῦ ἀντωνίνου. ἐν ᾧ καιρῷ καὶ γαληνὸς ἱατρικὴν διεφάνετο καὶ ἡρωδιανὸς γραμματικὸς καὶ ἐρμολογίας ὁ περὶ τέχνης γράψας ῥητορικῆς. πρῶτος δὲ παρ' Ἑλλήσιν ὁ χιὼς οἰνοπίδης τὰς ἀστρολογικὰς μεθόδους ἐξηγε-
κεν εἰς γραφὴν. ἐγνωρίζετο δὲ κατὰ τὰ τέλη τοῦ πελο-
ποννησιακοῦ πολέμου. καὶ ὅν καιρὸν καὶ γοργίας ὁ ῥή-
τωρ ἦν καὶ ζήνων ὁ ἐλαιάτης καὶ ἡρώδοτος, ὡς ἐνίοι φα-
σιν, ὁ ἱστορικὸς ὁ ἀλικαρνασεύς. μετὰ δὲ τὸν οἰνοπίδην
εὐδοξος ἐπὶ ἀστρολογίαν δόξαν ἤνεγκεν οὐ μικράν, συνακ-
μάσας πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ κτισίᾳ τῷ πνήθῳ. ἱα-
τρικὴν δὲ ἀσποῦντα καὶ ἱστορίαν ἀναγράφουσι. προοίμιον.

τῶν τὸ. Hic Ptolemaeus Hadriani tempore claruit, superstes usque ad Marcum Antoninum. Quo tempore Galenus artem medicam exercuit et Herodianus grammaticus et Hermogenes, qui de arte rhetorica scripsit. Apud graecos verò primus Chius Oenopides methodos astrologicas literis consignavit. Innotuit autem versus finem belli peloponnesiaci, quo tempore et Gorgias rhetor erat et Zenon Eleates et Herodotus, ut quidam aiunt, historicus Halicarnasseus. Post Oenopidem Eudoxus gloriam astrologiae non mediocrem comparavit simul clarus cum Platone philosopho et Otisia Cnidio medicinae perito et historico. Prooemium. Initium iam cum edito convenit. Sed mox mutato ordine prosequitur, nec omnia, quae in editis habentur, inveni. Cap. XXX. et ultimum est: *περίμετρος ὀυρανοῦ καὶ χρονικοῦ κινήματος καὶ συστάσεως κόσμου. ὁ γύρος τοῦ.*

Φύλ. ρζ. Fol. 107.

Ἐκ τῶν ἀντιόχου θησαυρῶν διήγησις καὶ ἐπιληψίς πάσης ἀστρονομικῆς τέχνης.

Ex Antiochi thesauris narratio et complexus totius artis astronomicae.

A. τίνος ἔνεκεν τῶν ἱβ ζωδίων.

T. σπάνησις ποταμῶν καὶ πηγῶν.

†. In bibl. Vindob. apud Nesselium P. IV. p. 103. legitur: *ἐπιλυσις καὶ διήγησις* et cap. XLIV. numerantur. Excerptum hoc in alio codice Vindob. apud Kollarium Rhetorio attribuitur. Lib. VII. p. 549. hoc tit. *Ῥητορίου ἐκθέσις καὶ ἐπιλυσις περὶ τε τῶν προειρημένων ἱβ ζωδίων καὶ περὶ ἐτέρων διαφόρων ἐκ τῶν ἀντιόχου θησαυρῶν. τίνος ἔνεκεν.* Ph. Labbeus in nova bibl. Msc. p. 121. falsò legit ex Anascholii thesauro. In codice Electorali caput ultimum est: *περὶ κυνὸς ἐπιτελής.*

Φύλ. ρλγ. Fol. 153.

Ὅρφέως διὰ τῶν ἡρωικῶν, περὶ σεισμῶν.

Orphei in versibus heroicis de terrae motibus.

A. Φράζο δὴ καὶ τὸν δὲ λόγον.

T. ἀν' ἄετα καὶ κατὰ χώρας.

†. Versus hi LXVI. prodierunt in anthologia graecorum epigrammatum. At ibi Hermeti Trismegisto attribuuntur, additum tamen, ἐν ἄλλῳ Ὅρφέως.

Φύλ. ρλδ. Fol. 154.

Ψῆφος τοῦ σοφοῦ πυθαγοροῦ.

Computus sapientis Pythagorae.

A. πολλὰ μαθὼν καὶ πολλὰ πειρασθεὶς.

T. καὶ ὁ περιτεύσει, νικήσει.

†. Pythagorae hanc esse epistolam lego apud Iriarte, qui eam in catalogo bibl. Madritensis adducit. Cum tamen aliquod discrimen sit, eam quoque exscribam, ut sequitur: ἵνα ἐπιγνώσομαι τινων πραγμάτων ἐκβασιν. ἐν τούτοις γοῦν πρὸς ἀπόδειξιν ἔγραψα. καὶ τοῦτο κανόνιον χαρίεσται πάνυ σφόδρα τοῖς εὐτυχοῦσιν αὐτὸ. καὶ διὰ μὲν τῶν γεγραμμένων ἐν αὐτῷ ἔισται τὰ τε ἐνεσῶτα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ τ' αὐθις ἐπόμενα. ὑπέταξα οὖν, ὡς ἔρηται; πληθύνειον ἐννεάδας ὑπογραφόμενον, δοκιμαζόμενον τοῦτον τὸν τρόπον. λάβε δύο ὀνόματα ἐκ τῆς γεννητῆς μὴ ἐπίθετα, ἢ ἀντιδικῶν, ἢ μαχομένων, ἢ δικαζομένων πρὸς ἀλλήλους τινῶν, ἢ ὑπὲρ πολέμου, ἢ ἀγωνίσματος, ἢ τεφάνου. ψήφισον ἀμφοτέρω τῶν ὀνομάτων κατ' ἰδίαν ἐκκτέρου κ. τ. λ. Multa doctus et multa expertus ad cognoscendum rerum quarumdam eventum. Haec igitur ostensurus scripsi hoc canonium lecturis in-
cundissimum. Et per literas in ipso positas scien-

tur praesentia, praeterita et futura. Subieci itaque, uti dictum, plinthidium, seu literarum tabulam eneadibus inscriptam et tali modo comprobata. Accipe duo nomina ex Genesi, non epitheta, sive adversariorum, sive pugnantium, aut litigantium invicem, aut pro bello, aut certamine, aut corona. Computa utrumque nomen seorsim etc. Tum sequuntur divinationis exempla per numeros et plinthidium. Ipsa verò eadem videtur etiam esse, quae in bibl. Parisiensi inscribitur: Epistola Pythagorae ad Telaugem, suum scilicet filium, auctore laertio lib. VIII. de laterculis magicis. Quin apud Nesselium P. IV. p. 104. eadem occurrit hoc tit. ψῆφος πυθαγοροῦ σοφιστοῦ.

Φύλ. ρλε. Fol. 135.

Τοῦ αὐτοῦ ψῆφος περὶ Εἰσδεμ computus de
ζωῆς καὶ θανάτου. vita et morte.

A. ψῆφιστον τὸ ὄνομα T. ὡς ὑποκείμενος κανὼν.
τοῦ ἀριθμοῦ. δηλοῦ.

†. Ulteriora sunt: καὶ τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ κατε-
κλιθῇ, ἢ περὶ αὐτῆς βούλει. καὶ οὕτως πρόστιθι τῶν δώ-
δεκα μηνῶν ἡμέρας ζ. καὶ μετὰ τὸ ἀναβιβάσθαι, ὑφεῖ-
λον ἐπὶ τῶν λ. καὶ τὰ κατὰ λ. φθύνοντα κρᾶται καὶ βλέ-
πε, ὡς

ζωὴ μεγ.	α.	δ.	ζ.	ι.	ιγ.	ις.	ιδ.	κβ.	κε.	κη.	λα.	λδ.
ζωὴ μέση.	β.	ε.	η.	ια.	ιδ.	ις.	κ.	κγ.	κς.	κθ.	λβ.	λε.
θάνατος.	γ.	ς.	θ.	ιβ.	ιε.	ιη.	κα.	κδ.	κς.	λ.	λγ.	λς.

Computa nomen aegroti et diei, in qua decum-
bit, aut de quo vis. Et sic adde XII. mensium
dies septem, facta additione subtrahe de XXX. et
relicta cape et vide, uti subiectus canon docet.

Φύλ. ρλς. Fol. 136.

Ἄλλος ψῆφος περὶ τῆς Alius computus eiusdem argumenti.

A. ψήφισον τὸ ὄνομα T. τὰ δὲ κάτω τὸν θάνατον.

†. Totum est: καὶ τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ κατεκλίσθη. καὶ πρόσθε τῆς σελήνης ι. καὶ μετὰ τὸ ἀναβιβᾶσαι ὑφείλον ἐπὶ τῶν λ. καὶ βλέπε τὰ τοιχεῖα, ὡς ὑπόκεινται. καὶ τὰ μὲν ἄνωθεν τοῦ σταυροῦ δηλοῦσιν τὴν ζωὴν. τὰ δὲ κάτω τὸν θάνατον.

α. β. γ. δ. ι. ια. ιγ.	ζωή	ιδ. ις. ιζ. ιθ. κ. κγ. κε. κς. κη.
ς. ε. ζ. θ. ιβ. ιε.	θάνατος	ιη. κα. κβ. κδ. κς. κθ. λ.

Computa nomen aegroti et diei, quo decumbit. Et adde lunae X. facta additione subtrahe de XXX. et vide literas, uti subiiciuntur. Quae supra crucem sunt, indicant vitam, quae infra, mortem. Eiusmodi crucis formam et literarum ordinem affert etiam Iriarte in catalogo Msc. graec. Madrit. p. 439.

....
A. τοῖσιν μὲν ευπραττου- T. εἰς κενὸν ἐξέχεας.
σι, πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι.

†. Sunt Gnomae aliquot.

Περὶ Φροντίδος.	De cura.
A. οἶκος καὶ πάτερη, βί- T. ζῆθι λέγουσαι βροτοῖς. του χάρις.	
Ἐἰς ἀτρονόμους.	In astronomos.
A. πάντες, ὅσοι τὸν ἄρην T. τῶν ἀμέτρων τὰ μέ- καὶ τὸν κρόνον.	τρα.

- Φυλακτηρίς. Phylacterium.
 Α. ἡ σῆρον, εἴτε ἄστρον. Τ. ἐυλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶ-
 ὄλον ὅν ἄγιον. νας, ἀμήν.
- Φύλ. ρλζ. Fol. 137.
 Παύλου ἀλεξανδρέως ἐπί- Pauli Alexandrini con-
 σκεψις ἀστρονομικῇ. sideratio astronomica.
 Α. περὶ τῶν ἰβ. ζωδίων Τ. καταγράφεται ὅπως
 ἐξήγησις.
- Φύλ. ρμ. Fol. 140.
 Ἰουλιανοῦ λαοδικέως ἐπί- Iuliani Laodicensis ob-
 σκεψις ἀστρονομικῇ περὶ τῆς servatio astronomica de
 τῶν μετεώρων σημειώσεως. meteoris.
 Α. χρήσιμοι δ' ἂν εἶεν, Τ. ἡ κη. κα. ιδ. ζ.
 πρὸς τὰς.
- Φύλ. ρμς. Fol. 146.
 Ἡρακλίτου τοῦ φιλοσό- Heracliti philosophi.
 Φου.
 Α. ἐπειδὴ φασὶ τινες εἰς Τ. μερικῶς δὲ εἰς τὸ μη-
 ἀρχὰς. ναῖον.
- †. Heracliti Ephesii fragmenta extant in H.
 Stephani poesi philosophica, nec non Godef. Olea-
 rius duas dissertationes de principio et Genesi re-
 rum naturalium ex mente Heracliti scripsit. Cum
 verò neutrum ad manus esset, nil conferre potui.
- Φύλ. ρνα. Fol. 151.
 Ἐτέρα ἐπίσκεψις περὶ Alia observatio de VII.
 τῶν ζ. πλανήτων. planetis.
 Α. ἐν ταῖς ἀπορουμέναις Τ. καὶ μὴ ἔχων τέγην
 καὶ ἀμυδραῖς. ταυτότητος.
 Πέρσου φιλοσόφου καὶ P. isis philosophi et
 ἀστρολόγου τοῦ μαζουνάτῃ astrologi Mazunatae ob-

ἐπίσκεψις ἡ παρούσα πα- servatio praesens asser-
ρατηρησιμὸς. vanda.

A. δεῖ σε γινώσκειν, ὅτι T. καὶ ποιῇ τὰ πλυνθω-
εἰ τύχη. ρικά πάθῃ.

†. Cum de hoc Perse apud Fabricium nulla mentio fiat et in Hoffmanni lexico universali philosophia secreta huic adscribatur, plura hic exhibere volui: ἡ εἰκοστὴ τοῦ αὐγούστου μηνός, ἡ τοῦ δεκεμβρίου, ἡ τοῦ ἀπριλλίου ἐν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ὀφείλει ἀπέχεσθαι πάσης Φλεβοτομίας καὶ καθάρσεως καὶ ἐτέρως ἰατρείας καὶ βοηθήματος. ὁ γὰρ Φλεβοτομῶν ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις, ἡ ἐτοσίως ἀποθνήσκει, ἡ εἰς τὴν 5 ἡμέραν οὐ φθάνει. καὶ ὁ βοηθήματος λαμβάνων οἷον δὴ ποτε ἔσθωθεν τῶν 15 ἡμέρων ἀποθνήσκει, ἀλλὰ καὶ ὁ κρέας ἐσθίων ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις πρὸ ἑπτὰ ἡμέρων ἀποθνήσκει. εἰδὴ παιδίον γεννηθὲν ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις βιοθάνατόν ἐστι καὶ ὀλιγόχρονον.

Φύλ. ργγ. Fol. 155.

Ἱπποκράτους πρόγνωσις Hippocratis praenotio
περὶ τῶν δ. ὥρων. de 4 anni temporibus.

A. ἂν μὲν ὁ χειμῶν T. ἐνίσει δὲ καὶ μελα-
ἀνχυρὸς. χολίαι.

†. Suspicio esse excerptum libri eius praedictionum, aut praenotionum.

Φύλ. ργγ. Fol. 155.

Ἡρωνος γεωμέτρου εἰσα- Heronis Geometrae isa-
γωγὴ γεωμετρούμενων. goge in geometriam.

A. καθὼς ἡμᾶς ὁ παλαιὸς T. καὶ ὁ ὀρέκτος εἰς τὰ ε.
διέσκει λόγος.

†. Est eadem, quae in bibl. Vindob. a Lambecio inscripta: Introductio in Geodaesiam. At differt

differt ab illa, quam Barocius edidit. Est autem Hero III. qui sub Heraclio floruit. Videntur huc adhuc pertinere tituli, qui sequuntur: *περὶ μέτρων. περὶ σημείων γεωμετρικῶν.* At duo alia sequentia. *περὶ λυτρισμοῦ; περὶ σχημάτων ἀριθμητικῶν,* Anonymi excerpta videntur esse. Morellius in bibl. gr. etc. p. 186. ait, isagogen a Monachis S. Mauri esse editam ex parte.

Φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Περὶ τῶν ἐφευρόντων τὰς τέχνας. De inventoribus artium.

A. *τίνες ἐφεῦρον τὰς τέχνας.* T. *ἀρχιμήδης μηχανικὴν.*

†. Invenere: *εὐκλείδης μὲν γεωμετρίαν. ἀπὴ-
ρχης δὲ βοτανικὴν. δημοσθένης καὶ ἑρμογένους ῥητορικὴν.
παπριανὸς νομοθεσίαν. ἀντίλλος λοχοποῖαν. ἔφυρνος το-
ξικὴν. εὐρύδαμνος θῶρυκα πολέμιον. εὐανδρὸς ἀσπίδα
καὶ κνημίδα. ὀππιανὸς ἀλιευτικὴν. τριπόλεμος σποράν
σίτου. πάμφιλος ζωγραφικὴν. σύφης ναυτικὴν. ἄργος
ναυπηγίαν. ἀρχιμήδης μηχανικὴν.*

Φύλ. ρνη. Fol. 158.

*Διηγήματα κτησιᾶ κνη-
δίου περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκου-
μένῃ θαυμάτων.* Narrationes Ctesiae Cni-
dii de orbis miraculis.

A. *λέγεται οἱ σῆρες καὶ οἱ ἄνωϊνδοι.* T. *διὰ τὸ δοκεῖν ἄπιστα
συγγράφειν.*

†. In editione Herodoti Cura Gronovii frag-
menta Ctesiae Cnidii tam graece, quàm latine pro-
dierunt. Quod hic primum est, ibi etiam occur-
rit, sed reliquorum aliqua non invenire potui, quale
est. *Φασὶ γὰρ ἐν τῷ Ἰνδικῷ ποταμῷ εὐρίσκεται λίθος
πανταρβὴ λεγόμενος, ἔτι τις ἔχει ὁ σφραγίδας ἀπορρί-*

Φήσας. ἐκείσε δὲ καὶ λόγοι πολλοὶ τίμιοι ἔσωθεν τῶν
παπυρίων φύλων.

Φύλ. ρξ. Fol. 160.

Διαφόρων ποιητῶν καὶ Variorum poetarum et
ιστορικῶν περὶ τῆς τοῦ νεῖ- historicorum de Nili aug-
λου ἀυξήσεως. mento.

A. οἱ κατ' αἰγυπτον ἰε- T. καὶ διὰ τούτου πλη-
ρεῖς. ροῦσθαι τὸν ποταμὸν.

†. Sunt sacerdotes Aegyptii, sapientes Bolbii,
Asamon Lybius. Thales, Anaxagoras, Herodotus,
Democritus, Eudoxus, Euphorus, et, qui sequitur.

Ἀρτεμιδώρου γεωγράφου Artemidori Geographi
περὶ τοῦ νεῖλου. de Nilo.

A. ὁ νεῖλος ῥέων ἀπὸ T. καὶ ὕγισινὸν γίνεται.
τῆς μεσημβρίας.

†. Puta Ephesiam, cuius fragmenta collegit
Hudson tom. I. geograph. graec. minorum. Cum
verò ad manus non sit, nescio, an hoc ibi conten-
tum sit.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Περὶ τερασείων τινῶν, ὡς De portentis quibus-
ληροῦσιν ἔλληνες. dam, uti nugantur graeci.

A. κένταυρον, γηρυόνην, T. ἀληθείας ἐστὶ σοχαστή-
κύκλωπα.

Φύλ. ρξγ. Fol. 163.

Ἐυχὴ εἰς τὸ δίδόναι παι- Praes dando puerum
δίον εἰς γράμματα. erudiendum.

A. χρίσῃ ὁ θεὸς ἡμῶν, T. ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ
ὁ πάσης κτίσεως. ἀνάρχῳ κ. τ. λ.

†. In veteri catalogo inscriptio codicis est.
Libellus astronomicus ex variis auctoribus colle-
ctus.

Codex CCLXXXVIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata titulis, initialibus et numeris rubris, scriptura minuta et tersa, in quarto, mutilus, constans foliis 104, Saec. XIV, probe conservatus et inscriptus.

Ἀλάτιον τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ὡφέλιμον πάνυ καὶ εἰ τις χρῶ τούτῳ, τηρεῖται καλῶς μέχρι γήρους βαθυτάτου κ. τ. λ.

Alatium sancti Gregoris theologi utilissimum et si quis eo utatur, ad maximam usque senectutem sanus servatur.

Α. υἱὸς τοῦ κρητικοῦ εἴη. Τ. ἡ τὰ ὄψα παραρτύνων.

†. Eiusmodi halation, seu embamma salsum S. Lucae Apostoli et Evangelistae saepius apud Lambec. lib. VI. memoratur.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς παρούσης δέλτου καὶ ἐρμηνεία καὶ διδασκαλία καὶ ἐξηγήσεις τοῦ θαυμασιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχιήτρου τοῦ γαληνοῦ τοῦ σπεύσαντος εἰς τὸ τῶν μωρίων πάθη ἀνιάτα καὶ δυσίατα λέγω ἅμα καὶ ἔυατα γενέσθαι ὡφέλειαν καὶ ἱασιν.

Principium cum Deo praesentis libri et interpretatio et doctrina et expositio admirandi et doctissimi Archiatri Galeni properantis, ut fieret utilis et sanaret partium morbos insanabiles et difficulter sanabiles, dico simul et facile sanabiles.

Α. πρῶτον μὲν καὶ κοινῶ λόγῳ καὶ.

Τ. καὶ μίξας μετ' ὅξους ἄλειψε.

†. Praemittitur index cap. CCXLIX, in cuius autem fine haec leguntur: ἐν τῇ δὲ τῇ βίβλῳ περιέχονται κεφάλαια θεραπευτικὰ τῶν ἀδύσων καὶ φανερῶν ἐπιποδῶν τόπων εἶν. Ex ipso iam titulo patet, non ipsius Galeni opus esse, sed commenta-

Φήσας. ἐκεῖσε δὲ καὶ λαοὶ πολλοὶ τίμιοι ἔσωθεν τῶν
καπτρίων πύλων.

Φύλ. ρξ. Fol. 160.

Διαφόρων ποιητῶν καὶ Variorum poetarum et
ιστορικῶν περὶ τῆς τοῦ νει- historicorum de Nili aug-
λου ἀνξήσεως. mento.

A. οἱ κατ' αἰγυπτον ἰε- T. καὶ διὰ τοῦτου πλη-
ρεῖς. ροῦσθαι τὸν ποταμὸν.

†. Sunt sacerdotes Aegyptii, sapientes Bolbii,
Asamon Lybius. Thales, Anaxagoras, Herodotus,
Democritus, Eudoxus, Euphorus, et, qui sequitur.

Ἀρτεμιδώρου γεωγράφου Artemidori Geographi
περὶ τοῦ νειλου. de Nilo.

A. ὁ νεῖλος ῥέων ἀπὸ T. καὶ ὑγιεινὸν γίνεται.
τῆς μεσημβρίας.

†. Puta Ephesiam, cuius fragmenta collegit
Hudson tom. I. geograph. graec. minorum. Cum
verò ad manus non sit, nescio, an hoc ibi conten-
tum sit.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Περὶ τερατείων τινῶν, ὡς De portentis quibus-
ληροῦσιν ἔλληνες. dam, uti nugantur graeci.

A. κένταυρον, γηρυόνην, T. ἀληθείας ἐστὶ σοχαστῆς.
κύκλωπα.

Φύλ. ρξγ. Fol. 163.

Ἐυχὴ εἰς τὸ δίδόναι παι- Preces dando puerum
δίον εἰς γράμματα. erudiendum.

A. χρῖς ὁ θεὸς ἡμῶν, T. ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ
ὁ πάσης κτίσεως. ἀνάρχῳ κ. τ. λ.

†. In veteri catalogo inscriptio codicis est.
Libellus astronomicus ex variis auctoribus colle-
ctus.

Codex CCLXXXVIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata titulis, initialibus et numeris rubris, scriptura minuta et tersa, in quarto, mutilus, constans foliis 104, Saec. XIV, probe conservatus et inscriptus.

Ἀλάτιον τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ὡφέλιμον πάνυ καὶ ἐν τις χρῶ τούτῳ, τηρεῖται καλῶς μέτρι γήρους βαθυτάτου κ. τ. λ.

Alatium sancti Gregoris theologi utilisimum et si quis eo utatur, ad maximam usque senectutem sanus servatur.

A. ὑσώπου κρητικοῦ εἴη.

T. ἡ τὰ ὄψα παραρτύων.

†. Eiusmodi halation, seu embamma salsum S. Lucae Apostoli et Evangelistae saepius apud Lambec. lib. VI. memoratur.

Φύλ. ζ.

Fol. 7.

Ἀρχὴ συνθεῶ τῆς παρούσης δέλτου καὶ ἐρμηνεία καὶ διδασκαλία καὶ ἐξηγήσεις τοῦ θαυμασιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχιήτρου τοῦ γαληνοῦ τοῦ σπεύσαντος εἰς τὸ τῶν μωρίων πάθῃ ἀνίσταται καὶ δυσίατα λέγω ἅμα καὶ ἔυατα γενέσθαι ὡφέλειαν καὶ ἴασιν.

Principium cum Deo praesentis libri et interpretatio et doctrina et expositio admirandi et doctissimi Archiatri Galeni properantis, ut fieret utilis et sanaret partium morbos insanabiles et difficulter sanabiles, dico simul et facile sanabiles.

A. πρῶτον μὲν καὶ κοινῶ λόγῳ καὶ.

T. καὶ μίξας μετ' ὅξους ἄλειφε.

†. Praemittitur index cap. CCXLIX, in cuius autem fine haec leguntur: ἐν τῇ δὲ τῇ βίβλῳ περιέχονται κεφάλαια θεραπευτικὰ τῶν ἀδύλων καὶ φανερώων ἐπιποδῶν τόπων cñ. Ex ipso iam titulo patet, non ipsius Galeni opus esse, sed commenta-

rium in Galenum. Id quod confirmatur per id, quod in fine prooemii legitur: λόγος καὶ ποίημα καὶ προοίμιον Ἰωάννου ἀρχιήτρου περιέχων συνοπτικῶς πάντων τῶν πάθων καὶ τῶν ἀδῆλων τὰς θεραπέιας. πρὸς ὅξυν πόνον κεφαλῆς, κισσὸν ξηρόν, ἢ χλωρόν κοπανίνας ἀπόβρεχε εἰς ἔλαιον. Ex isto enim clare videtur, esse commentarium Ioannis Archiatri continentem morborum omnium curationem. In bibl. Parisiensi idem Msc. habetur, cuius titulus est. Ioannis Iatrosophistae λόγος καὶ ποίημα πάντων τῶν πάθων καὶ τῶν ἀδῆλων τὰς θεραπέιας πρὸς ἕν ἑκαστον τὴν τάξιν. Cap. CCLII. Cod. 126. teste Fabricio vol. XII. p. 781. Ultimum hic caput est: πρὸς λειχῆνας numero CCXLV. In indice autem caput ultimum notatur: πρὸς τὸ διῶξαι θήρια ἀπὸ τοῦ οἴκου Recensetur inter inedita.

Codex CCLXXXIX.

Membranaceus, membrana tenui, caractere minuto et nitido, in quarto, foliis 36, Saec. XV, possessus a M. Brennio et Adolpho Occone, cum notis Marulli marginalibus, optime conservatus et inscriptus.

Μάρκου τυλλίου κικερῶ-
νος ῥωμαίου διάλογος περὶ
γῆρωσ ἐπιγραφεῖς, κατὰ τὴν
ὁ μείζων ἢ περὶ γῆρωσ. ἐρ-
μηνεία Θεοδώρου τοῦ γα-
ζῆ εἰς τὴν ἐλληνικὴν ψλῶτ-
ταν μετενεχθεῖς. προοί-
μιον ἀπὸ τῶν τοῦ ἐννίου
στίχων.

Marci Tullii Ciceronis
Romani dialogus de se-
nectute inscriptus. Caso
maior, seu de senectute
interprete Theodoro Ga-
za in linguam graecam
translatus. Prooemium
ex Ennii versibus.

A. ὦ τίς τίς ἔικεν ἐγὼ πρό-
φρων τοι ἴκωμαι.

T. πείραν εἰληφότες τοῦ
πραγμάτος.

†. Prodiit graece in editione Ciceronis de officiis etc. Lugd. 8. In marginibus Codicis Msc. notae occurrunt et vocabula difficiliora latine explicantur. Scriptura harum similis illi, qua scripta est ode Marulli de morte Ioannis Medici Petri Francisci filii p. 35. quae incipit. At nos senectae praesidium gravis. In cuius fine subscribitur Michael Tarchaniotes Marullus Constantinopolitanus.

Φύλ. κδ. Fol. 24.

Ἀυτάρκεια τῶν τεσσάρων ἀρετῶν κατὰ τὸν σοφώτατον πλήθωνα. Quatuor virtutum iusta explicatio auctore sapientissimo Plethone.

A. ἀρετὴ ἐστὶν ἕξις καὶ ἦν ἀγαθὸς ἐσμεν. T. χείρονι δὲ ἐπανορθοῦσθαι.

†. Lucem vidit gr. et lat. Basil. 8. Oporin.

Φύλ. λα. Fol. 51.

Περὶ τε ἀρετῶν καὶ κακίων. De virtutibus et vitiis.

A. ἐπαινετὰ ἐστὶ τὰ καλὰ, ψεκτὰ δὲ. T. τῶν ψεγομένων ἐστίν.

†. Est opusculum Aristotelis unacum Gemisto Plethone ibidem editum. In fine Odae Marulli lego. Maximus p̄hus natus Alexandriae Constantinopoli episcopus ordinatus est et pulsus insignem contra Arianos librum scripsit, quem Mediolani Gratiano Principi dedit. Sunt haec verba Hieronymi in catalogo S. E. c. 127. teste Fabricio vol. 2. p. 363. Initio fol. 1. legitur. Adolpho Occoni Augustano Iuveni Opt. Martinus Brennius Septemcrastensis D. amicitiae ergo D. D. Patavii Anno dñni MDXLVII. Quod bene vertat. Ante titulum libri adhuc legitur. Hic liber est conventus S.

Marci de Florëtia ordinis praedicatorum. Observo codicem esse palimpsestum. Memini ex cod. 287. fol. 35. Maximum philosophum etiam de astronomia scripsisse. In veteri catalogo neque de Aristotele neque de nota quid memoratum.

Codex CCXC.

Chartaceus, charta vili, scriptura minuta, in quarto, constans foliis 168, manu And. Darmarii, titulis et initialibus miniatis, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν ἀθανασίου λόγος ἐν
εἰδαι διαλέξεως κατὰ μα-
κεδονιανοῦ πνευματομάχου.

Α. ἀπεσελάμεν τῇ σῇ
συνέσει.

Φύλ. νβ.

Τοῦ αὐτοῦ ἑτέρα διάλε-
ξις πρὸς μακεδονιανὸν περὶ
τοῦ, εἰ ἐφόρεσε σῶμα ἑμ-
ψυχον ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος.

Α. οὐ μόνον σφάλλεσθαι
λέγοντες.

Φύλ. ξβ.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ προ-
οιμοῦ δύναμιν ἔχουσα καὶ
τραγωδίαν τῆς τῶν ἐκκλη-
σιῶν ταραχῆς.

Α. ἐθαύμασά σου τὸν φι-
λολόγον.

Sancti patris nostri
Athanasii sermo forma
dialogi conscriptus con-
tra Macedonianum pneu-
matomachum.

Τ. βαπτίζοντες αὐτοὺς
κ. τ. λ.

Fol. 52.

Eiusdem alius dialogus
adversus Macedonianum
de hoc, an Dei verbum
corpus animatum gesta-
verit.

Τ. Φωνὴ τοῦτο συνήγαγεν.

Fol. 62.

Eiusdem epistola pro-
oemii loco scripta et mo-
tuum ecclesiasticorum
tragoedia est.

Τ. τῆς ἀληθείας ἀκατα-
μάχητον.

†. Est cum confutatione XVII. propositio-
num.

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Κατὰ ἀνομίου διάλεξις Adversus Anomium dia-
ὀρθόδοξου. ἄρχεται δὲ ἀπὸ logus orthodoxi. Inci-
τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀσεβοῦς pit verò ab epistola im-
ἀετίου. οὕτως. pii Aetii. Sic.

A. ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ καιρῷ. T. ζητῶν ἐπιφορὰν καὶ
εἰς αὐτὸν.

†. Est hoc in secundo dialogo S. Athanasii
M. de sancta trinitate. Hoc et priora S. Athanasii,
seu potius S. Maximi conf. opuscula gr. et lat. in
utriusque operibus edita sunt.

Codex CCXCI.

Chartaceus, charta vili, in quarto, manu And.
Darmarii, in foliis 41, Saec. XVI, bene conserva-
tus et inscriptus.

Γρηγορίου νύσσης περὶ Gregorii Nysseni de
ψυχῆς. anima.

A. διαφανεῖται σχεδὸν T. δόγμασι παραλειπτέον.
ἅπασιν.

†. Extat gr. et lat. cum aliis eiusdem opu-
sculis.

Codex CCXCII.

Chartaceus, charta tenui et vili, titulis et initiali-
bus minio distinctis, in quarto, manu And. Dar-
marii, constans foliis 88, Saec. XVI, probe conser-
vatus et inscriptus.

Πολυχρονίου ἐρμηνεία εἰς τὸν ἐκκλησιαστήν καὶ εἰς τὸ ᾄσμα τῶν ᾠσμάτων. Polychronii commentarius in ecclesiasten et in canticum canticorum.

A. τὰ ῥήματα συμβου- A. εἶναι τέλειος καὶ ἀνελ-
λὰς, οὐ πρόσθεν. λικῆς.

†. Post titulum sequitur hoc argumentum minio exaratum: ἐν τῷ ἐκκλησιαστῇ τελείαν, ὡς ἂν μεγάλοις καὶ τελείοις παρατίθῃσι τὴν διδασκαλίαν. ὁ ἐκκλησιαστής Φυσιολογίας ἀπτόμενος ἀποκαλύπτει τοῦ παρόντος βιβλίου (βίου) τὸ μάταιον. In ecclesiaste perfectam, tanquam magnis et perfectis proponit doctrinam. Ecclesiastes naturam sequens praesentis libri (vitae) vanitatem manifestat. Tum sequitur textus et expositio. Ineditus est iste commentarius in ecclesiasten et in multis bibliothecis asservari Msc. dicitur tit. πολυχρονίου διακόνου. Miror, librarium etiam addidisse: καὶ εἰς τὸ ᾄσμα τῶν ᾠσμάτων. De hoc autem nil hic habetur. In commentario citantur etiam interpretes Gregorius Nyssenus, Evagrius et Didymus. Est insuper cum tribus scholiis marginalibus, quorum primum est ad: ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν. hoc: ὑπερβατῶς εἰρηται. ἐστὶ δὲ ἡ ἐπ' εὐθεΐαν ἀνάγνωσις ἥδε. τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν τὰ ξύλα τοῦ ὄρυμοῦ βλαστῶν. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 57.

Codex CCXCIII.

Chartaceus, charta tenui et vili, titulis et initialibus rubris, literis minutis, manu Andr. Darmarii, in quarto, exaratus Madriti, in foliis 58, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ ὑπερτίμου κυρ. μιχαήλου τοῦ ψέλλου ἐρμηνεία εἰς τὸ ᾄσμα. Sapientissimi et hyper-
timi dom. Michaelis Psel-
li expositio in canticum
canti-

μα τῶν ᾠσμάτων διὰ τῶν canticorum in versibus
πολιτικῶν πρὸς τὸν βασι- politicis ad imp. dom.
λέα κυρ. νικήφορον τὸν βο- Nicephorum Botaniatem.
τανιατῆν.

A. ἐπέπερ τὸ Φιλομα- T. ἴλεως γένοιτό μοι.
θές τόσον.

†. Edidit Io. Meursius cum Eusebio et Poly-
chronio graece Lugd. 1617. 4. In fine legitur: ὑπὸ
ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου υἱοῦ γεωργίου πέρας
ἐκλήφεν ἐν τῷ ἔτει αφοθ. νοεμβρίῳ ιγ. ἐν μαδριλλίῳ
τῆς ἰσπανίας, ὅθεν ἡ κατοίκησις βασιλέως ἰσπανῶν. Ab
Andrea Darmario Epidaurio Georgii filio finem
habuit anno 1579. Nov. XIII. Madriti in Hispania,
ubi Regis Hispanorum regia est.

Codex CCXCIV.

Chartaceus, charta tenui et vili, titulis et initiali-
bus miniatis, in quarto, foliis 73, manu Andr. Dar-
marii, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Πολυχρονίου διακόνου Polychronii Diaconi ex-
ἐξήγησις εἰς τὸ ᾠσμα τῶν positio in canticum can-
ᾠσμάτων ὑπὸ διαφόρων. ticorum è variis. Prooe-
προοίμιον. mium.

A. τὰ πρόσωπα τοῦ βι- T. τῆς διὰ τὸ τέλειον δυ-
βλίου τοῦ ᾠσματος. ναμένης.

†. Prodiit graece cum Eusebio et Psello Lugd.
1617. 4. At editionem ad codicem mutilum factam
esse ex dicendis patebit. Nam p. 102. loco προστί-
θῃσι τῷ ἀπὸ τῆς νύμφης τρεχέλω κ.τ.λ. haec in Msc.
Electoralī leguntur: προστίθῃσι τῷ ἀπὸ τῆς σωφροσύ-
νης ἐκάλινῳ τὸν ἀπὸ τῆς σιωπῆς, ἐπισαμένης τῆς νύμ-
Tonus III. 28

Φης καιροῦς λαλίας καὶ ὥρας καὶ ἐπαινουμένης σιγῆς· καὶ ὅτι ἐν τῷ βάθει ὑπὸ τὸ λέπυρον αὐτῆς κρύπτει τὰ θεωρήματα καὶ τὰ δόγματα τοὺς δίδουσι κόπκους τῆς ροιᾶς. ὡς πύργος δαυὶδ τράχηλός σου κ. τ. λ. Quae omnia scilicet a cap. IV. n. 4. usque ad cap. VII. n. 5. canticorum in editione desunt. Et tunc primum citata editionis verba occurrunt. Notarum ad editum Polychronium auctor id ipsum animadvertit dicendo p. 182. ad eundem locum. Haec omnia usque ad finem interpretationis istius sunt explicatio alterius textus, cuius verba omisit librarius et diversa in unum confudit.

Codex CCXCV.

Chartaceus, charta vili, titulis et initialibus miniatis, in quarto, foliis 149, manu Andr. Darmarii, exaratus Madriti in Hispania, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Ἐκδόσεις τῶν ψαλμῶν ὑπὸ μαρκελίνου, ἀθανασίου, βασιλίου, γρηγορίου κύσσης, εὐσεβίου, ἰωσήπου καὶ ἐτέρων.	Editiones psalmorum auctoribus Marcellino, Athanasio, Basilio, Gregorio Nysseno, Eusebio, Iosepho et aliis.
---	--

Φύλ. γ. Fol. 3.

Ἀἱ ἐκδόσεις τῆς ἱερᾶς γραφῆς ἀπὸ τοῦ ἑβραϊκοῦ εἰς τὸ ἐλληνικόν.	Editiones sacrae scripturae ex hebraico in graecum.
---	--

Α. οἱ τῶν ὀβ̄ οὗτοι ἐβραῖοι ὄντες.	Τ. πρὸς ἀσφάλειαν διακεχρισμένῳ.
------------------------------------	----------------------------------

†. Est synopsis de versionibus scilicet LXXII, Aëquilae, Symmachi, Theodotionis anonymorum

duorum et luciani sumpta ex Athanasii Arch. Alex.
synopsi sacrae scripturae.

Φύλ. ε. Fol. 5.

Περὶ τῆς ᾱ καὶ ε̄ ἐκδό- De prima et sexta edi-
σεως. ἄλλως. tionē. Aliter.

A. ἑκδόσις, ἣν ἔυρον ἐν T. καὶ σὺ ἐπισήσεις.
νικοπόλει.

†. Narratur etiam, quomodo editionis V. au-
ctor psalmos inscripserit.

Φύλ. ιβ. Fol. 12.

Ἐἰς τὰς ἐπιγραφαὶς τῶν In inscriptiones psal-
ψαλμῶν ἐρμηνεῖα τινῶν morum expositio quo-
κατ' ἐπιτομὴν. εὐσεβίου. rumdam in epitome. Eu-
sebio.

A. ἑκατὸν πενήκοντα T. ἀντὶ δὲ αὐτοῦ τὸ ἀεί.
τυγχάνουσιν.

†. Extat gr. et lat. in Montfaucon collatione
nova patrum.

Φύλ. ιγ. Fol. 13.

Ἐπόθεσις εὐσεβίου τοῦ Argumentum Eusebii
παμφύλου. Pamphyli.

A. τῆς βίβλου τῶν ψαλ- T. δηλοῦσι, τινός ἐστι.
μῶν ἥδε.

†. Extat ibidem.

Φύλ. ιδ. Fol. 14.

Ἐποθέσεις τοῦ αὐτοῦ εὐ- Eiusdem Eusebii ar-
σεβίου εἰς τοὺς ψαλμοὺς. gumenta CXIV.

A. προτροπὴ θεοσεβείας T. ἡ μελοῦς ὑπαλλαγή.
καὶ ἀποτροπὴ.

†. In editione citata CL. numerantur. At et in manuscripto Electorali idem ultimum habetur. Sequuntur in eodem argumenta brevia odorum cum scholio, quae in editione non reperi.

Φύλ. κε. Fol. 25.

Ἄι ἐπιγραφαὶ καὶ ἀρχαὶ ὧν ψαλμῶν. Inscriptiones et initia CL. psalmorum.

A. Ἄι κατὰ τοὺς ὁ τῶν ψαλμῶν προγραφαί. T. ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Φύλ. μγ. Fol. 43.

Ἐπιγραφαὶ τῶν ᾠδῶν. αὐτῇ μωυσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ. Inscriptiones odorum. Oda Moysis in exodo.

Φύλ. με. Fol. 45.

Ἰωσήπου ἐκ τοῦ ὑπομνηστικοῦ κεφ. ρνη. Iosephi ex hypomnestico cap. CLVIII.

A. Ἄινος ἐπὶ τὰ μνημονεύμενα. T. ἐπιγινώσκομεν εὐρίσκεισθαι.

†. Fabricius Vol. X. p. 110. elenchum capitum huius hypomnestici inediti dedit. At ibi cap. CXX. est. Iste autem Iosephus est scriptor Christianus, non Iudaeus Flavius, ut perperam existimat Lambecius lib. III. p. 52. in nota marginali. Iosephus autem Christianus ex Athanasii synopsi sacrae scripturae, quae gr. et lat. in eius operibus existit, sumpsit.

Φύλ. μς. Fol. 46.

Εὐσεβίου εἰς τοὺς ψαλμοὺς. Eusebii in psalmos.

A. ὁ μὲν ψαλμὸς οἰκεν. T. ἐν τοῖς προφηταῖς.

†. In citata prius editione plura adhuc sequuntur.

Φύλ. μθ. Fol. 49.

Τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν Libri psalmodum di-
ἡδε ἂν εἴη ἡ διαίρεσις, ὡς visio haec esset, ut ac-
τὰ ἀκριβῆ τῶν ἀντιγρα- curata antigrapha et ip-
φῶν, αὐτὸ δὲ τὸ ἐβραϊκὸν sum hebraicum habent.
περιέχει.

A. εἰσι τοίνυν οἱ μὲν T. ὁμοῦ πάντες οἱ ψαλ-
πάντες ρν. μοι ρνα.

†. Est Eusebii Pamphyli in psalmodum enu-
merationem argumentum, quod supra occurrit, non
argumentum tantum, sed et cum commentario ano-
nymy in hoc argumentum.

Φύλ. νθ. Fol. 54.

Ὅπως ἀναδειχθεῖσης τῆς Quomodo constituta
κιβωτοῦ εἰς ἱερουσαλὴμ συ- Hierosolymis arca psal-
νέσῃ τὸ ψαλτήριον. εὐσε- terium constituit. Eusebii.
βίου.

A. ἀνάγκην ἔχομεν ἀγα- T. θεῶ λέγοντες ἀλλη-
πητοί. λουιά.

†. In editione supra citata hanc expositionem
non inveni. Hinc puto scribendum, ἰωσήπου. Ta-
le enim quid lego apud Lambecium lib. III. p. 32.

Φύλ. νς. Fol. 56.

Περὶ ἀλληλουιᾶ. De Alleluia.

A. ὅσοι ἐκ τῆς ἐβραϊδοῦς T. λογίσεται καὶ ἀμαρ-
φωνῆς. τῶν.

Φύλ. ξγ. Fol. 63.

Περὶ ἀναβαθμῶν. De gratibus.

A. πάλιν ἐτέραν προγρα- T. ἐθνη καὶ τὰ ἐξῆς.
φῆν.

Φύλ. ξζ. Fol. 67.

Τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἀρχιεπ. ἀλεξανδ. πρὸς μαρκελλῖνον προοίμιον εἰς τὴν ἐρμηνείαν των ψαλμῶν.

Sancti Athanasii archiep. Alexand. ad Marcellinum prooemium in expositionem psalmorum.

A. ἄγαμαί σε τῆς ἐν χῶ προαιρέσεως.

T. λαλήσαντες ἄνδρες ἄγιοι.

†. In Corderii catena in psalmos Antwerp. 1643. f. hoc prooemium gr. et lat. extat excepto initio. Editum enim incipit. πᾶσα μὲν. Quod inferius in Msc. occurrit.

Φύλ. ρη. Fol. 108.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἀρχιεπ. νύσσης, ὅτι ἀνακόλουθος τῇ ζωῇ τοῦ δαυὶδ ἡ τῶν ψαλμῶν ἀκολουθία.

Sancti patris nostri Gregorii archiep. Nysseni, quod Davidis vitae ordo psalmorum non conveniat.

A. ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂν τις εἰκότως.

T. ἄλλον τρόπον νικᾷς.

†. Est caput XI. lib. II. in psalmos non integrum. Iam enim in hoc desinit: ἐν τῷ ἐφεξῆς ἄλλον τρόπον νικᾷς.

Φύλ. ριδ. Fol. 114.

Συλλογαὶ ἀπὸ βιβλίου διεφθορότος ὑποβρυχίου γεγονότος. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν.

Collectiones ex libro corrupto, facto madido sancti patris nostri Gregorii episcopi Nysseni in inscriptiones psalmorum.

A. χρὴ τοίνυν τὸν μέλλοντα πρὸς ἀρετὴν.

T. αἰσθῆσιν γλυκαινομένων.

†. Est cap. 2. lib. 1. in psalmos editi Ingolst. 1600. 4. a Gretsero è bibl. Bavarica.

Φύλ. ριζ. Fol. 117.

Ἰωσήπου ἐκ τοῦ ὑπομνη- Iosephi ex hypomne-
ματικοῦ κεφ. ρ. τίνα ἐστὶ stico cap. C. quaenam a
τὰ τῷ δαυὶδ πεπραγμένα Davide peracta et in ip-
καὶ εἰς αὐτὸν ἄξια θαύμα- sum digna admiratione
τος πραχθέντα πρὸς τῷ facta sunt ad finem.
τέλει.

Α. πᾶσαν αὐτοῦ συγγρα- T. παραδοὺς τὴν ὀνομα-
φὴν ἐφ' ἐκάστῳ. σίαν.

†. Est cap. LXXIII. in elencho capitum Fa-
briciano vol. X. p. 115. Idem caput extat in bibl.
Vindob. apud Lambecium lib. III. p. 32. ubi per-
peram ait, sine dubio intelligi Flavium Iosephum.
Est enim scriptor Christianus, ut ex indice capi-
tum videre est.

Φύλ. ριθ. Fol. 119.

Ἰππολύτου ἐπισκόπου ῥώ- Hippolyti episcopi Ro-
μης ὑπόθεσις διηγήσεως εἰς mani hypothesis expositi-
τοῦς ψαλμοῦς. tionis in psalmos.

Α. ἡ βιβλος τῶν ψαλ- T. τῆς πραγματείας δι-
μῶν καινῆν. δάσκει.

†. Est scriptum ineditum, quod Th. Galeus
habere se testatus est. Habuit et Alexander Morus.

Φύλ. ρκ. Fol. 120.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri Gre-
μῶν γρηγορίου ἀρχιεπ. νύσ- gorii Nysseni archiep. in
σης εἰς τὸ διάψαλμα. diapsalma.

Α. χρηρὴ δὲ μηδὲ τὸ διά- T. ἐρμηνευσάντων ὀνομα-
ψαλμα. σθη διάψαλμα.

†. Est cap. X. tract. II. in psalmos V. edit.
Ingolst. Integrum tamen non est.

Φύλ. ρκβ. Fol. 122.

Ψαλτήριον σὺν θεῷ περιέχον τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ψαλμῶν ἅμα τῶν ᾠδῶν καὶ εὐχῶν σὺν ἀκριβεῖς πολλῇ κατὰ εἶχων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλεῖου τοῦ μεγάλου.

Psalterium cum Deo continens expositionem centum et quinquaginta psalmorum cum odibus et precibus cum praecisione multa in versibus sancti patris nostri Basilii M.

Ἰαμβοὶ εἰς τὸ ψαλτήριον.

Iambi in psalterium.

A. ἄκουε δαυὶδ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ὁρφέως.

T. ἄνουν, ὡς θεῷ μόνῳ.

†. Ex praecedenti intelligitur esse Basilii M.

Ἄλλοι.

Alii.

A. τοῦ πνεύματος τὰ εἶδη τόξα καὶ βέλη.

T. πρὸς τὴν ἐν ἔργοις ψυχικὴν σωτηρίαν.

Φύλ. ρκγ. Fol. 123.

Τοῦ μεγάλου βασιλεῖου.

Magni Basilii.

A. ψαλμὸς γαλήνη ψυχῶν βραβευτῆς εἰρήνης.

T. εἰκότως καλεῖσθωσαν.

†. Est pars homiliae eius in psalmum 1. cum aliquo tamen discrimine. Post enim Davidis verba: μακάριος ἀνὴρ κ. τ. λ. expositio haec sequitur: σκόπει τῶν ῥημάτων τὸ ἀκριβές, πῶς ἐκείνης λέξεως δογμάτων πεπλήρωται κ. τ. λ. In editione aliud habetur.

Φύλ. ρκδ. Fol. 126.

Εὐσεβίου τοῦ παμφύλου εἰς τὸ διάψαλμα.

Eusebii Pamphyli in diapsalma.

A. ἔγραψαν τὰ διαψάλματα τὰ ἐρμηνεύσαντες.

T. οἶαν μελοῦς.

†. Ex-

†. Extat in catena Corderiana in psalmos. In Msc. fini editionis additur: ἐν οἷῳ δ' ἂν ψαλμῷ ἐνε-
τύγχανον ὄντες τὸ διάψαλτων εἰς δῖαν οἶαν μελοῦς.

Φύλ. ρκδ. Fol. 127.

Τοῦ αὐτοῦ Εὐσεβίου. Eiusdem Eusebii.

A. ἰσέον, ὡς ἡ καθόλου T. τῶν ἰουδαίων τὴν ἀπο-
τῶν ψαλμῶν. βολὴν.

†. In editione citata cura Montfauconii in col-
lectione nova PP. hoc non habetur.

Φύλ. ρλ. Fol. 130.

Περὶ τῶν ἑπτὰ ἐκδόσεων De VII. versionibus
τοῦ ψαλτηρίου. psalterii.

A. ἰσέον, ὅτι ὡς ἑπτὰ T. εὐρέθη ἐν νικομηδείᾳ.
ἐκδόσεις.

†. Haec synopsis primo codicis loco iam oc-
currit de S. Scriptura. Nunc iisdem verbis de
psalterio Athanasium M. auctorem habet, ex cuius
synopsi S. Scripturae desumpta est. v. eius opera.

Φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Εὐσεβίου ἐρμηνεῖα τι- Eusebii in psalmorum
νῶν κατ' ἐπιτομὴν εἰς τὰς inscriptiones interpreta-
ἐπιγραφαὶ τῶν ψαλμῶν. tio quorundam compen-
dii more descripta.

A. ἐκατὸν πενήκοντα T. ἀντὶ δὲ αὐτοῦ τὸ ἀεὶ.
τυγχάνουσιν.

†. Extat in Montfauconii collectione nova PP.
gr. et lat. et prius iam occurrit.

Φύλ. ρλγ. Fol. 135.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡ- Sancti patris nostri
μῶν μεγάλου βασιλείου εἰς magni Basilii in psalte-
τὸ ψαλτήριον. rium.

A. πᾶσα μὲν παλαιᾷς T. ἡμερώτερος δέκνυται.
καὶ νέας.

†. Extat gr. et lat. in eius operibus et est ini-
tium homiliae primae in psalmos ibi desinens, ubi
prius citatum incipit. Aliquantum verò differt, ut
ex initio clarum est: πᾶσα μὲν παλαιᾷς καὶ νέας δια-
θήκης θεόπνευστος γραφὴ ὠφελιμος ὑπάρχει καὶ ἀφ'
ἐαυτῆς λύσιν οὐκ ἔχει. πάσης δὲ παλαιᾷς βίβλου ἀνώ-
τερον καὶ ὠφελιμώτερον τὸ ψαλτήριον ὑπάρχει. ἀκού-
σωμεν δὲ μετὰ συνέσεως καὶ τούτου ἐγκώμια κ. τ. λ.

Φύλ. ρλε. Fol. 135.

Ἐπόθεσις εὐσεβίου τοῦ Hypothesis Eusebii
παμφύλου εἰς τοὺς ρν ψαλ- Pamphyli in CL. psal-
μοὺς. mos.

A. τῆς βίβλου τῶν ψαλ- T. καὶ ἐν τοῖς προφηταῖς.
μῶν ἥδε.

†. Prodiit gr. et lat. uti supra dictum, hoc
solo discrimine, quod fini editionis hoc additum in
Msc. ἐν τῇ ἐβραϊκῇ βίβλῳ κ. τ. λ. usque: ἐν τοῖς προ-
φηταῖς, quae est pars prooemii in citata editione
pag. 7.

Φύλ. ρλη. Fol. 138.

Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Gregorii archiepiscopi
νύσσης ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῶν Nysseni ex interpretati-
ἐπιγραφῶν τῶν ψαλμῶν. one inscriptionum psal-
morum.

A. καιρὸς ἃν εἶη κατα- T. τῆς τοῦ θεοῦ μετου-
νοῆσαι. σίας κατορθουμένην.

†. In editione Gretseriana Ingolst. 1600. 4. Est finis cap. secundi, caput tertium et capitis quarti pars maxima. In fine minio notatum: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου ἐπιδαυρίου υἱοῦ γεωργίου σὺν θεῷ ἐιληφεν τέρμα ἐν τῷ ἔτει αΦοθ ιανουαρ. ιδ. ἐν μαδριλλίῳ τῆς ἰσπανίας. Manu Andreae Darmarii Epidaurii Georgii filii cum Deo finem cepit anno 1579. 14 Ian. Madriti in Hispania.

Codex CCXCVI.

Chartaceus, charta vili, titulis, initialibus, numeris et nominibus interpretum miniatis, in quarto, foliis 164, manu Andr. Darmarii, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Λέξεις τῶν ρν ψαλμῶν Dictiones CL. psal-
κατὰ στοιχεῖον. rum ordine alphabetico.

A. ἀλληλουιά, ἀινεῖτε T. ὡςθεὶς, ἀναπείς.
τὸν ὄντα.

†. Citatur etiam a Fabricio eiusmodi lexicon tom. X. p. 62. n. 12. Pasinus edidit graece P. 1. p. 190. in bibl. Taurinensi.

Φύλ. θ. Fol. 9.

Ἐκδόσεις γεγόνασιν τῆς Versiones extitere sa-
ἱερᾶς γραφῆς, ἡγουν ἀπὸ crae scripturae, scilicet
τοῦ ἐβραϊκοῦ εἰς τὸ ἐλλη- ex hebraico in graecum
νικὸν ἐρμηνεῖται, ὡς πρό- septem.
κεινται, ἑπτὰ.

A. πρώτη ἡ τῶν οβ ἐρμη- T. τὴν οἰκείαν ἔκδοσιν
νευτῶν. ποιητάμενος.

†. Nonnisi tres memorantur, reliquis desideratis. Caeterum haec synopsis desumpta est ex Athanasio M. de synopsi S. Scripturae, quae in eius operibus extat.

Φύλ. ια. Fol. 11.

Ἀρχὴ τῶν ᾠδῶν. ᾠδὴ Initium canticorum.
 μωυσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ. εὐ- canticum Moysis in exo-
 σεβίου ἐπισκόπου καίσα- do. Eusebii episc. Cae-
 ραίος. sar.

Α. ᾠδὴ εἰς τὴν ἐν δόγμα- Τ. καὶ εὐλογητὸς εἰς τοὺς
 σιν ὁρθοῖς θεολογία. αἰῶνας, ἀμήν.

†. Extat eiusmodi catena in cantica veteris et novi testamenti in editione corderiana, quae in quibusdam, non verò in omnibus convenit. At et aliam novi ex versione Ant. Caraffae. Cum verò ad manus non esset, nequii determinare, num eadem sit. In hoc codice post Eusebium bis alius citatur. Subsequitur Hesychius, cuius haec sunt: οὐ γὰρ ἦσαν ἐν τοῖς αἰγυπτίοις τοῖς διώκουσι πεζοπόροι. Cantica verò hoc ordine sequuntur. Moysis in deuteronomio, Annae Matris Samuelis, Habacuc prophetae, Isaiae, Iouae, trium puerorum, aliud puerorum, aliud trium puerorum, Deiparae, Zachariae, Ezechiae, Iusti Symeonis. In margine supra titulum notatur esse: Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου. Equidem legitur in eius operibus graecolat. p. 1006. extare scriptum eius in cantica Moysis et Mariae sororis; reliquorum autem non fit mentio. Expositores, ut sequuntur, sunt. Eusebius, Hesychius, Gregorius Nyssenus, Chrysostomus, Cyrillus, Severus, Theodorus, Didymus, Nicolaus Presb. Theodoretus, Severianus, Gennadius, Gregorius theologus. Eudoxius philos. Polychronius, Victor Presb. Isidorus. Athanasii ne esse potest? In fine legitur: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου ἐκλήφε σὺν θεῷ τέρμα. Manu And. Darmarii Epidaurii finem cum Deo cepit. De his omnibus nil legitur in veteri catalogo.

Codex CCXCVII.

Bombycinus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus minio exaratis, caractere minuto et eleganti, in quarto, foliis 297, possessus a quodam Photio, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἀββᾶ ἰω. ἡγουμένου τῆς ραΐθου πρὸς ἰω. τὸν ἀξιάγαστον τοῦ σινᾶ ὄρους ἡγούμενον. Epistola Abbatis Ioannis praepositi Rhaituen- sis ad Ioannem virum admirandum in monte Sina praepositum.

A. τῷ ὑπερφυσάτῳ — γινώσκοντες. T. ὑπέδειξεν, ἐρρώσον ἐν κῶ κ. τ. λ.

Φύλ. ε. Fol. 5.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἀββᾶ ἰω. τοῦ σιναιτοῦ πρὸς ἰω. ἡγούμενον τῆς ραΐθου πλάκες πνευματικά. Epistola Abbatis Ioannis Sinaitae ad Ioannem Praepositum Rhaituensem.

A. ἀπεδέξαμεν, ὡς πρέπουσαν. T. τοὺς μισθοὺς ἀποδοῦσιν.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Δανιὴλ μοναχοῦ ραΐθηνου εἰς τὸν βίον τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ ἐπὶ κλην σχολαστικοῦ. Danielis monachi Rhaiteni in vitam Abbatis Ioannis cognomine scholastici.

A. πεπεῖραμαι κυροῦν ἐν βραχέσι. T. μὴ ἀπίσωμεν τοῖς δράμασιν.

Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἰω. σιναιτοῦ συγγραφείς παρὰ δανιὴλ μοναχοῦ ραΐθηνου. Vita in compendio Abbatis Ioan. Sinaitae conscripta a Daniele monacho Rhaiteno.

A. τὸ μὲν τίς ἡ ἐνεγκμένη. T. τηρίγματα λέγοντα τὰ δὲ.

†. Collatione facta animadverti finem Msc. cum fine editionis non congruere, ordine scilicet foliorum turbato. Folium enim primum huc pertinet, cuius initium cum fine XI. perfecte congruit et sic finis primi cum initio XII. Additus scilicet hic etiam libri prologus. Sequitur tum scalae syllabus et titulus iste.

Φύλ. ιβ. Fol. 12.

Λόγος ἀσκητικὸς τοῦ ἀβ-
βᾶ ἰω. ἡγουμένου τῶν ἐν
τῷ σινᾷ ὄρει μοναχῶν. πε-
ρὶ ἀποταγῆς βίου.

Liber asceticus Abba-
tis Ioan. Praepositi mo-
nachorum in monte Sina.
De abdicatione vitae.

A. τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὑπερ-
αγάθου.

T. εἰς ἀορίστους ἀ. ὧνας φῶς,
ἀμὴν.

Φύλ. σσθ. Fol. 275.

Πρὸς τὸν ποιμένα ἐπιστο-
λη.

Ad pastorem epistola.

A. ἐν μὲν τῇ κάτω βί-
βλῳ.

T. ἡ δὲ ἀγάπη ἐστὶν ὁ θεὸς
κ. τ. λ.

†. Hic in fine legitur: ἀψωνοία ἡ μνημείου,
ᾧπου σε ἐγραψέ ο τιπροκόμενος ὑπὸν δοῦλος.

Φύλ. σθς. Fol. 296.

Περὶ τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου
ἡγουμένου τοῦ σινᾶ ὄρους
ἡγουν τοῦ τῆς κλίμακος.

De Abbate Ioanne prae-
posito montis Sina, seu
Climaco.

A. ἐλθόντος ποτε τοῦ
ἀββᾶ.

T. ἐαυτῷ ἡγάγετο σοφούς.

†. Totus hic codex est cum scholiis margi-
nalibus incuria bibliopecti ex parte abrasis. In
primo folio notatur, M. Raderum ex hoc libro
transscripsisse et vertisse. Cum illius interpreta-

tione prodire haec opuscula cum scholiis gr. et lat. Paris. 1653. f. excepto Danielis prologo brevi in vitam Ioannis Sinaitae, cuius prima verba tantum in fine eiusdem vitae habentur. Reliqua verò desunt. Praemissa duo folia S. Macarii quaestionem et responsionem, utrum anima formam habeat et quaedam gerontica continet. Photii autem Hamartoli quondam fuisse codicem fol. 4. in ora inferiore legitur. Possessor alius in fine annum 1477. mens. Febr. adscripsit. In veteri catalogo male inscribitur Ioan. Rhaitae scala.

Codex CCXCVIII.

Membranaceus, membrana crassa et veteri, literis minutis et nitidis, in quarto, foliis 138, mutilus, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἁγίου κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας
λεξικὸν κατὰ στοιχείου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐτέρων διδασκάλων.

Sancti Cyrilli archiepiscop. Alexandrini lexicon alphabeticum, non illius tantum, sed et aliorum doctorum.

A. ἕτινα σημαίνει τὸ ὁμοῦ.
T. πάρεδρον, παρκαθημένον.

†. Recensetur inter inedita et in multis bibliothecis asservatur. Ex eorum verò initiis intellexi, discriminis quidpiam esse. Mingarelli in catalogo Msc. graecorum adducit initium, quod cum illo codicis Electoralis convenit praeter verba: ἄασατο, ἡγνόησεν, ἤμαρτεν, ἐφθόνησεν, ἄασαν, ἐβράψαν, quae hic non habentur. Nec integrum est nostrum. Iam enim desinit in vocabulo: πάρεδρον. In medio p. 1. ἔτους 5ψκζ. anni 6721, seu Christi 1213. reliqua sunt extincta.

Codex CCXCIX.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, caractere minutissimo et nitido, in quarto, foliis 78, Saec. XV, male conservatus et inscriptus.

Ἐρωτημάτων ἐπιδιορθωθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου . . . τοῦ κρήτης. Erotemata disposita a sapientissimo et disertissimo . . . Cretensi.

Α, τί ἐστὶ προσωδία, ποία τάσις. Τ. ζεύγνυτε, ζευγνύουσιν.

†. Initium et nomen auctoris in hoc codice extinctum est. Mingarelli verò in catalogo Msc. gr. titulum integrum affert p. 497. ἀρχὴ συνθεῶν τῶν ἐρωτημάτων διορθωθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κύριου μανουὴλ μοσχοπούλου τοῦ κρήτης. Sunt igitur haec erotemata Manuelis Moschopuli Cretensis edita graece Basil. 1540. 4. In collatione instituta parum discriminis tantum observavi, scil. post finem partis secundae in editione, in Elect. codice pauca adhuc adduntur, et in parte tertia pro tractatu: περὶ ἀντωνυμίας, in M.c. verba barytona, contracta et in mi sequuntur. In quorum fine notatum: ἐτελειώθησαν τὰ παρόντα ἐρωτήματα τῷ 53^ῳ ἔτει Ἰνδικτ. ε. ἀπὸ χριστοῦ 1427. ἡμέρα 3. ὥρα γ. τῆς ἡμέρας. Finita sunt haec erotemata 6935. indict. V. a Christi nativitate 1427. lun. VII. feria VII. hora III. diei.

Φύλ. λγ. Fol. 53.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου τοῦ χρυσολοῖ. Sapientissimi et disertissimi domini Chrysolorae

σολουρᾷ γραμμικτικῇ; σύντο- lorae accurata grammaticae synopsis.
ψις ἡκριβωμένη.

A. εἰς πόσα διαιροῦνται T. ἰστέον, ὅτι πολλοὶ σύν-
τὰ καὶ γράμματα. δεσμοὶ κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. Paris. 1534. 8. Manuscriptum verò mutilum est. A titulo enim περὶ συγκριτικοῦ ὀνόματος omnia desunt. Hoc et prius opusculum non indicantur in veteri catalogo.

Codex CCC.

Chartaceus, charta vili, titulis, figuris, numeris et initialibus minialis, in quarto, foliis 89, scriptus ab Andr. Darmario, cum correctionibus marginalibus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Γεωμετρία. τοῦ σοφωτά- Geometria. Sapientis-
του χαρτοφύλακος βουλγα- simi Bulgariae Charto-
ρίας κύρου ἰωάννου τοῦ πε- phylacis dom. Ioan. Pe-
διασιμοῦ συνοψις περὶ με- diasimi synopsis de di-
τρήσεως καὶ μερισμοῦ γῆς. mensione, ac partitione
terrae.

A. πολλοὶ τῶν ἀμυήτων T. ἡγουν μοδίου τετάρτου
γεωμετρίας. ὀγδόου.

†. Dicitur esse ex Herone, quem etiam citatum aliquoties reperi et in multis bibliothecis asservatur.

Φύλ. πγ. Fol. 83.

Ἐισαγωγή γεωμετρομε- Introductio in Geodae-
νων ἥρωνος. siam Heronis.

A. ἡ πρώτη γεωμετρία T. ἡ δε λίτρα ὑψ' ἔν.
καθὼς ἡμᾶς.

†. Differt a Geodoesia, quam Barocius edidit Venet. 1572. 4. Subsequuntur adhuc tituli: περὶ
Tomus III. 50

ἐνθυμετρικῶν. περὶ μέτρων, cuius initium est: ὁ ἀμφορεύς παρ' ἐνόις λέγεται μετρητῆς. Monachi S. Mauri excerpta edidere in analectis graecis A. 1688. Paris. ut Morellius in bibl. gr. etc. ait p. 186.

Codex CCCI.

Chartaceus, charta vili, titulis et initialibus minio distinctis, in quarto, foliis 87, scriptus ab Andr. Darmario, cum correctionibus marginalibus, mutilus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Νικομάχου γερασινοῦ πυθαγορικοῦ ἀρμονικῆς ἐγχειρίδιον ὑπαγορευθὲν ἐξ ὑπογυίου κατὰ τὸ παλαιόν. προοίμιον. Nicomachi Gerasini Pythagorici enchiridion harmonicae dictum ex tempore secundum antiquum.

A. εἰ καὶ πολύχους καθ' ἑαυτὸν. T. τὰ τονιαῖα διαστήματα.

Φύλ. λζ. Fol. 57.

Τοῦ αὐτοῦ νικομάχου. Eiusdem Nicomachi.

A. ὅτι νικόμαχος τὴν ἀνωτάτην. T. καὶ σύμμετρον ἀπενεμάντος.

†. Prodiit enchiridion in duos divisum libros graece Lugd. 1616. 4. Cum Aristoxeno et Alypio, ubi ad titulum: τοῦ αὐτοῦ νικομάχου: haec nota habetur. Quae sequuntur, excerpta tantum è secundo Nicomachi libro arbitramur. Tamen, ut cod. Msc. habebat, ita representabimus.

Φύλ. μθ. Fol. 49.

Ἀυτολυκοῦ περὶ κινουμένης σφαίρας. Autolici de sphaera mobili.

A. πῶς ἐστὶ δεδειγμένον, T. δύο ἴσων καὶ ἴσα ἐστίν. ὅτι ἡ ὁρ.

Φύλ. νγ. Fol. 53.

Ἄυτολικοῦ περὶ κινουμέ- Autolici de sphaera
νης σφαίρας. . mobili.

A. ὁμαλῶς λέγεται Φέρε- T. τῶν αβγ. βδγ. κύκλων.
σθαι σημειῖα.

†. Consului editionem Dasypodii gr. lat. ubi nec verbum eorum, quae titulus primus continet, inveni, nec figurae quidpiam apparuit. Transivi igitur ad secundum titulum et contenta cum editione comparare institui. At et hic discrimen reperi. Finita enim prima propositione, non secunda et tertia etc. sequuntur, ut in editione, sed finita qualibet in singulas scholia habentur, non tamen adscripto scholii vocabulo. Sic in primam propositionem hoc habetur: ἔστω σφῆρα, ἣς ἄξων ἔστω ἡ αβ ἐνθεῖα. πόλοι δὲ αὐτῆς τὰ αβ σημειῖα καὶ σρεφέσθω ὁμαλῶς περὶ τὸν αὐτῆς ἄξονα τὸν αβ. κ. τ. λ. Sed et hic figurae desunt. Lego apud Io. Bened. Carpzovium in dissertatione de Autolico, Doriam Neapolitanum editionem parasse, adiectis scholiis antiquis et figuris, quae in aliis deerant. Cum verò ad manus non esset, collatio haud potuit institui.

Φύλ. ος. Fol. 76.

Ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Initium expositionis pri-
πρώτου τῶν βιβλίων τῆς μι libri Nicomachi in-
νικουάχου ἀριθμητικῆς εἰ- troductionis arithmeticae.
σαγωγῆς.

A. ἐπεὶ ἡ ψυχὴ διττὰς T. εἰδὼν τῶν ἐν τῷ ὄν....
ἔχει.

†. Nulli quidem auctori inscriptum opusculum. In bibl. autem Vindobonensi et Taurinensi Ioanni Philopono attribuitur. Finis mutilus est. v. Morellii bibl. gr. p. 201.

Codex CCCII.

Chartaceus, charta vili, titulis et initialibus rubris, in quarto, foliis 144, cum correctionibus marginalibus, exaratus ab Andr. Darmario, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Ἑρηνίου Φιλοσόφου ἐξη- γησις εἰς τὰ μεταΦυσικά.	Herennii philosophi ex- positio in metaphysica.
A. μετὰ τὰ Φυσικά λέ- γονται.	T. ἐν αὐτῇ συνήρῃκε μσ- νοειδῶς.

†. Extat Msc. in bibl. Taurinensi et Isaaci Vossii teste Fabricio vol. 2. p. 148.

Codex CCCIII.

Membranaceus, membrana trita usu, titulis et initialibus iniatis, scriptura minuta et tersa, in quarto, foliis 183, mutilus, Saec. XIII, in fine laceratus et inscriptus.

Νόμος κατ' ἐκλογὴν. πε- ρὶ νόμου.	Lex in compendio. De lege.
A. νόμος ἐστὶ κοινὸν πα- ράγγελμα.	T. εἰσελθεῖν εἰς τὸν τό- πον ἐκεῖνον.

†. Praemittitur iste index miuio exaratus.

α. περὶ νόμου.	1. De lege.
β. περὶ βασιλέως.	2. De Principe.
γ. περὶ πατριάρχου.	3. De Patriarcha.
δ. περὶ τάξεως ἐπάρχου.	4. De officio praefecti urbis.
ε. περὶ τοῦ κοιμιστορος.	5. De quaestore.
ς. περὶ ἀπλῶς ἀρχόντων.	6. De praesidibus in genere.
ζ. περὶ ἐπισκόπων καὶ χειρστονίων καὶ προβολῶν.	7. De episcopis, electio- ne et nominationibus.

η. περί ἐπισκόπων καὶ
μοναχῶν.

θ. περί τῶν ἐκκλησιαστι-
κῶν ἐμφυτεύσεων καὶ ἐκ-
δόσεων.

ι. περί τῶν κριτηρίων.

ια. περί μαρτύρων.

ιβ. περί συμβολαίων.

ιγ. περί μνηστείας.

ιδ. περί ἀρραβώνων καὶ
δωρεῶν μνηστείας.

ιε. περί γάμου καὶ ἀκριβείας αὐτοῦ.

ις. περί γάμων κεκωλυμένων.

ιζ. περί προικῶς.

ιη. περί πρὸ γάμου δωρεῶν.

ιθ. περί δωρεῶν μεταξὺ
ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς.

κ. περί ἀνατροπῆς δωρεῶν.

κα. περί λύσεως γάμου
καὶ τῶν αἰτίων αὐτοῦ.

κβ. περί πράσεως καὶ ἀγο-
ράσεως.

κγ. περί δανείου καὶ ἐνε-
χύρου.

κδ. περί μισθώσεως.

κε. περί παρακαταθήκης.

κς. περί συνάσεως κοινο-
νίας.

8. De episcopis et Mo-
nachis.

9. De ecclesiastica em-
phyteusi et locatione.

10. De iudiciorum or-
dine.

11. De testibus.

12. De contractibus.

13. De sponsalibus.

14. De arrhis et dona-
tionibus sponsalitiis.

15. De matrimonio, eius-
que iure.

16. De nuptiis prohi-
bitis.

17. De dote.

18. De donatione ante
nuptias.

19. De donationibus in-
ter virum et uxorem.

20. De rescissione do-
nationum.

21. De solutione matri-
monii, eius que causis.

22. De emptione et ven-
ditione.

23. De mutuo et pig-
nore.

24. De conductione.

25. De deposito.

26. De contractu socie-
tatis.

κζ. περί λύσεως κοινω-
νίας καὶ ἀγωγῆς.

κη. περί διαθήκης αὐτε-
ξουσίων.

κθ. περί διαθήκης ὑπε-
ξουσίων.

λ. περί διαθήκης ἀπελευ-
θέρων.

λα. περί διαθήκης ἐπι-
σκόπων καὶ μοναχῶν.

λβ. περί ἀνατροπῆς δια-
θήκης.

λγ. περί κωδικέλλου.

λδ. περί Φαλκιδίου.

λε. περί λύσεως ὑπεξου-
σιότητος.

λς. περί κληρονόμων.

λζ. περί ἀποκαταστάσεως.

λη. περί ἀποκλήρων.

λθ. περί ἐλευθερίων.

μ. περί λεγάτου.

μα. περί ἐπιτρόπων.

μβ. περί τοῦ πότε δεῖ
ἐνάγειν τοὺς δανειστὰς κατὰ
τῶν τελευτόντων αὐτοῖς
κληρονόμων.

μγ. περί κινιστομίων.

μδ. περί Φόνου.

με. περί ὑιοθεσιῶν.

μς. περί διαλύσεων.

μζ. περί ἀποδείξεων.

27. De solutione socie-
tatis et actionis.

28. De testamento eo-
rum, qui sui iuris sunt.

29. De testamento eo-
rum, qui alieni iuris sunt.

30. De testamento li-
bertorum.

31. De testamento epi-
scoporum et monacho-
rum.

32. De testamento re-
sciundo.

33. De Codicillo.

34. De Falcidia.

35. De solutione sub-
iectionis.

36. De haeredibus.

37. De restitutione in
integrum.

38. De exhaeredatis.

39. De libertatibus.

40. De legato.

41. De tutoribus.

42. Quando agere de-
beant creditores adversu
haeredes defunctorum.

43. De novis operibus.

44. De caede.

45. De adoptionibus.

46. De transactionibus.

47. De probationibus.

μη. περί τῶν ἐκρυπτομέ- νων βρέφων καὶ τροφῆς.	48. De occultatis infan- tibus et eorum nutri- tione.
μθ. περί ἀιχμαλώτων.	49. De captivis.
ν. περί φόβου καὶ βίας.	50. De metu et vi.
να. περί κλεπτούσης γυ- ναικὸς καὶ ἀφαίρέσεως.	51. De furto mulieris et ablatione.
νβ. περί τάξεως συνηγό- ρων.	52. De ordine advoca- torum.
νγ. περί ἐνοχῆς.	53. De noxa.
νδ. περί συκοφαντίας ὄρ- κου.	54. De calumnia in iu- ramento.
νε. περί τῶν ἀπειθόντων εἰς δικαστήριον.	55. De contumacibus.
νς. περί ἀορίστου χρόνου.	56. De indefinito tem- pore.
νζ. περί διχοκρίψεως.	57. De deliberatione.
νη. περί τόκου.	58. De usura.
νθ. περί ἀγωγῶν.	59. De actionibus.
ξ. περί ἀδικοῦντος.	60. De laedente.
ξα. περί ἐγκλημάτων.	61. De accusationibus.
ξβ. περί εἰδήσεως.	62. De scientia.
ξγ. περί τιμωρίας δούλου.	63. De poena servi.
ξδ. περί ἀσέμνου γυναι- κός.	64. De inhonesta mu- liere.
ξε. περί ἐγγύης.	65. De fideiussione.
ξς. περί ποιῶν.	66. De poenis.
ξζ. αἱ ροπαί.	67. Momenta.
ξη. νόμος γεωργικὸς.	68. Lex Colonaria.
ξθ. νόμος στρατιωτικὸς.	69. Lex militaris.
ο. νόμος ρωδίων ὁ κατὰ θάλασσαν.	70. Ius navale Rhodio- rum.

Quantum ex initio et primis titulis perspicitur, videri posset, esse delectum legum compendiarium factum a Leone et Constantino impp. qui gr. et lat. in Leunclavii iure graeco-romano prodiit tom. II. p. 79. At ex ulterioribus statim intelligitur, aliam legum eclogam esse. Neque etiam cum alio delectu, cuius tituli gr. et lat. in citato iure p. 131. exhibentur, convenit. Ibi enim longe alii tituli occurrunt. Concludendum igitur, ex variis hunc delectum esse factum. Id quod ex ulterioribus magis conspicitur. Nam momenta nil aliud sunt, quàm liber Eustathii Antecessoris de temporalibus intervallis a momento usque ad centum annos, qui ibidem gr. et lat. editus est p. 207. Lex Colonaria est, quae dicitur excerpta curâ Harmenopuli ex libris Iustiniani et ibidem extat p. 256. Item ad calcem Harmenopuli editi. Lex militaris est ex Rufo. Sic enim titulus textui praefixus sonat: νόμος ποινάλιος στρατιωτικός ἐκ τοῦ βούλου καὶ τῶν τακτικῶν ibidem editus p. 219. Demum ius navale Rhodiorum ex digestorum undecimo libro excerptum est et in citato Leunclavii iure librum claudit.

Codex CCCIV.

Chartaceus, charta vili, titulis et initialibus rubris, in quarto, foliis 132, scriptus ab Andr. Darmario, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Βιβλίον δ' τοῦ πρόκλου Liber IV. Procli in
εἰς τὴν θεολογίαν τοῦ πλά- theologiam Plathonis.
τωνος.

Α. ὁ μὲν δὴ περὶ τῶν T. καὶ νοερῶν θεῶν διδ-
νοητῶν λόγος. σκαλίτ.

†. Est

†. Est hic liber quartus ex sex libris, qui gr. et lat. prodire Hamburgi 1618. f. In fine legitur: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου.

Codex CCCV.

Chartaceus, charta vili, in quarto, constans foliis 64, scriptus ab And. Darmario, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Τουλιανῷ καίσαρος εἰς Ἰουλιανὸν Καίσαρα in Regem solem ad Sallustium.
τὸν βασιλέα ἥλιον πρὸς σα-
λουστῖνον.

A. προσήκειν ὑπολαμβάνω τοῦ λόγου. T. καὶ πολυτελεῖς περιόδους.

†. Alias inscriptum ad Sallustium et extat in editione operum Parisiensi et Lipsiensi.

Φύλ. μα. Fol. 41.

Τοῦ αὐτοῦ ἀντιοχικὸς ἢ Εἰσὸς τοῦ ἀντιοχικοῦ, seu Misopogon.

A. ἀνακρέοντι τῷ ποιη- T. ὁ δὲ πολλῶν ἀντάξις
τῇ πολλῇ. ἐτέρων.

†. Extat ibidem. In fine scriptum: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου τέλος εἰληφέν τὸ παρὸν βιβλίδιον ἐν τῷ εἰσι αὐτοῦ δεκεμβ. α. Manu Andreae Darmarii Epidaurii hic libellus finem cepit anno 1576. 1. Decemb. Antiochicus in veteri catalogo non indicatur.

Codex CCCVI.

Chartaceus, charta vili, titulis et initialibus miniat, in quarto, foliis 63, manu Andr. Darmarii, ex bibliotheca Photii, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Tomus III.

31

Πρόκλου χρησμοθία ἐκ τῆς Φωτίου βιβλιοθήκης.	Procli Chrestomathia ex Photii bibliotheca.
A. τὸ παρὸν βιβλίον διαι- ρεῖται.	T. γραμματικῆς χρησμο- θίας.

†. Est liber CCXXXIX. Prodiit haec biblio-
theca graece Aug. Vind. 1601. f. in Codice Msc.
praemittitur index contentorum in hoc excerpto et
horum capitum tituli repetuntur in ipso libro, quod
in editione factum non est. Disserit autem Proclus
non solum de omni genere carminum, sed et de
celebrioribus poetis.

Φύλ. ιθ.	Fol. 19.
Ἀνδρονίκου περιπατητι- κοῦ περὶ τῶν τῆς ψυχῆς πάθων.	Andronici Peripatetici de animi affectionibus.
A. πάθος ἐστὶν ἄλογος ψυ- χῆς κίνησις.	T. γενναιότης καὶ ἀλή- θεια.

†. Edidit D. Hoescheliuss 1593. 8. nomine An-
dronici Rhodii.

Φύλ. λθ.	Fol. 39.
Ἱππολύτου τοῦ Θηβαίου ἐν τοῦ χρονικοῦ αὐτοῦ συν- τάγματος.	Hippolyti Thebani ex ipsius chronico commen- tario.
A. ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπή- σεως τοῦ χϛ.	T. τῆς βασιλείας κωνσταν- τίνου.

†. In Canisii lectionibus antiquis tom. III. p.
34. edit. Antwerp. commentarius hic Chronicus gr.
et lat. luci datus est, facto ab incarnatione initio.
Codici autem Vaticani initium et finis differt, prae-
missis sc. aliis paucis et omissis reliquis, quasi huc
non pertinentibus, vide edit. cit. p. 26.

Φύλ. ν. Fol. 50.

Δεξιππου σοφοῦ ἱαμβοὶ
περὶ τῶν θεαμάτων. Dexippi philosophi iam-
bi de spectaculis.

Α. σημειῶσαι, ὅτι αἱ πυ-
ραμίδες. Τ. τῆς ἀληθείας οὐ πι-
τεύεται.

†. Sunt de VII. mundi miraculis, nec iambi
tantum, sed et paraphrasis prosaica horum mira-
culorum sequitur. De his verò iambis et para-
phrasi prosaica nec in Fabricii bibl. gr. nec alibi
mentionem factam inveni.

Φύλ. νε. Fol. 55.

Περὶ μνησικῶνων ἀνθρώ-
πων. De hominibus iniuriae
memoribus.

Α. ἄνθρωπος μνησικῶκος
καρκύνον. Τ. τὸν πλῆξαντα πλῆξῃ
δαδίας.

Πρὸς φίλον δεικνύοντα
μὲν Φιλίαν ἐν ταῖς εὐτυ-
χίαις. Ad amicum amicitiam
ostendentem in prospe-
ritatibus.

Α. ὅτι ὁ ἐν μόναις ταῖς
εὐτυχίαις. Τ. αὐτίκα ἀποδιδράσκουσι.

Φύλ. νς. Fol. 56.

Περὶ φίλου πιστοῦ. De amico fido.

Α. καὶ οὐκ οἶδα ὁ τῆς
ἀγάπης. Τ. πᾶρε τοῦτο καθ' ὅλου.

Ἑρμηνεία περὶ τῶν σοι-
χείων τοῦ ἀνθρώπου. Expositio de elemen-
tis hominis.

Α. ἰστέον, ὅτι διὰ τῆς ἀπο-
ψύχσεως. Τ. συνδεδεμένα διαλύε-
σθαι.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Κεφάλαια γνωμικὰ καὶ
νουθετικὰ. Capita gnomica et ad-
hortatoria.

Α. οὐκ ἀρέσκει τῷ δικαίῳ. Τ. κομιεῖται τὸν σέφανον.

Φύλ. ξ. Fol. 60.

Τοῦ λογιωτάτου ψέλλου Sapiientissimi Pselli de
περὶ λουτροῦ. balneo.

A. πολλῶν τὸ λουτρὸν T. ἀφρόν ὡς λελουμένους.
αἵτιον.

†. Non memini quid alibi legere, nisi sit in
omni faria eius doctrina.

Φύλ. ξα. Fol. 61.

Περὶ τοῦ χρόνου. De tempore.

A. ἐμὲ τὸν βίαν ἀνέ T. τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας.
δέξαι.

Φύλ. ξβ. Fol. 62.

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν μέλ- Epigramma in futu-
λοντα βίον. ram vitam.

A. ἦν ἀνθρώπος γυμνὸς T. ναὶ σοφὸς λίαν μέγας.
ἔχων.

†. Haec omnia incipiendo a Dexippo in ve-
teri catalogo gnomae quaedam audiunt.

Codex CCCVII.

Chartaceus, charta tenui et vili, titulis et initiali-
bus miniatis, in quarto, foliis 392, scriptus. Ab
Andr. Darmario, Saec. XVI, cum lacunis, cum cor-
rectionibus marginalibus, bene conservatus et in-
scriptus.

Τοῦ σοφωτάτου πρόκλου Sapiientissimi Procli Pla-
πλατωνικοῦ διαδόχου εἰς tonici Diadochi, seu suc-
τὸν πλάτωνος ἀλκιβιάδην. cessoris in Alcibiadem
Platonis.

A. τῶν πλατωνικῶν δια- T. ἐπὶ μερικοῦ πεποήται
λόγων καὶ πάσης. τὰς ἐρωτήσεις.

†. Praemittitur prooemium desinens: τοῦ πλατῶ-
τωνος τυγχάνομεν διανοίας. Commentarius verò est
in lib. 1. Alcibiadis, nec is in integrum primum.
Iam enim desinit: κλητέον ἔμοι γε δοκεῖ. Adeoque
nec dimidia libri pars est. In fine scriptum: ὑπὸ
ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου ἐν τῷ ἔτει ρφπβ.
ἀπριλλ. ιδ. Ab Andrea Darmario Epidaurio anno
1582. April XIV. Marsilius Ficinus in suis operi-
bus excerptum latine vulgavit ex hoc Procli com-
mentario edit. Basil. p. 1908. tit. Procli de anima,
ac Daemone. Textus Platonis non est integer.

Codex CCCVIII.

Membranaceus, titulis et initialibus minio exara-
tis, caractere minuto et eleganti, in quarto, foliis
254, mutilus in fine, Saec. XII, probe conservatus
et inscriptus.

Ἑρμῆνος λέξεων ἐκ τῶν Collectio dictionum ex
ἅπαξ ἀπᾶσων βιβλῶν ἐκ omnibus libris adornata.
συναθροισθεῖς.

A. ἀαπτος, ὁ ἀπροσπελα- T. ὁψ/σμενος, βραδέως
τος. γινόμενος.

†. Asservatur in bibl. Paris. lexicon eiusdem
tituli, cuius verò initium non indicatum. Conve-
nit cum Zonarae lexico nisi quod minus amplum sit.

Φύλ. σιθ. Fol. 219.

Ἀρχὴ τῶν σοιχείων τοῦ Initium literarum al-
ἁλφαβήτου. phabeti.

A. ἁλφα τὸ σοιχεῖον πα- T. οἶον ἐπὶ παρᾶ.
ρὰ τὸ ἁλφω.

Φύλ. σκ. Fol. 220.

Περὶ δρακόντων ἰωάννου De Draconibus Ioannis
τοῦ δαμασκηνοῦ. Damasceni.
A. ἐπεὶ δὲ καὶ δράκοντας T. ἤχῃσε μέγα.
ἀναπλάττουσι.

Φύλ. σκβ. Fol. 222.

Περὶ τρύγγων. De strygibus.
A. Θέλω δὲ, ἵνα μὴ εἰς T. ἀπὸ τῆς ὀρθῆς δόξης.
τοῦτο.

†. Utrumque hoc fragmentum extat gr. et
lat. tom. I. operum Damasceni p. 471. edit. Venet.
1748. f.

Φύλ. σκγ. Fol. 223.

Περὶ γενέσεως ἀνθρώπου. De generatione homi-
nis.
A. τὸ σπέρμα ἐν τῇ μή- T. τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιτε-
τρα καταβαλλόμενον. λοῦνται.
T. εἶν ἐξεικονισμὸς; Quid est efformatio?
A. Φασὶ τοῦ σώματος ἐν T. τίνειν τὸν δεδωκότα.
τῇ μήτρᾳ.
T. εἰς τὸ ὄνομά μου καὶ Quid est nomen meum
οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς. dominus non manifesta-
vi eis.
A. διδάσκει πόσης αὐτὸν T. τὸ ἰηκ ὁ ζῶν.
καὶ τιμῆς.

†. Est cum scholio Cyrilli in illud: τὸ δὲ τοῦ
κυρίου ταπτόμενον ὄνομα ἀνεκφώνητον.

Φύλ. σκδ. Fol. 224.

Ἑρώτησις. τί ἦν τὸ ἐφουδ Quæstio. Quid erat
δι' οὗ ἐπερωτᾷ ὁ ἱερεὺς τὸν Ephud, per quod Sacer-

θεόν. ἀπόκρισις τοῦ χρυ- dos Deum interrogabat.
σοστόμου. Resp. Chrysostomi?

A. τὸ μὲν ὄνομα αὐτοῦ T. ἐμελλεν, ἐγένετο μέ-
ἐρμηνευόμενον. λας.

Τοῦ ἁγίου ἐπιφανίου πε- Sancti Epiphanii, num
ρὶ τοῦ, νοητός ἐστιν ὅπα- paradisiis ratione, an sen-
ράδειςος, ἢ αἰσθητός. su intelligendus sit.

A. εἰ οὐκ ἐστιν ἐπὶ γῆς T. κατὰ τὸν θεήλατον
παράδειςος. ὠριγένην.

†. Suspicor esse Epiphanii episc. Cyp. ex-
cerptum ex eius commentario in hexaemeron, quem
perditum dicunt, aut certe cuiusdam catenae, ut ex
sequentibus colligo.

Φύλ. σκε. Fol. 225.

Τοῦ χρυσοστόμου. ποτα- Chrysostomi. Flavius
μός δὲ ἐκπορεύεται ἐξ ἐδέμ autem egreditur ex Edem
ποτίζων τὸν παράδεισον. irrigans Paradisum Scho-
σχόλ. lium.

A. ἀπὸ τούτου μάθε, ὅτι T. ἀναδίδεται καὶ εὐρίσκε-
οὗ κηπώριον. ται.

Φύλ. σκε. Fol. 226.

Πῶς ἐκ τοῦ παραδείσου Quomodo ait Moyses,
φησιν ὁ μωυσῆς ἐξίεναι exire e paradiso tigrin et
τὸν τίγριν τε καὶ τὸν ἐυ- Euphratem, quos alii di-
φράτην, ὅς φησὶ τινες ἐκ cunt scaturire ex Arme-
τῶν ὄρων ἀναβλύζειν τῆς niae montibus. Theodo-
ἀρμενίας. θεοδώρητου. reti.

A. ἐστὶν εἰσεῖν καὶ ἄλλους T. τοὺς πόρους ἀπέφηνεν.
ποταμούς.

Ζητῶ δὲ τὴν αἰτίαν, διὰ Quaero autem, cur hi-
τί ὁ ἱστοριογράφος μνημο- storiographus primi flu-

νεύσας τοῦ α ποταμοῦ εἴ- vii mentionem faciens
πεν, ὅτι ἐκεῖ γίνεται τὸ dixerit, ibi esse aurum
χρυσίον τὸ καθαρόν κ. τ. λ. purum etc. Chrysostomi.
χρυσοτόμου.

A. ἀλλ' ἐπιλέγεται χρυ- T. ὁ ἀνθραξ τῇ βασιλικῇ.
σόν.

Τοῦ ἁγίου ἐπιφανίου πε- Sancti Epiphanii de XII.
ρὶ τῶν ἱβ λίθων ἐν τῷ λο- gemmis in rationali sa-
γίῳ τοῦ ἱερέως ἐνπεπορθ- cerdotis.
μηνμένων.

A. σάρδων τὸ βαβυλώ- T. ἐν τῷ αὐτῷ ὄρει.
νιον καλούμενον.

†. Extat gr. et lat. in eius operibus, sed cum
discrimine. Ibi enim integrum est, hic nunnisi ex-
cerptum. Iam non Capiro, quomodo de Villoison
in suis anecdotis perditum dicat.

Φύλ. σκη. Fol. 228.

Τοῦ χρυσοτόμου ἐκ τοῦ Chrysostomi excerptum
εἰς τὸ ἐνδυμα τοῦ ἱερέως. in sacerdotis vestem.

A. ἐνεδιδύσκετο δὲ ὁ ἄρ- T. τῶν ἀρετῶν κατορθώ-
χιερεὺς. ματα.

Φύλ. σκθ. Fol. 229.

Τοῦ αὐτοῦ. εἰ γὰρ πο- Eiusdem. Nam si bel-
λέμων ὄντων καὶ τοσούτων lis et tentationibus instan-
πειρασμῶν ἐπικειμένων ἀ- tibus peccemus, qui eri-
μαρτάνωμεν. τίνες ἀνεή- mus in securitate viven-
μεν ἐν ἀδείᾳ ζῶντες. tes.

T. ἐζήτει, οὐκ ἂν ἐργά-
σατο.

Φύλ.

Φύλ. σκθ. Fol. 229.

Ἰππολύτου ἐκ τοῦ εἰς τὰ
ᾠσματα τῶν ᾠσμάτων. Hippolyti excerptum in
cantica canticorum.

A. καὶ περὶ πᾶσα ἡ πλου- T. πρὸς οἰκοδομὴν ἐκκλη-
σία. σίας.

Ἐυσεβίου τοῦ παμφύλου Eusebii Pamphili ex
ἐκ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἱστο- historia antiqua.
ρίας.

A. τὰς δὲ βίβλους τοῦ T. παρὰ θεῶ τὰς ἰάσεις.
σολομώντος.

Τί ἐστὶν ἡ σοφία, ἡ οἰκο- Quid est sapientia aedi-
δομήσασα ἐκ τῆ οἴκου; ἱπ- ficans sibi domum? Hip-
πολύτου. polyti.

A. χριστὸς ἡ τοῦ θεοῦ T. τὰ ἐπερχόμενά σοι.
καὶ πατὴρ σοφία.

†. Sequuntur adhuc brevia excerpta de pec-
cato, de tribus imperceptibilibus et de fortuna, me
nescio, an eiusdem sint.

Φύλ. σλγ. Fol. 233.

Ἰωάννου δαμασκηνοῦ πε- Ioannis Damasceni de
ρὶ τῶν μακηδόνων μηνῶν Macedonicis mensibus ex
ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκ- ecclesiastica traditione.
δόσεως.

A. Φασὶν γὰρ οἱ Ἕλληνες T. ὀλιγότερός ἐστιν καὶ
εἶναι. ἀνύεται.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς σε- Eiusdem de luna.
λήνης.

A. χρὴ δὲ γινώσκειν, ὡς T. οὔτε ἀπὸ τοῦ ἀνύχσ-
ἐκ τοῦ. ματος....

†. Sunt duo excerpta libri secundi de fide
orthodoxa cit. edit. tom. I. p. 165. etc. Sequun-
Tomus III. 32

tur alia adhuc brevia fragmenta, uti lexici, de anima etc. in charta scripta, in cuius ultimo folio haec lego. Federici Comneni et fratrum, quasi possessorum huius codicis.

Codex CCCIX.

Bombycinus, charta crassa et laevigata, titulis et initialibus minio exaratis, literis minutis et nitidis, in octavo, constans foliis 257, emptus Constantinopoli a St. Gerlachio, Saec. XIII, bene conservatus et inscriptus.

Προοίμιον τοῦ προχείρου νόμου.

Α. ἐν ὀνόματι τοῦ δεσπότη τοῦ ἰϋ χϣ̄.

α. περὶ συναινέσεως μνησείας.

β. περὶ ἀρβάνωνων μνησείας.

γ. περὶ δωρεῶν μνησείας.

δ. περὶ διαθήσεως γάμου.

ε. περὶ ἀκριβείας γάμου.

ς. περὶ προγαμίας δωρεῆς.

ζ. περὶ συγγενείας καὶ περὶ τῶν κεκλυμένων γάμων.

η. περὶ δικαίου προικὸς.

θ. περὶ ἐκδίκησεως προικὸς καὶ τῶν βάρων αὐτῆς.

Prooemium manualis epitomae legum.

Τ. ἐν ᾧ κρατεῖται τόπῳ, Φουρκιζέσθω.

1. De consensu sponsalitiis.

2. De arhis sponsalitiis.

3. De sponsalitiis donationibus.

4. De conditione matrimonii.

5. De iure matrimonii.

6. De dono ante nuptias.

7. De cognatione, nuptiis que prohibitis.

8. De legitima dote.

9. De evictione dotis, eiusque oneribus.

ι. περί δωρεᾶς μεταξὺ
ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς.

ια. περί λύσεως γάμου
καὶ τῶν αἰτίων αὐτοῦ.

ιβ. περί δωρεῶν.

ιγ. περί ἀνατροπῆς δω-
ρεῶν.

ιδ. περί πράσεως καὶ ἀγο-
ρᾶς.

ιε. περί ἐμφυτεύσεως.

ις. περί δανείου καὶ ἐνε-
χύρου.

ιζ. περί μισθώσεως.

ιη. περί καταθήκης.

ιθ. περί συστάσεως κοινω-
νίας.

κ. περί λύσεως κοινωνίας
καὶ ἀγωγῆς.

κα. περί διαθήκης αὐτο-
εξουσίου.

κβ. περί διαθήκης ὑπε-
ξουσίου.

κγ. περί διαθήκης ἀπε-
λευθέρου.

κδ. περί διαθήκης ἐπισκό-
πων καὶ μοναχῶν.

κε. περί ἀνατροπῆς δια-
θήκης.

κς. περί λύσεως ὑπεξου-
σιότητος.

κζ. περί μαρτύρων.

10. De donatione inter
maritum et uxorem.

11. De solutione ma-
trimonii, eiusque causis.

12. De donationibus.

13. De revocandis dona-
tionibus.

14. De venditione et
emptione.

15. De emphyteusi.

16. De mutuo et pig-
nore.

17. De locatione.

18. De deposito.

19. De contractu socie-
tatis.

20. De solutione socie-
tatis et actionis.

21. De testamento eman-
cipati.

22. De testamento filii-
familias.

23. De testamento ma-
numissi.

24. De testamento epi-
scoporum et monacho-
rum.

25. De rescissione te-
stamenti.

26. De solutione alie-
nae potestatis.

27. De testibus.

κη. περί χειροτονίας ἐπισκόπων.	28. De ordinatione episcoporum.
κθ. περί κωδικέλλου.	29. De codicillo.
λ. περί κληρονόμων.	50. De haeredibus.
λα. περί ἀποκαταστάσεως.	51. De restitutione in integrum.
λβ. περί Φαλκιδίου.	52. De falcidia.
λγ. περί ἀποκλήρων.	53. De exhaeredatis.
λδ. περί ἐλευθερίων.	54. De manumissionibus.
λε. περί λεγάτου.	55. De legato.
λς. περί ἐπιτροπῶν.	56. De tutoribus.
λζ. περί τοῦ, πότε δεῖ ἐνῆλθαι τοὺς δυνεῖσας κατὰ τῶν κληρονομούντων τὰ τελευταῖα.	57. Quando fas sit agere creditoribus contra haeredes defunctorum.
λη. περί καινοτομιῶν.	58. De novis operibus.
λθ. περί ποινῶν.	59. De poenis.
μ. πινάκιος τῷ ἐγκληματικῷ (sic)	40. Poenalis criminalium.

†. Ex prooemii initio, et ulterioribus intellexi codicem convenire cum Vaticano n. 856. quem Suaresius describit in notitia Basilicorum. Et quidem magis quam Uffenbachianus. v. bibl. Uffenb. p. 524. Ubi Basilii nomen desideratur. Sed et alia habentur discrimina. Nam primò alia epigraphe non habetur, quàm προοίμιον τοῦ προχείρου νόμου. ἐν ὀνόματι τοῦ δεσπότη τοῦ ἰϋ χϋ τοῦ θεοῦ ἡμῶν αὐτοκράτορες κτίσταις βασιλεῖς, κωνσταντῖνος καὶ λέων εὐτυχεῖς, ἐνδοξοί, νικηταί, τροπαοῦχοι, αἰεὶ σεβαστοί, πιστοί, αὐγενοί, τὸν μέγαν κ. τ. λ. 2. Titulorum quidem numerus est idem, sed aliqui differunt. Sic tit. v. Uffenbach. Codicis περί ἀδεμίτου γάμου. in

nostro desideratur. Vice versa nostri Codicis tit. XXIV. *περὶ διαθήκης ἐπισκόπων καὶ μοναχῶν* in Uffenbachiano deest. Et hinc factum, ut numero convenirent. Ultimus autem titulus prorsus diversus est. Nam in Uffenbachiano: *περὶ σκόλων* est. In Electorali autem: *ποινέλλας* insignitur. Sed et differt ab eo, quod Leunclavius edidit tom. II. p. 79. Item ab alio indice, quem ibidem subnectit. Nec magis convenit cum codice Electorali supra descripto Cod. 505. Primi enim et ultimi tituli prorsus differunt. Constat autem, eundem esse, ex quo promptuarium suum Harmenopulus conscripsit, ut in praefatione sua ipse testatur. Prooemium graece et latine editum in I. L. E. Püttmanni memoria Gottf. Mascovii Lips. 1771. 8. Nostrum verò iam desinit: καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς φύσις τὴν ἀρχὴν εἰληφεν. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 105. ubi idem adfert.

Φύλ. ρ^{βγ}. Fol. 195.

Ἐκλογὴ τῶν νόμων ἐν συντόμῳ γενομένη παρὰ λέοτος καὶ καντακτίνου, τῶν σοφῶν καὶ φιλευσεβῶν βασιλέων ἀπὸ τῶν ἐπισιτεύτων, τῶν διγέτων, τῶν νεαρῶν τοῦ μεγάλου βασιλέως Ιουστινιανοῦ διατάξεων καὶ ἐπὶ διορθώσει εἰς τὸ Φιλανθρωπότερον ἐκτεθεῖσα, ἐν μηνὶ μ. ρτ. ἰνδικτ. θ. ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου 5447.

A. περὶ συστάσεως μνησείας καὶ λύσεως.

Delectus legum compendiarie factus a Leone et Constantino sapientibus et piis imperatoribus ex institutis, digestis, codice et novellis magni imperatoris Iustiniani constitutionibus ad corrigendum, humaniusque agendum editus mense Martio indict. IX. anno ab orbe condito 6547, a Christo 1039.

T. τῶν ἐν τοῖς τούλδοις ἀπερχομένων.

†. Praemittuntur tituli XXIII. et praefatio: *ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς — ὁ δεσπότης κ. τ. λ.* Extat cum titulis et praefatione in Leunclavii iure graeco-romano haec tamen discrimine. Omissis X. primis titulis undecimus hic incipit. Capita titulis, tituli que capitibus praecipue in fine sunt substituti, nec totidem capitibus iidem tituli constant, sed plura ommissa. Subinde tamen prolixiores sunt, quàm in editione, alia que continentur. Item finito titulo ultimo, qui in editione caput penultimum est, notatur titulus: *περὶ διαμερισμοῦ σκύλου. τοὺς ἐξερχομένους κ. τ. λ.* quem Leunclavius in subiecto aliorum titulorum indice p. 155. edidit adiecta in margine nota, incertum esse, cuius operis hoc fragmentum sit. Demum alius in epigraphie annus in editione est assignatus, nempe *στυλ. 6347*, Christi 839, qui eorum imperium praecedit. Spectatis hisce omnibus, patet diversam hanc esse epitomen, quamvis maximam partem ibidem editam.

Φύλ. σκθ. Fol. 229.

Ἐκλογὴ τοῦ παρὰ θεοῦ *Ecloga legis a Deo per*
διὰ τοῦ μωυσέως δωθέντος *Moysen Israelitis data de*
νόμου τοῖς ἰσραηλῆταις πε- *iudicio et iustitia. Exo-*
ρὶ κρίματος καὶ δικαιο- *di capita.*
σύνης. τῆς ἐξόδου κεφα-
λαία.

A. οὐ παραλήψει ἀκοήν *T. αὐτοῦς, ἑνοχοί ἐσιν.*
ματαίαν.

†. Praemittitur index cap. I. Edidit gr. et lat. cum notis Cotelerius tom. I. monumentorum ecclesiae graeca ex codice manuscripto bibl. Paris.

Φύλ. σμε. Fol. 245.

Ἐρωτήσις ὀρθοδοξίας πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐλέγχους τὴν θεοπασχίαν αὐτῶν. Quaestio orthodoxiae ac easdem obiectiones de Deo passo.

Α. θεὸν λέγετε τὸν σω- ρωθέντα. Τ. τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν.

†. Est Maximi, aut cuiusdam alius fragmen- tum.

Περὶ αἱρετικῶν μανιχαίων καὶ τῶν ἀπὸ οὐαλεντί- νου γνωστικῶν καλουμένων. De haereticis Manichaeis et Valentini secta- toribus Gnosticis voca- tis.

Α. ἡ τῶν μανιχαίων ἁί- ρεσις ἀπὸ μάνεντος. Τ. ἀληθείας, ἥγουν τοῦ χυ.

†. Est hoc fragmentum de haeresibus Manen- tis, Valentini, Sabellii, Apollinarii, Nestorii et Se- veri.

Φύλ. σμη. Fol. 248.

Περὶ γάμων ἀκωλύτων. De nuptiis non prohi- bitis.

Α. δύο ἀδελφοὶ δύο δευ- τέρας. Τ. ὁ γάμος βραδυμοῦ εἰσιν.

Φύλ. σμθ. Fol. 249.

Ὅσα ἐπιτίμια ἐπὶ τῶν μοναχῶν καὶ τῶν μοναζού- σων ἐκ τῶν ἀσκητικῶν τοῦ μεγάλου βασιλεῖος. Epitimia monachorum et monacharum ex asce- tics magni Basilii.

Α. ὅταν ὑγιαίνων τῷ σώ- ματι. Τ. ἀφορίζεσθαι ἐβδομάδα μίαν.

Φύλ. σν. Fol. 250.

Τοῦ αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐπι- Eiusdem epitimia in
τίμια ἐπὶ τῶν παραπιπτόν- monachos ex sua socor-
των μοναχῶν ἐξ οἰκείας dia delinquentes.
ῥαθυμίας.

A. ὁ παραλείπων τοῦ κα- T. ἔτι τὸν χρόνον ἐκεῖ-
νόνορ. νον.

†. Haec epitimia plurima differunt prorsus ab editis, nec non ab illis, quorum Lambecius meminit lib. III. p. 100.

Φύλ. σνδ. Fol. 251.

"Ὅσα ἐπιτίμια ταῖς μονα- Epitimia in monachas
ζούσαις τοῦ αὐτοῦ μεγάλου eiusdem magni Basilii.
βασιλείου.

A. ἡ ὁμώσασα τὸν τυ- T. ἀφορίζεσθαι καὶ καθαί-
χόντα ὄρκον. ρεῖσθαι.

†. Quae in editione sunt, etiam hic habentur, sed non sola. Plura enim alia adhuc sequuntur de monachis, presbyteris, diaconis, metropolititis etc. quorum finis est mutilus. Ex diversitate colligi potest, esse abiudicanda Basilio. Ista omnia in appendice Uffenbachiano sub compendio legum comprehenduntur.

In charta separata.

Τάξις τῶν ἀρχιεπισκόπων. ἡ βιζύη, ἡ πομπιου-
πόλη, ἡ λεοντοπόλη, ἡ μαρωνία, ἡ ἀπταυεῖα ταγεμεῖα, ἡ
ἀρχιεπισκόπου, τὸ πρεῖον, ἡ μελίτος, ἡ προκοπήτος, ἡ
σιληβρία, ἡ μεθήμεν. τὸ βούσιον, τὰ κύψελα, ἡ ὕδρους,
ἡ νίκη, ἡ νεάπολις. ἡ βρύτις, ἡ ἐρκευς. αἱ σεραὶ, ἡ χερ-
σώνη, ἡ σέληγη, ἡ γάρελλα, ἡ κερμελίτην, ἡ ματρίς, ἡ
λῆμνος, ἡ λεύκας, ἡ μισθία, ἡ νικολία, αἱ χῶνα, αἱ
ῶνβι, ἡ σωτηριούπολις, ἡ πιθαχδόη, ἡ ἱεράπολις, ἡ βό-
σπορος.

σπορος, ἡ κοπραδὶς, ὁ ρόινυν, ἡ κάρπαθος, ἡ μεσαιρία, τὸ ριζαῖον, ἡ γοτθία, ἡ σουγδαῖα, ἡ Φούλλη, ἡ σεβασόπολις, ἡ αἰσεῖα, ἡ κ. .... Cum eiusmodi charta separata facile perdi possit, hunc archiepiscopatum ordinem exscripsi totum. Leunclavius iam similem edidit et talis in bibliotheca Uffenbachiana Io. Maii opera editus et cum Leunclaviano collatus est. Ab utroque Electoralis differt. p. 1. in inferiori margine Stephanus Gerlachius haec adscripsit. 1 Feb. anno 78, Constantinopoli emit ἐπιτομὴν ταύτην τῶν νόμων σέφχνος ὁ γεράρχιος παρὰ τοῦ λογιωτάτου.... reliquis a bibliopecto abscissis.

Codex CCCX.

Membranaceus, membrana veteri, titulis et initialibus miniatis, caractere mixto, unciali et ligato, in quarto, foliis 65, columna duplici, mutilus, ex libris P. Victorii, Saec. IX, male conservatus et inscriptus.

Περὶ τοῦ ἱαμβικοῦ μέτρου. De metro iambico.

A. τὸ ἱαμβικὸν μέτρον, T. τεθησομέναι, τεθητο-
ἐξάμετρον. μένα.

†. Grammaticae huius initium deest. Hinc neque titulus, neque auctor indicatus. Ut autem sciatur, quibus haec partibus constet, reliquos etiam titulos addam. De heroico, de anacreonticis, de barbarismo, soloecismo, dictione, dialectis, attica, dorica, aeolica, communi. Verbum definitum activum primae coniugationis verborum Barytonorum. Occurrit in bibl. Vindobon. eiusmodi titulus de prosodia, de pedibus, carminum generibus et dialectis, cum verò eorum initia non citentur, num idem sit, ignoro. Ibi verò tribuitur Theodosio grammatico.

Tomus III.

33

Φύλ. ιδ. Fol. 14.

Θεοδοσίου γραμματικοῦ Theodosii grammatici
ἀλεξανδρέως ἐισαγωγικοὶ Alexandrini canones isa-
κανόνες περὶ κλίσεως ὀνο- gogici de declinatione no-
μάτων. αἰας, αἰαντος. minum. Ajax, Aiakis.

Α. τὰ εἰς ἄς καθαρὸν T. ἀληθοῦ, ἀληθοῦς, κα-
ὀνόματα. κοῦ, κακοῦς.

†. Dividuntur haec nomina in masculina, foe-
minina et neutra, quorum prima continent cano-
nes XXXV, secunda XII, et tertia IX. Sequitur
tum titulus: περὶ τῶν ἐν ταῖς πτώσεσι τόνων. περὶ
τόνου τῆς γενικῆς. Finitis his nominum quoque fi-
nis habetur. Inter canones nominum masculino-
rum bibliopegi incuria alia mista sunt sc. p. 18 —
22. περὶ ῥήματος, περὶ συνδέσμου, περὶ ποδῶν, περὶ τοῦ
ἡρωικοῦ μέτρου, quae omnia Dionysii Thracis esse,
facta collatione, intellexi. Extant enim graece in
Fabricii bibl. gr. vol. VII. p. 51.

Φύλ. λδ. Fol. 54.

Θεοδοσίου γραμματικοῦ Theodosii grammatici
ἐισαγωγικοὶ κανόνες περὶ canones isagogici de con-
κλίσεως ῥημάτων. iugatione verborum.

Α. τῶν ἐν τοῖς ὀριστικοῖς T. καὶ ἰκνῶς τετύφεται.
ῥήμασι.

†. Sunt canones XIII. Finis autem videtur
esse mutilus. Utraque pars est adhuc inedita.

Φύλ. μγ. Fol. 43.

Περὶ ἀκυρολογίας. De locutione impro-
pria.

Α. ἀκυρολογία τάσσεται T. ἐπὶ ποσότητος καὶ πολ-
καὶ πρὸ. λῶν.

†. Est fragmentum recentiore manuscriptum.

Φύλ. με. Fol. 45.

Τὰ διὰ τοῦ ὀ γραφόμενα Nomina per ὀ scripta
ἐπὶ γενικῆς ἀττικῆς. in genitivo attico.

A. ἄκμων, ἄγμονος διὰ T. ὅπαι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί.
τὸ ἔχειν.

†. Cuius grammaticae pars haec sit, equidem nescio, nec subsequens etiam, cuius titulus, extinctis fere literis, legi non potest.

Φύλ. νδ. Fol. 54.

Περὶ ῥήματος. De verbo.

A. ῥήμα ἐπὶ λέξις ἄπτω- T. ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπει-
τος. δῆπερ....

†. Sequentes tituli sunt de coniunctione participio, articulo, pronomine, praepositione, adverbio et coniunctione. Sunt autem omnia Dionysii Thracis, ut ex collatione vidi, non solum, sed et cum anonymi commentario, uti haec in fine nominis declarant: παρατακτικός, οἶον ἔλεγόν, παρακειμένος, οἶον λέλεχα. ἀόριστος ἔλεξα καὶ ταῦτα μὲν ἐν συντόμῳ διεξίμεν. καθόλου δὲ ἐν τῷ ῥηματικῷ γεωργίου καὶ ἀπολλωνίου, εἰ θεῶ Φίλον, εἰσώμεθα. Et sic de reliquis.

Φύλ. ξ. Fol. 60.

....

A. κατὰ τὸν ὅλον λόγον T. καὶ τῶν χοίρων μδ.
κάλλιστά τε.

†. Initium deest et titulum. Est verò de creatione et providentia n. 44.

Φύλ. ξα. Fol. 61.

Περὶ γνώσεως καὶ προ- De scientia et praede-
ορισμοῦ. stinatione.

A. χρὴ γινώσκειν, ὥς T. Φέρει τῆς πτώσεως με.
πάντα.

Φύλ. ξγ. Fol. 63.

Περὶ τῆς θείας οἰκονομίας καὶ τῆς περὶ ἡμῶν κηδαιμονίας καὶ τῆς ἡμῶν σωτηρίας.
De divina dispensatione, cura et salute nostra.

A. ταύτη τῶν τῆ προσβολῇ.
T. οὐκ ἔστι σωτηρίας τυχεῖν μς.

Φύλ. ξε. Fol. 65.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς συλήψεως τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ τῆς θείας αὐτοῦ σαρκώσεως.
De modo conceptionis verbi Dei, eiusque divinae incarnationis.

A. ἄγγελος γὰρ ἀπεσάλη.
T. λογικῶς τε καὶ...

†. De his nec minimum in catalogo veteri reperitur.

Codex CCCXI.

Bombycinus, charta crassa, solo atramento, characterē ligato, minuto et eleganti, in octavo, constans foliis 357, mutilus, Saec. XIII, non bene conservatus et inscriptus.

Γένος ὁμήρου. Genus Homeri.

A. ὁμηρος ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν.
T. κοσμήτορα θεῶν ὁμηρον.

†. Edidit Leo Allatius de Homeri patria apud Gronovium in ant. tom. X.

Φύλ. β. Fol. 2.

....
A. ἐκάβη ἐγκυμονοῦσα τὸν ἀλέξανδρον.
T. ἐξήρχοντο πρὸς πόλεμον.

†. De Paride, postea Alexandro belli troiani causa historia brevis est.

Φύλ. γ. Fol. 3.

....

A. χρυσῆς ἱερεὺς ἀπόλ-
λωνος.

....

T. εἰς ὕπνον τρέπονται.

†. Est argumentum lib. 1. Iliadis editum cum Homero.

Φύλ. ε. Fol. 5.

....

A. μῆνιν αἶδε θεὰ πη-
λιάδεω ἀχιλλῆως.

....

T. νοέω δὲ καὶ αὐτὸς.

†. Est Homeri ilias constans libris XXIV. Liber 2 desinit: νέας τε προπάσας. Sequitur tum in editione numeratio navium, quae in Msc. deest. Liber ν, in fine et liber ξ initio mutilus est. Liber ο in fine et π initio mutilus. Libri σ versus ultimus differt: τεύχεα καλὰ φέρουσα παρὰ ἡφαίστιο ἀνακτος. Sic et libri ultimi finis mutilus. In margine non infrequentes notas observavi. De hoc codice hanc habet Gretseri recensionem in charta separata et initio inserta inventam et a me exscriptam. Citra contemptum antiquitatis suae vitiosissime scriptum patet hunc librum vel ex hac facie η. Praeter enim illa δυσανάγνωστα ἔκτψ pro ἔκτωρ καμάτ pro καμάτων etc. coniunctionem primae literae posterioris vocis cum anteriori, malam expressionem spirituum, alia que talia. In pluribus manifeste mendosus est, ut ἐλδομένοισιν pro ἐέλ, ut requiritur et alia, quae reperta in hoc uno loco lectionem non solumodo remorantia, sed plane et qui memoria prius non teneat legenda, quasi impossibilem reddentia hoc conatu abstinere fecerunt, tempus que utilius aliis impendere. Mirum, Gretsero lectu difficile visum.

Codex CCCXII.

Chartaceus, charta solida, titulo primo et initiali miniato, caractere minuto, ligato et nitido, in octavo, foliis 81, scriptus a Mich. Rosaita Coronensi graeco, possessus a Io. Alb. Widmestadio, valde mutilus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἐκ τῶν προφητικῶν σι- βύλλης λόγων θ. ι. ια. ιβ. ιγ. ιδ. ιε.	Ex propheticis Sibyl- lae libris IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV.
--	---

Α. ἀθανάτου μέγαν υἱὸν ἀορίμον.	Τ. τύφον μέγαν αὐχ- σάσης, πομπο....
------------------------------------	---

†. In editione gr. lat. Basileensi 1555. 8. oracula Sibyllina in libros VIII. divisa sunt. Aliam verò quondam divisionem fuisse, ex codice Electorali constat. Initium libri IX. convenit cum initio lib. VI. in editione, quo finito libro codex Elect. sic pergit: ὡρῶ δὲ δευκαίησε. σὲ γὰρ πρώτην σε δα-
κρύσω. ἤξει δ' οὐρανόθεν βασιλεὺς αἰῶσιν ὁ μέλλων.
Quod est initium acrostichidis de Christo in octavo libro edit. cit. p. 258. Neque tum idem ordo manet. Quae asterisco notantur et deficiunt, codice Elect. ut plurimum suppleri possunt, ut p. 242. οὐδὲ γὰρ ἐν δόξῃ, ἀλλ' ὡς βροτὸς εἰς κρείσσιν ἔξει καὶ
φθαρτῇ σαρκὶ μορφὴν καὶ πῖνι ἀπίστοις. Et sic de reliquis. Finitur autem liber IX. εἰς δ' αἰῶνας τὸ φῶς
πεποθήμενον ἔσται. Quod in cit. edit. occurrit p. 254. Observo, versus plurimum differre, ut vel ex dato fine libri IX. vides.

Lib. X. Msc. est liber IV. editionis, ut ex initio et reliquis colligo.

Lib. XI. qui incipit: *κόσμε πολυπαρέων ἀνδρῶν
καὶ τείχεα μακρὰ καὶ πόλεις ἄπλησοι δ' ἔθνα τε μυριό-
εντα*, quae cum sequentibus non inveni in editione.
Est autem de Iosepho, Moyse, Ilio, Aenea, Home-
ro, Philippo, Alexandro et Cleopatra.

Lib. XII. Initio idem videtur esse cum libro
V. edito. At mox alia sequuntur et tandem desi-
nunt: *κέκμηκε γὰρ ἔνδοθεν ἦτορ θεσπεσίων ἔπεων προ-
λέγων βασιληίδος ἀρχῆς*.

Lib. XIII. nullum vestigium in editis inveni.
Incipit verò: *θεὸν αἰδεῖν με λόγον κέλεται μέγας...
ἅγιος ἀθάνατος θεὸς ἄφθιτος* et desinit: *ἀλλ' ἀναξ βα-
σιλεῦ κόσμου θεὸ παῦσον αἰοιδὴν. ἡμετέρων ἔπεων δὸς
δ' ἡμέραν πᾶσιν αἰοιδὴν*.

Lib. XIV. Incipit: *ἄνθρωποι τε μάτην, ὡς ἀθά-
νατοι παρέοντες καὶ βραχὺ κοιρανέοντες*. Desinit: *εἰς
αἰῶνας ἄκνυτας ἀμιφθίμοις τοκεῦσιν*. Nec de hoc
quidpiam mihi in editis occurrit.

Lib. XV. incipit, ut liber VIII. editorum sed
non nisi primi versus adsunt, reliquis desideratis.
In fine legitur: *μιχαὴλ ὁ ῥωσταιτὸς ἔλλην ἐκ κορώνης
ἔγραψε*. Michael Rosaita graecus ex Corone scrip-
sit 1541. 6. Ian. Ioan. autem Alberti Widmestadii
codicem fuisse, ipsius manus fol. 1. denotat. Quod
autem oracula haec Sibyllina attinet, ea suppositi-
tia esse, nemo ignorat.

Codex CCCXIII.

Chartaceus, charta solida, titulis et initialibus ru-
bris, caractere minuto et eleganti, in octavo, fo-
liis 105, exaratus ab Adolpho Probo Phrisio, pos-
sensus quondam ab Adolpho Occone Phrisio, cum

correctionibus marginalibus, male conservatus et inscriptus.

Τὰ πυθαγόρου τοῦ σο- φοῦ ἔπη τὰ χρυσὰ.	Sapientis Pythagorae carmina aurea.
A. ἀθανάτους μὲν πρῶ- τα θεοὺς.	T. ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνη- τος.

†. Saepius tam graece, quàm lat. prodire.

Φύλ. 5. Fol. 6.

Πλάτωνος τῶν φιλοσό- φων μεγίστου ἀξιοχός, ἡ περὶ θανάτου.	Platonis philosophi ma- ximi axiochus, seu de morte.
A. ἐξιόντι μοι ἐς κυνο- σαρκές.	T. δεῦρο μετεκλήθην.

Φύλ. 1α. Fol. 11.

Ἐκ τοῦ ἄϊαντος μαστιγο- φόρου σοφοκλοῦς.	Ex Sophoclis Aiace fla- gellifero.
A. ἐγὼ μὲν οὐδέν.	T. οὐδ' αἰεὶ λαβὼν ἔχει.

Φύλ. 1β. Fol. 12.

Ἰσοκράτους παραένσεις πρὸς νικοκλέα τὸν βασιλέα.	Isocratis parenesis ad Nicoctem Regem.
A. εἰ μὲν εἰωθότες ὑμῶν.	T. ἀξίως ὄντας αὐτὰς ποιή- σεις.

Φύλ. 1γ. Fol. 18.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς δημόνι- κον παραένσεις.	Eiusdem ad Demoni- cum paracnesis.
A. ἐν πολλοῖς μὲν ὧ δη- μόνικε.	T. ἀμαρτίας ἐπικρατή- σειεν.

†. In fine legitur: Ὀδολφὸς ὁ πρόβος ὁ Φρήσιος
ἔγραψε. Odolphus Probus Phrisius scripsit.

Φύλ.

Φύλ. κδ. Fol. 24.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ εἰρήνης. Eiusdem de pace.
 Α. ἅπαντες μὲν εἰώθα- Τ. πολλῶν βαλτῶ γιγινε-
 σιν οἱ. σθαι.

†. Omnes tres orationes gr. et lat. extant.

Φύλ. λα. Fol. 31.

Νόμοι χρονικοί. Leges temporariae.
 Α. μηδένα μηδὲν μήτε Τ. εἰς τὰς χεῖρας οὐκ
 ἀγοραῖον. ἐλάττους.

Φύλ. λβ. Fol. 32.

Νόμοι συμποτικοί. Leges convivales.
 Α. λεύεσθαι μὲν ὅποτε Τ. οὕτω γὰρ αὐτὴν σοι-
 τὸ σοιχεῖον. χεῖρον ἐκάλουν.

†. Leges convivales Aristotelem scripsisse
 Athenaeus ait XV. V. p. 186.

Ἐκ τῶν τοῦ ἀριστοτέλους Ex rhetoricis Aristot-
 ῆτορικων. telis.
 Α. ἡ ῥητορικὴ ἀντίτρο- Τ. ληπτέον τὰς πίσεις.
 φος δέ.

Φύλ. λζ. Fol. 37.

Ψαλμοὶ τοῦ δαυίδ. Psalmi Davidis.

†. Sunt 85, 84, 102, 103, etc.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Τῆς ἡ ἡχ. κατ' ἡχον τρια- Octoechi triadica per
 δικά. echos.
 Α. σωματικάς μορφώσε- Τ. μερόπων βάλλουσι μέ-
 σι τῶν ἀσωμάτων. λαις.

†. Triadicorum auctorem dicit Leo Allatius
 de libris ecclesiasticis Metrophanem episcopum
 Tomus III. 34

Smyrnaeum. Extant graece in triodio Maximi episc. Cyth. Venetiis edito 1680. f. hoc titulo: ὡς κεῖνται τὰ Φωταγωγικά καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι κατ' ἤχον. Eodem initio, non autem eodem semper ordine. Immo in Cod. Msc. plures habentur eiusmodi hymni.

Φύλ. ξβ. Fol. 62.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ. Initium cum Deo.

A. κύρις τὰ χεῖλη μου T. καὶ εἰρήνη τὰ προσάγ-
ματά σου.
ἀνοίξης.

†. Est horologium, quale prodiit venetiis 1532.
8. Differt tamen et initium huius codicis ibi primum p. 25. habetur. Sunt verò psalmi cum gloria patri etc. Dicuntur laudes et preces ad B.V. M. et dividitur in horas I. VI. IX. et vesperam.

Φύλ. πζ. Fol. 87.

Νικοβούλω εὐπράττειν. Nicobulo Salutem.

A. τῶν γραφόντων ἐπι- T. κομψοὶ διδάξουσιν.
τολάς, ἐπειδὴ.

†. Est de scribenda epistola.

Φύλ. πη. Fol. 88.

Λουκιανοῦ πατρίδος ἐγκώμιον. Luciani patriae encomium.

A. ὅτι μὲν οὐδὲν γλύ- T. τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.
κιον.

†. Extat in operibus editis.

Φύλ. υβ. Fol. 92.

Πάθος κατὰ Ἰωάννην. Passio secundum Iohannem.

A. ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰς T. ἔθηκαν τὸν ἰησοῦν.
ἐξῆλθε.

†. Sequuntur plura fragmenta brevia variorum, Quinti, Sophoclis ex Antigone, Hippolyto, Andromacha. S. Maximi paraenese etc. Demum in fine legitur: τὸ βιβλιδίον ἐστὶ ἐμοῦ ἀδολφοῦ ὠκκᾶ-
νος Φρισίου. Hic libellus est Adolphi Occonis Phri-
sii. Quàm imperfectus in his catalogus vetus!

Codex CCCXIV.

Membranaceus, membrana solida, solo atramento, literis minutis et nitidissimis, in octavo, constans foliis 371, Saec. XII, probe conservatus et inscriptus.

Ἑρμηνεία τοῦ εὐα. τῶν ἀπ. καὶ τοῦ ψαλτηρίου. εἰς τὸν ιε ψαλμὸν ὁμιλία α. Expositio evangelii Apostolorum et psalterii. In psalmum XV. homilia I.

A. ἐστὶ τινα γράμματα ἐν σήλαις. T. ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι διὰ ἰν' κ. τ. λ.

†. Dividitur in duos tomos, quorum primus continet in psalmum XV. homilias duas; in psalmum XXXI. homilias quatuor, in psalmum LXVII. homilias duas; in psalmum LXXIII. homilias tres; in psalmum LXXIV. homiliam unam; in psalmum LXXV. homil. I. in psalmum LXXVI. homil. IV.; in psalmum LXXVII. homil. V. Secundus in psalmum LXXVII. continet homilias VI, VII, VIII, IX. in psalmum LXXX. homil. II. in psalmum LXXXI. homil. I. Ex quo patet in quosdam psalmos haberi expositionem. Cuiusnam autem sit, titulo non est additum. In superiori quidem margine legitur Michaeli Pselli. Sed hoc aliena manu et recentiore scriptum. Possessor verò, quem ex scriptura Adolphum Occonem suspicor, adscripsit in fine: ἑρμηνεύς ὑπάρχῃ τῆς αὐτῆς βίβλου μιχαὴλ ὁ ψέλλος,

ὁ φιλόσοφος. Interpres est huius libri Michael Psellus Philosophus. Apud Fabricium in bibl. gr. non inveni huius viri expositionem in psalmos. At in bibl. Segueriana eidem adscribitur commentarius in psalmos. Germanum quemdam Hieromonachum hunc etiam codicem possedisse ex his in fine scriptis apparet: *χριστέ μου φύλαττε τῷ δωρίσαντι σὺν τῷ πεκτημένῳ γερμανῷ ταπεινῷ καὶ τάχα ἱεροχ.* Christe mi custodi donantem et possidentem Germanum humilem et forte Hieromonachum.

Codex CCCXV.

Bombycinus, charta tenui et laevi, titulis et initialibus rubris, literis minutis et elegantibus, in octavo, foliis 30, valde mutilus, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Συμέων τοῦ νέου τοῦ Symeonis iunioris theologi.

A. ἄδειαν ἔυρεν ὁ διά- T. μεταβλήθωμεν ἀνόβολος. νητα.

†. Non Pselli theologi, ut in scripta Gretseri appendice ad catalogum Msc. graecorum legitur. Facile enim adhuc nomen legitur et ipsum principium hoc clare indicat. Nam in bibl. Vindob. apud Nessel. tom. I. p. 578. Symeoni adscribitur. Titulus autem est. Eiusdem, scilicet Symeonis iunioris theologi monita ascetica miscellanea XXII, quorum primum incipit, ut supra. Caeterum observo hic admodum breve esse. Tum sequitur: *ἐρώτησις, ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν συγγράμματος γινώσκουμεν, τίς τε ἦν ἡ πράξις τῶν ἐναρεσισάντων τὸν κύριον κ. τ. λ. ἀπόκ. ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰῷ χϛ τοῦ ἐπόντος χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθαι ποιεῖν οὐδέν κ. τ. λ.* Est haec quaestio et responsio de attentione, ut ex ul-

terioribus colligitur. Idem initium invenitur apud Nesselium tom. I. p. 286. n. 24. et dicitur esse oratio de attentione. At ibi non Symeoni, sed Nicephoro monacho tribuitur. Cum verò ad subsequens relationem habeat, subsequentis autem auctor sit Symeon, eiusdem quoque esse colligo. Certe in codice nostro subsequens eiusdem dicitur.

Φύλ. γ. Fol. 3.

Τοῦ αὐτοῦ· τρεῖς εἰσι Εἰσὶν αὐτοῦ· Τρία sunt attentionis et orationis genera.
τῆς προσοχῆς καὶ προσευχῆς οἱ τρόποι.

Α. δι' ὧν ἡ ψυχὴ ἡ ἀνάγεται. Τ. πάντα σε διδάξει.

†. Idem hoc titulo apud Nesselium tom. I. p. 578. n. 14. occurrit: περὶ τῶν τριῶν τρόπων τῆς προσευχῆς. Et ibi Symeoni theologo adscribitur. Quin et Leo Allatius in diatriba de Symeonum scriptis p. 161. idem opusculum adfert tit. isto: μέθοδος περὶ τῆς ἱερᾶς προσευχῆς. Ut adeo dubium non sit, omnia tria opuscula eiusdem Symeonis Theologi esse. In editione verò Pontani Ingolstad. non extant, nec Fabricius eorum mentionem facit.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Ἑρώτησις. καὶ διὰ τί ἡ Quaestio. Et quare prima et secunda custodia non potest perficere monachum?
πρώτη καὶ ἡ δευτέρα φυλακὴ οὐ δύναται τελειῶσαι τὸν μοναχόν.

ἀπόκ. ἐπειδὴ οὐ κατὰ Resp. Cum haec non ordine persequatur.
τάξιν ταῦτα μετέρχεται.

†. Etiam Leoni Allatio peculiaris videbatur tractatus hic de prima et secunda custodia. At Lambecius lib. V. p. 87. ait, quaestionem hanc et

responsionem non esse particularem tractatum, sed prioris de attentione et oratione partem. Quo autem fundamento, equidem nescio. Certe in codice nostro separatur. Nec tamen relationem quamdam esse inficior. Finis autem huius deest.

Φύλ. η. Fol. 8.

Βλεμίδου.

Blemidae.

A. ὡς Φίλος Φίλου Φίλος. T. ὕδωρ ἀλμυρὸν καὶ πικρὸν τὰ κοῖλα τῶν.

†. Est opusculum initio mutilum, titulo etiam desiderato. Inscribitur quidem Blemidae. Ipsi autem non est. Ordo enim capitum: ἐτι περὶ οὐσίας, περὶ φύσεως, περὶ μορφῆς, περὶ ποίου καὶ ποιότητος. περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν, non Nicephoro Blemidae, sed Ioanni Damasceno convenit, cuius caput L. de relatione hic incipit. Bibliopecti enim inscitia primum folium secundo praemissum. Primus enim titulus deberet esse: ἐτι περὶ οὐσίας κ. τ. λ. quod in editione est cap. XXXIX. a capite verò XLI. usque L. omnia desunt et cap. L. uti dictum, initio adhuc mutilum est. Ut autem clare noscatur ipsius esse, hoc tituli primi initium est: οὐσία ἐστὶ πρᾶγμα αὐτὸῦπαρκτον, μὴ δεόμενον ἑτέρου πρὸς σύστασιν. Et sic caput cum capite usque ad finem convenit, exceptis quibusdam lineis, quae desunt in nostro codice, fine etiam mutilo. Hoc in Gretseriana catalogi appendice non indicatum.

Codex CCCXVI.

Bombycinus, charta crassa et laevi et partim membranaceus membrana densa, initialibus miniatis, caractere ligato, nitidoque, diversa manu, in 12, valde mutilus, foliis quibusdam inverse compactis,

in omnibus 164, cum scholiis interiectis, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Ἰσαὰκ λόγος νοουθετικὸς. Isaaci sermo exhortatorius.

A. οὐκ ἔστιν ἔννοια ἀγα- T. παρὰ τοῦ Θεοῦ μὴ
θῆ μὴ οὐσα. προσεγγείσης.

†. In bibl. Taurinensi apud Ios. Pasinum cod. 351. p. 475. iste titulus habetur: τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ σύρου καὶ ἀναχωρητοῦ ἐπισκόπου γενομένου τῆς Φιλοχρίστου πόλεως νινευὶ λόγοι ἀσκητικοὶ πρὸς ἡσυχίαν προτρέποντες μεταγλωττισθέντες ἀπὸ τῆς ἀράβων γλώττης ὑπὸ τῶν ὁσίων πατρῶν ἡμῶν τοῦ ἀββᾶ πατρικίου καὶ τοῦ ἀββᾶ ἀβραμίου τῶν Φιλοσόφων τῶν ἐν τῇ λαύρᾳ ἡσυχασάντων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν σαββᾶ. S. patris nostri Isaaci Syri et Anachoretæ, qui postea sanctæ civitatis Ninevitanae episcopus creatus est, sermones ascetici ad monasticam quietem invitantes ex arabica lingua in graecam translati a SS. PP. nostris Abbatibus Patricio et Abramio philosophis in laura S. patris nostri Sabbæ monachis. Inter hos igitur sermones asceticos etiam noster occurrit fol. 172. tit. συμβούλιαι πεπληρωμέναι ὡφελείας, ἃς ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐλάλησε τοῖς ἐν ταπεινώσει ἀσκοῦσιν αὐτοῦ. Consilia admodum utilia, quæ humilibus suis auditoribus in charitate dixit. Sequenter autem sermones in indice ibidato non inveni.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

- Λόγος ξθ.

Sermo LXIX.

A. ἀληθεία ἐστὶν αἰσθη-
σις κατὰ Θεόν.

T. αὐτοῦ ἐν τῇ ὑπομονῇ
σου.

†. Sermonem hunc etiam Isaaco tribuendum esse testatur Mingarelli in suo catalogo Msc. graec.

apud Nanios cod. XCVIII. sermo LXXXV. p. 198.
tit. ἐκλογή συντόμων κεφαλαίων. Ecloga brevium capitum, quae in nostro codice sunt de admonitione, fornicatione et haeresi, de quiete monastica, de oratione, aequanimitate, de affectionibus animae et corporis.

Φύλ. κβ.

Fol. 22.

Ἀπόριαι καὶ λύσεις, αἷς ἡρμήνευσεν ὁ μέγας γρηγόριος ὁ θεολόγος κατὰ πεῦσιν, ἡγουν κατὰ ἐρώτησιν καὶ ἀποκρίσιν.

Dubia, eorum que solutiones, quas Gregorius M. Theologus interpretatus est per quaestiones et responsiones.

A. τί ἐστὶ θεὸς καὶ κατὰ τί θεὸς καὶ ὁσαχῶς.

T. θεότης, ἣ πρέπει δόξα κ. τ. λ.

†. Quaestiones, quae a quibusdam Caesario, ab aliis Gregorio Naz. attribuuntur, ab his differunt. Nec illae S. Athanasii sunt, quamvis enim eodem modo incipiant, responsio tamen diversa est: θεός ἐστιν αἰδίδιος οὐσία καὶ ἀπαράλλακτος, δημιουργητικὴ τῶν ὄντων, ἐυσεβεῖ συνειδήσει προσκυνουμένη, τριάς ἐν μονάδι καὶ μονὰς ἐν τριάδι κ. τ. λ.

Φύλ. λα.

Fol. 31.

Λόγος πρὸς τοὺς ἀπολειπομένους τῆς συνάξεως καὶ περὶ τῆς ἀγίας μεταλήψεως.

Sermo ad eos, qui synaxi non intersunt et de sacra communione.

A. ἀγαπητοί, οὐκ ἀρκεῖ τὸ ἀπλῶς.

T. ἀξιῶθωμεν χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. λε.

Fol. 55.

Τοῦ χρυσοστόμου περὶ κοινωνίας.

Chrysostomi de communione.

A. τινὲς κοινωνοῦσι συχνά. τινὲς δὲ.

T. παρῆμι ἐτι λαλοῦντος σου.

†. Prius et hoc ipsius xcerpta suspicor.

Φύλ.

- Φύλ. λη. Fol. 38.
 Περί τοῦ σταυροῦ. De cruce.
 Α. ἡ πράξις τοῦ σταυροῦ Τ. τῆς ἐν αὐτῷ τῷ δὲ
 διπλῇ ἐστὶ. θεῷ κ. τ. λ.
- Φύλ. μγ. Fol. 43.
 Περί κινήσεως λογισμῶν. De motione cogitationum.
 Α. ἡ κίνησις τῶν λογισμῶν ἐν τῷ ἄνω. Τ. τῶν τῆς ψυχῆς οὗ φεβύται.
- Φύλ. με. Fol. 45.
 Περί αἰσθήσεως. De sensu.
 Α. αἱ αἰσθήσεις αἱ σώφρονες. Τ. ποιῆσαι σε ἄνωθεν αὐτοῦ.
- Φύλ. νγ. Fol. 53.
 Περί τῆς ἀγγελικῆς κινήσεως τῆς προκοπῆς τῆς ψυχῆς ἐν τοῖς πνευματικοῖς διὰ τῆς προνοίας τοῦ θεοῦ ἐξυπνιζουμένης. De motione angelica animam in spiritualibus ex Dei providentia ex-pergefaciente.
 Α. πρώτη ἐννοια ἡ ἐκ τῆς Φιλανθρωπίας. Τ. τὸ πλήρωμα τῆς δικαιοσύνης.
- Φύλ. νε. Fol. 55.
 Τί ἐστὶ ἡ ἀπάθεια ἡ ἀνθρωπίνη; ἀποκ. Quid est humana aequanimitas? Resp.
 Α. ἀπάθεια, οὐχὶ τὸ μὴ αἰσθηθῆναι. Τ. πάντα προστεθῆσεται ὑμῶν.
- Φύλ. νς. Fol. 56.
 Περί τοῦ, δι' ὧν τρόπων πέφυκεν ὁ νοῦς φύρεσθαι ἐν τῇ μνήμῃ τῶν πάθων. Quibus modis solet mens perturbari in memoria affectionum.
 Α. τρεῖς εἰσι τάξεις, ἐν αἷς. Τ. καὶ ἐμπίπτει εἰς ἐπιθυμίας.
- Tómus III. 35.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Περὶ τῶν τρόπων τῆς εἰς Θεὸν ἐλπίδος. De modis spei in Deum.

A. γίνεται ἐλπίς ἐπὶ τὸν Θεόν. T. ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεὸν μου.

Φύλ. ξα. Fol. 61.

Κατὰ πόσους τρόπους καὶ διαφορὰς δέχεται τὴν θέαν τῆς φύσεως τῶν ἀσωμάτων ἢ ἀνθρωπίνῃ φύσει. Quot et quàm variis modis recipit aspectum naturae rerum incorporearum humana natura?

A. πάσης φύσεως ἀσυνθέτου. T. αὐτῆς μεθύσκει τὰς ψυχὰς.

Φύλ. ξζ. Fol. 67.

Περὶ τῆς δευτέρας ἐργασίας ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. De secunda operatione in homine.

A. ὅτε πορεύεται ἄνθρωπος καλῶς. T. τῶν παρεχομένων καὶ διαρεόντων.

Φύλ. ξη. Fol. 68.

Περὶ ἀλλοιώσεως τοῦ φωτὸς καὶ σκότους. De variatione lucis et tenebrarum.

A. ἴδωμεν ὃ ἀγαπητοὶ ἐν ψυχῇ. T. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Φύλ. ο. Fol. 70.

Περὶ φύσεως. De natura.

A. ἡ φυσικὴ κατάστασις τῆς ψυχῆς. T. τότε τὰ πάθη... σκεταί.

†. A fol. 43. De motione cogitationum usque ad fol. 68. de variatione omnes hos sermones in indice sermonum Isaaci Syri a Mingarelli exhibito inveni, si sermonis de secunda operatione in

homine initium excipias. Hoc enim apud Mingarelli diversum est, nempe *ἐργασία ἐτέρα μετὰ ταύτην*. Praecedentium verò et ultimi de natura initia ibi non occurrunt, quamvis suspicer, ipsius esse.

Τοῦ ἀγίου νεῖλου.

Sancti Nili.

A. μὴ ζῆτει ὅλως μορφὴν τινά.

T. τὸ θεῖον ἡ. . . χημάτισο.

Φύλ. οα.

Fol. 71.

Τοῦ αὐτοῦ ἐρώτησις περὶ διαφορᾶς ἀρετῶν. λόγ. ξδ.

Eiusdem quaestio de differentia virtutum Sermo LXIV.

A. τελειότης παντὸς ὁρόμον.

T. τῆς βίβλου, ἥς ἔγραψας.

†. Non est intelligendum, quasi Nili foret haec quaestio, sed est Isaaci Syri cum sequentibus, ut ex indice eius sermonum dato apud Pasinum et Mingarelli colligitur.

Φύλ. οβ.

Fol. 72.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ πονηρῶν λογισμῶν ἀκουσίων λόγ. με.

Eiusdem de pravis cogitationibus involuntariis.

A. εἰσὶ τινες οἱ ἐρεῖδοντες τὸ σῶμα.

T. καὶ παντὶ μέτρῳ τῶν ἀνθρώπων.

Φύλ. οδ.

Fol. 74.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀδιαλείπτου νηστείας.

Eiusdem de non intermittendo ieiunio.

A. ἐν καιρῷ πολλῶ πειραζόμενος.

T. ἡνιοχοῦσα τ. . . θῆ.

Φύλ. οθ.

Fol. 79.

....

....

A. οὐκ ἔστιν ἡμᾶς ἐν τῷ λάκκῳ.

T. αὐτοπροαιρετῶς Φυγῶν.

†. Est fragmentum gradus V. de poenitentia Ioannis Climaci in ipsius scala, ad quam etiam pertinent sequentes, de memoria mortis, luctu, de- tractione, gula, corporibus, castitate, oratione et vi- giliis, vana gloria, superbia, discretione, mansuetu- dine, quiete sacra, vita monastica, oratione, cha- ritate, coelo terrestri. Ubi tamen observandum, scalam non esse integram et alium subinde finem haberi, quàm in edit. Paris. 1653. f. gr. et lat. fru- stra pleraque in veteri catalogo quaeruntur.

Codex CCCXVII.

Membranaceus, membrana tenui, titulis, numeris et initialibus minio exaratis, scriptura ligata, mi- nuta et tersa, in 12, foliis 288, Saec. XIII, optime conservatus et inscriptus.

Τῷ ἀγιωτάτῳ καὶ Θεω-
τιμῆτῳ πατρὶ κοσμάξ ἐπι-
σκόπῳ μαῖουμαῖ Ἰωάννης ἐλά-
χιςτος ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Sanctissimo, ac vene-
rabili in Deo patri Cos-
mae episcopo Maiumae
Ioannes minimus in Dno
salutem.

A. τὸ μὲν τενόν τῆς δια-
νοίας.

T. διὰ νευρῶν ἐσκευασμέ-
νη.

†. Praemittitur operi index capitum tam phi- losophicorum, quàm theologicorum, quibus hic co- dex constat. Prima verò est dialectica Ioannis Da- masceni cum epistola ad Cosmam episcopum, ca- pitum numero LXVII. Prodiit haec dialectica gr. et lat. in operibus Venet. 1748. f.

Φύλ. 5α.

Fol. 91.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκδόσις ἀκρι-
βῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως,
ὅτι ἀκατάληκτον θεῖον καὶ

Eiusdem expositio ac-
curata fidei orthodoxae,
Deum comprehendi non
posse,

ὅτι οὐ δεῖ ζητεῖν καὶ περιεργάζεσθαι τὰ μὴ παραδιδόμενα ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ εὐαγγελιστῶν. posse, nec ea, quae nobis a sanctis prophetis, apostolis et evangelistis minime tradita sunt, curiosius inquirenda esse.

A. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. T. ἡ διαφορὰ αἰτία τοῦ ἀριθμοῦ.

†. Caputum numerus est CIII. Extant etiam in citata editione, non tamen eodem numero et ordine, quàmvis idem prorsus contineant. Ad cap. XIII. ἐπὶ περὶ Θεῶν ὀνομάτων ἀκριβέστερον. hoc in inferiori margine notatur: ἰσέον, ὡς τὸ παρὸν κεφάλαιον ὀβελλίζεται, ὡς νόθον, διότι οὐδὲ ἐν ἅπασιν τοῖς ἀντιγράφοις εὐρίσκεται. Sciendum, caput XIII. tanquam spurium notari, utpote in omnibus antigraphis non inventum.

Codex CCCXVIII.

Bombycinus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, caractere ligato et eleganti, in 12, foliis 530, mutilus, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

....

A. πᾶσιν ὀφείλης διδόναι ἐξ οἰκείων πόνων. T. καὶ συμβασιλεύει τῷ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

†. Est sermo asceticus.

Φύλ. κα. Fol. 21.

Λόγοι διάφοροι ψυχοφελεῖς, ἐν ἐπιτόμῳ ἐκ τῶν ἀγίων πατρῶν. του ^{ρου} Χ'. Sermones varii animae utiles in compendio ex sanctis patribus Chrysostomi.

A. ὁ βαπτισθεὶς ἀλλότριος ἀσεβείας. T. καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμην.

†. Sunt varia et plura excerpta ascetica.

Φύλ. λη. Fol. 38.

Τοῦ ἀγίου ἐφραῖμ λόγος S.Ephraemi sermo com-
περὶ θείας ἀνταποδόσεως. monitorius de divina re-
tributione.

A. τὴν ἄφατον φιλαν- T. αἰτοῦσιν αὐτὸν, αὐτῷ
θρωπίαν τῆς τοῦ Θεοῦ. ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. G. Vossius eum latine edidit. Msc. existit
etiam in bibl. Vindobon. apud Lambecium lib. 3.
p. 105.

Φύλ. μδ. Fol. 44.

Ἐκ τοῦ πατερικοῦ τοῦ Ex sic dicto sanctorum
λεγομένου παράδεισος. patrum paradiso.

A. ἡρώτησέ τις τὸν ἁβ- T. ἐν τῇ μοίρᾳ τῶν σω-
βᾶν ἀντῶνιον. ζωμένων.

†. V. Cangium ad vocem: πατερικόν. Extant
plura gr. et lat. in Cotelerii monumentis ecclesiae
graecae sub tit. apophthegmata patrum, non tamen
ordine alphabetico, ut ibi. Nec dubito, quin reli-
quorum aliqua in Moschi, aut alterius prae-
tuali extent.

Φύλ. ριγ. Fol. 115.

Θαῦμα γενόμενον ἐν τῇ Miraculum factum in
εἰκόνι τοῦ χριστοῦ ἐν τοῖς imagine Christi in Chal-
χαλκοπράτοις. copraitiis.

A. ἐν τοῖς χρόνοις μαυ- T. παναγὰς Θεοῦ, αὐ-
ρικίου τοῦ βασιλ. τῷ δόξα κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium inter elogia SS. non ha-
betur tom. IX.

Φύλ. ρις. Fol. 116.

Ἴσον ἐπιστολῆς τοῦ μακα- Exemplar epistolae B.
ρίου ἀββᾶ παύλου τοῦ ἐλ- Abbatis Pauli Helladici.
λαδικοῦ.

A. οἱ λέγοντες γυναιξὶ T. ἀναπέμψομεν, σὺν τῷ
καὶ παιδίῳ. ἀνάρχῳ κ. τ. λ.

†. Fabricius nullam eius mentionem facit.

Φύλ. ρκδ. Fol. 124.

Βίος καὶ μετάνοια ταῆς Vita et poenitentia Tae-
σίας πόρνης. siae miretricis.

A. ἀδελφοὶ τίμιοι. βού- T. καὶ μεγαλοπρέπεια εἰς
λομαὶ ὑμῶν. τοὺς κ. τ. λ.

†. Est tantum vitae initium incerti auctoris
et in Rosweidi vitis PP. latine extat. Msc. grae-
cum Viennae etiam asservatur.

Φύλ. ρκε. Fol. 125.

....
A. τινὶ τῶν ἀγωνιστῶν T. τῆς δίκης ἔχουσι κολα-
καὶ ὁσίων ἐν σύλῳ. σθῆναι.

†. Sunt duae narrationes asceticae.

Φύλ. ρκη. Fol. 128.

Ἑτέραν διήγησιν ἀδελ- Aliam narrationem fra-
φοὶ ἀκουσώμεθα. tres audiamus.

A. πραγματευθεὶς τις T. τοῦ γένους ἡμῶν, ᾧ
γεγόμενος. πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. ρλα. Fol. 131.

Τοῦ ἀββᾶ ἀμμωνᾶ. Abbatis Ammonae.

A. τῆρεῖ σε αὐτὸν ἀκρι- T. τὴν καρδίαν σου.
βῶς.

Φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Τοῦ αὐτοῦ. Eiusdem.

A. λάμβανε εἰς τὴν σὴν T. καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώ-
 νιον.

†. In bibl. Vindob. capita ascetica eiusdem
 asservantur eodem initio edita a Vossio in Ephrae-
 mi operibus tom. II. p. 499.

Φύλ. ρλγ. Fol. 133.

Τοῦ ἁγίου νεῖλου. Sancti Nili.

A. ἐγγὺς τὸ τέλος, ὁ βα- T. ἐτοιμαζέσθω πρὸς μά-
 θυμῶν. τιας.

Φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Τοῦ ἁγίου ἐφραῖμ. Sancti Ephraemi

A. τί ποιήσω ὁ πάντων T. καὶ ἀνεπήρετον ἀνύ-
 ἀνθρώπων. σαι.

Φύλ. ρλς. Fol. 136.

....
 A. μέλλοντος τελευτᾶν T. ἀδύνατον μὴ πλαῦσαι
 τοῦ ἀββᾶ ἄρσενίου. τινά.

†. In Cotelerii monumentis tom. I. p. 569.

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

....
 A. ὁ ἀββᾶς σισόης καθῆ- T. ἐν εἰρήνῃ καὶ χαρᾷ.
 μενος εἰς τὸ κελλίον.

Φύλ. ρλη. Fol. 138.

....
 A. παρισάμεθα τελευ- T. πλούτου καὶ δόξης τυγ-
 τῶντι τῷ ἀββᾷ. χάνων.

Φύλ.

Φύλ. ρλθ. Fol. 139.

Ἐκ τῶν νουθεσίῳν τῶν Ex commonitionibus
ιβ. πατρῶν. XII. patrum.

A. ὁ δωδέκατος ἔφη. ἐγὼ T. τῆς ταλαιπώρου σαρ-
τας ἀμαρτίας. κός.

†. Extant gr. et lat. apud Rosweidum lib. VII.
p. 684 — 86. Hic autem non nisi ea Duodecimi
habetur.

Φύλ. ρμ. Fol. 140.

Τοῦ ἁγίου Ἰσαάκ. Sancti Isaaci.

A. ὅταν προσηγγείσης τῷ T. οὐ τελειοῦται ἡ με-
τρωμνῇ. τάνοια.

Νείλου. Nili.

A. ἄδης ἐστὶ χωρίον ἀφεγ- T. καὶ ζόφον πεπληρω-
γές. μένον.

Ἐκ τοῦ διαλόγου πέτρου. Ex dialogo Petri.

A. γινῶναι θέλω, εἰν νῦν T. ὑπὲρ αὐτῶν προσφο-
πρὸ τῆς. ρᾶς.

†. Sunt Petri quaestiones et Gregorii respon-
siones. Quinam autem Petrus et Gregorius sint,
nescio.

Φύλ. ρμζ. Fol. 147.

....
A. διηγήσατο ὁ μακάριος T. ἐλεημοσύνη καὶ προ-
παῦλος ὁ ἀπλοῦς. σφοδρά.

Φύλ. ρμη. Fol. 148.

Χρυσοστόμου πρὸς Ὀλυμ- Chrysostomi ad Olym-
πιάδα. piadem.

A. ἀποπηδᾷ ταχέως ἀπὸ T. καταδικάζουσιν ὑπο-
τῶν βλαβερῶν. μένει ψῆφον.

Tomus III. 36

†. Cum hoc initium in epistolis non occur-
rat, excerptum esse suspicor.

Φύλ. ρμθ. Fol. 149.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐρμη- Eiusdem ex commen-
νείας τοῦ κατὰ ἰωάννην. tario in Ioannem.

A. εἰ μὲν ἀμαρτωλὸς ὁ T. μετὰ κόρον λαβὼν
τεθνηκώς. ἀπῆλθε.

Φύλ. ρν. Fol. 150.

Ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἀββᾶν Ex epistola Abbatis
ποιμένα ἐπιστολῆς τοῦ ἀβ- Moysis ad Abbatem pa-
βᾶ μωυσέως. storem.

A. τί οὖν χρὴ λογίζε- T. ὅτι ὑμῖν, ὡς γέγρα-
σθαι. πται.

Φύλ. ρνα. Fol. 151.

Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Andreae archiep. Caes.
καίσαρ. καππαδ. ἐκ τῆς थे- Cappad. ex secundo the-
ραπευτικῆς δευτέρας βί- rapeuticae libro. Quae-
βλου. ἐρώτ. stio.

A. ποῦ αἱ ψυχαὶ μετὰ T. καὶ τῶν ψυχῶν ἐδι-
τὴν ἐκδημίαν. δάσκετο.

†. Sunt IV. quaestiones et responsiones quae
inter eclogas asceticas Ioannis patriarchae Antio-
cheni occurrunt apud Nesselium tom. I. p. 380.

Φύλ. ρνδ. Fol. 154.

Τοῦ ἁγίου βασιλείου εἰς Sancti Basilii in id, sal-
τὸ, σῶσον με ἐκ τῶν κατα- va me a persequentibus
διωκόντων με καὶ ῥύσαι με. me et libera me.

A. ὄμαι, ὅτι οἱ γενναῖοι T. μή ποτε ἀρπάσθω.
τοῦ θεοῦ.

Νικοδήμου χ .	Nicodemi monachi.
A. οὐαί σοι ἁμαρτωλὲ καὶ ἐλεεινὲ.	T. τὸν ἄθλιον πάντων ἀν- θρώπων.
Φύλ. ρνε.	Fol. 155.
Τοῦ μακαρίου τοῦ αἰγυ- πτίου.	Macarii Aegyptii.
A. διηγῆσατο παφνούτιος ὁ μέγας.	T. πύλαι ἀπεκλείσθησαν.
Φύλ. ρνε.	Fol. 156.
Ἐκ τοῦ αὐτοῦ μακαρίου.	Ex eodem Macario.
A. ὁ διὰ τὸ θεραπευθῆ- ναι τὴν πλάνην.	T. ἀσεβείας ἀντεχόμενοι.
Φύλ. ρνζ.	Fol. 157.
Τοῦ ἀγίου μάρκου.	Sancti Marci.
A. ἀγρυπνία καὶ προσευ- χή.	T. θύρα ἐστὶν ἀνεωγμένη.
Ἰσαίου.	Isaiae.
A. οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ὑπὲρ πάσης πράξεως.	T. τῶν ἡμετέρων ψυχῶν.
Τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem.
A. οὐαὶ ἡμῖν σφόδρα ὅν μόνον.	T. τοῖς ἀσεβέσι καὶ ἁμαρ- τωλοῖς.
Φύλ. ρνη.	Fol. 158.
Τοῦ χρυσοστόμου.	Chrysostomi.
A. ἀφρὸν ταύτῃ τῇ νυκτὶ.	T. ἀπάγεσθαι μέλλει.
Φύλ. ρνθ.	Fol. 159.
Ἰσαὰκ.	Isaaci.
A. εὐχή ἐστὶ νέκρωσις τῶν ἐννοίων.	T. ἡ προσευχὴ τῶν πιστῶν.

Φύλ. ρξ.	Fol. 160.
Τοῦ χρυσοστόμου.	Chrysostomi.
A. μὴ τοίνυν θαρβύμεν οἱ ἐσῶτες.	T. ζῶν ἄπασαν ἀνατρέ- ποντες.
Ἰσιδώρου.	Isidori.
A. εἰ καὶ οὐ ῥάδιον πε- ριοφθέντα.	T. θεραπείαν ὀρέγει τοῖς πάσασι.

Φύλ. ρξα.	Fol. 161.
Τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem.
A. μοιχείᾳ καὶ Φόνος καὶ τὰ ἄλλα.	T. ταύτην ἐγκεχειρισμέ- νη.
Ἰωάννου τοῦ καρπάθου.	Ioannis Carpathii.
A. οὐκ ἔστι τι τῶν ἀγα- θῶν κτήσασθαι.	T. ἐκτάσει τροπωσάμενος.

Φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Μάρκου.	Marci.
A. ἔχε παράμονον δέησιν.	T. παντοίων ἀπόδοσις.

Φύλ. ρξγ.	Fol. 167.
Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν δια- τάξεων.	Ex apostolicis consti- tutionibus.
A. εἰς ἔχεις τι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ.	T. καθαρεῖ καὶ ἀρύπτω καρδίᾳ.

†. In Ioannis Antiocheni eclogis asceticis apud Nesselium tom. I. p. 180. idem etiam occurrit.

Τοῦ ἀγίου ἐφραῖμ.	Sancti Ephraemi.
A. μακάριος ὁ ἰσάμενος ἐν συνάξει.	T. καὶ τῶν σκανδάλων τῶν πάλιν.

Φύλ. ρξη. Fol. 168.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ παρθε- Eiusdem de virginitate.
νίας.

A. πόθησον ἀδελφὲ τὴν T. ἄσπιλος καὶ ἄμωμος.
προσευχὴν.

Ἐκ τῶν ὁσίων πατρῶν. Ex sanctis patribus.

A. ἔχε τὸν νοῦν πάν- T. κρεῖσσον γὰρ εὐχῆς
τοτε πρὸς θεόν. ἀγάπῃ.

Φύλ. ροδ. Fol. 174.

Τοῦ χρυσοστόμου. Chrysostomi.

A. συντρίψωμεν τὰς καρ- T. ἀποκαθαίρονται ἁμαρ-
δίας. τiae.

Τοῦ αὐτοῦ. Eiusdem.

A. εἰ ἐν οἰκίᾳ ἐνθα ἂν T. τῆς σπουδῆς καὶ προ-
εὐαγγέλιον. θυμίας.

Ἐκ τοῦ πατερικοῦ. Ex patrum apophteg-
matis.

A. ἔλεγεν ἀββᾶς δανιήλ T. πεῖραν ἔχων τοῦ ἀγρυ-
πεῖν τοῦ ἀββᾶ. πνεῖν.

Φύλ. ροε. Fol. 175.

Τοῦ ἁγίου ἐφραίμ. Sancti Ephraemi.

A. καθὼς διωκεῖται χυνοῦς T. ἀκαίρως βαττολογεῖς.
ὑπο σφοδροῦ ἀνέμου.

Φύλ. ροσ. Fol. 176.

Τοῦ αὐτοῦ. Eiusdem.

A. σχόλαζε ἀδελφὲ μου. T. πάντα τὰ βέλη τοῦ
ἐχθροῦ.

Φύλ. ροη.	Fol. 178.
Τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem.
A. διὰ σε ὁ κύριος ἐσαρκώθη.	T. οὐδὲν κρεῖττον τοῦ σιωπᾶν.
Φύλ. ρπα.	Fol. 181.
Τοῦ ἁγίου νείλου.	Sancti Nili.
A. θυμῶδους προσευχῇ ἐβδελυγμένον.	T. δέχεται μυστηρίων λύσεις.
Φύλ. ρπβ.	Fol. 182.
Βαρσανουφίου.	Barsanuphii.
A. ἐὰν ψάλλω ἢ προσεύχομαι.	T. τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ διὰ τᾶχους.
Φύλ. ρπγ.	Fol. 183.
Περὶ βίου, ἀρετῆς καὶ κακίας. τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.	De vita, virtute et vicio. Sancti evangelii.
A. σενὴ ἡ ὁδὸς καὶ τεθλιμμένη.	T. ἀπορήσαντα πράξειν προσδοκᾷ.
†. Est haec catena variorum, qui sunt, Apostolus, Salomon, Sirach, Basilius, Gregorius theol. Chrysostomus, Philo, Clemens, Nilus, Didymus, Cyrillus, Patres, Plutarchus, Isocrates, Demosthenes, Clitarchus, Socrates, Democritus, Bias, Lacccon, Diogenes, Lindius Cleobulus, Lycurgus, Pythagoras, Seridus Pittacus, Aristoteles, Antiphanes.	
Φύλ. ρδ.	Fol. 190.
Περὶ Φρονήσεως καὶ βουλῆς κέφ. β. τοῦ εὐαγ.	De prudentia et consilio. Cap. 2. Evang.
A. γίνεσθε Φρόνιμοι, ὡς ὄφεις.	T. χρηστὰ ἔλεγεν περὶ Θεοῦ.

†. Catena alia auctorum, qui sunt Salomon, Sirach, Basilius, Theologus, Chrysostomus, Philo, Ignatius, Plutarchus, Menander, Clitarchus Demonak, Baphorius, Solon.

Φύλ. ρῥδ. Fol. 194.

Περὶ ἀγνείας καὶ σωφροσύνης. εὐαγ. γ.	De castitate et temperantia.
A. ὁ βλέψας γυναῖκα πρὸς τὸ.	T. ἐπιθυμίας, λόγος ἐρωτικός.

†. Alia adhuc catena interpretum, qui sunt, Iob, Salomon, Basilius, Theologus, Chrysostomus, Gregor. Nyss. Clemens, Patres, Climacus, Nilus, Cyrillus, Menander Iamblichus, Moschimon, Isaias, Socrates, Alexander R. Clitarchus, Diogenes, Pythagoras, Isocrates, Bias, Xantus.

Φύλ. σα. Fol. 201.

Περὶ ἀνδρείας καὶ ἰσχύος. εὐαγ. δ.	De fortitudine et robore. Evang. IV.
A. εἰ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν.	T. προσφύγομεν ἀπειλὰς.

†. Est catena Apostoli, Salomonis, Siraci, Basilii, Gregor. Naz. Chrysostomi, Democriti, Socratis, Alexandri R., Laconis, Leonidae Lac. Corisci, Aristotelis, Darii.

Φύλ. σε. Fol. 205.

Περὶ δικαιοσύνης. εὐαγ.	De iustitia. Evang.
A. μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ δειψῶντες.	T. οὐδ' ἂν εἰς ἄδικος ἔιη.

†. Alia adhuc catena variorum, qui sunt, Apostolus, Salomon, Sirach, Basilius, Gregor. Naz.

Chrysostomus, Gregor. Nyss. Cyrillus, Plato, Clitarchus, Pythagoras, Socrates, Menander.

Φύλ. σθ. Fol. 209.

Περὶ Φιλίας καὶ Φιλα- De amicitia et fraternitate. VI. Evang.
δελφίας. ε. εὐαγ.

A. ἐν τούτῳ γινώσκονται T. αὐτὸν εἶναι σου φίλον.
πάντες.

†. Est catena Apostoli, Salomonis, Siraci, Basilii, Theologi, Chrysostomi, Evagrii, Chilonis, Plutarchi, Democriti, Catonis, Epicuri, Timonis, Romuli, Alexandri M. Libanii, Menandri.

Φύλ. σις. Fol. 216.

Περὶ ἐλεημοσύνης. εὐαγ. De eleemosyna. Evangel. VII.

A. πρόσεχε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν. T. τὰ οἰκεῖα ποιήματα.

†. In hac catena interpretes sunt, Apostolus, Salomon, Sirach, Basilius et Gregor. Naz.

Φύλ. σιη. Fol. 218.

Περὶ περισπασμοῦ. De occupatione.

A. ἀναφανδὸν διδάσκει T. ὁ δὲ ἑκατὸν. αὐτῷ ἢ
ἡμᾶς. δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. σκ. Fol. 226.

Περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾶν τὸν κόσμον. De mundo non amando.

A. ἄνδρες οἱ διὰ τὴν εἰς χν. T. φθέγγεται βουλόμενος ἡμᾶς.

Φύλ.

Φύλ. σκδ.	Fol. 224.
Περὶ τοῦ μὴ ἐνδελεχεῖν ψαλλούσαις.	De non frequentandis sacris virginibus.
A. καὶ τὸ ἐνδελεχεῖν ψαλλούσαις.	T. ἀπαιτηθήσεται, αὐτῷ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. σκη.	Fol. 228.
Περὶ πορνείας.	De fornicatione.
A. τὸ πάθος τῆς πορνεί- ας τὸ πολυσχιδές.	T. μοιχᾶται. τῷ δὲ θεῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σλβ.	Fol. 232.
Περὶ παρθενίας.	De virginitate.
A. ἡ παρθενία πλησιά- ζει μὲν.	T. αἰωνίως, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. σλη.	Fol. 238.
Περὶ προπετείας.	De petulantia.
A. Φησὶν νόμος, εἰάν ᾧσι.	T. τετήρηκεν αὐτὸ. αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σμα.	Fol. 241.
Περὶ ὀργῆς.	De ira.
A. μεγάλως θέλει βιά- σασθαι.	T. τοῦ πυρός. αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. σμδ.	Fol. 244.
Περὶ θυμοῦ.	De furore.
A. τὰ περὶ τοῦ θυμοῦ. ήνικα.	T. μαργαρίτην τὸν κν ἡ- μῶν κ. τ. λ.
Φύλ. σμζ.	Fol. 247.
Περὶ λύπης.	De tristitia.
A. τὸ ἀκαίρως λυπεῖσθαι.	T. χαροποιῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Φύλ. σγ. Fol. 253.
 Περὶ τοῦ μὴ κατακρίνειν. De non condemnando.
 Α. τὸ κατακρίνειν χείρω πάντων ἐστὶ. T. καταδικάσθητε. αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σνε. Fol. 255.
 Περὶ τοῦ μὴ σκανδαλίζειν. De non scandalizando.
 Α. πάση φυλακῇ τηρήσομεν ἑαυτοὺς. T. ἔρχεται, τῷ δὲ ἀγαθῷ θεῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σνζ. Fol. 257.
 Περὶ τοῦ μὴ ὀνειδίζειν τινὰ, ἀλλὰ μᾶλλον ὀνειδίζεσθαι. De non dando convitio, sed potius tolerando.
 Α. ὀνειδίζων τὸν πλησίον ἐν τινί. T. ἐν τοῖς οὐρανοῖς, αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σξα. Fol. 261.
 Περὶ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι κακὸν ἀντὶ κακοῦ. De non reddendo malo pro malo.
 Α. πρῶην μὲν περὶ τοῦ μὴ ὀνειδίζειν. T. οὐκ εἰσακούσομαι σου.

Φύλ. σξβ. Fol. 262.
 Περὶ λογισμῶν. De cogitationibus.
 Α. Φησὶν ἡ γραφὴ νόμον. T. τῷ θεῷ, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. σξζ. Fol. 267.
 Περὶ παιδείας. De institutione.
 Α. καλὴ ἐστὶν ἡ παιδεία. T. πεποιήκαμεν, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. σοα. Fol. 271.

Περὶ συμβουλίας. De consilio.

A. τὸ συμβουλευέσθαι ἐν παντὶ πράγματι. T. ἃ δεῖ εἰπεῖν, αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σοδ. Fol. 274.

Περὶ ἐνυπνίων. De insomniis.

A. ἐπειδὴ τινες ἐμπιστεύσαντες ἐνυπνίοις. T. τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σοθ. Fol. 279.

Περὶ κόπου. De molestia.

A. οἱ κατὰ θεὸν κόποι σώζουσι. T. προσευχαῖς τοῦ θεοῦ, αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σπγ. Fol. 283.

Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ Φιλοσόφων. Sententiae VII. sapientum.

A. θεὸν σέβου, γονεῖς αἰδοῦ. T. τὸ ἀνθρώπινον τετλήμα.

†. Non conveniunt cum iis, quae prodire Venet. 1495. f. graece. Sapientes verò occurrunt hoc ordine. Chilon lacedaemonius. Cleobulus lindi-
dius, Pittacus Mitilen. Bias Brien. Thales Miles.
Democritus.

Φύλ. σπε. Fol. 285.

Περὶ εὐεργεσίας καὶ χάριτος. εὐαγ. De beneficentia et gratia. Evang.

A. εἶπεν ὁ κύριος. ὅταν ποιεῖς. T. ἐν τῷ σκορπίζειν συνάγεται.

†. Est catena Apostoli, Basilii, Theologi, Nili, Plutarchi.

Φύλ. σκζ. Fol. 287.

Περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας De imperio et potestate.

A. ἐπὶ ἡρώτων δὲ αὐτὸν T. ἀρχὴν προεσήσατο.
καὶ οἱ.

†. Est catena Apostoli, Salomonis, Siraci et Basilii.

Φύλ. σπη. Fol. 288.

Πέτρου τοῦ ὁσιωτάτου Petri sanctissimi, ac
καὶ τρισμάκαρος τοῦ θαμα- beatissimi Damasceni de
σκηνοῦ, περὶ τῶν ὀκτὼ δια- octo cogitationibus, de
λογισμῶν καὶ τοῦ τριαμέ- tribus animae partibus et
ρου τῆς ψυχῆς καὶ περὶ de liberando a passione
τοῦ ἐλευθερῶσαι τὸ πά- homine, si in eam incidit.
θος, εἰ τι ποιήσει ἄνθρω-
πος.

A. χρὴ γινώσκειν πάντα T. οὕτω καταξιούμεθα.
ἄνθρωπον.

†. Opusc. ignotum.

Φύλ. σθα. Fol. 291.

Τοῦ ἁγίου εὐθυμίου. Sancti Euthymii.

A. εἰ τις ὑπὸ γαστριμαρ- T. ἀντὶ τῶν γονυκλισίων.
γίας.

†. Est de sacra communione.

Φύλ. σθγ. Fol. 293.

Ἰωάννου τοῦ θαμασκηνοῦ. Ioannis Damasceni.

A. πάλιν πρὸς σε τρέ- T. οἱ κόποι αὐτῶν καρ-
ψω τὸν λόγον. πούς.

Φύλ. σδς. Fol. 296.

Τοῦ μεγάλου Ἰσαάκ. Magni Isaaci.

A. λέγω σοι πρᾶγμα καὶ T. ἐν χορῶ ἀλλήλων πε-
μῇ. ριέχονται.

Φύλ. τβ. Fol. 502.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Sancti patris nostri
Θεοδώρου τοῦ σπουδιτοῦ σω- Theodori Studitae salu-
τηρίας σύντομος διδασκα- tis doctrina brevis.
λία.

A. χριστιανός, μᾶλλον δὲ T. ἄλλως σωτηρία οὐκ ἔστι.
μοναχός.

†. Apud Fabricium adhuc inter inedita recen-
setur vol. IX. p. 248.

Φύλ. τγ. Fol. 506.

Μέθοδος πνευματικῆ προ- Methodus Spiritualis ad
κοπῆς ψυχῆς εὐκολος καὶ progressum animae faci-
ταχεῖα περὶ νήψεως καὶ lis et prompta de sobrie-
προσοχῆς καὶ προσευχῆς tate, attentione et oratio-
καὶ πῶς χρὴ ταῦτα μετέρ- ne et quomodo eas oport-
χεσθαι. teat quaerere.

A. τρεῖς εἰσι τῆς προστο- T. καὶ τοῦτο πάντα διδά-
χῆς καὶ προσευχῆς. σκει σε.

†. Haec quidem methodus nulli inscripta est.
At Symeonis iunioris esse ex initio et ulterioribus
colligitur. Confer cod. 515.

Φύλ. τιδ. Fol. 316.

Ἐρώτ. καὶ διὰ τί ἡ πρώ- Qua est. Cur prima et
τη καὶ δευτέρα φυλακὴ οὐ secunda custodia non va-
δύνανται τελειῶσαι τὸν μο- lent perficere monachum.
ναχόν. Ἀπόκ. Resp.

A. ἐπειδὴ οὐ κατὰ τάξιν T. φθάσωμεν ἐν αὐτῷ
ταῦτα. χῶ κ. τ. λ.

†. Etiam Symeonis iunioris theologi est. Leo-
ni Allatio tractatus peculiaris, Lambecio autem
pars prioris videbatur. In cod. 315. post φθάσωμεν
alia adhuc leguntur: καὶ πρώτη μεν ἡλικία κ. τ. λ.

Φύλ. ικζ. Fol. 327.

Κυριλλου πατριάρχου Cyrilli patriarchae Ale-
 ἀλεξανδρείας ἐκλογὴ ἀπὸ xandriini ecloga è variis
 διαφόρων βιβλίων ψυχοφε- libris valde utilis. Alia
 λῆς. ἕτερα κεφ. ρ. capita C.

A. μὴ γίνου ἀκηδιαστῆς, T. ἀλλ' ἰδοὺ πάλιν ἐλογι-
 μηδὲ. ζόμεν.

†. In indice Cyrilli operum Fabriciano haec
 ecloga non occurrit. Initium hic tantum habetur.
 Reliqua desunt.

Codex CCCXIX.

Bombycinus, charta solida et laevi, caractere
 minuto et nitido, titulis et initialibus rubris muti-
 lus initio et fine, in 12, foliis 160, possessus a Ba-
 silio Zanchi Bergom. canon. Reg. Saec. XII, la-
 bes passus et inscriptus.

....
 A. οἱ ἐλεύθεροι πρὸς τὸν A. τοῦ νυμφῶνος ἐκείνου.
 αἰχμάλωτον.

†. Titulus primus et initium deest. Est verò
 fragmentum Ephraemi sermonis 1. de virtutibus
 et vitiis. Sequentes etiam eiusdem sunt, ut ex col-
 latione facta cum editione Oxoniensi 1709. f. in-
 tellexi.

Φύλ. β. Fol. 2.

Περὶ φόβου θεοῦ. λόγ. β. De timore Dei. Serm. 2.
 A. μακάριος ὁ ἄνθρωπος T. τοῖς κεντημένοις αὐ-
 ἐκεῖνος. τόν.

Φύλ. γ. Fol. 3.

Περὶ ἀφοβίας. λόγ. γ. De securitate. Serm. 5.
 A. ὁ μὴ ἔχων τὸν φό- T. μὴ ταλανίσκει τὸν τιου-
 βον. τόν.

Περὶ ἀγάπης λόγ. δ.	De charitate sermo 4.
A. μακάριος ὁ ἄνθρωπος ἐπειῖνος.	T. ἐν τῷ θεῷ μένει.
Φύλ. δ.	Fol. 4.
Περὶ τῶν μὴ ἔχόντων τὴν ἀγάπην. λόγ. ε.	De iis, qui charitate carent. Sermo 5.
A. ἄθλιος καὶ ταλαίπορος ὁ τῆς.	T. ἐν σκότει διαπορεύεται.
Φύλ. ε.	Fol. 5.
Περὶ μακροθυμίας. λόγ. ε.	De longanimitate. Sermo 6.
A. μακάριος ὁ ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος.	T. πάντοτε ἑαυτὸν θεραπεύει.
Φύλ. ε.	Fol. 6.
Περὶ τοῦ μὴ ἔχοντος μακροθυμίαν. λόγ. ζ.	De eo, qui illa caret. Sermo 7.
A. ὁ μὴ ἔχων μακροθυμίαν καὶ.	T. τοῦ τούτου ἀθλιώτερον.
Περὶ ὑπομονῆς. λόγ. η.	De patientia. Sermo 8.
A. μακάριος, ἀδελφοὶ ὄσις.	T. καὶ πρόσσεχέ μοι.
Φύλ. ζ.	Fol. 7.
Περὶ τοῦ μὴ ἔχοντος ὑπομονήν. λόγ. θ.	De eo, qui patientia caret.
A. ἄθλιος δὲ καὶ ταλαίπωρος.	T. καὶ σώθητε.
Φύλ. η.	Fol. 8.
Λόγ. ιβ. περὶ πραότητος.	Sermo XII. de mansuetudine.
A. μακάριος ἄνθρωπος ἀληθῶς.	T. παρὰ πάντων δοξάζεται.

Φύλ. θ.	Fol. 9.
Περὶ ἀληθείας. λόγ. ιδ.	De veritate. Sermo XIV.
A. μακάριος, ὅς ἐν ἀληθείᾳ.	T. τῇ ἀληθείᾳ δουλεύων.
Φύλ. ι.	Fol. 10.
Περὶ ψεύδους. λόγ. ιε.	De mendacio. Sermo XV.
A. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος ὁ παντὶ.	T. ἐνδελεχίζειν ψεύδει.
Φύλ. ια.	Fol. 11.
Περὶ τοῦ μὴ ἔχειν ζῆλον ἢ φθόνον. λόγ. ιη.	De non habenda aemulatione, aut invidia. Sermo XVIII.
A. μακάριος, ὅς φθόνῳ καὶ ζήλῳ.	T. τοῦ ἐτέρου χαίρει ὁ ἄφθονος.
Φύλ. ιβ.	Fol. 12.
Περὶ τοῦ μὴ εἶναι λοιδορον. λόγ. κ.	Nequis sit maledicus. Sermo XX.
A. μακάριος καὶ πρὶς μακάριος.	T. ἐαυτῶν ἀπὸ τῆς λοιδορίας.
Φύλ. ιγ.	Fol. 13.
Περὶ λοιδορίας καὶ λοιδορῶν. λόγ. κα.	De maledicentia et maledicis. Sermo XXI.
A. ἐπὶ λοιδορίᾳ ἐτέρων ἡδόμενος.	T. βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσιν.
Περὶ ἐγκρατείας. λόγ. κ.	De temperantia. Sermo XX.
A. μακάριος ἀληθῶς καὶ τρίς.	T. καὶ φόβῳ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
	Φύλ.

Φύλ. ιβ.	Fol. 15.
Τοῦ αὐτοῦ λόγοι κατὰ μίμησιν τῶν παροιμίων.	Eiusdem sermones ad imitationem proverbio- rum.
A. ἐπιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ.	T. πλησίον αὐτοῦ ὡς αὐ- τὸν.
Φύλ. ιζ.	Fol. 17.
Περὶ φόβου.	De timore.
A. Φοβοῦ τὸν κύριον καὶ ἐνερῆσαις.	T. οὐ τελευτήσει, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. οβ.	Fol. 72.
Τοῦ αὐτοῦ κατανυκτικὸς λόγος α.	Eiusdem sermo com- punctionis primus.
A. ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμέ- ρων.	T. ἀμαρτωλοῦ δούλου σου.
Φύλ. ος.	Fol. 76.
Λόγος αὐτοῦ ἕτερος. λόγ. β.	Eiusdem sermo alius II.
A. κατανυγῆθῃ ψυχὴ μου.	T. κληρονόμοι τῆς βασι- λείας αὐτοῦ.
Φύλ. πδ.	Fol. 84.
Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου τε- τρασύλλαβα. λόγ. γ.	Ex eodem sermone te- trasyllaba. Serm. III.
A. νικηθεῖς δὲ κατὰ κρά- τος.	T. ἐν τῷ πυρὶ τῷ ἀσβέ- στῳ.
Φύλ. πε.	Fol. 86.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἑπτα- σύλλαβα λόγ. ε.	Eiusdem sermo hebda- syllabus V.
A. εἰδότες οὖν, ἀδελφοί τὴν ἀσθένειαν.	T. ἀγαπῶσιν αὐτὸν. αὐτῷ κ. τ. λ.
Tomus III.	38

Φύλ. πζ. Fol. 87.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ φόβου
ψυχῆς. Eiusdem de metu ani-
mae.

A. ἐγὼ εὐφραῖμ ἁμαρ- T. ὅτι τῇ ἁγίᾳ τριάδι
τωλός. δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. ηβ. Fol. 92.

Τοῦ αὐτοῦ ὑπομνηστικῶν
λόγος ζ'. Eiusdem admonitoria
oratio VII.

A. πᾶσαν ὥραν, ἐν ᾗ T. καταξιώθης, ἐν χῶ
ἔχω τὴν ὀπτασίαν. κ. τ. λ.

Φύλ. ρ. Fol. 100.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ψυχῆς,
ὅταν πειράζεται ὑπὸ τοῦ
ἐχθροῦ, πῶς ὀφείλῃ μετὰ
δακρύων τῷ Θεῷ προσεύ-
χασθαι. λόγ η'. Eiusdem de anima,
quando tentatur ab ini-
mico, quomodo cum la-
crymis ad Deum acce-
dere debeat orat. VIII.

A. ψυχὴ τεθλιμένη προ- T. τοῦ Θεοῦ, χάριτι κ. τ. λ.
σέχεται.

†. In margine possessor quidam notavit. Amb.
vert. sc. Ambrosius Camaldulensis vertit. At inter
sermones ab ipso versos et editos Argentorati non
reperi. In editione autem Oxoniensi graeca ora-
tio mutila est, nec quidem tertia pars orationis,
quae in nostro codice habetur, edita graece est.
In editione latina Venetiana integra est.

Φύλ. ρς. Fol. 106.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ κρίσεως
καὶ κατανύξεως. Eiusdem de iudicio et
compunctione.

A. δεῦτε πάντες ἀδελ- T. ἐνεκύσθη εἰς ζωνὴν αἰώ-
φοι ἀκούσατε. νιον, ἐν χῶ κ. τ. λ.

†. Extat in editione Oxoniensi citata graeca. In margine notatur, esse versum ab Ambrosio Camaldulensi. Observandum, in editione Oxoniensi hanc orationem graecam esse mutilam. Nam p. 255. post ἀγαθῶ καὶ εὐσπλάγγνῳ haec adhuc habentur: οἱ τινες ἐτύγγανον τῇ προσθέσει ἀσεβεῖς, οὐχὶ δὲ κατὰ Φύσιν κ. τ. λ. Φῶς τὸ ἀκατάληπτον. ὁ Φωτίσας χάριτι κ. τ. λ. Et quae mox in Msc. sequuntur, ibi etiam desunt. Nec id tantum, sed plura adhuc, quae sequuntur. Desinit verò: ἵνα πᾶσα ψυχὴ μελετῶσα αὐτὰ καὶ κυκλανθῇσα ἐνεκύσθῃ εἰς ζωὴν κ. τ. λ. qui finis deest in citata editione.

Φύλ. ριε. Fol. 115.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ Εἰσδὲν ἡμῶν ἡμῶν. λόγ. ι. Eiusdem sermo de patientia. Sermo X.

A. ὁ βουλόμενος θεῶν εὐα- T. τύχωμεν ἐν χῶ κ. τ. λ.
ρῆσαι.

†. Etiam haec oratio mutile edita est, 'integrius ex nostro codice edenda. Finis est: ἵνα ὁ-
κιμοὶ καὶ ἄξιοι αὐτοῦ εὐρεθέντες σωτηρίας αἰωνίου τύ-
χωμεν κ. τ. λ.

Φύλ. ρκδ. Fol. 124.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ μακαρισ- De beatitudinibus et
μῶν καὶ ταλανισμῶν. λόγ. ια. miseriis. orat. XI.

A. μακάριοι τὸν Θεὸν T. καὶ δοξάσαι σὺν τῷ
ἀγαπήσαντες. πατρὶ κ. τ. λ.

Φύλ. ρκε. Fol. 126.

Τοῦ αὐτοῦ ἐξομολόγησις, Eiusdem confessio, seu
ἡγουν προσευχὴ πρὸς τὸν preces ad Deum. orat.
Θεόν. λόγ. ιβ. XII.

A. ἴασαί με κύριε καὶ T. εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶ-
ἰαθήσω. νας. ἀμήν.

Φύλ. ρκη. Fol. 128.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς β̄ παρου-
σίαν τοῦ κῡ ἡμῶν ἰϋ̄ χϋ̄.
λόγ. ιγ.

Eiusdem in secundum
adventum Dni nostri Ie-
su Christi. orat. XIII.

A. προσέλθῃτε καὶ δεῦ-
τε υἱοὶ φωτός.

T. καὶ δεδοξασμένος εἰς
τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Ἐλεγχος αὐτῷ καὶ ἐξα-
μολόγησις. λόγ. ιδ.

Reprehensio sui et con-
fessio. orat. XIV.

A. ἀδελφοὶ συμπαθήσα-
τέ μοι.

T. παναγίῳ θεῷ. πρέπει
κ. τ. λ.

†. Est mutila excissis quibusdam foliis.

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος κατα-
νυκτικός. λόγ. ιε.

Eiusdem compunctio-
ria. oratio XV.

A. δεῦτε ἀγαπητοί, δεῦτε.

T. διαγωγῆς, ὅτι αὐτῷ
κ. τ. λ.

Φύλ. ρνβ. Fol. 152.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς διάρθω-
σιν τῶν ἐμπαθῶς διαγόν-
των καὶ τιμὰς ἀπαιτούν-
των. λόγ. ις.

Eiusdem ad correctio-
nem vitiose agentium et
honores petentium. orat.
XVI.

A. ἀγωνιῶ ἀδελφοὶ μου
καὶ Φρίττω.

T. ἐν τῇ ἀναπαύσει τῆς
βασιλείας κ. τ. λ.

Φύλ. ρξ. Fol. 160.

Ὑπόθεσις εὐσεβίου τοῦ
παραφύλου...

Argumentum Eusebii
Pamphyli.

A. τῆς βίβλου τῶν ψαλ-
μῶν.

T. τοῦ ᾱ μαργαρίτου...

†. Finis est inutilis. Editum gr. et lat. in Montfauc. collectione patrum tom. I. In fine legitur D. Basilii Zanchi Bergom. Canon. Reg. lateran. Catalogus vetus XIII. Ephraemi Sermones numerat.

Codex CCCXX.

Membranaceus, membrana usu trita, atramento pallido, caractere minuto et nitido, in 12, foliis 113, Saec. XII, bene conservatus et inscriptus.

Ἀρχὴ τοῦ ὁρολογίου. Initium horologii.

A. δόξα ἐν ὑψίσοις Θεῷ, T. ὅτι εὐλογητός εἶ ἐν
ἐπὶ γῆς. τοὺς αἰῶνας κ. τ. λ.

†. Prodiit graece Venet. 1552. 8. hoc titulo: ὁρολόγιον περιέχον τὰ ἐν τῇ μετὰ ταύτην σελίδι γεγραμμένα. Initium verò et ulteriora nostri codicis primum occurrunt fol. 25. Percurrendo totum, aliquid discriminis animadverti.

Codex CCCXXI.

Chartaceus, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et abbreviatis, in 12, foliis 99, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐυτελοῦς καὶ ἐλαχίστου
μανουὴλ τοῦ ἀδραμυτηνοῦ
κανὼν εἰς τὸν ἅγιον ἰωάν.
τὸν πρόδρομον καὶ βαπτιστὴν
τοῦ σωτῆρος χριστοῦ. ἡ ἀκροστιχὶς
τὸν Θεῖον ὕμνον τῆς ἐλισσέβητ
γόνον. ἦχος πλαγ. Δ. ὡδ. α.

A. τῆς μετανοίας σε τὸν Θεῖον κήρυκα. T. ἄνθρωπος ἄνθρωπον ἰώμενος.

†. Fabricius huius Manuelis nullam mentionem facit. Eum autem vixisse Saec. XV. ex sequentibus constat.

Φύλ. ι.

Fol. 10.

Μανουήλ ὁ ἀδραμυττηνὸς
ἀγγέλω τῷ πολιτιάνῳ ἐν-
πράττειν.

Α. ἀπήλλαγμαί πραγμα-
των ἄρισε πολιτιανὲ.

Manuel Adramytenus
Angelo Politiano salutem
dicit.

Τ. περὶ τῶν Φιλουμένων
μανθάνειν ἐβρώμενος κ. τ. λ.
Θαργηλιῶνος π ἐπὶ Δ· ἐκ
μοιραδούλης.

Φύλ. ιβ.

Fol. 12.

Τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἐλα-
χίσου μανουήλ τοῦ ἀδρα-
μυττηνοῦ κανὼν πρὸς τὴν
ὑπεραγίαν θέσποιναν θεό-
τοκον τὴν ἀεὶ παρθένον μη-
τέρα τοῦ Φωτὸς χυ τοῦ σω-
τῆρος ἡμῶν.

ἐγράφη δὲ αὐτῷ ἀσθε-
νοῦντι δι' ἐνλαβείας θᾶτ-
τον ἢ κατ' ἐλπίδα. ἀκρα-
σιχίς.

Α. σὺ χαίρε, χαίρε, χαί-
ρε μῆτερ παρθένα.

Vilis et minimi Ma-
nuelis Adramyteni canon
in sanctissimam domi-
nam Deiparam semper
virginem, matrem lumi-
nis Christi Salvatoris no-
stri.

Scriptus autem ab in-
firmo est potius ex pie-
tate, quàm ex spe sani-
tatis. Acrostichis.

Τ. καὶ ἐκ σοῦ ἄνθρωπος.

Φύλ. ιζ.

Fol. 17.

Μανουήλ ὁ ἀδραμυττηνὸς
μανουήλ τῷ καππαδοκῇ
χαίρειν.

Α. ἐκ πολλῶν μὲν καὶ
ἄλλων σημείων.

Manuel Adramytenus
Manueli Cappadoci sa-
lutem dicit.

Τ. καὶ τῇ παρούσῃ ζωῇ.
αὐτῇ σκιβροφοριῶνος νομη-
γία ἐν μοιραδούλῃ.

Φύλ. κα. Fol. 21.

Τοῦ εὐτελοῦς καὶ εὐλα-
χίου μανουήλ τοῦ ἀδρα-
μυττηνοῦ συλλογὴ καὶ ἐπα-
νόρθωσις τῶν σιβυλλείων
χρησμῶν, ὅσοι περὶ τοῦ
χριστοῦ θεολογεῖν ἐκ τοῦ
προφανοῦς δοκοῦσιν. ἐξεδό-
θη δὲ αὐτοσχεδίως τῷ Φι-
λοχρίτῳ ἀνδρὶ μανουήλ τῷ
καππαδοκῇ.

Α. ὅτι εἰς θεός, ἀλλ' οὐ
πολλοί, σιβύλλη ἐρυθραῖα.

Vilis et minimi Manu-
elis Adramyteni collectio
et emendatio Sibyllino-
rum oraculorum, quae
de Christo aperte loqui
videntur. Edita autem
est ex tempore ad Chri-
sti amantem virum Ma-
nuelem Cappadocem.

Τ. ὅτε γῆ ἂν λέγοιτο ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν τέ-
λος τῆς θεοσοφίας σχεδια-
σθείσης ἐν μοιραδούλῃ αὐπγ.

Φύλ. ξδ. Fol. 64.

Τοῦ αὐτοῦ ἀποσημειώσεις
περὶ τῶν σιβύλλων καὶ πε-
ρὶ τοῦ τρισμεγίστου ἑρμοῦ.

Α. θεοσοφίαν τοὺς τῆς
σιβύλλης χρησμοὺς ὀνομά-
ζω.

Eiusdem allegationes
de Sibyllis et de Tris-
megisto Hermete.

Τ. κόσμου περὶ ἐκατέρου
ἀκριβέστατα διελέχθη.

Φύλ. πθ. Fol. 89.

Μανουήλ κάτωνι χαίρειν.

Α. εἰ αὐτὸς ὑγιαίνεις, ἔγω-
γὲ οὐ νοσῶ τὰ κατ' ἐμέ.

Manuel Catoni salutem.

Τ. πᾶν εὐχαίμην ὑπάρ-
ξαι. σώζοι ὁμοί ποθεινέ-
τατε φίλε, καὶ μετ' ὡς εἰω-
θας, φίλει.

Φύλ. πθ. Fol. 89.

Μανουήλ ὁ ἀδραμυττηνός
Φραγγίσκῳ τῷ μαριανῷ χαί-
ρειν.

Α. γλώττη μὲν τοῖς πα-
ροῦσι, γράμματα δὲ.

Manuel Adramytenus
Francisco Mariano salu-
tem.

Τ. ὡς μὴδ' ὑπάρχων τῷ
ὄντι· ἔβρωσο.

Φύλ. 5.

Μανουήλ ὁ ἀδραμυττηνὸς
ἀγγέλῳ τῷ πολιτιανῷ ἐυ-
πράττειν.

A. ὅτι μὲν ὁ σὸς ἀδελ-
φὸς κατέλυσε τὴν ζωὴν.

Φύλ. 5σ.

Ἐπιλογος τοῦ ἐβδόμου
βιβλίου τῆς Θεολογικῆς σοι-
χειώσεως τοῦ μάνου ἀλ-
βέρτου.

A. τὰς οὐρανίους τέρψεις
ἐν τῷ ἐπιλόγῳ.

Ἐπίγραμμα οὐκ οἶδ' ὅ-
του εἰς τὸν μακαρίτην ἱε-
ρώνυμον τὸν ἐκ τοῦ κατέ-
λου μεταβληθὲν ἐκ τοῦ λα-
τινικοῦ εἰς τὸ ἑλληνικὸν
παρ' ἐμοῦ.

A. ὅν δοκιμώτερος οὐδεὶς,
ὅν τόματι λιγυφώνῳ.

Fol. 90.

Manuel Adramytenus
Angelo Politiano salu-
tem.

T. ἐν τῇ τῶν ἡρώων ἡξιοῦ-
το συνόδῳ, μετὰ γειτνιῶνος
Δ' ἱσαμένου ἔτει αὐπγ. ἀπὸ
μοιραδούλης.

Fol. 96.

Epilogus septimi libri
theologicae institutionis
magni Alberti.

T. καὶ βασιλεύων Θεός.
ἀμήν.

Epigramma nescio cu-
ius in beatum Hierony-
mum castellanum ver-
sum ex latino in grae-
cum per me.

T. δημηθίων ἀριθμῷ.

Codex CCCXXII.

Inter Msc. lat. Ebersbergensia 227.

Ἐρωτήματα μικρὰ ἐμα-
νουήλ τοῦ χρυσολουρᾶ πό-
λυ ἀφέλιμα.

A. εἰς πόσα διαιροῦνται
τὰ εἴκοσι τέσσαρα γράμ-
ματα.

Quaestiones parvae
Eman. Chrysolorae valde
utiles.

T. quod apud nos est
foeminini generis: τέλος
ἐξπλικίουντ ἐρωτήματα ἐμα-
νουήλῃς χρυσολουρᾶ cum
commento.

†. Au-

†. Auctor huius commentarii hanc praefationem praemisit. Cum nos libellum praesentem ad latinorum cognitionem deducturi simus, ante ipsius interpretationem aliquam declarationem ne ab aliorum volumina exponentium consuetudine discrepamus, iustum fore arbitrati sumus dicere scribentis vitam, ipsius intensionem, ac libelli materiam. Notandum hoc primò est, quod Manuel Chrysolora natione graecus ob eius virtutem Florentiam publice ductus fuit. Exstitit quoque vir iste et latinis et graecis literis eruditus, latinis mgr̃i Guarini Veronensis in tantum literis praeceptor. Et hoc opusculum magis ad latinorum utilitatem, quàm ipsorum graecorum necessitatem composuit. Quod in maiori volumine confectum, deinde Guarinus in minus volumen contraxit. Et siquis id sane noverit, sibi ad caetera graecorum volumina facile condescendere licebit. Materia verò huius operis est de omnibus orationis partibus per interrogationis modum verba tractare. Introducit enim Mgrum, eius discipulum de diversis orationis partibus interrogantem. Unde et dicuntur ἐρωτήματα ab ἐρωτάω, vel ἐρωτᾶ, quod est, interrogo. Talis igitur potest huius opusculi esse titulus, vel potius inscriptio, prout et ante positus est. Prodiere haec Erotemata Manuelis Chrysolorae etiam Venet. 1542.

8. Ut et quaedam commentarii notio sit, initium ponam. In quot dividuntur hae 24 literae. Nota εἰς et ἐς sunt eadem praepositiones ad locum, seu qui ad locum, significantes. ἐν. verò, quod idem significat, sed in loco. Discipulus respondet.

Codex CCCXXIII.

Chartaceus, caractere minuto, foliorum numero 268, Saeculum XVI, quondam monasterii Tomus III.

rii Ebersbergensis, bene conservatus et inscriptus.

Προσευχαὶ πρὸς ἁγίαν   Preces ad S. Deipara-
θεότοκον.   ram.

†. Sunt numero VII. sequuntur varia brevia excerpta, ut Platonis de ideis, Maximi Tyrii, Gregorii Theol. De scripturis sacris, Aristotelis analytica, Marci Antonini, Evangelistarum, Chrysostomi de morte, Gregorii Theologi exhortatio ad virgines gr. et lat. Diogenis epistolae, Aphthonii progymnas. Sibyllarum, graecae et lat. dictiones.

A p p e n d i x.

Codex CCCXXIV.

Bombycinus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus rubris, scriptura nitidissima, cum abbreviationibus, Saec. XIII, in foliis 247, quondam Basilii magni Cumni, ut infra in primò folio notatur, extremitatibus foliorum infimis laesis, caeterum probe conservatus et inscriptus.

Χρονικὸν τοῦ τιμιωτά-   Chronicon Colendissi-
του μοναχοῦ κυρίου ἰω. τοῦ   mi Monachi domini Io-
ζωναρά.   an. Zonarae.

A. εὐσέχως ἂν τις εἰ-   Τ. μοι μνήμης ἐμπύρευμα.
ποι κ. τ. λ.

†. Ex initio et fine patet, integram Zonarae historiam esse. In primo folio possessor Ioan. Dernschwam, haec notavit. Chronica Ioan. monachi Zonarae continens tomos duos. Primus est ab exordio mundi, de que rebus iudaicis. Secundus tomos de imperatoribus Romanorum et graecorum a Iulio Dictatore usque ad Alexium Comnenum. Emi ego Ioan. Dernschwam Constantino-

poli Anno Dñi 1554. in Pera, sive Galata a Magco Dño Antonio Kantacusenno pro centum et quinquaginta ducatis hungaricis in auro. Fuerunt autem familiae Kantacusenorum olim imperatores Constantinopolitani, nunc verò privati homines. Et ut liber iste aliquando imprimatur, rogavit dictus Antonius Kantacusenus, atque sibi impressi exemplaris copia fieret in gratiam conservati auctoris Zonarae. Nactus sum praeterea secundum tomum Zonarae de imperatoribus, quem conferendi gratia emi a Dño Alexandro Chartophylaco pro 30 ducatis hungaricis in auro. Item et alium libellum Zonarae de rebus imperii et ecclesiae a Constantino usque ad Iustinianum imp. quem ex vetusto codice transscribere feci. Extat apud quendam Constantinopoli sacerdotem liber Zonarae de rebus ecclesiasticis regalis etc.

Ex praefatione editionis Basileensis 1557. f. ubi haec etiam notatu sunt, constat, hunc librum ad bibliothecam Anton. Fuggeri esse emptum opera, atque industria egregii viri et prudentia longinquis peregrinationibus Ulyssis exemplo, ac multo rerum usu parta Clari Ioan. Dernschwam. Ex hac enim bibliotheca Hier. Wolfio editori suppeditatus hic liber fuit. In fine alius possessor adnotavit ista. Nic. Gerbelius in praef. Caesarum Cuspiniani. Ad quas res ei magis adiumento fuere etc. Caeterum iste codex nuper è bibl. Manheimensi huc pervenit.

Codex CCCXXV.

Bombycinus, in 4, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidissimis, cum marginalibus, Saec. XIV, in foliis 296, quondam Alexandri Chartophylacis, probe conservatus et inscriptus.

rii Ebersbergensis, bene conservatus et inscriptus.

Προσευχαι πρὸς ἁγίαν Preces ad S. Deiparam.
θεότοκον.

†. Sunt numero VII. sequuntur varia brevia excerpta, ut Platonis de ideis, Maximi Tyrrii, Gregorii Theol. De scripturis sacris, Aristotelis analytica, Marci Antonini, Evangelistarum, Chrysostomi de morte, Gregorii Theologi exhortatio ad virgines gr. et lat. Diogenis epistolae, Aphthonii progymnas. Sibyllarum, graecae et lat. dictiones.

Appendix.

Codex CCCXXIV.

Bombycinus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus rubris, scriptura nitidissima, cum abbreviationibus, Saec. XIII, in foliis 247, quondam Basilii magni Cumni, ut infra in primò folio notatur, extremitatibus foliorum infimis laesis, caeterum probe conservatus et inscriptus.

Χρονικὸν τοῦ τιμιωτά- Chronicon Colendiss-
του μοναχοῦ κυρίου ἰω. τοῦ mi Monachi domini Io-
ζωναρά. an. Zonarae.

A. ἐνσόχως ἂν τις εἰ- T. μοι μνήμης ἐμπύρευμα.
ποι κ. τ. λ.

†. Ex initio et fine patet, integram Zonarae historiam esse. In primo folio possessor Ioan. Dernschwam, haec notavit. Chronica Ioan. monachi Zonarae continens tomos duos. Primus est ab exordio mundi, de que rebus iudaicis. Secundus tomus de imperatoribus Romanorum et graecorum a Iulio Dictatore usque ad Alexium Comnenum. Emi ego Ioan. Dernschwam Com-

atramento pallido, oris tinearum dente laesis et perforatis, multum maculatus et inscriptus.

Προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς. Prolegomena rhetoricae.

A. τὴν ῥητορικὴν διαφό- T. πρὸς κτῆσιν τῆς ὑγείας, ρως τινὲς ὥρσαντο. πράξεώς ἐῖσιν.

Φύλ. β. Fol. 2.

Προλεγόμενα τῶν προ- Prolegomena progym-
γυμνασμάτων. nasmatum.

A. προγύμνασμα ἐστὶν T. τὸν μοιχὸν κτείνεσθαι.
ἄσκησις μετρίων.

Διήγησις τοῦ μύθου. Expositio fabulae.

A. διὰ τί τὸ μὲν ὁ μῦ- T. ὅπως καὶ ἐν πολέμοις.
θος.

†. Ex datis hisce titulis, initiis et finibus apparet, esse innominati auctoris commentarium mutilum in Aphthonii progymnasmata, quamvis ab edito Venet. 1509. f. ut ex initio et fine constat, diversum. Finis iam est in tit. ἐξήγησις τῆς γνώμης, reliqua desunt.

Φύλ. ε. Fol. 5.

Ἀφθονίου σοφιστοῦ προ- Aphthonii Sophistae
γυμνάσματα. ὅρος μύθου. progymnasmata. Defini-
tio fabulae.

A. ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν T. ἀλλ' ἀρχὴ γενήσεται
προῆλθε. πάθους.

τέλος ἀφθονίου προγυμνασμάτων.

ἐνταῦθα ἀφθονίῳ πόντοι πέρας αἰσίων ἔσχον.

†. Omnia hic conveniunt cum editione citata. Ad tit. περὶ ἀνασκευῆς. Scholia marginalia sic in-

cipiunt: Ἀνασκευὴ ὠνόμαται ἀπὸ τῶν ἀνασκευαζομένων
καὶ ἀναλυομένων οἰκοδημάτων, ὅπερ ἐνάντιον τὸ κατα-
σκευάζειν. Ἀνατροπὴ κ. τ. λ. Ex quo intelligitur esse
innominati auctoris edita in citata prius editione.
Priora desunt in Msc. Electorali.

Φύλ. κx. Fol. 21.

Προλεγόμενα τῶν εἰ- Prolegomena statuum.
σεων.

A. ὁ τὸ τῆς ῥητορικῆς T. ὑπὸ τῆς τοῦ κατηγό-
βιβλίου συντεταχώς. ρου πίπτον Φωνήν.

†. Inter edita hunc commentarium non inveni.
Nec hic dicitur, cuius sit, cum sine ulla alia inscri-
ptione sit. Est verò in Hermogenis status.

Φύλ. κη. Fol. 28.

A. πολλῶν ὄντων καὶ με- T. ἐφόρεσε τὰ χρυσία.
γάλων, ἃ τὴν ῥητορικὴν.

†. Ex hoc initio et fine, licet nullus titulus
præfixus sit, sat constat, esse Hermogenis artem
rhetoricam de statibus. Sed et scholia marginalia
hunc tractatum comitantur, quae incipiunt: Θέλων
ὁ ἑρμογένης δεῖξαι, ὅτι ῥητορικὴ τεχνὴ ἐστὶ, οὐχὶ ἐιδω-
λον τῆς πολιτικῆς μορφοῦ, ὡς ὁ πλάτων Φησὶν κ. τ. λ.
et sic usque ad finem. Desinunt verò: τὸ δὲ τμήμα
μερικῆς καὶ οὐ τελείας.

Φύλ. ν. Fol. 50.

Ἑρμογένους περὶ ἐυρή- Hermogenis de inven-
σεως, περὶ προοιμίων. tione, de prooemiis.

A. πρώτη καὶ καλλίστη T. ἀλλὰ δὲ ἐκάσταις τῶν
τῶν προοιμίων. ἄλλων περιτάσεων.

†. Tituli quandoque non conveniunt cum edi-
tis et plures in Msc. habentur. Sic statim initio

post primum titulum lego: ἐκ τοῦ κατηγόρου. περὶ τῶν ἐξ ὑπολήψεως προοιμίων τῶν ἀπολογουμένων. περὶ τῶν ἰδίων ἔπαινος. περὶ πτησμάτων, ἔτοι ἐγκλημάτων. περὶ τῶν ἐξῶθεν ἐμφαινομένων. Qui omnes in editione non occurrunt, reipsa manentes. Sed et scholia marginalia habentur, quae incipiunt: Πρώτην καλλίστην εὑρεσιν φησὶ τῶν προοιμίων τὴν ἐξ ὑπολήψεως κ. τ. λ. et desinunt ἀπὸ τῶν μετὰ τὸ πρᾶγμα συμβαινόντων. Ex quo apparet, esse anonymi et eadem, quae in editione citata occurrunt. His autem alia manu subiectum est adhuc: ἡ μεταλητικὰς ἐφόδους τὰς ἐσχηματισμένας φησὶν, οὕτως δὲ καλεῖται διὰ τὸ ἐσχηματίζεσθαι κ. τ. λ. et desinit: ἀποθανεῖν ἐσμέν ἄξιοι, ὅπερ οὐ βούλονται. Quod non adeo multum est.

Φύλ. 55. Fol. 96.

Τῶν εὑρεσέων τὰ προλαγόμενα τοῦ περὶ ἰδεῶν βιβλίου. Inventionum prologomena libri de ideis.

A. τὸν πολιτικὸν λόγον δει καὶ. T. γοργότης, ἀλήθεια, δεινότης.

†. Finis mutilus est. Edita enim plura sunt. Sed marginalia, quae sunt fere eadem, integra sunt.

Ἑρμογένους περὶ ἰδεῶν. Hermogenis de ideis.

A. εἰπερ ἄλλο τι τῷ ῥήτορι. T. τῇ ἀποφάσει δεδήλωκεν.

†. Hunc tractatum in citata editione publicatum comitantur adhuc scholia marginalia, quae sic incipiunt: εἰπερ ἄλλο τι. τὸ χρήσιμον ἐν πρώτοις τοῦ βιβλίου διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν κ. τ. λ. et desinunt: καὶ οὖν ἀναντιρρήτων. Ex quo patet, eundem esse cum edito.

Φύλ.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

A. ερόγγυλον σχῆμα ἐστὶ τὸ δὲ, ὥσπερ. T. τῶν αἰσχυρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχυρίων.

†. Sunt definitiones rhetoricae ex Hermogene etiam sumptae.

Φύλ. ρξγ. Fol. 163.

A. νόμος ἐκέλευε τὴν ὀρφανὴν, μήτε τὸν ἐπιτρόπον αὐτῆς, μήτε τὸν ἐπιτρόπου παῖδα εἰς γάμον ἄγειν. T. Φιλόσοφος μοιχὸν ἐυρῶν ἐπὶ τῇ γυναικί, συνώκισεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα καὶ κρίνεται παρανομίας.

†. Sunt rhetorica problemata, seu argumenta Controversiarum LXIII, qualia apud Fabricium tom. IV. p. 417, ubi dicuntur esse unde septuaginta edita Hamb. 1612. 8. Cum mihi ad manus non sunt, nulla fieri comparatio potuit.

Φύλ. ρξε. Fol. 165.

A. ἤδη μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ἐπισήσας. T. πρὸς τὰς ξενοδοχίας.

†. Nullus quidem titulus praefixus est. Esse verò Theophrasti characteres, mihi aliunde constat. Sunt in indice praemisso cap. XXX. Msc. autem Electorale desinit in cap. XXIII. Saepius edita sunt cap. XXVIII. Duo ultima verò XXIX et XXX. primum in editione Parmensi Bodoniana occurrunt.

Φύλ. ρο. Fol. 170.

A. δῶρον τοι καὶ ἐγὼ τέκνον Φίλε ῥοῦφε μελίτιε. T. διὰ ταύτας γινόμενα τὰς αἰτίας.

†. Est sine omni titulo opusculum rhetoricum ad Rufum Melitium filium, ubi statim initio περὶ Tomus III.

Φύλ. 5.

Μανουήλ ὁ ἀδραμυττηνὸς
ἀγγέλω τῷ πολιτιανῷ ἐυ-
πράττειν.

A. ὅτι μὲν ὁ σὸς ἀδελ-
φὸς κατέλυσε τὴν ζωὴν.

Φύλ. 5σ.

Ἐπιλογος τοῦ ἐβδόμου
βιβλίου τῆς θεολογικῆς σοι-
χειώσεως τοῦ μάγνου ἀλ-
βέρτου.

A. τὰς οὐρανίους τέρψεις
ἐν τῷ ἐπιλόγῳ.

Ἐπίγραμμα οὐκ οἶδ' ὅ-
του εἰς τὸν μακαρίτην ἱε-
ρώνυμον τὸν ἐκ τοῦ κασέ-
λου μεταβληθὲν ἐκ τοῦ λα-
τινικοῦ εἰς τὸ ἐλληνικὸν
παρ' ἐμοῦ.

A. ὅς δοκιμώτερος οὐδεὶς,
ὅς σόματι λιγυφώνῳ.

Fol. 90.

Manuel Adramytenus
Angelo Politiano salu-
tem.

T. ἐν τῇ τῶν ἡρώων ἡξιοῦ-
το συνόδῳ, μετὰ γειτνιῶνος
Δ ἱσαμένου ἔτει αυπγ. ἀπὸ
μοιραδούλης.

Fol. 96.

Epilogus septimi libri
theologicae institutionis
magni Alberti.

T. καὶ βασιλεύων θεός.
ἀμήν.

Epigramma nescio cu-
ius in beatum Hierony-
mum castellanum ver-
sum ex latino in grae-
cum per me.

T. δημηθίων ἀριθμῷ.

Codex CCCXXII.

Inter Msc. lat. Ebersbergensia 227.

Ἑρωτήματα μικρὰ ἑμα-
νουήλ τοῦ χρυσολουρά πό-
λυ ὠφέλιμα.

A. εἰς πόσα διαιροῦνται
τὰ ἑικοσι τέσσαρα γράμ-
ματα.

Quaestiones parvae
Eman. Chrysolorae valde
utiles.

T. quod apud nos est
foeminini generis: τέλος
ἐξπλικ/ουντ ἐρωτήματα ἑμα-
νουήλ/ις χρυσολουρά cum
commento.

†. Au-

†. Auctor huius commentarii hanc praefationem praemisit. Cum nos libellum praesentem ad latinorum cognitionem deducturi simus, ante ipsius interpretationem aliquam declarationem ne ab aliorum volumina exponentium consuetudine discrepamus, iustum fore arbitrati sumus dicere scribentis vitam, ipsius intentionem, ac libelli materiam. Notandum hoc primò est, quod Manuel Chrysolora natione graecus ob eius virtutem Florentiam publice ductus fuit. Exstitit quoque vir iste et latinis et graecis literis eruditus, latinis mgr̃i Guarini Veronensis in tantum literis praeceptor. Et hoc opusculum magis ad latinorum utilitatem, quàm ipsorum graecorum necessitatem composuit. Quod in maiori volumine confectum, deinde Guarinus in minus volumen contraxit. Et si quis id sane noverit, sibi ad caetera graecorum volumina facile condescendere licebit. Materia verò huius operis est de omnibus orationis partibus per interrogationis modum verba tractare. Introducit enim Mgrum, eius discipulum de diversis orationis partibus interrogantem. Unde et dicuntur ἐρωτήματα ab ἐρωτάω, vel ἐρωτάω, quod est, interrogo. Talis igitur potest huius opusculi esse titulus, vel potius inscriptio, prout et ante positus est. Prodiere haec Erotemata Manuelis Chrysolorae etiam Venet. 1542. 8. Ut et quaedam commentarii notio sit, initium ponam. In quot dividuntur hae 24 literae. Nota ἐς et ἐς sunt eadem praepositiones ad locum, seu qui ad locum, significantes. ἐν. verò, quod idem significat, sed in loco. Discipulus respondet.

Codex CCCXXIII.

Chartaceus, caractere minuto, foliorum numero 268, Saeculum XVI, quondam monasterii Tomus III.

rii Ebersbergensis, bene conservatus et inscriptus.

Προσευχαι πρὸς ἁγίαν Preces ad S. Deiparam.
θεότοκον.

†. Sunt numero VII. sequuntur varia brevia excerpta, ut Platonis de ideis, Maximi Tyrii, Gregorii Theol. De scripturis sacris, Aristotelis analytica, Marci Antonini, Evangelistarum, Chrysostomi de morte, Gregorii Theologi exhortatio ad virgines gr. et lat. Diogenis epistolae, Aphthonii progymnas. Sibyllarum, graecae et lat. dictiones.

Appendix.

Codex CCCXXIV.

Bombycinus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus rubris, scriptura nitidissima, cum abbreviationibus, Saec. XIII, in foliis 247, quondam Basilii magni Cumni, ut infra in primò folio notatur, extremitatibus foliorum infimis laesis, caeterum probe conservatus et inscriptus.

Χρονικὸν τοῦ τιμιωτά- Chronicon Colendissimi
του μοναχοῦ κυρίου ἰω. τοῦ mi Monachi domini Ioan.
ζωναρά. an. Zonarae.

Α. εὐσέχως ἂν τις εἰ- T. μοι μνήμης ἐμπύρευμα.
ποι κ. τ. λ.

†. Ex initio et fine patet, integram Zonarae historiam esse. In primo folio possessor Ioan. Dernschwam, haec notavit. Chronica Ioan. monachi Zonarae continens tomos duos. Primus est ab exordio mundi, de que rebus iudaicis. Secundus tomus de imperatoribus Romanorum et graecorum a Iulio Dictatore usque ad Alexium Comnenum. Emi ego Ioan. Dernschwam Constantino-

poli Anno Dñi 1554. in Pera, sive Galata a Magco Dño Antonio Kantacusero pro centum et quinquaginta ducatis hungaricis in auro. Fuerunt autem familiae Kantacuserorum olim imperatores Constantinopolitani, nunc verò privati homines. Et ut liber iste aliquando imprimatur, rogavit dictus Antonius Kantacuserus, atque sibi impressi exemplaris copia fieret in gratiam conservati auctoris Zonarae. Nactus sum praeterea secundum tomum Zonarae de imperatoribus, quem conferendi gratia emi a Dno Alexandro Chartophylaco pro 30 ducatis hungaricis in auro. Item et alium libellum Zonarae de rebus imperii et ecclesiae a Constantino usque ad Iustinianum imp. quem ex vetusto codice transscribere feci. Extat apud quendam Constantinopoli sacerdotem liber Zonarae de rebus ecclesiasticis regalis etc.

Ex praefatione editionis Basileensis 1557. f. ubi haec etiam notatu sunt, constat, hunc librum ad bibliothecam Anton. Fuggeri esse emptum opera, atque industria egregii viri et prudentia longinquis peregrinationibus Ulyssis exemplo, ac multo rerum usu parta Clari Ioan. Dernschwam. Ex hac enim bibliotheca Hier. Wolfio editori supeditatus hic liber fuit. In fine alius possessor adnotavit ista. Nic. Gerbelius in praef. Caesarum Cuspiniani. Ad quas res ei magis adiumento fuere etc. Caeterum iste codex nuper è bibl. Manhemienſi huc pervenit.

Codex CCCXXV.

Bombycinus, in 4, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidissimis, cum marginalibus, Saec. XIV, in foliis 296, quondam Alexandri Chartophylacis, probe conservatus et inscriptus.

Ἰωάννου τοῦ ζωναρά χρο-
νικὸν περὶ τῶν αὐτοκρατό-
ρων Ῥωμαίων.

Α. ἐξαρχῆς μὲν οὖν, ὡς
ἰσόρηται.

Ioannis Zonarae chro-
nicon de imperatoribus
Romanis.

Τ. μοι μνήμης ἐμπύρευμα.
τέρμ' ἔιληφε ἀδὶ δευτεραίῃ
πικτύς ζωναρά.

†. Est hic tomus II^{us} et III^{us} historiae Zonarae de imperatoribus Romanis usque ad Alexium Comnenum, ut ex initio et fine adducto patet. Initio codicis hanc notam lego. Hunc secundum tomum Ioannis monachi Zonarae de imperatoribus Romanorum et graecorum emi ego Io. D. sc. Derschwam Constantinopoli ab Alexandro Charophylacō Anno Dni 1554 — Primus verò tomus eiusdem Zonarae de rebus iudaicis habetur unacum praescripto secundo tomo in eo magno codice, quem emi a Dño Antonio Kantacuseno in pera, sive Galata. — Memini extare etiam tale Msc^m in bibl. Naniaa a Mingarelli descripta emptum a Dño Ant. Cantacuseno in Galata, non autem dicitur, esse Zonarae. —

ἐπὶ τῆς βασιλείας κωνσταντίνου τοῦ ἐκγόνου ἡρακλείου ἔλαβον οἱ τῆς ἄγαρ τὴν νῆσον ῥόδον, ὅτε καὶ τὸν περίπυσον ἐν αὐτῇ ὑπάρχοντα κολοσσὸν καθηγήκασιν, οὗ τὸν χαλκὸν ἰουδαῖος τις ἔμπορος πριάμενος ἐννακοσίαις καμήλοις λέγεται τοῦτον μετενεγκεῖν.

Rhodus nobilissima insula a Saracenis oppugnata est. Quam capientes plurimum ex ea auri avexerunt et colossum solis nobilem altum 110. ped. Ex cuius aere Iudaeis vendito non ingentos camelos onerasse dicuntur. Haec ibi nota gr. lat.

In ultimo folio legitur alia manuscriptum:
τοῦ μεγάλου μάρτυρος ἁγίου γεωργίου εἶν.

Codex CCCXXVI.

Membranaceus, in folio, membrana solida et trita, caractere maiusculo et nitidissimo, atramento flavescente, cum accentibus $\alpha\iota\sigma$, columna duplici, in foliis 49, titulis et initialibus rubris, Saec. X; praeter maculas probe conservatus et inscriptus,

Evangeliorum lectiones.

†. Propria quidem graeca inscriptio non habetur. Sed primus, qui occurrit titulus est. Ca A. *τῶν νηστειῶν ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο ὁ ἰησοῦς τοῖς σάββασι κ. τ. λ.* Ex quo intelligitur, sequentem tomum tertium evangeliorum eodem modo inscriptum. Quin et idem menologium Septembris, Octobris, Novembris et Decembris habetur. Illud observandum, dies Septembris cum lectionibus esse XVI, reliquorum verò tantum titulos adesse sine lectionibus, quin plures et dies et lectiones desiderantur. Desinit autem, ut tomus secundus evangeliorum. Quae sequuntur, alia manu addita sunt. Observavi etiam folia non esse suo ordine compacta. In folio primo possessor quidam inscripsit. Voluminis huius initium et contenta reliqua fere eadem sunt, quae tomi tertii Evangeliiarii graeci, sacris nempe ieiuniis inscripti.— Cum aliis Mannhemio huc allatus est codex.

Codex CCCXXVII.

Bombycinus, in charta spissiore, corio caeruleo circa dorsum tectus, in folio, manu diversa, caractere valde abbreviato et innexo, primis titulis et initialibus rubricatis, Saec. XIII, in foliis 176, male conservatus, scriptura marginali evanescente,

atramento pallido, oris tinearum dente laesis et perforatis, multum maculatus et inscriptus.

Προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς. Prolegomena rhetoricae.

A. τὴν ῥητορικὴν διαφό- T. πρὸς κτῆσιν τῆς ὑγείας,
ρως τινὲς ὥρσαντο. πράξεώς εἰσιν.

Φύλ. β. Fol. 2.

Προλεγόμενα τῶν προ- Prolegomena progym-
γυμνασμάτων. nasmatum.

A. προγύμνασμα εἰς T. τὸν μοιχὸν κτείνεσθαι.
ἄσκησις μετρίων.

Διήγησις τοῦ μύθοῦ. Expositio fabulae.

A. διὰ τί τὸ μὲν ὁ μῦ- T. οὕτως καὶ ἐν πολέμοις.
θος.

†. Ex datis hisce titulis, initiis et finibus apparet, esse innominati auctoris commentarium mutilum in Aphthonii progymnasmata, quamvis ab edito Venet. 1509. f. ut ex initio et fine constat, diversum. Finis iam est in tit. ἐξήγησις τῆς γνώμης. reliqua desunt.

Φύλ. ε. Fol. 5.

Ἀφθονίου σοφιστοῦ προ- Aphthonii Sophistae
γυμνάσματα. ὅρος μύθου. progymnasmata. Defini-
tio fabulae.

A. ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν T. ἀλλ' ἀρχὴ γενήσεται
προῆλθε. πάθους.

τέλος ἀφθονίου προγυμνασμάτων.

ἐνταῦθα ἀφθονίῳ πόνοι πέρας αἰσίον ἔσχον.

†. Omnia hic conveniunt cum editione citata. Ad tit. περὶ ἀνασκευῆς. Scholia marginalia sic in-

cipiunt: Ἀνασκευὴ ὠνόμαται ἀπὸ τῶν ἀνασκευαζομένων καὶ ἀναλυομένων οἰκοδημάτων, ὑπερ ἐνάντιον τὸ κατασκευάζειν. Ἀνατροπὴ κ. τ. λ. Ex quo intelligitur esse innominati auctoris edita in citata prius editione. Priora desunt in Msc. Electorali.

Φύλ. κx. Fol. 21.

Προλεγόμενα τῶν εἰ- Prolegomena statuum.
σεων.

A. ὁ τὸ τῆς ῥητορικῆς T. ὑπὸ τῆς τοῦ κατηγό-
βιβλίον συντεταχώς. ρου πίπτον Φωνήν.

†. Inter edita hunc commentarium non inveni.
Nec hic dicitur, cuius sit, cum sine ulla alia inscriptione sit. Est verò in Hermogenis status.

Φύλ. κη. Fol. 28.

A. πολλῶν ὄντων καὶ με- T. εἰφόρεσε τὰ χρυσία.
γάλων, ἃ τὴν ῥητορικὴν.

†. Ex hoc initio et fine, licet nullus titulus praefixus sit, sat constat, esse Hermogenis artem rhetoricam de statibus. Sed et scholia marginalia hunc tractatum comitantur, quae incipiunt: Θέλων ὁ ἑρμογένης δεῖξαι, ὅτι ῥητορικὴ τεχνὴ ἐστὶ, οὐχὶ εἰδω-
λον τῆς πολιτικῆς μορίου, ὡς ὁ πλάτων φησὶν κ. τ. λ.
et sic usque ad finem. Desinunt verò: τὸ δὲ τμήμα μερικῆς καὶ οὐ τελείας.

Φύλ. ν. Fol. 50.

Ἑρμογένους περὶ εὐρή- Hermogenis de inven-
σεως, περὶ προοιμίων. tione, de prooemiis.

A. πρώτη καὶ καλλίστη T. ἀλλὰ δὲ ἐκάσταις τῶν
τῶν προοιμίων. ἄλλων περιτάσεων.

†. Tituli quandoque non conveniunt cum editis et plures in Msc. habentur. Sic statim initio

post primum titulum lego: ἐκ τοῦ κατηγέρου. περὶ τῶν ἐξ ὑπολήψεως προσιμίων τῶν ἀπολογουμένων. περὶ τῶν ἰδίων ἐπαινος. περὶ πτησμάτων, ἔτοι ἐγκλημάτων. περὶ τῶν ἐξωθεν ἐμφαινομένων. Qui omnes in editione non occurrunt, reipsa manentes. Sed et scholia marginalia habentur, quae incipiunt: Πρώτην καλλίστην ἔυρεσιν Φησὶ τῶν προσιμίων τὴν ἐξ ὑπολήψεως κ. τ. λ. et desinunt ἀπὸ τῶν μετὰ τὸ πρᾶγμα συμβαινόντων. Ex quo apparet, esse anonymi et eadem, quae in editione citata occurrunt. His autem alia manu subiectum est adhuc: ἡ μετακλητικὰς ἐφόδους τὰς ἐσχηματισμένας Φησὶν, οὕτως δὲ καλεῖται διὰ τὸ ἐσχηματίζεσθαι κ. τ. λ. et desinit: ἀποθνεῖν ἐσμέν ἄξιοι, ὅπερ οὐ βούλονται. Quod non adeo multum est.

Φύλ. 5ε. Fol. 96.

Τῶν ἐυρεσέων τὰ προλαγόμενα τοῦ περὶ ἰδεῶν βιβλίου. Inventionum prologomena libri de ideis.

A. τὸν πολιτικὸν λόγον δει καί. T. γοργότης, ἀλήθεια, δεινότης.

†. Finis mutilus est. Edita enim plura sunt. Sed marginalia, quae sunt fere eadem, integra sunt.

Ἑρμογένους περὶ ἰδεῶν. Hermogenis de ideis.

A. εἰπερ ἄλλο τι τῷ ῥήτορι. T. τῇ ἀποφάσει δεδήλωκεν.

†. Hunc tractatum in citata editione publicatum comitantur adhuc scholia marginalia, quae sic incipiunt: εἰπερ ἄλλο τι. τὸ χρήσιμον ἐν πρώτοις τοῦ βιβλίου διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν κ. τ. λ. et desinunt: καὶ διὸν ἀναντιβέβητων. Ex quo patet, eundem esse cum edito.

Φύλ.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

A. ερώγγυλον σχῆμα ἐστὶ τὸ δὲ, ὥσπερ. T. τῶν αἰσχυρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχυρίων.

†. Sunt definitiones rhetoricae ex Hermogene etiam sumptae.

Φύλ. ρξγ. Fol. 163.

A. νόμος ἐκέλευε τὴν ὀρφανὴν, μήτε τὸν ἐπίτροπον αὐτῆς, μήτε τὸν ἐπιτρόπου παῖδα εἰς γάμον ἄγειν. T. Φιλόσοφος μοιχὸν ἐυρῶν ἐπὶ τῇ γυναικί, συνώκισεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα καὶ κρίνεται παρνομοίας.

†. Sunt rhetorica problemata, seu argumenta Controversiarum LXIII, qualia apud Fabricium tom. IV. p. 417, ubi dicuntur esse unde septuaginta edita Hamb. 1612. 8. Cum mihi ad manus non sint, nulla fieri comparatio potuit.

Φύλ. ρξε. Fol. 165.

A. ἤδη μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ἐπισήσας. T. πρὸς τὰς ξενοδοχίας.

†. Nullus quidem titulus praefixus est. Esse verò Theophrasti characteres, mihi aliunde constat. Sunt in indice praemisso cap. XXX. Msc. autem Electorale desinit in cap. XXIII. Saepius edita sunt cap. XXVIII. Duo ultima verò XXIX et XXX. primum in editione Parmensi Bodoniana occurrunt.

Φύλ. ρο. Fol. 170.

A. δῶρον τοι καὶ ἐγὼ τέκνον Φίλε ροῦφε μελίτιε. T. διὰ ταύτας γινόμεναι τὰς αἰτίας.

†. Est sine omni titulo opusculum rhetoricum ad Rufum Melitium filium, ubi statim initio περὶ
Tomus III. 40

συνθέσεως occurrit et sic sine ullo alio titulo ad finem pergit.

Codex CCCXXVIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata in 4., titulis et initialibus miniatis, atramento flavescente, scriptura nitida, cum correctionibus marginalibus alterius manus, in foliis 149, Saec. XV, optime conservatus et inscriptus.

Πίναξ σὺν Θεῷ τοῦ βιβλίου τῶν γεωπονικῶν. βιβλ. α. περὶ διαιρέσεως ἐνιαυτοῦ κ. τ. λ.   Tabula cum Deo libri Geoponicorum lib. 1. de divisione anni etc.

προοίμιον. πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις βασιλεῦσι.

T. αἰεὶ τὰ βέλτιστα προμηθεύμενος.

βιβλ. α. τὰ διαφόροις τῶν παλαιῶν περὶ τῆς γεωργίας.

T. τὸ καλούμενον αἰμάτιον.

†. Licet titulo nullus auctor praefixus sit, ex prooemio tamen clare innuitur, Constantinum Porphyrogenitum auctorem huius opusculi de re rustica esse, aut ipsius iussu ex variis confectum. Constat libris XX, quot etiam Heron philosophus scripsit, quem imitatus est Constantinus. Prodiit autem graece et latine. Ego cum latina Iani Cornarii editione contuli et omnia sic inveni. Alius igitur, qui inscripsit hunc librum, Heron de agricultura, crassè erravit.

Codex CCCXXIX.

Membranaceus, membrana crassa et obsoleta, in 4, caractere unciali oblongo, cum accentibus, atramento flavo et evanescente, titulis et initialibus miniatis et auratis, binis columnis, in tribus tomis,

Saec. VIII, in foliis, probe conservatus et inscriptus.

Evangelia SS. Matthaei, Marci, Lucae et Ioannis.

†. Propria inscriptio trium horum tomorum hic non habetur. Primus titulus tom. I. est: τῇ Β. τῆς Α̅ ἐβδομάδος †. τοῦ ματθαίου. ἐκ τοῦ κατὰ ματθ. εἶπεν ὁ κύριος †. ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων κ. τ. λ. et ultimus: ἐκ τοῦ κατὰ ματθ. εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα καρθένοις κ. τ. λ. et desinit: ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. ζῇ τῆς χανανέας. ἐμπροσθεν τοῦ ἁγίου λουκά (additum recentiore manu τῇ γ τῆς ιη ἐβδ. μάρκου. In primo folio inscriptum est. Ex Radziviliorum Poloniae Principum haereditate Elect. Palatina. Tomus I. Manuscriptum graecum, sine dubio ex orientalis ecclesiae antiquissimis rudibus adhuc superstes, evangelia S. Matthaei et Marci complectens, ordine tamen a receptis ecclesiae Romanae institutis valde diverso, adeo, ut ob addita passim et omissa, imo posteriora prioribus saepissime anteposita, nec in principio, nec fine, nec in contextu cum nostris consentiant et quaelibet evangelia in hebdomadas anni, variaeque sanctorum festa ad ritum graecum concinnata videantur. Diligentia orthographiae sat esset probanda, sed cum per totum opus verba verbis arctissime cohaereant (usque ad interpunctionem) et praeter divisiones syllabicas saepius in fine lineae male structas, nonnisi versiculi quodam signo (alius atramenti et manus) inter sese distinguantur, difficilis admodum lectionis est (parum graece perito) compactura plane moderna (forma gallica) et notaminum in capite identidem et mar-

gine foliorum truncatae reliquiae ostendunt, longe aliam manuscripti huius olim fuisse formam (scilicet maiorem) Accentus porro, puncta et circumflexus eiusmodi "...ζ' ζ̃~", et id genus (Ego inveni ista statim in prima pagina Ε Δ Ϟ ' '. Reliqua signa alterius manus et atramenti sunt) qui neutiquam graeci et supra et infra contextum ubique occurrunt innumeri, totidem quasi notulas musicas, cantui choralī, seu psalmodico tum temporis inserviisse, omnino iudicandum. Praeterea literarum crassior ductus, abbreviationum paucitas, grammatum initialium, praesertim E et O exotica prorsus et singularis conformatio. Scriptura denique in pluribus locis fugiens, ac pene deleta, oleosa itidem pergamenae colluvies et quod praecipue observandum, guttulae cereae in qualibet pagina frequentissimae et lippientis cuiusdam monachi graeci candela, ut videtur, inter orandum destillatae et in pulverem facillime friabiles antiquitatem operis saeculo octavo proximam esse, clare testantur, eiusque raritatem mirifice commendant — Tomus hic primus constat foliis 118 et incipit Matthaei cap. XVIII. V. 10—20.

Tomī II. primus titulus est: τῇ $\overline{\text{B}}$. τῆς $\overline{\text{A}}$. ἐβ-
δομάδος τοῦ λουκᾶ εὐαγγέλιον. ἐν τοῦ κατὰ λουκᾶν.
τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἡρώδης ὁ τετράρχης ἐλεγχόμενος
κ. τ. λ. et ultimus ἐν τοῦ κατὰ ματθ. εἶπεν ὁ κύριος.
ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα κ. τ. λ. et
desinit: καὶ ἡ καρδία ἡμῶν. In primo folio haec in-
scriptio est. Tomus secundus primo maxima
parte conformis, lectiones propemodum omnes con-
tinet e S. Luca et nihil prae reliquis singulare ha-
bet, quàm festum τυροφάγας, seu esus casei (dici-
tur ab Heraclio imp. Saec. VII. institutum) quan-

do nempe tota hebdomada sancta alio cibo, quàm caseo vesci Christianis graecis interdictum erat. Constat foliis 152.

Tomi III. primus titulus est: Ca. A τῶν ἁγίων νηστειῶν. Sabb. I. SS. ieiuniorum. Καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδώρου. ἐν. ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον. τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἐπορεύετο ὁ ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων κ. τ. λ. Ultimus: ἐκ τοῦ κατὰ ἰω. τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἐορτῆς κ. τ. λ. et desinit: τὸ Φῶς τῆς ζωῆς. In primo folio haec inscriptio habetur. Tomus tertius primo maxima parte conformis, praeterquàm quod de sacris ieiuniis et passionibus inscriptus, è variis omnium evangeliorum sectionibus sit compositus. Dividitur in horas, in matutinum et vespertinum, in parasceven et pentecosten. Sequuntur lectiones evangelicae festis mensium Septembris, Octobris, Novembris et Decembris ad ecclesiae graecae liturgiam accommodatae. Octo reliqui menses an iniuria temporum, ut verisimile est, perierint, conicere certò non licet. — Constat foliis 178. v. Eichhorn allgem. bibl. B. III. St. IV. ubi etiam hi codices describuntur et eorum variantes lectiones adducuntur. Ex quibus demum concluditur, eos cum optimis codicibus consentire et maxima attentione dignos esse.

Codex CCCXXX.

Membranaceus, membrana subtili, in 4, absentibus titulis et relicto pro iis spatio, caractere nitidissimo et minutissimo, Saec. XV, in foliis 165, scriptus a Matthaeo nomine Sebasto Lampude Peloponesio in Florentia et possessus a D. Daniele Caietano, optime conservatus et inscriptus.

A. τῶν καλῶν καὶ τιμῶν
τη εἰδησιν.

T. σημαίνει τι ἑτέρῳ.
Ἀριστοτέλους περὶ ψυχῆς
καὶ τοῦ ὅλου τέλος. Θεοῦ
τὸ δῶρον, ματθαίου δὲ πό-
νος.

†. Ex fine constat, esse tristotelis tractatum de anima et scriptorem Matthaeum supra citatum.

Φύλ. μβ. Fol. 42.

A. ἰσέον, ὅτι Ἀριστοτέλης
ἐν τρισὶ λόγοις τὸν περὶ
ψυχῆς ἐξέθετο λόγον.

T. οὕτω καὶ ἐνταῦθα πε-
ποίηκεν.

†. Est hic sequentis commentarii prologus, qui in editione abest.

A. περὶ ψυχῆς, ὅσα δυ-
νατὸν σὺν ἐπισήμῃ λαβεῖν.

T. καὶ πρὸς τὸ σημαίνειν
ἑτέρῳ. τέλος Θεμιστίου
παραφράσεως τῶν περὶ ψυ-
χῆς Ἀριστοτέλους.

†. Ex fine patet, hunc esse commentarium Themistii in Aristotelem de anima, quem cum editione Aldina A. 1534. f. convenire vidi.

Φύλ. ρξε. Fol. 165.

Τοῦ αὐτοῦ Θεμιστίου εἰ-
χοὶ ὅτε ἐπαρχὸν ἐποίησεν
αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ιουλιανός.

Eiusdem Themistii ver-
sus, quando eum Epar-
chum creavit Iulianus
imp.

A. ἀντυγὸς αἰθερίας ὑ-
περήμενος εἰς πόθον ἤλθε.

T. δευρ' ἀνάβηθι κάτω,
νῦν γὰρ ἄνω κατέβη.

†. Isti versus Aldinae editioni praemissi sunt. Est verò tantum tetrastichon. In fine subscriptum: Ματθαῖος τοῦνομα σεβαστὸς λαμπροῦδης ὁ πελοποννήσιος

γέγραφα ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ. Matthaeus Sebastus Lampudes Peloponesius scripsi Florentiae. Et in ora infima: Κυρίου τοῦ θανιήλου τοῦ καϊετανοῦ τοῦ ταυ-
τὸ τὸ βιβλίον. Αεφ, (sic) τοῦ μαΐου μεδιολανιθι. Do-
mini Danielis Caietani hic liber est A. 1505. in
mense Maio Mediolani. Ego enim legendum puto
αφε. In pagina prima hanc Illust. Praesulis et pri-
mi bibliothecarii Mannhemiens. Nic. Maillot de la
Treille manu exaratam notam lego. — Themistii
paraphrasis, liber Aristotelis de anima ineunte ad
minimum Saec. XIV. exarata, modo fides adhibea-
tur Michaeli Angelo Giacomello archiepiscopo
Chalcedonensi. — Adhibenda autem ei fides non
est, noto Saec. XV. caractere.

Codex CCCXXXI.

Membranaceus, in 4. membrana solida nec titulis,
nec initialibus miniatis, literis titulorum uncialibus,
scriptura minuta et abbreviata, manu diversa, atra-
mento flavescente, in foliis 220, Saec. X, ut et
Mich. Aug. Giacomello archiep. Chalcedon. vi-
sum est, ad finem tinea laesus, caeterum bene con-
servatus et inscriptus.

Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Cyrilli archiep. Alexan-
ἀλεξανδρείας περὶ τῆς ἁ- drini de sancta et con-
γίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος. substantiali trinitate.

A. οὐκ ἐπὶ μικροῦς ἡμᾶς T. ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννή-
ἀγῶνας. θησαν.

τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου
ἀλεξανδ. ὁ θησαυρὸς. κύριε δόξα σοι.

†. Ex initio et fine constat, hunc esse Cyrilli
thesaurum, ut et Nic. Maillot de la Treille bene
inscripsit, licet datus titulus aliud opus innuere vi-
deatur. Contuli cum editione gr. lat. Paris. 1638. f.

opp. S. Cyrilli. Praemittuntur praefatio et assertionum XXXV. tabula. Quo finito, reliqua in hoc codice opuscula inscripta sunt. Denique initium operis et sic usque ad finem.

Φύλ. ροδ. Fol. 174.

Ὡριγένους εἰς τὴν τῶν βασιλειῶν α. Origenis in lib. I. Regum.

A. τὰ ἀναγνωσθέντα πλεονά εἰσιν. T. ἀπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου ἐν χῳ.

†. Leo Allatius hanc Origenis homiliam primus gr. et lat. edidit. Est verò caput 28. de engastrimytho. Contuli cum editione opp. gr. lat. Paris. 1753. f. tom. II. p. 490.

Φύλ. ροθ. Fol. 179.

Τοῦ ἁγίου εὐσταθίου ἀρχιεπισκόπου ἀντιοχείας κατὰ ὠριγένους διαγνωστικὸς εἰς τὸ τῆς ἐγγαστριμύθου θεῶρημα. Sancti Eustathii archiepiscopi Antiochias contra Origenem de engastrimythi theoremate.

A. αἰ μὲν ἄγαμαι τὸν ἀξιοφάνη. T. τῆς τοῦ θεοῦ φύσεως.

Διαγνωστικὸς εἰς τὸ τῆς ἐγγαστριμύθου θεῶρημα εὐσταθίου ἐπισκόπου τῆς ἀντιοχείας ἐνὸς ὄντος τῶν τιῇ ἁγίων πατρῶν πρὸς εὐτρόπιον ἐπίσκοπον κατὰ ὠριγένους.

†. Etiam hoc Leo Allatius gr. et lat. ad calcem libri in hexaemeron edidit. Extat etiam in criticis sacris. At utrumque in bibl. Elect. deest ad collationem instituendam necessarium. Latine prodiit in bibl. Patrum. Apud Pasinum in bibl. Taurinensi occurrit, ut prius et sequens, ubi etiam διαγνωστικὸς, non διαγωνιστικὸς legitur.

Φύλ.

Φύλ. σα. Fol. 201.

Τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου νύσης ἐπιστολὴ διὰ τὴν ἐγγαστρίμυθον πρὸς Θεοδοσίον ἐπίσκοπον. Sancti Gregorii Nyseni episcopi epistola de Engastrimytho ad Theodosium episcopum.

Α. ὁ εἰπὼν τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Τ. ἀποσελοῦμέν σοι τῇ τιμιότητι.

†. Extat tom. II. opp. p. 35. gr. et lat. eodem initio et fine.

Φύλ. σε. Fol. 205.

Θεοδότου ἐπισκόπου ἀγκύρας ἐρμηνεία εἰς τὸ σύμβολον τῶν ἁγίων ἐν νικαίᾳ πατρῶν τῶν τι καὶ ὀκτώ. Theodoti episcopi Ancyraei expositio in symbolum sanctorum patrum Nicaen. CCCXVIII.

Α. τὸ μὲν ἐν τῇ πίσει τεβρόν τε. Τ. συναχθέντων τῶν ἁγίων πατρῶν.

†. Lucas Holstenius gr. et lat. vulgavit Romae 1669. 8. latine extat in bibl. PP. Prima editio deest in bibl. Elect. quo minus cum ista collata sit haec expositio.

Φύλ. σκ. Fol. 220.

Ἰσον τοῦ ἐνωτικοῦ. Exemplar henotici.

Α. αὐτοκράτωρ καίσαρ Τ. παρὰ τῆς ἡμετέρας βεζήνων κ. τ. λ. Ἀρχὴν. σιλείας ἐπαινεθήσεσθε.

†. Zenonis imp. hoc henoticum extat cum Evagrio cap. 14.

Codex CCCXXXII.

Membranaceus, in 4. membrana molli, titulis et initialibus rubricatis, caractere minutissimo et nitidissimo, cum correctionibus marginalibus alterius

Tomus III.

41

manus, in foliis 102, Saec. XV, optime conservatus et inscriptus.

Ἀριστοτέλους πολιτικῶν Aristotelis politicorum
πρῶτον. primus.

A. ἐπειδὴ πᾶσαν πόλιν Τ. καὶ τὸ δυνατόν καὶ τὸ
ὀρῶμεν. πρέπον. τέλος πολιτικῶν.

†. Sunt libri VIII. saepius et graece et latine editi.

Codex CCCXXXIII.

Membranaceus, in 4, ligatura moderna, titulis et initialibus rubris, literis elegantibus, Saec. XV, in foliis 110, optime conservatus et inscriptus.

Ορφέου ἀργοναυτικά. Orphei argonautica.

A. ὠνάξ πυθῶνος με- Τ. μεγαλήτορος διαγόριο.
δέων.

†. Saepius prodire, ut et Lipsiae 1764. 8. et 1803. 8. Cura Schneideri.

Φύλ. λη. Fol. 38.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς μουσαῖον. Eiusdem ad Musaeum.

A. μάνθανε δὴ μουσαῖε. Τ. κεχαρήτοι θυμῷ.

†. Extat etiam in editione operum citata Lipsiensi.

Φύλ. λθ. Fol. 39.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι. Eiusdem hymni.

A. κλυθί μοι ὦ πολύ- Τ. ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆ-
σεμνε. ρας.

†. Sunt hymni LXXXVI, omnes in citata editione vulgati.

- Φύλ. ξθ. Fol. 69.
 Πρόκλου λυκίου τοῦ Φιλο- Procli lycii philosophi
 σόφου ὕμνοι εἰς τὸ ἥλιον. hymni in solem.
 Α. κλυθι πυρὸς νοερού. Τ. μεγάλη τὸ θεοῖ πῃ.
 Φύλ. ο. Fol. 70.
 Ἐἰς Ἀφροδίτην. In venerem.
 Α. ὑμνέομεν σειρὴν πο- Τ. πόθων κρυόεσσαν ἐρωήν.
 λυννυμον.
 Φύλ. οα. Fol. 71.
 Ἐἰς τὰς μουσας. In musas.
 Α. ὑμνέομεν μερόπων Τ. ἱερῶν ἀναφάνεσθαι μύ-
 ἀναγώγιον. θων.
 Φύλ. οα. Fol. 71.
 Ἐἰς Ἀφροδίτην. In Venerem.
 Α. ὑμνέομεν λυκίων βα- Τ. ὀλοῖον οἶτρον ἐρωῆς.
 σιληίδα.
 †. Quatuor isti hymni gr. et lat. extant No-
 tavi in solem v. 6. καὶ v. 8. αἰθαλέας. In codice
 autem Marciano apud Morellium in bibl. gr. etc.
 ὅς. αἰθαλέες. In Venerem pro ὀπιπτεύουσι, vel ἐπι-
 πτεύουσι legitur ἐποπτεύουσι. v. 11 et 12. τεύξωσι non
 τεύχωσι ut in editione. Mihi haec editio deest,
 quo minus plures observationes adferre possim.
 Φύλ. οβ. Fol. 72.
 Ὕμνοι ὁμήρου εἰς τὸν Hymni Homeri in Apol-
 ἀπόλλωνα. linem.
 Α. ὑμνήσομαι, οὐδὲ λά- Τ. καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοί-
 θωμαι. θης.
 Φύλ. πς. Fol. 86.
 Ἐἰς τὸν ἑρμῆν. In Mercurium.
 Α. ἑρμῆν ὑμνεῖ μουσα. Τ. πάσας κεράεσσιν ἐλι-
 κτάς.
 †. In editionibus Homeri occurrunt.

Φύλ. 5α. Fol. 91.

Ἡροδότου ἀλικαρνασσοῦ
ἐξηγήσεις περὶ τῆς τοῦ ὁμήρου
γενέσεως καὶ βιότητος. Herodoti Halicarnass.
de nativitate et vita Ho-
meri descriptio.

A. Ἡρόδοτος ὁ ἀλικαρνα- T. ἔτεσιν ἑκατὸν ἐξήντα
σεὺς περὶ ὁμήρου. ὀκτώ.

†. Prodiit graece et latine.

Codex CCCXXXIV.

Chartaceus, charta laevi et solida, notis interlineari-
bus miniatis quibusdam, cum notis marginalibus,
scriptura nitida, cum paucis abbreviationibus, in 4,
Saec. XV, atramento pallido, in foliis 171, probe
conservatus et inscriptus.

Σοφοκλέους Ἀϊας μασι- Sophoclis Ajax flagel-
γόφορος. lifer.

A. αἰὲν μὲν ὦ παῖ λαερ- T. τῶν μελλόντων, ὅτι
τίου. πρᾶξει.

†. Convenit cum initio et fine editionis. Can-
tabrig. 1669. 8. Nisi quod in Msc. argumentum
fabulae desit. Nec personae etiam, ut in editione
est, praemittuntur.

Φύλ. λζ. Fol. 37.

Σοφοκλέους Ἠλέκτρα. Sophoclis Electra.

A. Argum. ὑποκεῖται T. λογίζει δὲ παιδαγωγός.
ὥδε τροφεύς.

A. τοῦ στρατηγήσαντος ἐν T. τῇ νῦν ὁρμῇ τελευ-
τροίᾳ. θέν.

†. Habentur hic notae interlineares. Sic su-
pra στρατηγήσαντος legitur, στρατεύσαντος, ἢ τοῦ στρατὸν
ἄρξαντος κ. τ. λ. Edita etiam est in citata prius
editione secundo loco, cum argumento et personis.

Φύλ. ξθ. Fol. 69.

Σοφοκλέους οἰδίπους τύ- Sophoclis Oedipus Ty-
ραννος. rannus.

A. Argum. τύραννος T. ἐκεῖνο τὸ ὄνομα. Se-
οἰδίπους ἐπὶ διακρίτει. quuntur personae.

A. Aliud. Λιπὼν κόριν- T. ἀγχόνας διώλετο.
θον.

A. Fabula. τέκνα κάδ- T. ἀλγεινὸν παθών.
μου.

†. Ad marginem ultima sic explicantur : ὥς
χρὴ πάντα ἄνθρωπον ἐπισκοποῦντα τὴν τελευταῖον ἐκεί-
νην ἰδεῖν ἡμέραν τοῦ θανάτου, μηδὲν μακαρίζειν θνη-
τὸν ὄντα, πρὶν ἂν ὁ τοιοῦτος τὸ τέρμα τοῦ βίου διέλθῃ,
μηδὲν δεινὸν πεπονθώς. Praeter hoc alia in margi-
ne non occurrunt, nisi quod aliquot interlinearia
habeantur. Edita etiam loco tertio in citata editio-
ne cum argumentis duobus, alio tamen ordine, at-
que personis.

Φύλ. θθ. Fol. 99.

Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι. Hesiodi opera et dies.

A. μοῦσαι περιήθεν αἰο- T. καὶ ὑπερβασίας ἀλεεί-
δῆσι. νων, τέλος.

†. Occurrunt etiam notae marginales et inter-
lineares, quarum primae incipiunt ὧ μοῦσαι. ἐν
ταῖς ἡμετέραις Φωναῖς δοξάζουσαι ἡμῶν τοὺς ποιητὰς
καὶ τὸν ὑμέτερον πατέρα ὑμνοῦσαι κ. τ. λ. Secundae
verò, ὧ γνώσεις. ἀπὸ τῆς περιέλας τοῦ ἐμοῦ λογιστικοῦ
τοῖς ἡμετέροις ποιήμασι δοξάζουσαι ἡμᾶς τοὺς ποιητὰς
κ. τ. λ. Quae aliquo modo cum editis Ioan. Tzetzi
scholiis conveniunt. Marginales non sunt conti-
nuae, sed interruptae. Praemittitur Hesiodi vita,
quae etiam in bibl. Naniorum apud Theupolum
occurrit. Idem enim initium est. Editam verò

non inveni in Hesiodi editionibus. Incipit: *ὁυτος Ἡσιόδος σὺν ἀδελφῷ πέρσῃ κ. τ. λ.* Desinit *ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίῃς*. Subsequuntur brevia argumenta, quae etiam in editionibus ommissa sunt, nec in alio catalogo memorata reperi. Incipit argumentum I. *γέγραφε δὲ καὶ πίνδαρος — χαῖρς κ. τ. λ.* et desinit: *περὶ ἡμῶν δὲ πότε δὴ ἐργάζεσθαι*. et II. *Μοῦσαι περίηθεν ἀρίταρχος καὶ ἕτεροι κ. τ. λ.* et desinit: *ἀχελώϊδα*. In fine haec adhuc de Hesiodo eadem scriptoris manu adduntur: *Ἡσιόδος αἰολλεύς ἦν τῷ γένει. πατέρα ἔσχε τὸν διόν. μητέρα δὲ τὴν πεμιλίδην. ἀδελφὸν δὲ τὸν περσὴν. δέχου τὸ βραψάδημα τοῦ τοῦ συγγένου, ἥδυσμα καὶ παιδεύμα πέρσῃ τῶν τρώπων*. Demum sequuntur menses cum suis Zodiaci signis notati.

Φύλ. ρκε. Fol. 125.

Διονύσιος ὁ περιγηγῆς Τ. ὁ γοῦν ὁ δῖονυσος οὐ-
γέγονεν υἱὸς διονύσου ἀλε- τως ἐγένετο κατὰ νέρωνα
ξανδῶ. τῶν βωμαίων βασιλέα.

†. An fors legendum 'Αλεξανδρινού? At lineola ad-8 deest supra et in alio codice Monacensi, item in Laurentiano apud Bandinium legitur *υἱὸς Δίωνος Ἀλεξανδρέως*. Ex quo etiam filium sic vocatum quis suspicari poterit. Vitae praemissae (in aliis catalogis prolegomena dicuntur) pauca de XII ventis adhaerent sic incipientia: *Ἀνεμοὶ εἰσι β. ἀπὸ μὲν τῆς ἀνατολῆς ἀπιλιώτης κ. τ. λ.* Quae in editione Hudsoni etiam legere est, ut aiunt. Mihi enim haec editio ad manus non est.

Διονυσίου οἰκουμένης πε- Dionysii orbis descri-
ρήγησις. ptia.

A. ἀρχόμενος γαῖαν τε Τ. ἀντάξις εἰη ἀμοιβή.
κ. τ. λ.

†. Titulus hic quidem praefixus non est. Loco vacuo relicto. Addidi autem ex alio, utpote genuinum. Et est haec descriptio cum paraphrasi interlineari et scholiis marginalibus. In paraphrasi interlineari haec prima occurrunt: πλατὺν, λῶρον, ποιήσομαι εἰς ἐνθύμητιν κ. τ. λ. Scholia verò incipiunt: Ἀρχόμενος. Ἀρετῆς καὶ σπουδῆς ὁ ποιητὴς ἐπιμελούμενος κ. τ. λ. Desinunt autem: ὃς οὐ πολὺν ἀπέχει τόπον, ὡς πρὸς δύοις ἀπὸ μασαλίας καὶ τοῦ ῥοδανοῦ τομαίων. Animadvertendum, scholia haec non ubique esse. Sunt frequentia initio, non item in fine. In medio prorsus desunt. Compara haec cum editione Hudsoni, quae mihi deest.

Φύλ. ργγ. Fol. 153.

Θεοκρίτου εἰδύλλια.

Theocriti idyllia.

A. ἀδύ τι ψιδύρισμα

T. ἦν δὲ πικρὴ ἔλθῃ.

κ. τ. λ.

†. Sunt VIII. idyllia eodem ordine, ut in editione. Octavum verò mutilum est. Initium tantum adest, ut ex adducto fine patet, ubi in editione Lipsiensi ἐνβῆ legitur. Praemittitur cuilibet idyllio argumentum, excepto primo. Argumenta cum editis conveniunt re quidem, non autem verbis. Aut enim breviora, aut prolixiora, aut alio ordine sunt. Exempli gratia quaedam quarti argumenti adferam: Ἀλλ' ἔτι νεώτερος πολὺ, εἶγε μίλων τὴν ἐβδόμην πάλιν νίκη. ὁ δὲ Θεόκριτος, ὥσπερ ἐπεδείξαμεν κατὰ τὴν ρα Ὀλυμπιάδα. ἀρχαιότατος ἦν ὁ μίλων. Haec sufficient comparaturis cum edito. Sunt etiam cum paraphrasi interlineari, quae incipit: ποτα Φωνῇ κ. τ. λ. Folio 152. initium idyllii X. habetur et ad latus scholium de dialecto sic incipiens: ἰσέον, ὡς οἱ ὠρειεῖς τρέπουσι τὴν οὐ δίφθογγον, ὅτ' ἐμὲν

εις ὦ·μέγα, ὅτε δὲ εἰς οἱ διφθαγγον, ὅτε δὲ εἰς εὐ διφ-
θογγον κ. τ. λ.

Codex CCCXXXV.

Chartaceus, in 4, sine minio, literis minutissimis
et nitidis, in foliis 12, Saec. XV, probe conserva-
tus et inscriptus.

Περὶ δυνάμεως αἰσθητικῆς. De facultate sensitiva.

Textus. πότερον ἄρα αἰμά ἐσιν, ᾧ φρονούμεν.

Exposit. ἀλλ' ἡμῖν αὐτὰ ταῦτα διεξοδικώτερον
ἐξετάζειν προκεῖται κ. τ. τ.

Τέλος. τοῖς αὐτοῖς τούτοις ἐκ πολλοῦ ἤδη ὠμιληκῆς.

†. Mihi videtur esse excerptum tractatus cu-
iusdam de anima et eius facultatibus. Breve enim
admodum est, duodecim foliis solum constans.
Nec in fine additur τέλος, uti fieri solet in tracta-
tibus. Inscriptio facta est manu, quam ex ipsius
ad me literis novi, Ill. Praesulis Maillot de la
Treille primi bibliothecarii Mannhemii. Ex hac
enim urbe hic codex graecus inter alios advenit.

Codex CCCXXXVI.

Chartaceus, in 4, titulis et initialibus rubricatis,
characterē minuto et nitido, possessus quondam a
Demetrio Rhaul Cabace Spartano et Byzantino, ut
infra in pag. 1. graece notatur, ἡ βίβλος ταύτη ἐστὶν
κτῆμα ἐμοῦ δημητρίου ραοῦλ τοῦ καβάρη σπαρτιάτου καὶ
βηζαντίου, in foliis 243, Saec. XV, cum correctioni-
bus marginalibus etiam diversae manus, sat con-
servatus et inscriptus.

Ἀριστοτέλους Φυσικῆς Aristotelis de physico
ἀκροάσεως ἄλφα κ. τ. λ. auditu alpha etc.

A. ἐπειδὴ τὸ εἰδέναι καὶ T. οὐδὲν ἔχον μέγεθος.
τὸ ἐπίστασθαι. τέλος.

Ἰδῶν

Ἰδῶν τὸ τέρμα τὴν χάριν Θεῷ δίδου.

δημήτριος βιβλὸς ὁ καβάκης, σπαρτιάτης καὶ βυζάντιος.

†. Nulli libro (sunt autem VIII.) index prae-
missus est, excepto ultimo et numerantur capita
XLIX. Ubi etiam in ora infima scriptum lego fol.
106. τὸ Θεῖον βιβλίον τὸδε Θεὸς ἀνὴρ ἐστίν, ὃς ἀλιθός,
ὁ συγγραφέας. Divinum hunc librum divinus verè
vir conscripsit. In assere primo legitur. Aristot-
elis de auditu tractatus è Saeculo XIII. exaratus,
si fides adhibeatur Mich. Angelo Giacomello ar-
chiep. Chalced. At hoc illi male visum esse, e se-
quenti Plethonis, quem Saec. XV. claruisse con-
stat, opusculo eadem manu exarato clarè patet.

Φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Πληθωνος νόμων συγγρα-
φῆς βιβλίον πρῶτον.

Plethonis de legibus li-
ber primus.

A. τὰδε συγγέγραπται
περὶ νόμων.

T. πολλ' ἀγῶν μεσοῖς
ἐπιτε....

†. Praemittitur eiusdem prologus hoc initio:
ἡ βίβλος ἥδε περιέχει Θεολογίαν μὲν τὴν κατὰ ζωροά-
στην τὴν καὶ πλάτωνα κ. τ. λ. et fine: καὶ ὑγιεινῆς διαί-
της. Prologus hic gr. et lat. apud Fabricium vol.
X. p. 749. et apud Lambecium in editione altera
p. 565. vol. VII. Cum alia ipsius versione editus
est. Ibi enim idem, quod hic est, describitur. An-
te titulum legitur adhuc: Δημητρίου. ἐκ τῶν λει-
ψάνων τῆς πληθωνίου βίβλου συνήχθησαν καὶ ταῦτα.
In exemplari Electorali prima quinque capita no-
tantur, quorum ultimi finis est: ἴσον ἂν ἔτι ἀποβῦ-
ναι. Tum sequitur tit. ια^ς. περὶ μέτρου τὸ καὶ συμ-
μετρίας. τὸ δὲ δὴ καλὸν τοῦτο κ. τ. λ. quod desinit:

Tomus III.

καὶ περὶ μὲν τούτου εἰς τοσοῦτον. Lambecius addit: ἐκ τοῦ τρίτου βιβλίου. Est verò undecimum secundi libri. Subsequitur tit. κς. περὶ τῶν τῶν θηρίων ἐνίοις κατὰ λόγον δρωμένων. περὶ δὲ τοῖς τῶν θηρίων. Quod desinit: συγκεκροτημένην. Tum sine inscriptione, initio et fine sequitur: καὶ θανάτῳ ἤδη ζημιοῦν, usque καλῶς τε καὶ ἐν διαγινώττειν. Et est cap. XXXI. lib. III. περὶ δικῶν. Sequitur dein sine inscriptione: λοιπὰ δὲ δὴ ἡμῖν τὰ περὶ τῶν τῶν θεῶν ἀγισίων. ἃ καὶ αὐτὰ ἐτι ἐπεξεργασέα εἰσὶν usque πολλῶν ἀγῶν μέσοις ἐτίπε.... Et est cap. XXXII. lib. III. περὶ τῶν τῶν θεῶν ὀνομάτων. In quorum ora infima aliena manu notatum: ἐκ τῶν συγγραμμάτων τοῦ γέροντος τοῦ Ἀφρικανοῦ. Haec tantum hic adsunt de legibus Plethonis. Reliqua enim scimus, a Georgio scholario flammis tradita. Verti latine, quod superest et hic, si locus est, aut alibi gr. et lat. edam. Superest adhuc in nostro codice index capitum librorum trium circa finem p. 240. positus, cuius cum tantum fragmentum a Lambecio indicatum sit, integre exhibebo.

Πίναξ τῆς τοῦ πλήθωνος βίβλου.

Ἄι τοῦ πρώτου βιβλίου ὑποθέσεις.

- α. Περί διαφορᾶς τῶν περὶ τῶν μεγίστων ἀνοῶν δοξῶν.
- β. Περί ἡγεμόνων τῶν βελτίστων λόγων.
- γ. Περί τοῦ δυοῖν ἐναντίον λόγων τοῦ τε πρωταγορεύου καὶ τοῦ πυρωνίου.
- δ. Ἐἰς θεοὺς τοὺς λογίους εὐχή.
- ε. Κοινὰ περὶ θεῶν δόγματα.
- ς. Περί διὸς τοῦ βασιλέως.
- ζ. Περί θεῶν τῶν ὑπερουρανίων.
- η. Περί θεῶν τῶν ἐντὸς οὐρανοῦ.
- θ. Περί τῆς τῶν θεῶν ξυμπάντων αἰδιότητος.

- ι. Περὶ τῆς ποσιδῶνος τε καὶ τῶν ἄλλων ὑπερουρανίων θεῶν γενέσεως.
- ια. Περὶ τῆς τῶν ἐντὸς οὐρανοῦ τοῦ δε ἀθανάτων γενέσεως.
- ιβ. Περὶ τῆς τῶν θνητῶν γενέσεως.
- ιγ. Περὶ ἀνθρώπου γενέσεως.
- ιδ. Περὶ τῆς ἐπ' ἀμφοτέρου ἀνθρώπου τοτὲ μὲν ἀμείνωνος, τοτὲ δὲ χείρονος διαθέσεως.
- ιε. Περὶ τῆς αὐτῆς τῶν καθεσώτων μονῆς.
- ισ. Περὶ τῆς τοῦ ἥθους ἀρίστης καταστάσεως.
- ιζ. Περὶ οἰκείας καταστάσεως.
- ιη. Περὶ κληρονομίων.
- ιθ. Περὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους συμβολῶν.
- κ. Περὶ πολιτείας.
- κα. Περὶ θεῶν θεραπειάς.
- κβ. Περὶ ἱερέων καὶ βίου αὐτῶν.
- κγ. Περὶ καθαρμοῶν.
- κδ. Περὶ δικῶν.
- κε. Περὶ ταφῆς.
- κς. Περὶ θεραπειάς τῶν οἰχομένων.
- κζ. Περὶ τῶν ἐκ τῶν δὲ ἅν περιγιγνομένου ἀγαθοῦ.
- κη. Διαίσεις τοῦ ὄντος.
- κθ. Περὶ διαφορᾶς αἰτίων.
- λ. Περὶ ἀνάγκης τῶν αἰτίων.
- λα. Περὶ ὀνομάτων τῶν πρεσβυτάτων θεῶν.

Ἄι τοῦ β βιβλίου ὑποθέσεις.

- α. Περὶ κριτηρίου τοῦ ἐπὶ τὴν τῶν προκειμένων σκέψιν.
- β. Πρόληψις ἐννοιῶν κοινῶν.
- γ. Ὡς εἰσι θεοί.
- δ. Περὶ προνοίας θεῶν.

- ε. Ὡς οὐ κακῶν οἱ θεοὶ αἰτιοί.
ς. Περὶ ἐιμαρμένης.
ζ. Περὶ πλήθους τῶν θεῶν.
η. Περὶ διαφορᾶς τῶν τῶν θεῶν γενῶν.
θ. Περὶ τῆς κατὰ κούρητας θεοσεβείας.
ι. Περὶ θεῶν τῶν τε ἐπτα̃ πρεσβυτάτων καὶ τῶν ἄλλων
ὑπερουρανίων.
ια. Περὶ τῆς τῶν ἐκτὸς οὐρανοῦ θεῶν γενέσεως.
ιβ. Κοινή τις ἀπόδειξις τῶν τῆς ψυχῆς τρίτων εἰδῶν.
ιγ. Περὶ τῶν τῶν ἄτρων εἰδῶν καὶ φύσεως ἐκάστου.
ιδ. Περὶ τῶν τῶν ἐπτα̃ ἀτέρων δυνάμεων.
ιε. Περὶ τῶν τῶν ἀτέρων ἰδίων φορῶν.
ισ. Περὶ τῆς κοινῆς ἄτρων τε καὶ τοῦ παντὸς αἰθέρος
περιφορᾶς.
ιζ. Περὶ τῆς τῶν ἄτρων ψυχῆς.
ιη. Ὡς εἰσὶ δαίμονες.
ιθ. Ὡς οὐ πονηροὶ οἱ δαίμονες εἰσιν.
κ. ἔλεγχοι τῶν κατὰ δαιμόνων διαβολῶν.
κα. Περὶ δαιμόνων διαφορᾶς.
κβ. Περὶ ἀθανασίας ψυχῆς τῆς ἀνθρωπίνης.
κγ. Περὶ τῆς τῶν θνητῶν δημιουργίας.
κδ. Περὶ τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου θνητοῦ δημιουργίας.
κε. Περὶ αἰσθησέων τε καὶ τῶν καθ' ἐκάστας.
κς. Περὶ τῶν τῶν θηρίων ἐνίοις κατὰ λόγον δρωμένων
κζ. Περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰδιότητος.

Ἀι τοῦ Γ βιβλίου ὑποθέσεις.

- α. Ἀνάληψις τοῦ περὶ ἐιμαρμένης λόγου.
β. Ἀνάληψις τοῦ περὶ ψυχῆς ἀνθρωπίνης ἀθανασίας
λόγου.
γ. Περὶ τέλους τοῦ βίου.

- δ. Περὶ Φρονήσεώς τε καὶ τῶν Φρονήσεως εἰδῶν.
ε. Περὶ παίδων ἀγωγῆς.
ς. Περὶ τῆς πολιτείας σχήματος.
ζ. Περὶ ἀνδρίας.
η. Περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν διὰ μέσης τῆς
    περὶ ἀνδρίας ὑποθέσεως.
θ. Περὶ εἰδῶν ἀνδρίας.
ι. Περὶ σωφροσύνης.
ια. Περὶ μέτρου τὲ καὶ συμμετρίας.
ιβ. Περὶ εἰδῶν σωφροσύνης.
ιγ. Περὶ δυνάμεως διὰ μέσης τῆς περὶ εἰδῶν σωφροσύ-
    νης ὑποθέσεως.
ιδ. Περὶ τῆς τῶν γόνεων ἐκγόνους οὐ μίξεως.
ιε. Περὶ θεῶν γενέσεως διὰ μέσης τῆς περὶ γόνεων ἐκ-
    γόνους ὑποθέσεως.
ισ. Περὶ τῆς ἐνὶ ἀνδρὶ γυναικῶν πλειόνων συνοικήσεως.
ιζ. Περὶ τῆς κοινῶν γυναικῶν χρήσεως.
ιη. Περὶ κρεῶν ἐδωδῆς.
ιθ. Περὶ μιᾶς τῆς ἐν οἰκίᾳ τῇ αὐτῇ κτήσεως.
κ. Περὶ τῆς παρὰ τὰς τελευτὰς ἐκάτων οὐκ οἰκοφθορίας.
κα. Περὶ σχέσεως.
κβ. Περὶ διός, ὡς οὐδὲ λόγῳ διάκρισις τις ἐν αὐτῷ ἔστιν.
κγ. Περὶ τοῦ παντός, ὡς πλεοναχῆ ἔστιν ἔν.
κδ. Περὶ ἀγαθῶν διαφορᾶς.
κε. Περὶ δικαιοσύνης.
κς. Περὶ εἰδῶν δικαιοσύνης.
κζ. Ἀρετῆς εἰδῶν σύγκρησις.
κη. Περὶ κακίας τρόπων.
κθ. Περὶ τοῦ ἐν δωρεαῖς πρέποντος.
λ. Περὶ τῶν εἰς τὸ κοινὸν τάμειον εἰς Φορῶν.
λα. Περὶ δικῶν.
λβ. Περὶ τῶν τῶν θεῶν ὀνομάτων.

- λγ. Περὶ προσευχῆς.
 λδ. Ἐἰς Θεοῦς προσήσεις.
 λε. Ὕμνοι εἰς Θεοῦς.
 λς. προσήσεων τε καὶ ὕμνων χρήσεως διάταξις.
 λζ. τίσι τῶν Θεῶν τίνα θύτέα.
 λη. ἐπὶ τίσι πράξεσι, τίσι τὲ Θεῶν καὶ ὅπως θύτέα.
 λθ. ὅπως ἔχουσι τῶν θυσίων μεταληπτέα.
 μ. Περὶ ἀκριβείας τῶν πρὸς τοὺς Θεοῦς.
 μα. Κατὰ τίνων εὐκτέα τοῖς Θεοῖς.
 μβ. Περὶ μαντείων.
 μγ. ἐπινομίς.

Φύλ. ρμς. Fol. 146.

Ξενοφώντος λακεδαιμονίων πολιτεία. Xenophontis Lacedaemoniorum respublica.

A. ἀλλ' ἐγὼ ἐννοήσας πο- T. τοὺς λακεδαιμονίων βα-
 τε, ὡς ἡ σπάρτη. σιλεῖς προτετιμῆκασιν.

†. In Msc. Electorali non fit divisio in capita etc. ut in edit. Lips. 1763. 8.

Φύλ. ρξ. Fol. 160.

Πλάτωνος τίμαιος. Platonis timaeus.

A. εἷς, δύο, τρεῖς. ὁ δὲ T. εἷς οὐρανός, ὁ δὲ μο-
 δὴ τέταρτος. νογενῆς ὢν.

†. Idem initium et finis cum edito.

Φύλ. σς. Fol. 206.

Ἀσκληπιάδων ὑγιεινὰ πα- Asclepiadum utilia sa-
 ραγγέλματα. nitati praecepta.

A. εὐεξίας τράπεζαν, εἰ T. μετὰ Θεοῦ τούτοις δὲ
 θέλεις, μέθε. ἐκφύγοις νότους.

†. Apud Nesselium in bibl. Vindob. eadem occurrunt. At titulus diversus est. Ibi enim legitur. Asclepiadis et Dioscoridis monita salutaria cum eodem initio.

Φύλ. ση. Fol. 208.

Λουκιανοῦ. Luciani.

A. ἐναγχος ἐγὼ μὲν ὑμῶν δειξάς. T. ἄξια τοῦ θεάτρου δεικνύειν.

†. Est ipsius Zeuxis, seu Antiochus. Idem enim initium et finis cum edito est.

Φύλ. σιβ. Fol. 212.

Λουκιανοῦ. Luciani.

A. χαλεπὸν μὲν ἄνθρωπον ὄντα. T. ἀφορμὴν εἶναι δοκεῖν.

†. In editione inscriptio est: ὑπὲρ τοῦ πταίσματος. Initium et finis idem.

Φύλ. σιζ. Fol. 217.

Λουκιανοῦ. Luciani.

A. ἁρμονίδης ὁ αὐλητῆς ἤρετό ποτε. T. τὰ μεγάλα νενικηκότι.

†. Editum est sub tit. Harmonides. Initium et finis idem.

Φύλ. σιδ. Fol. 219.

Λουκιανοῦ. Luciani.

A. ἀπόλλων. ἀληθῆ ταῦτα φασὶ πατέρες. T. ὅπισω εἰς τὴν ἐλλάδα.

†. In editione inscribitur: Δραπέται, finis est mutilus. In editis enim ulteriora adhuc sunt.

Φύλ. σκη. Fol. 228.

Μαξίμου τοῦ πλανούδη Maximi Planudae hye-
χειμῶνος ἐγκώμιον. mis encomium.

A. οἶμαι καὶ πρὸς μόνην T. καὶ Φιλοτιμία χειμῶ-
τὴν ἀκοήν. νος.

†. Tit. Comparatio hyemis et veris inter eius
opera apud Fabricium et Nesselium occurrit, non
item encomium hyemis.

Φύλ. συμβ. Fol. 242.

Πλήθωνος. Plethonis.

Ζωροαστρεῶν τὲ καὶ πλα- Zoroastricorum et Pla-
τωνικῶν δογμάτων συγκε- tonicorum dogmatum
φαλαίωσις. collectio.

A. ἐκεῖνα μάλισ' ἂν θεοὶ T. καὶ Φρόνιμος τῷ ὄντι
καφάλαια. ἔσσεσθαι.

†. Prodiit Wittebergae 1719. 4.

Φύλ. σμγ. Fol. 245.

Ἡ τῶν μηνῶν καὶ ἔτων Mensium et annorum
τάξις. ordo.

A. καὶ μὲν δὴ καὶ μηνὶ T. σύνοδος ἡ μετὰ χει-
καὶ ἔτεσι. μερινάς.

†. Cum immediate Plethoni subiaceat, idem
que mensium et annorum ordinem scripserit, eius-
dem esse censeo.

Codex CCCXXXVII.

Chartaceus, in 4, titulis et initialibus miniatis,
charactere minuto et nitido cum marginalibus,
quondam collegii Soc. Iesu Molschem. charta soli-
da et laevi, in foliis 41, Saec. XIV, probe conser-
vatus et inscriptus.

Κλσο.

Κλεομήδους κυκλικῆς θεω- Cleomedis circularis in-
ρίας. spectionis liber.

A. τοῦ κύκλου πολλα- T. ἀλλὰ μὴ τῇ σιῇ τῆς
χῶς λεγομένου. γῆς...

†. Sunt duo libri de meteoris gr. et lat. editi.
Editio graeca, quacum contuli, est Parisiensis 1559.
4. per Conr. Neobarium. Finis est mutilus, folio
uno desiderato.

Codex CCCXXXVIII.

Chartaceus, in 4, charta laevi, corio albo tectus,
titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et ni-
tidis, cum correctionibus marginalibus, quondam
possessus ab Arnoldo Arlenio Peraxylo, viro ce-
lebri et graece peritissimo Saec. XVI, ut ipse in-
scripsit, nec non a D. Io. Chrys. Zanchio Bergo-
mensi can. regul. Saec. XV, in foliis 291, bene
conservatus et inscriptus.

Βιβλίον ιστορικῆς ἰω. τοῦ Liber historiarum Ioan.
τζέτζου τῆς διὰ εἰχῶν πο- Tzetzis versibus politi-
λιτικῶν, ἄλφα δὲ καλου- cis constans, alpha di-
μένης. ctus.

A. ἀκριβεστάτως ἐκμα- T. ταύτης ἡμῶν τῆς βί-
θεῖν φιλτατε. βλου.

Τέλος βιβλίου ιστορικῆς ἰω. τοῦ τζέτζου τῆς διὰ
εἰχῶν πολιτικῶν, ἄλφα δὲ καλουμένης, ὧν εἰχῶν πολι-
τικῶν τὸ ποσὸν, μυριάς μία καὶ δισχιλίοι ἑπτακόσιοι
πεντήκοντα ἐννέα.

†. Iste liber caret quidem titulo suo, relicto
spatio vacuo. Qui autem positus est, ex fine sump-
si. In folio primo Franciscus Pollingae Prae-
positus; ex cuius monasterio codex huc venit, haec

Tomus III.

sua manu notavit, Ioannes Tzetzes graecus poeta et grammaticus Constantinopoli floruit circa medium Saec. XII. operis huius auctor. v. lexicon Lipsiense. Ioannem Chrysost. Zanchum C. R. L. virum varia eruditione et linguarum peritia insignem libri huius quondam possessorem fuisse puto. Character enim antiquior esse videtur. Ego emi illum a Nagelio Professore Altorfensi florenis.... Franciscus Praepositus 1777. — Iste historiarum liber in XIII. Chiliadas divisus et editus est in corpore poetarum graecorum. Caeterum observavi ad historiam quartam de Codro hanc notam supra positam: *ιστορίαι Ιωάννου γραμματικοῦ τοῦ τζέτζου, ὡν περ ἐμνήσθη ἐν μίᾳ τῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν.* Ad hist. XL. legitur in titulo *κιτλιυέρτου.* Ad XLII. additur *ἀληγορία.* Item ad LI. Ad Chil. V. hist. 15. praemittitur *ἡ λέγουσα, ὅν γὰρ κ. τ. λ.* Ad Chil. VI. tituli 40 et 41 desunt in Msc. Ad eandem tit. 64. et in editione et in Msc. legitur *ἐήρης* loco *ἐήλης.* Ad eandem tit. 77. in Msc. legitur *γῆς πατρώας.* Ad Chil. VIII. hist. 191. tituli initio omnes sunt simul positi et sequuntur adhuc separatim. Ad eandem hist. 201. ponitur loco *περὶ τοῦ, ἡ λέγουσα.* Ad 206. additur item *ἡ λέγουσα.* Eodem modo ad Chil. IX. hist. 272. Ad 278. eadem lacunulae in Msc. occurrunt, quae sunt in editione. Ad Chil. X. hist. 301. loco *περὶ τοῦ, ἡ λέγουσα.* Item ad 302. loco *παροιμία.* Ad 303. *παροιμία* omittitur. Ad 306. loco *περὶ τοῦ, ἡ λέγουσα,* ut et in sequentibus, 307, 308, 311, 313, 315, 316, 319, ubi additur, *ἡ τὰς.* 350, 357, 339, 350, 372, 384, 392, 396, 410, 422, 445. Ad 326. praemittitur *περὶ τοῦ.* Ad 328. *ἡ λέγουσα* (saepe etiam *ἡ* sola legitur. Id quod non adnotavi) Ad 333. loco *ἐπὶ* legitur *παρὰ.* Ad 335. *παροιμία* omittitur. Item ad 342. Ad 343. legitur: *ἡ λέγουσα,*

τοὺς τὴν ὄντως Φημί κ. τ. λ. Chil. XI. ad 362. loco ἐπὶ ponitur παρα. Ad 363. παροιμία omissum est et positum, ἡ λέγουσα. Ad 382, 451, 460, omittitur ἰσορία. Ad Chil. XII. hist. 398. loco ὅτι ponitur ἡ λέγουσα. Ad 404, 428, 471, 473. ἰσορία omittitur. Ad 405, 478, 482, 484, 486, 490, 491, 495. omittitur παροιμία. Ad 406 ἡ loco περὶ τοῦ et ad 415, 416, 421, 450, 435, 441, 443, 448, 449, 454, 462, 474. Ad 412. παροιμία omittitur. Ad 425. loco τὶ ponitur ἡ λέγουσα. Ad 452. loco ὅτι ponitur ἡ. Ad 475. loco περὶ, ἡ λέγουσα ponitur. Ad 488. loco παροιμία legitur ἡ. Finis omnino cum edito convenit. Morellius in bibl. gr. corrigit τριμαρχον (v. Tzetis Chil. III. cap. 115.) et tamen etiam in codice Electorali legitur τριμαρχον.

Φύλ. σπβ. Fol. 282.

Τοῦ αὐτοῦ ἰῶν τοῦ τζέ- Eiusdem Ioan. Tzetis
τζου εἶχοι λαμβικοί. ἡ βί- versus iambici. Liber al-
βλος ἄλφα τζετζικῶν πο- pha Tzetis laborum.
νημάτων.

A. μούσης μέτρα Φέρουσα. T. καὶ πλατὺς ἐστὶ γέλως.

†. Idem etiam in corpore poetarum graeco-
rum prius subsequitur eodem cum initio et fine.

Φύλ. σπη. Fol. 288.

Τοῦ αὐτοῦ εἶχοι ἡρωϊκοί. Eiusdem versus heroici.

A. τζέτζου ῥητορίης ἀδαή- T. κλαυσατ' ἐρανῆς.
μονος.

Φύλ. σπθ. Fol. 289.

Στίχοι λαμβικοί τοῦ αὐ- Versus iambici eiusdem
τοῦ ἀμαθοῦς καὶ ἀῤῥητο- in docti, atque rhetoricae
ρεύτου ὥσπερ Φασὶν οἱ θειά- imperiti, ut dicunt fanatici
ζοντες διὰ ῥήτορες, ὅιους videlicet rhetores, quales

ἡρόδοτος λέγει, βαρβαροδέ-
σευς ἐθνέων ἀπάντων.

A. ὃ τὰς βεβήλους κ.τ.λ.

Herodotus dicit barbario-
res gentibus omnibus.

T. τῶν παλαιῶν καὶ νέων.
τέλος.

†. Editi sunt ibidem.

Φύλ. σθ.

Fol. 290.

Τζέτζου ἐπιστολαὶ διὰ
ἰστορίων τινῶν τῶν προγε-
γραμμένων τῷ ἱεροτάτῳ
μητροπόλεως πατρῶν, ὡς
ἀπὸ τινος.

A. ἀτρανῇ μὲν καὶ ἄκο-
ψον.

Tzetzae epistolae ob
quasdam historias prae-
scriptas sanctissimo Me-
tropolitaram patrum ve-
luti a quodam.

T. εὐχὴ χάρισθεῖ μοι.

Φύλ. σθ.

Fol. 290.

Πρὸς ἐπίσκοπον ἀξιοῦν-
τα μετ' εὐγνωμοσύνης τὰ
σελλόμενα παρ' αὐτοῦ δέ-
χεσθαι καὶ ἰῶ τὸν λῆτ
ἐπιγράψαντα, πρὸς ὃν ἐτέλ-
λετο τὰ σελλόμενα.

A. τὴν παρὰ τῆς σῆς.

Ad episcopum rogan-
tem cum animi candore;
ut ab ipso missa reci-
piat et Ioannem incusan-
tem, ad quem remisit,
quae missa fuerant.

T. τοῖς τῆς Φιλίας πτε-
ροῖς προπετεύσασιν.

Φύλ. σθα.

Fol. 291.

Πρὸς τινα γραμματικόν.

Ad quemdam gramma-
ticum.

A. εἰ μὴ παρ' ἡμῶν.

T. καὶ τὸ ἀσύμβατον.

Φύλ. σθα.

Fol. 291.

Τῷ μυτικῷ κυρίῳ νικη-
φόρῳ τῷ σερβιλίῳ.

Mystico domino Nice-
phoro Servilio.

A. ὁφθαλμὲ γερουσίας.

T. ἐκείνον κατακλυσμόν.

†. Omnes istae epistolae ibidem editae sunt. In secundae titulo versio latina est. Ioanni ingrati animi crimen inscribentem etc. Nec nota apparet, quomodo abbreviatio legenda sit. Solus ibi asteriscus est.

Codex CCCXXXIX.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in 4, literis minutis et modernis, sine ullo titulorum, aut initia-
lium minio, quondam conventus Eremit. S. P. Au-
gustini Monacensis, in foliis 75, Saec. XVI, ab An-
drea Darmario scriptus, probe conservatus et in-
scriptus.

Ἑρμείου τοῦ φιλοσόφου	Hermiae philosophi ir-
διασυρμὸς τῶν ἔξω φιλο-	risio gentilium philoso-
σοφῶν.	phorum.

A. παῦλος ὁ μακάριος	T. λόγῳ σαφεῖ βεβαιου-
ἀποστόλος.	μένον.

†. In folio I. ad marginem notatur. Biblio-
theca sancta tom. V. p. 190. scilicet in bibl. SS.
PP. de la Bigne edita est. Extat etiam cum theol.
vet. orthodoxis etc.

Φύλ. 1β. Fol. 12.

Ἰουλιανοῦ καίσαρος εἰς	Iuliani Caesaris in Re-
τὸν βασιλέαν ἥλιον πρὸς	gem Solem ad Sallusti-
σαλουστίνον.	num.

A. προσήκειν ὑπολαμ-	T. πανὺ πολιτελεῖς πε-
βάνω.	ριόδους.

†. Extat gr. et lat. In Msc. ad marginem
duae notae occurrunt, 1^a p. 54. ὁ ἱαμβλικὸς διδά-

σκαλος Ιουλιανου. 2^a p. 49. ἡμετέραν ψυχὴν ἐξ αἰδίου
ὑπέστησεν ἥλιος.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

Ἰουλιανου αὐτοκράτορος Iuliani autocratoris Cae-
σαρος ἀντιοχικὸς, ἡ μι- saris Antiochicus, seu
σοπῶγων. Misopogon.

A. ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ T. πολλῶν ἀντάξις ἐτέ-
ρῶν.

Ἐπὶ ἀνδρέου δαρμαρίου σὺν θεῷ ἐιληθε τέρμα ἐν
τῷ ἔτει ρΦος νοεμβρίου κς.

†. Extat item gr. et lat.

Codex CCCXL.

Chartaceus, charta laevigata, in 4, titulis et ini-
tialibus rubricatis, literis minutissimis et nitidissi-
mis, in foliis 182, Saec. XIV, quondam Ioan. Bapt.
Cniphli optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ Μοσχοπούλου κυροῦ Moschopuli dom. Ma-
μανουήλ σύνοψις ἡκριβομέ- nuelis synopsis accurata.
νη. ἀρχὴ σὴν θεῷ ἁγίῳ Initium cum Deo sancto
τῶν ἐρωτημάτων περὶ προ- erotematum de prosodiis.
σωδίων.

A. τί ἐστὶ προσωδία. ποιά T. οὐ χρεῖα λόγων, ἀλλ'
τάσις ἐγγραμμάτων. ἔργων.

†. Contuli cum editione Basil. 1540. 8. et mo-
do pauciora, modo plura inveni. Sic tit. περὶ ἀν-
τωνυμίας etc. usque ad finem in Msc. Electorali de-
est et illius loco alii occurrunt, ut p. 165. περὶ ὀρ-
θογραφίας. πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον. περὶ συντάξεως,
περὶ ποσότητος, περὶ τῶν δασυνομένων et τὰ ῥήματα

ὁριστικά per omnes modos et tempora coniugata sunt. Id quod in editione non fit.

Φύλ. ροζ. Fol. 177.

Τοῦ σοφωτάτου ἐν ῥήτορ- Sapiientissimi rhetoris
σι κυροῦ Θεοδώρου τοῦ προ- domini Theodori Pro-
δρόμου. dromi.

A. ἰσέον ὦ παῖ, ὅτι τὸ T. περὶ μὲν ὀκτῶ μέρων
ἄλφα δασύνεται. τοῦ λόγου ἀρκεῖ σοι.

†. Subsequitur adhuc tit. περὶ ποδῶν καὶ μέτρων
σίχων. τὸν περὶ μέτρων καὶ ποδῶν βουλόμενον μανθα-
νεῖν. περὶ τῶν ὀκτῶ μέρων τοῦ λόγου. Δεῖ σε γινώ-
σκειν, ὦ παιδίον κ. τ. λ. Equidem in his titulis nul-
libi expressum eiusdem. Cum tamen ad filium,
ut primus titulus, dirigantur, eiusdem esse censeo.
Apud Nesselium Part. 4. p. 62. lego titulum. Theo-
dori Prodromi grammaticalia quaedam, quae ea-
dem esse suspicor. Quo minus enim certus sim,
est, quod nec initium, nec finem operis dederit.

Codex CCCXLI.

Chartaceus, in 4, titulis et initialibus rubris, cha-
ractere lisibili, Andreae Darmarii manu, quam ex
aliis novi, exaratus, quondam collegii Soc. Iesu Mo-
lishemii, Saec. XVI, in foliis 143, cum correctioni-
bus marginalibus eiusdem manus, probe conserva-
tus et inscriptus.

Ἑρεννίου Φιλοσόφου ἐξή- Herennii philosophi
γησις εἰς τὰ μεταφυσικά. comment. in metaphy-
sica.

A. μετὰ τὰ Φυσικά λέ- T. ἐν αὐτῇ συνήρρηκε μο-
γονται. νοειδῶς.

Τέλος Ἑρεννίου Φιλοσόφου εἰς τὰ μετὰ τὰ Φυσικά.

†. Est ille Philo Biblius sub Domitiano multis scriptis clarus, cuius exemplar Msc. in metaphysica in Isaaci Vossii bibliotheca fuisse, Fabricius testatur. In nostro exemplari praemissus est prologus, cuius initium prius allegatum est. Finis autem, ἃ τὸ παρὸν βιβλίον ἐπαγγέλλεται. ἔστιν ἐπισήμη τις, ἣτις θεωρεῖ τὸ ὄν κ. τ. λ. Neque in libros, neque in capita fit divisio. Sed est primus et unicus titulus. Asservatur adhuc Msc. in bibl. Taurinensi, teste Pasino.

Codex CCCXLII.

Chartaceus, in 4, titulis et initialibus rubricatis, scriptura lisibili, manu Andreae Darmarii, cum correctionibus marginalibus, in foliis 84, sat bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου ὀνοσάνδρου στρατηγικὰ. Προοίμιον. Sapientissimi Onosandri strategica. Prooemium.

A. ἱππικῶν μὲν λόγων, T. οὐκ ἀνόητος στρατηγός. ἡ κυνηγετικῶν.

†. Praemissus est index cap. XXXIX, eodem initio et fine.

Codex CCCXLIII.

Chartaceus, corio rubro tectus, in 12, titulis et initialibus rubris, scriptura minuta et eleganti, in foliis 50, Saec. XV, optime conservatus et inscriptus.

Ἐρωτήματα συνοπτικὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Μανουὴλ τοῦ χρυσολουρᾶ. Erotemata synoptica sapientissimi Dni Manuelis Chrysolorae.

A. εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ εἰκοσι τέσσαρα. T. τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου.

†. Prae-

†. Praemittitur duplex alphabetum graecum, pater noster et ave Maria. Post finem alia adhuc sequuntur, ut: *ἰσχυράτης εἴφη. χρὴ τοὺς διδασκάλους πολλοὺς μισθοὺς λαμβάνειν παρὰ τῶν μαθητῶν. παρὰ μὲν τῶν ἐυφυῶν, ὅτι πολλὰ μανθάνουσι. παρὰ δὲ τῶν ἀφυῶν, ὅτι πολλοὺς κόπους παρέχουσιν.* Tum iterum duplex alphabetum graecum, pater noster et ave Maria etc. Psalmus et symbolum Apostolorum. Prodiere haec erotemata Venet. 1542. 8. eodem initio et fine. In bibl. Vindob. Demetrii Chrysolorae erotemata dicuntur esse, teste Nesselio. Cum verò initium et finis desint, statui nequit, num eadem, aut diversa sint. Novi Demetrii chalcoudylae erotemata edita Basil. 1546. 8.

Cod. CCCXLIV.

Chartaceus, in charta spissiore, in 8, literis nitidis, sine minio, Saec. XVIII, in foliis 413, optime conservatus et inscriptus.

Excerpta ex longi Sophistae lib. IV. pastoralium, ex quibus partim indicem, quo hactenus carebat, conflavi. Caetera in apparatus lexicæ mei graeci transtuli 1719. Est lexicon graeco-latinum ex longo confectum.

Cod. CCCXLV.

Chartaceus, charta laevigata, in 4, titulis et initialibus rubricatis, caractere nitido, Saec. XVI, quondam monasterii S. Michaelis C. P. Florent. in foliis 57, ex bibl. Mannheim. optime conservatus et inscriptus.

<p>Διάταξις τῆς θείας λειτουργίας, ἐν ᾗ καὶ τὰ δια-</p> <p>Tomus III.</p>	<p>Ordo divinae liturgiae, in qua et diaconica, com-</p> <p>44</p>
---	--

κονικά, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ ἁγιοτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου, ἔτι ὄντος πρεσβυτέρου.

positus a sanctissimo et oecumenico Patriarcha dom. Philotheo, adhuc Presbytero.

A. μέλλων ὁ ἱερεὺς τὴν θείαν.
T. ἀπέρχονται ἐν εἰρήνῃ Ἀμήν.

†. In primo folio hic titulus legitur ab alio inscriptus: Διακονικὸν τῆς θείας λειτουργίας τοῦ παμμάκαρος καὶ σοφοῦ χρυσοστόμου καὶ τῶν προηγιασμένων. Iste titulus verior est altero. Non enim Philothei Patr. Constant. est, sed Chrysostomi, quamvis etiam aliqua diversitas sit, quam ex sequentibus melius videbis: λειτουργίαν ὀφείλει προηγουμένως κατηλλαγμένος εἶναι μετὰ πάντων καὶ μὴ ἔχειν τί κατὰ τινος καὶ τὴν καρδίαν ὅση δύναμις ἀπὸ πονηρῶν τηρεῖν λογισμῶν. ἐγκρατεύεσθαι τε μικρὸν ἀφ' ἐσπέρας κ. τ. λ. Quae sufficient ad diversitatem hanc ostendendam. v. Euchologium graecum editum Venet. 1545. 4.

Φύλ. μα. Fol. 41.

Διάταξις τῆς τῶν προηγιασμένων λειτουργίας.
Ordo liturgiae praesantificatorum.

A. μετὰ τὸ, μνήσθητι ἡμῶν κύριε.
T. κατ' ἔθος ποιῶν καὶ λέγων.

Τέλος. οἶδον μὲν οἶδον τὸ ποθούμενον τέλος.

Φύλ. μζ. Fol. 47.

Ἐρμηνεία τῆς τοῦ μεγάλου ἐσπερινοῦ ἀκολουθίας,
Expositio magni officii vespertini, quomodo psal-

πῶς δεῖ ψάλλειν τὸν ἱερέα lere oporteat sacerdotem
μετὰ τοῦ διακόνου. cum Diacono.

A. μετὰ τοῦ Φράσαι τὸν T. τῆς παναχράντου δε-
καιρόν. σποίνης ἕως τέλους.

Ταῦτα τὰ διακονικὰ ἐγράφησαν ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει
ἰλημ διὰ χειρὸς τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου μετροφά-
νου ἐν ἔτει ρ.ρ.σ. ἀπριλλίῳ, θ. Haec Diaconica scri-
pta sunt in sancta urbe Hierosolyma manu mona-
chi minimi Metrophanis anno 7106. April. IX.
aera Christi 1598.

Cod. CCCXLVI.

Chartaceus, in 12, titulo et initiali rubra, literis
maiusculis et elegantibus, cum delineationibus lo-
corum calamo factis, Saec. XVII, in foliis, probe
conservatus et inscriptus.

Προσκυνητᾶριον σὺν Θεῷ Aedes adorationis cum
ἀγίῳ τῆς ἀγίας πόλεως ἱε- Deo sancto sacrae urbis
ρουσαλημ καὶ τῶν λοιπῶν Hierosolymae et reliquo-
ἀγίων τόπων τοῖς ἀναγινώ- rum locorum legentibus
σκουσιν εὐχαρίσειν ἐν κυρίῳ. salutem in domino.

A. ἀκούσατε πάντες οἱ T. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
ἐυσεβεῖς. αἰώνων. ἀμήν.

†. In folio primo legitur. Ad usum Cosmi
Mauradini gratia Dei Alexandrini Patriarchae,
Archimandritae Vicarii generalis, in tota quoque
graecia Missionarii Apostolici. Subsequitur imago
Ananiae Hieromonachi et Syncelli cum hac in-
scriptione: Ἀνανίας ἱερομοναχὸς καὶ σύγγελος. κύριε
ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὴν σωτηρίαν. Magnus Syncellus Pa-
triarchae Hierosolymitani. In fine legitur: τὸ πα-
ρόν ὑπάρχει τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομοναχοῖς κυρίου

ἀνανίου. ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς ἀκκίου ἱερομοναχοῦ τοῦ
κρητὸς τάτε γράμματα, τὰ ἱσότηα εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν
Ἰλημ. ἀχλδ. Liber hic est sanctissimi Hieromo-
nachi domini, domini Ananiae. Scriptus autem
est manu Acacii Hieromonachi quoad literas et
historiam sacrae urbis Hierosolymae A. 1634. εἴ-
ναι τὸ παρὸν βιβλίον σωτηρία εὐμαθεία μὴ λοιπὸν καν
εἰς ὀκνεύση, μήτε γέρος μήτε νέος να διαβάσῃ τὸ βιβλίον
τὸ μυριοχαριτωμένον. Ἀνάκιος ὁ κρητὴς τοῦ Θεοῦ Θῆ-
της τοῖς ἀναγινώσκουσιν χαίρειν ἐν κυρίῳ. Liber hic
salutaris doctrina est. Ne igitur vel unus negligat,
neque senex, neque iuuenis, nec transeat hunc li-
brum gratiis plenum. Acacius Cretensis Dei ser-
vus legentibus salutem in domino. His subiicitur
τὸ σῖναιον ὄρος, mons Sinai calamo delineatus, item
ἡ ραιδοῦ, monasterium rhaituense cum inscriptione:
ἡ περιβολὴ τῆς ραιδοῦ, ἦγουν αἱ δώδεκα πηγὰι τῶν ὑδά-
των καὶ ἐβδομήκοντα τελέχη τῶν Φοινικῶν. Ambitus
Rhaiti, nempe duodecim fontes aquarum et septua-
ginta stipites palmarum.

Codex CCCXLVII.

Chartaceus, sine compactura, in 16, sine minio, ni-
tide exaratus, Saec. XVIII, sat conservatus et in-
scriptus.

Ἐνιαυτὸς ἀστρολογικὸς εἰς το ἐκάστας ἐντρίβειν ἡμέ- ρας διορισθεὶς αὐτουργοῦ τοῦ Θωμ. Κεμπ.	Annus astrologicus in singulos distributus dies, auctore Thoma Kem- pensi.
--	---

†. In editione iste titulus est. Doctrinae ve-
nerabilis Thomae a Kempis è libello de imitatione
Christi pro singulis anni diebus selectae et in usum
studiosae iuventutis latino-graece editae sumptibus

aureae eleemosynae S. Ioann. Bapt. Monachii cum
permissu superiorum typis Ioan. Paul. Schleg. typ.
academ. Ingolst. 1755. 16. Incipit: Γαμηλιῶν 1. Μα-
ταιότης ματαιότητων καὶ πάντα ματαιότης κ. τ. λ. desi-
nit: εἰς βασιλείαν τοῦ θεοῦ. τέλος. In codice Msc.
alia adhuc brevia sequuntur his titulis: Κατήχη-
σις χριστιανή. εὐχὴ κυριακὴ κ. τ. λ. Κάτωνος γνῶ-
μαι παραινετικά. ἄσματα τῆς ἀγιωτάτης Θεοτόκου et
demum des. ὦ ἡδεῖα παρθένα μαρία. Δόξα Θεῷ καὶ
Θεοτόκῳ. Sequitur adhuc pater noster in diversis
linguis et in ultimo foliolo haec notata habentur.
Ioan. Franc. ortus ex Baronibus Schencken à Sta-
renberg electus 1704.

Scriptores

Manuscriptorum graecorum.

Acacius cret.	Ioasaph, seu Cantacuzenus.
Adolphus Probus Phris.	Ioseph. monachus.
Alexius A. 1549.	Ioseph. Masebianus.
Andreas Darmarius Saec. XVI.	Macarius Diaconus.
Angelus Politianus 1474.	Mathusala mon. Cabadae.
• Angelus Const. in urbe Kum.	Maximus Margunius episcop.
Athanasius Hieromon.	Michael Apostoles Byz. Saec.
œœmundus Canon.	XVI.
Christophorus.	Michael Bampacara.
Clemens Presb.	Michael Malca. 1549.
Cornel. Naupliens. 1552.	Michael Lygizus.
Cretensis in candia.	Michael Rosaita. 1541.
Em. Embene. 1548.	Michael Sophianus.
Fr. Cladius cret. 1552.	Neophytus Pardon.
Georg. Byzant.	Nicolaus.
Georg. Tryphon. 1546.	Nicolaus Choniates.
Gobelinus mon.	Nicolus.
Gregorius mon. 1012.	Niphon mon.
Hieron. Alexander.	Petrus Carneades. Saec. XVI.
Hieron. Cyprius.	Polychronius, 1577.
Hieron. Tragodista.	Stoanus quidam.
Iacob. sacerdos. 1509.	Sebastus Lampudes.
Ioan. Ducas. 1349.	Therianus sacerdos.
Ioan. Mauromata. 1549.	Thomas Demetrius. 1550.
Ioan. Naupliens. 1551.	Tripocomenus Hypon.
Ioan. Presb. 973.	Victorius Pet.

Possessores
Manuscriptorum graecorum.

Adolphus Occo Phrys.	Demetrius Tribola.
Alexander Chartophyl.	Euthymius.
Ananias Syncellus.	Federicus Comnenus.
And. Canbini.	Franc. Praepos. Pollingae.
And. Schottus.	Fugger Comes.
Anton. Cantacuzenus.	Georgius.
Apsonia.	Georgius Episc.
Arnoldus Arlenius.	Gerlachius St.
Basilus M. Cumnus.	Georgius Beli.
Bessarion Card.	Georgius Cale.
Bibliotheca chii insulae.	Georgius Hamartolus.
— Mannheim.	Germanus mon.
— S. Sophiae.	Gregorius.
Brennius M.	Hartm. Schedel.
D'Burgos Card.	Hippolytus Methym.
Camerarius Ioach.	Ioan. Chrys. Zanchus.
Clemens VII. P. M.	Ioan. Cniphilus.
Clemens Presb.	Ioan. Dernschwam.
Collegium S. I. Molschem.	Ioan. grammat.
Conventus S. Marci de Flo- rentia.	Ioan. Masebianus.
— Augustinian, Monac.	Ioan. Alb. Widmestadius.
Cosmus Mauradinus.	Ioasaph Cantacuzenus.
Crinitus Pet.	Maria Palaeologa.
Daniel Caietanus.	Mart. Brennius.
Demetrius.	Mathusala Arch. Cab.
Demetrius hyaleas.	Michael M.
Demetrius Rhaul.	Michael Cantacuzenus.
	Michael Psellus.

Michael Rosaita.	Symeon Arch. Constant.
Michael Sophianus.	Taro Demetrius.
Monast. B. V. M.	Thaumasius.
— S. Michael. Florent.	Theodorus Coreses.
— Patmi.	Theodosius Proton.
— Prodromi.	Thaumasius Ephes.
Nagel, Prof. Altdorf.	Thomas Tribezanus.
Nicolaus Dornoboricus.	Toxitarhetus.
Photius.	Victorius Pet.
Pistorius.	Witte.
Polychronius Pulischaris.	Zanchi.
Radzivil Princeps.	Zomozerabus Bohemus.
Severinus.	Zosimus.
Syrletus Protonotarius.	

In-

I n e d i t a.

Anonymi scholia in Hermo- genem.	Anonymi scholia in Oppia- num.
— in Aphthonii progymnas- mata.	— scholia in Hesiodum.
— prolegomena statuum.	— dialogus de dubiis phy- sicis.
— catena in genesin et exo- dum.	— comm. in Euclidem.
— quaestiones et responsio- nes theologicae.	— synopsis philosophiae.
— catena in psalmos.	— sectio canonis musici.
— scholia in Hesiodi Theogo- niarum.	— de astrolabii usu.
— certamen XLII. M. M.	— eclogae ex Chrysostomo.
— dialogus graeci et latini.	— catena in S. Pauli epist. ad Romanos.
— comment. in Aristot. lib. 1. analyt. poster.	— de divina aqua.
— catena in evangelium lu- cae.	— scholia in Aristidem.
— catena in proverbialia.	— expositio in status Hermo- genis.
— paraphrasis in sophist. elenchos.	— scholia in epigrammata.
— excerpta ex Galeno.	— comment. in Ecclesiasten.
— collectanea in psalmos.	— de re accipitraria.
— Synopsis de urinis.	— epistolae CLXXVII.
— scholia in Demosthenis orationes.	— aliae XXX.
— comm. in Aphthonium.	— homiliae variae.

Tomus III.

45

- Anonymi catena in Iucam.
 — comment. in lib. II. analyt. priorum et poster. Aristotelis.
 — scholia in Thucydidem.
 — scholia in Philostrati imagines.
 — synopsis de rebus miscellaneis.
 — Cosmae et Damiani curationes.
 — de Iosepho Hebraeo medico et Christiano.
 — lex in compendio.
 — lexicon graecum.
 — manuale legum.
 — epitome legum.
 — scholia in Dionysium Thracem.
 — excerpta ex PP. Thesauro.
 Andrae Presb. catena in proverbia et Isaiam.
 Andronici Zaridae et Georg. Iecapeni epistolae.
 Africani factum perficum nato Christo.
 Apollinarii metaphrasis psalmorum.
 Abeciani seu Isaaci mon. opus medicum.
 Acacii Hierom. historia Hierosolymae.
 Asclepii Tralliani scholia in Nicomachi arithmet. et in Aristot. metaphys.
 Agapeti Diac. capita exhort. cum comment.
 Attici Paterii in Platonem.
 Archelai de sacra arte.
 Athanasii Chatz. epistolae.
 Andrae Cret. in obitum Deiparae.
 Angeli Politiani collectanea.
 Anatolii C.P. epist. ad leonem P.
 Acindyni confessiones et refutationes Palamae.
 Andronici Camateri hoplothea.
 Anastasii Sinaitae de fratribus mortuis.
 Asclepiadum praecepta.
 Barnabae Cyprii hymnus in Christi baptismum.
 Bessarionis epistola ad Theodorum.
 — in Plethonem.
 — responsio ad Cap. Syllog. Marci Ephesii.
 — epist. ad Michaellem Apostolem.
 Basilii Achrideni dialogus cum latino.
 Chrysostomi expositio in Ieremiam.
 Christiani de sacra arte.
 — Constant. scholia in epigr. Cleopatrae Chrysopoea.
 Constant. Caloeri hymnus in S. Nicolaum.
 Constantini Manassis gnomica.

- Ctesiae Cnidii de mundi miraculis,
 Georg. Phile metaphrasis psal-
 morum.
- Cyrilli Alex. lexicon. Georg. Pardi in Hermogenem.
- Damascii dubia de primis prin- Gregorii Mamantis apologia
 cipiis et in Platonis Parme- contra Marc. Ephes.
 nidem. Gregorii Cyprii Epistolae in-
 — in Hippocratis aphorismos. signes XV. et fabulae.
- Demetrii Chalcocond. epist. Gregorii Nysseni vita.
 ad Ioan. Capnionem. Gregorii Palamae epist. ad Da-
 Demetrii Comat. cap. iuridica mianum etc.
- CLII. Gregorii Corinthii expositio
 — responsiones liturgicae. canonum Damasceni, Cos-
 — resp. ad quaestiones Step- mae, Marci et Theophanis.
 hani Regis Serviae. Gregorii Naz. dubia et solu-
 — responsiones canonicae. tiones.
- Davidis phil. in Porphyrii isa- Gregorae et Palamae dialogus.
 gogen. Germani C. P. ad Constanti-
 — expositio categoriarum. num Armeniae.
- Demetrii Tricl. de metris et Gennadii Arch. Bulg. syntag-
 signis syllabae. ma contra latinos.
- Democriti de sacra arte, Hermiae scholia in Platonis
 Didymi Alex. de marmoribus Phaedrum.
 et lignis. Hierothei de sacra arte.
- Dexippi phil. iambi et para- Heronis excerpta militarium
 phrasis de 7 mundi miracu- institutionum.
 lis. — isagoge de geometria.
- Eusebii excerptum in prover- Herennii comm. in metaphy-
 bia. sica.
- Epistolae virorum clarorum, Hesychii Presb. de sobrietate
 — variorum gr. et lat. et virtute.
- Euthymii Zigabeni in Pauli Hesiodi vita.
 epist. ad Romanos. Hippolyti Rom. argumentum
 Georgii comment. in Hermo- expositionum in psalmos.
- Georgii Hamartoli chroni- Homeri scholiastes vetustissi-
 con. mus, Townleiani codicis
 apographum.

Homeri prosaica explicatio.	Ioan. Rhacend. logica et physica.
Hostanis de sacra arte.	
Ignatii M. de Tarasio.	Isaaci Argyri novi canones astronomici.
— epist. ad Niceph. Calist.	
Ioan. Zonarae in canones Damasceni.	— methodus geodaeisiae.
	— methodus astrolabii.
Ioan. Geometrae metaphrasis iambica cantic.	Isaaci Syri sermones.
	Isaaci Tzetis versus de astris.
Ioan. Theologi in obitum Deiparae.	Iamblichi de scientia mathematica.
Ioan. Actuarii opus medicum.	Isidori Pelusiotae quaestiones ex evangeliiis.
Ioan. Philoponi in Nicomachi arithm. et de usu astrolabii.	Iuliani laodic. observatis astronomica.
Ioan. Cantacuzeni paraphrasis ethicorum Aristot.	Leonis Achrideni Bulg. epist. ad Ep. Rom. de azymis.
Ioan. Doxopatri in ideum Hermogenis.	Leontii Hieros. disput. VIII. contra haereticos.
Ioan. Itali expositiones variae.	Lecapeni Georg. epistolae.
Ioan. Pediasimi scholia in Cleomedem.	Lucae Apost. halatium.
— — de planetis.	Maximi conf. in epist. Dionys. Areop.
— — de dimensione terrae.	— synopsis de VII. synodis.
Ioan. Ryz. v. Theoph.	— centuriae V. VI.
Ioan. Glycae de recta constructione.	— epist. ad Thomam de variis dubiis.
Ioan. Palaeologi epistola ad concil. Basileense.	— epist. et comment. in Gregor. Naz. orationes.
Ioan. Xiphelini expositio in evangelia dominic.	— Planudae epist. CXXII.
Ioan. Eugenici Diac. contra concil. Florent.	— opuscula Fabricio ignota.
Ioan. Archiatri de curatione morborum.	— de urinis.
Ioephi Patr. apologia contra latinos.	— calculatoria.
— confessio autographa.	— versus XLVI. in Ptolemaei geographiam.

Maximi de constructione verborum.	Manuel. Patr. Const. epist. ad Chetumium.
— hyemis encomium.	Manuel. Comneni epist. de astronomia.
Marci Ephes. versiculi ad Gregor. Palamam.	Moschopuli schedographia.
— professio fidei Florentiae edita.	Nicephori Gregorae epist. et orationes.
— epistol. ad Georg. Scholarium.	Nicephori imp. de apparatu bellico.
— epist. ad Theophanem.	Nicephori Blemmidae quaestiones dogmaticae.
— latinus seu de symbolo.	— encomium in Ioan. Evang.
Michael. Apostoles ad Bessarion.	— de vita sua.
— de secundis nuptiis.	— de anima et corpore.
— confessio fidei.	— psalmorum expositio,
— epist. ad Bessarionem.	— de fide.
— contra Plethonem de substantia.	— de virtute et Ascesi.
— epist. ad Plethonem.	Nicephori C. P. epitimia.
Mich. Pselli epistolae.	Nicolai Muzani, seu potius Muzali catena in Isaiam.
— de mirabilibus lectionibus.	Nicolai Methon. cap. XX. contra latinos.
— de omoplato et oeonosopia.	— explicatio Theologiae Proclianae.
— aenigmata.	— de processione S. Spiritus.
— de meteoris.	— de pane fermentato.
— de balneo.	— de ieiunio latinorum.
— expositio in psalmos.	Nicol. Rhabdae de numeris.
Mich. Phile drama et carmina.	Nicol. Corcyr. versus.
Mich. Cerularii epist. ad Petrum Antioch.	Nili Thessal. enchiridion.
Michael Const. Pat. expositio evang. dominici.	— dissertationes V.
Manassis Const. hymni et gnomica.	— cap. XLVI. latinorum solutio.
	Nili mon. expositio in proverbia.

- Nectarii de Theodoro M. Plethonis ex Theophrasto de
 Nicetae Serr. catena in Isaiam. plantis.
 Nicetae Byzant. confutatio — ex Aristotelis histor. ani-
 epist. Armen. de fide. malium.
 — cap. syllog. de S. Spiritu — ex Diodoro siculo.
 contra latinos. — ex Xenophonte.
 Nicetae Choniatae de Arme- — ex Dionys. Halicarn.
 niorum haeresi. — de Arabibus sub Hera-
 Nicetae Heracl. in Gregorii clio.
 Naz. orationes. — capita musica.
 Nicetae Scutar. hymnus et — allocutiones et hymnis in
 exhortat. deos.
 Nonni Panorm. collectio hi- — de legibus.
 stor. Gregor. Naz. — mensium et annorum ordo.
 Neophyti catena in cantica. Phile v. Georg. et Mich.
 Olympiodori scholia in Pla- Pselli v. Mich.
 tonis Phaedonem. Philothei C. P. sermones an-
 — in Hermetis, aliorum que tirrhet.
 dicta. — institutiones in evange-
 Olympiodori in Platonis Gor- lia.
 giam. Planudae v. Max.
 Procli in Platonis Parmeni- Philoponi v. Ioan.
 dem. Pediasimi v. Ioan.
 — in eiusdem Cratylum. Petri Antioch. arch. epist. ad
 — in Alcibiadem priorem. arch. Aquileiae.
 — scholium de XII. signis. Petri syncelli grammatica.
 Photii contra latinos. Petri quaestiones et Gregorii
 — quaestiones de episco- responsiones.
 pis. Pardi v. Georg.
 — epist. ad Nicol. P. M. Pappi opus chemicum.
 — scholia in Porphyrium. Procopii Soph. in prover-
 — in Aristotelis categorias. bia.
 Plethonis monodia in Hippo- Palamae epist. XVI. et dialo-
 menem imp. gus.
 — excerptum de Maced. Regi- Persis observatio astrolo-
 bus. gica.

Polychronii in ecclesiasten.	Troili prolegomena artis rhetoricae.
Politian. v. Ang.	
Quinti Smyrn. de XII. Herculis certaminibus.	Theodori Metoch. astronomicae institut.
Rhetorii expos. de XII. signis.	— capita miscellanea.
— expositio artis rhetoricae.	Theodori Alexand. grammatica.
Rhaulis epistolae.	Theodori Prodromi versus in S. Nicolaum etc.
Rhacend. v. Io.	— hymni.
Rhyzan. v. Io.	— grammatica.
Sophonias M. de anima.	Theodori Balsamonis collectio legum.
Sexti Empir. de bono et malo etc.	— constitut. legum politicarum.
Sexti Chaeronis de doctrinis.	Theodori Agalliani de latinorum dogmate.
Stratonis dubia in Platonem.	Theodoreti ep. in Osee et in prophetas.
Stephani philos. apotelesmatica.	Theophylacti Bulg. de latinorum erroribus.
Simeonis Sethi philosophica et medica.	— oratio ad Alexium Comnenum.
Simeon. logoth. canticum.	— in calamitatem incidentem.
Simeonis Iun. monita ascetica.	Tralliani v. Ascl.
— de attentione et oratione.	Theonis Alex. in canones astron.
— de custodia.	
Simeonis Metaphrastis variae vitae.	Theophrasti de sacra arte.
Stephani cathol. hymnus in Christum natum.	Tzetzis scholia in oppianum.
	— versus de astris v. Isaac.
Theodori Protosp. encomium in Theophanem Sigrianum.	Theophili Rom. oracula graece versa a Io. Rhyzano.

Theodosii Melit. chronicon.	Xiphilini v. Io.
Theodosii grammatica.	Zachariae Ep. Mel. contra
Theophanis Hierom. de dog-	Manichaeos cap. LXV.
matis concil. Florent.	Zosimi de sacra arte.
Vitae Alexii, Gerasimi etc.	— de legationibus gentium.
Variorum de Nili incremento.	Zigabeni v. Euthym.

Geor-

Georgii Gemisti Plethonis
Fragmenta de legibus
ex
Codice Bibliothecae regiae Monacensis
nunc primum edidit
ac versione latina donavit
Ign. Hardt.

Tomus III.

46

Praefatiuncula interpretis.

Quod suprà in descriptione Codicis 336 promisi, hic praestabo. Sunt verò fragmenta Georgii Gemisti Plethonis, patrià Byzantini, in Peloponeso ut plurimum morati, in Italia cum doctissimis quibusque versati et saeculo XV. florentis, fragmenta inquam a Demetrio, ut ex supra dictis colligitur, servata, reliquis a Gennadio Constantinopolitano combustis, quae fragmenta vel sola demonstrant contra affectatas quorundam calumnias, eum eloquentissimum fuisse simul et omni scientiarum genere instructissimum. Ex sequenti autem prologo auctoris liquet, illum non nisi Zoroastricam et Platoniam theologiam simul et philosophiam explicare voluisse. Hinc religiosus nimium patriarcha religioni

nostrae timere haud debuit. Si enim Zoroastrem et Platonem legere licet, cur non et Zoroastris et Platonis interpretem? Examina haec, lector benevole, et hallucinationibus meis, si quae sint, clementer indulge.

Τοῦ πλῆθωνος.

Plethonis.

Ἦ βίβλος ἥδε περιέχει
θεολογίαν μὲν τὴν κατὰ ζω-
ροάστρην τὴν καὶ πλάτωνα
ὀνομαζομένων τῶν διὰ φι-
λοσοφίας ἀναγνωριζομένων
θεῶν, τοῖς πατρίοις τοῖς ἑλ-
λησι θεῶν ὀνόμασι, ἐλκο-
μένοις ἐκάστοις ἐκτὸν οὐ πά-
νυ τοι συνάδου Φιλοσοφία,
διὰ τὰς τῶν ποιητῶν δια-
στροφάς, ἐπὶ τὸ ὡς μάλιστα
δὴ Φιλοσοφία συνωδὸν, ἥθι-
κὰ κατὰ τε τοὺς αὐτοὺς σο-
φοὺς καὶ ἔτι μὲν τοὺς στωϊ-
κοὺς, πολιτείας δὲ λακωνι-
κῆν, ἀΦηρημένου μὲν αὐτῆς
τοῦ ἄγαν τῆς σκληραγωγίας
καὶ τοῖς γε πολλοῖς οὐκ ἐν-
παραδέκτου, προστιθεμένης
δὲ τῆς ἐν τοῖς ἄρχουσι φι-
λοσοφίας, τοῦ κρατίστου δὴ
τοῦ τούτων πλατωνικῶν πο-
λιτευμάτων ἀγιτείας εὐσα-
λεῖς καὶ οὕτε περιέρχους,
οὐδ' αὐτοῦ δέοντος ἐκλιπεῖς.
Φυσικὰ δὲ δὴ κατὰ ἀριστέ-
λην τὰ πολλὰ. ἄπτεται δὲ
πῶς ἡ βίβλος καὶ λογικῶν

Hic liber continet Zo-
roastricam et Platoniam
theologiam nominatorum
Deorum, qui per philoso-
phiam innotescunt, patriis
graecis Deorum nomini-
bus, tractis singulis ex-
tra hoc, quod philosophiae
non valde consonum est
propter poetarum perversi-
tates, ad hoc, quod phi-
losophiae maxime con-
sonum est. Ethica se-
cundum eosdem hos sa-
pientes et insuper etiam
stoicos, institutum verò
laconicum detracto, quod
durae nimis disciplinae
est et vulgo non facile
acceptatum, applicata ve-
rò, quae inter Principes
maximè est, philosophia.
Et quod praecipuum est,
Platonicorum instituto-
rum cultus expeditos, nec
supervacaneos, nec etiam
decori expertes; Physica
secundum Aristotelem

ἀρχῶν, ἀρχαιολογίας τε ἐλ-
ληνικῆς καὶ πῃ καὶ ὑγιει-
νῆς διαίτης.

plerumque. Tractat etiam
liber logica principia et
archaeologiam graecam
et sanam vitae rationem.

Πλήθωνος νομῶν συγ-
γραφή βιβλίον α.

Plethonis de legibus
comment. lib. I.

α. περὶ διαφορᾶς τῶν πε-
ρὶ τῶν μεγίστων ἀνθρώ-
ποις δοξῶν.

1. De differentia maximarum
hominibus opinionum.

Τὰδε συγγέγραπται περὶ
νόμων τε καὶ πολιτείας τῆς
ἀρίστης, ἣ ἂν διανοούμενοι
ἄνθρωποι καὶ ἅττ' ἂν καὶ
ἰδίᾳ καὶ κοινῇ μετιόντες τὰ
καὶ ἐπιτηδεύοντες, ὡς δυ-
νατὸν ἀνθρώπων, κάλλιστά
τε καὶ ἄριστα βιώειν καὶ ἐς
ὅσον διόντες, εὐδαιμονέσθαι.
πεφύκασι γὰρ ἅπαντες ἄν-
θρωποι τούτου αὐτοῦ ὅτι
μάλιστα καὶ κυριώτατα ἐφίε-
σθαι, τοῦ ὡς εὐδαιμόνως
βιοῦν. καὶ τοῦτο ἔν τε καὶ
κοινὸν ἐπιθύμημα ὑπάρχει
πᾶσιν ἀνθρώποις, τέλος τε
ἐκάστῳ τοῦ βίου, ὃν δὲ ἔνε-
κα καὶ τ' ἄλλα πάντα μετῴ-
σι τε καὶ πραγματευονται.
ἴενται μὲν τοι ἐς τὸ κοινὸν
τοῦτο ἐπιθύμημα οὐκ ἐθ'
ὁμοίως ἕκαστοι διὰ τῶν αὐ-
τῶν, ἀλλ' ἥδη διττάμενοι,
οἱ μὲν, ἣν ὡς πλεῖστον ἡδέ-

Haec conscripta sunt
de legibus et de optima
vitae ratione ac instituto,
quam animo complexi ho-
mines et quae tum pri-
vatim, tum publicè se-
ctantes, comparantesque,
optimam hominum, ut
fieri potest, bellissimam-
que, nec non felicissimam
vitam agerent. Natura
enim sic omnes homines
comparati sunt, ut maxi-
mè et potissimum feli-
cem appetant vitam. Et
hoc unicum atque com-
mune omnibus homini-
bus desiderium et singu-
lis vitae finis est, cuius
gratia et alia omnia se-
ctantur ac efficere con-
tendunt. Feruntur qui-
dem ad commune hoc
desiderium, at non simi-

μενοι διαβιωσιν, οὕτω καὶ
ὡς μάλιστα εὐδαιμονήσῃν
δοιοῦνται, οὐκ ἄλλου ἢ ἡδονῆς
ἕνεκα πάσης τῆς καὶ παν-
τοίας, ἥς περ ἂν καὶ ὅθεν
οὖν δοιοίτ' ἂν ὧσιν ἀπολα-
ύειν, ἅπαντ' ἂν πράττειν
ἀξιοῦντες. οἱ δ' ἐν χρημά-
των κτήσῃ τὸ εὐδαιμον τί-
θενται, οὐδὲν ἄλλο πραγμα-
τευόμενοι διὰ βίου, ἢ ὡς
πλουσιώτεροι αἰεὶ γίνεσθαι
αὐτοὶ αὐτῶν. οἱ δὲ περὶ
δόξαν τὴν ἐπτόηνται καὶ τοῦ-
το αὐτοῖς μάλιστα σπουδαί-
ζεται, ὅπως τιμώμενοί τε
καὶ ἐπαινούμενοι ὑπὸ πλεί-
στων ἀνθρώπων διαγέωνται.
οἱ δὲ πάντα τ' ἄλλα ὑπερ-
βάντες, ἀρετὴν καὶ τὸ κα-
λὸν τέλος παντὸς τοῦ βίου
πεποίηται, ὡς μόνην ἂν
ἀρετὴν τῷ ὄντι εὐδαιμονίας
τε καὶ μακαρίους τοὺς ἐπι-
τηδεύοντας παρεχομένην.
καὶ μὲν δὴ οὐδ' ἀρετῆς ἀν-
τῆς οἱ αὐτοὶ ἅπασιν νόμοι.
οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ πᾶσι κα-
λὰ τε καὶ ἀσχηρὰ εἰσιν ἰδεῖν,
οὐδ' ὁμοίως νομιζόμενα. Ἀν-
τίκα οἱ μὲν λόγου τε καὶ
μαθήσεων οὐδὲ δεῖν τι οὐδὲν
πρὸς ἀρετὴν νομίζουσι. εἰ-
σι δ' οἱ καὶ σπουδῇ Φεύ-
γουσι πᾶσαν τὴν περὶ αὐτὰ

liter singuli iisdem, sed
iam discrepantes, hi qui-
dem, qua maxima fruan-
tur voluptate, sic maxi-
mè felices se fore autu-
mant, propter volupta-
tem solam tam omnem,
quàm omnimodam, qua-
cunque et undecunque
frui possint, illi autem in
divitiis felicitatem ponunt,
nulla alia re in vita oc-
cupati, quàm ut ditiores
semper ipsi ipsis fiant.
Alii gloria gaudent et in
id ut plurimum incum-
bunt, ut honorem atque
laudem plerorumque con-
sequantur. Alii verò aliis
omnibus posthabitis, vir-
tutem honestatemque
totius vitae finem con-
stituere, utpote quae sola
sui studiosos verè felices
beatosque redderet. Nec
eiusdem virtutis eadem
omnibus instituta sunt.
Non enim eadem omni-
bus honesta, turpiaque
esse videre est, nec si-
militer in usum recepta.
Iam alii studio et disci-
plinis nil opus esse ad
virtutem existimant. Dan-
tur et, qui studio omnem

διατριβὴν, λῶβην τὲ τινα
 ἡγεῖσθαι καὶ διαφθορὰν
 σφῶν, ὑπὸ γοήτων δὴ τινῶν
 σοφιστῶν ἀναπέπεισμένοι. οἱ
 δ' αὐτὰ ταῦτα καὶ κερφαλαίον
 ἀρετῆς ποιοῦνται. καὶ τού-
 του μάλιστα ἐπιμέλονται, ὥ-
 πως ὡς φρονιμώτατοι καὶ
 σοφώτατοι γένωνται. καὶ
 οἱ μὲν περὶ πλήθῃ τὲ θυ-
 μάτων καὶ τῶν ἄλλων ἀγι-
 σσειῶν, ὡς μάλιστα σπουδάζ-
 ζουσιν. οἱ δ' οὐδ' ὅσιον ὅ-
 λως, οὐδ' ὅτι οὖν τούτων ἡ-
 γοῦνται. οἱ δὲ τὰ μὲν τῶν
 τοιούτων ὅσια, τὰ δ' ἀνόσια
 ἥγνεται. ἄλλοι τὲ ἄλλα,
 καὶ τὰ αὐτὰ, οἱ μὲν ὅσια,
 οἱ δ' ἀνόσια νομίζοντες. καὶ
 οἱ δὲ μοναυλίαν τὲ καὶ ἀφρο-
 δισίων τὸ παράπαν ἀποχὴν
 κάλλιστόν τι καὶ θειότατον
 νομίζουσιν. οἱ δὲ γάμους
 τὲ καὶ παιδοποιήσεις τῆς
 μονουλίας κάλλιον τε ἥγν-
 νται καὶ θειότερον. καὶ οἱ
 μὲν ἐδωδύμων, τῶν ἀνθρώ-
 πων τοῖς πολλοῖς νενομισμέ-
 νων αὐτοὶ διακρίνοντες, ἔκα-
 σα τὰ μὲν ἀπόβρῃτα ποι-
 οῦνται, ὡς δὲ οὐχ ὅσιον ὅν
 οὐδὲ γεύεσθαι αὐτῶν, τὰ δὲ
 προσίενται. οἱ δὲ πᾶσι τὲ
 ἐφίεντες καὶ οὐδ' ὅτουοῦν
 τῶν τοιούτων, ὡς δὲ οὐχ

earum cognitionem fu-
 giunt et iacturam arbi-
 trantur atque corrupte-
 lam sui, ab impostoribus
 scilicet et sophistis qui-
 busdam persuasi. Alii
 eadem ista etiam caput
 virtutis faciunt. Et hoc
 illis potissimum curae est,
 ut prudentissimi ac sa-
 pientissimi fiant. Et alii
 multitudinem sacrificio-
 rum aliorumque sacro-
 rum ut plurimum curant.
 Alii verò horum nil pror-
 sus sanctum arbitrantur.
 Alii autem talium aliqua
 sancta, alia, verò impia
 existimant. Alii alia, ea-
 demque, hi quidem san-
 cta, illi autem impia rati.
 Et alii coelibatum et
 omnem rei venereae ab-
 stinentiam pulcherrimum
 quid et divinissimum pu-
 tant. Alii verò nuptias
 et liberorum procreatio-
 nem coelibatu pulchrio-
 rem atque magis divi-
 nam sentiunt. Et alii
 esculentorum plerisque
 hominum solitorum, ipsi
 discernentes singula, haec
 quidem prohibita statu-
 unt, nec licere ea gusta-
 re,

ὅσιον ὄν, ἔτι τις Φάγοι, ἀξι- re, alia verò admittunt.
οὔντες ἀπέχεσθαι, τῷ μέ- Illi autem omnium cu-
τρῳ τῆς ἐδωδῆς τὸ καλὸν pidi, nec a quocunque
μόνῳ ὀρίζουσι. καὶ οἱ μὲν talium, quorum si quis
αὐχμοῦ τὲ καὶ βυπαρίας edat, tanquam impiū
ἀναπιμπλάμενοι ἀνέχονται. esset, abstinendum esse
οἱ δὲ κῆρυγιότατοι, ὡς δὴ censent et in solo cibi
τῶν καλῶν τί, ἐπιτηδεύουσι. modo pulchrum consti-
καὶ οἱ μὲν πτωχεῖαν τὲ tuunt. Et verò alii squa-
ἐσχάτην καὶ ἀχρηματίαν lore et sordibus obsiti
ἐπαίνουσιν. οἱ δὲ καὶ χρη- esse sustinent. Alii au-
μάτων κτήσεως τι μέτρον tem quàm purissimi, ut
προσέονται. καὶ οἱ μὲν τῇ pulchrum quid, esse stu-
ἀναιδείᾳ μάλιστα φιλοτι- dent. Et alii quidem ex-
μοῦνται. οἱ δὲ τῇ αἰδοῦ κα- tremam paupertatem pe-
τὰ τὰ κοινῇ τῶν ἀνθρώπων cuniaequae penuriam lau-
τοῖς πλείοις νενομισμένα dant. Alii quemdam di-
ἐμμένειν ἀξιοῦσιν, εὐτυχιο- vitiarum modum admit-
σύνην πανταχῇ πρὸ ἀσχη- tunt. Et alii quidem ad
μοσύνης αἰρούμενοι. ἔτι δ' impudentiam enituntur.
οἱ μὲν ἐπιτηδεύειν μὲν ἀρε- Alii verò reverentiae in
τὴν διοῦνται δεῖν, ἀλλ' οὐκ rebus a maxima homi-
αὐτὴν δι' αὐτὴν, μισθῶν δέ num parte receptis insi-
τινων ἕνεκα, ἢ ἄθλων, ὧν stendum esse censent, de-
ἀν θεοὶ ἐπ' αὐτῇ παρέχουσι, centiam ubique indecen-
ὡς δὲ αὐτὴν κατ' αὐτὴν οὐκ tia anteponentes. Insu-
ἀν πάνυ τοι εὐδαίμον ἐπι- per et alii virtuti quidem
τήδευμα δοῦσαν. οἱ δ' οὐδε studendum arbitrantur,
νὸς ἕνεκα ἄθλου. ἀλλ' αὐ- non verò propter ipsam,
τὴν δι' αὐτὴν ἀρετὴν με- sed mercedum quarun-
τιέναι ἡγοῦνται δεῖν. οἱ dam causa, aut praemio-
δὲ καὶ αὐτὴν αὐτῆς ἕνεκα rum, quae Dii ob hanc
καὶ ἄθλων τῶν ἐπ' αὐτῇ largirentur, cum ipsa per
ἀν παρὰ θεῶν τοῖς ἐπιτη- se ipsam parum felix stu-
εύουσι διδομένων. dium foret. Alii verò

Τοσούτης οὖν καὶ ἔτι πλείονος ἀνωμαλίας τὲ δυσῆς καὶ ταραχῆς κατὰ τὸν βίον τὸν ἀνθρώπινον πᾶσα ἀνάγκη, αἱ μέλλοι μὲν ποτε ἀσφαλὸς τὸν ἄριστον αἰρήσεσθαι βίον καὶ τοῦ κοινοῦ τούτου καὶ ὑπὸ πάντων σκουδαζομένου τέλους τῆς εὐδαιμονίας μὴ διαμαρτήσεσθαι, μὴ εἰκῇ ἂν τὰ προστυχόντα αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ προεξετακότας ἂν πρότερον ἱκανῶς, τίς ποθ' ὁ ἄριστος οὗτος βίος καὶ ἂν τίνι τὸ εὐδαιμόν ἐστι ὡς εἰληθῶς, οὕτω τὴν αἵρεσιν ποιεῖσθαι. τούτου δ' ἔτι πρότερον σκεπτέον ἂν εἴη, τί ποτ' εἶναι ἀνθρώπος καὶ τίς ποτε ἡ φύσις τὲ αὐτοῦ καὶ δύναμις ἐστίν. μὴ γὰρ τοῦτο πρότερον μεμαθηκόσιν, οὐδ' ὅτι πράττουσιν ἡμῖν γένοιτο ἄμεινον οἷον τε ἔσαι μαθεῖν, οὐδ' ὅτι χρησαίμεθ' ἂν, ἔξομεν ἡμῖν αὐτοῖς. ἔχει γὰρ οὕτω καὶ περὶ ὁτοῦ οὖν τῶν ἄλλων σκευῶν τε καὶ χρημάτων παντοδαπῶν, ὅτου ἂν τις μὴ τὴν τε φύσιν καὶ δύναμιν τύχοι εἰδῶς, οὐδ' ἂν χρήσασθαι οἷος τ' εἴη τῷ τοιούτῳ, ὡς δεῖ. μαθεῖν δ' αὖ ἱκανῶς, ὅτι ποτε εἶναι ἀνθρώπος, ἀμήχανον

nullius praemii causa, sed ipsam propter ipsam esse ambiendam statuunt. Alii verò et ipsam ipsius gratia et praemiorum propter ipsam a Diis eiusdem studiosis datorum. In tanta igitur et adhuc maiori dissimilitudine et perturbatione secundum vitam humanam, omnino necesse est, si quis tandem tutus optimam vitae rationem amplexurus esset et a communi hoc, nec non ab omnibus affectato beatitudinis fine non aberraturus, haud temere obvia amplecti, sed examinato prius sufficienter, quae tandem haec optima vita sit, et in quo beatitudo verè consistat, sic electionem facere. Antea verò adhuc considerandum, quid tandem homo sit et quae eius natura atque facultas. Huius enim ignaris, neque quid facientibus nobis futurum sit melius, disci poterit, neque, quo uteremur, nobis ipsis habebimus. Sic enim habet de quocunque alio instru-

μηδ' ου προεσκεμμένοις τε καὶ διεγνωκόσι πολὺ πρότερον ἔτι περὶ τῆς τῶν ὅλων φύσεως, τί μὲν πρεσβύτατον τῶν ὄντων, τίνες δὲ δευτέραι καὶ τρίται Φυσεῖς, τίνας δὲ ἐσχατοὶ καὶ τίς δύναμις ἐκάστων. τούτων γὰρ δὴ διεγνωσμένων πρότερον καὶ τὸν ἄνθρωπον αὖ ἐν αὐτοῖς τούτοις ὁρθῶς ἂν ἔχοι ἐπισκοπεῖν. τίσιν μὲν τῶν ὄντων καὶ πῇ ἐπινοοιῶνῃκε, τίνων δὲ καὶ ὁ πόσον ἀφέσηκεν. ἐκ δὲ τίνων συνέσηκεν, ὅτιος δὲ ὦν, ὅτιαν τὴν δύναμιν ἐἴληχεν. αὖ δὴ ἐξετακόσι τε καὶ μεμαθηκόσιν ἱκανῶς, τοῦντεῦθεν ἤδη καὶ ὅπως ἂν ὅιη ἄνθρωπῳ βιωτέον. ὅτι τε καὶ ὅπως πράττοντι ἄμεινον ἂν εἴη καὶ λυσιτελέεσθαι, ῥάδιον ἂν γένοιτο καὶ οὐκέτι ἂν χαλεπὸν εἴη καταμαθεῖν, ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τῆς τῶν ἄλλων αὖ φύσεως, ὅπῃ ἔχει, οὐκ ὀλίγη πρὸς γε ἀλλήλους τοῖς ἀνθρώποις ἢ ἀμφίβητις. ἔτι μὲν ὦν οὐδ' εἶναι Θεοῦς τὸ παράπαν οἰομένων, τῶν δ' εἶναι μὲν, τῶν δ' ἀνθρωπίνων οὐκ ἂν προνοεῖν πραγμάτων, τῶν δὲ προνοεῖν

mento et re omnis modi. Cuiuscunque quis naturam et vim non prius sciverit, neque utendi potis erit tali, ut oportet. Neque satis discere licet, quid tandem homo sit, non multo prius considerata et cognita adhuc universi natura, quid rerum antiquissimum, quaenam secundae et tertiae naturae, quaenam ultimae, et quae vis uniuscuiuscunque. His enim prius cognititis, etiam hominem porro in his ipsis recte inspiciendum habebit, quibus quidem rebus et quomodo quid commune habeat, a quibus verò et quantum recedat. Ex quibus consistat, qualis sit et quam facultatem habeat. Haec si examinata et sufficienter perspecta sunt, iam inde et quomodo homini vivendum putet; quid et quomodo operanti melius sit et utilius, facile iam et non amplius difficile erit intelligere. Sed et rursus de aliorum natura quomodo habeat, non parva homi-

μὲν θεοὺς τῶν πάντων, τῶν
τὰ ἄλλων καὶ τῶν ἀνθρώ-
πων. εἶναι γὰρ μὴν πρὸς
τοῖς ἀγαθοῖς τοὺς αὐτοὺς
καὶ τῶν κακῶν αἰτίους. τῶν
δὲ κακοῦ μὲν οὐδενός, τῶν
δ' ἀγαθῶν μόνων αἰτίους
τοὺς θεοὺς εἶναι καὶ τῶν
μὲν παραιτητοὺς διομένων
εἶναι καὶ ὑπ' ἀνθρώπων πα-
ρατρεπτοὺς, ἐφ' οἷς καὶ αὐ-
τοὶ κρίναντες, μελλήσωσιν
ἀποτελεῖν, τῶν δὲ ἀπα-
ρατρεπτοὺς τε πάντα ἡγουμέ-
νων καὶ ἀμετατρέπτους,
γνώμῃ αἰετῇ σφετέρᾳ καθ'
ἐμαρμένῃν χωρούσῃ, ἕκαστα
ἀποτελοῦντες, ἢ ἂν ἐκ τῶν
ἐνόντων βέλτιστα ἔξῃεν μέ-
λοι. ἔτι δὲ τῶν μὲν ἓν καὶ
μονον νομιζόντων θεόν, ὡς
οὐδὲν γὰρ ἄλλο σεμνὸν ὢν ὅ-
λως, ἢ τίμιον ἀνθρώποις.
τῶν δὲ πλείους καὶ τούτους
παραπλησίους γὰρ ἀλλήλοις
καὶ τοὺς αὐτοὺς θεότητι.
τῶν δ' ἓνα μὲν ἐξαιρέτόντε
καὶ μέγιστον, τὸν πρεσβύτα-
τον τῶν ὅλων ἀρχηγέτην,
τοὺς δ' ἄλλους τὰ δευτέρᾳ
τε καὶ τρίτᾳ φερομένους τῆς
θεότητος καὶ τῶν μὲν ἕξω
ἀνὸς τοῦ πεποιηκότος θεοῦ,
τὸ ἄλλο τὸ δὲ πᾶν γενητὸν

nibus inter se controver-
sia est. Sunt enim, qui
nullos prorsus Deos esse
arbitrantur. Alii verò,
esse quidem, humanis au-
tem rebus haud provide-
re. Alii contra, Deos
omnibus providere, et aliis,
et humanis rebus. Esse
eosdem et bonorum et ma-
lorum auctores. Aliorum
autem opinio est, nullius
mali, bonorum verò solo-
rum auctores esse Deos.
Alii rursum censent, esse
exorabiles et ab homini-
bus flexibiles, de quibus et
ipsi iudicantes executuri
sunt. Alii verò inexora-
biles omnino et inflexibi-
les eos esse, mente sua sem-
per cum fato tendente sin-
gula perficientes, aut quàm
fieri possit optime pro
praesentibus. At alii in-
super opinantur, solum et
unicum esse Deum, tan-
quàm nil aliud religiosum
omnino aut pretiosum ho-
minibus. Alii verò, plu-
res esse, eosque sibi invi-
cem similes, eosdemque
divinitate. Alii unum qui-
dem eximium, maximum-
que et antiquissimum uni-

χρόνῳ, ὥσπερ καὶ τῇ αἰτίᾳ
τιθεμένων καὶ ποτε καὶ
ἀπολεῖσθαι λυθησόμενον.
τῶν δὲ γεγενῆσθαι μὲν, δια-
μένειν δὲ τὸν ἔπειτα χρό-
νον, ἐς αἰὶ ἀνώλεθρον. τῶν
δ' ἐν μέρει μὲν συνίστασθαι
τε καὶ γίνεσθαι, ἐν μέρει
δ' αὖ λύεσθαι τε καὶ ἀπόλ-
υσθαι καὶ τοῦτο οὕτω χω-
ρεῖν αἰὶ δι' αἰῶνος. τῶν δὲ
τῇ μὲν αἰτίᾳ γενητὸν, τῷ
δὲ χρόνῳ ἀγέννητον τὸ σύμ-
παν νομιζόντων, τὸ δὲ καὶ
ἀνώλεθρον. καὶ πρὸς γε
τοῦ καθεστηκότος ἀπαράλ-
λακτον, τοῦ ἐφεσῶτος Θεοῦ,
ἅτε δὴ αἰὶ τὲ ὡσαύτως καὶ
κατὰ ταῦτα ἔχοντας, οὐδ'
αὖ ἀργοῦ πωποτε οὐδ' ὅπως
τι οὖν διαγεγονότος. αἰὶ δὲ
καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως
καὶ τὸ πᾶν τὸ δὲ παράγου-
τος. παραπλήσια δὲ καὶ
περὶ τῆς ἀνθρωπείας φύ-
σεως διαφερομένων, τῇ ἑλ-
λῃ θνητῇ τε καὶ θηρίων φύ-
σει παραπλήσιαν καὶ τὴν
ἀνθρωπεῖαν ὁιομένων, οὐδὲν
ἐκείνων σεμνότερον ἐν ἑαυ-
τῇ, οὐδὲ θεϊότερον κερτη-
μένην. τῶν δὲ καὶ εἰς τὴν
θεῖαν τὲ δὴ καὶ παντῇ ἀκή-
ρατον ἀναγόντων ταῖς ἐλ-

versi Principem, alios an-
tem secundas et tertias
partes tenere divinitatis; et
alii quidem praeter unum
creatorem Deum omne
aliud ortum tempore,
quemadmodum et causa
positum et aliquando in-
terire dissolvendum. Alii
verò, ortum quidem esse,
permanere autem postero
tempore, nunquam per-
dendum. Alii autem, per
vices componi nascique;
et per vices rursus solvi et
perire. Et hoc semper sic
procedere per aevum. Alii
verò, causa quidem ortum,
tempore autem ingentum
omne arbitantur et nun-
quam interiturum. Insu-
per et ab existendo immu-
tabile, praesente Deo, cum
semper eodem modo et
in hac forma permaneat
et nunquam ullo modo
otiosum existat, sed sem-
per eadem ratione et omne
hoc peragat. Simili modo
et de humana natura dis-
sentiunt, eandem mortali
et animalium naturae si-
milem statuentes, neque
excellentius quid in se, aut
magis divinum sortitam.

πίσι. τῶν δὲ μέσῃν δὴ τι-
να ἔχειν τὰ νῦν καὶ αἰ-
εῖν χώραν, τῆς τε θείας
καὶ ἀθανάτου καὶ αὐθιγῆς
τῆς τὸν ἄνθρωπον νομιζόν-
των, μικτὴν ἐξ ἀμφοῖν.
ταῦτ' οὖν τοσαύτης ὄντα
ταραχῆς τε πλέα καὶ ἀμ-
φισβητήσεως, εἰ μὴ τις ἐπι-
σπεψάμενος ἔκαστα δι' ἀκρι-
βείας καὶ κρίνας, ὅτινες
τούτων καθάπαξ τῶν λό-
γων βέλτιστοι, ἀνέυροι τὰ
τ' ἀληθῆ, ὅπη ποτ' ἔχει καὶ
ταῦτα ἐαυτῷ ἐμπεδα ποιη-
σαντος, οὐδ' ὅπως βιώῃ ἄν,
τὸν αὐτοῦ εἶσεται βίον. ἀπο-
ρήσει τὰ, ὅτι χρήσαιτο αὐ-
τὸς αὐτῷ, εἰκῇ δὲ καὶ ὅτι
ποτ' ἂν τύχοι, ἐκάστοτε ἀι-
ρούμενος ἂν καὶ διαπρατ-
τόμενος, λάθοι ἂν αὐτὸν,
ἀθλιότατος ἂν ὅττω τύχῃ
ἀνθρώπων αὐτ' εὐδαίμονος
γενόμενος.

Alii verò ad divinam et
omnino immortalem spe
extollunt. Alii autem
medium quemdam et nunc
et semper habere locum
inter divinam et immorta-
lem, ac rursus inter mor-
talem, ex utraque mixtum
hominem statuunt. Haec
igitur cum tanta pertur-
batione plena sint atque
controversia, nisi quis ac-
curate singula examinan-
do atque iudicando, qui-
nam horum sermonum
omnino optimi sint, inve-
niat, ubi verum existat, et
haec sibi firma efficiat, ne-
que quomodo vivat vitam
suam, unquam sciet. Du-
bious semper haerebit, quid
sibi agendum sit. Temere
verò quodvis obvium am-
plexus et, quid agat, ne-
scius, loco beati miserrim-
us hominum fiet.

β. περὶ ἡγεμόνων τῶν βελ-
τίστων λόγων.

Τίνοι οὖν ἂν τις τρόπῳ
ἐπὶ τῇν τούτων ἔλθοι σκέ-
ψιν, ἢ τίσιν ἂν ποθ' ἡγε-
μόσι χρῆσάμενος λόγων;
λέγουσι μὲν γὰρ συχνοὶ πε-
ρὶ αὐτῶν ποιηταί, σοφισταί,

2. De Principibus optimo-
rum sermonum.

Quomodo igitur quis ad
horum propositum veni-
re poterit, aut quibus
tandem sermonum au-
ctoribus usus? De his
enim dicunt multi poe-

νομοθέται, Φιλόσοφοι. Ἄλλὰ τούτων ποιηταὶ μὲν καὶ σοφισταὶ οὐκ ἄξιοι τῶν τοιούτων ἐξηγηταὶ κρινοῖντ' ἂν δικαίως. ποιηταὶ μὲν κολακείᾳ τὰ πολλὰ χρώμενοι καὶ πρὸς χάριν προσομιλοῦντες ἀνθρώποις, ἀληθείας δὲ καὶ τοῦ βελτίστου οὐ πάνυ τι φροντίζοντες. σοφισταὶ δὲ ἐπὶ τε γοηταίαν τὰ πολλὰ τετραμμένοι καὶ δόξαν μὲν αὐτοῖς ἐκ παντὸς τρόπου μηχανώμενοι. καὶ ταύτην εἰσὶν οἱ αὐτῶν καὶ μείζω ἢ κατ' ἀνθρώπους μετιόντες, ἀληθείας δ' οὐ μόνον οὐδὲν φροντίζοντες, ἀλλὰ καὶ συχνὰ περὶ τὴν ἀφάνισιν αὐτῆς τεχνάζοντες. Ἄμφω γὰρ τούτῳ τῷ γένει τὰ μὲν τῶν θεῶν πράγματα καθαιροῦντες, εἰς τὸ ἀνθρωπινώτερον, τὰ δ' ἀνθρώπινα ἄιροντες εἰς τὸ θεϊότερον, ἢ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον, πάντα τὰ ἄνω κάτω κινοῦντες, τὰ μέγιστα τοῖς σφίσι προσέχουσι λυμαίνονται. οὗτοι μὲν δὴ τοιοῦτοι τὰ πολλά. παρὰ δὲ νομοθέτων τε καὶ φιλοσόφων μᾶλλον ἢ περ τινῶν ἄλλων ἀνθρώπων κύθει τ' ἔν τις τι ὑγιὲς περὶ τῶν τοι-

tae, sophistae, legistatores, philosophi. At poetae et sophistae digni talium interpretes meritò haud iudicari possunt. Poetae enim adulatione ut plurimum usi, hominibus assentantur, veritatem autem et optimum non admodum curant. Sophistae autem ad fallaciam potissimum versi, gloriam sibi omni ratione parare student, et dantur, qui hanc magis, quàm hominibus convenit, sectantur, veritatem autem non solum non curant, sed et eiusdem obscuracionem frequenter adornant. Ambo enim haec genera res divinas ad humanas magis deturbant et humanas extollunt ad magis divinas, aut quàm humani modi est, omnia susque deque vertunt et suos assecclas corrumpunt. Isti quidem ut plurimum tales sunt. A legislatoribus autem et philosophis magis quis, quàm ab aliis hominibus sanum quid de talibus audiat. Legistatores enim ad commu-

ούτων. οἱ γὰρ νομοθέται ἐπὶ τῷ κοινῷ ἀγκυρῶ τοὺς νόμους ἂν τίθεσθαι ἀξιοῦντες, εἰκότως οὐδ' ἂν παντάπασιν αὐτοῦ διαμαρτάνοιεν. οἱ τε Φιλόσοφοι τὴν ἐν τοῖς ὄυσιν ἀλήθειαν κεφάλαιον εὐδαιμονίας ποιούμενοι καὶ ταύτην πρὸ πάντων ἂν χρημάτων διώκοντες, εἰκότως ὥς μάλισα, ἔπειρ τινες ἄλλοι ἀνθρώπων καὶ τυγχάνοιεν ἂν αὐτῆς. Ἀλλὰ δὴ ἡ τῶν πολλῶν φύσις ἀσθενέστερα περὶ τὴν τῶν μεγίστων γνῶσιν τε καὶ κτῆσιν, ἢ ὥς τε τυγχάνειν ἂν τοῦ περὶ αὐτὰ ἀκριβοῦς. ὥς τε ἐυλαβητέον καὶ τούτων, ἅμα μὲν τοὺς ἀσθένειαν φύσεως ἀδυνάτους ἂν γενομένους τὰ διὰ πάντων ἀληθῆ τε καὶ βέλτεστα ἀνευρεῖν, ἅμα δὲ μὴ τισιν σοφισταῖς ἢ καὶ ποιηταῖς περιτυχῶν τις, δεινοῖς ὄυσι, τῶν πολλῶν τε, καὶ οὐδὲν εἰδόντων τὰ πολλὰ κρατεῖν, ὥς δὴ τισι σπουδαίοις νομοθέταις ἢ καὶ Φιλοσόφοις ἐντυγχάνων ἐξαπατηθῇ. ἡμεῖς μὲν δὲ ἡγεμόνας ποιούμεθα τῶν λόγων, ἕνα μὲν νομοθέτων καὶ σοφῶν τὸν αὐτὸν παλαιότατον, ὃν ἀκοῇ ἴσμεν,

ne bonum leges ferendas rati, meritò haud prorsus eo excident. Philosophi autem rerum veritatem felicitatis caput statuentes, eamque prae omnibus rebus sectantes, meritò quàm maxime, si qui alii homines, eam assequuntur. At multorum natura infirmior est ad maximorum cognitionem possessionemque, quàm ut accurate hanc consequi valeant. Quare et ab istis cavendum est, ut simul naturae infirmitate imparibus ad invenienda in omnibus vera et optima, simul verò, ne quibusdam sophistis et poetis obvius quis, licet peritis, cum multi multa tenere nesciant, tanquàm in probatos quosdam legislatores aut philosophos incidens decipiatur. Nos quidem auctores sermonum facimus, unum quidem ex legislatoribus et sapientibus vetustissimum, quantum auditu scimus, Zoroastrem, qui Medis et Persis, aliorumque quàm plurimis anti-

quorum

ζωροάστρην μήδοις τὲ καὶ
 πέρσαις καὶ τῶν ἄλλων τοῖς
 πλείστοις τῶν πάλαι πατὰ
 τὴν Ἀσίαν, τῶν τε θείων καὶ
 ἄλλων καλῶν τῶν πλείων
 ἐπιφανέστατον γενόμενον ἐξη-
 γητήν. μετὰ δὲ τοῦτον, ἄλ-
 λους τὲ καὶ ἔυμολπον, ὃς
 τὰς ἐλευσινίαις τελεταῖς ἀθη-
 ναίοις ἐπὶ τῇ τῆς ἡμετέρας
 Ψυχῆς ἀθανασίᾳ κατέστησε,
 καὶ Μίνω κρήτων γενόμενον
 νομοθέτην, καὶ Λυκοῦργον λα-
 κεδαιμονίων, ἔτι δ' Ἴφεσόν
 τε καὶ Νομᾶν, ὃν ὁ μὲν
 τὰς Ὀλυμπιάσιν ἐς Δία τὸν
 μέγιστον Θεὸν σὺν Λυκοῦργῳ
 τούτῳ κατέστησεν ἁγιστείας.
 ὁ δὲ Ῥωμαίοις ἄλλων τὲ συχ-
 νῶν καὶ τῶν περὶ Θεοῦ καὶ
 οὗτος μάλιστα ἁγιστεῶν νο-
 μοθέτης ἐγεγόνει. νομοθέ-
 των μὲν δὴ μάλιστα τούτους,
 τῶν δ' ἄλλων σοφῶν, βερ-
 βάρων μὲν, βραχυχῶν δ' Ἰν-
 δῶν καὶ μάγους Μήδων, ἐλ-
 λήνων δὲ ἄλλους τὲ καὶ
 κουρήτας παλαιότατους τῶν
 ἐν μνήμῃ. οἱ δὲ τὸν περὶ
 Θεῶν δευτέρων τὲ καὶ τῶν
 τῶν καὶ ὅλων τῆς τῶν Διὸς
 ἔργων τὲ καὶ παίδων αἰδιό-
 τητος καὶ τοῦ παντός τοῦ
 δε λόγον ἐκλελειπόμενα τέως
 τοῖς ἑλλήσι ὑπὸ τῶν γιγάν-

quorum in Asia divina-
 rum et aliarum honesta-
 rum plerarumque rerum
 clarissimus interpres ex-
 titit. Post hunc verò præ-
 ter alios Eumolpum, qui
 sacra Eleusinia Athenien-
 sibus ob nostrae animae
 immortalitatem constituit,
 et Minoem, Cretensium
 legislatorem, et Lycurgum
 Lacedaemoniorum, insu-
 per verò Iphestum et Nu-
 mam, quorum ille Olym-
 piadum sacra Iovi maxi-
 mo Deo cum Lycurgo hoc
 instituit. Hic verò Roma-
 nis et aliorum plurimo-
 rum et praesertim sacro-
 rum divinorum legislator
 extitit. Legislatorum qui-
 dem quàm maximè istos,
 aliorum verò sapientum,
 barbarorum quidem,
 Brachmanas Indorum et
 Magos Medorum, Graeco-
 rum verò et alios et Cure-
 tas antiquissimos, quorum
 memoriam habemus. Alii
 verò de Diis secundis et
 tertiis, denique de aeter-
 nitate Iovis operum ac li-
 berorum et de hoc omni
 Graecis sermonem de gi-

των καλουμένων, ἄσεβων δὲ
τινων καὶ θεομάχων ἀνδρῶν
ἐπαυνεώσαντο, λόγων τὲ
ἀνάγκαις ἀναμφιλέκτων καὶ
μάχῃ τῇ πρὸς τοὺς γίγαν-
τας κρατήσαντες τῶν τ' ἀναν-
τία αἰρουμένων καὶ θνητὰ
πάντα ἔξω τοῦ ἐνὸς τοῦ πρεσ-
βυτάτου γεννηῶντος τιθεμέ-
νων. Μετὰ δὲ τοὺς αὐ-
λους τε καὶ τοὺς Δωδωναίους
Διὸς ἱερέας τὲ καὶ ὑποφή-
τας, ἰδίᾳ τε πολυοῖδον τὸν
μάντιν, ὃ καὶ Μίνως ἐκεῖ-
νος ἐπὶ σοφίᾳ συνῆν καὶ πει-
ρεσίαν, ἄλλων τὲ πολλῶν
καὶ καλῶν τοῖς ἔλλησι. καὶ
δὴ καὶ τοῦ περὶ ψυχῆς τῆς
ἡμετέρας ἀνόδων τὲ ἐντεῦ-
θεν καὶ ἔνθεν καθόδων ἀπεί-
ρων λόγου ἐξηγητὴν ἐπιφα-
νέσασθαι γενόμενον. Χεῖρω-
νά τε τῶν κατ' αὐτὸν κα-
λῶν, καγαθῶν ἀνδρῶν συχ-
νῶν γεγονότων παιδευτὴν τε
καὶ πολλῶν καὶ καλῶν μα-
θημάτων τὲ καὶ ἐπιτηδεύ-
μάτων διδάσκαλον, τοὺς τε
ἐπτά ἐκείνους τοὺς κατὰ
'Αναξανδρίην τὲ καὶ 'Αρί-
στονα βασιλεύοντας λακεδαι-
μονίων, μάλιστα ἀκμάσαντας,
χθωνά τε τὸν σπαρτιάτην
καὶ Σόλωνα τὸν ἀθηναῖον
καὶ Βίαντα τὸν πριηνέα καὶ

gantibus sic dictis, impiis
quibusdam viris, Deique
hostibus, renovarunt et
sermonum necessitatibus
indubitatorum, pugnaque
contra gigantes, contrariò
sentientes et mortalia
omnia praeter unum an-
tiquissimum parentem
ponentes superarunt. Post
istos autem alios etiam et
Dodonaeos Iovis sacerdo-
tes et vates, privatimque
Polyaëdum, vatem, quo-
cum etiam Minos ille ob
sapientiam versabatur, et
Piresiam aliorum multo-
rum et honestorum Grae-
cis, quin et de animae no-
strae secessibus inde et
rursus regressibus sermo-
nis insciorum clarissimum
interpretem factum. Chi-
ronem insuper, multorum
suo tempore honestorum
bonorumque virorum
praeceptorem et multa-
rum ac honestarum di-
sciplinarum atque studio-
rum magistrum, et septem
illos tempore Anaxandri-
dis et Aristonis, Lacedae-
moniorum regum, maxi-
mè florescentes, Chilonem
Spartanum et Solonem

Θαλῆν τὸν μιλῆσιον καὶ Atheniensem, Biantem
Κλεόβουλον τὸν λίνδιον καὶ Prieneum, et Thaletem
Πιττακὸν τὸν μιτυληναῖον Milesium, et Cleobulum
καὶ Μύσωνα τὸν χηνέα. ἐπὶ Lindium, et Pittacum Mi-
δὲ πᾶσι τούτοις πυθαγόραν tylaenaeum, et Mysonem
τὸ καὶ πλάτωνα καὶ τοὺς Cheneum. Post hos omnes
ἀπ' αὐτῶν πολλοὺς τε καὶ autem Pythagoram et Pla-
ἀγαθοὺς γενομένους Φιλοσό- tonem, nec non illorum
φους, ὧν εὐδοκιμώτατοι παρ- discipulos multos et bonos
μενίδης, τίμαιος, πλούταρ- philosophos, quorum ce-
χος, πλωτίνος, πορφύριος, leberrimi Parmenides, Ti-
ἰαμβλικός. οὗτοι γὰρ τοι- maeus, Plutarchus, Ploti-
πάντες τὰ τε πλεῖστα καὶ nus, Porphyrius, Iambli-
περὶ τῶν μεγίστων συνενεχ- chus. Isti enim omnes et
θέντες ἀλλήλοις τὰς κρατί- in plerisque et de maximis
τας δοκοῦσι τῶν ἀνθρώπων sibi invicem consentien-
αἰ τοῖς ἁμείνων Φρονοῦσιν tes, optimas videntur ho-
ἐξενηνοχέειν γνώμας. οἷς minum optimè sentienti-
δὴ καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦντες, bus semper protulisse sen-
οὐδ' αὐτοὶ τι περὶ τηλικού- tentias. Quibus et nos
των νεωτεριοῦμεν, ὅτε τοῖς assentientes, neque ipsi
χθές τε καὶ πρώην ὑπὸ quid novi tentabimus, ne-
σοφιστῶν δὴ τινων νεωτε- que heri et nudius tertius
ρισμένοις θηρόμεθα. ἐπὶ καὶ Sophistarum quorundam
τούτῳ αὐτῷ οὐ μικρῷ δια- noviter tentatis accede-
φέρειν ἂν σοφούς σοφιστῶν, mus. Et de hoc ipso haud
τῷ τοὺς μὲν σοφούς συνωδὰ parum differunt sophi a
τὰ αὐτῶν τοῖς αἰεὶ παλαιο- sophistis in hoc, quod so-
τέροις ἀποφαίνεῖν, ὥς οὐδὲ phi sua antiquioribus sem-
χρόνῳ τὴν ἀλήθειαν τῶν per consona ostendant ita,
οὐκ ὁρθῶς ἂν τισιν εἰρημέ- ut neque tempore veritas
νων τὸ καὶ λεγομένων νεω- non recte a quibusdam di-
τέρων οὖσαν. σοφιστὰς δὲ ctis et relatis novior sit.
καινοποιεῖν τὰ πολλὰ πει- Sophistae autem novarum
ρᾶσθαι, τοῖς νεωτέροις μά-

λιστα φιλοτιμουμένους. ταῦτα γάρ τι αὐτοῖς πρὸς τὴν δόξαν τὴν κενὴν μάλιστα φέρειν, ἣς περ ἕνεκα ἄπαντα πραγματεύονται. ἡμεῖς δὲ τοῖς τε ὑπὸ τῶν τὰ βέλτιστα αἰεὶ φρονούντων καὶ ἐκ παλαιστάτου νενομισμένοις τὰ καὶ λεγομένοις θητόμεθα καὶ ἅμα λογισμῶ τῶν γε ἡμετέρων κριτηρίων τῶν κρατιστάτῳ τὰ καὶ θειοτάτῳ, ὡς δυνατόν, δι' ἀκριβείας τὸ βέλτιστον περὶ ἐκείνου συνδοκιμάζοντες ἐπικρινοῦμεν. ποιητῶν μὲν γὰρ καὶ σοφιστῶν ὅποσοι δὴ κακοῦργοι, λόγον μὲν οὐδένα οὐδέτεροι αὐτῶν, ὅπου τι ὄφελος, περὶ τούτων, ὧν δὴ ἐκάστοτε λέγουσι, φαίνονται ἀποδιδόντες. μαντεία δὲ ἐκ θεῶν δῆθεν σφίσι φοιτώσῃ, περὶ τῶν λεγομένων εἰδέναι ἐκότεροι προσποιοῦνται καὶ ποιηταὶ μὲν τῇ τῶν ὀνομάτων τὰ καὶ ῥυθμοῦ χάριτι τὰ λεγόμενα ἐπιχρῶννύντες, ταύτῃ τὰ καλοῦντες τοὺς ἀκουοντας πείθουσι, τοὺς οὐ δυναμένους διακρίνειν ὀνομάτων τὰ καὶ ῥυθμοῦ τοῦ τῶν λεγομένων κάλλους ἢ αἰσχύος. Καὶ τοι οὐδὲ τοῦ πείθειν ἂν αὐτοῖς πολὺς εἴη

diosi, in novis sibi maxime placent. Haec enim ipsis quid ad vanam gloriam potissimum conferunt, ob quam omnem lapidem movent. Nos verò optime semper sentientium et ex antiquissimo statutis dictisque adhaerebimus et simul ratione criteriorum nostrorum firmissima atque divinissima, ut fieri potest, accurate op'imum de unoquoque discutientes decernemus. Poetarum verò et sophistarum, quicunque maligni sunt, neutri rationem, ubi quid utile est, eorum, quae passim dicunt, videntur reddere. Divinatione autem, divinitus nempe ipsis immissa, de dictis utrique scire prae se ferunt. Et poetae quidem nominum et rythmi gratia dicta colorantes sicque vocantes audientibus persuadent, qui nominum et rythmi ornatum a dictorum pulchritudine aut turpitudine nesciunt discernere. Quin neque suadendi ipsis multum est studium,

τις λόγος, τοῦ δὲ τέρπειν
μόνου τοὺς ἀκούοντας, ἂν
τε δὴ πείδωσιν, ἂν τε καὶ
μή. οἱ δ' εἰκόσι παρ' ἐνί-
οις καὶ πλέον τι, ἢ βούλιν-
τ' ἂν διαπραττεσθαι. σοφι-
στῶν δ' εἰσι μὲν οἱ καὶ πα-
ραλογισμοῖς δὴ τισιν ἀντι-
λογισμῶν ὁρθῶς περαινομέ-
νων κεχρημένοι τῶν προ-
στυχόντων ἐξαπατῶσι τοὺς
ἀμαθετέρους. οἱ γε μην
γοητικώτατοι αὐτῶν ἔργων
δὴ τινὰς τερατείας προσποι-
ούμενοι καὶ δόξαντες μὲν
μεγάλᾳ ἄττα θείᾳ δὴ τινι
δυνάμει διαπραττεσθαι, τῇ
δ' ἀληθείᾳ οὐθέν τι αὐτῶν
τούτων, ὧν τε προσποιῶν-
ται καὶ ἢ προσποιῶνται,
διαπραττόμενοι, τούτοις τὸ
κατεπλήξαυτες πρότερον
τῶν ἀνθρώπων ἀνοητάτους,
τὰ τε τοιαῦτα οὐ πᾶν τοι
δυναμένους Φωρεῖν καὶ ἔπει-
τα ὑπὸ τῶν ταῦτα ἐπὶ τὸ
μεῖζον λεγόντων τὸ καὶ συγ-
γραφόντων, συχῶν καὶ ἄλ-
λων ἐξαπατωμένων. τῶν
δὲ καὶ τῶν τοιούτων λόγων
ἔθδει ἐκ νέων κρατουμένων,
τὰ μέγιστα ταῖς πολιτείαις
λυμαίνονται, περὶ πολλῶν
καὶ ἀτόπων, τῷ τε βίῳ ἡ-
μῶν μέγα τι διαφερόντων

sed delectandi solum au-
dientes, sive suadeant, si-
ve non. Illi verò viden-
tur apud aliquos magis
quid, quàm velint, effice-
re. Sophistarum autem
quidam sunt, qui falsis
ratiocinationibus loco ve-
rè expositarum usi, eorum,
quos conveniunt, ignari-
ores decipiunt. Maximi
autem eorum impostores
quasdam operum praesti-
gias professi et magna
quaedam divina quadam
virtute efficere visi, ve-
ritate autem nil horum,
quae aut quâ prae se fe-
runt peragentes, hisque
perterrentes prius homi-
num maximè rudes at-
que talia indagandi haud
admodum pares, dein et
aliis multis deceptis per
eos, qui eadem dictis
scriptisque aggravant. His
verò ac talibus con-
suetudine retentis, in
multis et absurdis, et ad
vitam nostram valde per-
tinentibus suadentes. Ra-
tiocinationes autem re-
cte explicatae, veritatem
eorum, quae quis per-
penderit, manifestissime

πείθοντες. λογισμοὶ δὲ δη-
 ὁρθῶς περαινόμενοι, τὰ τε
 ἀληθῆ, περὶ ὧν ἂν σκοποῖ-
 το τις, ἐναργέστατα διδάσκου-
 σι, παρέχουσι τε αὐτοὺς τῶ
 αἰεὶ βουλομένῳ περὶ τῶν
 αὐτῶν ζητεῖν καὶ σκοπεῖ-
 σθαι, μηδέν τι ἥττον τῶν
 πρότερον μεμαθηκότων, μηδ'
 αὐτὸν ἀντ' ἀληθῆ μανθάνειν,
 οἰκείαν, οὐκ ἀλλοτρίαν τὴν
 ἐπιστήμην κτώμενον, εὐχ ὥσ-
 περ οἱ ὑπὸ τῶν σοφιστῶν δὴ
 ἐξηπατημένοι. οὗτοι αἰεὶ διὰ
 τοὺς προτέρους πεπεισμένους
 καὶ οἱ μετὰ ταῦτα ἐπιγιγνώ-
 μενοι συμπεύθονται.

γ. περὶ τοῖν δυοῖν ἐναντίοις
 λόγοις τοῦ τε πρωταγο-
 ρίου καὶ τοῦ πυρρώνειου.

Λόγῳ δὲ δὴ ἐκείνῳ ἀλλή-
 λοιν μὲν ἐναντιωτάτῳ, ὁ-
 μοίως δ' ἀλαζόνε τε καὶ
 ἀτασθάλῳ, ἐκ ποδῶν ποιη-
 τέον. διὰ ὃ μὲν πάντα ἀλη-
 θῆ εἶναι Φησὶν, ὡς πάντων
 χρημάτων μέτρον ἂν ἀνθρω-
 πον ὄντα καὶ τὸ δοκοῦν ἐκά-
 στῳ, τοῦτο καὶ ὄν. ὃ δ' οὐδ'
 ὀτιοῦν ἂν εἶναι ἀληθές, ὡς
 ἀνθρωπὸν γε οὐκ ἂν ἄξιόν
 γε ὄντα κριτὴν οὐδ' ὁτοιοῦν,
 ἢ τὰ πρᾶγματα ποὺ αὐτὰ
 ἄπιστα ὄντα. ἄμφω γὰρ

docent et se praebeant vo-
 lenti de his inquirere
 et deliberare, ut nil mi-
 nus iis, qui prius didi-
 cere, et ipse veritatem
 discat, propriam, non
 alienam scientiam nactus,
 non ut hi, qui a Sophi-
 stis decepti sunt. Isti
 et deinde posterī per pri-
 ores persuasos semper
 etiam persuadentur.

3. De duobus sermonibus
 contrariis Protagorae et
 Pyrrhonis.

Sermones autem isti
 sibi invicem maxime con-
 trarii, similiter et iacta-
 bundi, atque perniciosi
 amovendi sunt. Ut ille
 quidem omnia vera esse
 ait, hominem omnium
 rerum modum et quod
 cuilibet videtur, hoc et-
 iam esse. Iste verò ni-
 hil prorsus esse verum
 et hominem non esse dig-
 num iudicem cuiuscun-
 que demum rei, et ipsas

τούτω τῷ λόγῳ ἐπεριτρέ-
πτω ὄντη καὶ εὐελέγκτῳ ὁ-
μοίως ἐσόν. ἦν τε γὰρ πάν-
τα ἀληθῆ τις Φῆ καὶ τὴν
ἀντιφάσκουσιν τοῦτῳ δόξαν,
ἣ δὴ καὶ ἀνθρώπων οἱ πλεῖ-
στοι τίθενται, ὡς οὐ πάντα
ἂν ἀληθῆ ἐξ ἀνάγκης ἂν
ὁμολογήσειεν, ἦν τε μὴδ' ὁ-
τιοῦν Φῆ ἀληθὲς εἶναι καὶ
αὐτὸ ἂν τοῦτο, ὡς οὐκ ἀλη-
θὲς, ἀποφανεῖ. καὶ μὲν δὴ
τυγχάνουσι σχεδὸν ἅπαντες
ἄνθρωποι σοφωτέρους τὰ ἄλ-
λους ἄλλων ἡγούμενοι καὶ
ἀμειψέστερους καὶ παρὰ μὲν
τούς ἱκτίν, ὡς μαθησόμενοι
τι, τοὺς δὲ διελέγχουσιν, ὡς
δὴ οὐκ ὁρθῶς γινώσκοντας,
περὶ ὧν ἂν καὶ ὀικντό τι
εἰσέναι. οὐκ ἂν εἰ γε ἦ
πάντας, ἦ μὴδένα ἂν ἀλη-
θῆ δοξάζειν ὑπελαμβανόν.
ἔτι δὲ τὰ μὲν ἀντιφασκον-
τα μὴδ' ἅμα ἀληθῆ, μὴδ'
ἅμα οὐκ ἀληθῆ ἅπαντες ἂν
ἄνθρωποι Φῶεν. καὶ οὐδ'
ἂν εἰς πρὸς γε ταύτην τὴν
ἐννοιαν ἀμφισβητήσειεν. ὡ-
σάυτως δὲ Φῶεν καὶ τῶ,
αἰδίων εἶναι τὸδε τὸ πᾶν,
τὸ μὴ αἰδίων ἀντιφάσκειν,
ὥς οὐκ ἂν οὐδ' ἅμα ἀληθῆ,
οὐδ' ἅμα οὐκ ἀληθῆ ἅμῳ
τοῦτῳ εἶναι τῷ δόξῃ, οὐτ'

res non esse credendas.
Ambo enim isti sermo-
nes facile subverti et re-
felli possunt similiter.
Sive enim omnia vera
quis dicat, etiam con-
trariam huic opinionem,
cui hominum plerique
favent, non omnia om-
nino vera rursus neces-
sario confitebitur. Sive
nil prorsus verum esse
dicat, idem ipsum rur-
sus, tanquam non verum
declarabit. Sed enim
omnes ferè homines alios
aliis sapientiores et igna-
riores existimant. Et hos
quidem adeunt, ut dis-
cant quid, illos verò
redarguunt, tanquam non
recte cognoscentes, de
quibus aliquid scire pu-
tabant, neque sive omnes,
sive nullum verè sentire
arbitrabantur. Insuper
verò contradictoria ne-
que simul vera, neque
simul non vera omnes
homines dicent. Et ne-
que unus de hac senten-
tia dubitabit. At eodem
modo et dicent huic,
aeternum omne esse, hoc,
non aeternum contradi-

ἄλλω δὲ τινε ὅλως τῶν ου-
τως ἐχόντων, ἀλλ' ἀληθῆ
μὲν τὴν ἑτέραν πάντως, τὴν
δ' αὖ ἑτέραν ψευδῆ. καὶ
μὴν οὐδ' αὖ περὶ τῶν μελ-
λόντων ἔσεσθαι φησεῖ τις,
ὥς αὖ πάντα, ἢ αὖ τις δο-
ξάσκειν, ἀποβαίνειν, οὐτ' αὖ
πάντα αὖ, ὡς ἑτέρως χω-
ρεῖν. ἀλλ' ἔτι μὲν, ἃ πα-
ρὰ δόξαν αὐτῶν, ἔτι δ' ἃ
κατὰ δόξαν ἀποβαίνειν,
ὥς αὖ καὶ τούτων τὰς μὲν
ψευδεῖς εἶναι τῶν δοξῶν τὰς
δ' αὖ ἀληθεῖς, τῷ τε λόγῳ
ἐκείνῳ καὶ πανυ αὖ ἀλίσκε-
σθαι ψευδῆ τε ὁμοίως ὄν-
τη καὶ οὐδὲν ἐχόντῃ ὑγιέει.
οὐ μὴν δὲ οὐδ' ἐκεῖνο ὑπο-
λογισέον, ὅ αὖ φασὶ τινες.
οὐκ αὖ περὶ ὁποιοῦν τῶν
ἄλλων ἡμῖν ἢ τις ἀληθείας
κατάληψις, ἀλλ' οὕτω περὶ
τῶν θεῶν ἀνθρώποις ὅσοι
προσῆκοι διασκοπεῖν πραγ-
μάτων, ὡς οὐτ' αὖ εἰσομέ-
νους σαφεῖς οὐδὲν περὶ αὐ-
τῶν, ἅτε δὴ κρείττονων ἢ
καθ' ἡμᾶς, οὐτ' αὖ αὐτοῖς
θεοῖς φιλον τοῦτο ἐπιτη-
δεύουσι, περιεργάζεσθαι τε
καὶ πολυπραγμονεῖν τὰ αὐ-
τῶν. οὐ γὰρ αὖ θεοὶ μὲν
τὴν ἡμᾶς τῶν γε σφετέρων
τούτων ἐποιοῦν ζητητικούς,

cere, ut adeo neque si-
mul verae, neque simul
non verae hae ambae
sententiae sint. Neque
alia quaedam prorsus ta-
lium, sed veram omnino
unam esse, alteram veró
falsam. Et neque de fu-
turis dixerit quis, omnia,
prout quis sentiret, eve-
nire, neque omnia rur-
sus aliter evenire. Sed
sunt, quae contra ipso-
rum opinionem, et sunt,
quae secundum opinio-
nem contingunt, ut adeo
istarum opinionum hae
quidem verae, aliae au-
tem falsae sint. Hos ve-
rò duos sermones falsos
similiter et nil sani ha-
bentes convinci. Nec ve-
rò et illud reputandum,
quod aliqui dicunt, nul-
lam nobis de quocunque
alio veritatis inventio-
nem esse, sed sic de re-
bus divinis explorare ho-
minibus competere, tan-
quàm nihil certi de his
comperturis, utpote ma-
ioribus, quàm pro nostra
facultate, neque ipsis Diis
curantibus carum es-
se, res ipsorum curiosi-
us

ἀεὶ μὴ τε ἐβούλοντο καὶ ζη-
τεῖν ἂν περὶ αὐτῶν ἡμᾶς
μήτε τινα καὶ ἔξιν, τοῦ ἔισ-
εσθαι ποτ' ἂν σαφές τι
περὶ τῶν τοιούτων ἐμελλον
παρέξειν. καὶ μὴν ὁμοίως
ἂν ἄτοπον εἴη ὁπότερον ἢ
μὴθ' ὅτιοῦν ἂν περὶ τῶν
τοιούτων ἡμᾶς διανοομένους,
ἐν ἴσῳ ἂν τοῖς θηρίοις καὶ
ἀλόγοις βιοτεύειν, ἢ τὰ προσ-
τύχοντα, εἰκὴ ἂν καὶ ἀβ-
σανίτως παραδέχεσθαι. οὐ
γὰρ ὅιον τε οὕτως ἔχοντας
τῆς σπουδαζομένης ἂν εὐδαι-
μονίας τυχεῖν. ἐπεὶ εἰποτε
καὶ θεία τις τύχη συλλα-
βοῦσα ἐπιτυχῇ τινα τῆς πε-
ρὶ ταῦτα ἀληθείας ἄνευ λό-
γου ποιήσειεν, ἀλλ' οὐτ' ἂν
βεβαίως σχοίῃ ποτ' ἂν τις,
περὶ ἅττ' ἂν οὕτω δοξάσειεν,
οὐδ' ἂν τελέως τις εὐδαίμων
γένοιτο, οὐδ' ἐφ' ὅσονοῦν, λό-
γου τε ἐστερημένος καὶ ἐπι-
τήμης τῆς περὶ τὰ μέγιστα,
ὅς κ' ἂν αὐτὸ τοῦτο ἀγνοῖ,
εἴτ' εὖ ἔχει αὐτῷ τὰ πράγ-
ματα, εἴτε καὶ μὴ. οὐ γὰρ
ἂν ἐξαρκοῖ τὸ εὐπράττειν
ᾄεσθαι, ὃ κ' ἂν τοῖς μαινο-
μένοις δὴ που συμβαίνοι, ἢν
μὴ καὶ ὅπῃ ποτε εὖ ἔχῃν
τῷ τὰ πράγματα, τίτε ἂν
θρώπῳ ἀγαθὸν, ἢ κακὸν καὶ

us inquirere. Non enim
frustra nobis 'Dii facul-
tatem haec sua inquiren-
di dedissent, nisi etiam
de ipsis, ut nos inquire-
remus, voluissent, neque
etiam habitum quemdam,
certi quid de talibus sci-
endi, praebuissent. Quin
et pariter absurdum fo-
ret utrumque, aut nihil
omninò de talibus inda-
gare et perinde ac ani-
malia ratione carentia vi-
vere, aut obvia temerè
et sine ullo examine re-
cipere. Non enim fieri
potest, ut sic habentes
quaesitam omni studio
felicitatem acquiramus,
cum si et unquam ope
divinae cuiusdam fortu-
nae quis sine ratione ve-
ritatis circa ista compos-
fieret, at constanter nun-
quàm teneret, de quibus
sic sentiret et perfectè
felix non evaderet, nec
in quantovis, rationis ex-
pers et scientiae circa
maximi momenti res,
qui hoc ipsum ignoraret,
sive bene haberent res,
sive non. Non enim
sufficit putare, se bene

ὅπη, ἱκανῶς εἰδῆ. ἅμα οὖ-
τε ἀισχροῦ τινος τοῖς θεοῖς
μέτεστι πράγματι, ὥς' ἂν
μὴ βούλεσθαι θεοὺς τὰ ἀν-
τῶν γινώσκεισθαι, οὔτε φθο-
νερὸν τὸ θεῖον, ὥς' ἂν ἀπα-
ξιοῦν, μὴ οὐ πρὸς τοῖς ἄλ-
λοις, καὶ τῷ γινώσκεισθαι
ὠφέλειν ἡμῶν. οὐτ' ἂν εἰ
ὅτι μάλιστα κρεῖττον εἶναι, ἢ
καθ' ἡμᾶς τὸ θεῖον, οὐχὶ
διὰ τοῦτο κ' ἂν ἄγνωστον εἴη
ἡμῖν, λογικοῖς τὲ ὅμως καὶ
οὐ παντάπασιν αὐτοῦ ἄλλο-
τροῖς τὴν φύσιν γεγονόσιν,
οὓς καὶ ζητητικοὺς τῶν ἑαυ-
τοῦ τ' ἂν ἐποίησεν, ἵνα καὶ
ζητοῖμεν καὶ ζητοῦντες μαν-
θάνοιμεν τι περὶ αὐτοῦ καὶ
μανθάνοντες τὰ μέγιστα ὠφε-
λοῖμεθα. χρώμενοι γὰρ ἀρ-
χαῖς ταῖς κοινῇ πᾶσιν ἀν-
θρώποις ὑπὸ θεῶν δεδομέ-
ναις ἐννοήσις τε καὶ περὶ τοῦ
θεοῦ μαντείαις ἢ καὶ ταῖς
τῶν πλείων καὶ βελτιόνων
καὶ ταύτας ἡμῖν βεβαίως
αὐτοῖς τιθέμενοι, ἔπειτα
ἀπὸ τούτων λογισμοῖς ἕκαστα
ἀναγκαίοις, ἢ ἂν οἱ σοφοὶ
ὑφηγῶνται, μετίοντες θεῶν
ἂν συλλαμβανόντων, τοῦ
βελτίστου περὶ ἐκάστων λό-
γου οὐκ ἀποτευξόμεθα. θε-
οῖς δὲ τοῖς τῶν λόγων ἐφό-

agere. Hoc enim etiam
insanis accidere potest,
nisi quoque, quomodo
se res bene habeant et
quid homini bonum aut
malum, et quomodo, suf-
ficienter sciat. Super
haec res divinae nil tur-
pe habent, ut Dii velint,
ne ipsorum res cognos-
cantur, neque invidum
divinum est, ut ad alia
etiam hac cognitione no-
bis prodesse dedignetur.
Neque si vel omnino ma-
ius, quàm pro nostra fa-
cultate, divinum est, pro-
pter hoc ignotum nobis
esset, ratione praeditis
simul et ab eius natura
non prorsus alienis, qui-
bus inquirendi sua fa-
cultatem dedit, ut quae-
ramus et quaerendo dis-
camus, quid de ipso et
discendo utilitatem capi-
amus. Usi enim prin-
cipiis communiter omni
homini a Diis datis et
notionibus, atque circa
res divinas divinationi-
bus, aut etiam circa ple-
raque et optima easque
nobis ipsis firmas ellici-
entes, deinde ab istis ra-

ροῖς εὐκτέον ἂν εἴη πρότε-
ρον, ἢλεως ἐπιπνεῦσαι τῇ
δὲ τῇ συγγραφῇ.

tiocinationibus singula ne-
cessariis, prout sapientes
tradidere, persequentes,
Diis auxiliantibus, opti-
mo de singulis sermone
non frustrabimur. Diis
autem sermonum prae-
sidibus prius supplican-
dum, ut propitio com-
mentarium hunc afflatu
prosequantur.

δ. εἰς θεοὺς τοὺς λογίους
ἐνχη).

Ἄγετε δὴ, ὦ θεοὶ λόγοι,
οἵτινές τε καὶ ὅσοι ἐστέ, οἱ
ἐπισήμας τε καὶ δόξας ἀλη-
θεῖς ἐπιτροπεύετε, νέμετέ
τε, οἷς περ ἐθέλητε κατὰ
τοῦ μεγάλου πατρὸς, τῶν
τε πάντων βασιλέως Διὸς
βουλὰς. οὐ γὰρ τοι ἄνευ
ὑμῶν οἶοι τ' ἂν ἡμεῖς εἴη-
μεν ἔργον ἀνύσαι τηλικού-
τον, ἀλλ' ὑμεῖς ἡμῖν τῶν δε-
τῶν λόγων ἡγήσασθε τε καὶ
δότε τὴν δε τὴν συγγραφήν,
ὡς ἐπιτυχεσάτην γένεσθαι,
κτῆμα αἰεὶ προκείμενῃν
τῶν ἀνθρώπων τοῖς ἐθέλου-
σιν ἂν καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ
τὸν αὐτῶν βίον, ὡς κάλ-
λιστά τε καὶ ἄριστα καθισα-
μένους ζῆν.

4. Ad Deos sermonum prae-
sides oratio.

Agite iam, Dii sermo-
num praesides, qui et
quot estis, qui scientiis
ac sententiis veris prae-
detis, distribuentes, quibus
vultis secundum magni
patris, omniumque re-
gis Iovis consilia. Non
enim sine vobis pares nos
essemus, tantum perfi-
ciendo opus. At vos no-
bis sermonum praesides
estote et date huic com-
mentario destinatum sco-
pum, quàm maximè asse-
qui, possessionem semper
extitutam hominibus, qui
volunt et qui privatim
et publice vitam suam
quàm optimè constituunt
agere.

ε. ποινα περὶ θεῶν δόγματα.

Νόμοι μὲν δὴ, ὅς τις ὡς μά-
λιστα πρὸς τῶν αἰεὶ θεῶν
ἀνδρῶν γενομένων παρειλή-
φαμεν, οἱ δὲ εἰσι. Θεοὺς
εἶναι, σύμπασαν τὴν κρείτ-
τω τὲ καὶ μακριωτέραν, ἢ
καθ' ἄνθρωπον, φύσιν, ὅς τις
δὴ καὶ ἀνθρώπων τῇ ἀγα-
θῶν τῶν σφετέρων περιου-
σίᾳ προνοεῖν. κακοῦ μὲν
οὐδ' ὁτουοῦν οὐδενός, τῶν
ἀγαθῶν ἀπάντων αὐτοὺς
ὄντας τοὺς αἰτίους, εἰμαρ-
μένῳ τὲ ἀμετασφόρῳ καὶ
ἀπαράτρεπτον, τὸ αἰεὶ βέλ-
τιστον ἐκ τῶν ἐνόντων ἐκά-
στοις ἀπονέμοντας, εἶναι τὲ
αὐτοὺς πλείους μὲν, οὐ τοὺς
αὐτοὺς δὲ θεοῦ τι, ἀλλὰ
μέγιστον μὲν καὶ ἐξείρετον
ἓνα αὐτῶν τὸν βασιλέα Δία,
τῶν γε ἄλλων τῇ τε ἀξίᾳ
καὶ φύσει ἀμυγχανῶ ὅσῳ δια-
φέροντα. αὐτὸν μὲν ἀγέν-
νητον παντὶ τε ὄντι καὶ
παντός, ἅτε ἐξ οὐδενός τὸ
παράπαν, οὔτε ὄντα οὔτ'
ἂν γεγονότα πώποτε. ἀν-
τοπάτορα δὲ καὶ μόνον τῶν
παντῶν αὐτὸν ἐξ αὐτοῦ, τῶν
δ' ἄλλων ἀπάντων πατέρα
τὲ καὶ δημιουργὸν πρεσβύ-
τατον, ὅντως δὲ ὄντα τῷ ὄν-

5. Communia de Diis dogmata.

Leges, quas ut pluri-
mum a divinis semper
viris accepimus, hae sunt.
Deos esse, totam eorum
naturam meliorem et feli-
ciorē, quā quae ho-
mini convenit, eosque ho-
minibus bonorum suo-
rum copia prospicere.
Nullius omnino mali, bo-
norum verò omnium au-
ctores illos esse. Fato in-
variabili et indeclinabi-
li, quā fieri potest, op-
timum singulis distribu-
ere. Eos esse plures qui-
dem, non autem divini-
tate eosdem, sed maxi-
mum et praecipuum
unum eorum regem Io-
vem, ab aliis dignitate
et natura nimium quan-
tum differre. Ipsum es-
se ingentum usquequa-
que, utpote qui ex nullo
prius aut sit, aut un-
quā fuerit, per se pa-
trem et solum omnium
ipsum ex ipso, aliorum
verò omnium patrem et
creatorem antiquissimum,
qui verè et reipsa unus
est et quā maxime ipse

τι καὶ εἰλικρινῶς ἕνα καὶ τὸν ὅτι μάλιστα αὐτὸν αὐτῷ, αὐτό τε ὄντα, ὃ εἰσιν, ἀγαθόν, τοὺς δ' ἄλλους θεοὺς δευτέρους τε καὶ τρίτους θεότητι καθεσῶναι, αὐτοῦ Διὸς παῖδας τε καὶ ἔργα, τοὺς δὲ παίδων τε παῖδας καὶ ἔργα ἔργων γεγονότας, δι' ὧν σύμπαντα τά τ' ἄλλα καὶ τὰ ἀνθρώπεια τὸν βασιλέα Δία κατακοσμεῖν. Ἄλλον μὲν ἄλλῳ μείζονι, ἢ μείονι τοῦ παντός τοῦ δε μέρει ἐπιστήσαντα ὑπαρχον, τῶν δὲ πάντων ἡγεμόνα ποιεῖν τὸν μέγαν, ὃν πρεσβυτάτον τε καὶ κράτιστον τῶν αὐτοῦ ἐκγόνων γεγενῆκει, αὐτό τε τῶν αὐτοῦ ἔργων τὸ κάλλιστόν τε, ἐξ ὅσον ἐνῆν καὶ τελεώτατον καὶ τοὺς μὲν ἐξ αὐτοῦ Διὸς προσεχῶς γεγεννημένους ὑπερουρανίους θεοὺς εἶναι, δευτέρους θεότητι, σωματικῶν μὲν καὶ ὕλης πάμπαν ἀφειμένους, εἶδη δ' ὄντας εἰλικρινῇ αὐτὰ καὶ αὐτὰ καὶ νοῦς ἀκινήτους, ἀεὶ τε καὶ περὶ πάντα ἅμα μιᾷ τῇ αὐτῶν ἐκάστους νοήσει ἐνέργους, ὅς οὐσίαν μὲν ἐκάστους ἀπ' αὐτοῦ ἴσχειν τοῦ Διὸς, ἀμερῇ μὲν ἐξ ἀμε-

ipsi ipsum, hoc est, bonum. Alios verò Deos secundos et tertios divinitate constitui, ipsius Iovis liberos et opera, istos autem liberorum liberos et opera operum factos, per quos et omnia alia et humana regem Iovem illustrant. Alium quidem alii maiori vel minori universi huius parti praesidem, omnium verò ducem Neptunum magnum constituit, quem antiquissimum et fortissimum suorum liberorum genuit, ipsumque operum suorum pulcherrimum, quàm fieri potuit, et perfectissimum, et ex ipso Iove sine ullo medio progenitos, Deos esse supercoelestes, secundos divinitate, corporibus et materia prorsus carentes, formas verò esse veras secundum se et mentes immobiles, ac semper et circa omnia simul uno suo intellectu singulas operantes, substantiam quidem singulos ab ipso habere Iove, individuum ex individua,

ροῦς, ἅπαντα δι' ἑν' ἐαυτῇ συλλήβδην τὲ καὶ καθ' ἑν' προειληφύϊαν, ὁπόσων γὰν πλειόνων, αὐτὸς ἕκαστος τοῖς ὑφ' ἐαυτὸν αἰτιος ἦ. τὰ δὲ προσόντα ἕξω ἐνὸς τοῦ πρεσβυτάτου αὐτῶν ποσιδῶνος, ἄλλους ὑπ' ἄλλων διατίθεσθαι τε καὶ κοσμεῖσθαι, τοῦ βασιλέως τὲ καὶ πατρὸς κοινωνίαν τοῖς ἐαυτοῦ παισὶν ἀλλήλοις τῶν ἀγαθῶν μεμεχχανημένου. ὃ δὲ αὐτοῖς καὶ ἀγαθῶν μετὰ γε τὴν ἐαυτοῦ κοινωνίαν τὸ κράτιστον ἐμπεποιήκει. καὶ ποσιδῶ μὲν ὑπ' αὐτοῦ Διὸς μόγου κοσμούμενον τοὺς ἄλλους ἅπαντας κατακοσμεῖν. τῶν δ' ἄλλων μείζους μὲν εἶναι τοὺς ὑπὸ μὲν ἐλαττόνων ἂν κοσμουμένους. αὐτοὺς δὲ πλείω τὲ ἂν δρῶντας ἐν τῷ παντὶ τῷ δε καὶ μείζω. μείους δὲ τοὺς ἐλάττω μὲν καὶ μείω δρῶντας, αὐτοὺς δ' ἂν ὑπὸ πλειόνων κοσμουμένους. ἄλλη τὲ οὖν διενηνοχένοι αὐτὸ αὐτοῦ, σύμπαν τοῦτο τὸ γένος τῶν θεῶν, μάλιστα δὲ καὶ τῶν διακρίσεων τῇ μεγίστῃ διακεκρισθαι διχῇ, ἣ τὸ μὲν γνήσιόν τι θεῶν γένος ὁ γεγεννηκὼς πατήρ ἀπέφηνεν·

omnia per singula sibi collectim et sigillatim praeoccupantem, quot plurium quisque subiectis sibi causa sit. Parta autem bona praeter unum ipsorum antiquissimum Neptunum, alia ab aliis regi ornarique, rege et patre communionem bonorum liberis suis invicem conciliante. Quod et ipsis bonorum optimum post sui communionem indidit. Et Neptunum quidem ab ipso Iove solo ornatum ornare omnes alios, aliorum verò maiores esse, qui a minoribus illustrati sint, eosque plura et maiora in hoc universo facere. Minores verò, qui minus et paucius faciant, a pluribus illustratos. Sed et alia ratione omne hoc Deorum genus a se differre. Praecipue verò discriminum maximo dupliciter esse discriminatum, qua verum quoddam deorum genus generans pater ostendit, quantum aeternorum, ipsum insuper et-

ὅπόσον δὴ αἰδίων καὶ αὐτὸ
 ἔτι γόνιμον ἀπετέλεσεν. ὁ
 πόσον δὴ θνητῶν ἤδη καὶ
 οὐκ ἔτι αἰδίων τιτάνων τι
 γένος νόθον, ἅτε δὴ γενέ-
 σεως μὲν τῆς αὐτῆς τῷ προ-
 τέρῳ κεκοινηκος, τῆς δὲ δυ-
 νάμεώς τε καὶ ἀξίας πολ-
 λῷ που λειπόμενον καὶ τού-
 τος σύμπαντας οὐτ' ἂν ἐν
 χρόνῳ, οὐδ' ὅτιοῦν σφῶν
 ἔχειν αὐτῶν, ἅτε μένοντάς
 τε αἰεὶ καὶ πάμπαν ἀκινή-
 τους. κινήσεως γὰρ μέτρον
 τὸν χρόνον εἶναι, τοῖς δὲ
 αἰῶνα τοῦ βίου εἶναι μέτρον,
 εἰ δὴ οὐδὲν οὔτε οἰχόμε-
 νον, οὔτε μέλλον, οὐδὲ δὴ
 ὅλως πρότερόν τε καὶ ὕστε-
 ρον, ἀλλὰ τὸ ὅλον ἅμα τὲ
 καὶ αἰεὶ ἐνέσκηκεν, οὐτ' ἂν
 τόπῳ θέσιν ἔχοντι περιλη-
 πτούς εἶναι. σωμάτων τὰ
 γὰρ καὶ περὶ σώματα τὸν
 τοιοῦτον εἶναι τρόπον. τοὺς
 δὲ σωμάτων τὰ χωρὶς ἔχειν
 τὴν οὐσίαν καὶ τόπον εἰμεῖον
 ἂν σφίσιν αὐτοῖς τὴν τάξιν
 κεκτῆσθαι, ἢ τῶν τε προ-
 χόντων ἂν καὶ ὑποδεεσέρων
 μέσος τις εἰληπται ἕκαστος,
 ἢ δὴ καὶ σύμπαντα τὸν ὑ-
 περουράνιον χῶρον διωρί-
 σθαι μὲν καὶ καθ' ἐκάστους
 θεῶν. μάλιστα δ' ἂν καὶ

iam prolificum effecit.
 Quantum verò mortali-
 um et non amplius ae-
 ternorum, Titanum quod-
 dam genus spurium, ut-
 pote originem cum pri-
 ore candem sortitum, po-
 tentia verò et dignitate
 relictum et hos omnes
 neque in tempore esse,
 neque quodvis de se ha-
 bere, utpote manentes
 semper et prorsus immo-
 tos. Motus enim men-
 suram tempus esse. Istis
 verò aeternitatem vitae
 mensuram esse, cuius ni-
 hil neque praeteritum,
 neque futurum, neque
 omnino prius aut po-
 sterius, sed totum simul
 et semper inerat, neque
 loco situm habente cir-
 cumscriptos esse. Cor-
 porum enim et circa cor-
 pora talem esse locum.
 Istos verò sine corpore
 habere substantium et
 ordinem, tanquam locum
 proprium sibi nactos, quo
 praecellentium et inferi-
 orum medius quis singu-
 lis concessus est, quo et
 omnis supercoelestis lo-
 cus secundum singulos

τοῦτον διακέκρισθαι. διχῇ ἢ περ καὶ τὸ σύμπαν τῶν θεῶν τούτων Φῦλον ἑκατέρῳ αὐτῶν γένει ἑκατέρας καὶ χώρου μοίρας ἀποδοσμένης. τῷ μὲν γνησίῳ αὐτῶν Ὀλύμπου, τοῦ ἄνω τὲ αὐτοῦ χώρου τοῦ ἐκεῖ καθαροτέρου. τῷ δ' αὖ λοιπῷ καὶ νόθῳ ταρτάρου, τοῦ κάτω τὲ αὐτοῦ καὶ ὑποβεβηκότος. ἐκ δ' ἁμφοῖν τούτοις τοῖς γενοῖν τοῦ τε Ὀλύμπου καὶ ταρταρίου ἔν τι μέγα καὶ ἅγιον, τὸν νοητὸν τε σύμπαντα καὶ ὑπερουράνιον τῷ βασιλεῖ Διὶ κατεσκεύασθαι διάκοσμον, αἰετὲς ὄντα καὶ πάντων καλῶν πλέον, δευτέρων δὲ τινων τούτων θεῶν ἐς ἄριθμόν τινα αὐταρκῇ συνεσώτων καὶ οὐδ' ἂν ἐνός, ὧν ἂν ἐγγενέσθαι ἐχρῆν, ἐπιδεῖ. διακεκριμένον μὲν καθ' ἑκάστους αὐτῶν, ὡς κάλλιστα ἀκριβεσάτη διακρίσει, ἵνα δὴ ὡς τελεώτατός τις καὶ ἕκαστος ἢ αὐτῶν καὶ αὐτάρκης κατὰ δύναμιν, ἡνωμένον δ' ἅμα τῇ ἀλλήλων κοινωνίᾳ τῶν ἀγαθῶν καὶ Φιλτατον αὐτὸν αὐτῶν. οὕτω γὰρ ἂν ἅμα ἕκαστά τε αὐτῶν καὶ τὸ ἐξ ἀπάντων ἔν τι ἔσεσθαι ἔμελλον, ἅτε

deorum designatus est. Maxime verò et hunc dupliciter distinctum esse, quo ordine omne horum deorum genus ab alterutro ipsorum genere distinguitur, sic alterutra loci parte concessa, Olympo quidem vero deorum generi, superiore illo loco et ibi puriore, reliquo autem et spurio tartaro inferiore illo et subiacente. Ex utroque autem hoc genere olympico et tartareo unum quidem magnum ac sanctum, intelligibilem omnem et supercoelestem ordinem a rege Iove adornatum, semper existentem et omnium bonorum plenum, secundis quibusdam horum deorum sufficienti numero astantibus, nec vel uno horum, quae inesse deberent, indigum. Discriminatum quidem secundum singulos eorum quàm accuratissimo discrimine, ut perfectissimus quis et quilibet eorum erat et potestate sibi sufficiens, unitum verò simul

δὲ ἕκ τε μιᾶς προϊόντες ἀρ-
χῆς καὶ ἐς ταῦτον αὖ τέ-
λος τὸν σφέτερον πατέρα
τὸ καὶ δημιουργὸν Δία τὸν
μέγαν ἐπιστρέφόμενοι, ἅρκως
τὲ ἓνα ὄντα καὶ ὅτι μάλι-
στα κρείτισον. ὧ καὶ πάντα
μὲν τ' ἄλλα ὑπήκοά τε εἶ-
ναι καὶ Φίλια καὶ οὐδ' ἂν
ἔν πολέμιον, οὐδ' ἀνθεστηκός,
οὔτε δυσνοῦν. μάλιστα δὲ
θεοὺς τούτους ἐκείνῳ τὲ ὑπ-
ηκόους σύμπαντας σὺν ἐυ-
νοίᾳ καὶ ἀλλήλοις συνήλεις
τὲ εἶναι καὶ Φίλους καὶ ταῦ-
τον φρονοῦντας. τὰ μὲν
τῶν τὴν ἀξίαν σφῶν ἂν ἀν-
τῶν νεωτέρων ἡγουμένους,
τὰ δὲ τοῖς πρεσβυτέροις ἂν
ἐπομένους. ἅπαντα γὰρ ἂν
ἑνωμίας τὲ ἅρκως καὶ ἐυ-
κοσμίας μετὰ εἶναι τακεῖ.
τούτοις μὲν δὴ οὕτω τὲ καὶ
τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα
καθεσθάναι· ποσιδῶνος δ' οὖν
ἔτι τὲ ὧν ἄλλων θεῶν, γνη-
σίων τὲ αὐτοῦ ἀδελφῶν καὶ
Ὀλυμπίων παιδῶν, θεοὺς ἐτέ-
ρους, τρίτους τῇ φύσει γε-
γονέναι, τοὺς ἐντὸς οὐρανοῦ
τοῦδε ζῶα λογικά τε καὶ
ἀθάνατα, ψυχῶν μὲν ἐξ
ἀναμαρτήτων, σωμάτων δ'
ἀγέρων καὶ ἀκηράτων συν-
εσθῆτας, κακῶν δὲ πάντη

simul invicem commu-
nitione bonorum et ip-
sum ipsi amicissimum.
Sic enim singula eorum
et ex omnibus unum
quid debebant esse, ut-
pote ex uno proceden-
tes principio et in eun-
dem rursus finem, pa-
trem suum et creatorem
Iovem magnum reversi,
summè unum existentem
et quàm optimum, cui
et omnia quidem alia sub-
iecta sunt et amica et nec
unicum inimicum, aut
oppositum, aut insensum.
Praecipuè verò hos deos
omnes illi benevolè sub-
iectos esse, invicem fa-
miliares et amicos, idem-
que sentientes, partim
dignitate iuniorum du-
ces, partim seniorum co-
mites. Omnia enim ibi
concordia summa atque
ordine esse. His igitur
sic habentibus et talibus
existentibus, sic et tales
etiam res constitui. Nep-
tuni igitur insuper et
aliorum deorum, genni-
norum ipsius fratrum
et Olympicorum filios,
deos alios natura tertios.

καὶ τούτους ἀμειβεῖς, ὧν δι-
 χῆ ἄν τοῖς γεγεννηκόσι δια-
 κεραιμμένων τὸ μὲν γνήσιον
 ἄν ἀποδεδεῖχθαι οὐράνιον
 γένος ἄσρων, ψυχῶν μὲν
 τοῦ κρατίστου τὸ εἶδος καὶ
 πάντων ἂν ἐπισήμη ἐφι-
 κνουμένου γεγενοῦς, σωμά-
 των ὅτι καλλίστων καὶ ὄρα-
 τηριωτάτων, κινήτων μὲν ἤδη
 καὶ πλανητόν τι ὃν γένος
 θεῶν, κατὰ δὲ ταῦτα πε-
 ριόντες ὁμαλῶς. τὸ δὲ νό-
 θον ἔν σφίσι φύναι χθόνιον
 γένος δαιμόνων, οὔτε σωμά-
 των ἂν παραπλησίον τὴν
 δύναμιν, οὔτε ψυχῶν γεγο-
 νός, ἀλλὰ τούτου τοῦ τε ὑ-
 ποδεστέρου ψυχῆς εἶδους
 καὶ οὐ πάντων μὲν ἂν ἐπι-
 σήμη ἐφικνουμένου, ἔστι δ'
 ἃ καὶ δόξη ὀρθῶς μὲν τοι
 αἰὲ χωρούση ὑπολαμβάνον-
 τος, δια δὲ καὶ αἰὲ τοῖς ἐ-
 αὐτοῦ κρείττοσιν ἔπεται, ἱκα-
 νοῦ καὶ δι' ἐκείνους αἰὲ τε
 καὶ περὶ πάντα ἀναμαρτή-
 του διαγιγνομένου. θεοῖς δὲ
 τοῖς ἄλλοις ὑπηρετικὸν τοῦ-
 το τὸ γένος γεγονέναι καὶ
 τῇ ἀνθρωπείᾳ ζωῇ ἤδη καὶ
 φύσει προσεχές. καὶ τέτ-

exitisse intra coelum hoc,
 animalia rationalia et im-
 mortalia, animabus in-
 nocentibus et corporibus
 nec senio, nec corrupti-
 oni obnoxiiis constantes,
 et nullo prorsus malo
 mixtos, quorum iterum a
 genitoribus discretorum
 dupliciter, genuinum qui-
 dem genus rursus de-
 claratum coeleste astro-
 rum, optima animarum
 specie et omnium scien-
 tiam assequente factum,
 corporibus formosissimis
 et impigerrimis, mo-
 bile quidem et erraticum
 quoddam deorum genus,
 eadem verò ratione sem-
 per sedatè obambulantes.
 Spurious autem sibi rur-
 sus nasci terrestre genus
 daemonum, neque cor-
 poribus rursus virtute
 aequalibus, neque ani-
 mabus, sed specie ani-
 mae inferiore, nec om-
 nium scientiam assequen-
 te. Sunt verò, quae sen-
 su recte semper tendente
 intelligit, ad talia, qua-
 lia semper se superior-
 ribus inerunt, aptissimum
 et per hos semper, et in

ταρχα δὴ ταῦτα διακρίσθαι
 θεῶν γένη, δύο μὲν ὑπερου-
 ρανίων, τὸ μὲν ὀλύμπιον,
 τὸ δὲ ταρτάριον, δύο δὲ ἐν-
 τὸς οὐρανοῦ, τὸ μὲν οὐρά-
 νιον, τὸ δὲ χθόνιον, γεννη-
 τῶν μὲν πάντων τῇ αἰτίᾳ
 καὶ τῷ ἁφ' ἐτέρου εἶναι,
 τῷ δὲ χθόνῳ ἀγενήτων τὲ
 καὶ ἀνυλέρθρων, ἅτε δὴ ἐξ
 ἐνεργεῶ ἀεὶ οὗτος τοῦ Διὸς
 καὶ οὐδ' ὅσον οὖν ἀργόν,
 οὐδ' ἄχρη ψιλῆς μένου ἂν
 τῇ; δυνάμει, οὔτε ἔχον-
 τος, οὐτ' ἂν ἐσχηκότος πώ-
 ποτε, ἀεὶ οὖτων, προϊόντων
 καὶ οὐ ποτ' ἂν τοῦ εἶναι
 οὔτε ἡργμένων, οὐτ' ἂν παυ-
 σομένων. εἶναι δὲ τοῦ θεοῦ
 τούτου καὶ τὴν τε οὐσίαν
 καὶ πρᾶξιν ταύτην καὶ ἀλ-
 λήλοιν ἥκιστα ἂν διακεκριμέ-
 νω. ἄκρως γὰρ δὴ ἔν εἶναι
 καὶ οὐδαμῇ ἂν ἕτερον αὐτὸν
 αὐτοῦ, νῶ δὲ διακρίσθαι
 μὲν ἤδη πρᾶξιν οὐσίᾳς,
 ἐνεργὸν δὲ καὶ τούτῳ ἀεὶ
 καὶ οὐδαμῇ ἂν ἀργὸν προ-
 σεῖναι αὐτήν, ὥς' ἂν καὶ
 τὰ ἀπ' αὐτοῦ, ὧν ἂν μηδε-
 νὶ οὐ συγγενεῖ συναίτιᾳ κε-
 χρημένος αἰτίας γίγνοιτο,

omnibus nulli errori ob-
 noxium, aliis verò diis
 servile factum hoc ge-
 nus, humanae vitae at-
 que naturae proximum
 et quatuor deorum gene-
 ra distincta esse, duorum
 quidem supercoelestium
 hoc Olympicum, illud
 Tartareum esse, duorum
 verò intra coelum, hoc
 coeleste, illud terrestre
 esse, ortorum quidem
 omnium ex causa et exi-
 stendo ab alio, tempore
 autem ingenitorum et
 immortalium, utpote ex
 operante semper Iove,
 et nil prorsus otiosum,
 aut in nuda manens vir-
 tute, vel habentis, vel qui
 unquam habuit, semper
 existentium, proceden-
 tium et neque incipi-
 entium esse, neque des-
 inentium. Esse verò Dei
 huius et substantiam et
 actionem eandem et si-
 bi invicem minime dis-
 tinctam. Summè enim
 unum esse et nequaquam
 alium a se ipso, ratione
 autem distinctam qui-
 dem esse actionem à sub-
 stantia, operantem verò

αἰτία ἔτι προιέναι, ψυχῇ δ' ἤδη πρὸς τῷ τῆς οὐσίας τὲ καὶ πρᾶξεως διακεκριμένῳ καὶ μὲν τι ἐνεργόν, τὸ δὲ πλεῖστον, ἀργὸν αὖ ἐκαστοτε λείπεσθαι τῆς πρᾶξεως, ἐς ψιλὴν δὴ τινα ἀποπίπτει δύναμιν. σώματι δὲ πρὸς πᾶσιν αὖ τούτοις καὶ τὴν οὐσίαν διακεκρίσθαι ἤδη ἐς εἶδος δέ τι καὶ ὕλην, οὐ κινήτην μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεδαστὴν δὴ τινα ἤδη φύσιν καὶ μερίστην ἐπ' ἀπειρον. καὶ ταύτη μάλιστα ἀλλήλων τὰ ὄντα διεννηνοχέται. τοὺς μὲν ὑπερουρανίους τῶν θεῶν οὐ τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ αἰεὶ μένειν ἀγενήτους εἶναι, ἅτε πάμπαν τὲ ἀκινήτους καὶ αἰωνίους, οὐδὲν τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς, οὐ πρότερον μὲν ὄν, ὕστερον δὲ εἰς γένεσιν ἰὸν κτωμένους. αἰτία δὲ μόνον γενητούς. τὸ γὰρ ἀπ' αἰτίου τὴν ὑπαρξιν ἴσχον πᾶν, γενητὸν εἶναι, γιγνόμενον ταύτῃ, ἢ ἀφ' ἐτέρου αἰεὶ τὴν οὐσίαν διατελεῖ ἴσχον καὶ οὐκ αὖ ἱκανὸν αὐτῷ ὄν πρὸς τὴν

semper et nunquam otiosam huic illam adesse, ut adeò etiam sua, quorum ipse causa sit sine alia concausa non congenita, aeterna insuper procedunt, animâ verò ad substantiae et actionis distincta, operans quidem aliquod, maximam verò partem otiosum ubique actionis relinqui et in nudam aliquam virtutem incidere. Corpore autem praeter haec omnia etiam substantiam distinctam iam esse in formam quamdam et materiam, non mobilem solum, sed et mutabilem quamdam naturam et separabilem in infinitum. Et hac de causa entia a se invicem potissimum differre, supercoelestes quidem Deos non tempore tantum, sed et aeterna permanentia ingentos esse, utpote prorsus immobiles et aeternos, nec in se ipsis continere, quod prius quidem non esset, postea verò in generationem transiret, causâ verò solum genitos. Omne enim

ὑπαρξιν. τοὺς δ' ἐντὸς οὐ-
 ρανοῦ αἰτία μὲν γενητοῦς
 εἶναι. ὅσον μὲν γὰρ ἐς
 τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῖς ἦκει
 οὐσίαν, ἀγενήτους εἶναι τῷ
 μόνῳ τὲ αὐτῆς καὶ διὰ
 τοῦτο αἰωνίῳ. τὰ δ' ἐς
 πρᾶξιν τὲ αὐτῆς καὶ σω-
 μάτων φύσιν, γενητοῦς τῷ
 κινουμένῳ τὲ αὐτῶν καὶ
 αἰεὶ γιγνομένῳ καὶ χρόνῳ
 ἤδη κατὰ μέρη ἐκασα με-
 τρουμένῳ. χρόνον γὰρ ἄρ-
 χεσθαι μὲν ἀπὸ ψυχῆς
 τῆς τοῦδε ἀν' ἡγουμένης
 τοῦ οὐρανοῦ πρῶτον, τὸ
 αἰεὶ κινήτῳ αὐτῇ μετροῦν-
 τα τῆς πράξεως, χωρεῖν
 δ' ἤδη διὰ πάσης ψυχῆς
 τε καὶ σωμάτων φύσεως,
 εἰκόνα αἰῶνος γεγονότα, οὐ
 τὸ μὲν αἰεὶ οἷχεται τε καὶ
 οὐκ ἔτι ἐστὶ, τὸ δὲ μέλλει
 τε ἔτι καὶ οὐπω εἶναι. ἔστι
 δ' ἐν ἀκαρεῖ τε αἰεὶ καὶ
 νῦν. ὃ δὲ ἄλλο καὶ ἄλλο
 αἰεὶ γιγνόμενον τόντε οἰ-
 χόμενον καὶ μέλλοντα διο-
 ρίζει χρόνον καὶ τόπῳ δ'
 ἤδη θεοῖς ἔχοντι τοὺς θε-
 οὺς τούτους περιληπτῶς
 διὰ τὰ συνόντα σφίσι γε-

a causa vitam habens
 genitum esse, eatenus pro-
 veniens, quatenus sem-
 per substantiam ab al-
 tero habere continuet et si-
 bi sufficiens non sit ad exi-
 stentiam. Eos verò, qui
 intra coelum sunt, causâ
 quidem genitos esse.
 Quantum verò ipsis in
 animae substantiam ve-
 nit, ingenitos esse, eo-
 quod maneat et ideo ae-
 terna sit. Quod autem
 ipsius actionem et cor-
 porum naturam attinet,
 genitos, eoquod movean-
 tur et semper fiant et
 tempore secundum sin-
 gulas partes mensurentur.
 Tempus enim incipere
 ab anima coeli huius pri-
 mō gubernatrice mo-
 bile semper ipsi mensu-
 rans actionis et procede-
 re per omnem animae et
 corporis naturam, ima-
 go saeculi factum, cuius
 hoc quidem semper prae-
 terit et non amplius est.
 Illud autem futurum est
 adhuc et nondum est. Est
 verò in instanti semper
 et nunc. Aliud verò sem-
 per aliud existens prae-

γοιέναι σώματα καὶ διὰ ταῦτα τούτους μὲν ἐντὸς οὐρανοῦ, τοὺς δ' ἐτέρους ὑπερουρανίους εἶναι, ἅτε σωμάτων τὰ καὶ τόπου παντὸς τοῦ τοιούτου ἀφειμένους. ἀξίᾳ μὲν δὴ συμπάντων θεῶν καὶ ὅπῃ οὖν γενητῶν τοὺς ὀλυμπίους ὑπερφέρειν, ἀριθμῷ δ' ὡς ἐλαχίστους τούτους εἶναι, ὥσπερ αὖ δαίμονας τοὺς μὲν Διὸς ἐγγυτέρω ἐίλικρινῶς ὄντος ἐνὸς καὶ ἀριθμῷ εἶναι ἐλάχιστους, τοὺς δὲ πορρωτέρω πλείους, ἵνα δὴ καὶ ἀριθμῷ τοῦ ἐνὸς, οἱ μὲν ὡς ἐγγυτέρω οἱ δ' ὡς πορρωτέρω ᾧσι. τῶν δ' ὀλυμπίων αὖ καὶ τοῦ παντὸς τοῦδε τὸν ποσιδῶ προτετιμῆσθαι καὶ τούτῳ δευτέρῳ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν πρὸς τοῦ βασιλέως Διὸς ἐπιτετράφθαι, κρατίτῳ τὲ καὶ τὴν ἀξίαν πρεσβυτάτῳ τῶν αὐτοῦ παίδων γεγονότι, ὃν ὁπατὴρ οὗτος ζεὺς ἐαυτῷ μὲν οὐκ ἔστι ἴσον. οὐ γὰρ τοι οὐδὲν ἴσον τ' ἦν τῷ αὐτῷ δι' αὐτοῦ ὄντι, τὸ δὲ ἐτέρου ἤδη

teritum et futurum discernit tempus, et loco situm habente Deos hos comprehensos esse ob existentia congenita ipsis corpora et ideò hos esse intra coelum, alios autem supercoelestes, utpote corporibus et loco omni tali carentes. Dignitate quidem omnibus Diis et quomodocunque genitis Olympicos praestare, numero autem, quàm minimos hos esse, quemadmodum rursus daemones et hos quidem Iovi propius verè uni existenti et numero minores esse, illos verò longius plures, ut et numero unius hi quidem, propius, illi verò longius sint. Olympicis rursus et toto hoc universo Neptunum pluris aestimatum et huic secundo universi regimen a rege Iove commissum esse, optimo et dignitate antiquissimo ipsius liberorum existenti, quem pater hic Iupiter sibi quidem non amplius aequalem genuit. Nil enim

ὅν, ἄνισον ἂν ἔτι ἀποβῇ-
ναι.

aequale ipsi esse per se
existenti et per alium exi-
stens, inaequale evadere.

ια. περὶ μέτρου καὶ συμμε-
τρίας.

11. De mensura et symme-
tria.

Τὸ δὲ δὴ καλὸν τοῦτο ἐν
μέτρῳ τὲ καὶ τοῖς συμμε-
τροῖς διοκτέον. καὶ ὅλως ὅ-
ρῳ, οὐκ ἐν ἀμετρίᾳ, οὐδέ
γε τῷ ἀορίστῳ τὲ καὶ αἰεὶ
πλείονι. καὶ τοι ἀπορήσε-
ιεν ἂν τις, εἰ τὸ μᾶλλον ὃν
καὶ ἄμεινον ἅμα. τί δὴ
ποτε οὐ τὸ αἰεὶ πλεόν, ἀλ-
λὰ τὸ μὴ τὸ μέτριον ὑπερ-
βῆλλον, καλλίον τε ἅμα
καὶ ἄμεινον; ὅτι δὴ οὐ τῷ
πληθεῖ τε πλεόν καὶ ὀγκῷ
μεῖζον μᾶλλον ὃν, οὐδ' ὅ-
λως τὸ τῷ ποσῷ ὑπερβήλ-
λον, ἀλλὰ πολὺ πρότερον,
τὸ πρὸς τὸ ἀνώλεθρον ἐν
μᾶλλον πεφυκός. ἔν δὲ
μᾶλλον πέφυκε πρὸς τὸ ἀνώ-
λεθρον τὸ ἐν τε καὶ μᾶλ-
λον ἡνωμένου μᾶλλον δύ-
ναται, ἀπλοῦν μὲν συνθέ-
του, σύμμετρον δ' ἀσυμμέ-
τρου, τὰ τε ἀνάλογον ἔχον-
τα τῶν οὐκ ἀνάλογον ἔχόν-
των. τὸ γὰρ αὐτὸ μέτρον,
λόγος τὲ ὁ αὐτός, κοινὰ γι-
γνώμενα, τὰ τε μετρούμε-
να, τὰ τε ἀνάλογον ἔχοντα

Hoc verò pulchrum in
mensura et symmetria
quaerendum et summa-
tum in modo, non extra
modum, neque in in-
terminato et semper am-
pliore. Et dubitaverit
quis, si amplius et meli-
us simul sit. Quid tan-
dem non semper ampli-
us, sed modum non ex-
cedens pulchrius simul et
melius? Quod non nu-
mero amplius et mole
maius melius sit, neque
omnino quantitate exce-
dens, sed longe prius,
quod ad incorruptionem
magis aptum. Ad hanc
autem magis aptum est
unum et plus unito ma-
gis valet, simplex qui-
dem composito et com-
mensum nōn commenso
et proportionata non pro-
portionatis. Idem enim
modus et ratio eadem,
communia facta tam men-
surata, quàm proportio-

ὡς μάλιστα ἐνοῖ. τὰ δὲ μή-
τε ἐκ συμμέτρων τῶν ἐκυ-
των μερῶν, ἢ τοῦ ἀνάλογον
ἐχόντων, μήτε πρὸς ἃ ἀν-
τὰ τέτακται. καὶ ὥνπερ
μέρη καὶ αὐτὰ ὄντα τυγ-
χάνει, μετρίως τὲ ἔχοντα,
ἅτε δὴ οὐδ' ἠνωμένα, πλεῖ-
στον ἢ ὅη καὶ τοῦ ἀνωλέθρου
ἀποπίπτει. Διὰ ταῦτα ἐν
μέτρῳ τὲ ἀεὶ καὶ ὄρω, τὸ
μᾶλλον τὲ ὄν καὶ ἅμα κάλ-
λιόν τε καὶ ἁμεινον, οὐ τῷ
ἀεὶ τε πλείονι καὶ ὅλως
ἀορίστῳ. καὶ περὶ μὲν τού-
του ἐς τοσοῦτον.

nata quàm maxime uni-
unt. Quae verò neque
ex mensuratis suis par-
tibus, seu proportionatis
exsistunt, neque ad se in-
vicem ordinata sunt. Et
quorum partes eademem
quidem et cum modo exi-
stentes, non verò unitae,
potissimum etiam incor-
ruptione excidunt. Pro-
pterea, quae in mensura
semper et modo semper
magis sunt, simul pul-
chriora et meliora sunt,
non quae in ampliori et
prorsus interminato exi-
stunt. Et de hoc qui-
dem in tantum.

πς. περὶ τῶν τῶν θηρίων
ἐνίοις κατὰ λόγον δρω-
μένων.

Περὶ δὲ τοῖς τῶν θηρίων
ἐνίοις κατὰ λόγον δρωμένων,
ἄλλων τὲ δὲ συχνοῶν καὶ
τῶν γνωριμωτάτων μελι-
τῶν τε πολιτείας καὶ μυρ-
μήκων οἰκονομίας, ἢ τοῦ καὶ
ἀρχαίου ἐμμηχανοῦ θήρας
ἐκείνο φαμέν, ὡς εἶγε ἰδίᾳ
ταῦτα χρῆμενα διανοία, τὰ
τοιαῦτα ὁρῶν, ἢ κρείττονι,
κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην
χρῆστον ἢ, ἢ χείροني, ἢ πα-

26. De quorundam anima-
lium secundum rationem
actionibus.

De animalium quorun-
dam secundum rationem
actionibus inter alia plu-
ra, notissimarum apum
de politia et formicarum
oeconomia, multò magis
etiam de araneae soler-
tis venatione illud dici-
mus, an proprio usa in-
genio talia faciant, an me-
liore, quàm homini con-
venit, utantur, an peio-
re,

ραπλησίᾳ. ἀλλ' εἰ μὲν κρείττονι ἐκέχρητο, ἐν ἅ-
 πασιν ἂν, ἢ τοῖς πλείοσι
 κρείττον, ἢ κατὰ ἄνθρωπον
 ἐπραττε, Φαίνεται δ' ἐν
 τοῖς πλείοσι χειρόν πρᾶτ-
 τουτα, ἢ κατὰ ἄνθρωπον.
 εἰ δὲ χειρόνι, οὐκ ἂν που
 ἐνὶ γε αἰεὶ ἐργῶ ἀΦωρισμέ-
 νως προσεῖχεν ἕκαστον αὐ-
 τῶν. καὶ τοῦτο ὡς κάλλι-
 στα σχεδὸν πραττομένῳ. τε-
 λέας γὰρ ἂν διανοίας καὶ
 κρείττονος, ἢ κατὰ ἄνθρω-
 πον, τὸ πρὸς ἐνὶ αἰεὶ ἐργῶ
 τῶν καθ' ἐαυτήν τῷ καλλί-
 σω ἔχειν ἐαυτήν. εἰ δὲ καὶ
 τῇ ἀνθρωπίνῃ παραπλησίᾳ,
 οὐδ' οὕτως οὐτ' ἂν ἐνὶ ἐργῶ
 προσεῖχεν, οὐτ' ἂν ἐν τοῖς
 πλείοσι χειρόν, ἢ κατὰ
 ἄνθρωπον ἐπραττεν. ἀλ-
 λά δῆλα ἂν εἴη, οὐκ ἰδίᾳ
 διανοίᾳ, τῇδὲ τῆς τοῦδε τοῦ
 οὐρανοῦ ἡγουμένης ψυχῆς
 ἅπαντα ταῦτα ἄλλῳ ἐπ'
 ἄλλῳ χρώμενα καὶ νοῖς
 χωρίστοις τοῖς γε σφίσιν,
 ἅλλοις ἅλλοις ἕξωθεν ἐφε-
 σηκόσιν. οἷς ἡ ψυχὴ αὐτῇ
 τῶν τῇδὲ ἕκαστα προσάγει,
 οἷς δὴ οὐ ταῦτα μόνα, ἀλ-
 λά καὶ τὰ ἀναίσθητα χρώ-
 μενα Φανερά ἐσι. τάτε
 ἄλλα καὶ αἱ ἀμπέλου, ἢ

re, an simili. At si me-
 liore uterentur, in omni-
 bus aut pluribus melius,
 quàm hominis est, age-
 rent. Apparent autem in
 plerisque peius agentia,
 quàm hominis est. Si ve-
 rò peiore, non uni sem-
 per operi seorsim atten-
 derent eorum singula, et
 hoc quàm optime fere
 confecto. Perfecti enim
 ingenii et melioris, quàm
 hominum, est uni sem-
 per operi et quoad se
 pulcherrimo attentum es-
 se. Si autem homini-
 bus simili, neque sic uni
 operi attenderent, ne-
 que in plerisque peius,
 quàm homines agerent.
 At clarum esse posset,
 non proprio ingenio,
 sed illo animae coelum
 hoc gubernantis omnia
 haec alio super aliud
 usa et mentibus separatis
 a se, aliis aliis adstan-
 tibus, fieri, quibus ea-
 dem anima singula pro-
 ducit, quibus etiam non
 haec sola, sed et in-
 sensibilia uti manifestum
 est. Inter alia etiam vi-
 tis et cucurbitae clavi-

πολοκύντης ἔλικες, αἱ ἐὰν μὲν μηδὲν αὐταῖς τι παρακείται τοιοῦτον, οἷω περιελιχθῆναι, ἐπ' ἐνθὺ φέρονται φερόμεναι. ἐὰν δὲ πτόροδος τις παρῆς, παραχρῆμα περιελιχθῆσαν τῆς δ' αὐτῆς ἀν ψυχῆς δυνάμει. καὶ ἥτε λίθος ἢ ἡρακλεία ἔλκοι ἀν τὰ σιδήρια καὶ χρυσοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων τῶν συγγενῶν ὁ ὑδράργυρος παρὰ δόξαν ἐχόμενος ἀπαιώροίτο. ὅτι τὰ ἀν ἄλλο παραπλήσιον γίγνοιτο, ἀπὸ ταύτης γίγνοιτ' ἀν. ταύτην γὰρ τὸν τόνδε ἐγγύθεν τὸν οὐρανὸν συνέχουσιν, ἐπὶ τε ἅπαν αὐτῶν μέρος ἐξικνουμένην τῇ δυνάμει καὶ τάτε ἄλλα κατὰ λόγον ἀπεργαζομένην καὶ Φίλα, ἃ ἀν δέοι, τίθεισαν παρὰ Φίλα. τῆς δ' οὖν θνητῆς τε καὶ ἐσχάτης ταύτης γενέσεως ἡλῶ τε καὶ κρόνῳ ἐξεργασμένης, κατὰ τὴν τοῦ τῶν ὅλων ἡγεμόνος ποσιδῶνος ἐπίταξιν, ὅτε οὐρανὸς ὅδε αὐτῶν ποσιδῶνι ἀπετέλεσο. καὶ ἔτι Διὶ τῶ βασιλεῖ ἢ σύμπασα τοῦ ὄντος γένεσις, ἐκ πάντων τὰ καὶ πακτοίων εἰδῶν αἰωνίων, ἐγγχρόνων, ἀθανάτων ἐς ἔν

culae, si ipsis nil tale adiacet, quo circumvolvi queat, in directum tendunt; si autem ramus aliquis adsit, continuo circumvolvuntur eiusdem animae virtute. Et lapis Herculeus ferrum attrahit, et argentum vivum auro aliisque congenitis imminens, praeter opinionem attollitur. Et quidquid aliud simile factum fuerit, ab illa fit. Haec enim est, quae prope hoc coelum continet et omnes ipsius partes virtute attingit, aliaque secundum rationem operatur et amica; quae oportet, ad amica ponit. Mortali igitur et ultima hac generatione Soli et Saturno effecta, secundum Neptuni universi huius principis ordinationem coelum hoc ab ipso Neptuno perfectum est et insuper a rege Iove omnium entium genesis, ex omnibus et omnimodis speciebus, aeternis, temporariis, immortalibus, in unum quoddam integrum systema, quantum

τι παντελές σύστημα, ἐς ὃ. fieri potuit, pulcherri-
 σον διον τ' ἦν, κάλλιστα τε me et optimè compo-
 καὶ ἄριστα ἔχον, συγκεκο- sita.
 τημένη.

Sine titulo et initio.

Est verò Cap. XXXI. lib. III.

περὶ δικῶν.

De iudiciis.

Καὶ θανάτῳ ἤδη ζημιῶν. Et morte iam mulctare.
 τῶν δ' ἀδικημάτων ἀμφισ- Sceleribus autem ambi-
 βητουμένων, ταῖς πλείοσιν guis votorum pluralitate
 ἂν τῶν ψήφων τὸν Φεύ- reum condemnari. Eius
 γοντα ἀλίσκεσθαι. ἀπολύε- verò dimissionem iniu-
 σθαι δὲ μὴ ἀδικεῖν, οὐ μό- riam haud facere, non
 νον ἀπ' ἐλαττόνων τῶν κα- solum ex pauciorum par-
 ταψηφιζομένων, ἀλλὰ καὶ te condemnantium, sed et
 ποτὲ πῶ ἴσαι γένωνται. ἐπὶ si vota unquam aequa-
 μέντοι κακεῖνο τῷ περὶ δι- lia sunt. Porro etiam il-
 κῶν λόγῳ προσκείσθω, ὡς lud sermoni de iudiciis
 ἓνα ἀδικημάτων τις τοιού- addatur, quod si quis ta-
 του παρὰ τῷ συνεδρίῳ κρι- lis delicti a synedrio iu-
 νόμενος, εἴη ἂν θάνατον dicatus, quali poena mor-
 τὴν ζημίαν ἐπικεῖσθαι, κα- tis imposita est, alia quae-
 λὰ ἅττα ἑαυτῷ ἔργα προ- dam bona opera prius a
 πεπραγμένα ἐπιδείξῃ, με- se facta ostendat, quae
 γέθῃ, ἢ πλήθει ὑπερβάλ- magnitudine aut numero
 λειν τὸ ἀδικημα δοκοῦντα, delictum superare viden-
 τοῦτον, ὡς οὐκ ἔτ' ἂν δυ- tur, hic non amplius, tan-
 σόρθωτον, οὐδὲ τὴν φύσιν quàm inemendabilis et na-
 κακὸν, δυσυχία δὲ δὴ τῶν tura malus, sed infortu-
 ἄλλων κεχρημένου τινὶ καὶ nio aliorum quodam usus,
 παιδείας ἐνδείξῃ, μὴ δὲ θά- educationisque defectu,
 νάτῳ ἔτι, ἀλλὰ δεσμοῖς τι- morte mulctandus, sed

σιν εὐθύνας χρόνοις. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν τοιούτων ἄλλοις. εἰ γὰρ τι ἡμῖν καὶ παραλείπεται, ἀλλ' οὖν τά γε ἐν ὅλῃ ἤδη τῇ βιβλῷ εἰρημένα ἱκανὰ, θεῶν ἂν συλλαμβανόντων, τοιαύτ' τοῖς ἡμετέροις ἄρχουσιν ἐμποιῆται ἕξιν, ὅταν καὶ περὶ ὧν οὐχὶ μῖν διασσεσάφηται, αὐτοὺς καλῶς τε καὶ εὖ διαγινώσκειν.

carcere corrigendus temporario sit. Sed satis quidem de talibus. Si enim a nobis etiam quid relictum sit, ea, quae in toto libro dicta sunt, sufficient, Diis iuvantibus, ad talem nostris magistratibus indendum habitum, quo etiam de iis, quae nos non manifestavimus, pulchrè et bene ipsi dignoscere possint.

Sine titulo et initio.

Est Cap. XXXII. lib. III.

περὶ τῶν τῶν θεῶν ὀνομάτων.

De Deorum nominibus.

Λοιπὰ δὲ δὴ ἡμῖν τὰ περὶ τῶν τῶν θεῶν ἀγιστεῖων, ἃ καὶ αὐτὰ ἔτι ἐπεξεργασέα εἰσιν. οὐ γὰρ ἂν σμικρόν τι διαφέροι, ὁρθῶς, ἢ μὴ ἀγιστεύειν τοῖς θεοῖς, εἰ αἱ μὲν συναδᾷ ταῖς περὶ θεῶν δόξαις ἀγιστεῖν καὶ ἐκείνας κρατύνοιν τε ἂν κακεῖνας καὶ ὑποσεύοιεν. ὥς δὲ ἐκ τῶν περὶ θεῶν δόξων ἅπαντα ἤρτηται τά γε ἡμέτερα, ὥς τε καὶ εὖ, ἢ κακῶς πράττεσθαι, οὗτοι

Superest autem nobis adhuc tractare de Deorum cultu. Non enim parvi interest, recte vel non colere Deos, si consortis opinionibus de Diis cultus has et illas firmet vel succutiat. Quod verò ab opinionibus de Diis omnia nostra pendeant, ita, ut bene vel male agatur, neque dubium est hominibus quantumcunque mentis tenentibus.

δὴ ἀμφιλόγον, νοῦ ὅσον οὖν μετέχουσιν ἀνθρώποις, ὥς τε καὶ ταῦθ' ἡμῶν ἐπεξεργασέα ἔστι. καὶ πρῶτον γε αὐτῶν περὶ τῶν τῶν θεῶν ῥητέα τὰ ὀνομάτων καὶ ἐπιδεικτέα, ὥς οὐ μεμπτῶς ἡμεῖς τοῖς πατρίοις θεῶν ὀνόμασιν ἐπὶ τῶν διὰ φιλοσοφίας ἀναγνωριζομένων κερήμεθα θεῶν. οὐτε γάρ που λόγοις αἰεὶ ἐχρῆν ἀντ' ὀνομάτων σημαίνειν τοὺς θεούς. οὐ γὰρ καὶ τοῖς πολλοῖς ῥάδιον τὸ τοιοῦτο, οὐτ' αὐτοὺς καινὰ ὀνόματα βεβημένους, ἢ βάρβαρα ἐπαγαγομένους ἐνὸν πατρίοις χρήσασθαι. ἀλλὰ Φαίη ἂν τις, ὥς κατακέχρανται ταῦτα τὰ ὀνόματα ὑπὸ τῶν τοὺς μύθους τῶν ἐκ φιλοσοφίας περὶ θεῶν λόγων ἀπωδούς πλασασμένων ποιητῶν καὶ οὐκ ἔτι δὴ ἐχρῆν αὐτοῖς κεχρησθαι. ἀλλὰ μὴ οὕτοι αὐτὴ ἡ τῶν ὀνομάτων φύσις ἦ, ὅια δὴ, ἣν καὶ ἅπαν ὅτιοῦν ὄνομα χρανθῇ καὶ κεχραμμένον αὐτὸ μένειν ἐς αἰεὶ, ἀλλ' ὅια μᾶλλον, ἣν μὲν ἐπὶ Φαύλης τέ τις καὶ ἐναγοὺς δόξης, ὀνόματι ὅτω οὖν χρήσεται, κεχράνθαι δὴ αὐτῷ

Igitur haec quoque adhuc a nobis tractanda sunt. Et primò illorum de Deorum nominibus dicendum et monstrandum est, ne male patriis Deorum nominibus de iis, qui per philosophiam nobis noti sunt, uteremus. Non enim sermonibus semper opus erat loco nominum indicare Deos. Nam vulgo hoc facile non est. Neque novà nomina ponere, aut barbara inducere, cum patriis uti liceat. At dixerit quis, haec nomina polluta esse a poetis, qui fabulas, philosophorum de Diis sermonum secessus fluxere. Et non amplius decebat iis uti. At non semper nominum natura erat talis, qualis, ut, si omne quodcunque nomen in usu sit, idem semper pro semper in usu maneat. Sed nempe potius, si quis in mala et detestanda opinione nomine quocunque usus fuerit, pollutum ipsi et nomen esse. Si verò alius eodem in sana et pura opinione utatur,

καὶ τὸννομα. ἦν δ' ἕτερος
τῷ αὐτῷ ἐφ' ὑγιοῦς τε καὶ
ἐυαγοῦς χρήσθαι δόξης,
ἄχραντον τούτῳ ἤδη καὶ
τὸννομα γιγνεσθαι. οὕτω
μὲν γὰρ ἄχραντον ὄνομα,
ὡς μὴ δὲ ποτε ὑπὸ μηδενὸς
κεχράνθαι, οὐκ ἂν βραδίως
τίς εὖροι. ἐπεὶ καὶ αὐτο
τὸ θεοῦ ὄνομα Φαίη τις ἂν
κεχράνθαι, ὅτε καὶ ἀνθρώ-
πων γε ἐνίοις πολλῶν ἀγῶν
μετοῖς ἐπίπε....

purum etiam ipsi nomen
fieri. Nam adeo purum
nomen ut a nullo un-
quàm pollutum sit, faci-
lè quis non invenerit, cum
ipsum adeo Dei nomen
dixerit quis, pollutum fu-
isse, quando et hominum
quibusdam multis crimi-
nibus plenis.

ἡ τῶν μηνῶν καὶ ἔτων
τάξις.

Ordo mensium et annorum.

Καὶ μὲν δὴ καὶ μηνὶ καὶ
ἔτεσι τοῖς γε κατὰ φύσιν
χρησθαι. μηνὶ μὲν κατὰ
σελήνην ἀγομένοις, ἔτεσι
δὲ πρὸς τὰς ἡλίου τρόπας
καὶ τούτων τὰς χειμερι-
νὰς ἀποκαθισχόμενοις, ὅτε
τὸ πλεῖστον ἡμῶν ὁ ἥλιος
ἀποκεχωρηκώς, τῆς πρὸς
ἡμᾶς αὐτοῖς ἄρχεται προσό-
δου. ἔτη μὲν οὖν καὶ νέαν
ἀγεῖν, ἣ ἂν ἡμέρα ἡλίῳ ἡ
σελήνῃ συνιοῦσα, ὑπὸ τῶν
ἀστρονομίας ἐμπειροτάτων
κρίνεται. τὴν δ' ἐξῆς νο-
μεύειν, ἥς ἂν ἡγοῦντο μέ-
σαι νυκτες, αἱ μετὰ τὴν
τοῖν θεῶν ἐκθυσὺς σύνοδον.
ἀφ' ἧς τὰς λοιπὰς ἀπάσας

Quod et mensibus et
annis natura sua uten-
dum sit, mensibus qui-
dem secundum lunam
peractis, annis verò ad
solis solstitia eorumque
hibernum redeuntibus,
quando sol quàm longis-
sime a nobis remotus ad
nos iterum accedere in-
cipit. Ultimum igitur
mensis agi, quo die lu-
na cum sole congressa,
ab astronómiae peritis-
simis iudicatur, sequen-
tem verò novam lunam,
quam praeit media nox,
illa post duorum Deo-
rum statim congressum,

ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἀριθμεῖν, τοὺς μὲν πλήρεις τὲ καὶ τριακοντ' ἡμέρους ἄγοντάς τῶν μηνῶν, τοὺς δὲ κοίλους τὲ καὶ μιᾷ τῶν ἐτέρων ἡμέρᾳ λειπομένους. καὶ γὰρ αὖ καὶ τῶν νύκτων ἐκάσῳ τὴν μὲν ἐσπέραν τῇ ὀιχομένη ἡμέρᾳ, τὸν δ' ὀρθρον τῇ ἐπιούσῃ λογίζεσθαι καὶ τὰς μέσας νύκτας ἀμφότεν εἶναι ὅρον τοῖν ἡμέραιν. ἀριθμεῖσθαι δὲ καὶ ὥδε τὰς μηνὸς ἐκάστου ἡμέρας, μετὰ μὲν νομηνίαν δευτέραν ἰσαμένου καὶ τρίτην καὶ ἐξῆς ἐς πρόσω ἴοντι ἄχρις ὀγδόης. μετὰ ὀγδόην ἰσαμένου ταύτην ἐβδόμην αὖ μεσοῦντος, εἴτα ἕκτην καὶ ἐξῆς ἀνατρέψαντι ἄχρι δευτέρας, μεθ' ἣν διχομηνίαν, εἴτα β' αὖ φθίνοντος καὶ τρίτην καὶ ἐξῆς ἐς τὸ πρόσω αὖ ἴοντι ἄχρις ὀγδόης. μεθ' ἣν αὖ ἐβδόμην ἀπιόντος, εἴτα ἕκτην καὶ ἐξῆς ἀνατρέψαντι ἄχρι δευτέρας, μεθ' ἣν ἔννην, εἴτα ἔννην τὲ καὶ νέαν, τοῦ μηνὸς πλήρους γιγνομένου. ἣν δὲ κοῖλος ὁ μὴν γίγνηται, μετὰ δευτέραν ἀπιόντος ἔννην τὲ καὶ νέαν ἐυθύς.

a qua reliqui omnes dies numerandi sunt, aliis quidem plenis et triginta dierum mensibus aliis vero cavis, uno deficientibus. Nam et rursus noctium singularum vesperam abeunte die, diluculum verò redeunte computari et medias noctes amborum dierum terminum esse. Numerari etiam sic mensis cuiuslibet dies post Novilunium, seu primum lunae diem, secundum et tertium et sic deinceps progrediendo usque ad octavum. Post octavum incipientis septimum rursus medii, dein sextum, et sic deinceps redeundo usque ad secundum. Post quem plenilunium, dein secundum desinentis et tertium et deinceps progrediendo usque ad octavum. Post quem rursus septimum abeuntis, dein sextum et sic deinceps ordine retrogrado usque ad secundum. Post quem penultimum, dein ultimum mensis pleni. Si autem cavus sit, post secundum

τοῦ δ' ἔτους νέον μὲν μῆ-   abeuntis ultimum statim,
να ἄγειν, ὃν ἂν ἡγοῖτο σύν-   anni. verò novum men-
οδος ἢ μετὰ χειμερινᾶς.   sem agi, quem praeit
congressus post Aiber-
num solstitium.

Incerti

Incerti Auctoris
Rhetoricorum ad Herennium

Locus de praeceptis mnemonices,

Saeculo circiter XIV. in linguam graecam versus et nunc primum ex Codice MS. Bibliothecae regiae Civitatis Augustanae in lucem editus.

L e c t o r i S.

Christ. L. B. de Aretin.

Cum scripta veterum Graecorum *mnemonica* seriorum temporum fata adeo iniqua passa sint, ut eorum nullum, ne dicam integrum, sed ne fragmentum quidem aetatem tulerit: haud abs re facturum me iudicavi, si in tanta huiusmodi librorum penuria unum saltem monumentum, licet auctoris recentioris (*Maximi* forte *Planudis*) et ex latinis fontibus traductum, orbi literario redderem. Descriptum id ex antiquo bibliothecae regiae Augustanae Codice (vid. A. Reiser. Index MSS. pag. 90.) a Fr. X. Bergero, viro literarum graecarum amantissimo, cui plura alia eiusmodi *λερψανα*, ex Codd. MSS. eruta atque in sylloge nostra (*Beyträge zur Geschichte und Literatur* etc.) primum edita, debentur; idem quoque notulas adiecit scriptionisque vitia, quae non pauca in Cod. exstant, diligenter indicavit. Vale. Scrib. Monachii, d. 6. Maii. 1806.

Μαρκου Τηλλίου Κινερωνος

περι μνημης τεχνικης.

Μετηνεχθη εκ της Λατινικης. ^{a)}

(Ex libro III. Rhet. ad Herennium.)

16) Περὶ τῆς μνημης, ποτερον εχει τι τεχνης τε και τριβης, η το παν αυτης εκ Φυσεως προεισιν, καιρος ἑτερος προσηκων εἰπεῖν ὁρισθησεται^{b)}. Νυν δ' ὡςπερὶ συνεστῶτος, και πασιν ὁμολογῶμενα, πολυ τι το κρατος εν αὐτῇ τεχνῇ τε και διδασκαλίαν κερτῆσθαι, ἔτω περι αυτης εκ των ενουτων λεξόμεν. Τεχνικὴν μεν γαρ ειναι τὴν μνημην εἰπερ τι των αλλων ενεδειξαν^{c)} εκ παλαι τα οντα Φρονησαντες ὅπως δ' ενεδειξαν^{d)}, επιδειξομεν κελως εν καιρῷ. Τα νυν δ' εκπληρωτεον ἡμῖν τον επι της παρετης χρειας σκοπον, και τις ἡ τεχνικη μνημη, λεκτεον. Διπλῇ τοιουν ἡ μνημη, Φυσικη τε και τεχνικη. Και Φυσικη μεν εστιν, ἥτις ταις ἡμετεραις ενιδρυται ψυχαις,

a) Desumptum ex cod. ms. 67 bibliothecae regiae civitatis Augustanae.

b) MS. ὁρισθειςεται, frequente ob pronuntiationis similitudinem permutatione. Ab interprete ipso profectum esse videtur εὑρεθηςεται, cuius vocis compendia libarius enodare nesciebat.

c) MS. ενηθηκεν manifesto mendo, cui vix aptior medela reperiri poterit.

d) MS. ηθηκεν. Versionem hic, uti deinceps saepius, a textu hodierno discrepare, conferenti uliro patebit.

συγγενυνόμενῃ τῇ εἰσεννοίᾳ^{e)} τεχνικῇ δὲ ἐστίν, ἣν εἰσ-
 γωγῇ τις συμβεβαιοῖ, καὶ λόγος διδασκαλίας. Ἀλλ' ὥστερ
 καὶ τοῖς λοιποῖς τῆς διδασκαλίας πραγμασί, ὧν ἡ ἀγα-
 δοτὴς μιμεῖται, πολλὰς διδασκαλίαν ἢ τεχνὴν παραγε-
 νομένη ποιεῖ (τελειότεραν^{f)}, τὰ Φυσεῖ χορηγούμενα συμ-
 βεβαίῳσα, καὶ ἀξέσσω, τὰτο καὶ τῷδε τῷ πραγματι γινο-
 μένου δεικνύται, ὡς ἐκ ἐσθ', ὅπως συμβητέται ταυτὴ τῇ
 τεχνικῇ μνημῇ ἢ Φυσικῇ, εἰ καὶ τινεῖς^{g)} τῶν ἀνθρώπων
 ἐξηρημενὴ δοθεῖη. Ἐπιπολὺ γὰρ αὕτη τὴν τῆς Φυσεως
 μνημοσύνην ἀνεχθεὶ καὶ πλατύνει λόγῳ διδασκαλίας. Ὅθεν
 καὶ ἡ Φυσικὴ μνημὴ τῇ διδασκαλίᾳ συμβεβαίωτα. ὡς ἀν
 εἰη τε^{h)} παντὶ ἐξηρημενῇ, καὶ αὐτὴ τῇ τῇ διδασκαλίᾳ
 δίδομένη προσληπτεὰ καὶ ἡ εὐφυΐα. Οὐδὲ γὰρ ἐν ταυτῇ
 μάλλον ἢ ἐλάττω ἢ ταῖς ἑτέραις τεχναῖς συμβαίνει,
 εὐφυΐα μὲν τὴν διδασκαλίαν, διδασκαλίᾳ δὲ τὴν Φύσιν
 ἐκλαμπειν. Καὶ κείνοις ἐν παντὶ, οἱ Φυσεῖ μνημονευτι-
 κοὶ τυγχάνουσιν οὐτε, ὡφελίμος ὁ παρὼν ἀγὼν ἐστίν, ὅⁱ⁾
 αὐτὸς μετ' ὀλίγον ἐννοῆσαι δύνηται. Εἰ δὲ τινες τῶν
 ἡμετέρων τῇ σφῶν εὐφυΐᾳ θαρσύνοντες, καὶ ταυτὴ χρῶ-
 μενοι, ἢ προσδεοίεν^{k)} λόγων^{l)} ἤδη ἐξηρημομένων, λόγον ἀν
 ἀποδοίμεν δίκαιον, τὸ μὴ πρὸς ταῖς εὐφυστέροις, τοῖς

e) Vix aliam admittit lectionem compendiaria vocis huius
 scriptura, licet usitatiores alioquin sint *επινοία* et *εν-
 νοία*.

f) Hanc similemve vocem supplendam esse, sensus arguit.

g) MS. *τινα*, quod etiam *εις τινα* fortasse emendari po-
 tuisset.

h) MS. *τι*, quod quin recte mutatum sit in *τε*, nullus
 dubito.

i) MS. *ὄν*, quod librarii imperitia etiam ex coniunctione
ὡς enasci potuisset.

k) MS. *προσδεοιν*.

l) MS. *το των*, de quo ambigius haereas.

δ' ἦττον ευφυῆς εἶχαι βοηθεῖν αἰσθόμενος τὸ πραγμα-
τευεσθαι. Περὶ τῆς τεχνικῆς τοῖνυν μνήμης εἰπόμεν,
εντευθεν ἀρχόμενοι. Ἡ τεχνικὴ τοῖνυν μνήμη συνίστα-
ται ἐκ τόπων τε καὶ εἰκόνων. Τόπος δὲ προταγορευόμεν,
οἵτινες βραχέως, τελείως, ἐκφανῶς ἡ Φυσιεὶ ἡ χειρὶ τε-
τελεσμένοι εἰσιν, ὥς ἂν ρηθῶς αὐτὰς Φυσικὴ μνήμη συλ-
λαβεῖν καὶ περιπλεξαι δυνήθειμεν, οἷον βῆμον, ἐπιστυ-
λον, γωνίαν, καὶ ὅσα ἄλλα ταῖσι εἰσιν ὅμοια· εἰκονας δὲ
λεγόμεν μορφας τινὰς γνωρίμας, καὶ εἰδῶλα ἐκεῖνη τε
πραγματός, ἃ μνησθῆναι βεβλωμεθα, ὥς ἵππον, λεοντα,
αἶτον, καὶ τὰ ὅμοια. Ὡς ἂν ἐν εἰδωλῷ μνημὴν
εἶναι, τὰ εἰδῶλα αὐτῶν ἐν τοποῖς τισὶ βεβαίοις, ὥς εἰρη-
ται, συστηνῶν, καὶ ἐνιδρύνειν οφείλομεν. Ἀλλὰ νυν ἤδη
καὶ ὅποις τινὰς τόπος εὕρισκιν, καὶ ὅπως τῆς ζῆ-
τεῖν, καὶ αὐτὸς ὅπως ἐν τοῖς εὐρεθείσι τοποῖς τὰς εἰ-
κονας ἐγκαθίστην δεῖ, ὑποδείξομεν.

17) Ὡς περ τοῖνυν οἱ γράμματα εἰδοτες καὶ τὰ λε-
γόμενα γράφειν, καὶ τὰ γραφόμενα ἀναγινώσκιν δυναν-
ται, ἔτω καὶ οἱ ὅσα ἂν τις εἰποι πλείστα μεμαθηκοτες
ἃ ἐμάθον ἐν τοποῖς συνιδρύνειν δυνανται, καὶ ἐξ ἐκει-
νῶν μνημονευτικῶς προφέρειν. Οἱ μὲν γὰρ τοποὶ κηριοὶς
καὶ χερταῖς ὁμοιοτάτοι εἰσιν, αἱ δὲ εἰκονες τοῖς γράμ-
μασιν, ἡ δὲ τῶν εἰκόνων τάξις τε καὶ καθιδρύσις ὥς μα-
λιστα τῇ γραφῇ, ἡ δὲ προφορὰ τῇ ἀναγνώσει. Δεῖ γὰρ,
ἂν βεβλωμεθα πολλῶν μνημονευσθῆναι, καὶ πολλὰς τόπους
ἡμῖν αὐτοῖς συσκευάζειν, ὥσπερ ἐπ' αὐτῶν τῶν πολλῶν
πολλὰς ἐγκαθιδρύνειν εἰκονας οἷοι τε ὤμεν. Ἐπεὶ νομιζο-
μεν δεῖν κατὰ τάξιν εἶναι τῆς τῶν τόπων, ἵνα μὴ
ποτε τῆς τάξεως ἐκπεσῶμεν συγχυθέντες, ἀλλὰ τὰς
εἰκονας, ὅθεν ἂν ἡμῖν ἀρῆσκει, τῶν ἀκρῶν ἐχόντες ἐπο-
μένους δυνησώμεθα τὰ παραπεμφθέντα τοῖς τοποῖς βλε-
πεῖν τε, καὶ ἀναλεγεσθαι, καὶ προφέρειν ἀναμάρτητως.

m) MS. τυτοῖς.

18) Ὡς γὰρ εἰ ταξεῖ σταντας γνωριμὰς τινὰς εἰδωμεν, ἔθεν διοίσει ἡμῖν, ἀφ' ἧς ἀν δὴ τινος^{η)} ἐθέλοιμεν τῶν ἀκρῶν, ἢ καὶ αὐτὰ τὰ μεσὰ λεγεῖν ἀρχομένους τὰ ἐκείνων οὐοματα, ἔτω δὴ καὶ τῶν τοπῶν ταξεῖ καθιδρυμένων, ἀν ἐκ τῆς δοξαυτοῦ μερῶς τὰς συσκευασθείσας εἰκονὰς ἀναλεγωμεθα, πανθ', ἃ τοῖς τοποῖς ἐνεθῆκαμεν, εἰπεῖν δυνήσομεθα. Ὅθεν ἀρεσκεῖ καὶ κατὰ τάξιν συσκευαζέειν τὰς τοπὰς, καὶ τοπὰς, ἧς ἀν λαβοίμεν, ἐξαίρετως συλλογιζέσθαι δεῖν. Καὶ γὰρ αἱ μὲν εἰκονες, ὥσπερ δὴ καὶ τὰ γραμματα, ἐξαλείφονται μὴ χρωμένοις ἡμῖν οἱ δὲ τοποὶ, καθάπερ κῆρος, οφείλουσιν ὑπολείπεσθαι. Καὶ ἵνα μὴ τυχὸν ἀριθμῶ τῶν τοπῶν ἀπατηθῆμεν, πεμπτον ἕκαστον ἀρεσκεῖ σημειῖσθαι, οἷον ἐν τῷ πεμπτῷ τοπῷ χεῖρα χρυσῇ συντιθέναι, καὶ ἐν τῷ δεκατῷ τινὰ γνωριμον, ὃ ἐπιθετον ἐστὶ Δεκατιος, καὶ ὅσα τῶν ὁμοίων εἰσι. Καὶ ἔτω ῥαδιον ἐστὶ, ὁμοία σημεία ἐν ἕκαστῳ πεμπτῷ τοπῷ συνιδρύνειν.

19) Ἐπὶ προσφωρρωτερον ἐστὶν ἐν χωρᾷ ἐρημῷ, ἢ πληθυσθῇ συσκευαζέειν τὰς τοπὰς, διότι ἡ συνεχὴς τῶν ἀνθρώπων παροδος ἐνοχλεῖ, καὶ τὰ τῶν εἰκονῶν ἐξασθενεῖ σημειώματα, ἐρημία δὲ ἀκεραία τὰ τῶν εἰδῶλων συντηρεῖ σχήματα. Ἐπὶ ταῖς ἀνομοῖς σχηματὶ τε καὶ φύσει τοπὰς εὐρετεον ἐστὶν, ὥσαν εὐτακτῶς ἐπιφαίνεσθαι δυνάιντο. Καὶ γὰρ ἀν πολλὰ τίς^{ο)} διαχωρηματα εἰχει λαβὼν, ταραχθῆσεται τῇ τῶν τοπῶν ὁμοιοτητὶ, καὶ ἐπιλησεται, ὃ, τι ἐφ' ἑκάτῳ τοπῷ συνεθῆκεν. Ἀλλὰ δὴ καὶ μεγεθῶς ἥττον ἐχόντες καὶ μετρίως τοπὰς εἰχειν δεῖ. Ὅι γὰρ ὑπὲρ το δέον πλατεῖς κλονεῖσθαι τὰς εἰκονὰς ποιεῖσι, καὶ οἱ λίαν αὐ στενοὶ ἐδυνασθαι δοκεῖσι πολλακίς

η) MS. ἀφ' οἱ ἐν δὴ τινος ἀν. Emendatio tentata ex ipso contextu resultare videtur.

ο) MS. πολλακίς.

την των εικονων δεξασθαι συνδεσιν. Ετι γτε λιβαν εκ-
λαμπρας, καὶ ὑπερβιλλοντως σκοτεινας τοπας εχειν δεῖ,
ἵνα μη η τη τιτωσει αΦανιζωνται αἱ εικονες, η τη λαμ-
προτητι διαχεωνται. Ετι τα των τοπων διαστηματα με-
τρια ειναι αρεσκει, σχεδον ολιγω πλειω ποδων τριων.
Και γαρ ως η οψις, ετω και ο νος ελαττον ισχυει, αν
η σφοδρα ποβρω ανα χωρης, η υπερβιλλοντως εγγυς
προς χωρης εκεινορ¹⁾, οπερ δεῖ ορᾶσθαι. Ου μεν αλλα
και τω οπτι βραδιον τω πλεον τι και ακριβεστερον εγνω-
μοτι την τοιαυτην σπαδην πολλας τε και αρμοδις τοπας
συνετοιμαζειν, ομως, ει τις προς ταυτα ικανον αρμοδις
τοπας εΦευρισκειν εαυτον ε νομισει, αυτον εν εαυτω συ-
στησασθαι, ωσαν βελοιτο, πολλας τοπας εξεσται. Η γαρ
διανοια παντοιαν δη τινα χωραν δυναται περιπλεκειν,
και εν εκεινη θεσιν εκαστε τοπε κατα την αυτη βελησιν
κτιζειν, και αρχιτεκταινειν. Οθεν εξεστιν, εν τω
τω προχειρω πληθει εκ αγχητως εχωμεν, αυτοις ημῖν
σκεψει ημετερη χωραν συνιστᾶν, και την των αρμοδιων
τοπων προχειροτατην ευταξίαν συνετοιμαζειν. Περι μεν
των τοπων ικανως ειρηται. Νυν δε και προς τον επι των
εικονων μεταβωμεν λογον.

20) Επει τοιουν τωντε πραγματων ομοιας ειναι
εικονας δεῖ, και εξ απαντων λογων γνωριμης ημῖν ομοιο-
τητας εκλεγειν οΦειλομεν, διπλαῖ αρα ομοιοτητες ειναι
οΦειλασιν, αἱ μεν των πραγματων, αἱ δε των λογων.
Αἱ των πραγματων ομοιοτητες εκΦανερενται, οταν κε-
Φαλαιωδως τας των πραξεων εικονας συναξωμεν αἱ δε
των λογων ομοιοτητες συνιστανται²⁾, οταν ενος εκαστε
ονοματος η λεξεως μνημη εικονι σημειωται. Ολε δε
πραγματος μνημην πολλακις ενι σημειω και εικονι απλη

p) MS. επεινω, saepius recurrente aberratione, quam quan-
doque etiam ipse librarius supra lineam annotavit.

q) MS. συνιστανται.

συλλαμβανομεν, κατα τον δε τον τροπον, οιον ει τις εν δικη κατηγορῶν τινος ειποι, παρα τε διωκομενα ανθρωπον τινα Φαρμακῷ Φονευθηναι χαριν κληρονομιας της εκεινης εσιας, και τετε τε πραγματος επαγγειλαιτο πολλας παραγαγεῖν μαρτυρας και συνιστορας. Αν τετε πρωτε, ινα προς το διεκδικεῖν ἡμῖν ευκολον ειη, μεμνησθαι θελητωμεν, εν τῷ πρωτῷ τοπῷ την τετε τε παντος πραγματος εικονα συσχηματισομεν, ασθενῆ εν τη κλινῇ κατακειμενον ποιησομεν αυτον εκεινον, ὑπερ εἰς ἡ δικη, εαν¹⁾ την εκεινη μορφην εν νῷ εχωμεν· ει δε εκεινον εκ οιδαμεν, ασθενῆ τινα ληψομεθα εκ εἰς ελαττονος τοπῆς, ὡσαν ευθως εις νῦν ελθεῖν δυναίτο, και τον κατηγορουμενον προς τη κλινῇ αυτη παρεστησομεν, τη μεν δεξια ποτηριον πληρες, τη δ' αριστερα πινακας γεγραμμενες κατεχοντά, και ιατρον τινα Μαρτιον παραστησομεν, ὡς καλῶμενον. Τετον τον τροπον και των μαρτυρων, και της κληρονομιας, και τε τῷ Φαρμακῷ Φονευθεντος μνημιν εχειν δυνατομεθα. Και εἰς τα λοιπα ἀμαρτηματα κατα ταξιν εν τοις τοποις θησομεν, και ὅσακις πραγματος ενθυμηθηναι θελησομεν αν μορφων διαθεσεῖ και τῷ των εικονων επιμελεῖ λογῷ χρησομεθα, βραδιως εκεινων, αἱ βελησομεθα, μνημονευσομεν.

21) Τας των λογων δε ὁμοιοτητας ταις εικοσιν εκφαινειν θελοντες²⁾ πλειῶ πονον εἶχομεν, και μαλλον την ἡμετερην διανοιαν γυμνασομεν. Ουτον³⁾ δε τον τροπον ποιεῖν ἡμῖν ἀρμοσει. „Ἡδη εν δομῷ εκδικησιν Ατρειδαι βασιλεῖς κατασκευαζουσιν.“⁴⁾ Εν τοπῷ καθιστάναι δεῖ

1) MS. εκ.

2) MS. εχοντες subiecta nota librarii γρ. θελοντες.

3) MS. ὅτον.

4) Interpretis igitur exemplar hoc loco referebat: Iam domi ultionem Atridae reges parant, cum modo legatur: Iam domuitionem reges Atridae parant.

δεῖ χείρας πρὸς ἄνθρωπον αἰρούμενον Διομήδεον, ὅτε παρὰ
 των Βησιλέων Μαρτίων λωροῖς ἐμαστιζέτο. Τὰτ' ἐστὶν
 Ἡδὴ ἐν δομοῖς) ἐκδικητὴν βασιλεῖς. Ἐν τῷ ἑτέρῳ τοπῷ
 Αἰτώπων Θέτεον, καὶ Κυμβρόν, καὶ κοσμήμενην ἐν τῇ
 πλανήγ) Ἰφιγενείαν. Τὰτ' ἐστὶν Ἀτρεΐδαι κατασκευ-
 αζέσθαι. Τάτου τοῦ τρόπου οἱ λόγοι πάντες εἰσὶν ἐκδη-
 μοι. Ἀλλ' αὕτη ἡ τῶν εἰκόνων συμμορφώσις ἔτι χρησι-
 μεύσει, ἀντὶ τὴν Φυσικὴν ἀναληψάμεν μνήμην ταύτην τῇ
 σημειώσει, ἵνα στίχῳ τεθειμένῳ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν πρῶ-
 τον μετερχόμεθα δις ἢ τρίς τοῦ αὐτοῦ στίχου, μετὰ δὲ
 ταῦτα μετὰ τῶν εἰκόνων καὶ τὰς λόγους ἐκφράζωμεν.
 Οὕτω τῇ Φύσει ὑπηρετήσεται ἡ μέθοδος. Καὶ γὰρ ἑκάτε-
 ρα τῆς ἑτέρας κωχῶριςμένη ἡττον ἐστὶν βεβαία, ἔτι
 ὁμῶς, ὥς εἶναι τὸ πλεον τῆς βοηθείας ἐν τῇ τεχνῇ τε
 καὶ μεθόδῳ. Ὁ δὲ διδάσκειν ἐκ ἀν' ἐδυσχεραναίμεν, εἰ
 μὴ ποτε δέδικται, μὴ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἐκστάντες προ-
 θεσεως ἡττον ἐπιδείξωσι τηρήσωμεν τὴν σαφῆ ταύτην τῆς
 διδασκαλίας βραχυτέτα. Ἐπεὶ δὲ συμβαίνειν εἰώθε τῶν
 εἰκόνων τὰς μὲν παγίως καὶ πρὸς τὸ κινεῖν τοῦ ἡμετε-
 ροῦ λογισμοῦ ἐπιτηδείστατας εἶναι, τὰς δὲ ἀπ' ἀνεύρου τε
 καὶ χαυνῶς καὶ μολὶς δυναμένας τὴν μνήμην ἐγρηγορί-
 σαι, ὥσαν ἀμφὶ ταῦτα γενῶνται, ἐπισκεπτεῖν ἐστὶν, ἵνα
 νοηθείσης τῆς αἰτίας, ὅποιαν εἰκόνας Φυλάττωμεν, καὶ αἷς
 Φυλάττωμεθα, εἶδεναι δυνάμεθα.

22) Διδάσκει ἐν ἡμῶς ἡ Φύσις αὕτη τὸ προσηκόν.
 Ἀντὶ τινὰ πράγματα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ζωῇ ἰδῶμεν μι-
 κρὰ, συνηθῆ, καθημερινὰ, τῶν μεμνησθαι ἐκ εἰωθα-
 μέν, ἐπεὶ ἔστιν ἀπὸ τῆς πράξεως εἰ μὴ νέῃ ἢ θαυμασίῃ ἢ ψυ-
 χῇ σηκινεῖται, ἀλλ' ἐὰν τι βλέπωμεν ἢ ἀκούωμεν ἐξο-
 χῶ: αἰσχροῦ, ἢ καλοῦ, ἀνηκαστοῦ, μεγάου, ἀπιδανοῦ, κιν-
 δυνώδους, γελοίου, τὰς ἐπιπολὺ μεμνησθαι εἰωθαμέν'

x) MS. δομοὶ absque praepositione.

y) An reponendum ἐν τῇ Ἀυλίδι?

ἄτινα δὲ προ οφθαλμῶν βλέπομεν, ἢ ἀκούομεν. ἐπιλαμβάνομεθα πολλὰκις, τὰ δὲ συμβάντα ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ ἐπὶ μνήμῃς φέρομεν ἀρίστα, πολλὰκις δὲ ὕδα ταυ-
τα, διότι τὰ συνηθῆ πραγματα ῥαδίως τῆς μνήμης ἐξο-
λισθαίνοντι, τὰ περιφανῆ δὲ καὶ νέα ἐν τῇ ψυχῇ μένου-
σιν ἐπιπλεον. Τὰς μὲν γὰρ ἀνατολάς τε ἡλίου, καὶ δρομῆς,
καὶ δυσεῖς αὐτὰς ὕδα θαυμάζει, ὅτι κατ' ἡμέραν γίνονται,
τὰς δ' ἐκλείψει αὐτὰ θαυμάζει, ὡς σπανίως συμβαίνουσας·
καὶ τὰς τε ἡλίου δὲ μαλλον ἐκλείψει θαυμάζει, ἢ τῆς
σελήνης, ὅτι αὐταὶ συνεχέστεραι εἰσι. Διδάσκει ἂν ἡ
Φύσις ἑαυτὴν οὐχ ὠθεῖ καὶ συνηθεῖ πραγματι μὴ διεγεί-
ρεσθαι, καὶ νῦν δὲ καὶ περιφανέει τινὶ πράξει. Καὶ μιμεῖ-
ται τὴν Φύσιν ἢ τέχνη, εὕρισκεν τε, ὅπερ ἡ Φύσις βλά-
ται, καὶ ζητεῖ, καὶ ἐπεταί, ὡς ὑποδεικνύουσιν. Οὐ γὰρ
ἐστίν, ὅπερ ἡ τελευταῖον ἡ Φύσις εὔρεν, ἢ πρῶτον ἢ με-
σοδός. Ἀλλ' αἱ τῶν πραγμάτων ἀρχαὶ ἀπὸ τῆς διανοίας
προήλθον, τὰ δὲ τελῆ μαθησεῖ συσκευάζονται. Τὰς γὰρ
εἰκόνας ἡμᾶς ἐν ἐκείνῳ τῷ γενεῖ συνιστᾶν ἀρμοσεῖ, ὅπερ
εἶχασθαι καὶ μένειν ἐν τῇ μνήμῃ ἐπὶ πλείστον δύναται.
Τὸτο δὲ συμβήσεται, ἂν ὡς μαλίστα σεσημειωμένας ὁμοιο-
τητάς συστησώμεθα, ἂν ἢ πολλὰς, ἢ τε πεπλανημένας,
ἀλλὰ τι ποιῶντες θῶμεν εἰκόνας, ἂν ἐξοχὸν ευμορφίαν,
ἢ ἐσχάτην αἰσχροτητα ταυταῖς²⁾ προσνειμώμεν, ἂν πραγ-
ματι κοσμῶμεν, οἷον ἢ στεφανός, ἢ ἐσθῆτι πορφύρα, ἢ
εὐληπτός ἢ μὴ ἢ ὁμοιοτής, ἢ ἂν τι πραγμα κατα-
σχηματισμένον αἰσχροῦς, ὡς ἐν ἡμαγμένην, ἢ πηλῷ κε-
χρωμένην, καὶ βεβορβορωμένην, ἢ ἐβολισμένην, καὶ κατα-
στικτὸν εἰσάγωμεν, ἵνα μαλλον σεσημειωμένη ᾖ ἢ εἰκὼν,
ἢ ἂν γελοία τινα πραγματα ταῖς εἰκασὶ προσνειμώμεν. Τὰ
τοιαυτὰ γὰρ ποιῶσι ἡμᾶς ῥαδίως μεμνησθαι δύνασθαι. Ἄ
δὲ ἀληθῆς τυγχάνοντα ῥαδίως εἰς νῦν φέρομεν, τὰ αὐτὰ
πεπλάσμενα μὲν, ἐπιμελῶς δὲ σεσημειωμένα, καὶ κατὰ
τὰς εἰρημένους κανόνας ἐπὶ νῦν φέρειν ἢ δυσχερές ἐστίν.

2) MS. ταυτας.

Πλὴν κἄκεινο προσήκει ποιεῖν, το κατὰ τον αὐτον τροπον τας πρώτας ἐκαστας τοτῃ, χαριν τε ἀνακαλεῖσθαι τας εἰκονας ταχέως τῇ διανοίᾳ πρώτον διαδραμεῖν.

25) Οἶδα πολλας των ἑλλήνων γραψαντας περι μνημης, και διδασκοντας δεῖν πολλων λογων συγγραφειν εἰκονας, ὥσαν οἱ τας ταυτας ἐκμανθάνειν ἐθέλοντες παρεσκευασμενας εχοντες μηδεν πονῶσιν εν τῇ τατων ζητητεῖ. ὁ δια τινας ἡμιν αιτιας κη ἀρεσκει, πρώτον μεν, ὅτι τῷ των λογων ἀναριθμητῷ πληθεῖ γελιοιον εστι τας των λογων ἐτοιμαζεῖν εἰκονας. Ποσῆ^{α)} γαρ δεῖ τῆτο εἰρῶσθαι, ἐπει ἐκ τῆς ἀπειρας των λογων πληθους νυν μεν ἀλλῃ, νυν δ' ἀλλῃ ἡμῶς λογῶ μνημονευσαι δεησει; Μετα δε ταυτα τι μη τῶν εἰκονων ἐυρεσιν τῷ περι ταυτα σπεύδοντι οἰκοθεν ποιεῖν ἐπιτρεψομεν, ἀλλὰ παντα ἐτοιμα και ἐξεζητημενα παρεχοντες ἀγυμναστον ἐκείνον και οἶον εἰπεῖν ἀκίνητον πρὸς ταυτα ποιήσομεν; Ἐτι τατοις ἄλλος ἀλλῇ πλεον ὁμοιοτητι διεγειρεται. Καὶ γαρ ὥσπερ πολλῆς μορφῇ τινι τῇδε τὴν μορφῇ εἰκνεῖν λεγοντες κ παντας εχομεν συναινῶντας, ὅτι γε ἄλλο δοκεῖ ἄλλῳ, ἔτω γινεται κἄν ταις εἰκοσιν, αἰτινες ἡμῖν ἀκριβῶς γνωριμοι εἰσιν, αὐται βραχυ τι δοκῶσιν εἶναι διαφανεῖς ἑτεροις. Ὅθεν ἐκαστον ἑαυτῷ χρη τας εἰκονας κατὰ τὴν οἰκειαν ἐπιτηδειοτητα κατὰ σκευάζειν. Τελευταιον ἐργον εστι διδασκαλῆ διδάσκειν, ὅπως ἐκαστον ζητεῖσθαι προσήκει, και τατι τυχον, ἢ τι ἑτερον, κ παντα δε τα ταυτα γενῆς χαριν παραδειγματος ὑποβάλλειν, ὅπως αν εἴῃ το πραγμα σαφεστερον. Ὡσπερ, ὅταν, ὡς δεῖ τα προοίμια ζητεῖν, διαλεγόμεθα, λογον εν ὑποδειγματι παντες ἀπλῶ διδοαμεν τῆς των προοιμιων ἐυρεσεως, κ χιλια προοιμιων γενῇ συγγραφεμεν, ἔτω νομιζομεν περι των εἰκονων γινεσθαι δεῖν.

a) MS. πολλῶ. ποσὺν suppeditavit auctor ad Herennium, cum πολλῶν sensum prorsus contrarium, a contextu longe alienum, producat.

24) Νυν δ' ἵνα μὴ τυχόν τὴν τῶν λόγων μνημὴν ἢ σφόδρα δυσκόλον, ἢ μετρίως ὠφελίμον κρινῆς, ἐτι δ' ἵνα καὶ τῆς τῶν πραγμάτων μνημῆς ἀγαπητῶς ἐχῇ· ἐκ τῶν εἰρημενῶν, ὅτι καὶ ὠφελιωτάτη ἐστὶ, καὶ πολλὰ πλεον προχειροτάτη, τὴν σὴν ἀγαπὴν παραινέτεον, δι' ἣν τινὰ τὴν αἰτίαν τὴν τῶν λόγων ἐκ ἀποδοκιμαζομένην μνημὴν. Νομιζομέν γὰρ τὰς βελομένους πραγμάτων βᾶττων ἀπονως, ἀνεπαχθῶς, ῥαδίως μεμνίσθαι, δεῖν ἐν πραγμασὶ δυσκλωτάτοις εἶναι πρῶτον γεγυμνασμένους. Διὰ τὰτο καὶ τὴν τῶν λόγων μνημὴν εἰσαγομέν, ἐχ' ἵνα στίχῃ μεμνησθῇ δυνάμεθα, ἀλλ' ὅπως αὖ ἐκ ταύτης τῆς ἀσκήσεως ἢ τῶν πραγμάτων μνημῆ, πρὸς ὠφελίαν μάλιστα τεινέσθαι, βεβαιωθῇ, καὶ ἀπο τῆς δυσκολίας ταύτης συνηθείας ἀπονως πρὸς τὴν ἐν ἐκείνοις ευκολίαν διαβῆναι δυνήθειμεν. Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ μαθηματὶ ἀσθενης ἐστὶν ἢ τῆς τεχνῆς διδασκαλία χωρὶς ἀκρας προσεδρείας καὶ ἀσκήσεως, ἔτω δὴ καὶ ἐν ταῖς μνημαῖς ἐπιπολὺ ἰσχυεῖ ἡ μέθοδος, ὥστε τὴν ευφυΐαν πονῶ καὶ σπεῖν καὶ ἐπιμελεῖα συνεπιδύναται. Δεῖ γὰρ φροντίζειν, ὅπως ἕξεις πλείους τόπους, καὶ ὡς μάλιστα ἀρμοδίως, καὶ πρὸς τὰ διδασκόμενα συμβαλόντας, καὶ γυμνάζεσθαι καὶ ἡμέραν ἐν τῷ τὰς εἰκόνας συντιθέναι. Οὐ γὰρ ὥσπερ ἐν ταῖς ἀγέροις σπεῖν καὶ καταχρῶμεθα πολλὰς ἀσχολίας τε καὶ περισπάσας, ἔτω καὶ ἀπο τῆς τῆς πραγματικῆς δύναται τις ἡμῶς αἰτία ἀπαγεῖν. Οὐ γὰρ ἐστὶν, ὅτε ἐχ' ἔξομεν τι δοῦναι τῇ μνημῇ, καὶ μάλιστα, ὅταν τινὶ μείζονι ὑπηρετηματὶ κατεχόμεθα. Διὰ τὰτο εἴπερ ἐστὶν ὠφελίμον το ῥαδίως μεμνησθῇ, μὴ σε λανθάνετω, ὅτι τοσόντον ὠφελίμον ἐστὶν, ὅσῳ πλείονι ζητεῖται καὶ λαμβάνεται πονῶ. Πλείοσι λόγοις πρὸς ταύτην σε παρακλεῖν δεῖν ἐχ' ἡγῶμεθα, ἵνα μὴ δοξώμεν, ἢ τὴν σὴν ὁπῶν ἀτελεπίζειν, ἢ περὶ τῆς πραγματικῆς πλείω τῆς χρείας λεγεῖν φιλοτιμεῖσθαι.

Index Auctorum

græc. Msc.

Bibliothecae Electoralis Monacensis.

- A**beciani liber medicus. Cod. 70.
Abiciani, seu Avicennae de urinis. Cod. 70.
Abucaræ Theodor. epist. 207. 152. 66. 52.
— — dialogus. 66. 104.
— — de Dei nominibus. 104. 66.
— — disput. cum Iacobita. 104.
— — de propria differentia. 104.
— — de tempore. 104.
— — quaestio origenist. 104.
— — quaestio infidelis. 104.
— — disput. cum Nestoriano. 104.
— — de patre semper generante. 66. 104.
— — quaestiones de Machomete. 66.
— — de christianismo. 66.
— — de Christo. 66.
— — de pane benedicto. 66.
Abucaræ de monogamia. 66.
— — de auctore boni et mali. 66.
— — de verbo Dei. 66.
— — de Deipara. 66.
— — de sacrificante. 66.
— — de Deo. 66.
— — de esculentis mundis. 66.
— — dialogus, esse Deum. 66. 104.
— — quaestio. 66.
— — de Adamo. 66.
— — de morte. 66.
— — tractatus varii. 66.
— — de Dei nomine. 66.
— — de Deo et deitate. 66.
Acacii epist. ad Cyrillum 40. 186.
Acacii episc. Melit. sermo. 40.
— — de blasphemii Nestorii. 40.
— — homilia. 51.
Achilles v. Tatius. 96.

- Achrideni Basilii resp. ad Hadrianum IV. 207.
 — — congressus cum Henrico Benevent. 66. 256. 28.
 Achrideni Leonis Arch. Bulg. epist. de azymis. 53. 286.
 Acindyni Greg. 10.
 — — epistolae. 223.
 — — confessiones et Palamae refutat. 223.
 — — de essentia et operatione. 214.
 — — dogmata et Barlaami blasphemiae. 27.
 — — martyrium. 143.
 Actuarii Io. de actionibus spiritus animalis. 69.
 — — de victus ratione. 69.
 — — opus medicum. 69.
 — — de compositione medicamentorum. 69.
 — — de urinis. 70.
 Adriani mon. isagoge in S. Script. 107.
 Aeginetae P. de succidaneis. 69.
 Aeliani cl. tactica. 104. 244.
 — — de animalium proprietatibus. 80.
 — — de instruenda acie. 104.
 Aeneae evangelium. 192.
 Aeschyli trag. cum schol. 91.
 — — excerpta. 234.
 — — scholia. 75 88. 152. 154.
 Aesculapii definitiones. 91.
 Aetii de podagra. 70.
 Aetii philosophum non. 68.
 — — affectiones. 71.
 — — memoria. 316.
 — — curatio v. Theodoret.
 Africani de persico facto. 61. 199.
 — — Iul. de armatura. 166. 195.
 Agalliani Theod. de dogmate Latinorum. 256.
 Agapeti Diac. capita admonit. cum comment. 83.
 Agareni quaestio. 66.
 Agathiae Schol. de legationibus. 185.
 Agathonis chart. epilogus. 186. 198.
 Ala Sina v. Abecian.
 Alexandri Aphrod. in Aristot. analyt. priorum I. I. 222.
 — — comment. in Aristot. de sensu. 91. 151.
 — — in Aristot. metaph. 81.
 Alexandri Ep. Alex. epistola 207.
 — — Ascetae de animae exitu. 255.
 — — de animabus humanis. 219.
 Alexandri M. ad patrem. 59.
 — — de fortitudine. 317.
 — — amicitia. 317.
 Alexandri mon. de crucis inventione. 271. 273.
 Ali Empni v. Abeciani.
 Alypii isagoge musicae, 104.

- Alypii Presb. epist. 40.
 Ammonae capita ascetica. 318.
   v. Athanas.
 Ammonii comment. in Aristot. de interpret. 222.
 — — in Porphyrii categor. 22. 234.
 — — in eiusdem prolegom. 222.
 — — in eiusdem introduct. 222.
 Ammonii et Photii scholia in Porphyrii isagog. 222.
 — — in Aristot. categor. 222.
 — — in Aristot. metaph. 103.
 Amphilochoii vita. 179.
 — — de occursu dñi. 52. 221.
 — — de xi resurrect. 61.
 — — quaestio. 104.
 Anastasii Nicaeni de S. Synaxi. 24.
 Anastasii Sinaitae quaestiones. 53. 270.
 — — in psalmum VI. 219. 255.
 — — de defunctis. 226. 255.
 — — in hexaemeron. 145.
 — — epitome de fide. 66.
 — — dialogus. 104.
 Anatolii Alex. de mathematica. 165.
 Anatolii C. P. ad Leonem P. M. 179. 207.
 Anaxagorae de Nilo. 287.
 Andraeae Caes. in apocalypsin. 23. 248.
 Andraeae C. quaestiones ex therap. libro. 318.
 — — Cret. in annuntiat. S. Mariae. 3. 146.
 — — in S. Lazarum. 24. 118. 146.
 — — in apocalypsin. 23.
 — — de vita humana. 66. 146.
 — — in S. Mariae obdormit. 146.
 — — in palmarum ramos. 146.
 — — iambi ad Agathon. 198.
 — — de crucis exaltat. 271.
 Andraeae Presb. catena in proverbias. 32.
 — — catena in Isaiam. 38.
 Andraeae Samos. refutatio anathematis. Cyrilli. 40.
 Andronici Callist. v. Callist.
 Andronici Palaeol. Sen. de metropol. ordine. 146. 243. 247.
 Andronici Rhod. de animi affectionibus. 306.
 Andronici Seb. Camateri hophotheca, 229. v. Scylitzae.
 — — dialogus, anthirrheth, etc. 229.
 — — interlocutiones de S. Spiritu. 229.
 — — de duabus xi naturis. 229.
 — — allocutiones et interlocutiones. 229.
 Andronici Theol. dialogus contra Iudaeos. 131.

- Anterii decreta. 207.
 Antheonis Ep. Arsin. epistola. 186.
 Antimachi epist. 92. lat. 183.
 Antiochi expositio artis astronomicae. 287.
 — — in Ptolemaei apotelesmatica. 59.
 Antiochi mon. epist. 47.
 Antonii mon. vita Symeon. Styl. 219.
 Aphthonii progymnasmata cum comment. 8. 201. 323. 327.
 Apollinarii Laod. metaphrasis psalterii. 65.
 — — Comment. in lib. 1. analyt. poster. 75.
 — — epist. ad Dionys. Alex. 207.
 — — confessio. 207.
 Apollodori de machinis. 195.
 Apollonii Perg. con. lib. IV. 76.
 Apostolii Mich. epist. ad Bessarionem. 51.
 — — confessio fidei. 51.
 — — oratio ad socerum. 51.
 — — allocutio ad Bessarion. 51.
 — — epist. ad Plethonem. 77.
 — — contra Theod. Gazam. 77.
 Appiani de legatis. 185. 267.
 Archelai phil. de sacra arte. 112.
 Archimedis belopoica. 165. 195.
 Arethae Epis. scholium de Deo. 66.
 Aretaei Capp. de pulmoniacis. 70.
 — — de curatione morborum acutorum etc. 70. 72.
 — — de causis morborum acutorum etc. 70. 72.
 Aretini Leon. de republ. Florent. 48. 170.
 Aretini Franc. versio homil. Chrysost. 108.
 Aristae de LXX. interpretibus. 9. 82.
 — — de regno conservando. 82.
 Aristidis de 4. viris cum schol. 123. 249.
 — — panathen. cum schol. 123. 249.
 — — apologia cum schol. 123. 249.
 — — de Themistocle. 123. 249.
 — — de Miltiade. 123. 249.
 — — de Cimone. 123. 249.
 — — de Pericle. 123. 249. cum epig.
 — — de rhetorica cum schol. v. Sopatri. 249.
 Aristidis Quintil. de musica. 104. 215.
 Aristophanis Plutus, nubes et ecclesiaz. 89. 137.
 — — Acharn. v. Politian.
 — — equites v. eundem.
 Aristo-

- Aristophanis gramm. argumenta in Aristoph. comit. 182.
 — — in ecclesiast. 137.
 Aristotelis in lib. I. analyt. poster. comment. 29. 75. v. Apollinar.
 — — sophisticos in elenchos. paraphrasis. 38.
 — — in libros paraphrasis. v. Theodor. Metoch.
 — — de arte rhetorica comment. 90. 200.
 — — in ethicam paraphrasis. 77. v. Cantacuz
 — — politicorum lib. VIII. 333.
 — — rhetorica. 75. 175. 176. 234. 313.
 — — historia animalium v. Pletho.
 — — lib. II. analyt. priorum. 98. 322.
 — — de mundo. 102. 287.
 — — metaphys. v. Alexandr. Herenn. Trallian.
 — — organum, v. Pachymer.
 — — de virtutibus. 102.
 — — logica cum comment. 85
 — — in rhetoricam comment. 90. 200
 — — de somno. 200.
 — — de memoria. 200. v. Mich. Ephes.
 — — de sensu. 200. v. Alexand. Theophrast.
 Tomus III.
 Aristotelis de generatione. 200. 254.
 — — de coelo. 200.
 — — de auditu phys. 200. 234. 335. v. Pselli.
 — — categoriae cum schol. Photii et Ammonii. 222. 234. v. David. Porphyry.
 — — de prudentia. 234.
 — — analyt. post. lib. II. 222. 234. v. Alexand.
 — — de interpret. v. Ammon.
 — — elenchi sophist. 222. 234.
 — — topicorum lib. VIII. cum schol. 222. v. Io. Ital.
 — — substantia, v. Bessarion.
 — — de fortitudine. 318.
 — — de circulo comment. 89.
 — — de anima. 330.
 — — de virtute. 318.
 — — de virtutibus et vitiis v. Attici. 289.
 Aristoxeni harmonic. lib. III. 104.
 Arriani de legatis. 267.
 — — de iisdem. 185.
 Arsenii M. synopsis canonum. 122.
 — — scholia in Euripid. 258.
 Artabasta Nic. Smyrn. Rhada 100.
 Artemidori de Nilo. 287.
 Asamon de eodem. 287.
 Asclepiadis Ep. Trall. ep. 186.
 54

- Asclepii Trall.** in Nicomachum. 76. v. Trall.
- Asclepiadum monita.** 336.
- Asterii Amas.** homilia de poenitentia. 47.
- Athanasii M.** contra Macedonianum. 290.
- — motuum eccles. Tragoed. 257. 290.
- — synopsis de versionibus S. Script. 295. 296.
- — in exposit. psalmorum. 295.
- — synopsis de VII. versionibus psalterii. 295.
- — de vita aeterna. 277.
- — de quaest. controvers. ad Antiochum. 226. 271.
- — Iudaismus. 256.
- — de fide orthodoxa. 256.
- — dialogi cum Macedoniano. 257.
- — disput. adversus Macedonianum. 257.
- — dialogus adversus Anomium. 257. 290.
- — confessio. 207.
- — vita Antonii M. 65. 155. 220.
- — epist. ad Epictetum. 26. 186.
- — orat. v. contra Arianos. 26. 121.
- — canones. 122.
- — epist. ad Rufinianum. 45. 122.
- Athanasii M.** de incarnatione. 26. 58. 207.
- — epist. ad Ammon. 45.
- — symbolum. 28.
- — in S. Pauli epist. 35.
- — contra gentes. 26.
- — de incarnatione. 26.
- — epist. ad orthodoxos. 26.
- — epist. de S. Spiritu. 26.
- — epist. de filio. 26.
- — epist. catholica. 26.
- — refutatio hypocriseos Meletii etc. 26.
- — orat. contra Apollinar. 26.
- — de peccato in S. Spiritum. 26.
- — epist. ad Marcellinum in psalmos. 26.
- — de virginitate. 26.
- — testimonia S. Script. de naturali communione similis essentiae inter personas trinitatis. 26.
- Athanasii Chatizeni** epistolae. 145. 199.
- Athanasii mon.** de etymologia. 230.
- Athanasii Palaeol.** in epist. Gregorae 10.
- Athenaei** de machinis bellicis. 195.
- Athenagorae** Athen. legatio pro christianis. 81.
- Athenodori** Athen. ex bibl. collectanea lat. 182.

- Attaliothae Mich. opus de iure, seu pragmatica. 133.
- Attici fragmenta contra Aristot. 29.
- Attici Patterii in serm. a contrariis, seu Platonis Phaedon. 100.
- Attici epist. ad Episcopos Africanos. 45.
- S. Augustini Ep. Hipp. de trinitate 54. v. Planudae.
- — de S. Spiritu. 27.
- — dialogus. 27.
- Avicennae. v. Abician.
- Autolici de sphaera mundi cum schol. antiquis. 301.
- B.**
- Bacchii senis tract. 2 de musica. 215. v. Dionys.
- Balsamonis Theod. schol. in can. Chalced. 207.
- — in can. XII. concil. An-cyr. 207.
- — collectio legum. 214.
- — constitutiones legum politic. 214.
- — collectio expositorum in codice, digestis et novellis. 214.
- — collectio sparsim positorum in digestis et institutis de sacris locis et rebus. 214.
- — de editis post codicem novellis de Episc. etc. 149. 214.
- Balsamonis Theod. epitome legum. 149.
- — collectio ex codice, digestis et novellis. 149.
- — responsiones ad Marci quaestiones. 83.
- — ad monachorum quaest. 83.
- — quaestio cum resp. Marci Ephes. 54.
- — Scholium in can. XIV. SS. Apost. 207.
- Baphorii de prudentia. 318.
- Bargaei Ant. epist. 92. lat. 183.
- Barnabae Cyp. hymnus in Christi baptis. 201.
- Barsanuphii ascetica. 318.
- Basilii v. Achrid.
- Basilii Caes. iun. comment. in I. invectiv. Gregorii Naz. 67.
- — scholia in Gregorii Naz. orat. XXIX. 34.
- — in orat. 2. Greg. Naz. 92.
- — in orat. eiusdem de reipubl. administ. 92.
- — in orat. eiusdem de moderatione. 92.
- Basilii M. in psalterium. 295.
- — iambi in psalterium. 295.
- — homil. in psalmos. 295.
- — homil. in psalmum I. 295.
- — epitimia. 184. 270. 309.

Basilii M. in id. Salva me.	Basilii M. comment. in psal-
318.	mos et odas. 141. 252.
— — de virtute. 318.	— — prooemium in psalmos.
— — de amicitia. 318.	252.
— — de beneficentia. 318.	— — histor. myst. eccles. 61.
— — de prudentia. 318.	199.
— — de castitate. 318.	— — de sacerdotibus etc. seu
— — de fortitudine. 318.	epist. ad Greg. Naz. 131.
— — de iustitia. 318.	198.
— — de eleemosyna. 318.	— — religiosae vitae institu-
— — de vera virginitate. 184.	tio. 184.
192. 279.	— — constitutio monastica.
— — genus. 280.	184.
— — in hexaemeron. 192.	— — de baptismo. 184.
240. 270 bis.	— — de vita abdicanda. 184.
— — ethica v. Theophilact.	— — de gentiliū libris uti-
— — regulae fusius tractatae.	liter legendis. 131. 141.
184. 270.	— — Deum non esse malo-
— — regulae in compendio.	rum causam. 141.
184. 270.	— — in divites. 141.
— — prooemium in regulas.	— — in id. destruam horrea.
184. 270.	141.
— — epist. ad canonicam. 184.	— — in Iulittam. 141.
270.	— — de gratiarum actione.
— — epitimia in canonicas.	141.
270.	— — de ieiunio. 141.
— — epitimia in religiosos.	— — de humilitate. 141.
184.	— — homil. dicta in laicis.
— — de theologia. 256.	141.
— — exercitatio grammat. 272.	— — in 40 MM. 3. 24. 141.
— — de ieiunio orat. 2. 255.	— — in Gordium M. 141.
— — in id. attende tibi. 141.	— — in Barlaam. 141.
255.	— — de baptismo etc. 141.
— — excerptum. 256.	— — in dictum Ioan. Evang.
— — de S. Spiritu. 206. 256.	141.
— — excerptum de resurre-	— — de fide. 141. 186.
ctione. 256.	
— — aphorismi gnomici. 255.	

- Basili M. in ebrios. 141.
 — — adhortatio ad baptismum. 141.
 — — in principium proverbiorum. 141.
 — — de fame et siccitate. 141.
 — — de invidia. 141. v. Phile.
 — — in iratos. 141.
 — — de rebus humanis. 141.
 — — in Christi generationem. 141.
 — — contra Sabellium, Arium etc. 141.
 — — in Mamantem. 141.
 — — excerptum de S. Spiritu. 142.
 — — canones. 122.
 — — in Isaïam. 18. 38.
 — — origenis philocalia. 52.
 — — epistolae. 42.
 — — epist. ad Amphilochem etc. 45.
 — — epist. de trinitate. 47.
 — — epitaphia. v. Greg. Naz. et Nyss.
 — — canon. IX. 25.
 — — excerpta. 25.
 — — protheoria in Isaïam. 14.
 Basilii mon. vita ascetica. 25.
 Basilii Seleuc. in S. Mariae annuntiat. 221.
 — — de Lazaro. 221.
 — — homil. 3. in Ioan. 4. 221.
 Basilisci Imp. literae circulares. 207. v. Episc.
 Becci, seu Vecci Io. orat. de pace et unione ecclesiarum. 207.
 — — epigraphae. 27. v. Palamae.
 Bessarionis epist. ad Plethonem. 237.
 — — epist. ad Mich. Apostolium. 51. 77.
 — — refutationes calumniarum contra Platonem. 80.
 — — orat. dogmatica, seu de unione. 27.
 — — epist. ad Graecos. 22. 43.
 — — epist. de processione S. Spiritus. 27.
 — — adversus Palamae anti-graphas. 27.
 — — responsio ad Marci cap. Syllog. 27.
 — — epist. cathol. ad Graecos. 27.
 — — allocutio ad synodum VIII. 27.
 — — resp. ad Planudae cap. de S. Spiritu. 27.
 — — epist. ad Theodorum. 27.
 — — in Plethonem de Aristot. substantia. 27.
 Biantis de castitate. 318.
 — — de virtute. 318.
 Bitonis de machinis bellicis. 195.
 Blastaris Matth. contra Latinos. 256.

- Blemmidae Niceph. de coelo cum schol. 265.
 — — epitome isagog. 225. v. Severian.
 — — encomium in Ioan. Evangel. 225. v. Phile.
 — — de vita sua. 225.
 — — de anima. 225.
 — — de corpore. 225.
 — — in psalmos quosdam. 225.
 — — de fide. 225.
 — — de virtute et asceti. 225.
 — — de quaest. dogmaticis. 207.
 — — epitome logicae. 180.
 Bolbii de Nilo. 287.
 Bryennii Man. harmonic. lib. III. 104.
- C.
- Cabasilae Const. quaest. cum resp. Chomat. 62.
 Cabasilae Nic. liturgiae expositio. 54. 58. 131.
 — — de vita in Christo. 84.
 — — contra foeneratores. 84.
 — — expositio missae. 198. 286.
 Caesarii quaestiones a variis propositae. 144.
 Calabri v. Quinti.
 Calecae Io. in evangel. dominic. 275.
 Calecae Man. de fide. 261.
 — — tomus synod. 285.
 Calecae Theoph. doctrinae in evang. Dominic. 275.
 Callisti decreta. 207.
 Callisti Andron. epist. ad Bersarionem. 237.
 Callisti Niceph. Xantop. epist. resp. ad Ignatium mon. 201.
 Caloeri Const. hymnus in S. Nicolaum. 201.
 Calosynae Ant. prooemium. 150.
 Camsteri v. Andronic.
 Contacuz. Ioan. historia Byzant. 106. v. Christod.
 — — apologiae 4. contra Mahomet. 139.
 — — capita contra Mahomet. 7.
 — — paraphrasis in Aristot. ethicam. 77. v. Ioasaph.
 Catonis disticha. 266. v. Platanudae.
 — — de amicitia. 318.
 — — sententiae. 347.
 Cedreni fragmenta. 239.
 Celestini P. M. epistolae. 40.
 Ceramei Theoph. in crucis exaltationem orat. 2. 271.
 — — homiliae LX. in evang. 250.
 Cerularii Mich. etc. de azy-
 mis 286.
 — — epist. III. ad Petrum Antioch. cum resp. 156.
 — — decretum synod. 62.
 Chaeroneus v. Sextus.

- Chalcocond. Nic. de origine
Tauricarum. 127.
— — chronicon. 150.
— — vita. v. Cyciz.
Chalcocond. Demet. epist. ad
Io. Capnionem. 51.
— — in eum nota. 150.
Charisii Presb. libelli. 40.
Chilonis de amicitia. 318.
Chius Oenopides 287. nota.
Choerebosci Georg de tropia.
250.
Chomatiani Demet. epist. de
ordinatis. 62.
— — tractatus iuris. 62.
— — epist. ad Georg. Barda-
nem. 62.
— — epist. ad Felicem. 62.
— — in mala ex contrario.
62.
— — epist. et resp. ad Germa-
num CP. 62.
— — apologia ad eundem. 62.
— — orat. de matrimonio. 62.
— — resp. ad quaest. Cabasi-
lae. 62.
— — resp. ad quaest. Stepha-
ni, Serviae regis. 62.
— — resp. ad quaest. canonici-
cas. 62.
Choniatae Nic. chronicon. 93.
— — de Armeniorum haere-
si. 68.
Christiani de stabilimento
auri. 112.
— — de divina aqua. 112.
Christiani synopsis de chry-
sopoea. 112.
— — de tinctura aeris persici
et indici. 112.
— — de arcanis chemicis. 112.
Christiani Const. scholia in
epig lib. I. 130.
Christoduli epist. et hist. By-
zant. 106 v. Nili et Can-
tacuz. Io.
— — de urinis. 70.
Christophori Alex. Patr. de
vita humana. 219.
Chrysolorae grammatica. 299.
322.
— — erotemata. 343.
Chrysostomi Io. homiliae in
genesin. 44. 118. 119. 202.
— — in S. Pauli epist. ad
Titum. 206.
— — epitome in Matthaeum
et Ioan. 208.
— — de incomprehensibili.
219. 250.
— — in prodigum. 219. 255.
— — de eleemosyna. 190. 219.
255.
— — de synaxi. 190. 219.
— — in divites. 219.
— — de Lazarò. 221.
— — in S. pascha. 221.
— — in Christi occursum.
146. 221.
— — de patientia. 221.
— — de ecclesia. 61. 199.
— — de statu etc. 24. 190.

- Chrysostomi Io. de consubstantiali. 190.
- — homil. ad Iudaeos. 190.
- — neminem laedi. 190.
- — in lobum. 190.
- — in coenam. 190. 146.
- — in reconciliat. Imperatoris. 190.
- — in crucem. 146. 190.
- — in inscriptionem psalmi 136.
- — de impertienda scientiae gratia. 136.
- — de magistris spiritualibus. 136.
- — de Tharra. 136.
- — de apparitione. Abrahamo facta. 136.
- — in Seraphim. 143.
- — vita. 108. 143. 255. 276.
- — de Christi humanitate. 146.
- — in Christi baptismum. 146.
- — in Chananacae dimissionem. 146.
- — in Adami exilium. 146.
- — in S. Mariae annuntiat. 3. 66. 146. 250.
- — de ieiunio. 146. 255. 276.
- — in ficum arefactam. 146.
- — in X. virgines. 146.
- — de poenitentia. 146.
- — in pharisaeum et meretricem. 146.
- Chrysostomi Io. de mulieris alabastro. 146.
- — in theophaniam. 146.
- — in Christi passionem. 146. bis.
- — in Christi resurrect. 146.
- — de nuptiis Canae. 146.
- — de hydriis lapideis. 146.
- — de 2° Christi signo. 146.
- — de Christo in Galilaea. 146.
- — de coeco nato. 146.
- — in Christi assumptionem. 146.
- — in id: pater diligit filium. 146.
- — in pentecosten. 66. 146.
- — in omnes SS. MM. 146.
- — in Philogonium. 146.
- — comment. in actus Apost. 147.
- — in Ieremiam. 107. 117.
- — eclogae. 108.
- — in mediam pentecosten. 66.
- — in Samaritanum. 66.
- — in id: non, quod volo. 66.
- — in cursus equestres. 66.
- — in antipascha. 66.
- — in S. Thomam. 66.
- — protheoria in psalmos. 56.
- — in S. Ioannem. 4. 24. 53. 221.

Chryso-

- Chrysostomi Ioh. in S. Mat- Chrysostomi Io. in ~~id~~: exit
thaeum. 1. 2. 20. 21. 24. semens. 255.
- — epistolae. 51. — — de mortuis. 255. 322.
- — in Isaiam. 38. — — Dom. SS. omnium. 255.
- — homiliae. 31. 32. 190. 6. — — de Adami anima. 256.
- — epigramma in homil. 31. — — de S. Spiritu. 256.
- — in dictum Apostoli. 24. — — de curiositate in divi-
nis. 250.
- — in locum S. Ioan. 24. — — in scandalizatos. 250.
- — versus hortatorii. 25. — — de sacerdotio. 255.
- — Ephud. 308. — — memoria cum epig. 255.
- — de paradiso. 308. — — reliquiarum restitutio
cum epig.
- — de sacerdotis veste. 308. Ciceronis de senectute per
Theod. Gazam. 289. v. Ma-
rull.
- — de peccato. 318. Cladii Fr. in Bessarionem ver-
sus. 104.
- — de virtute etc. 308. Clementis Ep. Rom. vita. 54.
179.
- — de amicitia. 318. — — epist. ad Iacobum. 52.
- — de communione. 316. Clementis de virtute. 318.
- — ad Olympiadem. 318. — — de castitate. 318.
- — excerptum in Ioan. 318. Clementis Strom. de vera phi-
losophia. 235.
- — de castitate. 318. — — excerptum. 235.
- — de iustitia. 318. — — ad gentes. 97.
- — de fortitudine. 318. Clementis et aliorum variae
definitiones. 66.
- — de consummatione sae- Cleomedis de mundo. 91. 287.
culi. 276. v. Pedias.
- — de poenitentia. 276. — — de meteorismis. 287.
337.
- — de Elia. 276. Cleopatrae chrysopeia. 112.
- — in vitam futuram. 276. Clitarchi de virtute. 318.
- — de cogitationibus. 276. — — de prudentia. 318.
- — de margaritis. 276. — — de castitate. 318.
- — de liturgia divina. 275: — — de iustitia. 318.
277. 345.
- — in Apost. verbum cru- Tomus III. 55
- cis etc. 271.
- — de crucis adoratione. 271.
- — de cruce. 271.
- — in pharis. et publican. 219. 255.
- — de operariis. 255.

- Codini Géorg. de palatii officiis. 48.
 — — antiquitates CP. 48.
 — — de officialibus et officiis. 156. 243. 247.
 — — patria Constantinop. 218.
 Comneni Max. epist. adversus monachi libellum. 243.
 Constantii Imp. epist. ad Athanasium. 207. v. Liban.
 — — epist. pro Athanasio. 207.
 — — epist. ad Alexand. 207.
 — — epist. ad Nestorium. 207.
 Constantini M. vita. 3.
 — — epist. ad Alexand. 207.
 — — epist. synodales. 207.
 — — ad Eusebium de eccles. aedificandis 207.
 — — ad eundem de conficiendis codicibus. 207.
 — — epist. ad Macarium Hieros. 207.
 — — edictum. 198.
 — — iun. epist. ad Alexandrinos. 207.
 Constantini Porphy. de re rustica. 328.
 Constantinop. PP. apologia de synodo Florent. 256.
 Corisci de fortitudine. 318.
 Cosmae mon. visio. 255.
 Cosmae canones. v. Greg. Corint. v. Prodromi.
 Crusii M. notae. 3. 131. 136. 227. 254. 257.
 Ctesiae Cnid. de mundi miraculis. 287.
 — — actas. 287. nota.
 Curopal. v. Codin.
 Curtii versus lat. 237.
 Cycizi Io. in vitam Chalcocondylae. 150.
 Cydonii de contemptu mortis. 58. 100.
 Cyrilli Alex. lexicon. 230. 298.
 — — de virtute. 318.
 — — ecloga. 318.
 — — de castitate. 318.
 — — de iustitia. 318.
 — — expositio fidei. 256.
 — — hist. mist. eccles. 199. 61.
 — — thesaurus. 51. 184. 331.
 — — orat. VI. in Isaiam. 184.
 — — versus in hexaemeron. 189.
 — — canones. 122.
 — — excerpta de trinitate. 78.
 — — comment in Simeon. orat. 66.
 — — allocutio ad Theodos. Imp. 40. 65.
 — — lib. X. contra Iulianum. 65.
 — — contra anthropomorph. 65.
 — — de adoratione in spiritu. 60.
 — — apologet. ad episc. orient. 60.
 — — anima omnis carnis etc. 53.
 — — comment. in proph. min. 41.
 — — comment. in genesin. 42.

- Cyrilli Alex. comment. in exodum. 42.
 — — comment. in leviticum. 42.
 — — comment. in deuteronom. 42.
 — — epist. ad synodum 45.
 — — epist. ad Acacium. 45.
 — — epist. ad Eulogium. 27. 40. 45.
 — — epist. ad Maximian. 27. 40. 45.
 — — epist. ad Ioan. Antioch. 40. 45.
 — — in symbolum. 27. 40. 45.
 — — cap. XII. de fide, seu anathematismi 51.
 — — epist. ad monachos. 40.
 — — epist. ad Nestorium. 40.
 — — apologia. 40.
 — — de blasphemii Nestorii. 40.
 — — homiliae. 40.
 — — libelli. 40.
 — — epist. ad clerum CP. 40.
 — — epistolae ad Theopemptum etc. 40.
 — — de incarnat. Dñi, et Paulo Emes. 40.
 — — epist. ad Donatum. 27. 40.
 — — epist. ad Acacium Melit. 27. 40.
 — — anathematismi. 3. 4. 7. 8. 9. 10. 11. 12. cum refut.
 — — comment. in Isaiam. 15.
 — — comment. in prophetas. 17.
 Cyrilli Alex. prologus de S. Scripturae dubiis. 9.
 Cyrilli Hieros. de occursu Dñi. 32. 221.
 — — catecheses. 278.
 — — de crucis signo ad Constantium. 271. 278.
 — — hist. mist. eccles. 61. 199.
 Cyzici Io. v. Cycizi.
 D.
 Damasceni v. Io. Pet.
 Damascii phli in Hippocratis aphorismos. 227.
 — — hypotheses in Parmenidem. 5. 11.
 — — dubia de primis principiiis. 5.
 — — in Platonis Parmenidem. 5.
 Damasi P. capita. 256.
 Damiani Heliodori Criss. cap. XII. optica. 165.
 Danielis Rhait. in vitam Io. Scholastici. 25. 114. 297. v. Prodrumi.
 Davidis psalmi quidam. 12. 253. 313.
 Davidis phil. Thess. prolegom. phutiae in 5 voces 201.
 — — in Aristot. categorias. 99. 291.
 — — prolegom. et scholia in Porphyrii isagogen. 99.
 Demetrii Chartoph. v. Chomat.
 Demetrii Alex. de elocutione. 232.
 Demetrii Phal. de elocutione. 169. 232.

- Demetrii Const. prooemium in rem accipitrariam. 164.
 — — orneosophicum. 135.
 Demetrii disticha Catonis. 266.
 Demetrii Cydonii in Planudae capita de S. Spiritu. 27.
 Demetrius Lacadaem. 237.
 — — notae in Platonem. 237.
 — — nota in Plethonem. 336.
 Demetrii mon. in homil. 31.
 Democriti de virtute. 318.
 — — de amicitia. 318.
 — — de fortitudine. 318.
 — — de mundo. 234.
 — — physica et mystica. 112.
 — — de Nilo. 287.
 — — sententiae. 8.
 — — narratio de Ostanease resuscitato. 112.
 — — de sacra arte. 112.
 Demophili in Ptolemaei quadripartitum. 59.
 Demosthenis de virtute. 318.
 — — argumenta orationum. v. Libanium.
 — — orat. Olynthiacae. 172.
 — — orat. 1. contra Philip. 172.
 — — de pace. 172.
 — — tradi petit. 96.
 — — accusatur. 96.
 — — vendendus. 96.
 — — orat. et epist. cum schol. 85.
 Dexippi phil. de VII. mundi miraculis. 306.
 — — de legationibus. 185.
 Diadochi excerptum. 256.
 Diadochi Photices Ep. sermones ascet. definit. X. Cap. C. 63.
 Diamantis Erem. epist. gr. lat. 183.
 Didymi comment. in Odysseam Homeri. 233.
 — — de virtute. 318.
 Didymi Alex. de marmoribus et lignis. 165.
 Didymi philosophum non. 68.
 Dioclis epist. de valetud. 70.
 Diodori Sic. de legatis. 185. 267.
 — — ecloga. 101.
 — — hist. lib. XI — XV. 7. v. Pletho.
 Diogenis dictum. 318.
 — — de castitate. 318.
 — — epistolae. 322.
 Dionis Cassii de legatis. 185. 267.
 — — excerpta. 234.
 Dionis Chrys. de regno et Illo non capto. 235. 5. 59.
 — — fab. Lybica. 5.
 — — tyrannis. 5.
 — — venator. 5.
 Dionysii periegesis cum paraph. graeca. 283. 334.
 — — cum schol. 287. v. Eustath.
 — — cum expos. lat. et notis. 137.
 Dionys. Arcop. quaestio. 53. 256.
 — — epistolae. 10. v. Max. Conf.
 Dionysii Alex. epist. ad Basilidem. 45. 99. v. Apollinar.

- Dionysii Alex. canones. 122. Doxopatri Io. in ideas Her-
 Dionysii Halic. de orationis mogenis. 84.
 examine. 170.
- — excerptum. v. Pletho.
 — — de Thucydidi propriis. 126.
- Dionysii musici hymnus in
 Nemesin. 215.
 — — epig. in Bacchii musi-
 cam. 215.
 — — hymni in musam. 215.
 — — hymnus in Phoebum.
 215.
- Dionys. Thracis de orationis
 partibus. 272.
 — — grammatica. 161. 284.
 310.
 — — cum schol. 310.
 — — canones verborum etc.
 284.
- Dioscori epist. synod. 209.
 Dioscoridis Pedacii de vene-
 nis etc. 237.
- Dorothei Martyr. 132.
 — — de humilitate. 276.
 — — de conscientia. 276.
 — — et Dosithei vita. 276.
 — — de non iudicando pro-
 ximo. 276.
 — — Abbatis quaest. et resp.
 63. 276.
 — — de ieiuniis. 255.
 — — doctrinae variae cum
 prologo et epist. 63.
 — — Hieros. in psalmos. 65.
 — — Monembas metrop. 154.
 — — Episc. Tyr. homil. de
 LXX. discipulis Dñi. 211.
- E.
 Egnatii mon. epist. 301.
 Eliae Presb. et Ecdici antho-
 logium gnomicum. 25.
 Ennii versus. 289.
 Ephraemi de virginitate etc.
 318.
 — — de virtutibus et vitiis.
 319.
 — — sermones ad imitatio-
 nem proverbiorum. 319.
 — — de timore. 319.
 — — sermo compunct. 319.
 — — de anima. 319.
 — — hebdayllabus. 319.
 — — de metu animae. 319.
 — — de iudicio. 319.
 — — de beatitudinibus. 319.
 — — confessio.
 — — in 2^m adventum. 319.
 — — reprehensio. 319.
 — — compunctoria. 319.
 — — ad correctionem vitiose
 agentium. 319.
 — — de retributione divina.
 318.
 — — cap. ascetica. 318.
 — — in diem iudicii et re-
 tributionis. 276.
 — — quaestiones. 276.
 — — de cruce et poeniten-
 tia. 255.
 — — de virtutibus et affe-
 ctionibus. 25.
 — — sermones in epitome. 25.

- Ephraemi de VIII. cogitationibus. 25.
 — — catechesis de bonis operibus. 201.
 — — sermones ascetici. 219.
 — — de charitate. 219.
 — — quaest. et respons. 219.
 — — de patientia. 221.
 — — de statu spirituali. 25.
 Epicuri de amicitia. 318. v. Plutarch.
 Epiphanii philosophumenon. 68.
 Epiphanii Ep. Cyp. de paradiso. 308.
 — — de XII. gemmis. 308.
 — — in XI. ascensionem. 221.
 — — in XI. sepulturam. 146. 221. 276.
 — — de fide. 256.
 Epiphanii CP. de Latinorum schismate. 256.
 Epiphanii Tyr. ad synodum Constant. 207.
 Episcoporum Asiae libellus ad Basilisc. Imp. 207.
 Eratosthenis in Arati phaenomena. 89.
 Esaiae Abb. de castitate. 318.
 — — sermones varii. 25.
 — — de tranquillitate. 25.
 — — sermones Petri Abb. 25.
 — — in id: attende tibi ipsi. 25.
 — — de charitate. 25.
 — — lamentationes. 25.
 — — praecepta. 63. v. Isaiae.
 Evagrii de amicitia. 52. 318.
 Euclidis comment. 102.
 — — introductio harmon. 104.
 — — sectio canonis. 104.
 Eudociae homerocentones. 201. 243.
 — — in psalmos. 65.
 Eudoxi astrol. 287. nota.
 — — de Nilo. 287.
 Eugenii chemicum secretum. 112.
 Eulalii Ep. Doar. electio. 34.
 Eunapii vita Porphyrii. 171.
 — — vitae philosophorum. 81. 86.
 Eunapii Sard. de legationibus. 185.
 Eunomii apologia. 58.
 Evodii mon. excerptum. 66.
 Euphori de Nilo. 287.
 Euripidis Phoenissae cum schol. 258. v. Arsen. Lascar. Didym
 — — Medea cum schol. 258.
 — — Alcestes cum schol. 258.
 — — Hippolytus cum schol. 258.
 — — Andromacha cum schol. 258.
 — — Hecuba et Orestes cum schol. 266.
 — — Phoenissae et Ion cum schol. Victorii. 168.
 — — argumenta. v. Victorii.
 Eusebii Alex. in XI. resurrect. 146.
 Eusebii Doryl. epist. ad Imp. 207.

- Eusebii Caes. in proverb. Eutychii Diac. relatio de
129. episc. Rom. 40.
— — argument. in psalmos. Ezechiae oratio cum catena.
252. 295. 319. 66.
— — in psalmorum inscript.
252. 295. F.
— — argumenta psalmorum, Fausti Ep. Rom. epist. III.
et odorum cum schol. 295. 186.
— — in psalmos. 295. Firmi Ep. Caes. postulatio. 40.
— — potius Iosephi de psal- Flaviani Ep. Philip. de legen-
terio. 295. dis Nestorii sermonibus. 40.
— — in diapsalma. 56. 252. — — petitio de Nestorio vo-
295. cando. 40.
— — ex historia. 308. — — ad Leonem P. R. epist.
— — epist. ad Carpianum. cum resp. 207.
210. — — fidei exemplum. 207.
Eustathii de temporalibus in- G.
tervallis. 303. Galacritinae v. Nicol.
Eustathii Camat. Diac. com- Galeni de succidaneis. 69.
ment. in Dionysii periege- — — lexicon in Hippoc. 71.
sin. 99. 283. — — de venae sectione. 39.
— — in Odiss. v. Politian. — — de alimentorum facul-
Eustathii Antioch. in hexae- tatibus. 39.
meron. 32. — — de alimentis. 39.
— — contra Origenem. 331. — — prognost. de infirmis.
Eustathii mon. prologus et 105.
liber pandectes. 47. v. An- — — comment. de Hippocra-
tioch. tis epidemiis. 231.
Eustathii phil. de Ismeniae etc. — — therapeut. 236. v. Io.
amoribus. 96. archiat.
Euthalii argumenta et capi- — — medicus. 109.
tum divisio in epistolis — — temperatura corporis.
Apostol. 211. 109.
Euthymii S. de sacra commu- — — definitiones medicae.
nione. 318. 109.
Euthymii v. Zigab. — — capita therapeut. 288.
Eutropii hist. Rom. v. Pac- — — actas. 287. nota.
an.

- Gaudentii phil. harmonica. Germani CP, vita. 3.
 104. — — resp. ad Chomat. 63.
 Gazae Theod. versio epist. — — electio. 207.
 Nicolai, V. 22. 27. 43. — — epist. ad Constant. Ar-
 — — epist. ad eundem. 537. men. 207.
 v. Apost. v. Bessarion. Glycae Io. de constructione
 — — versio Ciceronis de se- vera. 101. 133.
 nectute. 289. Glycae Mich. chronicon cum
 Gelasii Cyz acta concil. Ni- vers. 152.
 caeni. 40. 43. Gregorae Niceph. protheoria
 — — de ecclesiarum quie- in synes. 87.
 te etc. 65. — — dialogus cum Latino.
 Gemisti v. Pletho. 285.
 Gennadii Arch. Bulg. syntag- — — in Synesii insomnia.
 ma contra Latinos. 256. 29. 85.
 Gennadii CP, v. Scholarii. — — de paschate. 145.
 Georgii comment. in Hermo- — — historia 153.
 genis status. 8. — — in eundem v. Philoth.
 Georg. Abb. in Hermog. 8. — — excerptum de rerum in-
 Georg. Corinth. v. Pardi. constantia. 239.
 Georg. Arch. Alex. vita S. — — epist. et sermones. 10.
 Chrysost. 155. — — de munere chartophy-
 Georgii Hamart. chronicon. lacis 10.
 139. Gregorii dicta. 63 v. Doroth.
 — — excerpta de legatis. 267. Gregorii ad Andronicum de
 Georg. Nicom. de deiparae orthographia cum resp. 265.
 veste. 146. Gregor. Caes. v. Nyss. 186.
 Georg. v. Pisidae. Gregor. Corinth. expositio in
 Georg v Scholar. canones Io. Damasc. Coe-
 Georg Trapez. epist. 145. ma. Marci et Theophanis.
 — — de processione S. Spi- 225.
 ritus. 27. Gregor. Presb. Caes. in 318.
 — — exhort. ad Io. Palaeol. PP. Nicaenos. 146.
 27. Gregorii Cyp. fabulae 201.
 Gerardi Med. epist. gr. lat. — — de fide contra Beccum.
 183. 229. 256.
 Germani CP, list. myst. eccles. — — apologia pro tomo.
 61. 199. 229.

Gregorii

- Gregorii Cyp. tomus synodicus. 28. 285.
 — — epistolae. 50.
 Gregor. Mamantis Protos. apologia in Marcum Ephes. 22. 27. 145.
 — — oratio de sacris dogmatibus. 27.
 — — contra Marci Ephes. confessionem. 27.
 — — resp. ad Marci Ephes. epistolam.
 Gregor. Naz. in novam dominicam. 24. 146. 201.
 — — orat. 2. cum schol. Maximi conf. 34. 225. 216.
 — — historiam collectio. 131. 163. v. Max. conf. Panopl.
 — — orat. XVI. 125. cum comment. Nicaetae. 40. 121. 204. 216. 277.
 — — invectivae v. Basil. iun.
 — — de amandis pauperibus. 10. 154.
 — — in Xi nativitatem. 146.
 — — in S. Lumina. 146.
 — — in pascha. 146. 276. 201.
 — — de planctu. 276.
 — — in Mamantem M. 146.
 — — in omnes SS. 146.
 — — in pentecosten. 146. 201. 255.
 — — in Macchabaeos. 201.
 — — versus ad malum desperantem. 201.
 — — versus de rerum vanitate. 201.
 Tomus III.
 Gregor. Naz. in beatitudines vitarum. 201.
 — — dubia et solutiones. 194. 316.
 — — exhort. ad baptismum. 146.
 — — apologia ad patrem. 154.
 — — Christus patiens. 154.
 — — de vita sua. 114. v. Max. conf.
 — — apologia ad Gregorios. 154.
 — — orat. ad Greg. Nyssa. 154.
 — — in plagam grandinis. 154.
 — — de sua fuga. 154.
 — — in se ipsum. 154. 201. 216.
 — — ad virgines gr. lat. 322.
 — — in Athanas. M. 154.
 — — coram. 150. Ep. 154.
 — — apophthegma. 56.
 — — halatium. 105. 288.
 — — vitae definitiones, seu iusiurandum. 201.
 — — epitaphia in Bas. M. 201.
 — — in vitam. 201.
 — — de Dei desiderio. 201.
 — — pro sua anima. 201.
 — — luctus. 201.
 — — adversus carnem. 201.
 — — adversus diabolum. 201.
 — — carmen supplex. 201.
 — — de bruta animae parte. 201.
 — — enodia. 201.
 56

- Greg. Naz. orat. IX. de paschate etc. 280.
 — — ad non amicos. 201.
 — — in suos versus. 201.
 — — hymnus vespertinus. 216.
 — — in Ezechielem. 216.
 — — in Iulianum Apost. 216.
 — — orat. de filio. 216.
 — — in Heronem phil. 216.
 — — in patrem suum. 216.
 — — de orat. dominica. 107.
 — — orationes. 120. 204. 83.
 — — de libris initiatis. 122.
 — — de virtute. 318.
 — — de moderatione cum comment. 92.
 — — de amicitia. 318.
 — — de beneficentia. 318.
 — — de prudentia. 318.
 — — de castitate. 318.
 — — de fortitudine. 318.
 — — de iustitia. 318.
 — — de eleemosyna. 318.
 — — orat. XXIX. cum schol. Basil. iun. 34.
 — — de S. Scripturis. 322.
 Gregorii Neocaes. expositio fidei. 186.
 — — in annuntiationem B. V. M. 3.
 Gregor. Nyss. quaestio de anima. 23. 291. 292.
 — — in defunctos. 23. 107. 192.
 — — de vita Macrinae. 23. 92.
 — — sermo catechet. 23. 84.
 — — de perfectione. 23.
 Gregor. Nyss. de vita Moysis. 23.
 — — in hexaemeron. 23. 192.
 — — de tribus diis. 23. 107.
 — — in inscript. psalm. 23. 295.
 — — in cantic. cantic. 64. 84.
 — — in Stephanum Protom. 107. 132.
 — — quaestio in librum genesis. 136.
 — — in vitam Gregor. Ep. Caes. Thaum 179.
 — — de hominis imagine. 192.
 — — de infantibus praemature mortuis. 107. 192.
 — — sermones antirrhet. 92.
 — — in Meletium. 92. 107.
 — — in 40 MM. 92. 107.
 — — in occursum Dni. 32. 92.
 — — vita. 92.
 — — de divinitate filii etc. 107.
 — — in Xi nativitatem. 107.
 — — in Basil. M. 92. 107.
 — — de S. baptismo. 107.
 — — in Theodor. M. 107. 32.
 — — in hominis opificium. 206. 240.
 — — de pauperibus amandis. 107.
 — — in Sabbatum. 240.
 — — sermonum excerpta. 256.
 — — theologia cum schol. 256.
 — — in pascha. 107. 221.

- Gregor. Nyss. in *Xi* ascensio-
nem. 107.
 — — de S. trinitate. 107.
 — — de differentia essentiae
et hypostaseos. 107.
 — — de fide. 107.
 — — de nomine et professio-
ne christianorum. 107.
 — — in id: Tunc ipse quo-
que filius etc. 107.
 — — in Pulcheriam. 107.
 — — de Placilla. 107.
 — — in psalmum VI. 107.
 — — vita Gregorii Thaum.
107.
 — — de beatitudinibus. 107.
 — — de orat. dominica. 107.
 — — ad Lethoum. 122.
 — — cap. XI. lib. 2. in psal-
mos. 295.
 — — in diapsalma. 295.
 — — de castitate. 318.
 — — de iustitia. 318.
 — — v. Greg. Naz.
 — — sermones. 47.
 — — epist. de engastrimy-
tho. 331.
 Gregor. v. Scholarii.
 Gregor. Thaum. canones. 122.
 v. Caes.
 — — epist. canon. 45.
 — — vita v. Greg. Nyss.
 Gregor. Thessal. v. Palamae.
 H.
 Hadriani IV. epist. ad Basil.
Achrid. 207. v. Achrid.
 Hagioclitii Io. in vitam Nicae-
tae. 3.
 — — in vitam Basilii. 3.
 Harmenopuli lex colonaria.
303.
 Heliodori Aethiop. lib. X. 96.
157.
 — — Crissaei optica. 165.
 — — phil. de arte mystica.
112.
 Henrici Benevent. dialogus
cum Basil. Achrid. 28.
 Hephaestionis Alex. de metris
cum schol. 104.
 — — loci poetarum. 235.
 Heraclii Imp. constitutiones.
214.
 — — historia. v. Pletho.
 Heracliti phil. fragmenta. 287.
 Herennii phil. in metaph.
Aristot. 302. 341.
 Hermetis trism. de terrae mo-
tibus. 287. v. Mercur.
 — — dicta. v. Olympiod.
 — — iatromathematica. 105.
 Hermiae phil. scholia in Pla-
tonis Phaedrum. 11.
 — — gentilium irrisio. 58. 339.
 Hermogenis scholia 8. v. Do-
xop. Pardi.
 — — scholia de metro et
prosa. 8.
 — — in status scholia. 8. 123.
327. v. Georg.
 — — comment. de inventio-
ne et formis orationis. 8. 327.
 — — aetas. 287.
 Herodiani hist. lib. VIII. 157.

- Herodoti Halic. de legationibus. 185.
 — — aetas. 287.
 — — de Nilo. 287.
 — — de vita Homeri. 333.
 Heronis dictiones barbaricae gr. lat. 195.
 — — introductio in geodae-
 siam. 29. 300.
 — — de manubalistis. 195.
 — — Ctesibii de belopoëcis.
 165. 195.
 — — de obsidione. 195.
 — — Alex. de conficiendis
 iaculandisque telis. 165.
 — — de dimensione solido-
 rum. 165.
 — — dimensio tetrastegi. 165.
 — — de mensuris rectis et
 ponderum appellatione. 165.
 — — isagoge in geometriam
 269. 287.
 — — excerpta institut. mili-
 tar. 160.
 Hesiodi in theogoniam scho-
 lia. 16. 182. v. Triclin.
 — — in opera et dies. 91.
 334. v. Triclin. Tzet.
 — — dictiones. v. Politian.
 — — theogonia cum schol. Tri-
 clin. Demet. 283. v. Politian.
 — — Herculis scutum cum
 schol. 283. v. Pedias. Triclin.
 — — scholia antiqua. 91.
 Hesychii patria Constant. 217.
 — — de orig. CP. 48.
 — — Hieros. praefatio in psal-
 terium. 56.
 Hesychii Presb. de sobrietate
 et virtute. 201.
 Hieroclis in Pythagorae carm.
 102. 159.
 Hieromonachi epist. ad Co-
 rinth. Metrop. 190.
 — — de puero sacerdotio ini-
 tiando. 190.
 Hieronymi theol. de sensu
 christianismi. 107.
 — — card. carmen. 243.
 Hierothei phil. de sacra arte.
 112.
 Hipparchi in Arati phaeno-
 mena. 89. 105. 167.
 — — liber asterismorum. 105.
 167.
 Hippocratis vita. v. Soran.
 — — operatio. 70. 71. v. Da-
 masc.
 — — de diaeta. 70.
 — — lexicon. 71.
 — — elementa 4or. 72.
 — — praenotio de 4or. tem-
 poribus. 287.
 Hippolyti Ep. Rom. hypothe-
 ses in psalmos. 295.
 Hippolyti excerptum in can-
 tic. Cantic. 308.
 — — de sapientia. 53. 308.
 Hippolyti Port. de consum-
 matione mundi. 219. 221.
 Hippolyti Theb. chronicon.
 306.
 Homeri Iliadis scholia vetu-
 sta. 16.
 — — Odyss. scholia. v. Di-
 dym.

- Homeri** genus 111. 311.   Ioan. Antioch, epist. ad Cyril-
— — Ilias cum notis. 311.   lum. 40.
— — Iliadis paraphrasis. 88.   — — epist. ad Rufum. 40.
— — Odys. dictiones. 263.   Ioan. Archiatri synopsis. 288.
— — Batrachomyomachia cum   Ioan. Bulg. in Cleomedem.
— explicat. interlin. 111.   100.
— — Iliadis et Odysseae ar-   — — de VII. planetis. 100.
— gumenta varia. 111.   Ioan. Carp. asceticum. 318.
— — Ilias cum explicat. in-   — — excerptum. 256.
— — terlin. 111.   — — LXXXVII. hortat. 25.
— — hymni. 333.   Ioan. Sinaitae, seu scholast.
— — derelicta. v. Quinti.   scala cum schol. 25. 114.
Honorii Imp. epist. ad Arca-   297. 316.
— dium. 207.   — — epist. ad pastorem cum
Hostanes. v. Ostanes.   schol. 25. 221. 297.
— — de castitate. 221. 318.
— — epist. 145.
— — epist. ad Io. Rhait. 25.
— — de exuendis affectibus.
— — 114.
— — de praeposito. 114.
— — de mansuetudine. 114.
— — quaedam. 53.
— — vita v. Daniel. Rhait.
— — liber Barlaam. 41. 138.
Iacobi epist. cathol. 194. 211.   188.
— — Ascet. memoria cum   Ioan. epist. ad Photium. 256.
— — epig. 255.   Ioan. Arch. CP. epist. ad Ioan.
— — Persae vita. 179.   Hieros. 207.
Iacomini phil. epist. gr. lat. 183.   — — epist. ad Epiphanium.
Iamblichi v. Menand. 318.   207.
Iamblichi Chalc. de secta py-   — — epist. ad Constantinum
— thagorica. 102.   P. 186. 198.
Ieremiae lamentatio. 255.   Ioan. Const. eclogae de lega-
— — catena. 117. v. Chrys.   tionibus. 185.
— — Theod.   Ioan. Damasc. de draconibus
Ignatii de prudentia. 318.   et strigibus. 308.
— — mon. epist. ad Calli-   — — de mens. Macedon. 308.
— — stum Niceph. Xantop. 201.
— — de vita Tarasii. CP. 32.
Ioan. Antioch. epist. ad Xy-
— — stum. 27. 40. 45.   — —
— — quaest. et resp. 318.
— — ex chronico de legatis.   — —
— — 267.   — —
— — epist. ad Nestorium. 40.   — —

- Ioan. Damasc. de luna. 308.
 — — de VIII. cogitat. pravis. 318.
 — — de sponsa $\overline{\text{Xi}}$. 318.
 — — dialectica. 319. 317.
 — — epist. ad Cosmam Ep. 317.
 — — cap. phil. et theol. 317.
 — — canonum. 205. 287.
 — — de fidei exposit. 256. 317.
 — — canones cum schol. 263.
 — — de virginis partu. 277.
 — — canones. 205. 226.
 — — vita. 226. v. Io. Hieros.
 — — de iniuriarum memoria. 255.
 — — scholia in Pauli epist. 211.
 — — dialogus contra Manichaeos. 221.
 — — in Mariae nativitatem. 221.
 — — in defunctos. 146.
 — — in $\overline{\text{Xi}}$. transfiguratur. 146.
 — — institutio elementaris dogmatum. 83. 84.
 — — de 2 in $\overline{\text{Xo}}$. voluntatibus. 83. 84.
 — — de trisagio 83. 84.
 — — de SS. imaginibus. 83. 84.
 — — de natura composita. 83. 84.
 — — historia Barlaam. 41. 138. 158.
 — — epitome de fide. 66.
 — — v. Rasis. 70.
 Ioan. Euch. v. Mauropi.
 Ioan. Diac. Eug. antirrheticus adversus definit. Florent. 256.
 — — canonarium. 255.
 — — Diac. in Oppianum. 88.
 Ioan. Patr. Hieros. et Const. epistolae. 207.
 Ioan. Evang. passio Dni. 313.
 — — de obitu B. V. M. 276. v. Simeon. 66. 146.
 — — evangelium. 210. 253. 329.
 — — epistolae. 211.
 — — apocalypsis. 211.
 — — evangelii catena. 208.
 Ioan. Geom. metraphrasis canticorum. 65.
 Ioan. Hagiocliti vita Basil. Ancyr. et Nicetae. 3.
 Ioan. ieiunatoris canonarium. 149.
 — — vita in vers. 201.
 Ioan. Itali expositiones quaest. 99.
 — — expositio topicorum. 99.
 — — Io. Itali de dialectica. 99.
 — — de syllogismis 99.
 — — methodus rhetoricae. 99.
 Ioan. mon. et diac. canonarium. 149. 255.
 Ioan. Palaeol. epist. gr. lat. 142.
 Ioan. Rhait. epist. ad Ioan. Sinait. cum resp. 25. 145. 297.
 Ioan. Ryzan. v. Theophili.
 Ioasaph v. Cantac.

Iobi quaestio. 230.	Isaaci Syri sermones ascetici.
— — catena. 32. 148.	316.
Iobi Hierom. apologia contra	— — versio graeca. v. Pa-
Latinos. 68.	tricii.
— — de castitate. 318.	— — consilia. 316.
Ioelis scholium. 17. 41.	— — de ieiunio. 316.
Iosephi Christ. hypomnestici	— — ecloga capitum. 316.
LXXIII, CXX. 295.	— — sermones varii. 316.
— — de psalterio. 295.	— — de virtutum differentia.
Iosephi Flav. de legatis. 143.	316.
267.	— — de pravis cogitat. 316.
— — de captivitate. 170.	8. Isaias asceticum. 276. 318.
— — de antiqu. iudaicis 185.	Isaias proph. catena. 66. v.
Iosephi Melodi octoechus no-	Esaias.
vus. 286.	Isidori asceticum. 318.
Iosephi Methon. de episcopo	Isis ad Horum filium. 112.
Coronaeorum. 190.	Isocratis ad Nicoclem. 313.
Iosephi Patr. apologia contra	— — ad Demonium. 313.
Latinos. 68.	— — de pace. 313.
— — confessio autographa. 68.	— — de virtute. 318.
Iosephi Rev. de paschate. 145.	— — de castitate. 318.
Irenae prooemium. 254.	— — orationes. 224.
Irenae oratio. 10.	Iudae epistolae. 211.
Isaaci Argyri de cyclis solis	Iuliani Imp. in regem Solem.
et lunae. 105.	59. 113. 305. 339.
— — astrolabii methodus. 105.	— — Antiochicus. 59. 113.
— — cyclorum methodus, seu	305. 339.
canon paschalis. 100.	— — symbosium. 101.
— — methodus horas inve-	— — de regno. 101.
niendi. 100.	Iuliani Laod. observatio de
— — novi canones. 100.	meteoris. 287.
— — geodaesiae methodus.	Iuliani Macri seu Longi acta
100.	synod. VI. Constantinop.
— — de geographia. 100.	198.
— — animae facultates. 27.	Iulii P. R. epist. ad Ep. Ale-
Isaaci asceticum. 318.	xand. 207.
— — mon. 70. 102. 316. v.	— — epist. ad Dionys. Alex.
Abecian. Rasis.	207.

- Iulii P. R. epist. encyclica. 207.
 — — de Xi. unitate. 207.
 Iustini Ep. Sic. epistola. 186.
 Iustini phil. et M. quaest. ad orthodoxos. 136.
 — — expositio fidei. 121.
 Iustiniani Imp. epist. ad Epiphan. 149.
 — — adversus Origenis errores. 186.
 — — constitutio. 186.
 Iuvenalis Ep. Hier. de lectione S. Script. 40.
 — — de lectione symboli. 40.
 — — de legendis Cyrilli libellis. 40.
 — — relatio etc. 40.
- L.
- Lacharis scholia. 8.
 Laconis de virtute. 318.
 — — de fortitudine. 318.
 Laertii Diog. de vitis philosophorum. 159.
 Lascaris Dionys. et Didymi scholia in Euripid. 258.
 Leandri Hieron. choriacum tetrametrum 243.
 Lecapeni Georg. epistolae. 50.
 — — de constructione. 101.
 Leonardi Aret. de republica Florent. 48. 170.
 Leonis Imp. orat. in ascens. Dni. 17. 23. 24.
 — — de Xi. clavis. 23.
 — — de Xi. resurrectione. 23.
 — — in omnes SS. 23.
 — — in S. Mariae obdormit. 23.
- Leonis Imp. in decollationem Ioan. Bapt. 23.
 — — in pentecosten. 23.
 — — in S. Mariae annuntiationem. 23.
 — — in festum palmarum. 23.
 — — de eccles. graecarum ordine. 243.
 — — canticum compunctionis. 25. 201.
 — — orneosophicum, seu hieracosophium. 135. 164.
 — — de crucis exaltatione. 271.
 — — oracula. 154.
 — — militarium constitut. brevium. 195.
 — — de bellico apparatu. 195.
 — — tactica. 244.
 Leonis et Constantini novellae. 309.
 — — legum delectus. 309.
 Leonis P. R. epistolae ad Eutychen etc. 207.
 Leonis Bulg. v. Achrid.
 Leonidae de fortitud. 318.
 Leontii excerpta. 104.
 Leontii Hieros. in VIII. impietates. 67.
 Libanii epistolae. 51.
 — — epist. ad Eumolpium. 253.
 — — adversus commercia cum magistratibus. 101.
 — — de amicitia. 318.
 — — in obtrectatores. 101.
 — — in Constantium et Constantem. 101.

Libanii

Libanii ad senatum. 101.	Libanii de duobus pauperibus. 113.
— — de ulciscenda Iuliani morte. 101.	— — de Cimone. 113.
— — parentalis in Iulianum Imp. 101.	— — encomium palmae et pomi. 113.
— — monodia. 101.	— — descriptio pugnae navalis. 113.
— — ad Imperat. 101.	— — descriptio horti. 113.
— — ad Icarium. 101.	— — descriptio navigationis. 113.
— — adversus eundem. 101.	— — descriptio venationis. 113.
— — adversus paedagogi calumnias. 101.	— — descriptio leonis cervum tenentis. 113.
— — pro stipendio rhetoribus solvendo. 101.	— — descriptio Troiae ever- sae. 113.
— — in eos, qui sententiam dicere nolunt. 101.	— — descriptio Herculis et Antaei et Herculis cum exu- vio leonis. 113.
— — pro se. 101.	— — descriptio Iunonis. 113.
— — de servitute. 101.	— — descriptio Promethei. 113.
— — pro saltatoribus. 101.	— — ad Theodos. M. 113.
— — de tapete. 101.	— — ad Eustathium car. 113.
— — ad Ellebichum. 101.	— — de Iuliani Imp. ira. 113.
— — adversus Caesarium. 101.	— — epistolae et declama- tiones. 50.
— — adversus ipsum mole- stum vocantes. 101.	— — argumenta Demosthenis orationum. 85.
— — de paupertate. 101.	Londiani Ant. epist. 31. gr. lat. 183.
— — encomium Thersitae. 101.	Longi excerpta, seu lexicon gr. lat. 344.
— — de non nugando. 101.	Lucae Apost. balatium 72. 288.
— — ad Polyclem. 101.	— — catena. 33. 208.
— — de fano Apollinis Daph- naei. 101.	— — evangelium. 210. 329.
— — laus Antiochiae. 101. 113.	— — actus Apost. 211.
— — declamationes. 96.	— — ecphrasis. 208.
— — pro Socrate. 99.	— — genealogia Xi. 194.
— — ad Iulianum. 113.	
— — pro patre et filio. 113.	
— — de uxore tyranni filios petente. 113.	
— — de patre amantis. 113.	
Tomus III.	57

- Luciani patriae encomium. 313.
 — — Zeuxis. 336.
 — — ptaesma. 336.
 — — Harmonides. 336.
 — — Drapetae. 336.
 Lucudae Mich. versus in Manassis chronicon. 153. 154. v. Manass.
 Lycophronis versus. 241. v. Tzet.
 — — genus. 241.
 Lycurgi dictum. 318.
 Lysiae pro caede Eratosthenis. 172.
- M.
- Macarii Alex. de animabus hominum. 219.
 Macarii Abb. de exitu animae. 255
 — — responsiones. 276.
 Macarii Aegypt. ascetica. 318.
 Macarii Chrys. Arch. Philad. in crucis exaltationem. 271.
 Macarii geronticum de Elia. 276.
 Macarii quaestio de anima. 297.
 Malaxae Nic. Arch. Naupl. scholium in Ionam. 178.
 Malchi vita Pythagorae. 91.
 Malchi Rhet. de legationibus. 185. 267.
 Manassis Constant. chronicon. 153. 154. 189. 201. 254.
 — — gnomica. 281. v. Phile.
 — — hymni in S. Mariam 201.
- Manuelis hymnus. 274.
 Manuelis Adramyt. canon in Ioan. Bapt. 321.
 — — in B. M. V. 321.
 — — epistolae. 321.
 — — collectio et emendatio sibyllinorum oraculorum. 321.
 — — allegationes. 321.
 — — epilogus. 321.
 Manuel. v. Comnen.
 Manuel. Palaeol. Imp. epist. ad Cydon. Demet. 145. 199.
 Manuel. II. Patr. CP. epist. ad Chetumium etc. 207.
 Marcellini, Athanasii etc. editiones psalmorum. 295.
 S. Marci evangelium 210. 329. v. Procop. Victor.
 S. Marci ascetica. 318.
 Marci Patr. Alex. quaest. cum resp. Balsamonis. 83.
 Marci Cret. in evangelia dominic. 275.
 Marci Ephes. Eugen. ad Georg. Presb. 256.
 — — versiculi in Gregor. Palamam. 256.
 — — cap. syllog. contra Latinos. 256. ter. v. Bessarion. 27.
 — — ex sess. XXIII. concil. Florent. 256.
 — — libellus de concil. Florent. 256.
 — — epist. ad Scholarium. 256.
 — — confessio fidei. 256.
 — — de verbis dominicis in missa. 256. bis.

- Marci Ephes. Eugen. quaestio-**
nes miscellan. 256.
 — — epist. 2. ad Theophanem
 Hieromon. 256.
 — — epist. ad Maximum. 256.
 — — epist. encycl. 54. 145.
 256.
 — — Latinus, seu de additio-
 ne in symbolo. 256.
 — — apologia. 256.
 — — de insertis orationi ver-
 bis. 256.
 — — ad Scholarium cum eius
 resp. 256.
 — — professio fidei et epilo-
 gus. 145.
 — — dialogus Graeci et Lati-
 ni. 145.
 — — epist. ad omnes christia-
 nos. 27. 145. 256.
 — — de vita hominis. 29.
 — — de resurrectionis dog-
 mate. 29.
 — — de deliberatione. 29.
 — — epist. circularis. 54.
 — — resp. ad Balsamonis quae-
 stiones 54.
 — — de fato. 29.
Marci Hieromon. epist. ad
Manuel. Metrop. 199.
 — — versus in Corinthum etc.
 131.
 — — epistola. 145.
Marciani Imp. epistola ad Leo-
nem. P. R. 207.
Martini epist. encycl. et aliae.
207.
Marty. ii Antioch. epist. 105.
122.
Marulli Mich. ode lat. de mor-
te Ioan. Medicis. 289.
 — — notae in senectutem Ci-
 ceronis. 289.
Massae Ant. erotemata. 253.
Matthaei evang. catena per
quaest. 208. v. Nicet.
 — — evangelium. 210. 329.
Mauropi Io. Euch. epig. in
Theodoretum. 53.
 — — in festa Dni. 262.
Maximi Byz. de insolubilibus
quaest. 8.
Maximi Conf. ex Theodos. M.
quaestionibus 270.
 — — dialogus ad Theodos.
 Ep. Caes. 270.
 — — de processione S. Spiri-
 tus. 225. 256.
 — — Cap. IX.
 — — paraenesis. 313.
 — — varia opuscula. 257.
 — — theoria in metamorpho-
 sin Dni. 224.
 — — confessionis expositio.
 226.
 — — ad SS. PP. 225.
 — — ad Nicandrum. 225.
 — — definitiones 225.
 — — de Xi. mysterio. 225.
 — — epist. ad Ioanem. 225.
 — — ad Petrum illust. 225.
 — — de communi et proprio.
 225.
 — — epist. ad Pyrrhum. 225.
 — — ex disp. cum Pyrrho. 225.

- Maximi Conf. in epist. Dionys. Areop. 225.
 — — in orat. Gregor. Naz. de filio et pace. 34. 216 225.
 — — quaest. et resp. 225. 226. 277.
 — — definitiones unionum. 225.
 — — de 2 $\overline{\text{Xi}}$ naturis. 225. 256.
 — — de argenteis XXX. 210. 226.
 — — quaest. sacrae miscell. 226.
 — — quaest. de variis dubiis S. Script. cum schol. 184.
 — — collectio historiarum Gregorianarum. 131.
 — — synopsis de VII. synodis. 25.
 — — et principum motio. 10.
 — — de Christo. 25.
 — — de charitate. 25.
 — — excerptum. 25.
 — — centuriae V. et VI. 25.
 — — cap. theol. et oecon. seu de deitate et humanitate. 25.
 — — de operationibus et voluntatibus cap. X. 25.
 — — dialogus asceticus. 25.
 — — in cantica. 64.
 — — epist. ad Marinum. 27.
 — — ex dubiis. 53.
 — — tractatus varii. 10. 83.
 — — vita. 10.
 — — de laude Gregor. Naz. et comment. in eius orationes. 83.
 Maximi Conf. mystag. eccles. 66.
 Maximi mon. de virtutibus animae et corporis. 56.
 Maximi phil. de astronomia. 287. v. Planud.
 Maximi Tyrri sermones. 67. 75. 322.
 Maximiani Ep. Constant. epist. ad Cyr. cum resp. 40.
 Medicis Octav. epist. gr. lat. 183.
 Melchisedechi theoria. 50. 63. 192. 223.
 Meletii Antiochiae laus. 31.
 Meletii mon. de natura hominis. 39.
 — — prologus et liber de anima. 39.
 Memnonis libelli. 40.
 Memnonis hist. excerpta. 101.
 Memnonis ep. Ephes. resp. ad Firmum. 40.
 — — epist. ad clerum Constant. 40.
 Menae Patr. v. Concil.
 Menandri de prudentia. 318.
 Menandri Iambl. de castitate. 318.
 — — de iustitia. 318.
 — — de amicitia. 318.
 Menandri de legatis etc. 185. 267.
 Mercurii trism. v. Hermetis poemander. 58. 91.
 Mesue v. Rasis.
 Methodii Patr. CP. nota. 27.

- Metochitae Theod. cap. miscell. 197.
 Metrophanis Ep. Smyr. triadica. 313.
 Michael. mon. de S. Ignatio. 27.
 Michaelis Patr. CP. expos. evang. Dominic. 262.
 Michael. Ephes. in Aristot. de memoria. 91. 151.
 Michael. Patr. Hieros. v. Petrus Syncellus.
 Michael. Syncelli epist. Thomaes versa. 52. 66. 152. 207.
 — — de constructione. 101.
 Moysis canticum. 296.
 — — theoria. 223.
 Moysis Abb. epist. ad Pastorem Abb. 318.
 Moschimonis de castitate. 318.
 Moschopuli Man. schedographia. 272. 282.
 — — scholia in Philostrati imagines. 242. 266.
 — — erotemata. 253. 299. 340.
 — — fragmenta grammaticae. 242.
 — — de numerorum quadratorum inventione. 100.
 Muzanus seu Muzalo. v. Nicol.
 N.
 Nectarii Arch. Const. de Theodoro M. 32. 146. 221.
 Nemesii Episc. de fato. 100.
 — — de libertate. 100.
 — — de providentia. 100.
 Nemesii Episc. de mortis metu. 100.
 — — de natura hominis. 29.
 Neophronis iambi. 258.
 Neophyti Presb. catena in cantic. cantic. 131.
 — — canon in Xm. 201.
 Nestorii epist. ad Cyrill. 40.
 — — depositio. 40.
 — — blasphemiae. v. Acac. Cyr. Phidi, Theodoti.
 Nicephori v. Callisti.
 Nicephori v. Gregorae.
 Niceph. Imp. de bellico apparatu. 127. 180.
 — — de excurs. bellica. 195.
 Niceph. mon. de attentione. 315.
 — — vita Theodor. Syciotae. 3.
 Niceph. v. Blemmidae.
 Nicephori Patr. CP. epitimia in monachos. 276.
 — — de Xi. imagine. 277.
 Nicetae Byz. cap. syllog. de S. Spiritu. 229.
 — — confutatio epist. Armen. 67.
 Nicetae David. vita S. Ignatii Patr. CP. 27.
 Nicetae Heracl. expositio in Greg. Naz. orat. XVI. 121. 216. 277.
 — — catena in Iobum. 32. v. Nicet. Serr.
 Nicetae mon. congressus Basilii Achrid. cum Henrico. 28. 66. 256.

- Nicetae Protov. decretum synodale. 62.
 Nicetae Serr. comment. in Greg. Naz. orat. XVI. 140
 — — in deorum nomina. 263.
 — — in Isaiam. 263.
 — — Catena in Matt. et Ioan. 36. v. Nicet. Heracl.
 Nicobuli epist. 313.
 Nicodemi evangelium. 192. 276.
 Nicodemi mon. asceticum. 318.
 Nicolai v. Chalcocond.
 Nicolai Corcyr. versus in animam. 291.
 Nicolai Methon. argumenta de S. Spiritu in synopsi ex Photio. 66.
 — — de processione S. Spiritus. 65.
 — — de pane fermentato. 65.
 — — de ieiunio Latinorum. 65.
 — — epistola. 65.
 — — explicatio theologiae Proclianae. 59.
 — — de S. Spiritu. 28.
 Nicolai Muzani seu Muzali catena in Isaiam. 14.
 Nicolai Galacrinitae P. C. resp. ad quaest. monachorum. 83.
 — — petitio. 277.
 Nicolai V. epist. ad Constantinum Imp. 22. 27. 43.
 Nicocli Myst. Galac. petitio. 277.
 Nicomachi Geras. enchiridion musicae. 104. 301.
 Nicomachi Geras. arithmetica. 102. 301. 76. 238. v. Asclep. Iambl. Philop.
 Nili Arch. Thess. de primatu Papae 28.
 — — enchiridion contra Latinos. 28.
 — — de S. Spiritu. 28.
 — — argumenta Latinorum cum solut. de S. Spiritu. 28.
 — — de symbolo fidei. 28.
 Nili mon. in proverbialia. 230.
 Nili epist. ad Christodulum. 106.
 Nili mon. et Greg. Nyss. in cantic. cantic. 84.
 Nili in cantica. 64.
 Nili de beneficentia. 318.
 — — de virtute. 318.
 — — de oratione. 316.
 — — cap. ascetica. 318.
 — — de castitate. 318.
 — — de canitie mortis nuntia. 56.

O.

 Oecumenii scholia in epist. S. Pauli. 211.
 Oesele F. notae. 128.
 Olympiodori in Platonis Gorgiam. 144. 234.
 — — in Phaedonem. 100.
 — — in Hermetis aliorumque dicta. 112.
 — — catena in Iobum. 32.
 Onosandri strategica, seu de optimo Imperat. 268. 342.
 Oppiani vita. 134.

- Oppiani genus et argumentum. 152.
 — — scholia in Halieut. 88.
 134. 152. v. Tzetz.
 Oribasii lib. IV. de medicamentis. 72.
 Orientalium apologia. 256.
 Origenis comment. in Matt. et Ioan. 191.
 — — errores v. Iustinian.
 — — comment. in Ioan. nota. 191.
 — — philocalia 52. v. Basil.
 — — philosophum enon lib. I. 68.
 — — contra Celsum. 64.
 — — de engastrimytho. 331.
 Orphei de terrae motibus. 287.
 — — argonautica. 333.
 — — hymni. 333.
 Ostanis seu Hostanis phil. de sacra arte. 112. v. Democriti.
- P.
- Pachimerae Georg. versus 128. v. Phile.
 — — philosophia. 97. 128.
 — — in Aristotelis organum. 97. 274.
 — — prolegomena. 97.
 Paeanii metaphrasis Eutropii rom. hist. 101.
 Palamae Georg. refutatio epigrapharum. 27.
 — — epist. ad Damianum. mon. 213.
 — — epist. ad Dionys. 213.
 Palamae Georg. hypotheses XVI. cum schol. 284.
 — — dialogus. 285.
 — — epistolae. 223.
 Palladii Ep. Amas. de lectione epist. Nestorii. 40.
 Pamphili Ep. Abyd. epist. 186.
 Panoplitae Nonni collectio et expos. histor. S. Gregor. Naz. 131. 163.
 — — Dionysiaca. 94. 95.
 Pantaleonis Presb. de crucis exaltatione. 271.
 Paphnutii in vitam Onuphrii. 276.
 Pappi phil. opus chemicum. 112.
 Pardi Georg. de nominibus etc. 161.
 — — in Hermogenem. 101.
 Patterii v. Attici.
 Patris Spiritualis epist. 256.
 Patricii Presb. homerocentones. 201. 243.
 Patricii et Abrahamii versio graeca Isaaci Syri sermonum. 316.
 Patrum XII. commonitiones. 318.
 S. Pauli epist. ad Rom. catena. 110.
 — — epistolarum dictiones. 263.
 — — apocalypsis. 276.
 — — vestigia. v. Phile.
 — — epist. cum schol. 211.
 — — ad Timotheum apocrypha. 122.

- Pauli Alex. de viribus et ef-
fectionibus siderum. 105.
— — in apotelesmaticam. 170.
— — consideratio astronom.
287.
Pauli Ep. Emes. de Christi
incarnatione. 40.
— — in nativitatem Dni. 40.
Pauli Hellad. epist. 318.
Pediasimi Io. scholia in He-
siodi scutum. 283.
— — technologia in idem. 182
283.
— — synopsis de dimensio-
ne et partitione terrae. 269.
300.
Pedias. in Cleomedem. 100.
— — de planetis. 100.
Pelagii phil. de sacra arte.
112.
Pelusiotae Isid. de oratione
dominica. 277.
— — quaest. et resp. 270.
— — epistolae. 49. 50.
— — in S. Script. 49.
Persis phil. observatio astro-
logica. 287.
Persarum de urinis. 70.
Petri quaest. et Gregor. resp.
276. 318.
Petri Arch. Alex. vita. 179.
— — canones. 45. 122.
Petri. Antioch. v. Cerularii.
S. Petri Apost. epist. 211.
Petri Damasc. dialogismi. 318.
Petri Presb. Alex. de homil.
Nestorii. 40.
— — doctrina. 40.
Petri Presb. Alex. propositum
de PP. testimoniis. 40.
— — petitio de legendis Ne-
storii sermon. 40.
Petri Ep. Antioch. epist. 250.
— — epist. ad Dominicum
Aquil. 83. 256.
— — ad eundem de azymis.
83.
Petri Patricii de legatis. 185.
267.
Petri Raven. epist. ad. Euty-
chen. 207.
Petri Syncelli Mich. de di-
versitate nominis: λόγος.
101.
Petrini Io. de vita Simeonis
in monte mirab. 3.
Phalaerei v. Demet.
Phidi Ep. Iop. de blasphem.
Nemorii. 40.
Phile Man. theoria in Blem-
midae encomium Io. theo-
logi. 225.
— — ad Sebastum Patricio-
ten. 281.
— — ad Despotam. 281.
— — ad Andronic. Palaeol.
281.
— — ad Orientis Domesti-
cum. 281.
— — in virum bonum con-
tumelia affectum. 281.
— — versus in Stauracii uxo-
rem. 281.
— — ad Xantopul. Theod.
281.
— — donaria. 281.

Phile

Phile Man. in Abrahamum. 281.	Phile Man. in encolpium S. Ioan. 281.
— — de resurrectione. 281.	— — in lapidem Xi. sepulch. 281.
— — in Pauli vestigia. 281.	— — in Aidarum seu asinum. 281.
— — ad Michael. Imp. 281.	— — in 3 Pontifices. 281.
— — somnium. 281.	— — in Chrysostomum. 281.
— — de Esabi intemperantia. 281.	— — in Basil. M. 281.
— — in transitum Israelis per mare. 281.	— — in secundum adventum. 281.
— — in Christum sepultum etc. 282.	— — in Glabam. 281.
— — in psalterium. 281.	— — politici. 281.
— — in duo cantica. 281.	— — in Ioannis Scalam. 281.
— — dialogus hominis cum anima. 281.	— — drama de Ioan. Palaeol. 281.
— — ecphrasis elephantis. 281.	— — in reliquias iun. Stephani.
— — in orat. Greg. Nyss. 281.	— — drama morale. 281.
— — in praecursores. 281.	— — paraeneticis. 281.
— — epigramma. 281.	— — ad Alexand. Imp. 281.
— — ad rationem. 281.	— — in eiusdem nuptias. 281.
— — in imaginem Chrysost. et Onuphrii. 281.	— — ad imperat. 281.
— — in Eliam. 281.	— — in Mariae coemeterium. 281.
— — in XII. menses. 281.	— — ad Domesticum. 281.
— — in imaginem Xi. 281.	— — in Andream Strategopulum. 281.
— — in se ipsum. 281.	— — metraphrasis in commune dictum. 281.
— — epitaphium in Pachimeram. 281.	— — de vulturibus. 281.
— — de rosa. 281.	— — ad Niphen. Patr. 281.
— — in Petrum et Paulum. 281.	— — de frumento. 281.
— — in Constantinum M. 281.	— — de uva. 281.
Tomus III.	58

- Phile M. de malo punico. 281.
 — — de legatione ad Celtas. 281.
 — — in Danielis sepulchrum. 281.
 — — in convitiatore. 281.
 — — donaria ad Niphonem Patr. 281.
 — — in Basil. M. orat. de invidia. 281.
 — — de ardeis. 281.
 — — in S. Stephanum. 281.
 — — in Manuel. Despot. 281.
 — — ad Pachomium Protosp. 281.
 — — sepulchrales. 281. bis.
 — — in Manuel Palaeol. 281.
 — — in Moysen. 281.
 — — in Metrop. Nicaen. 281.
 — — de verme serico. 281.
 — — in Mariae annunt. 281.
 — — Strutiocamelum. 281.
 — — in Patriarcham. 281.
 — — in magnum logoth. 281.
 — — in ecstasi in Danielis. 281.
 — — gnomica Manassis. 281.
 — — in Abrahami hospitalitatem. 281.
 — — in vetulam lascivam. 281.
 — — ad uvas et ficos mittentem. 281.
 — — drama. 201. 281.
 Phile Georg. metaphrasis psal-
 morum. 56.
 — — tetrasticha. 56. v. Ioan.
 Philonis m. de virtute. 318.
 — — de prudentia. 318.
 Philonis mon. in mulieres. 56.
 Philonis Iudaei de septenna-
 rio. 113.
 — — de Moyse. 18.
 — — de virtutibus. 18.
 — — opera. 123.
 — — de Iosepho. 18.
 — — de legibus non scrip-
 tis. 18.
 Philoponi Io. in Nicomachi
 arithmet. 76. 238. 299. 301.
 — — de astrolabii usu. 105.
 170.
 Philostrati imagines cum schol.
 242. 266.
 Philothei in evang. Dominic.
 61. 199. 275.
 — — in crucis exaltat. 271.
 — — in Deiparam. 61. 199.
 — — contra Gregoram. 57.
 — — in magnos Hierarch.
 67. 84.
 — — liturgiae ordo. 345.
 Phoebamonis Soph. de figu-
 ris rhetoricis. 8.
 Photii Patr. Const. epistolae
 ad Nicol. P. 207.
 — — ex synodo. 256.
 — — scholia in Porphyrii
 isagogen 222.
 — — de categoriis. 222.
 — — cap. 38^m ex Amphilo-
 chio. 104.
 — — nomocanon. 122.
 — — de voluntatibus in Xo.
 gnomis. 52. 152.

- Philotii Patr. Const. excerptum ex Abucara de Adamo. 66.
 — — argumenta contra Latinos de S. Spiritu. 57. 66.
 — — quaestiones de Episc. etc. 68.
 — — contra Latinos. 27.
 — — bibliotheca. 30.
 — — de VII. synodis. 57.
 Phranze Georg. Chronicon. 439.
 Pisidae Georg. in hexaëmeron. 189. 201.
 Pittaei Serid. dictum. 318.
 Planudae Max. Catonis disticha. 266.
 — — versus in extremum iudicium etc. 50.
 — — in crucem. 50.
 — — in reflexionem. 50.
 — — in Dei matrem. 50.
 — — in monasterii portam. 50.
 — — in annunt. angelicam. 50.
 — — in resurrectionem. 50.
 — — in Constantinum M. 50.
 — — Comparatio hyemis et veris. 50.
 — — libri S. Augustini de trinitate graece versi. 54.
 — — calculatoria. 100. 104.
 — — de numerorum subtractione. 100.
 — — de multiplicato. 100.
 Planudae Max. hyemis encomium. 336.
 — — versus in Ptolemaei geographiam. 100.
 — — de constructione verborum. 161.
 — — de urinis. 70. 72.
 — — epistolae. 50.
 — — de processione S. Spiritus. 27.
 Plis. Io. (Plusiadis) nota in Marci Ephes. cap. syllog. 27.
 Platonis definitiones. 237.
 — — politica cum notis. 237.
 — — Timaeus cum notis. 180. 237. 336.
 — — Phaedon. 100.
 — — Parmenides. 5. 11.
 — — Gorgias. 144. 234.
 — — Alcibiades. 98. 307.
 — — Cratylus. 29.
 — — theologia. 98. 304.
 — — de iustitia. 318.
 — — epigramma. 161.
 — — axiochus. 313.
 — — protelia. 113.
 — — epigram. sepulch. 113.
 — — philosophiae prolegomena. 113.
 — — Homerum efficiens. 67.
 — — de ideis. 323.
 Plethonis Gem. de Pelopones. 260.
 — — Peloponesi descriptio. 260.

- Plethonis Gem. de virtute. 260.
 — — de Peloponneso. 260.
 — — allocutiones ad Deos. 237.
 — — hymni in Deos. 237.
 — — de Platonicae et Aristot. philosophiae differentia. 242.
 — — de 4 virtutibus. 289.
 — — de Macedonicis Syriae regibus. 48.
 — — excerptum ex Strabone. 48. 59.
 — — ex Theophrasto de plantis. 48.
 — — ex Aristot. histor. animalium. 48.
 — — ex Aristot. physiognomon. 48.
 — — ex Diodoro Sic. de Assyri. et Medorum regno. 48.
 — — ex Xenophonte. 48.
 — — ex Dionys. Halic. 48.
 — — ex Prodicō de Hercule. 48.
 — — de Arabum successu sub Heraclio Imp. 48.
 — — capita musica. 48.
 — — in Hermog. 8. 198.
 — — collectio dogmatum Zoroastreorum et Platoniorum. 48. 336.
 — — de legibus. 336.
 — — mensium et annorum ordo. 336.
- Plethonis Gem. de coitu illicito eiusque poenis. 48.
 — — monodia in Hippomnem Imp. 29. v. Apostolii.
 Plotini phil. enneades. 86. 215.
 — — vita. v. Porphyry.
 — — de anima. 104.
 Plusiadis Io. v. Plis. supra,
 Plutarchi de virtute. 318.
 — — de amicitia. 318.
 — — de beneficentia. 318.
 — — de prudentia. 318.
 — — de sera numinis vindicta. 173.
 — — de vita secundum Epicurum. 173.
 — — vitae. 85.
 Polemonis Smyrn. orat. funebris in Callimachum. 99.
 Politiani Ang. collectanea ex Suida. 182.
 — — in Hesiodum. 182.
 — — in eius theogoniam. 182.
 — — in Aristoph. Acharneos. 182.
 — — in eiusdem equites. 182.
 — — ex Eustathio in Homeri Odyss. 182.
 Pollucis Iul. epist. ad Commodum Imp. et Onomasticum. 181. 202.
 Pollucis Iul. Christ. chronicon. 181.
 Polyaei strategemata. 187.
 Polybii de legatis. 185. 267.

- Polybii de variis regiminum** Procli de motu. 243.
 formis. 170. — — in Platonis theolog. 98.
 — — de dynastiis. 170. 304.
 — — de armatura Romano- — — Chrestomathia. 306.
 rum et Macedonum. 170. — — in Platonis Alcibiadem.
 — — excerptum. 170. 98. 307.
 — — histor. lib. V. 157. — — institutio theolog. 91.
Polybi de semine et affectio- v. Nicol. Methon.
 nibus. 70. — — de anima et daemone.
Polychronii Diac. comment. 98.
 in Ecclesiasten. 292. — — de Homero. 111.
 — — in cantica canticorum. — — hymni. 333.
 294. — — de poematis cypriis. 111.
Polychronii Ep. Apam. in Io- — — elementa physica. 151.
 bi vitam. 148. — — in Parmenidem. 11.
Porphyrii in Ptolemaei har- — — in Cratylum Platonis.
 monica. 215. 29.
 — — in categorias. 222. Procli episc. epistola. 40.
 — — comment v. Ammonii. Procopii Caes. de legatis. 185.
 — — isagoge. 222. 234 v. 267.
 Photii. — — hist. bell. gothic. 87.
 — — prolegomena v. Ammon. — — hist. lib. IV. 48.
 — — in vitam Plotini. 86. Procopii Soph. epitome eclo-
 215. 234. garum in genesin. 51.
 — — de abstinendo ab ani- — — eclogae in proverbis.
 malium esu. 39. 91. 171. 131.
 — — sententiae. 91. 171. — — epitome in Esaiam. 34.
 — — vita. 171. Procopii Diac. encomium
 — — seu Malchi vita Pytha- Marci Evang. 3.
 gorae. 91. Prodicti excerptum. v. Pletho.
 — — in Ptolemaei apoteles- Prodromi Theod. hymni in
 matica. 59. S. Mariam. 201.
Prisci Rhetoris de legatis. 185. — — hymni in Xm. 201.
 267. — — in canones Cosmae et
Procli de astrologica metho- Io. Damasc. 246.
 do. 287.

- Prodromi Theod. versus in S. Pselli Mich. in Aristot. auditum physicum. 201. 77.
- — versus in Daniele As- Ptolemaei Cl. quadripartitum cetam. 201. cum praef. 287. v. Valla.
- — grammaticalia. 340. — — aetas 287.
- Pselli Mich. de fulgure etc. — — geographia. 212.
287. — — constructio magna cum epig. 212.
- — de dogmatibus. 277. — — de criteriis in harmonia. 215.
- — dictiones. 263. — — harmonic. lib. III. cum notis. 193. 200.
- — in cantic. cantic. 64. 107. — — tetrabibli comment. 59. v. Demoph.
189. 293. — — expositio in canones astronomiae. 105.
- — de balneo. 306. — — de planetarum hypothesisibus. 105.
- — in psalmos 314. — — mathematic. lib. XI. XII. XIII. 91.
- — de VII. synodis. 201. — — apotelesmatica. v. Antioch. Porphy.
- — de pluvia etc. 170. Pyrrhonis epig. 159. v. Sext.
- — epistolae. 98. Pythagorae divinatio per numeros. 287.
- — ad Potham 98. — — Computus. 287.
- — ad Constantinum Praes. 98. — — de vita et morte. 287.
- — expositio mathematicae. 98. — — carmina aurea. 113. 313.
- — de oraculis chaldaicis. 100. — — sententia. 318.
- — de dogmatibus chaldaicis. 100. — — de castitate. 318.
- — de daemonibus. 100. — — de iustitia. 318.
- — Timotheus. 100. — — vita. 91. 102.
- — de mirabilibus lectionibus. 105. — — secta. v. Iambl.
- — de omoplato et oenoscopia. 105. — — theorema in numeros. 180.
- — de lapidum virtutibus. 105.
- — medicinale. 105.
- — aenigmata. 107.
- — de chrysopoia. 112.

Q.

Quinti, Sophoclis et Max.
Conf. fragmenta. 313.

Quinti Smyrn. de Herculis
certaminibus. 237.

— — paralipomena Homeri.
264.

Quintiani Episc. epist. 186.

Quintiliani Aristidis de mu-
sica. 215.

R.

Rasis, Mesue, Abeciani, Isaac,
Io. Damasc. liber medicus.
70.

Rhabdae Nic. de numeris. 100.
201. —

— — probationis methodus.
100. 201.

Rhavendytæ Ios. de pietate.
78.

— — de virtute. 78.

— — physica. 78.

— — dialectica. 78.

Rhanl Man. epistolae. 145.
199.

Rhegini Ep. Cyp. homilia.
40.

Rhetorii expositio de XII.
signis Zodiaci. 105. 170.

— — de arte astronomica. 287.

Rhyzani Io. oracula Theophi-
li graece. 154.

Romuli de amicitia. 318.

Ruf Ch. in Gallum versus la-
tini. 237.

Rufi lex militaris. 303.

Ruffi Christ. epist. gr. lat.
183.

S.

Sabbaitæ excerptum. 25.

Salomonis compositio Esdra-
cis. 72.

— — sapientia. 131.

— — proverbialia. 129.

— — hygromantia, seu cla-
vicula. 70.

— — de virtute. 318.

— — de amicitia. 318.

— — de beneficentia. 318.

— — de prudentia. 318.

— — de fortitudine. 318.

— — de eleemoyna. 318.

Sambuci Io. nota in Pachy-
meram. 128.

Sapientum VII. sententiae.
318.

Scholarii P. C. expositio li-
terarum inventarum in Con-
stantini sepulchro. 154.

— — epist. ad Graecos. 22.

— — exhortatio ad synodum.
22.

— — orat. III. ad concil. Flo-
rent. 22.

— — de orthodoxa fide. 10.

— — in Xi. nativitatem. 10.

— — de pace. 43.

— — contra Nestorium. 66.

— — epist. 122.

— — encyclica. 45. 68.

- Scholarii C. P. resp. ad Marci. Sexti Empyr. Pyrrhon. adversus astrologos. 79. 159.
 — — resp. ad Graecorum argumentum de processu Spiritus. 27. v. Gennadii. 159.
 Scholastici dialogus. 25. 159.
 Scutariotae Nicet. hymnus. 201.
 — — pia exhortationes. 201.
 Scylitzac Georg. 198. 229.
 — — versus in hoplotheam Andronici Camateri. 229.
 Sereni Antiss. de cylindri sectione. 76.
 — — de coni sectione. 76.
 Sethi Sim. philosophica et medica. 105.
 Severianorum quaestio. 66.
 — — antithesis. 66.
 Severiani scholium in Blemmidam. 265.
 Sexti Choeron. de doctrinis. 100.
 — — de bono et malo. 79.
 Sexti Empyr. Pyrrhon. institut. lib. III. 79.
 — — adversus grammaticos. 79. 159.
 — — adversus mathematicos. 79. 159.
 — — de rhetorica. 79. 159.
 — — adversus geometras. 79. 159.
 — — adversus arithmeticos. 79. 159.
 — — adversus musicos. 79.
 — — adversus logicos. 79.
 — — de bono et malo etc. 79.
 — — scepticorum lib. II. 159.
 — — hypomnemata de principiis phys. 159.
 Sibyllae libri. 312. 322.
 Simeon. iun. theol. divin. hymnorum amores. 177.
 — — orat. XXXIII. de fide et moribus. 201.
 — — de custodia. 315. 318.
 — — de attentione et oratione. 315.
 — — monita ascetica. 315.
 — — de sobrietate, attentione etc. 318.
 — — cap. practica et theolog. 25.
 — — de oratione et lectione. 201.
 Simeon. Metaph. martyrium Probi, Tarachi et Andronici. 20.
 — — canticum ad Dominum. 201.
 — — vita Ambros. Ep. Mediol. 51.
 — — vitae sanctorum Novemb. 143. 179.
 — — in translationem Ioan. theol. 226.

Simeon,

- Simeon, Metaph. in dormitio-
nem Mariae. 226.
— — vita Pauli Theb. 226.
— — vita Constantini M. 24.
— — vitae SS. Decembris. 132.
— — vita Nicolai Myr. 219.
— — vita Demetrii. 319.
Simeon CP. ad Gerlachium.
218.
Simeon Thess. Arch. de divi-
no templo. 56. 286.
Simocattae Theoph. hist. lib.
VIII. 48.
— — dialogus philosophiae
et historiae. 48.
— — de quaest. physicis. 121.
Simplicii in categorias. 234.
— — de anima. 91.
Siraci sapientia. 129.
— — de virtute. 318.
— — de amicitia. 318.
— — de benefoentia. 318.
— — de fortitudine. 318.
— — de iustitia. 318.
— — de eleemosyna. 318.
Socratis histor. fragmentum de
legationibus. 185. 207.
Solonis de prudentia. 318.
Sopatri Apam. prolegomena
in Aristidem. 249.
Sophiani Mich. epist. gr. lat.
183.
Sophoclis Ajax. 313. 334.
— — Oedipus. 334.
— — argumenta. v. Victorii.
Tomus III.
Sophoclis electra. 334.
Sophoniae mon. de anima. 68.
— — excerptum. 68.
Sophronii Patr. Hieros. syno-
dica. 65.
— — vita Mariae Aegyptia-
cae. 24. 118.
— — in crucis exaltationem.
271.
— — in Xi nativitatem. 221.
— — encomium Angelorum.
221.
Sorani de vita Hippocratia.
71.
Stephani phil. Alex. apoteles-
matica. 105.
— — epist. ad Theodorum.
112.
— — chrysopoea. 112.
— — aenigma. 112.
Stephani D. Cathol. hymnus
in Christum natum. 201.
Stephani V. P. R. epist. ad
Basil. Imp. 207.
— — de Episcoporum trans-
latione. 207.
Strabonis fragmentum. 237. v.
Pletho.
— — de terrae figura. 59.
Stratonis de orat. a reminis-
centiis. 100.
— — de orat. a contrariis,
seu Platonis Phaed. 100.
— — de extrema oratione.
100.
— — ad Philebum. 100.

Stratonis dubia. 100.

Stroxæ Cyr. epist. gr. lat. 183.

Studitæ Theod. sermones in S. pascha. 217.

— — versus. 217.

— — testamentum. 217.

— — doctrina brevis. 318.

— — de crucis adoratione. 255.

— — de vita ascetica. 276.

— — dictum. 276.

Synesii Cyr. hymni. 29.

— — de dono astrolabii. 29. 87.

— — Aegyptii. 29. 87.

— — de imperio. 87.

— — calvitii laus. 29. 87.

— — conciones. 29. 87.

— — scholia in Democritum. 112.

— — constitutio. 29.

— — Dio. 29. 87. 88.

— — de regno. 29. 87. 88.

— — insomnia. 10.

— — homiliae. 87.

— — de barbarorum excursionem. 87.

— — hymni metrici. 87.

— — in laudem Anysii. 87.

— — epistolae. 50.

Syriani de ideis. 8.

Syrici liber de urinis. 70.

T.

Tarasii Arch. epist. ad Hadrianum. 45.

— — de manuum impositione. 68.

— — de ordinationibus. 122.

Tatii Achill. in Arati phaenomena. 89.

— — de amoribus Clitophon-tis. 96.

Thales de Nilo. 287.

Themistii in obitum patris. 59.

— — ad Valentinianum. 113.

— — explorator, seu philo-sophus. 59.

— — de Imperatore. 113.

— — ad Constantinum Imp.

— — versus, cum Exarchus crearetur. 330.

— — ad Iovianum Imp. 113.

— — de pace. 113.

— — de Valentis tempore. 113.

— — in Aristot. de anima. 330.

Théocriti idyllia. 334.

Theodoreti de Tigri et Eu-phrate. 308.

— — scholia in exodum. 47. 209.

— — prologus de quaest. script. dubiis. 9. 82. 209. 211.

— — in epistolas S. Pauli. 67.

- Theodoret in Osee.** 17. 41.
 — — in Ruth. 47. 209.
 — — in iudices. 47. 209.
 — — in Iosue. 47. 209.
 — — in deuteronomium. 47. 209.
 — — in numeros. 47. 209.
 — — in leviticum etc. 47. 209.
 — — graecarum affectionum curatio. 53. 203.
 — — de charitate. 55.
 — — in cantic. cantic. 64.
 — — histor. religiosa. 55.
 — — protheoria et comment. in psalmos. 42.
 — — catena in genesin et exodum. 82. 209.
 — — in Danielelem. 117.
 — — in Ieremiam. 117.
 — — in Ezechielem. 117.
 — — haeretic. fabularum lib. V. 130.
 — — de immutabili etc. 130.
 — — Eranistes. 130.
 — — in prophetas et versiones S. Script. 209. 211.
 — — epist. ad Dioscorum. Alex. 207.
Theodori Alex. in grammaticam 161.
 — — de prosodia. 161.
Theodori Byz. narratio. 276.
Theodori Lect. de fidei expos. 207.
Theodori Edess. cap. L. 35.
Theodori Hagiopol. seu Antiocheni de Dei nomine 66.
 — — de Deo et deitate. 66.
Theodori Metoch. institutio astronom. 100.
 — — cap. miscell. 197.
 — — in lib. Aristot. 73. 74.
 — — de chronologia. 212.
Theodori Presb. et Sync. de Deiparae veste. 146.
Theodori, v. Prodrumi.
Theodori Protos. encomium in Theophanem Sigrian. 3.
Theodori Rhait. de patre semper generante. 66.
Theodori v. Studitae.
Theodori Xantopuli acta concil. Florent. 10. 206.
Theodosii de legationibus. 189. 267.
Theodosii gramm. Alex. de verborum declinatione. 161. 163. 284.
 — — de orthographia. 284.
 — — de metro etc. 310.
 — — canones nominum etc. 284. 310.
 — — de praepositione. 284.
Theodosii Imp. edictum contra Porphyrium. 40.
 — — sacra. 40.
 — — epist. ad Cyrillum. 40.
Theodosii Melit. chronicon. 218.
Theodosii M. quaestiones. 270.

- Theodoti Ep. Ancyr. de blas-
phemiis Nestorii. 40.
— — de Nestorio vocando.
40.
— — in Xi. nativitatem. 40.
— — expositio symboli. 331.
Theonis Alex. in canones
astronomiae. 105.
Theonis Smyrn. de utilibus
ad Platonem legendum. 29.
Theophanis canones. 226.
Theophanis Hierom. syntag-
ma. 256.
— — epist. ad Ioan. Palaeol.
de dogmatis conc. Florent.
256.
Theophanis v. Ceramei.
Theophili Alex. canones. 45.
122.
— — de vita humana. 220.
Theophili Pres Rom. oracula
graece versa a Ioan. Rhyza-
no, seu Georg. Zigabeno.
154.
Theophrasti phil. de sacra
arte. 112.
— — characteres. 327.
Theophrasti Eres. Perip. de
sensu. 81.
— — de plantis. v. Pletho.
Theophylacti Bulg. in prophe-
tas. 18.
— — in Pauli epistolas. 35.
— — ad Alexium Comn. 66.
— — de crucis odoratione. 66.
Theophylacti Bulg. de Latino-
rum erroribus. 66.
— — in XII. prophetas. 178.
— — versus in calamitatem
incidentem. 201.
— — ad malum desperantem.
201.
— — expositio XI. evangel.
matutin. 256.
Theophylacti Expraef. de le-
gationibus. 185. 267.
Theophylacti Protosp. ethi-
ca Basilii et Io. Chrys. epi-
tome in Matth. et Ioan. 208.
Theophylacti v. Simocatt.
Theostericti vita Nicetae. 219.
Thessali oratio ad Athenien-
ses. 71.
Thomae Kemp. doctrinae. 347.
Thomae magistri vita Aristophanis. 137.
— — protheoria in Aristopha-
nem. 137.
Thomae Patr. Hieros. epist. ad
haereticos in Armenia. 52.
66. 151. 207.
Thucydidis de legationibus.
185.
— — historiarum lib. VIII.
126. 226.
— — vita. 126. v. Dionys.
Halic.
— — epigrammata in eum.
126.
Timonis de amicitia. 318.
Timothei quaestiones. 45.

- T**imothei Alex. canones. 122.
Timothei Presb. Hieros. de
 Simeone proph. 23. 221.
 — — in *Xi* occursum. 221.
 — — de cruce. 271.
Titi Ep. Bost. in Lucam. 83.
Trailliani Asclep. scholia in
 Aristot. metaphys. v. Asclep.
Triclinii Demet. scholia in
 Hesiodi theogoniam, scu-
 tum etc. 283.
 — — eclogae in Hesiodi ope-
 ra et dies. 182.
 — — de metris. 104.
 — — de signis syllabae com-
 munis. 104.
Troili Soph. prolegomena rhe-
 toricae. 8.
Tzetzis Io. epistolae. 338.
 — — expositio in Hesiodi
 opera et dies. 158. 334.
 — — in Oppiani halieutica.
 88. 134.
 — — liber histor. 338.
 — — versus iambici et he-
 roici. 338.
Tzetzis Isaac. scholia in Lyco-
 phronem. 241.
 — — versus de astris. 287.
- V.**
- V**allae Georg. in Ptolemaei
 quadripartitum. 59.
Vecci v. Becci.
Vegatii Io. epist. gr. lat. 183.
- U**golini Braccii ode lat. in
 Card. Mant. 237.
Victoris Ant Presb. in Mar-
 cum Evang. 99.
Victorii P. lexicon. graec. 174.
 — — observationes de variis
 speciebus chori a tragicis
 adhibiti. 168.
 — — argumenta in Sopho-
 clem. 168.
 — — argumenta in Euripidis
 tragoedias. 168.
 — — lyricorum loci. 235.
Ulmii Fr. epist. gr. lat. 183.
- W.**
- W**itte nota. 117.
- X.**
- X**anti phil. de castitate. 318.
Xantopuli v. Callisti. 198. 201.
Xantopuli v. Theodor.
Xenophontis oeconomica. 170.
 — — Lacedaemon. respubl. 336
 — — excerptum. v. Pletho.
Xiphilini Io. expositio evan-
 gel. Dominic. 196.
- Z.**
- Z**achariae Ep. Mytil. cap.
 LXV. 66.
Zaridae Andron. et Lecapeni
 epist. 10. 50.
Zegabeni Georg. oracula Theo-
 phili graece versa. 154.
Zenonis henoticum. 207. 331.

- Zenonis contra capitis dolo- rem. 105.
Zigabeni Euthym. de sacris imaginibus. 194.
— — de S. Spiritu. 194.
— — collectio cap. dogmaticorum. 194.
— — panoplia dogmatica. 55. 56. 256.
— — de Deo incomprehensibili. 194.
— — in psalmos. 194.
— — in Pauli epist. ad Rom. et I. ad Corinth. 259.
— — excerpta de Ismaelitis etc. 66.
Zonarae Io. expositio SS. canonum. 46. 58. 226. 286.
— — in octoechum. 286.
— — expositio in graduales etc. 58. 226. 286.
— — annalium tom. 2° 93. 2° et 3us. 325. 1us. 2us. 3us. 324.
— — lexicon graecum. 263.
Zoroastris dogmata. 48. v. Pletho.
Zosimi de instrumentis 112.
— — capita chemica. 112.
— — de arte sacra. 112.
Zosimi Apc. de legatis. 185. 267.
-

Index materiaram

in

Msc. graecis bibl. Monacens. contentarum.

- A**bel et Cain c. 123.
Abiuratio c. 62.
Abnegatio c. 63.
Abraham c. 31. 123. 281. 156.
v. Phile, Chrysost.
Abramius c. 52.
Abureius c. 51.
Acacius c. 45. 51. 206. 164.
Acatistum c. 24.
Accipitres c. 135. 164. v. Leo
Imp. Demetrius.
Accusatio sui c. 62.
Acephali c. 66.
Acephalae martyr. c. 143.
Acharnei c. 182. v. Politian.
Acidarus, seu asinus c. 281.
v. Phile.
Acies instruenda c. 104. v.
Aelian.
Acindynus G. c. 10.
Acropolita Georg. c. 50.
Actio hominis novi c. 63.
Actuarius c. 148.
Actus Apostolorum c. 147. 211.
v. Luc. Chrys.
Adamus c. 66. 146. 256. v.
Abuc. Chrys. Photius.
Admonitio c. 316.
Aer, aqua etc. 71. 105. 287.
Adolia. 50. 145.
Adolphus Probus. 313.
Adoratio. 60. v. Cyrill.
Adversitates. 67.
Adulator. 67.
Adulter. 62.
Aedificium. 62.
Aegypti advenae. 34.
Aegyptii. 29. 87. v. Synes.
Aemilianus Patr. Antioch. 98.
Aenigmata. 107. 112. 276. v.
Psell. Stephan.
Aequanimitas. 316.
Aeschyli scholia. 91. 75. 88.
152.
Aethalae martyr. 143.
Aethiopica. 96. 157.

- Aetii cisterna. 3.
 Affectiones. 71. v. Aet.
 Affectus. 170. 306. v. Andron.
 — — exuendi. 114. v. Io. Sin.
 Affinitas 62.
 Agapetus. 145.
 Agapium etc. 45.
 Agapitus. 51.
 Agaræni quaestio. 66.
 Agathon Episc. 15.
 Agricolaë. 67.
 Agricultura. 123. 328. Constant.
 Aithalæ mart. 143.
 Aiax. 334. Sophoc.
 Αἰών. 263.
 Alatium. 72. 105. 288. v. Esdras. Greg. Naz.
 Alcestes. 218. v. Eurip.
 Alcibiades. 98. 307. v. Procl.
 Alexander. 51. 27. 325.
 Alexius Comn. 66. v. Theophyl.
 Alexius tubicen. 275.
 Alexii vita. 3.
 Alienorum emptio. 62.
 Alimenta. 71. 39. v. Galen. Hippoc. Thess. Heroph.
 Allegationes. 321. v. Manuel.
 Allocutio. 51. 40. 65. v. Apostol. M. Bessar. v. Cyrill.
 Allocutiones. 237. v. Pletho.
 Allocutionum methodus. 8.
 Alphabeti graeci etymol. 308.
 Alphius. 51.
 Alypius. 51. 179. vita.
 Amasius. 31.
 Ambrosius. 50. 54. v. Simeon.
 Amicitia. 318. 27. v. Alexand. M. Basil. Caton, Chilon, Democritus, Evagrius, Epicurus, Greg. Naz. Liban. Plutarch etc.
 Amicus. 67. 306.
 Ammianus 145. 199.
 Amprucius Diac. 51.
 Amygdali encomium. 10.
 Analytica. 29. 75. 98. 222. 323. 334. v. Alex. Aphrod. Apollinar. Aristotel.
 Ananias. 346.
 Anastasiae mart. 132.
 Anastasius. 50.
 Anastas. M. 10.
 Anathematismi. 40. 230. v. Andreas Samos. Cyr.
 Anatolius. 50. 51.
 Ancyran canon. 207. v. Balsam.
 Anatomia. 71.
 Andreae Apost. vita. 179.
 Andreas Strat. 281. v. Phile.
 Andreas Darmarius. 64. 144. 148. 150. 156. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 181. 187. 197. 203. 227. 245. 247. 257. 260. 261. 267. 268. 271. 273. 278. 290 — 293. 295. 296. 300 — 302. 304 — 307
 Andrian-

- Andriantes. 24. 190. v. Chrys.
 Andromacha. 258. v. Eurip.
 Andronici. 10. 50. 106. 281. 285.
   v. Christod. Cantac. Niceph.
   Gregora. Phile. Planudes.
 Andronicus Bryen. Leont. 22.
   v. Nicol. v. epist.
 Andronic. v. Camat.
 Andronici mart. 20.
 Anempodisti mart. 143.
 Angelorum encomium. 221.
   v. Sophron.
 Angelus Accub. 145.
 Angelus Const. 176.
 Anima. 63. 68. 47. 39. 23. 73.
   83. 27. 91. 98. 100. 104. 105.
   108. 201. 225. 291. 292. 306.
   308. 319. 330. 335. v. Ale-
   xand. m. Arist. Andronic.
   Blemmid. Ephraem. Isaac.
   Melet. Greg. Nyss. Naz.
   Nicol. Olympiod. Plotin.
   Procli. Simplicii. Sophoniae.
   Macarii. Themist.
 Anima Adami. 256. v. Chrys.
 Animae dialogismi. 318. Petr.
 — — exitus. 255. Alex. Asc.
 — — facultates. 27. 56. v.
   Isaac. Max. m.
 Anima humana. 219. 255. 297.
   v. Macarii.
 Animarum aurigatio. 98.
 Animalium actiones. 69. v.
   Actuar.
 — — esus. 39. 171. 91. v.
   Porphyr.
 Tomus III.
 Animalium generationes. 74.
 — — incessus. 74.
 — — motus. 91.
 — — proprietates. 80. v. Ae-
   lian.
 — — voces. 263.
 Anomius. 257. 290. v. Atha-
   nas.
 Anni tempora. 39.
 Anthemius. 51. v. Chrys.
 Anthimus. 186.
 Anthologium. 25. v. Eliae.
 Anthropomorphitae. 65. v.
   Cyr.
 Antichristus. 219. 221. v. Hip-
   pobii.
 Antidotus. 70. v. Diocl.
 Antigrahae. 27. v. Bessar.
 Antillus. 287. nota.
 Antiochiae laus. 31. 101. 113.
   v. Melet. Liban.
 Antiochus 51. v. Chrys. 336.
   v. Lucian.
 Antiochus. Presb. 52. 59. 113.
   305.
 Antiochicus. 47. v. Iulian.
   339.
 Antipascha. 66. v. Chrys.
 Antipater. 51. v. Liban.
 Anthirrhethici. 57. 92. 229. 256.
   v. Andronic. Camat. Gre-
   gor. Nyss. Io. Diac. Philo-
   theus.
 Antistites. 67. 84. v. Philoth.
 Antitheses. 3. 66. v. Max. Byz.
   Severian.
 60

- Antonii M. vita. 65. 155. 220. 276. v. Athanas.
 Antonii PC. vita. 10. v. Niceph. Gregorae.
 Antonini. 322.
 Anysius. 145. 50. v. Synes.
 Apeches. 287. nota.
 Aper metrop. 10. 198.
 Aphorismi. 71. 235. v. Hippocr. Bas. M. 227.
 Aphrodisius 49. v. Pelus.
 Aphthonius. 51. 143. v. Chrys.
 Apocalypsis. 23. 211. 248. 276. v. Andreas Caes. S. Paulus. Io. Apost.
 Apocaucus. 10. 69.
 Apologeticus. 22. 27. 34. 58. 60. 145. 256. v. Aristid. Cyr. Gregor. Naz. Greg. Mam. Eunomius. Marc. Ephes.
 Apologia. 40. 58. 60. 62. 68. 81. 123. 154. 249. v. Aristid. Athenag. Cyr. Greg. Cyp. Patr. Greg. Naz.
 — — orientalium. 256.
 Apollinaristae. 26. 47. v. Apollin. Athanas. M.
 Apophthegmata. 56. v. Greg. Naz.
 Apparitio Abrahami. 156. v. Chrys.
 Apostoles M. 131. 242. 51. 77. 137.
 Apostolorum actus. 147. v. Chrys.
 — — constitutiones. 318.
 Apostolorum. canones. 207.
 — — epist. argumenta. 211.
 — — mortes. 45.
 — — festum. 61. 199. 255.
 Apotelesmatica. 59. 105. 170. v. Antiochus. Paulus Alex. Porphy. Ptolemaeus. Stephan.
 Aqua divina. 112.
 Aquileiae Patr. 83. 156. v. Petr.
 Arabius. 51. v. Chrys.
 Arabum successus. 48. Pletho.
 — — quaestio. 66. v. Abuc.
 Aranius. 50. v. Liban.
 Archiepiscop. electio. 62. v. Chom.
 — — ordo. 309.
 Archipresbyter. 199.
 Archon mundan. 199.
 Ardeae. 281. v. Phile.
 Argentei XXX. 210. 226. v. Max. C.
 Argonautica. 332. Orph.
 Argyrus pictor. 198.
 Aridum. 112.
 Aristaenetus. 50. 51.
 Aristophanes. 51. 182. 137. v. Thom.
 Arithmetici. 79. 159. v. Sext.
 Arithmetica. 76. 98. 102. 287. 238. 299. 301. v. Nicom.
 Aristoteles. 29. 73. 74. 48. 97. 242. 274. v. Ammon. Attic. Georg. Pach. Psell. Pletho. Theodor. met.

- Arius. 207. 26. 34. v. Athan. Basil. Greg. Naz.
 A maius. 51.
 Armatura. 166. 195. v. Afric.
 Armeniae hist. 66. 67. 207. v. Nicet.
 — — haeresis. 68. v. Choniat.
 Ars sacra. 112. v. Chrysod. Archel. Ostan. Hieroth. Pelag. Theophr.
 Arsenius. 50. 318.
 Arsenuphius. 49.
 Artabasta. 100.
 Artemidorus. 51. 145.
 Artemii vita. 255.
 Arteriarum pulsus. 70.
 Artium inventores. 287.
 Artes liberales. 67.
 Articuli. 71.
 Artziburius. 66.
 Ascetica. 24. 25. 184. 276. 316. 318. v. Anastas. Athanas. Basil. Barsanuph. Diadoch. Ephraem. Helias, Isaias, Isaac, Ioan. Carp. Io. Schol. Isidor. Nicodem. Nilus, Macar. Marc. Simeon. Theod. Stud.
 Asclepiodoth. 50.
 Ascolius mon. 52.
 Asellus. 51.
 Asterismus. 105. 167. v. Hipparch.
 Astra. 72. 105. 287. v. Tzetz.
 Astrolabii donum. 29. 87. v. Synes.
 Astrolabii methodus. 105. 170. v. Isaac.
 — — usus. 105. 170. v. Io. Philop.
 Astrologia. 79. 159. 287. v. Persis, Procl. Sext.
 Astronomia. 98. 100. 105. 287. 308. v. Antioch. Io. Damasc. Isaac, Argyr. Iulian. Laod. Maxim. Phil. Paul. Alex. Ptolem. Rhetor. Theodor. Theonis.
 Asylum. 40.
 Asyncritia. 51.
 Atarbus. 51.
 Athanas. Hierom. 201.
 — — Hydroc. 50.
 — — Palacol. 10.
 Attende tibi. 63. v. Basil.
 Attentio. 315. v. Niceph. Simeon.
 Avaritia. 108.
 Avarus meretricis amans. 96. v. Liban.
 Avari filius. 96.
 Auditus physicus. 73. 200. 234. 336. v. Arist. Theodor. Psell.
 Aulota. Nic. 50.
 Aurelianus. 50.
 Aurelius. 51.
 Authentopulus D. 198.
 Autorianus. 50.
 Auxentius. 50.
 Axiochus. 313. v. Plato.
 Azyma. 83. 256. 286.

B.

- B**abila. 31.
 Balnea. 306. v. Psell.
 Bambucara M. 153.
 Baptismus. 47. 61. 63. 66. 107. 132. 141. 146. 184. 199. v. Abuc. Basil. Gregor. Naz. Nyss.
 Barbarae vita. 219.
 Barbarorum excurs. 87. v. Synes.
 Bardales. 50.
 Bardanes. 186. v. Chomat.
 Barea Georg. 153.
 Barlaam liber. 41. 138. 188. v. Io. Damasc. Io. Sinait.
 Barlaamus M. 141. v. Bas. Chrys. v. tomus.
 Barsa. 52.
 Basiana. 51.
 Basilides. 45. 99. v. Dionys. Men.
 Basilii Ancyrr. vita. 3. v. Io. Hagio.
 Basilius M. 92. 107. 201. 281. v. Greg. Naz. Nyss. Phile.
 Basilius Presb. 51.
 Basilius Thessal. 31.
 Batrachomyomachia. III. v. Homer.
 Battistaritzus Iac. 243.
 Beatitudines. 107. 201. 319. v. Ephraem. Greg. Naz. Nyss.
 Beccus Georg. 50. v. Planud.
 Beccus oecom. 10. v. Epist. Gregorae.
 Belaeus. 50. 51.
 Belecostedes Georg. 208.
 Belopoica. 165. 195. v. Archim. Hero.
 Belus Georg. 119.
 Bellica. 108. 127. 180. 195. v. Niceph. Gregoras. v. militar.
 Bembene v. Embene.
 Bendidianus. 50.
 Beneficentia. 47. 318. v. Basil. Gregor. Naz. Nilus, Plutarch, Salomon, Sirach.
 Bernice. M. 31.
 Bessarion. 51. 104. v. Mich. Apost. Cladius Fr.
 Bianconius Io. 239.
 Bibliotheca Asianii Columnae.
 — — Chii insulae. 228.
 — — Athenodori. 182.
 — — Garsensis in Bav. 267.
 — — Ludov. Wirtenb. 287.
 — — Photii. 30.
 — — S. I. Monach. 259. 567.
 — — S. Sophiae. 186.
 — — Vaticana v. Catal.
 Bigami. 62.
 Biographiae. 81. 86. v. Eunap.
 Blachernae. 3.
 Blasphemiae. 27. v. Barlaam.
 Blasphemus. 62.
 Blemmidae Niceph. vita. 225. 265. v. Severian.

Boemundus Can. 238.

Bonifacius. 45.

— — vita. 132.

Bona materna. 62.

Bonitas. 67.

Boni etc. auctor. 66. v. Abuc.

Bonum et malum. 79. v. Sexti.

Brennius M. 289.

Bryenius. 80.

Bryson. 51.

Burgos Card. 272.

Byringa. 198.

Byzus. 51.

C.

Cabarlaropulus. 195.

Cabasila Demet. 10.

Cabrona. 10.

Cacabas Episc. 190.

Caeci apologia. 96.

Caesarius. 34. 101.

Caius. 50.

Cainus. 124. 230.

Calamitatum causae. 256. 201.

v. Theophyl.

Calarchon. 10.

Calculatoria. 100. 104. v. Plannud.

Cale Georg. 210.

Caleca Io. 285.

Caligopulus. 197.

Callaischrus. 96.

Callimachus. 99. v. Polemon.

Calliopius. 51.

Callistratus, Ep. 51.

Caloida M. 10.

Calotheota Ang. 199.

Calvitii laus. 29. 87. v. Synes.

Calicius. 51.

Camerarius Io. 157.

Canbinus And. 176.

Candianus. 51.

Canis in subsellio. 226.

Canities. 56. v. Nili m.

Canae nuptiae. 146. v. Chrys.

Canon Trull. 198.

— — precatorius. 255.

— — paschalis. 225.

— — paracleticus. 201. v.

Neoph.

Canones. 25. 122. 205. 225.

226. 246. 263. v. Basil.

Cosm. Cyrill. Dionys. Alex.

Greg. Corinth. Io. Damasc.

Prodrom.

Canones Apost. et Concil. 45.

46. 58. 100. 122. 226. 226.

231. 286. v. Athanas. Bal-

sam. Basil. Cyrill. Dionys.

Io. Damasc. Gregor. Thaum.

Marc. Pet. Alexand. Theo-

phan. Theophil. Timoth.

Zonar.

Canones verborum etc. 284.

310. v. Dionys. Theodos.

Gram.

Canonum synopsis. 122. v.

Arsen.

Canonum tab. 210. 100. v.

Isaac.

Canonium. 205. 287.

- Canonica. 184. 270. v. Bas. M. Cardinal. Mant. 237. v. Ugo-
 Canonis musici sectio. 104. v. lin.
 Eucl. Carmen 201. 243. v. Hieron.
 Cantacuz. M. 10. 122. Card. v. versus.
 — — Imp. 199. Carmina aurea. 113. 313. v.
 — — Ant. 325. Pythag.
 Cantica. 25. 64. 65. 84. 107. Carneades Pet. 18. 19. 49. 60.
 131. 189. 201. 293. 294. v. 75.
 Euth. Zigab. Hippolyt. Io. Caro. 71. 201. v. Greg. Naz.
 Geom. Greg. Nyss. Leo. Nyss.
 Imp. Max. Conf. Mich. Carpianus. 210. v. Euseb.
 Psell. Neophyt. Nil. m. Po. Carteria. 51. 145.
 lychron. Theodoret. Carterius. 51.
 — — Moysis catena. 66. 296. Castigationes. 47.
 Canticum compunctionis. 201. Castitas. 221. 318. v. Bas. M.
 25. v. Leo. Simeon. Bias, Clemens, Clitarch.
 Cantus eccles. 144. Chris. Cyrill. Greg. Naz.
 Capita. 27. 25. 66. 256. 317. Nyss. Diog. Esaias, Iob,
 v. Planud. Theodor. Ess. Isocrates, Menander, Nilus,
 Damasc. P. Zachariae. Io. Moschim. Pyth. Xant.
 Damasc. Castoris mart. 132.
 — — admonitoria. 83. v. Castrametatio. 195.
 Agap. Castus. 51.
 — — dogmatica. 194. 196. 277. Catalogus graec. vatic. 138.
 v. Zigab. Catecheses. 23. 84. 201. 217.
 — — ecloga. 316. v. Isaac. 278. v. Cyr. Ephr. Greg.
 — — miscellanea. 197. v. Nyss. Theodor. Stud.
 Theod. Met. Catechumeni. 122.
 Capita male decreta. 256. Catena v. in quid?
 Capitula. 27. v. Marc. Eph. Catenae variae. 318.
 Scholar. Categoriae. 22. 201. 222. 234.
 Capnio, seu Reuchlin Io. 51. 99. v. Ammon. Aristot. Da-
 150. v. Chalcocond. vid, Phot. Porphy. Sim-
 Captivitas. 170. v. Ios. plic.
 Caracteres. 327. v. Theophr. Catharinae vita. 179.
 Causa rerum prima. 105.

- Caustuli mart. 132.
 Cecochlimenus. 198.
 Celestinus. 45.
 Celsinus. 50. 51.
 Celsus. 50. 51. 64. v. Origen.
 Centones Homeri. 201. 243.
   v. Patric. Eudoc.
 Centuriae. 25. v. Max. Conf.
 Cersus. 49.
 Certantes. 63.
 Chaereas. 51.
 Chalcedon. canon. 207. v. Bal-
   sam,
 Chalcidia. 51.
 Chalcocond. Nic. vita. 150. v.
   Cyz.
 — — Basilius. 150.
 — — Demetrius. 150.
 — — Seleucus. 150.
 — — Theophil. 150.
 Chalcomatopulus. 50.
 Chaldaica. 100. v. Psell.
 Chaldia. 51.
 Chananaea. 146. 221. v. Chrys.
 Characteres. 154. v. Scholar.
 Charitas. 25. 83. 55. 219. v.
   Ephr. Esai. Max. Theodo-
   ret.
 Chartophylax Philad. 198. 10.
   v. Gregora Nic.
 Chatzitzarii. 226.
 Chemica. 112. v. Christian.
   Eugen. Pappi, Zosim.
 Chemistarum catalogus. 112.
 Cherubim. 123.
 Chetumius. 207. v. Manuel.
   Pal.
 Chius Oenopides. 287. nota.
 Choniata Nic. 139.
 Choriacum. 243. v. Leand.
 Chori species. 168. v. Victo-
   rii.
 Chrestomathia. 306. v. Procl.
 Christi ascensio. 17. 23. 24.
   61. 107. 146. 199. v. Chrys.
   Epiphan. Greg. Nyss. Leo
   Imp.
 — — adventus secundus. 226.
   v. Ephr.
 — — baptismus. 146. 201. v.
   Barnab. Chrys.
 — — capita. 201. v. Prodrom.
 — — canon. 201.
 — — clavi. 23. v. Leo Imp.
 — — divinitas. 107. v. Greg.
   Nyss.
 — — genealogia. 194. v. Lu-
   cae.
 — — generatio. 141. 201. v.
   Bas. M. Steph. Cath.
 — — humanitas. 25. 146. v.
   Chrys. Max. Conf.
 — — imagines. 226. 141. 277.
   281. v. Niceph. Patr. Phile.
 — — incarnatio. 40. 318. v.
   Athan. Chrys. Cyr Paul.
   Emes. 26. 58. 207. 219. 250.
   308.
 — — lucta. 66. v. Abuc. Max.
   Conf.

- Christi Metamorphosis. 223. Christianismus. 107. v. Hieron.
224. 146. v. Io. Damasc. Christophorus. 224.
Max. Conf. Chromatius. 51.
— — mysterium. 25. 225. v. Chronica. 93. 139. 150. 152.
Max. C. 153. 154. 189. 201. 207. 218.
— — nativitas. 10. 40. 61. 254. 239. 306. 324. 325. v.
146. 107. 199. 221. 226. v. Chalcocon, Choniat. Georg.
Greg. Naz. Nyss. Pauli Ham. Gregorae, Hippolyt.
Emes. Scholar, Theodot. Io. Glyc. Io. Zonar. Iul.
— — naturae. 10. 66. 83. 225. Polluc. Manass. M. Glyc.
256. v. Andron. Io. Damasc. Phranze, Theodos. Melit.
Max. Conf. Chronologia. 212. nota.
— — occursus. 32. 92. 146. Chryses. 50.
221. v. Amphil. Cyr. Chrys. Chrysolorae. 10. 198.
Greg. Nyss. Timoth. Chrysopoea. 112. v. Archel.
— — operationes. 10. 25. 52. Cleopat. Democriti, Chri-
152. v. Phot. Max. Conf. stian. Heliod. Hierothei,
— — resurrectio. 23. 50. 61. Ostan. Pelag. Psell. Steph.
146. 281. v. Amphil. Chrys. Theophr.
Euseb. Leo. Planud. — — lexicon, 112.
— — sepultura. 146. 221. 276. — — signorum explicatio.
281. v. Epiphan. Phile. 112.
— — Passio. 146. 313. Chrysostomi imago. 281. v.
— — signum. 146. Phile.
— — vita. 230. v. Chrys. Greg. — — vita. 108. 143. 155. 255.
Naz. 276. v. Georg. Alex.
— — unitas. 207. v. Iul. P. Cimon. 113. 123. 249. v. Ari-
— — voluntates. 52. 83. 84. stid. Liban.
152. Io. Dam. Photii. Circuli. 89. 105.
Christus. 146. 192. 276. 281. Circumcisio. 19. 123.
v. Chrys. Nicodem. Phile. Cladius Fr. 104.
Christus patiens. 154. v. Greg. Claudianus. 51.
Naz. Claudii mart. 132.
Christianus. 270. v. Abuc. Clavicula. 70. v. Salom.
— — nomen. 47. 107. v. Greg. Clearchus. 51.
Nyss. Athenag.

Cledo-

- Cledonius. 34. 50.
 Clematius. 51.
 Clementis Episc. vita. 54. 179.
 Clemens VII. P. M. 149. 151.
 Cleobulus. 318.
 Cleodemus. 10.
 Cleomedes. 100. v. Io. Pedias.
 Clitophon etc. 96. v. Achill.
 Tat.
 Cnidii. 71.
 Codices sacri. 207. v. Con-
 stant. Imp.
 Codrati mart. 10.
 Coecus natus. 146. v. Chrys.
 Coelum. 73. 105. 265. 200. v.
 Aristot. Nic. Blem. Theod.
 Coena. 146. 190. v. Chrys.
 Cogitationes. 25. 61. 199. 276.
 318. 316. v. Chrys. Ephraem.
 Io. Damasc. Isaac.
 Coitus illicitus. 48. v. Ple-
 tho.
 Columna Porphyrog. 131. v.
 Marc. m.
 Colloquium. 107. v. Hieron.
 Cometa. 105.
 Comoediae. 89. 137. v. Ari-
 stoph.
 Commensorum. 165. v. Hero.
 Commune et proprium. 83.
 122. 225. v. Max. Conf.
 Communicatio. 62.
 Communio. 26. 316. 318. v.
 Athanas. Chrys. Euthim. v.
 Synaxis.
 Tomus III.
- Comnenus Fed. 308.
 — — Theod. 62.
 Compaternitas. 62.
 Compunctio. 61. 199. 276.
 25. 201. 319. v. Ephraem.
 Leo. Imp.
 Computus. 287. v. Pythag.
 Conceptio divina. 310.
 Conchae. 165. v. Hero.
 Concilium VI. Oecum. 185.
 Conciliorum VII. synopsis.
 201. 218. v. Athanas. Max.
 Conf. Psell.
 Concilii VII. Can. 1. 256.
 Concil. VIII. synopsis. 48.
 218.
 Concil. VIII. acta. 256.
 — — Basil. v. Io. Paleol.
 — — Chalced. decretum. 253.
 — — Chalced. acta. 186. 207.
 253.
 — — Constantinop. 185. 186.
 207. 256. 198. v. Iulian.
 — — in trullo. 198.
 — — Ephes. Episc. nomina.
 40.
 — — — reliqua. 27. 45.
 — — — tertii acta. 43. 115.
 116. 40.
 — — Florentini. 22. 206. 256.
 v. Marc. Ephes. Theoph.
 Xantopul.
 — — Hierosol. 186.
 — — lateran. 207.
 61

- Concil. Nizaeni. 186. v. Galas. Constantinopolis historia. 48.
 Greg. Caes. 40. 43. 106. 136. 217. 218. v. Can-
 — — Photiani. 256. 27. cum tac. Codin. Hesych.
 nota. — — patriarchatus. 179. 207.
 — — Romani sub Leone. 208. v. Anatol. concil.
 — — libellus. 245. Constructio. 101. 133. 161. v.
 Concubina. 31. 62. Io. Glyc. Lecapen. Max.
 Concubotta Nic. 248. Michael.
 Condemnatio. 318. — — mathematica. 212. v.
 Confessio. 10. 27. 51. 61. 62. Ptolem.
 207. 223. 226. 319. v. Acind. Consubstantiale. 190. v. Chrys.
 Apostol. Apollin. Athanas. Constitutiones. 186. 214. 29.
 Chomat. Ephraem. Marc. v. Heracl. Iustinian. Synes.
 Eph. Ios. Max. Conf. Consultatio. 63.
 Congregatio. 61. Contractus ex vi. 62.
 Congressus. 28. 63. 66. 256. Contraria. 100. v. Strato.
 v. Achrid. Doroth. Convitiandum non esse. 318.
 Coni sectio. 76. v. Apollon. Cor. 71.
 Seren. Cornelius Murmur. 23. 69.
 Conscientia. 63. 276. v. Do- 73. 74. 265.
 roth. Esaias. Coroneorum Episc. 190. v.
 Consecratio. 256. v. Marc. Ios.
 Eph. Corpora coeli. 105.
 Consilia. 316. 318. v. Isaac. Corpus humanum. 109. 225.
 Constans Imp. 101. v. Liban. 263. Blemm. Galen.
 Constantinus. 21. 198. Correctio. 319. v. Ephraem.
 Constantius Imp. 101. 281. v. Corynthus. 131. v. Marc.
 Liban. Phile. Cosmae etc. vita. 143. 255.
 Constantius. 50. 51. Cosmae Episc. vita. 226.
 Constantini M. vita. 3. 24. Cosmas vestitor. 108. n.
 50. 281. v. Phile. Planud. Covarubia Ant. 162. 245.
 Simeon. Cratilus. 29. v. Procl.
 Constantin. Palaeol. 22. 27. Creatio. 310. 189. 201. v. Pi-
 43 v. Nicol. V. sid.
 Constantinus Porphyro. 108. Cretens. X. mart. 134.

- Crinitus. Pet. 182.
 Crucis exaltatio. 61. 199. 271.
   v. Andr. Cret. Ceram. Leo
   Imp. Macar. Pantaleon.
   Philoth. Sophron. Theo-
   phan.
 — — adoratio. 61. 66. 253. v.
   Chrys. Studit. Theophyl.
 — — inventio. 271. 273. v.
   Alexand.
 — — signum. 271. 278. v.
   Cyr.
 Crusii Mart. notae. 3. 130.
   131. 227. 254. 257.
 Crux. 50. 146. 190. 255. 271.
   v. Chrys. Ephraem. Planud.
   Timoth.
 Cuma Bersan. 176.
 Cura. 287.
 Curatio. 72. v. Theod.
 Curiositas. 250. v. Chrys.
 Cursus equestres. 66. v. Chrys.
 Custodia. 315. 318. v. Si-
   meon.
 Cycli solar. 105. 226. v. Isaac.
 — — inventio. 10.
 — — methodus. 100.
 Cycicum. 207.
 Cydon. Demet. 145. 199. v.
   Manuel. Pal.
 Cylinder. 76. v. Apollon.
 Cynici vita. 67.
 Cyprianus. 34.
 Cyrenius. 49.
 Cyriacus. 51.
- Cyrilli libelli. 40. v. Iuvenal.
 Cyterius. 51.
- D.
- Daemon. 98. 100. v. Procl.
 Psell.
 Damasceni v. Io. Pet.
 Damasceni Io. vita. 83. 84. 226.
   v. Io. Hieros.
 Damianus M. 213. v. Palum.
 Danielis etc. vitae. 132. 281.
   v. Phile.
 — — Caietan. 330.
 Daniel Presb. 51. 145. 201.
 Daphnacum fanum. 101. v.
   Liban.
 Darmarius v. Andr.
 Datianus. 50. 51.
 Decalogus. 123. 230.
 Decisiones legales. 62.
 Decorum 71.
 Declinatio verborum. 161. 163.
   284. v. Theodos.
 Decreta. 207. v. Anter. Cal-
   list.
 — — synod. 62. v. Nicet.
   Cerul.
 Definitiones. 66. 91. 225. 237.
   v. Aescul. Clem. Galen.
   Greg. Naz. Max. Plato.
 Defuncti. 23. 107. 146. 192.
   226. 255. v. Anastas. Greg.
   Nyss. Io. Damasc. Greg.
   Neoc.

- Dei nomina. 60. 66. 100. 104. 141. 201. v. Abuc. Areth. Theodor. Basil. Greg. Naz.
- Deorum nomina. 29. 47. 100. v. Abuc. Nicet.
- Dii tres. 23. 107. v. Gregor. Nyss.
- Deipara. 66. v. Abuc.
- Deliberatio. 29. v. Marc. Eph.
- Dementia. 62.
- Demetrius. 50.
— — Lacedaem. 237.
— — mart. vita. 219. v. Simeon.
- — Episc. 51.
— — Palaeol. 142.
- Democles. 10.
- Democritus. 112. v. Synes.
- Demonactes v. Isoc.
- Demonicus. 313. v. Isoc.
- Denditio. 71.
- Depositio Episc. 62. 83.
- Dernschwam Io. 324.
- Desperatus. 201. v. Gregor. Naz.
- Deterius. 123.
- Deus. 61. 194. 199. 241. v. Abuc. Areth. Gregor. Naz. Planud. Bas. Phile. Simoc. Zigab. Theod.
— — Platonis. 67. v. Max. Tyr.
— — Socratis. 67. v. Max. Tyr.
— — epitheta. 29.
- Deuteronomium. 42. 47. 209. v. Cyr. Theodoret.
- Diabolus. 201. v. Greg. Naz.
- Diaeta. 70. 71. 105. v. Hippoc.
- Dialectica. 78. 98. 99. 315. 317. v. Io. Damasc. Hypat. Rhacen.
- Dialogi. 10. 25. 27. 28. 48. 66. 100. 104. 121. 131. 229. 145. 221. 285. 281. 256. v. S. August. Abuc. Achrid. Anastas. Sin. Andron. Bas. Io. Damasc. Carnat. Marc. Eph. Max. Conf. Palam. Phile. Scholar. Scholast. Simoc.
- Diapsalma. 56. 252. 295. v. Euseb. Greg. Nyss.
- Dicta Greg. 63. v. Dorothe.
- Dictionum collectio. 230. 257. 263. 295. 308. 323.
— — Barbaric. 195. v. Hero. Psell.
- Dictum. 276. 318. v. Pittac. Stud.
- Dies critici. 71. v. Hippoc.
- Dilectio. 108. v. Chrys.
- Dio. 29. 87. 88. v. Synes.
- Differentia propria. 104. v. Abuc.
- Diodorus Sic. 48. v. Pleth.
- Dioeceta M. 10.
- Diogenes. 50. 51.
- Dionysiaca. 94. 95. v. Panopl.
- Dionysius Halic. 48. v. Pleth.

- Dionys. Perieg. 39. 99. 283.
 334. v. Eustath.
 Dionys. Areop. epist. 10. 225.
 v. Max. Conf.
 Diophantes. 51.
 Dioscori damnatio. 207. 209.
 Discipuli Dni. LXX. 211. v.
 Dorothe. Ep. Tyr.
 Disciplina. 67. v. Max. Tyr.
 Dispensatio divina. 310.
 Disputatio. 63. 66. 10. 225.
 285. 256. v. Achrid. Gre-
 gorae. Palamas, Marci. Max.
 Conf.
 Disticha. 266. 286. v. Cato.
 Planud. Demet.
 Divinatio. 67. 74. 91. 226. v.
 Mich. Max. Tyr.
 Divinitas. 25. v. Max. Tyr.
 Divisio. 113.
 Divites. 96. 141. 219. v. Bas.
 Chrys. Liban.
 Divitiae. 108.
 Divortium. 62. v. Chomat.
 Doctrina. 40. 108. v. Chrys.
 Pet. 46.
 Doctrinae variae. 63. 100. 318.
 347. v. Dorothe. Seth. Sext.
 Stud.
 Dogmata. 27. 34. 83. 84. 194.
 277. v. Acind. Io. Damasc.
 Greg. Main. Max. Palam.
 Psell. Zigab.
 Dolor. 67.
 — — capitulis. 105. Zenon.
 Dometius Med. 49.
 Dominica nova. 24. 146. 201.
 v. Greg. Naz.
 Domini occursus. 32. 221.
 Domini nomen. 308.
 — — festa. 162.
 Domitianus. 50.
 Domnae martyr. 132.
 Domnius. 50.
 Domnus. 51.
 Donaria, v. Phile. 281.
 Donatus. 27. 40. v. Cyr.
 Donum ante nuptias. 62. v.
 Chom.
 Doreboricus. 237.
 Dorothei mart. 132. 276.
 Dosithei vita. 276. 63.
 Dotis restitutio. 62. v. Cho-
 mat.
 — — debitum. 62. v. Cho-
 mat.
 Dotalis res. 62. v. Chomat.
 Doxologia. 216. v. Gregor.
 Naz.
 Dracones. 308. v. Io. Da-
 masc.
 Drama. 201. 281. v. Phile.
 Drapetai. 336. Lucian.
 Dubia varia. 83. 100. 194.
 316. v. Gregor. Naz. Max.
 Strato.
 Ducas Io. 216.
 Dynastiae. 170. v. Polyb.

- E.**
- E**brietas. 123. v. Phil.
- E**brii. 61. 141. 199. v. Bas.
- E**ccllesia. 60. 199. 276. v. Chrys.
- — mysteria. 27.
- — quies. 65. v. Gelas.
- — ordo. 243. 256. v. Leo
- Imp.
- — contemptores. 108. 122.
- E**ccllesiasticorum administra-
tio. 122.
- E**ccllesiastes. 131. 292. v. Po-
lych.
- E**cdicus. 49.
- E**cho. 274.
- E**clogae. 66. 101. 108. 256.
276. 316. 318. v. Chrys. Cyr.
Diod. SS. PP. Isaias.
- E**cstasis Abimel. 255.
- E**dictum. 40. 198. v. Constant.
Theodos.
- E**ditiones LXX. interp. 209.
211. 295. v. Theodoret.
- E**ducatio. 108.
- E**ffectiones siderum. 173. 105.
v. Steph. Paul. Alex.
- E**fformatio. 308.
- E**lectio. 29. 34. v. Marc. Eph.
- E**ulal. Ep.
- E**lectra. 334. Soph.
- E**leemonis vita. 143.
- E**leemosyna. 108. 190. 219. 255.
318. v. Basil. M. Chrys. Gre-
gor. Naz. Salomon. Sirac.
- E**lementa. 72. 105. 230. v.
Hipp.
- E**lenchi. 38. 222. 234. v. Arist.
- E**lephas. 281. v. Phile.
- E**lias. 49. 276. 281. v. Chrys.
Macar. Phile.
- E**lladius. 51.
- E**llebichus. 101. v. Liban.
- E**locutio. 169. 232. v. Demet.
Alex. Phal.
- E**lpidius. 51.
- E**lpidiphori mart. 143.
- E**lucubrationes. 107. v. Hie-
ron.
- E**mbene. 7. 10. 12. 13. 22. 30.
36. 93.
- E**mpтор. 62.
- E**nchiridion. 25. 235.
- E**ngastrimythus. 332. Orig.
- E**enneades. 86. 215. v. Plotin.
- E**nodia. 201. v. Greg. Naz.
- E**ntrechius. 51.
- E**phud. 308. v. Chrys.
- E**pictetus. 8. v. Athan.
- E**pidemiae. 231. v. Gal. Hipp.
- E**picurus. 173. v. Plutarch.
- E**pigrammata 31. 130. 53. 126.
161. 235. 281. 306. v. Chri-
stian. Chrys. Io. Euch. Scyl.
Thucid. Phile.
- E**pigraphae. 27. v. Becci, vel
Vecci, Palam.
- E**pilogus. 186. 198. 321. v.
Agath. Manuel.
- E**piphanias. 146. v. Chrys.

Epiphanius. 52.	Epistola Manuel. Patr. 207.
Episcopi. 40. 68. 83. 207. v.	— — Marci Eph. 256.
Phot. Eutych.	— — Marci Hierom. 199.
Epistemis vita. 143.	— — Marciani Imp. 207.
Epistola Andron. Zar. 10.	— — Maximiani Ep. 40.
— — Antiochi m. 47.	— — Medicis oct. gr. lat.
— — Athanas. M. 26.	183.
— — Chalcocond. Demet. 51.	— — Memnonis. 40.
150.	— — Moysis Abb. 318.
— — Constantii Imp. 207.	— — Niceph. Gregorae. 145.
— — Dioclis. 70.	— — Nicetae. 67.
— — Dionys. Alex. 45. 99.	— — Nicobuli. 313.
— — Dionys. Areop. 10.	— — Nili. 106.
— — Dionys. Halic. 126.	— — Nestorii. 40.
— — Dioscori. 209.	— — Nicolai Methon. 65.
— — Egnatii. 201.	— — Palamae. 213.
— — Euseb. Doryl. 207.	— — Pamphili. 186.
— — Fausti. 186.	— — Pauli Hell. 318.
— — Flaviani. 207.	— — Petri Antioch. 83. 256.
— — Gazae Theod. 237.	— — Procli. 40.
— — Gennadii. 68. 122.	— — Quintiani. 186.
— — Germani Patr. 207.	— — Stephani. 112.
— — Gregor. Mam. 54.	— — Stephani V. R. P. 207.
— — Hadriani IV. 207.	— — Theodoret. 207.
— — Honorii Imp. 207.	— — Theodos. 40.
— — Iacomini gr. lat. 183.	— — Thomae. 52. 62. 66. 152.
— — Ignatii. 201.	207.
— — Io. Palaeol. 142.	— — Tarasii. 45. 68. 122.
— — Io. Raith. 25. 145. 297.	— — Vegetii gr. lat. 185.
— — Ioseph. Meth. 190.	— — Ulmii gr. lat. 183.
— — Iustini Ep. 186.	— — Canonica 45. Gregor.
— — Iustiniani Imp. 149.	Thaum.
— — Leo. Achrid. 58. 286.	— — Catholica Iacobi. 194.
— — Londiani gr. lat. 183.	211.
	— — Tzetzis. Io. 338.

Epistolae. 145. 198. 223. 183.	Epistolae Leonis P. M. 207.
— — Acindyni. 223.	— — Manuel. 321.
— — Athanasii Chatz. 145.	— — Manuel Palacol. 145.
199.	199.
— — Athanasii M. 45.	— — Marci Eph. 27. 54. 145.
— — Basilii. M. 45. 47. 52.	256.
— — Bessarion. 22. 27. 43.	— — Martini. 207.
51. 77. 237.	— — Martyrii Ant. 108. 122.
— — Constantini M. 207.	— — Maximi Conf. 27. 225.
— — Callisti Nic. 201.	356.
— — Celestini P. M. 40.	— — Mich. Planudae. 50.
— — Cerularii M. 256.	— — Mich. Pselli. 98.
— — Chomatiani. 62.	— — Mich. Sync. 52. 66. 152.
— — Chrysostomi. 51.	207.
— — Cyrilli Hieros. 27. 40.	— — Niceph. Greg. 10.
45.	— — Nicolai V. 22. 27. 43.
— — Diamantis. 183.	— — Pauli S. 122. 211.
— — Diogenis. 322.	— — Petri Apost. 201.
— — Felicis. 186.	— — Petri Antioch. 118. 256.
— — Georg. Trapez. 27. 145.	— — Photii. 207.
— — Gerardi gr. lat. 183.	— — Rhaul M. 145. 199.
— — Gregorii Cyp. 50.	— — Ruffi chr. gr. lat. 183.
— — Iacobi Apost. 194. 211.	— — Sophiani M. gr. lat. 183.
— — Ioan. Apost. 211.	— — Stroxae gr. lat. 183.
— — Io. Antioch. 27. 40. 45.	— — Synesii.
— — Io. Constantinop. 186.	— — Tzetis Io. 338.
198. 207.	— — Zaridae. 50.
— — Io. Hieros. 207.	Epitaphia. 201. v. Greg. Naz.
— — Io. Sin. 25. 145. 221.	Epitimia. 184. 270. 276. 309.
297.	v. Bas. M. Niceph.
— — Isidori Pelas. 49. 50.	Epitome logicae 180. 225. v.
— — Iudae. 211.	Blemm. Severian.
— — Iulii P. M. 207.	— — legum v. legum.
— — Libanii 50. 51. 253.	— — sermonum. 25. v. Ephr.
— — Lecapeni Georg. 50.	Equites. v. Politian.
	Erastus.

- Eranistes. 130. v. Theodoret.
 Erotemata. v. grammat.
 Eratosthenes. 172. v. Lys.
 Eruditio. 123.
 Esabus. 281. v. Phile.
 Esculenta munda. 66. v. Abuc.
 Esdrax. 72. v. Salom.
 Essentia. 107. 214. v. Acind.
     Greg. Nys.
 Ethica. 77. 71. 208. v. Aristot. Cantac. Theophyl.
 Etymologia. 230. 308. v. Athanas. M.
 — — *Seos*. 225.
 Evandrus. 287. nota.
 Evangelia. 61. 192. 196. 208. 210. 253. 256. 262. 271. 275. 276. 322. 329. cum Comm. v. Aeneae. Bas. Seleuc. Callaeae, Ceramei, Chrys. Io. Apost. Marci, Matth. Michael P. C. Nicet. Nicodem. Orig. Philoth. Theoph. Theophyl. Xiphelin.
 Evangelistae. 230.
 Eucaria. 145.
 Euclides. 102.
 Eudaemon. 51.
 Eudoxius. 207.
 Eudoxus Astrol. 287. nota.
 Evetius. 51.
 Eugeniae Mart. 132.
 Eulapius. 49.
 Eulogius Ep. 51.
 Eulysius Ep. 51.
 Eunapius. 72. v. Orib.
     Tomus III.
 Evoptius. 56.
 Euphemius. 51.
 Euphrates. 308. Theodoret.
 Euphratesia. 130.
 Euphronius. 52.
 Euprepus. 23.
 Euripides. 168. 258. v. Arsen.
     Lascar. Victorii.
 Eurydamnus. 287.
 Eurytus. 287. nota.
 Eusebius. 50.
 Euseb. Samos. 52.
 Eusebona. 52.
 Eustathius. 49. 51.
 — — Antioch. 31. 201. 182.
     v. Polit.
 Eustath. Cara. 113. v. Liban.
 Eustath. metrop. 45.
 Eustath. Primi. 108.
 Euthalia. 51.
 Eutherius. 50. 51.
 Euthymii M. vita. 155.
 Euthymius. 51. 146.
 Eutocius Ascal. 76.
 Eutonius. 49.
 Eutropius. 51. 101. v. Paesth.
 Exactio. 62.
 Exdicius. 50.
 Excerpta. 25. 48. 39. 66. 68. 59. 78. 101. 104. 142. 170. 207. 234. 235. 256. 239. 267. 276. 318. v. Aesch. Basil. M. v. Cedren. Cyrill. Alex. Clemens Strom. Diadochi. Dion. Dionys. Halic. Evod.
     62

Esaiæ, Galen. Georg. Ham. Festa Domini. 61. 113. 199. v.
 Greg. Nyss. Ioan. Carp. Maurop. Philo.
 Leont. Memnon. Nili, Polyb. Prodic. Sabbait. Sophon. Strabo. Theod. Stud. Xenophon. Gregoræ.
 Excursio bellica. 195. v. Niceph.
 Execrationes. 123.
 Exercitores. 149.
 Exhortationes. 22. 27. 63. 209.
 v. Georg. Trap. Scholar. Scutar.
 Exodus. 9. 42. 47. 82. 201.
 v. Cyrill. Alex. Theodoret.
 Expensæ. 62.
 Expiatio. 66. v. Abuc.
 Explorator. 59. v. Themist.
 Ezechiel. 117. 216. v. Greg. Naz. Theodoret.

F.

Fabula Lyb. 5. v. Dion.
 Fabulae. 130. 201. v. Greg. Cyp. Theodoret.
 Falcidia. 62. v. Chomat.
 Fames. 62. 141. v. Bas. M.
 Fatum. 17. 29. 47. v. Greg. Nyss. Marc. Eph. Nemesius.
 Faustinus. 51.
 Febres. 71.
 Fermentum. 65. v. Nic. Meth.
 Ferrum candens. 62.

Ficus arefacta. 146. v. Chrys.
 Fides. 10. 47. 66. 107. 225. 229. 141. 186. 207. 256. 261. v. Abuc. Anastas. Sin. Athanas. M. Bas. M. Blemm. Caleca M. Greg. Nyss. Io. Damasc. Flavian. Greg. Cyp. Scholar. Epiphan. Thom.
 — — articuli. 27.
 — — expositio. 51. 121. 145. 186. 207. 256. v. Cyr. Greg. Neoc. Io. Damasc. Iustin. Marc. Eph. Mamas.
 Figura etc. 99.
 Fig. rhet. 8. v. Phoebe.
 Filia patruelis. 62.
 Filius Deus. 26. 216. v. Athan. Gregor. Naz. Nyss. Max. Conf.
 Firminus. 51.
 Fistulae. 51.
 Flaccus. 123.
 Flatus. 71.
 Florentina republ. 48. 170. v. Leon. Aretin.
 Foeminarum impudentia. 123.
 Foeneratores. 47. 84. v. Casbas. Greg. Nyss.
 Foetus exsectio. 71.
 Formosus. P. M. 209.
 Fornicator patruelis. 62. 316. 318.

- Fortitudo. 109. 123. 317. 318.
v. Alex. M. Arist. Bas. M.
Chrys. Democrit. Gregor.
Naz. Laco, Leonid. Salom.
Sirac.
- Fortuna. 308.
- Fractura. 71.
- Fragmenta. 237. 239. 287. 313.
v. Cedren. Heracl. Max.
Conf. Quinti, Sophocl. Stra-
bo.
- Francopulus. 198.
- Fraternitas. 62.
- Fructus secundò nubentis 62.
v. Chom.
- Frumentum. 281. v. Phile.
- Fuga. 34. v. Greg. Naz.
- Fulgur. 287. v. Psell.
- Furor. 318.
- Furtum. 62. v. Chom.
- G.**
- G**abra. 198. 223.
- Galactionis vita. 143.
- Galenus. 287. 288.
- Gallesiota. 198.
- Gallus v. Ruf. 237.
- Ganum. 198.
- Gastrea. 145. 199.
- Gaudentius Ep. 51.
- Gaza Theod. 77. v. Aposto-
les M.
- Gemellus. 51.
- Gemistus. 8. 198. v. Pletho.
- Gemmae VII. 308. v. Epiphan.
- Γενέσλη*. quid. 134.
- Generatio. 37. 200. 234. v.
Arist. Theod.
- — infantum. 27.
- Genera. 98.
- Genesis catena. 9. 82. 136. 44.
118. 119. 202. 209. 42. 51. v.
Chrys. Cyr. Greg. Nyss.
Procop. Theodoret.
- Genethlius. 52.
- Gentes. 26. 58. 97. 131. 141.
339. v. Athanas. Bas. Clem.
Herm.
- Genus. 280. v. Bas. M.
- Geodaesia. 29. 100. 300. v.
Heron. Isaac.
- Geographia. 100. 211. v. Isaac.
Ptol.
- Geometrae. 79. 159. v. Sexti.
- Geometria. 269. 287. v. Hero.
Isaac. Pedias.
- Georgius Abb. 10.
- — Alex. 108.
- — Hamart. 179.
- — Episc. 208.
- — Pepagom. 10.
- — poss. 137.
- — script. 155. 179. 202.
- Gerasimi vita. 3.
- Gerbasius m. 198.
- Gerlachius St. 130. 250. 254.
309. 226.
- Germanus Hierom. 314.
- — Patr. vita. 3. Electio.
207.

- Gerontica. 25. 297.
 Gerontius Presb. 51.
 Giacomellus Mich. Ang. 330.
 Gigantes. 123.
 Glaba. 10. 281. v. Phile.
 Glandulac. 71.
 Glyca logoth. 50.
 Glyceerii mart. 131.
 Glyceus. 10.
 Gnomica. 161. 281. 287. 306.
 318. v. Bas. Manass. Ma-
 nuel. Phile.
 Gnostici. 309.
 Gobelinus m. 142.
 Gordius. 41. v. Bas. M.
 Gorgias. 144. 234. 287. nota.
 v. Olymp.
 Gorgonia. 34.
 Gothi. 87. v. Procop.
 Graduales. 58. 226. 286. v.
 Zon.
 Gradus consang. 62. 295.
 Graeci. 22. 43. 27. v. Bessar.
 Grammatica. 101. 133. 161.
 242. 253. 270. 282. 299. 322.
 340. 343. v. Basil. Chrysol.
 Dionys. Lecap. Massa, Mo-
 schop. Planud. Theodor. Tri-
 clin. Theodos. Msc. Ebersb.
 Chrysol. 106.
 Grammatici. 79. 159. v. Sexti.
 Grando 154. v. Greg. Naz.
 Gratiarum actio. 141. v. Basil.
 Gregoras Nic. 57. v. Philoth.
 Gregorius poss. 286.
 Gregor. Caes. vita. 107. 179.
 186. v. Greg. Nyss.
 — — Episc. vita. 179.
 — — mon. 146.
 — — Naz. vita et orat. 83.
 121. 140. 154. 201. 216. 225.
 277. v. Max. C. et Nicet.
 Heracl.
 — — Nyss. vita. 92.
 — — Presb. 50.
 Gula. 208.
 Gustus etc. 105.
 Gymnastica. 242.
 Gyropulus. 198.

 H.
 Hemorrhoides. 71.
 Haeres rerum divin. 123.
 Haereditas. 62.
 Haeres vir. 62.
 Haereses. 309.
 Haeretici. 67. 68. 122. v. Bas.
 Leont. Nicet. Chon.
 — — Armen. 52. 66. 151. 207.
 — — anathematismus. 230.
 Haereticæ fabulae. 130. v.
 Theodoret.
 Hagiostephanita. 198.
 Halatium v. Alatum.
 Halieuticon 88. 134. v. Op-
 pian. Tzetz.
 Harmonica v. Musica.
 Harmonides. 336. v. Lucian.
 Hearus Nic. 198.

- Hebdayllabus. 319. v. Ephr.
 Hectoris epitaphium. 111.
 Hecuba. 266. v. Eurip.
 Heliodorus. 50. 145. 199.
 Hemiolium. 98.
 Henoticon. v. Zeno. 207. 332.
 Herculanus. 50.
 Hercules etc. 48. 113. v. Liban.
     Quint. Pletho, Prodicus.
 Herculis scutum. 283. v. Hesiod. Pedias. Triclin.
 Herculus. 51.
 Herminus. 49.
 Hermogenes. 8. 84. 287. 101.
     v. Io. Doxop. Pardus.
 Herodes. 50.
 Herodianus gramm. 287. n.
 Herodoti aetas. 287. n.
 Heronianus. 49.
 Hero phil. 34. 216. v. Greg. Naz.
 Hero schol. 49.
 Hesiodus. 91. 158. 182. 283.
     334. v. Io. Pedias. Politian.
     Tzetz.
 Hesychius. 50. 51. 145.
 Hexaëmeron. 145. Anastas.
     Sin.
     — — Basilii M. 192. 240.
     270.
     — — Cyrilli. 189.
     — — Eustathii. 32.
     — — Georg. Pisid. 189. 201.
     — — Greg. Nyss. 23. 192.
 Hexaëmeron Etymolog. 230.
     — — physiolog. 181.
 Hieran. 51. 207.
 Hieracosophium. 135. 164.
 Hierarchae. 67. 84. v. Phile.
 Hierocles. 51.
 Hieronis M. vita. 143.
 Hieron. B. 321.
 Hieron Cyp. 143. 177. 189.
 Hierosolyma. 346.
 Hierotheus. 223.
 Hippocratis vita. 71. v. Soran.
 Hippolyt. Methomn. 130.
 Historia Nicetae. 93.
     — — Diodori. 7. v. Pletho.
     — — Procopii. 48. 87.
 Historia antiqua Eusebii. 308.
     — — Herodiani. 157.
     — — Byzant. 106. 153. v. Io.
     Cantac. Niceph.
     — — capita. 197. Theodor.
     Metoch.
     — — expositiones. 131. 163.
     v. Greg. Naz. Max. Conf.
     Panopl.
     — — Memnonis. 101.
     — — Polybii. 157.
     — — Procopii. 48. 87.
     — — Mundi. 218. Theodos.
     Melis.
     — — religiosa. 48. 55. v. Simoc. Theodoret.
     — — mystagog. 61. 199. v. Bas.
     M. Cyr. German. Max. Conf.

- Historia romana, 101. v. Eu- Humores. 71.
 trop. Pacan. Hydrusa. 176.
 — — Univers, 48. v. Theo- Hyems et ver, 50. 336. v. Pla-
 phyl. nud.
 — — Thucyd. 126. 228. Hygromantia. 70. v. Salom.
 — — Zonarae, 93. Hymetius med, 51.
 — — Tzetis. 338. Hymnetius, 51.
 Homero-centones. 201. 243. v. Hymni. 29. 87. 201. 215. v.
 Eudoc. Patric. Synes. Orph. Scut. 332.
 Homerus. 16. 67. 111. 332. Manuel. 274. Pleth. 237.
 Herod, — — amores. 277. v. Simeon.
 Homicida, 62. 123. Procl. Homer.
 Hominis aetates. 225. 72. Hypatius. 51.
 — — elementa. 306. Hypatia. 50.
 — — creatio. 39. 206. 240. Hyperechius. 51.
 306. v. Greg. Nyss. Hypomnemata. 159. v. Sext.
 — — imago. 192. v. Greg. Hypomnestica. 295. v. Ioseph.
 Nyss. Hypomon Imp. 29. v. Pleth.
 — — membra. 263. Apostol.
 — — natura. 39. 71. 29. 316. Hypostasis. 66.
 v. Basil. Hip. Melet. Ne- Hypotheses. 284. v. Palam.
 mes.
 — — vita. 29. Marc. Eph.
 Homonymum etc. 66.
 Honoratus. 51.
 Hoplothea. 229. v. Camat. I.
 Scylitz. Iacobi Asc. memoria. 255.
 Hora. 100. 287. — — Persae vita. 179.
 Horologium. 313. 320. Iacobitae. 114. v. Abuc.
 Horti descriptio. 113. v. Li- Iamblichus. 50.
 ban. Iatromathematica. 105. v.
 Humilitas. 10. 25. 63. 108. Merc. seu Herm.
 141. 276. v. Bas. M. Do- Icarus. 101. v. Liban.
 roth. Icones v. Imag.
 Icteri remedium. 39.
 Ideae. 8. 84. 322. 327. v. Do-
 xop. Hermog. Plat. Syrian.

- Idyllia. 334. v. Theoc. Impubes. 62.
Ieiunium. 32. 61. 63. 108. Incomprehensibile. 219. 250.
122. 141. 146. 199. 255. 276. 308. v. Chrys.
316. v. Bas. Chrys. Doroth. Indi mart. 132.
Isaac. Infantes abrepti. 47. 62. 107.
— — Latinorum. 65. v. Nic. 192.
Methon. Infidelis quaestio. 104. 66. v.
— — quadragesimale. 32. Abuc.
Ieremias. 107. 117. 255. v. Infirmitas. 108.
Chrys. Theodoret. Inimici. 66.
Iesus in montem ascendens. Iniuriae. 32. 63. 67. 255. 306.
32. v. Io. Damas.
Ignatius. 50. Innocentius. 51. 52.
S. Ignatii mart. 132. Insania. 71.
— — Antioch 31. Insensibilitas. 63.
— — Constantinop. vita. 37. Insomnia. 10. 29. 71. 74. 85.
v. Niceta. 318. v. Niceph. Synes.
— — Thessalon. 10. Institutio. 63. 318.
Ilias. 88. 111. 311. v. Homer. Instructiones bellieac. 195. 79.
— — paraphrasis. 88. 111. v. milit. Pyrrhon.
222. 248. Institutum Deo acceptum. 199.
Ilium non captum. 5. 59. v. Instrumenta. 112. 195. v. Zos.
Dio. Bit.
Imagines. 83. 84. 194. 226. Interpretes LXX. 9. 82. v.
242. 266. v. Io. Dam. Phi- Aristae.
lostr.
Imperator. 87. 113. v. Synes. Intervalla temporaria. 303.
Themist. Eust.
Imperatorum Christ. catalo- Invectivae. 34.
gus. 48. Inventio. 8. v. Hermog.
Imperceptibiles tres. 308. Invidia. 61. 108. 199. v. Bas.
Imperium. 63. 87. 108. 318. Chrys. 141. 281. Phile.
v. Synes. Invidus. 96.
Impietates VIII. 67. v. Leont. Ioannes. 10. 50.

- Io. Apost. 4. 24. 36. 53. 191. Iris. 105.
 208. 221. 225. 226. 318. v. Isaaci monasterium. 36.
 Bas. Chrys. Niceph. Nicet. Isaac m. 70. 102. 316. v. Abec.
 Niceph. Origen. Simeon. Rasis.
 Io. Bapt. 22. 23. 281. v. Leo Isaias. 14. 15. 18. 34. 38. 66.
 Imp. Phile. 184. v. Andreas, Bas. M.
 Io. Eleemonis vita. 201. Cyr. Chrys. Nicet. Nic.
 Io. Episc. 51. Muz. Procop.
 Io. Masebian. 210. Isidorus Ab. 142.
 Io. Medicis. 289. v. Marull. Ismaelitae. 66. 112. v. Zigab.
 Io. Medicus. 50. Ismene. 96. v. Eustath.
 Io. Murmureus. 48. 63. 100. Israel. 281. v. Phile.
 Io. Presb. 208. — — vastatio. 230.
 Io. Patriarch. 223. Italica. 51.
 Io. Sin. vita. 25. 114. 297. v. Italicianus. 51.
 Daniel. Rhait. Iudaismus. 66. 131. v. Androm.
 Ioannicii vita. 143. 131. 190. 107.
 Ioasaph Cantac. 56. 77. 145. Index. 125. v. Theodoret.
 Iob. 32. 148. 190. 230. v. Ni- Indices. 47. 209.
 ceta. Olymp. Chrys. Po- Iudicium futurum. 108. 276.
 lych 319. v. Ephr. Planud.
 Ioel. 17. 41. — — proprium. 63.
 Ion. 168. v. Eurip. Iulianae. mart. 132.
 Ionas. 66. v. Malax. Iulianus. 50. 51. 65. 101. 113.
 Iosephi mart. 143. 216. v. Cyr. Liban. Greg.
 — — hebr. med. vita. 255. Naz.
 Ioseph. m. 210. Iulian. M. 31.
 — — philos. 10. Iulitta. 141. v. Basil. M.
 Ioseph. 18. v. Philo. Iuno. 113. v. Liban.
 Iosue 47. 209. v. Theodoret. Ius. 133. 149. v. Mich. Attal.
 Iovianus. 51. 113. v. Leges Chomat.
 Iphicrates. 51. Iusiurandum. 62. 71. 108. v.
 Irati. 141. v. Bas. 109. 308. Greg. Naz.
 Irene. 154. 155. Iustus. 32.

Iusti-

- Iustificatio. 63.
Iustitia. 66. 318. v. Bas. Chrys.
Clitarch. Cyr. Greg. Naz.
Menand. Plato. Pythag. Sa-
lom. Sirac.
Iuventinus. 31.
Iuventus. 74. v. Bas. M.
- L
- L**aesio. 190. v. Chrys.
Laicus. 122.
Lamentationes. 25. v. Isaiae.
Lampenus. 10.
Lampudes Matth. 330.
Lapidum virtus. 105. v. Psell.
Lapitha. 223.
Lascaris Al. 21. 145.
— — Alexius. 199.
— — Ioan. 142.
— — Simon. 145. 199.
Latini. 27. 28. 57. 68. 66. 256.
263. v. Agall. Blast. Epi-
phan. Gennad. Iob. m. Io.
Diac. Ios. Marc. Eph. Ni-
col. M. Nili Arch. Nicet.
Planud. Phot. Theophan.
Theophyl.
Lavacrum. 306. v. Psell.
Lazarus. 24. 118. 146. 221. v.
Andr. Bas. Chrys.
Lazica. 141.
Lectionarium. 210. 329.
Lectiones mirab. 105. v. Psell.
Lector homicida. 62.
Tomus III.
- Legationes. 125. 143. 185. 207.
267. v. Agath. Appian. Ar-
rian. Diodor. Dion. Dexip.
Georg. Hamart. Io. An-
tioch. Io. Constant. Eunap.
Ios. Flav. Malch. Menand.
Pet. Polyb. Prisci, Procop.
Herodot. Socrat. Theodos.
Theophyl. Thucid. Zos. -
— — pro Christianis. 81. v.
Athenag.
Leges. 336. Pletho.
Lex colonaria. 303. v. Har-
menop.
— — convivalis. 313.
— — dictiones latinae. 263.
— — divina. 40. 149.
— — epitome. 149. 303. 309.
v. Bals. Leo Imp.
— — collectio. 149. 214.
— — militaris. 303. v. Ruff.
— — Mosaica. 309.
— — navalis. 149.
— — non scripta. 18. v. Philo.
— — politica. 185. 214. 267.
v. Bals.
— — specialis. 123.
— — sacrae allegoria. 123.
— — spiritualis. 63.
— — temporaria. 313.
— — theoria. 223. v. Ius.
Legitimi. 62.
Leo Cypr. 198.

- Leo** cervum tenens. 113. v. Liban.
Leontius. 50. 51.
Lepenthrenus. 10.
Leviticum. 42. 47. 209. v. Cyr. Theodoret.
Lexica. 71. 142. 174. 230. 253. 263. 296. 308. 112. 344. v. Cyr. Hippoc. Galen. Victorii.
Libelli. 40. 207. v. Cyr. Memm. Episcop. Asiae.
 — — synodicus 245.
Liber medic. 70. v. Avic.
Libri initiati. 122. v. Greg. Naz.
Liberorum actio. 62.
Liberi nutriendi etc. 62.
Libertas. 100. 123. v. Phil. Nemes.
Libidinosi. 62.
Lichnus Ep. 190.
Licinii tyrannis. 65.
Ligna. 165. v. Didymi.
Limites eccles. 62.
Limma. 98.
Linguarum confusio. 123.
Litaniae. 61. 199.
Literarum exemplum. 198.
Literae inventae. 154. v. Schol.
 — — circulares. 207. v. Basilisc.
Liturgiae expositio. 54. 58. 131. 345. v. Chrys. Cabas. Philoth.
Loci. 71.
Locutio impropria. 310.
Logica. 78. 85. 180. v. Arist. Blemm. Rhacend.
Logici. 79. 159.
Λογος. 101. v. Pet.
Logotheta M. obitus. v. Nic. Gregora.
Lopadiota. And. 198.
Lucas. 33. 83. 208. 210. v. Titus.
Lucianus M. 31. 209. nota.
Lucius Ep. 51.
Luctus actus. 63.
Luctus suavis. 201. v. Greg. Naz.
Lumina sacra. 146. 316. v. Greg. Naz.
Luna. 29. 105. 308.
Lygizinus M. 217.
Lyrica. 235. v. Victorii.

M.

- Macarius Hieros.** 201.
 — — Diac. scripta. 250.
 — — Romani vita. 255.
Macchabaei. 31. 34.
Machinae bellicae. 165. 195.
 v. Athen. Apollod. Bito, Hero.
Macedoniani. 290. 257. v. Athanas.
Macedonum reges. 48. v. Plotho.

- Macrinæ obitus. 23. 92. v. Marcus. 210. v. Procop. 132.
 Greg. Nyss.
 Magistri spirituales. 136. v. Maresus. 217.
 Chrys.
 Magus. 96.
 Magistratus. 101. v. Liban.
 Mahomet. 7. 66. 139. v. Abuc.
 Io. Cantac.
 Maillot. 335.
 Mala. 67. 318.
 Mala ex contrario. 62. v. Chomat.
 Malum punicum. 281. Phile.
 Malax. Io. 216. v. Kollarii.
 suppl. tom. I.
 Malaxus Io. 254.
 Malchus. 51.
 Maleas M. 53. 59.
 Malitiae rami. 63.
 Mamentis vita. 201. v. Greg.
 Naz. 141. 146. v. Bas.
 Manichæi. 47. 221. 309. v. Io. Damasc. Greg. Nyss.
 Zachar.
 Mansuetudo. 108. v. Chrys.
 Clima.
 Manubalistæ. 195. v. Hero.
 Manuel. 50. 201.
 Manuum impositio. 68. v. Taras.
 Marcelli martyrium. 132.
 — — mon. vita. 132.
 Marcellinus. 50. 51.
 Marcianus etc. 51. 145.
 Marcus. 51.
 Marcus. 210. v. Procop. 132.
 Mares. 51.
 Maresus. 217.
 Margaritæ. 276. v. Chrys.
 Margunius. 271.
 S. Mariæ Virg. annuntiatio.
 3. 50. 146. 23. 221. 250. 366.
 281. v. Andr. Cret. Bas.
 Chrys. Greg. Neoc. Leo.
 Phile. Planud.
 — — coemeterium. 281. v. Phile.
 — — dicta S. Script. 194.
 — — festum. 255. 256.
 — — Lydæ etc. imagines. 226.
 — — hymni. 201. 274. 19. 61.
 50. v. Abuc. Manass. Manuel.
 Philoth. Planud. Prodrum.
 — — nativitas. 221. v. Io. Damasc.
 — — obitus. 66. 146. 276. v. Andr. Cret. Io. Evang. Leo
 Imp. Simeon.
 — — partus. 277. v. Io. Damasc.
 — — vestis. 146. 256. v. Georg. Nic. Theodor. Presb.
 — — Aegyptiacæ vita. 24.
 118. v. Sophron.
 — — Palaeol. 141.
 Marianus. 51.
 Marinus Presb. 10. 49.
 Marmara Georg. 50.
 Marmora. 165. v. Didym.

- Maro. 49.
 Martyres Aegypt. 31.
 Martyrium XX. mill. etc. 132.
 — — XL. mart. 3. 24. 40. 92.
     107. 141. v. Bas. Greg. Nyss.
 — — omnium SS. 146. v. Chrys.
 Materia et forma. 105.
 Mathematica. 91. 98. 102. 165.
     v. Psell. Ptolem. Anatol.
     Iamblich. Sext.
 Mathusala. 223.
 Matthaeus S. 1. 2. 20. 21. 24.
     36. 191. 208. v. Chrys. Nicet.
     Origen, Theophylact.
 — — Eph. 10.
 — — Imp. 10.
 Matrimonium. 62.
 Matris portio. 62.
 Matronae vita. 143.
 Mauradinus. 346.
 Mauromata Io. 102.
 Maximus. 51. 224.
 — — Conf. vita. 10.
 — — Episc. 51.
 — — Phil. 50. 289.
 — — Praep. 10.
 — — Troianus. 189. nota.
 Maximianus. M. 31.
 Medea. 258. v. Eurip.
 Medicamenta. 69. 72. v. Orib.
 Medica. 71. 105. v. Sethus.
 — — definitiones. 109. v. Gal.
 Medicina. 70. v. Abec. Actu.
     Hippol. Mesue, Rasis.
 Medicina curans. 105. 69. v.
     Actuar.
 — — vetus. 71. v. Psell. Seth.
 Medicus. 71. 109. v. Galen.
 Melanae Rom. vita. 132.
 Melchisedech. 50. 63. 66. 192.
     223.
 Meletius. 51. 92. 107. v. Athan.
     Bas. Greg. Nyss.
 — — hypocrisis. 26. v. Athan.
 Meliteniota. 197. 198.
 Membra corporis. 72. 263.
 Memoria. 74. 91. 151. 200. 316.
     v. Arist. Chrys. Mich. Eph.
     Theod.
 Menae Aegypt. vita. 143.
 — — mart. memoria. 255.
 Menaeum graecum. 201. 275.
     326. v. Menolog.
 Mendacium. 63. 255.
 Menologia v. Menaeum. 329.
 Menses populorum. 105. 233.
     263. 334.
 — — Macedonum. 308. v. Io.
     Damasc.
 — — duodecim. 281. v. Phile
     336. Pletho.
 Mensurae. 287. v. Hero.
 Mens. 63.
 Mercurius. 50.
 Mercurii M. vita. 10. 179. v.
     Niceph. Gregora.
 Meretricis merces. 123. 146.
     v. Chrys.

- Metaphysica. 81. 103. 302. 341. v. Alex. Aristot. Asclep Heren.
 Metaphrasis. 56. 65. v. G. Phile. Io. Geom.
 Meteora. 287. v. Iulian. Psell.
 Meteorologica. 74. v. Theod.
 Meteorismi. 91. 287. 337. v. Cleom.
 Methodius M. 50.
 — — Patr. Const. 27. nota.
 Methodus allocutionum. 8.
 Metochita M. 199.
 Metra. 104. 133. 310. v. Theodos Hephæst. Tricl.
 Metrophanes. 201.
 Metropolitium ordo. 156. 243. 247. 309. v. Andron. Leo. Imp.
 Michael et Gabriel. 262.
 — — congressus. 255.
 — — Imp. 281. v. Phile.
 Michael poss. 63.
 — — Patr. Hieros. vita. 10.
 Microcephalus, seu Melites 198.
 Midas. 67.
 Militaria. 104. 160. 166. 195. 268. 342. v. Afric. Hero. Leo. Niceph. Onosand.
 Milites. 67. v. Max. Tyr.
 Miltiades. 123. 249. v. Arist.
 Mirabilia mundi. 105. 287. v. Ctes. Psell.
 Miracula orbis. 241. 306. v. Dexip.
 Miraculum Carthag. 255.
 — — Constantinop. 24.
 Misopogon. 59. 113. 305. v. Iulian.
 Missa. 146. v. Io. Damasc.
 — — expositio. 198. 286. v. Cabas.
 — — verba dom. 256. v. Marc. Eph.
 Mintio. 180.
 Mobilia. 62.
 Mochlicum. 71.
 Moderatio. 92. v. Greg. Naz.
 Modestus. 50. 51.
 Moechi. 62.
 Molestia. 318.
 Momenta. 303.
 Monachi. 25. 62. 243. 255. 276. v. Io. Carp. Niceph.
 Monarchia. 123.
 Monasteria. 122.
 — — praecursoris. 3.
 — — ἀναπνιώτων. 28.
 — — Critzus. 50.
 — — Demetrii. 198.
 — — Garsense. 267.
 — — S. Marci. 289.
 — — Patmi. 250.
 — — Petrae. 186.
 — — Scepınorum. 146.
 — — Trinitatis. 39.
 — — porta. 50. v. Planud.

- Monastica vita. 31. v. Bas.
 Monembasia. 154.
 Monialia. 83.
 Monodia. 101. v. Liban.
 Monogamia. 66. v. Abuc.
 Morbi causae. 70. 72. v. Areth.
 — — animi. 63.
 — — corporis etc. 67.
 — — populares. 71.
 — — sacri. 71.
 — — virginum. 71.
 — — remedia. 39.
 Morosus. 96.
 Mors. 66. 74. 108. Abuc.
 — — contemptus. 58. 100.
     Nemes. Cyd.
 Mortui. 226. 255. 322. v. Anast.
     Chrys.
 Motio angelica. 316.
 — — ecclesiastica. 257. 290.
     v. Athan.
 Motus. 74. 243. v. Procli.
 Moysis vita. 23. 51. 18. 281.
     v. Greg. Nyss. Phile, Philo.
 Mulier peccatrix. 255.
 Mulieres. 56. 71. 108.
 Multiplicatum. 100.
 Mundus. 91. 102. 105. 234. 287.
     v. Arist. Democ. Cleomed.
     Pisid.
 — — aetates. 230. v. Aera.
 — — consummatio. 219. 221.
     v. Hippol.
 — — incorruptibilitas. 123.
- Mundi opificium. 123.
 Mundus non amandus. 318.
 Musa. 215. v. Dionys.
 Musica Alypii. 104.
 — — Aristidis. 104. 215.
 — — Aristoxenis. 104.
 — — Bacchii. 215.
 — — Briennii. 104.
 — — Cl. Ptolemaei. 193. 200.
     215.
 — — Euclidis. 104.
 — — Gaudentii. 104.
 — — Nicomachi. 104. 301.
 — — Plethonis. 48.
 — — Quintilian. v. Arist.
 Musici. v. Sext.
 Musuronus. 51.
 Mutilatus. 62.
 Muzalo Prot. 50. v. Nicol.
 Muzanus. v. Nicol.
 Mystagogia eccles. 61. 66. 199.
     v. Bas Cyr. German.
 Mystica. 112. v. Democriti.
- N.
- Nagel. 338.
 Nahum. 17. 41.
 Namaea. 51.
 Narcissus. 207.
 Narrationes asceticae. 318.
 Narratio. 52. 276. v. Clem.
     Theod. Byz.
 Natura. 83. 84. v. Io. Damasc.
 — — hominis v. Hominis.

- Natura muliebris. 71.
 — — universi. 180. v. Timaei.
 Navigatio. 113. v. Liban.
 Nautae. 149.
 Nazianzeni. 34.
 Neamonita. 198.
 Nectarius. 52.
 Nemellus. 145.
 Nemesis. 215. v. Dionys.
 Neocaesaria. 50.
 Nestorianus. 104. v. Abuc. 66.
 Nestorii blasphemiac. 40. v.
 Acac. Cyr. Flavian. Pal-
 lad. Petri. Phidi. Scholar.
 Theodoti.
 — — depositio. 40.
 Nicaeni PP. 146. v. Greg.
 Caes.
 Nicander. 10. 50.
 Nicentius. 51.
 Niceph. Cret. 50.
 Niceta. 3. 219. v. Io. Hagiop.
 — — Paphlag. 108.
 — — Sceuophylax. 108.
 Nicocles. 51. 313. v. Isoc.
 Nicolaus myr. gesta. 201. 255.
 v. Prodrom. Simeon.
 Nicolai S. hymnus. 201. v.
 Calo.
 Nicolaus. 51. 63.
 Nicolus Aul. 25.
 Nicomachi arithm. 76. v.
 Trall.
 Nicostrati mart. 132.
 Nili incrementum. 287. v.
 Anax. Artemiod. Asam. Bolb.
 Eud. Democ. Euphor. Hero-
 dot. Thales.
 Niphon. m. 230.
 — — Patr. 281. v. Phile.
 Nobilitas. 123.
 Noctis epigr. 161.
 Noemi plantatio. 123.
 — — resipiscentia. 123.
 Nomina divina. 104. 263. v.
 Abuc.
 Nomina et verba. 161. v. Pard.
 — — urbium etc. 260.
 — — per o scripta. 310.
 Nominum canones. 284. 310.
 v. Theodos.
 Nomocanon. 122. v. Photii.
 Nota chronolog. 211.
 Nothi. 62.
 Novellae. 149. 214. 309. v. Leo.
 Balsam.
 Novitii. 63.
 Nubes. 89. 137. v. Aristoph.
 Nugandum non esse. 101. v.
 Liban.
 Numeri. 20. 47-67. 100. 180.
 98. 201. v. Nic. Rhabd.
 Moschop. Planud. Pythag.
 Theodorete.
 Numerius Ep. 51.
 Nuptiae. 309.
 — — Canae. 146. v. Chrys.
 Nuptorum absentia. 62.

O.

- O**biectiones insolub. 8. Max.
 Byz.
 Obinus. 52.
 Oblatio fructuum. 122.
 Occon Adolph. 71. 289. 313.
 Occupatio. 318.
 Octoechus. 194. 201. 286. 313.
 v. Ios. Zonar.
 Odium. 108.
 Odoratus. 105.
 Odyssea. 233. 263. v. Homer.
 Eustath.
 Oeconomice quid? 66.
 Oeconomica. 170. v. Xenoph.
 Oedipus. 334. Soph.
 Oefele Fel. 128.
 Oenoscopia. 105. v. Psell.
 Officia palatii. 48. v. Codin.
 Officiales palatii. 156. 243.
 247. v. Codin.
 Olympiades. 51. 318. v. Chrys.
 Olympius. 23. 50. 145. 199.
 Omoplatoscopia. 105. v. Psell.
 Onesicratia. 51.
 Onomasticum. 181. 202. v.
 Pollux.
 Onuphrii vita. 276. v. Paph-
 nut.
 — — imago. 281. v. Phile.
 Opera. 70. 71. 123. v. Io. Da-
 masc. Hipp. Philo.
 — — bona. 201. v. Ephraem.
 — — et dies. 91. v. Hesiod. etc.
 Operarii. 255. v. Chrys.
 Operatio. 316.
 — — divina. 214. Acind.
 Ophthalmicum. 70.
 Opinio. 67.
 Oppianus. 88. 134. 152.
 Opsicianus. 198.
 Optatus. 51.
 Optica. 65. v. Damian.
 Optimus. 52.
 Oracula. 100. 154. v. Leo.
 Psell. Theophil. Rhyz.
 Oratio Annae. 32.
 Orationes, v. Sermones.
 — — Demostenis. 85. 172.
 — — Dionis. 5. 59. 235.
 — — Gregorii Naz. 40. 121.
 204. 277. 120. 34. 67. 92.
 — — Isocratis. 224.
 — — Leonis Imp. 23.
 — — Libanii. 50. 96. 113.
 — — Maximi Tyrii. 67. 75.
 322.
 — — Scholarii. 22.
 — — Simeonis. 66. 201.
 — — Synesii. 29. 87. 88.
 Oratio dominica. 83. 107. 277.
 316. 32. 108. 201. v. Greg.
 Naz. Nyss. Nilus, Max.
 Pelus. Simeon.
 — — examen. 170. v. Dionys.
 Halic.
 — — partes. 99. 272. v. Dio-
 nys, Halic. Thr.

Oratio

- Oratio extrema. 100. v. Strato. Palamas. 27. 256. v. Bessar.
 Oratiuncula Laced. 237. Marc. Eph.
 Orbis descriptio. 334. Dionys. Palladius. 52. 108.
 Ordinatio. 62. Chom. Taras. — — memoria. 255.
 Orestes. 96. — — Episc. 51.
 Orientalium apologia. 256. Palmac etc. encomium. 113. v.
 — — ordo. 309. Liban.
 Origenes. 186. v. Iustin. Imp. Palmarum dies. 23. 61. 146.
 332. Eustath. Greg. Nyss. 199. v. And. Cret. Leo.
 Origenistae quaestio. 66. 104. Pamphilus Zoogr. 287. nota.
 v. Abuc. Panagiota. 198.
 Orneosophicum. 135. 164. v. Panaretus. 198.
 Accip. Leo Imp. Panathenaica. 123. 249. v.
 Orphani. 62. Arist.
 Orthodoxi. 26. v. Athanas. Pandectae. 47. v. Eustath.
 Orthodoxiae quaest. 309. Panis benedictus. 66. v. Abuc.
 — — columna. 28. — — fermentatus. 65. v. Nic.
 Orthographia. 265. 284. v. Panoplia. 55. 56. 256. v. Zi-
 Greg. Theodos. gab.
 Osee. 17. 41. v. Theodoret. Papia. M. 50.
 Ossium natura. 72. Papianus. 287. nota.
 Otreius. 52. Paradisus. 308. v. Chrys.
 Epiph.

P.

- Pachomii vita. 3.
 — — Protov. 281. v. Phile.
 Pachymera. 50. 128.
 — — Ios. 198.
 Paeanius. 51.
 Paedagogi calumniae. 101. v.
 Liban.
 Paconius. 52.
 Palaemenes. 199.
 Palaeologina. 29. v. Gregora.
 Tomus III.
 — — SS. PP. 318.
 Paracletice. 205. 286.
 Paraeciae. 122.
 Parallogismi. 98.
 Parasitus. 96.
 Pardon. Neoph. 207.
 Paraenitica Agapeti. 83.
 — — Chrysostomi. 25.
 — — Max. Conf. 313.
 Paridis historia. 311.
 Parmenides. 5. 11. v. Damase.
 Plato. Procl.
 64

- Parthenius Lamps. 201.
 Partus septimestris. 71.
 Pascha. 61. 107. 145. 201. 221.
 276. 280. 217. v. Chrys.
 Greg. Naz. Nyss. Ios. Stud-
 dit.
 Paschatis inventio. 10. 125.
 Passiones. 63.
 Pastoralia. 344. Longi.
 Pater. 31. 34. 62.
 — — semper generans. 66. 104.
 v. Abuc. Theodor.
 Patericum. 318.
 Patientia. 61. 108. 199. 61.
 221. v. Chrys. Ephraem.
 Patriae encomium. 313. Lu-
 cian.
 Patris spiritualis epist. 256.
 Patriarch. Constant. catalo-
 gus. 48.
 Patrini. 62.
 Pauli Conf. vita. 143.
 — — Emes. 40. v. Cyr.
 6. Pauli epistolae. 18. 35. 110.
 206. 211. 259. v. Athanas.
 Chrys. Io. Damasc. Oecu-
 men. Theodoret. Theophy-
 lact.
 Paulus Presb. 49. 318.
 — — scriptor. 52.
 — — Theban. vita. 226. 276.
 Paulinus Presb. 52.
 Pauperes. 10. 34. 61. 96. 199.
 107. 154. v. Greg. Naz. Nyss.
 Paupertas. 101. v. Liban.
 Peccatum. 26. 108. 308. v.
 Athanas. M. Chrys.
 Pegasii mart. 143.
 Pelagia M. 31.
 Pelagius. 51. 52. 145.
 Pelagus. 287.
 Peloponesus. 260. v. Pletho.
 Pentadia Diac. 51.
 Pentadius Diac. 51.
 Pentecoste. 23. 34. 66. 146. 201.
 255. v. Chrys. Greg. Naz.
 Leo Imp.
 Pepagemenus G. 10.
 Peregrinatio monachorum. 63.
 Perfectio spirit. 23. 65. v. Diad.
 Greg. Nyss.
 Periclis columna. 123. v. Arist.
 Periegesis. 39. 99. 137. 283.
 v. Dionys. Eustath.
 Persicum factum. 61. 199. v.
 African.
 Petitio. 277. v. Nicol. Nicoc.
 S. Petrus. 54. 179. v. Clem.
 Petrus. 52.
 — — Arch. vita. 179.
 — — Petrus Presb. 50. 10.
 Petrus et Paulus. 281. v. Phile.
 Petulantia. 318.
 Phaceolatus. 198.
 Phaeton. 100. Attic. Herm.
 Olymp.
 Phaerasus. 50.
 Phaenomena. 89. 105. 167.
 Arat. etc.
 Phappa Praef. 50.

- Pharisaeus. 146. 219. 255. v. Chrys.
 Philagrius. 50.
 Philanthropenus. 10. 50.
 Philatrius. 50.
 Phile M. 50. 281.
 Philebus. 100. v. Strato.
 Philemen. 145.
 Philippus Presb. 51. 145.
 Philippus. 145. 199.
 Philocalia. 52. v. Orig. Bas.
 Philogonius. 31.
 Philomathes. 10. v. Gregoras.
 Philosophia. 97. 102. 274. 287.
 Io. Damasc. Clem. Iambl.
 Heracl. Pachym. Pletho, Sethus.
 — — finis. 67.
 — — Platonis etc. 242.
 — — subiectum. 67.
 — — synopsis. 104.
 — — vera. 235. v. Clem. Str.
 Philosophica. 105. v. Sethus.
 — — prolegom. 113. v. Plato.
 Plath.
 — — capita. 197. Theod. Metoch.
 Philosophi gentiles. 58. v. Herm.
 — — vitae 81. 86. v. vitae.
 Philosophumenon. 68. Aet. Didym.
 Philostrati imagines v. imag.
 Phoebus. 215. v. Dionys.
 Phoebamon. 50.
 Phaedrus. 11. v. Herm.
 Phoenissae. 258. 168. v. Arsen. Lasc.
 Photius Ham. 297.
 Phylacterium. 287.
 Physica. 78. 91. 112. 159. 151.
 243. v. Democr. Mich.
 Ephes. Procl. Rhacend. Sextus, Simoc.
 Physiologia. v. Hexaem.
 Pietas. 123. 78. v. Rhacend.
 Pisces. 88. 134. 152. 248.
 Pistorius. 187.
 Placilla. 107. v. Greg. Nyss.
 Planctus. 276. v. Greg. Naz.
 Planetae. 286. 287. 100. 105.
 v. Io. Pedias. Ptolem.
 Plantae. 48. v. Metaphr.
 Planudes. 27. v. Demet. Cydon.
 Plato. 11. 29. 80. 100. 144. 234.
 v. Bessar. Demet. Herm.
 Olymp. Patter. Theon.
 Pletho. 27. 77. 237. v. Bessar.
 M. Apostol.
 Plotini vita. 86. 215. 234. v. Porphy.
 Pneumatomachi. 263.
 Podagra. 70. v. Aet.
 Poemander. 53. 58. 91.
 Poemenius. 52.
 Poenae. 62.
 Poenitentia. 23. 47. 64. 108.
 146. 276. v. Asterii, Chrys.
 Ephraem, Esaias, Greg.
 Nyss. Marci, Amasac.

- Poemata. Cyp. 111. v. Procli. Praepositus. 62. 199.
 Poetarum etc. comparatio. 67. Praescriptio. 62.
 256. Precatiunculae. 225.
 — — loci. 235. v. Hephaest. Preces variae. 122. 225. 237.
 Poetici tropi. 230. v. G. Choe- 255. 287. 322.
 rob. Primatus. 28. v. Nil, Thess.
 Polemius. 50. 51. Primicerius M. 10.
 Politianus Ang. 150. 182. Principis constitutio. 123.
 Politica. 237. 332. v. Plato. Principia prima. 5. v. Da-
 Arist. masc.
 Politici. 123. 281. v. Phile. Principum motio. 10. v. Max.
 Polybius. 51. Priscianus. 50. 51.
 Polychronius. 239. Priscion. 50.
 Policles. 101. v. Liban. Proba. 51.
 Pondera. 165. v. Hero. Probationis methodus. 100.
 Porca in subsellio. 226. 201. v. Rhabd.
 Porphyrius. 40. Probi mart. 20. v. Simeon.
 — — voces. 99. 201. 222. v. Processio S. Spiritus.
 David. — — Andron. Camat. 229.
 — — vita. 171. v. Eunap. — — Bessarion. 27.
 Portenta Graecorum. 287. — — Maximi Conf. 225. 256.
 Possessio. 62. — — Nicol. Methon. 28. 65.
 Postulatio. 40. v. Firmi. 66.
 Potha. 98. v. Pselli. — — Planudae. 27.
 Potideatae. 96. — — Scholarii. 27.
 Practica synodorum. 45. Proclus. 50. 51. 145. 199.
 Praecepta. 63. v. Esaias. Procopius. 51.
 Praedicta. 71. Prodigus. 219. 255. v. Chrys.
 Praefecturae. 62. Proditio. 61.
 Praefectus urbis. 195. Prodoce M. 31.
 — — mensae. 10. Profugi. 123.
 Praelatio. 62. Prognostica infirmorum. 105.
 Praemia etc. 123. 276. v. Galen.
 Praenotiones. 71. Progymnasmata. 8. 210. 323.
 Praepositio. 242. 284. v. Aphthon.

- Prohibita rerum natura. 62. Psalmi Apollinarii. 65.
 Prolegomena philosophiae. 97. — — Athanasii. 141. 252. 295.
     99. 223. v. Ammon. David. — — Basilii. 295.
     Pachym. — — Blemm. Nic. 225.
 — — rhetoricae. 8. 249. v. Sopat. Troil. — — Chrysostomi. 56. 136.
 Prometheus. 113. v. Liban. — — Dorothei Hieros. 65.
 Promotii ager. 51. — — Eudociae. 65.
 Prophetae. 17. 18. 41. 178. 209. — — Euseb. Caes. 252. 295.
     211. v. Cyr. Theodoret. 319.
     Theophylact. — — Euthym. 47.
 Prophetiae Sybill. 312. 322. — — Gregor. Nyss. 23. 295.
 Prophetica species. 252. — — Hesychii. 56.
 Propinqui laterales. 62. v. — — Hippolyti. 295.
     Chomat. — — Iosephi. 295.
 Propositionum mistio. 98. — — Phile. 56. 281.
 Propria. 62. — — Pselli. 314.
 Prosodia. 161. v. Theodor. — — Theodoreti. 42.
 Prosperitas. 108. — — Zigabeni. 194.
 Protelia, 113. v. Plato. Psalmorum dictiones. 295.
 Protheoria. 42. v. Theodoret. — — iambi. 28. 194. 252. 295.
 Protrepticum. 97. 235. v. Clem. — — versiones. 252. 295. v.
     Alex. Athanas. Marcellin.
 Proverbia. 32. 38. 129. 131. Psalmus VI. 107. 219. 255. v.
     141. 206. 230. v. Andr. Bas. Anastas. Greg. Nyss.
     Euseb. Nil. Procop. Ptisana. 71.
 Providentia. 100. 108. v. Nemes. Ptolemaeus. 59. 100. 287. v.
     Valla. Demoph. Porphy. Planud.
 Proximus. 63. Pueri natura. 71.
 Prudentiae catena. 234. 318. — — exsectio. 71.
     v. Aristot. Baphor. Basil. Puerorum VII. Ephes. mart.
     Clitarch. Greg. Naz. Ignat. 255.
     Menander, Philo, Plutarch, Pugna navalis. 113. v. Liban.
     Salom. Solon. Pulcheria. 107. v. Greg. Nyss.
 Psalmi. 12. 13. 47. 56. 251. Pulischares. 239.
     253. 313. 314.

Pulmoniaci. 70. v. Aret.
 Pylaimenes. 50.
 Pyrus Presb. 10.
 Pythagoras. 113/159. v. Hierocl.
 — — vita. 91. 102. v. Malch.
 Porph.
 — — secta. 102. v. Iamblich.

Q.

Quadrages. Dom. 61.
 Quadrifariam omnia. 102.
 Quadripartitum. 59. 287. v.
 Demoph. Ptolem. Valla.
 Quaestiones. 10. 25. 45. 59.
 — — Abucarae. 66. 104.
 — — Amphiloerii. 104.
 — — Anastasii Sin. 53. 270.
 — — Andreae Caes. 318.
 — — Athanas. 226. 270.
 — — Balsamon. 54.
 — — Blemmidae. 207.
 — — Cabasilae Nic. 62.
 — — Caesarii. 144.
 — — Chomat. 62.
 — — Christianorum. 59.
 — — Davidis. 201.
 — — Dionysii Areop. 53. 256.
 — — Dorothei. 63. 276.
 — — Ephraem. 219. 276.
 — — Io. Ant. 318.
 — — Io. Itali. 99.
 — — Iustini M. 136.
 — — Macarii. 276.
 — — Marc. Alex. 83.

Quaestiones Marc. Ephes. 256.
 — — Maximi Conf. 184. 225.
 226. 270. 277.
 — — Nicolai P. C. 83.
 — — Pelusiotae. 270.
 — — Petri. 276. 318.
 — — Simocattae. 121.
 — — Stephani Serviae reg.
 62.
 — — Theodosii M. 270.
 — — Timothei. 45.
 Qualitates physicae. 98.
 Quies. 61. 63.
 — — monastica. 316.
 Quickelberg. 143. 189.
 Quoties peccabit etc. 32.

R.

Radenus. 198.
 Raptum. 199.
 Ratio. 281. v. Phile.
 Reconciliatio Imp. 190. v.
 Chrys.
 Regiminum formae. 170. v.
 Polyb.
 Regnum. 29. 87. 88. 101. 182.
 5. 59. 235. v. Aristae, Dio,
 Iulian. Synes.
 Regulae. 184. 270. v. Bas. M.
 Relatio. 40. v. Iuvenal.
 Religio. 225. 226.
 Reliquiae. 255. v. Chrys.
 Renuntiatio mundi. 63.
 Reprehensio. 319. v. Ephraem.

- Res humanae. 141. v. Bas. M.
 — — sacrae. 122.
 — — iudicandicae in effectu. 62.
 — — inconstantia. 239. Gregorae. Greg. Naz.
 Rescriptum eccles. 207.
 Respublica. 170. v. Polyb.
 Respublica Florent. 170. v. Arctin Leon.
 — — Lacedaem. 336.
 Restitutio in integrum. 62.
 Retributio. 318. v. Ephraem.
 Rhadenus. 198.
 Rhaituense monast. 346.
 Rhaluaena. 50.
 Rhaul Demet. 237.
 Rhetorica. 8. 79. 75. 90. 98. 99. 175. 176. 201. 159. 234. 313. 249. 327. v. Aristid. Aristot. Io. Ital. Sopat. Sextus, Phaebamon, Aphthon. Troilus. Hermog.
 Rhetores. 79. 159. v. Sext.
 Rhetorum stipendium. 101. v. Liban.
 Rhodiorum ius navale 149. 303.
 Rhodus. 325.
 Romanesiae mart. 146.
 Romanus. 31. 51.
 Romani reges. 48.
 Romilus. 51.
 Romula. 51.
 Rosa. 281. v. Phile. Rosaita M. 312.
 Ruffinianus. 45. 122. v. Athan.
 Rufinus Presb. 49. 50. 51. 145.
 Rusal. 62.
 Ruth. 47. 209. v. Theodoret.

S.

 Sabani. 153.
 Sabbatum. 240. v. Greg. Nyssa.
 Sabellius. 141. v. Bas.
 Sacellarius. 98.
 Sacellius. 10.
 Sacerdotes. 61. 123. 131. 198. 199.
 — — vestis 308. v. Chrys.
 Sacerdotium. 255. v. Max. Chrys.
 Sacrae missae exemplum. 40.
 Sacrificans. 66. 123. v. Abuc.
 Saeculi consummatio. 276. v. Chrys.
 Sagudinus. 198.
 Salfion. 51.
 Sallustinus. 51.
 Saltatores. 101. v. Liban.
 Samaritanus. 66. v. Chrys.
 Sanctorum vitae. 132. 143. 179. v. Simeon.
 SS. omnes. 23. 146. v. Greg. Naz. Leo Imp.
 Sanctum ter. 83. 84. v. Io. Damasc.
 Sanguinis color. 70.
 Sanitas. 336. Asclep.

- Sapientia. 53. 129. 131. 308. v. Hippol. Sirac. Salom.
 Sapientis vita. 123.
 Saponoplus. 50.
 Scala. 25. 114. 297. 316.
 Scandalizati. 250. v. Chrys.
 Sceptici. 159. v. Sext.
 Schedel Hartm. 253.
 Schedographia. 272. 282.
 Scientia Dei. 310.
 — — gratia. 136. Chrys.
 — — Synopsis. 255. 67. 99. 310.
 Scholastici vita. 25. 114. 297. v. Io. Sin.
 Schottus And. 271.
 Scopus. 63.
 Scriptorum character. 98.
 Scriptum Apostol. 207.
 Scriptura S. 9. 40. 49. 82. 107. 184. 209. 211. 226. 270. 322. 194. v. Adrian. Athan. Cyr. Max. Pelus. Theodor. Greg. Naz.
 — — versiones. 295. 296.
 Scuropulus. 50. 198.
 Scutariota. 50. 198.
 Scilitza. 198. 229.
 Sebastian. Presb. 51.
 Sebastiani etc. mart. 132.
 Sebastius Presb. 145.
 Seleucus. 51.
 Semen. 70. 71.
 Semens. 255. v. Chrys.
- Senectus. 74. 91. v. Cie. Gazu 289. Marulli.
 Senis etc. vita. 276.
 Sensus. 72. 105. 316.
 Sensus et sensile. 71. 91. 151. 81. 200. v. Alex. Aristot. Theophr.
 Sententiae. 8. 25. 63. 91. 171. 318. v. Democ. Porphyrr. Pyth. Sap. VII.
 Septennarius. 113. v. Philo. v. Festa.
 Sepulchralia. 281. v. Phile.
 Seraphim. 143. v. Chrys.
 Sermones v. orationes. 276. 318.
 — — Athanasii. 26. 121.
 — — Chrysostomi. 6. 31. 32. 190.
 — — Climaci Io. 25. 114. 297. 316.
 — — Diadochi. 63.
 — — Ephraem. 25. 219. 318. 319.
 — — Gregor. Nyss. 47. 92. 107. 256.
 — — Io. Carpath. 25.
 — — Isaac. Argyr. 316.
 — — Io. Sin. 25. 114. 297. 316.
 — — Isaiæ Abb. 25. 63.
 — — Leo. Imp. 17. 23. 24.
 — — Libanii. 50. 96. 99. 101. 113.

Sermo-

- Sermones Marci mon. 318.
 — — Maximi Tyr. 67. 75.
     322.
 — — Monachorum. 83.
 — — Niceph. Gregorae. 10.
 — — Nicol. Patr. 83.
 — — Simeon. 201.
 — — Themistii. 113.
 — — Theophylacti. 66.
 Servitus. 101. v. Liban.
 Severianus. 50.
 Severina. 51.
 Severinus. 133.
 Severus. 83. 186.
 Sibyllina oracula. 312. 321.
     322. v. Manuel.
 Siccitas. 141. v. Bas. M.
 Sigillum Archiepisc. 62.
 Simeon Proph. 32. 66. 221.
     v. Cyr. Timoth.
 — — vita. 3. v. Petrin.
 — — Stylitae vita. 201. v.
     Anton. M.
 Simon mon. 49.
 Simplicius. 50.
 Simulacra. 67.
 Sirmiondus. 55. nota.
 Sisoe Abb. 318.
 Sobrietas. 201. 318. v. Hesych.
     Simeon.
 Socratis amor. 67. v. Liban.
 — — Deus. 67. v. Max. Tyr.
 — — mors. 67.
 — — silentium. 67.
     Tomus III.
 Sol. 29. 59. 105. 113. 305. 339.
     v. Iulian.
 Solidorum dimensio. 165. v.
     Hero.
 Somnium. 74. 123. 281. v.
     Phile.
 Somnus. 91. 200. v. Aristot.
     Mich.
 Sophiae templum. 48. 131.
 Sophianus M. 32. 50. 81. 88.
     108.
 Sophistica. 38. 222. 234. v.
     Aristot.
 Sophocles. 168. v. Victorii.
 Sophronius. 52. 108.
 Spectatus. 50. 51.
 Spei modi. 316.
 Σπεῖρα quid? 134.
 Sphaera mobilis. 301. AutoI.
 Spiritus S. 26. 28. 27. 34. 206.
     142. 57. 65. 66. 229. 256.
     194. v. Athanas. August.
     Andron. Chrys. Bas. Greg.
     Naz. Nicet. Byz. Nicol. Me-
     thon. Nili Arch. Photii.
     Zigab v. processio.
 Sponsalia. 62.
 Sponsus sexennis. 62.
 Sponsa Christi. 318. v. Io.
     Damasc.
 Sporacius. 130.
 Spurii. 62.
 Stagirius. 31.
 Status spirit. 25. v. Ephraem.
 Stauracius. 50.
     65

- Stauracius uxor. 281. v. Phile.
 Stelechi. 31.
 Stephanus Abb. 318.
 — — iunioris vita. 179. v. Phile.
 — — reliquiae. 281. v. Greg. Nyss.
 — — Serviae rex. 62.
 Steriles. 71.
 Sternadicta. 176.
Στις quid? 134.
 Stoa. 274.
 Strabo. 48. 59. v. Pletho.
 Strategemata. 187. v. Polyan.
 Strategica. 268. v. Onosand.
 Strumitzes. 62.
 Strutiocamelus. 281. v. Phile.
 Studas. 51.
 Stuprum. 62.
 Styphes. 287. nota.
 Subscriptiones Episc. 207.
 Substantia. 66. 27. v. Bessar.
 Succidanea. 69. v. Aegin. Galen.
 Suida. 182. v. Politian.
 Superbia. 108.
 Superfoetatio. 71.
 Supplicii timor. 63.
 Surianus Comes. 49.
 Syderum vires. 105. v. Paul.
 Syllogismi. 99. 229. v. Nicet. Io. Ital.
 Sylvester. P. R. 201.
 Symbolum. 27. 28. 40. 45. 225. 256. 332. v. Athanas. Cyr. Iuven. Marc. Eph. Nilus. Theodot.
 Symeon. mon. 21. v. Simeon.
 Symmachius Presb. 51.
 Symmachus. 10.
 Symposium. 101. v. Iulian.
 Synapsis granum. 63.
 Synaxarium. 210.
 Synaxis. S. 24. 61. 190. 199. 219. 316. v. Anast. Chrys. Nic. Io. Sin.
 Syncleticae vita. 25.
 Synesius Cyr. 87. v. Gregoriae.
 Syngraphae. 62.
 Synodi VII. 25. 57. 201. 256. v. Max. Conf. Phot. Psel. v. concil.
 Synodica. 65. 244. v. Sophron.
 Synopsis rerum miscell. 255.
 Syrletus G. 248.
 Syropulus. 198.
- T.
- Tabariae regio. 17.
 Tactica. 104. 244. v. Aelian. Leo. Imp.
 Taesia meretricis vita. 318.
 Tapes. 101. v. Liban.
 Tarachi mart. 20. v. Simeon.

- Tarasii vita. 32. v. Ignat.
 Tarona Demet. 201.
 Tatianus. 50. 51. 243.
 Tela. 165. v. Hero.
 Temperantia. 199.
 Templum divinum. 56. 61.
     199. 286. v. Simeon Thes-
     sal.
 Tempora 4^{or}. 287. v. Hip-
     poc.
 Tempus. 104. 306. v. Abuc.
 — — intervalla. 303. v. Eu-
     stath.
 Tenbaris. 17. nota.
 Tenebrae. 287.
 Tentatio. 63.
 Terrae figura. 59. v. Strabo.
 — — dimensio. 269. 300. v.
     Pedias.
 — — motus. 105. 287. v. Or-
     pheus. Hermes, Seth.
 Testamentum. 217. v. Studit.
 Testes adulterii. 62.
 Testimonium Episc. 62.
 Tetrastegum. 165. v. Hero.
 Tetrasticha. 56. v. Phile G.
 Tharra. 136. v. Chrys.
 Thaumasius Ephes. 179.
 Theatra. 31.
 Themistius. 50. 51.
 Themistocles. 123. 249. v. Ari-
     stid.
 Theoctistae vita. 143.
 Theodora. 51. 52.
 Theodoretus. 53. v. Maurop.
 Theodorus. 31. 50. 52. 145.
     199.
 Theodorus M. 23. 32. 107.
     146. 221. v. Greg. Nyss.
 Nectar.
 — — Cores. 218.
 — — Grapti vita. 132.
 — — Hyperth. 208.
 — — scholast. 49.
 — — Syciotae vita. 3. v. Ni-
     ceph.
 — — Xantopul. 10. 206.
 Theodosius. 10. 51. 101. v.
     Cyr.
 — — Proton. 250.
 Theodotus Diac. 51.
 — — Episc. 52.
 — — Lector. 51.
 Theoduli vita. 226.
 — — Diac. 51.
 — — Hieron. 190.
 — — Magister. 10.
 Theognostus. 198.
 Theogonia. 16. 182. 283. v.
     Hesiod. Politian. Triclin.
 Theologia. 34. 98. 122. 151.
     256. 304. v. Bas. Io. Damasc.
     Gregor. Naz. Nyss. Max. C.
     Plato, Procli.
 — — Procliana. 59. 91. v. Nic.
     Methon.
 — — Capita. 25. Simeon.
 Theopemptus. 40. v. Cyr.

- Theophanon Imp. 10.
Theophrastus. 48. v. Pletho.
Theophili mart. 132.
Theophili. 50. 52. 51. 145. 199. 207.
Theoriae. 223. 224. 225. v. Max. C. Phile.
Theotimus. 50.
Therapeutica. 236. 288. 318. v. Andr. Caes. Io. Actuar. Galen.
Therianus. 155.
Thersites. 101. v. Liban.
Thesaurus SS. PP. 318. 332. v. Cyr.
Thomae Apost. vita. 255. 66. — — epig. 255. v. Chrys.
Thomas Demet. 41.
Thucydidis vita. 126. v. Dionys.
— — epig. 126.
Tiburtii martyr. 132.
Tigris etc. 308. v. Theodoret.
Timaeus. 180. 237. 336. v. Plato.
Timor Dei. 63.
Timotheus. 52. 100. 51. 145. v. Psal.
Tópsl Franc. 338.
Tomus synodicus. 28. 285. v. Gregor. Cyp. Calec.
Tonitru. 287.
Tonsi. 62.
Topica. 222. 99. v. Aristot. Io. Ital.
Toxitarhetus. 9. nota.
Tragoediae. 263. 91. v. Aesch. — — motuum eccles. 257.
Tranquillini mart. 51. 132.
Tranquillitas. 25. 63. v. Esaias.
Translatio Episcoporum. 207. v. Steph. V.
Triadica. 313. v. Metroph.
Tribezanus Th. 114.
Tribola Demet. 222.
Trigamia. 62.
Trinitas S. 26. 47. 54. 78. 107. 121. v. Athan. Aug. Iustin. Greg. Nyss. Cyr. Planud.
Tripolemus. 287. nota.
Trisagium. 66. 83. 84. v. Io. Damasc.
Tristitia. 83. 108. 318.
Troia eversa. 113. v. Liban.
Troilus. 50.
Troparium 263.
Tropi. 230. v. Choerob.
Tryphon. 31. 50. 55. 98. 153. 154.
Turcae. 127. 150. v. Chalcoch.
Tutor. 62.
Tyrannis. 5. Dio.
Tzabucha Th. 100.

Tzaconopulus. 145. 199.

Tzetzes Io. 338.

Tzycandiles. 198.

V.

Valens. 113. v. Themist.

Valentinianus. 50. 51.

Valentinus. 50. 51.

Valerius. 51.

Valetudo. 70. v. Diocl.

Vanitas. 201. v. Greg. Naz.

Velser Praef. 183.

Venae sectio. 39. v. Galen.

Venator. v. Dio.

Venationis descriptio. 113. v.

Liban.

Venditio. 62.

Venenum. 237. v. Diosc.

Venerius Ep. 51.

Ventus. 105.

Verbum Dei. 66. v. Abuc.

Veritatis agnitio. 53. 203. 255.

v. Theodoret.

Vermis. sericus. 281. v. Phile.

Versio. v. Script.

Versus. 56. 137. 194. 230. 252.

— — Basilii M. 295.

— — Chrysostomi. 25.

— — Curtii. 237.

— — Ennii. 289.

— — Hesiodi. 334.

— — Pachymerae. 128.

— — Phile. 281.

Versus prodromi Theod. 201.

— — Studitae. 217.

— — v. Carmen. Themistii.
330. Tzetzi. 338.

Vestigia S. Pauli. 281. v. Phile.

Vetula lasciva. 281. v. Phile.

Victima. 123.

Victorii P. Codd. 16. 109. 167.

168. 169. 170. 173. 174. 175.

89. 176. 182. 183. 231. 234.

310. 171. 172. 235. 236. 237.

Victus ratio. 69. v. Actuar.

Vidua. 31.

Vinum. 63.

Vindicta numinis. 173. v.

Plut.

Virgines X. 146. 322. v. Chrys.

Greg. Naz.

Virgo. 276.

Virginitas. 26. 184. 192. 279.

316. 318. v. Basil. M. Chrys.

Athanas. Ephraem.

Viri 4or. 123. 249. v. Aristid.

Virtus Basilii M. 318.

— — Biantis. 318.

— — Blemmidae. 225.

— — Chrysost. 318.

— — Clementis. 318.

— — Clitarchi. 318.

— — Cyrilli. 318.

— — Democriti. 318.

— — Demosthenis. 318.

- Virtus Didymi.** 318.
 — — Greg. Naz. 318.
 — — Isocratis. 318.
 — — Laconis. 318.
 — — Nili. 318.
 — — Philonis m. 318.
 — — Pletonis. 260.
 — — Plutarchi. 318.
 — — Rhacend. 78.
 — — Salomonis. 318.
 — — Socratis. 318.
 — — Sirach. 318.
Virtutes. 56. 63. 67. 123. 108.
 — — Aristotelis. 102. 289.
 — — Isaac. 316.
 — — Philonis. 18.
 — — Plethonis. 289.
 — — Rhacend. 78.
Vis. 62.
Visio. 255. v. Cosmac. Daniel.
Visus. 71.
Vita abdicanda. 184. v. Bas. M.
 — — aeterna. 276. 277.
 — — ascetica. 25. 47. 276. v. Bas. Greg. Nyss. Studit.
 — — Christiana. 84. v. Cabas.
 — — contemplativa. 67. 123.
 — — definitiones. 201. v. Greg. Naz.
 — — futura. 306.
Vita humana. 29. 66. 74. 91. 146. 201. 219. 220. v. Andr. Cret. Christoph. Greg. Naz. Marc. Eph. Theophil.
 — — philosophorum. 85. 159. v. Laert. Plutarch.
 — — religiosa. 184. v. Bas. M.
 — — Sanctorum. 132. 143. 179. v. Simeon.
Ulcera. 70.
Ulphila Ep. Goth. 207.
Ungnad Dan. 254.
Unio. 66. v. Bessar. 27.
Voluptas. 67.
Vomitus. 71.
Uranus. 50.
Urbicius. 50.
Urina. 70. 72. v. Abecian. Actun Christod. Planud.
Uva. 291. v. Phile.
Vulnera capitis. 71.
Vultures. 281. v. Phile.
Uxor. 62.

W.

Widmestadii Io. Alb. Codd. 186. 151. 241. 243. 259. 265. 268. 277. 283. 312.
Witte. 117. nota.

X.

Xantopulus. Th. 10. 50. 281. v. Phile.

Xenophon. 48. v. Pletho.
Xiphilinus. 48. v. Pselli.

Z.

Zanchus Bas. 319.
— — Chrys. 338.
Zarida Io. 50.

Zenon. 287.
Zoara. 186.
Zodiacus. 105. 170. 287.
Zoes martyrium. 132.
Zomozerabes. 211.
Zoroaster. 48. 336. v. Pletho.
Zosimus. 49. 104.

L e c t o r i S.

Christoph. L. B. de Aretin.

Hactenus codices manuscriptos graecos, qui an. 1806. nondum ad finem vergente in bibliotheca regia Monacensi exstabant, ad unum omnes a V. D. Ignat. Haardt recensitos habes. Caeteri eiusdem generis libri, qui deinde anteriorum temporum copiis recens affluerunt, sequentibus huiusce catalogi voluminibus, eodem diligentissimo auctore operam navante, eruditorum oculis spectandi exhibebuntur.

Monachii d. 27. April. 1807.

